ჯაშმერი

თავი 1

1 და თქვა ღმერთმა: შევქმნათ კაცი ჩვენს
ხატად, ჩვენს მსგავსებად. და შექმნა
ღმერთმა კაცი თავის ხატად.
2 და შექმნა ღმერთმა ადამიანი მიწისგან და
შთაბერა მის ნესტოებში სიცოცხლის სუნთქვა
და იქცა ადამიანი ცოცხალ სულად,
რომელსაც მეტყველება შეეძლო.
3 და თქვა უფალმა: არ არის კარგი კაცისთვის
მარტო ყოფნა; მე მას შემწეს გავუჩენ.
4 და უფალმა ღრმა ძილი მოჰგვარა ადამს და
ჩაეძინა. და მოაშორა მისი ერთი ნეკნი და
ხორცი დაუდო მასზე, დააყალიბა და მიუტანა
ადამს. და გაიღვიძა ადამმა ძილისგან და, აჰა,
ქალი იდგა მის წინ.
5 და თქვა: ეს არის ძვალი ჩემი ძვლებიდან
და ეწოდოს მას ქალი, რადგან ეს კაცისგან
არის აღებული; და უწოდა ადამმა მას სახელი
ევა, რადგან ის იყო ყველა ცოცხალის დედა.
6 და აკურთხა ისინი ღმერთმა და უწოდა მათ
სახელები ადამი და ევა იმ დღეს, როცა
შექმნა ისინი. და უთხრა უფალმა ღმერთმა:
იყავით ნაყოფიერი და გამრავლდით და
აავსეთ დედამიწა.
7 და აიყვანა უფალმა ღმერთმა ადამი და მისი
ცოლი და დაასახლა ისინი ედემის ბაღში,
რათა დაემუშავებინათ იგი და მოევლოთ; და
უბრძანა მათ და უთხრა: ბაღის ყოველი ხიდან
შეგიძლიათ ჭამოთ, მაგრამ კეთილისა და
ბოროტის შეცნობის ხიდან არ ჭამოთ, რადგან
როგორც კი შეჭამთ, იმ დღესვე მოკვდებით.
8 და როდესაც ღმერთმა აკურთხა და უბრძანა
მათ, წავიდა მათგან და ადამი და მისი ცოლი
დასახლდნენ ბაღში, უფლის მიერ მათთვის
მინიჭებული ბრძანების შესაბამისად.
9 და გველი, რომელიც ღმერთმა შექმნა
მათთან ერთად დედამიწაზე, მივიდა მათთან,
რათა წაექეზებინა ისინი ღვთის მცნების
დარღვევაში, რომელიც მან უბრძანა მათ.
10 და გველმა აცდუნა და დაარწმუნა
დედაკაცი, რომ ეჭამა ცოდნის ხიდან. და
ქალმაც დაუჯერა გველის ხმას და დაარღვია
ღვთის სიტყვა, აიღო კეთილისა და ბოროტის
ცოდნის ხიდან და შეჭამა. აიღო და მისცა
თავის ქმარსაც და მანაც შეჭამა.
11 და ადამმა და მისმა ცოლმა დაარღვიეს
ღვთის მცნება, რომელიც მან უბრძანა მათ და
ღმერთმა იცოდა ეს და მისი რისხვა აინთო
მათ წინააღმდეგ და დაწყევლა ისინი.
12 და განდევნა ისინი უფალმა ღმერთმა იმ
დღეს ედემის ბაღიდან, რათა
დაემუშავებინათ მიწა, საიდანაც იყვნენ
აღებული; და წავიდნენ და დასახლდნენ
ედემის ბაღის აღმოსავლეთით; და შეიცნო
ადამმა თავისი ცოლი ევა, და შვა მან ორი
ვაჟი და სამი ქალიშვილი.
13 და უწოდა პირმშოს სახელი კაენი და თქვა:
უფლისგან კაცი ვიშოვე; მეორეს კი აბელი
უწოდა, რადგან თქვა: ამაოებით მოვედით ამ
ქვეყანაზე და ამაოებით წავიყვანთ მისგან.
14 და გაიზარდნენ ბიჭები და მისცა მათ მამამ
სამკვიდრო ქვეყანაში; კაენი მიწის
მმუშავებელი იყო, აბელი კი ცხვრის მწყემსი.
15 და რამდენიმე წლის შემდეგ მათ უფალს
დაახლოებითი შესაწირავი შესწირეს და
კაენმა მიწის ნაყოფი შესწირა, აბელმა კი
თავისი ფარის პირმშოებიდან - მისი ქონიდან.
ღმერთი კი აბელისა და მისი შესაწირავისკენ
მოიხედა და ცეცხლი ჩამოვიდა უფლისგან
ზეციდან და შთანთქა იგი.
16. და არ შეხედა უფალმა კაენს და მის
შესაწირავს და არ დაინდო იგი, რადგან მიწის
უხარისხო ნაყოფი შესწირა უფლის წინაშე. და
შურდა კაენი თავისი ძმის, აბელის, ამის გამო
და საბაბს ეძებდა მის მოსაკლავად.
17 და გარკვეული დროის შემდეგ, ერთ დღეს
კაენი და მისი ძმა აბელი წავიდნენ მინდორში
სამუშაოდ; და ორივენი მინდორში იყვნენ:
კაენი ამუშავებდა და ხნავდა თავის მიწას,
აბელი კი თავის ფარას აძოვებდა; და ფარამ
გაიარა ის ადგილი, რომელიც კაენმა მიწაში
დახნა და ეს ძალიან დამწუხრდა კაენმა ამის
გამო.
18. და მიუახლოვდა კაენი, თავისი ძმა, აბელი,
რისხვით და უთხრა მას: რა შუაშია ჩემთან,
რომ მოდიხარ საცხოვრებლად და მოჰყავ
შენი ფარა ჩემს ქვეყანაში საძოვრად?
19 და მიუგო აბელმა, თავის ძმას, კაენს და
უთხრა მას: რა შუაშია ჩემთან, რომ ჩემი
ფარის ხორცს შეჭამ და მათი მატყლით
შეიმოსები?
20. ახლა კი გაიხადე ჩემი ცხვრის მატყლი,
რომლითაც შეიმოსე და გადამიხადე მათი
ნაყოფისა და ხორცის სანაცვლოდ, რაც
შეჭამე. როცა ამას გააკეთებ, წავალ შენი
ქვეყნიდან, როგორც თქვი.
21 და უთხრა კაენმა თავის ძმას, აბელს: თუ
დღეს მოგკლავ, ვინ მომკითხავს შენს სისხლს?
22 და მიუგო აბელმა კაენს და უთხრა: ღმერთი,
რომელმაც შეგვქმნა ამ მიწაზე, შურს იძიებს

ჩემს საქმეზე და ჩემს სისხლს მოგკითხავს, თუ მომკლავ, რადგან უფალია მსაჯული და განმკითხავი და ის მიუზღავს ადამიანს მისი ბოროტების მიხედვით და ბოროტმოქმედს - მისი ბოროტების მიხედვით, რაც მან ჩაიდინა დედამიწაზე.
23. ახლა კი, თუ აქ მომკლავ, ღმერთმა იცის შენი ფარული ზრახვები და განსჯის იმ ბოროტებისთვის, რომლის ჩადენაც დღეს გამომიცხადე.
24 და როდესაც კაენმა გაიგო თავისი ძმის, აბელის სიტყვები, აჰა, კაენის რისხვა აენთო თავისი ძმის, აბელის მიმართ ამ რამის გამოცხადების გამო.
25 და ადგა კაენი ჩქარა, აიღო თავისი სახნავ-სათესი იარაღის რკინის ნაწილი და მოულოდნელად დაჰკრა თავის ძმას და მოკლა იგი. და დაღვარა კაენმა თავისი ძმის, აბელის, სისხლი მიწაზე და აბელის სისხლი მოედინებოდა მიწაზე ფარის წინაშე.
26 და ამის შემდეგ კაენმა მოინანია თავისი ძმის მოკვლა და მწარედ დამწუხრდა და ატირდა მასზე, რამაც ძლიერ შეაწუხა იგი.
27 და ადგა კაენი და ამოთხარა ორმო მინდორში, სადაც დაასვენა თავისი ძმის ცხედარი და მტვერი გადაყარა მასზე.
28 და იცოდა უფალმა, რა გაუკეთა კაენმა თავის ძმას, და გამოეცხადა უფალი კაენს და უთხრა მას: სად არის შენი ძმა აბელი, რომელიც შენთან იყო?
29. და შეხედა კაენმა და თქვა: არ ვიცი, განა ჩემი ძმის მცველი ვარ? და უთხრა მას უფალმა: რა ჩაიდინე? შენი ძმის სისხლის ხმა შემომძახის იმ მიწიდან, სადაც მოკალი იგი.
30 რადგან მოკალი შენი ძმა და ჩემს წინაშე თავი დაიმახინჯე და გულში წარმოიდგინე, რომ ვერ გხედავდი და ვერც შენს ნამოქმედარს ვცნობდი.
31. შენ კი ეს ჩაიდინე და უმიზეზოდ მოკალი შენი ძმა, რადგან სიმართლე გითხრა. ამიტომ, ახლა წყეულიმც იყოს შენ იმ მიწისგან, რომელმაც პირი გახსნა შენი ძმის სისხლის მისაღებად შენი ხელიდან და სადაც დამარხე იგი.
32 და როცა დაამუშავებ, აღარ მოგცემს ძალას, როგორც თავიდან, რადგან ეკლებსა და ნარგავებს აღმოაცენებს მიწა და იხეტიალებ და იხეტიალებ დედამიწაზე შენი სიკვდილის დღემდე.
33 და იმ დროს გავიდა კაენი უფლის პირისაგან, იმ ადგილიდან, სადაც იყო, და დახეტიალობდა ედემის აღმოსავლეთით მდებარე ქვეყანაში, ის და მისი ყველა საკუთრება.
34 და იმ დღეებში შეიცნო კაენმა თავისი ცოლი, და დაორსულდა ქალი და შვა ვაჟი, და უწოდა მას სახელად ენოქი, და თქვა: იმ ხანაში მისცა მას უფალმა სიმშვიდე და სიმშვიდე ამ ქვეყანაზე.
35 და იმ დროს კაენმაც დაიწყო ქალაქის შენება; და ააშენა ქალაქი და უწოდა ქალაქს სახელი ენოქი, თავისი ძის სახელის მიხედვით; რადგან იმ დღეებში მისცა მას უფალმა სიმშვიდე დედამიწაზე და აღარ იძვროდა და არ ხეტიალობდა, როგორც თავიდანვე.
36 და ენოქს შეეძინა ირადი; ირადმა შვა მეხუიაელი; მეხუიაელმა შვა მეთუსაელი.

თავი 2

1 და იყო ადამისა დედამიწაზე ცხოვრების ას ოცდამეათე წელს, რომ კვლავ შეიცნო ევა, თავისი ცოლი, და დაორსულდა ქალი და შვა ვაჟი მისი ხატად და მსგავსად; და უწოდა მას სახელი შეთი და თქვა: რადგან ღმერთმა მომცა სხვა თესლი აბელის ნაცვლად, რადგან კაენმა მოკლა იგი.
2 და იცოცხლა სეთმა ას ხუთი წელი და შვა ვაჟი; და უწოდა სეთმა თავის ძეს სახელი ენოში და თქვა: რადგან იმ ხანაში იწყეს კაცთა ძეთ გამრავლება და თავიანთი სულებისა და გულების შეურაცხყოფა ღვთის წინააღმდეგ ცოდვითა და ამბოხებით.
3 და ენოშის დღეებში იყო, რომ ადამიანთა ძენი განაგრძობდნენ ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყებას და დანაშაულს, რათა გაეზარდათ უფლის რისხვა ადამიანთა ძეთა წინააღმდეგ.
4 და წავიდნენ კაცთა ძენი და ემსახურნენ სხვა ღმერთებს და დაივიწყეს უფალი, რომელმაც შექმნა ისინი დედამიწაზე; და იმ დღეებში გააკეთეს კაცთა ძეთ სპილენძის, რკინის, ხისა და ქვის ქანდაკებები, თაყვანს სცემდნენ და ემსახურებოდნენ მათ.
5 და ყველამ თავისი ღმერთი შექმნა და თაყვანი სცა მათ; და მიატოვეს კაცთა ძეთ უფალი ენოშისა და მისი შვილების მთელი სიცოცხლის განმავლობაში; და აღიგზნო უფლის რისხვა მათი საქმეებისა და სისაძაგლეების გამო, რასაც ისინი სჩადიოდნენ დედამიწაზე.

6 და უფალმა მდინარე გიხონის წყლები
დაფარა ისინი, გაანადგურა და შთანთქა
ისინი და გაანადგურა დედამიწის მესამედი.
ამის მიუხედავად, ადამიანთა ძენი არ
მობრუნდნენ თავიანთი ბოროტი გზებიდან და
მათი ხელები კვლავ გაწვდილი იყო უფლის
თვალში ბოროტების ჩასადენად.
7 იმ დღეებში არც თესვა იყო და არც მკა; არ
იყო საჭმელი კაცთა ძეებისთვის და ძალიან
დიდი შიმშილი იყო იმ დღეებში.
8 და თესლი, რომელიც მათ იმ დღეებში
დათესეს მიწაში, ეკლებად, ნარებად და
ეკლად იქცა; რადგან ადამის დროიდან იყო ეს
განცხადება დედამიწაზე, ღვთის წყევლის
შესახებ, რომლითაც მან დაწყევლა დედამიწა
იმ ცოდვის გამო, რომელიც ადამმა შესცოდა
უფლის წინაშე.
9 და როდესაც ადამიანები განაგრძობდნენ
ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყებას და
დანაშაულს და თავიანთი გზების გახრწნას,
დედამიწაც გახრწნილდა.
10 და იცოცხლა ენოშმა ოთხმოცდაათი წელი
და შვა კაინანი;
11 და გაიზარდა კაინანი და იყო ორმოცი
წლის, და გახდა ბრძენი და ფლობდა ცოდნას
და უნარს ყოველ სიბრძნეში, და მეფობდა
ყველა კაცთა ძეზე და მიიყვანა კაცთა ძეები
სიბრძნისა და ცოდნისკენ; რადგან კაინანი
იყო ძალიან ბრძენი კაცი და ფლობდა
გაგებას ყოველ სიბრძნეში, და თავისი
სიბრძნით ბატონობდა სულებსა და
დემონებზე;
12 და კაინანმა თავისი სიბრძნით იცოდა, რომ
ღმერთი გაანადგურებდა ადამიანთა ძეებს
დედამიწაზე ცოდვის გამო და რომ უფალი
უკანასკნელ დღეებში მათზე წარღვნის
წყლებს მოავლენდა.
13 და იმ დღეებში კაინანმა ქვის ფილებზე
დაწერა, რაც მომავალში უნდა მომხდარიყო
და ისინი თავის საგანძურში შეინახა.
14 და კაინანი მეფობდა მთელ დედამიწაზე
და მან ადამიანთა ძეთაგან ზოგიერთი ღვთის
სამსახურში მოაქცია.
15 და როდესაც კაინანი სამოცდაათი წლის
იყო, მას სამი ვაჟი და ორი ქალიშვილი
შეეძინა.
16 და ესენი არიან კაინანის შვილების
სახელები: პირმშოს სახელი იყო მაჰლალელი,
მეორეს - ენანი და მესამეს - მერედი; მათი
დები იყვნენ ადა და ცილა; ესენი არიან
კაინანის ხუთი შვილი, რომლებიც მას შეეძინა.
17 და ლამექი, მეთუსაელის ძე, ქორწინებით
დაუკავშირდა კაინანს და მოიყვანა თავისი
ორი ქალიშვილი ცოლად. დაორსულდა ადამ
და უშვა ლამექს ვაჟი და უწოდა მას სახელად
ჯაბალი.
18 და კვლავ დაორსულდა და შვა ვაჟი და
უწოდა მას სახელად იუბალი; ხოლო ცილა,
მისი და, იმ დღეებში უნაყოფო იყო და
შთამომავლობა არ ჰყოლია.
19 რადგან იმ დღეებში დაიწყეს ადამიანთა
ძეთ ღვთის წინააღმდეგ დანაშაულის ჩადენა
და იმ მცნებების დარღვევა, რომლებიც მან
ადამს მისცა, რომ ნაყოფიერნიყვნენ და
გამრავლებულიყვნენ დედამიწაზე.
20 და ზოგიერთი კაცთა ძე თავის ცოლებს
ასვამდა ისეთ ლუკმას, რომელიც მათ
უნაყოფოს ხდიდა, რათა შეენარჩუნებინათ
თავიანთი აღნაგობა და არ
გაფერმკრთალებულიყო მათი სილამაზე.
21 და როდესაც კაცთა ძენი თავიანთ ცოლებს
ასვამდნენ, ცილაც სვამდა მათთან ერთად.
22. ხოლო მშობიარე ქალები საძაგლად
ეჩვენებოდნენ ქმრებს, როგორც ქვრივები,
სანამ მათი ქმრები ცოცხლები იყვნენ,
რადგან მხოლოდ უნაყოფოებს ეკუთვნოდნენ.
23 და დღეებისა და წლების ბოლოს, როდესაც
ცილა დაბერდა, უფალმა გახსნა მისი საშო.
24 და დაორსულდა და შვა ვაჟი და უწოდა
მისი სახელი თუბალ-კაენი, და თქვა: ჩემი
გახმობის შემდეგ მივიღე იგი
ყოვლადძლიერი ღმერთისგან.
25 და კვლავ დაორსულდა და შვა ასული და
უწოდა მას სახელად ნაამა, რადგან თქვა:
ჩემი გახმობის შემდეგ ვიპოვე სიხარული და
სიამოვნება.
26 და ლამექი მოხუცი და ხანში შესული იყო,
თვალები დაბინდული ჰქონდა და ვეღარ
ხედავდა. და თუბალ-კაენი, მისი ძე, მიჰყავდა
მას. ერთ დღეს ლამექი მინდორში გავიდა და
თუბალ-კაენი, მისი ძე, მასთან ერთად იყო. და
როდესაც ისინი მინდორში სეირნობდნენ,
კაენი, ადამის ძე, მათკენ წამოვიდა, რადგან
ლამექი ძალიან მოხუცი იყო და ვერ ხედავდა,
ხოლო თუბალ-კაენი, მისი ძე, ძალიან
ახალგაზრდა იყო.
27 და უთხრა თუბალ-კაენმა მამამისს,
მოეზიდა მშვილდი და ისრებით დაჰკრა კაენს,
რომელიც ჯერ კიდევ შორს იყო, და მოკლა
იგი, რადგან პირუტყვივით ეჩვენა მათ.

28 და ისრები შეეხო კაენის სხეულს, თუმცა ის
მათგან შორს იყო, და დაეცა მიწაზე და
მოკვდა.
29 და მიუზღა უფალმა კაენს ბოროტება მისი
ბოროტების მიხედვით, რაც ჩაიდინა თავის
ძმასთან, აბელთან, უფლის სიტყვისამებრ,
რომელიც მან თქვა.
30 და იყო, როცა კაენი მოკვდა, ლამექი და
თუბალი წავიდნენ იმ ცხოველის სანახავად,
რომელიც დაკლეს და დაინახეს, და აჰა, კაენი,
მათი ბაბუა, მკვდარი დაეცა მიწაზე.
31 და ლამექი ძალიან დამწუხრდა ამის გამო
და ტაშის დაკვრისას მან თავისი შვილი
დაარტყა და სიკვდილი გამოიწვია.
32 და ლამექის ცოლებმა გაიგეს, რაც
ლამექმა ჩაიდინა და მისი მოკვლა
მოინდომეს.
33 და ლამექის ცოლებმა შეიძულეს იგი იმ
დღიდან, რადგან მან მოკლა კაენი და
თუბალი, კაენი; დაშორდნენ მას ლამექის
ცოლები და არ უსმენდნენ მას იმ დღეებში.
34 და მივიდა ლამექი თავის ცოლებთან და
აიძულა ისინი, მოესმინათ მისთვის ამ საქმის
გამო.
35 და უთხრა მან თავის ცოლებს, ადას და
ცილას: ისმინეთ ჩემი ხმა, ლამექის ცოლებო,
მოუსმინეთ ჩემს სიტყვებს, რადგან ახლა
წარმოიდგინეთ და თქვით, რომ კაცი მოვკალი
ჩემი ჭრილობებით და ბავშვი ჩემი
დასვრებით, რადგან მათ ძალადობა არ
ჩაიდინეს. მაგრამ იცოდეთ, რომ მე მოხუცი და
ჭაღარა ვარ, თვალები დამიმძიმდა
სიბერისგან და ეს საქმე უნებურად გავაკეთე.
36 და ლამექის ცოლებმა მოუსმინეს მას ამ
საქმეში და დაუბრუნდნენ მას თავიანთი
მამის, ადამის რჩევით, მაგრამ მას შემდეგ
აღარ უჩნდათ შვილები, რადგან იცოდნენ,
რომ ღვთის რისხვა ძლიერდებოდა იმ
დღეებში ადამიანთა ძეებზე, რათა წარღვნის
წყლით გაენადგურებინა ისინი მათი
ბოროტების გამო.
37 და იცოცხლა მაჰალელმა, კაინანის ძემ,
სამოცდახუთი წელი და შვა იარედი; და
იცოცხლა იარედმა სამოცდაორი წელი და შვა
ენოქი.

თავი 3

1 და იცოცხლა ენოქმა სამოცდახუთი წელი და
შვა მეთუშალახი; და დადიოდა ენოქი
ღმერთთან მეთუშალახის შობის შემდეგ,
ემსახურებოდა უფალს და ეზიზღებოდა
ადამიანთა ბოროტი გზა.
2 და ენოქის სული უფლის სწავლებით,
ცოდნითა და გაგებით იყო შეპყრობილი; და
გონივრულად განშორდა იგი ადამიანთა
ძეებს და მრავალი დღის განმავლობაში
იმალებოდა მათგან.
3. მრავალი წლის შემდეგ, როცა ის უფალს
ემსახურებოდა და მის წინაშე ლოცულობდა
მის სახლში, უფლის ანგელოზმა ზეციდან
დაუძახა და უთხრა: „აჰა, მოვედი“.
4 და უთხრა: ადექი, გადი შენი სახლიდან და
იმ ადგილიდან, სადაც იმალები, და
გამოეცხადე კაცთა შვილებს, რათა ასწავლო
მათ გზა, რომლითაც უნდა იარონ და საქმე,
რომელიც უნდა შეასრულონ ღვთის გზაზე
დასადგომად.
5 და ადგა ენოქი უფლის სიტყვისამებრ და
გავიდა თავისი სახლიდან, თავისი
ადგილიდან და საძინებლიდან, რომელშიც
იმალებოდა; და წავიდა ადამიანთა ძეებთან
და ასწავლა მათ უფლის გზები; და იმ დროს
შეკრიბა ადამიანთა ძეები და გააცნო მათ
უფლის სწავლება.
6 და ბრძანა, რომ ყველა ადგილას, სადაც
ადამიანთა ძენი ცხოვრობდნენ, ექადაგათ და
თქვა: „სად არის კაცი, რომელსაც სურს
იცოდეს უფლის გზები და კეთილი საქმეები?
მივიდეს ენოქთან“.
7 და შეიკრიბა მასთან ყველა კაცთა ძე,
რადგან ყველა, ვისაც ეს სურდა, ენოქთან
მივიდა და ენოქი მეფობდა კაცთა ძეებზე
უფლის სიტყვისამებრ; და მივიდნენ და
თაყვანი სცეს მას და ისმინეს მისი სიტყვა.
8 და ღვთის სული იყო ენოქზე და ასწავლა მან
ყველა თავის კაცს ღვთის სიბრძნე და მისი
გზები; და ემსახურებოდნენ კაცთა ძენი
უფალს ენოქის მთელი დღეები და
მოდიოდნენ მისი სიბრძნის მოსასმენად.
9 და კაცთა ძეთა ყველა მეფე, პირველიც და
უკანასკნელიც, მათ მთავრებთან და
მსაჯულებთან ერთად, მივიდნენ ენოქთან,
როდესაც მისი სიბრძნის შესახებ გაიგეს,
თაყვანი სცეს მას და მოითხოვეს ენოქისგან
მათზე მეფობა, რაზეც ის დათანხმდა.
10 და შეკრიბა მათ სულ ას ოცდაათი მეფე და
მთავარი და დასვეს ენოქი მეფედ და
ყველანი მის ძალაუფლებასა და მეთაურობას
დაექვემდებარნენ.
11 და ენოქმა ასწავლა მათ სიბრძნე, ცოდნა
და უფლის გზები; და მან მშვიდობა დაამყარა

მათ შორის და მშვიდობა იყო მთელ დედამიწაზე ენოქის სიცოცხლის განმავლობაში.
12 და ენოქი მეფობდა ადამიანთა ძეებზე ორას ორმოცდასამი წელი და სამართალსა და სიმართლეს ახორციელებდა მთელ თავის ხალხთან და უფლის გზებით მიუძღოდა მათ.
13 და ესენი არიან ენოქის, მეთუშალახის, ელისესა და ელიმელექის, სამი ვაჟის შთამომავლობა; და მათი დები იყვნენ მელქა და ნაჰმა; და იცოცხლა მეთუშალახმა ოთხმოცდაშვიდი წელი და შვა ლამექი.
14 და ლამექის სიცოცხლის ორმოცდამეექვსე წელს გარდაიცვალა ადამი; ცხრაას ოცდაათი წლის იყო ის სიკვდილის დროს და მისმა ორმა ვაჟმა, ენოქთან და მეთუშალახთან, მის ძესთან ერთად, დიდი დიდებით დამარხეს იგი, როგორც მეფეთა დაკრძალვისას, გამოქვაბულში, რომელიც ღმერთმა უთხრა მას.
15 და იმ ადგილას ყველა კაცმა დიდი გლოვა და ატირება მოახდინა ადამის გამო; ამიტომაც გახდა ეს ჩვეულება კაცთა შორის დღემდე.
16 და მოკვდა ადამი, რადგან შეჭამა ცოდნის ხის ნაყოფი; ის და მისი შვილები მის შემდეგ, როგორც თქვა უფალმა ღმერთმა.
17 და ადამის სიკვდილის წელს, რომელიც ენოქის მეფობის ორას ორმოცდამესამე წელს იყო, იმ დროს ენოქმა გადაწყვიტა, გამოეყო ადამიანთა ძეებს და დამალულიყო, როგორც თავდაპირველად, რათა ემსახურა უფლისთვის.
18 და ასეც მოიქცა ენოქი, მაგრამ სრულიად არ დაუმალა მათ, არამედ სამი დღე გაეცალა ადამიანთა ძეებს და შემდეგ ერთი დღით წავიდა მათთან.
19 და სამი დღის განმავლობაში, რაც თავის საძინებელში იმყოფებოდა, ლოცულობდა და ადიდებდა უფალს, თავის ღმერთს. იმ დღეს, როდესაც წავიდა და გამოეცხადა თავის ქვეშევრდომებს, ასწავლა მათ უფლის გზები და ყველაფერი, რასაც კითხულობდნენ უფლის შესახებ, უამბო მათ.
20 და ასე იქცეოდა ის მრავალი წლის განმავლობაში და შემდეგ ექვსი დღის განმავლობაში იმალებოდა და თავის ხალხს შვიდიდან ერთ დღეს ეჩვენებოდა; და ამის შემდეგ თვეში ერთხელ და შემდეგ წელიწადში ერთხელ, სანამ ყველა მეფე, მთავრი და კაცთა ძე არ მოძებნიდა მას და კვლავ არ მოისურვებდა ენოქის სახის ნახვას და მისი სიტყვის მოსმენას; მაგრამ მათ არ შეეძლოთ, რადგან ყველა კაცთა ძეს ძალიან ეშინოდა ენოქის და ეშინოდათ მასთან მიახლოების, ღვთისმოსავი შიშის გამო, რომელიც მის სახეზე იყო დაკიდებული; ამიტომ ვერავინ შეხედავდა მას, რადგან ეშინოდა, რომ დაისჯებოდა და მოკვდებოდა.
21 და ყველა მეფემ და მთავარმა გადაწყვიტა შეეკრიბა ადამიანთა ძეები და მისულიყო ენოქთან, რადგან ფიქრობდნენ, რომ ყველანი ელაპარაკებოდნენ მას იმ დროს, როდესაც ის მათ შორის გამოვიდოდა, და ასეც მოიქცნენ.
22 და დადგა დღე, როდესაც ენოქი წავიდა და ყველანი შეიკრიბნენ და მივიდნენ მასთან. ენოქი ეუბნებოდა მათ უფლის სიტყვებს და ასწავლიდა მათ სიბრძნესა და ცოდნას. ისინი კი მის წინაშე თაყვანს სცემდნენ და ამბობდნენ: იცოცხლოს მეფემ! იცოცხლოს მეფემ!
23 და გარკვეული დროის შემდეგ, როდესაც მეფეები, მთავრები და ადამიანთა ძენი ენოქს ელაპარაკებოდნენ და ენოქი მათ ღვთის გზებს ასწავლიდა, აჰა, უფლის ანგელოზმა ზეციდან დაუძახა ენოქს და მოისურვა ზეცაში აეყვანა იგი, რათა იქ ღვთის ძეთ ემეფა, როგორც დედამიწაზე ადამიანთა ძეთ მეფობდა.
24 როდესაც ენოქმა ეს გაიგო, წავიდა და შეკრიბა დედამიწის ყველა მცხოვრები, ასწავლა მათ სიბრძნე და ცოდნა, მისცა მათ ღვთაებრივი მითითებები და უთხრა მათ: „მე ცაში ასვლა მომიწია, ამიტომ არ ვიცი ჩემი წასვლის დღე“.
25 ახლა კი გასწავლი სიბრძნესა და ცოდნას და მოგცემ მითითებებს, სანამ მიგატოვებ, როგორ მოიქცე დედამიწაზე, რომლითაც იცოცხლებ; და მან ასეც მოიქცა.
26 და ასწავლა მათ სიბრძნე და ცოდნა, მისცა მათ მითითებები, შეაგონა ისინი და დაუდო მათ წინაშე წესები და სამართალი დედამიწაზე აღსასრულებლად, დაამყარა მათ შორის მშვიდობა, ასწავლა მათ საუკუნო სიცოცხლე და ცხოვრობდა მათთან გარკვეული დროის განმავლობაში და ასწავლა მათ ეს ყველაფერი.
27 და იმ დროს ენოქთან იყვნენ კაცთა ძენი და ენოქი ელაპარაკებოდა მათ. ასწიეს თვალები და აჰა, დიდი ცხენის მსგავსება ჩამოვიდა ზეციდან და ცხენი ჰაერში დაძრწოდა.

28 და უამბეს ენოქს, რაც იხილეს და უთხრა მათ ენოქმა: „ჩემ გამო ჩამოდის ეს ცხენი დედამიწაზე; დადგა ჟამი, როცა წავალ თქვენგან და აღარასდროს დამინახავთ“.
29 და იმ დროს ცხენი ჩამოვიდა და ენოქის წინაშე დადგა, და ენოქთან მყოფმა ყველა კაცთა ძემ დაინახა იგი.
30 და ენოქმა კვლავ ბრძანა, გამოეცხადებინათ ხმა და ეთქვა: სად არის კაცი, რომელსაც სურს უფლის, თავისი ღმერთის გზების ცოდნა? მივიდეს დღესვე ენოქთან, სანამ ჩვენგან წაიყვანენ.
31 და შეიკრიბა ყველა კაცთა ძე და მივიდა ენოქთან იმ დღეს; და დედამიწის ყველა მეფე თავისი მთავრებითა და მრჩევლებით იმ დღეს მასთან დარჩა; და შემდეგ ენოქმა კაცთა ძეებს ასწავლა სიბრძნე და ცოდნა, მისცა მათ ღვთაებრივი მითითებები; და უბრძანა მათ, ემსახურათ უფლისთვის და ევლოთ მისი გზებით მთელი მათი სიცოცხლის დღეები და განაგრძობდა მათ შორის მშვიდობის დამყარებას.
32 ამის შემდეგ ადგა და ცხენზე შეჯდა; გავიდა და მისდევდა მას ყველა კაცთა ძე, დაახლოებით რვაასი ათასი კაცი; და მასთან ერთად წავიდნენ ერთი დღის სავალზე.
33 მეორე დღეს უთხრა მათ: დაბრუნდით თქვენს კარვებში, რატომ მიდიხართ? იქნებ მოკვდეთ. ზოგიერთმა მათგანმა მიატოვა იგი, ხოლო დარჩენილები ექვსი დღის სავალზე წავიდნენ მასთან ერთად. ენოქი კი ყოველდღე ეუბნებოდა მათ: დაბრუნდით თქვენს კარვებში, რათა არ მოკვდეთ. მაგრამ მათ არ სურდათ დაბრუნება და წავიდნენ მასთან ერთად.
34 მეექვსე დღეს რამდენიმე კაცი დარჩა და მიეკრა მას და უთხრეს: „ჩვენც წამოვალთ იმ ადგილას, სადაც მიდიხარ; უფალს ვფიცავარ, მხოლოდ სიკვდილი დაგვაშორებს“.
35 და ისინი იმდენად დაჟინებით მოითხოვდნენ მასთან ერთად წასვლას, რომ მან შეწყვიტა მათთან საუბარი; ისინი კი მისდევდნენ მას და აღარ ბრუნდებოდნენ.
36 და როდესაც მეფეები დაბრუნდნენ, მათ აღწერა მოაწყვეს, რათა გაერკვიათ ენოქთან ერთად წასული დარჩენილი მამაკაცების რაოდენობა; და მეშვიდე დღეს ენოქი ზეცაში ამაღლდა ქარიშხალში, ცხენებითა და ცეცხლოვანი ეტლებით.
37 და მერვე დღეს ყველა მეფემ, რომელიც ენოქთან იყო, გაგზავნა ხალხი, რათა დაებრუნებინათ იმ ადამიანთა რიცხვი, რომლებიც ენოქთან იყვნენ იმ ადგილას, საიდანაც ის ზეცად ამაღლდა.
38 და ყველა ეს მეფე წავიდა იმ ადგილას და აღმოაჩინეს, რომ მიწა თოვლით იყო სავსე, თოვლზე კი თოვლის დიდი ქვები იყო. ერთმა უთხრა მეორეს: მოდი, თოვლი გავტეხოთ და ვნახოთ, იქნებ ენოქთან დარჩენილი კაცები მკვდრები არიან და ახლა თოვლის ქვების ქვეშ არიან. ეძებეს, მაგრამ ვერ იპოვეს, რადგან ზეცად ამაღლდა.

თავი 4

1 და ენოქის სიცოცხლის ყველა დღე სამას სამოცდახუთი წელი იყო.
2 და როდესაც ენოქი ზეცად ამაღლდა, დედამიწის ყველა მეფე აღდგა და წაიყვანეს მისი ძე, მეთუშალახი, სცხეს იგი და მამის ნაცვლად მეფედ დაადგინეს.
3. მეთუშალახი ღვთის წინაშე სწორად იქცეოდა, როგორც მამამისმა, ენოქმა, ასწავლა; ასევე ასწავლიდა მთელი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში კაცთა შვილებს სიბრძნეს, ცოდნას და ღვთის შიშს; არ გადაუხვევია კარგი გზიდან არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ.
4 მაგრამ მეთუშალახის უკანასკნელ დღეებში კაცთა ძენი უფალს განუდგნენ, გახრწნეს დედამიწა, ძარცვეს და ძარცვეს ერთმანეთი, აუჯანყდნენ ღმერთს და შესცოდეს, გახრწნეს თავიანთი გზები და არ ისურვეს მეთუშალახის ხმის მოსმენა, არამედ აუჯანყდნენ მას.
5. უფალი ძლიერ განრისხდა მათზე და იმ დღეებში უფალი აგრძელებდა თესლის განადგურებას, ისე რომ არც თესვა იყო და არც მკა მიწაზე.
6 რადგან როდესაც ისინი თესავდნენ მიწას, რათა მიეღოთ საკვები, აჰა, აღმოცენდა ეკალი და ნარ-ნაკალი, რომელიც არ დათესეს.
7 და მაინც არ მობრუნდნენ კაცთა შვილები თავიანთი ბოროტი გზებიდან და კვლავ გაწვდილი ჰქონდათ ხელები, რათა ბოროტება ჩაედოთ ღვთის თვალში და განარისხეს უფალი თავიანთი ბოროტი გზებით და უფალი ძლიერ განრისხდა და მოინანია, რომ შექმნა ადამიანი.
8 და განიზრახა მათი განადგურება და განადგურება, და ასეც მოიქცა.
9 იმ დღეებში, როცა ლამექი, მეთუშალახის ძე, ას სამოცი წლის იყო, მოკვდა სეთი, ადამის ძე.

10 და შეთის სიცოცხლის ყველა დღე ცხრაას თორმეტი წელი იყო, და მოკვდა.
11 და ლამექი ას ოთხმოცი წლის იყო, როცა მოიყვანა აშმუა, ელისაშას ასული, ენოქის ძისა, თავისი ბიძისგან, და დაორსულდა.
12 და იმ დროს კაცთა ძეთ დათესეს მიწა და ცოტა მოსავალი მოიტანეს, მაგრამ კაცთა ძეთ არ მობრუნდნენ თავიანთი ბოროტი გზებიდან, არამედ შესცოდეს და აუჯანყდნენ ღმერთს.
13 და დაორსულდა ლამექის ცოლი და უშვა მას ვაჟი იმ დროს, წლის ცვალებადობისას.
14 და უწოდა მას მეთუშალახმა სახელად ნოე და თქვა: მის დღეებში მიწა მშვიდი და ხრწნილი იყო; ხოლო ლამექმა, მისმა მამამ, უწოდა მას სახელად მენაკემი და თქვა: ეს გვანუგეშებს ჩვენს საქმეებსა და ტანჯვაში იმ მიწაზე, რომელიც ღმერთმა დაწყევლა.
15 და გაიზარდა ბავშვი და ძუძუს მოსწყვიტეს და მიჰყვა მამამისის, მეთუშალახის, გზას, უმწიკვლო და წრფელი ღვთის წინაშე.
16 და განუდგნენ კაცთა ძეები უფლის გზებს იმ დღეებში, როცა გამრავლდნენ დედამიწის ზურგზე ვაჟებითა და ასულებით, ერთმანეთს ასწავლიდნენ თავიანთ ბოროტ საქმეებს და განაგრძობდნენ უფლის წინააღმდეგ სცოდვას.
17 და ყველამ თავისთვის ღმერთი შექმნა და ძარცვავდნენ და ძარცვავდნენ თითოეულს, როგორც თავის მეზობელს, ასევე თავის ნათესავს, და გახრწნიდნენ დედამიწას და აივსო დედამიწა ძალადობით.
18 და მათი მსაჯულები და მმართველები მივიდნენ ადამიანთა ასულებთან და ძალით ართმევდნენ მათ ცოლებს ქმრებისგან, მათი არჩევანისამებრ. იმ დღეებში ადამიანთა ძენი ართმევდნენ მიწის პირუტყვს, ველის მხეცებს და ცის ფრინველებს და ასწავლიდნენ ერთი სახეობის ცხოველების მეორე სახეობის შერევას, რათა ამით გაებრაზებინათ უფალი. და იხილა ღმერთმა მთელი დედამიწა და აჰა, გახრწნილი იყო იგი, რადგან ყოველ ხორციელს გაეხრწნა თავისი გზა დედამიწაზე, ყოველ ადამიანსა და ყოველ ცხოველს.
19 და თქვა უფალმა: აღვხოცავ ადამიანს, რომელიც შევქმენი დედამიწის პირისაგან, ადამიანიდან ცის ფრინველებამდე, პირუტყვსა და ველურ ცხოველებამდე, რადგან ვნანობ, რომ შევქმენი ისინი.
20. და ყველა კაცი, ვინც უფლის გზით მიდიოდა, იმ დღეებში მოკვდა, სანამ უფალი კაცობრიობას დაატეხდა იმ უბედურებას, რომელიც გამოუცხადა, რადგან ეს უფლისგან იყო, რათა არ ენახათ უბედურება, რომელიც უფალმა ადამიანთა შვილებზე თქვა.
21 და ჰპოვა ნოემ მადლი უფლის წინაშე და აირჩია უფალმა იგი და მისი შვილები, რათა აღედგინა მათგან თესლი მთელი დედამიწის ზურგზე.

თავი 5

1. და იყო ნოეს სიცოცხლის ოთხმოცდამეოთხე წელს, როდესაც გარდაიცვალა ენოქი, სეთის ძე, ცხრაას ხუთი წლის იყო მისი გარდაცვალების დროს.
2. და ნოეს სიცოცხლის ას სამოცდამეცხრამეტე წელს მოკვდა კაინანი, ენოშის ძე, და კაინანის სიცოცხლის ყველა დღე ცხრაას ათი წელი იყო.
3. და ნოეს სიცოცხლის ორას ოცდამეთოთხმეტე წელს მოკვდა მაჰლალეელი, კაინანის ძე, და იყო მაჰლალელის დღეები რვაას ოთხმოცდათხუთმეტი წელი და მოკვდა.
4 და მოკვდა იარედი, მაჰლალელის ძე, იმ დღეებში, ნოეს სიცოცხლის სამას ოცდათექვსმეტე წელს; და იარედის სიცოცხლის ყველა დღე იყო ცხრაას სამოცდათორმეტი წელი; და მოკვდა.
5 და ყველა, ვინც უფლის მიმდევარი იყო, იმ დღეებში დაიღუპა, სანამ იხილავდნენ ბოროტებას, რომლის ჩადენაც ღმერთმა დედამიწაზე განუცხადა.
6. მრავალი წლის შემდეგ, ნოეს სიცოცხლის ოთხას ოთხმოცდამეათე წელს, როდესაც ყველა ის კაცი, ვინც უფლის მიმდევარი იყო, მოკვდა ადამიანთაგან და მხოლოდ მეთუშალახი დარჩა, უთხრა ღმერთმა ნოეს და მეთუშალახს:
7 უთხარით და აუწყეთ კაცთა შვილებს: ასე ამბობს უფალი: მობრუნდით თქვენი ბოროტი გზებიდან და მიატოვეთ თქვენი საქმეები; და მოინანიებს უფალი იმ ბოროტებას, რომლის ჩადენაც გპირდებოდათ, რათა აღარ ახდეს.
8 რადგან ასე ამბობს უფალი: აჰა, მე გაძლევთ თქვენ ას ოცი წლის ვადას; თუ მოიქცევით ჩემსკენ და მიატოვებთ თქვენს ბოროტ გზებს, მაშინ მეც განვეშორები იმ ბოროტებას, რომელიც გითხარით, და ის აღარ იქნება, ამბობს უფალი.
9 და ნოე და მეთუშალა ყოველდღე ეუბნებოდნენ უფლის ყველა სიტყვას

ადამიანთა ძეებს, განუწყვეტლივ ელაპარაკებოდნენ მათ.
10 მაგრამ კაცთა ძეებმა არ ისმინეს მათი მოსმენა და ყური არ დაუგდეს მათ სიტყვებს და ჯიუტები იყვნენ.
11 და მისცა მათ უფალმა ას ოცი წელი და უთხრა: თუ ისინი დაბრუნდებიან, მაშინ ღმერთი მოინანიებს ბოროტებას და არ გაანადგურებს დედამიწას.
12 ნოე, ლამექის ძე, იმ დღეებში თავს იკავებდა ცოლის მოყვანისგან შვილების გასაჩენად, რადგან ამბობდა: „ახლა ღმერთი დაღუპავს დედამიწას, მაშ, რატომ უნდა გავაჩინო შვილები?“
13 ნოე მართალი კაცი იყო, სრულყოფილი თავის თაობაში და უფალმა აირჩია იგი, რათა მისი თესლიდან თესლი აღედგინა დედამიწის ზურგზე.
14 და უთხრა უფალმა ნოეს: მოიყვანე ცოლი და გააჩინე შვილები, რადგან გნახე მართალი ჩემს წინაშე ამ თაობაში.
15 და აღადგენ შენს შთამომავლობას და შენს შვილებს შენთან ერთად დედამიწის შუაგულში. წავიდა ნოე და მოიყვანა ცოლი და აირჩია ნაამა, ენოქის ასული, და ის ხუთას ოთხმოცი წლის იყო.
16. ოთხას ოთხმოცდათვრამეტი წლის იყო ნოე, როცა ნაამა მოიყვანა ცოლად.
17 და დაორსულდა ნაამა და შვა ვაჟი, და უწოდა მას სახელად იაფეთი, თქვა: ღმერთმა გამაფართოვა მე ამ მიწაზე. და კვლავ დაორსულდა და შვა ვაჟი, და უწოდა მას სახელად სემი, თქვა: ღმერთმა შემქმნა ნარჩენად, რათა აღვზარდო თესლი დედამიწის შუაგულში.
18. ხუთას ორი წლის იყო ნოე, როცა ნაამამ შვა სემი. გაიზარდნენ ბიჭები და მიჰყვნენ უფლის გზას, როგორც მათ მამამ, მეთუშალახმა და ნოემ, ასწავლეს მათ.
19 და იმ დღეებში გარდაიცვალა ლამექი, ნოეს მამა, მაგრამ მთელი გულით არ მიჰყვა მამამისის გზას და გარდაიცვალა ნოეს სიცოცხლის ას ოთხმოცდათხუთმეტე წელს.
20 და ლამექის სიცოცხლის ყველა დღე შვიდას სამოცდაათი წელი იყო, და მოკვდა.
21 და ყველა ძე, ვინც იცნობდა უფალს, მოკვდა იმ წელს, სანამ უფალი უბედურებას დაატეხდა მათზე, რადგან უფალს სურდა მათი სიკვდილი, რათა არ ენახათ ის უბედურება, რომელსაც ღმერთი დაატეხდა მათ ძმებსა და ნათესავებს, როგორც მან განაცხადა.
22 იმ დროს უთხრა უფალმა ნოეს და მეთუშალახს: ადექით და აუწყეთ ადამის ძეებს ყველა ის სიტყვა, რაც გითხარით იმ დღეებში, იქნებ მობრუნდნენ თავიანთი ბოროტი გზიდან და მაშინ მოვინანიო ბოროტება და აღარ მოვიტანო იგი.
23 და წამოდგნენ ნოე და მეთუშალახი და თქვეს ადამიანთა ძეთა გასაგონად ყველაფერი, რაც ღმერთმა თქვა მათ შესახებ.
24 მაგრამ კაცთა ძეებმა არ ისმინეს და არც მათი ნათქვამის მოსმენა ისურვეს.
25. ამის შემდეგ უთხრა უფალმა ნოეს: ყოველი ხორციელის აღსასრული დადგა ჩემს წინაშე მათი ბოროტების გამო და აჰა, მე გავანადგურებ დედამიწას.
26 და წაიღე გოფერის ხე და წადი გარკვეულ ადგილას, გააკეთე დიდი კიდობანი და დადე იმ ადგილას.
27 ასე გააკეთე: სამასი წყრთა იყოს სიგრძე, ორმოცდაათი წყრთა სიგანე და ოცდაათი წყრთა სიმაღლე.
28 გაუკეთე კარი, გააღე მის გვერდით, ერთი წყრთის სიმაღლეზე დაასრულე ზემოდან და შიგნიდან და გარედან ფისით დაფარე.
29 და აჰა, მე მოვავლენ წყლების წარღვნას დედამიწაზე და განადგურდება ყოველი ხორციელი, ცისქვეშეთიდან განადგურდება ყველაფერი, რაც კი დედამიწაზეა.
30 და წადი შენ და შენი სახლი და შეკრიბე ორ-ორი წყვილი ყველა ცოცხალი არსებიდან, მამრი და მდედრი, და მიიტანე ისინი კიდობანში, რათა მათგან თესლი აღდგეს მიწაზე.
31 და შეაგროვე ყველა საჭმელი, რასაც ყველა ცხოველი ჭამს, რათა იყოს საჭმელი შენთვისაც და მათთვისაც.
32 და აირჩიე შენი ვაჟებისთვის სამი ქალწული, ადამიანთა ასულთაგან, და ისინი იქნებიან შენი ვაჟების ცოლები.
33 და ადგა ნოე და გააკეთა კიდობანი იმ ადგილას, სადაც ღმერთმა უბრძანა მას. და ისე მოიქცა ნოე, როგორც ღმერთმა უბრძანა.
34 ნოემ თავისი ხუთას ოთხმოცდამეთხუთმეტე წელს დაიწყო კიდობნის აშენება და ხუთ წელიწადში ააგო კიდობანი, როგორც უფალმა უბრძანა.
35 და მოიყვანა ნოემ ცოლად ელიაკიმის, მეთუშალახის ძის, სამი ასული, თავის ვაჟებისთვის, როგორც უბრძანა უფალმა ნოეს.

36 და იმ დროს მოკვდა მეთუშალახი, ენოქის ძე, ცხრაას სამოცი წლისა იყო იგი, როცა გარდაიცვალა.

თავი 6

1. იმ დროს, მეთუშალახის სიკვდილის შემდეგ, უთხრა უფალმა ნოეს: შედი შენს სახლეულთან ერთად კიდობანში; აჰა, მე შევკრებ შენთან მიწის ყველა ცხოველს, ველის მხეცებს და ცის ფრინველებს; ყველანი მოვლენ და შემოეხვევიან კიდობანს.
2 და წადი და დაჯექი კიდობნის კარებთან და შეიკრიბება ყველა ცხოველი, პირუტყვი და ფრინველი და დადგებიან შენს წინ; და ვინც მოვა და შენს წინ დაიხრება, აიყვანე და ჩააბარე შენს შვილებს ხელში, რომლებიც მიიყვანენ მათ კიდობანში; და ყველა, ვინც შენს წინ დგას, დატოვე.
3 და მეორე დღესვე მოიყვანა ეს უფალმა და დიდი რაოდენობით მოვიდნენ ცხოველები, მხეცები და ფრინველები და კიდობანს გარს შემოერტყნენ.
4 და წავიდა ნოე და დაჯდა კიდობნის კართან და შეიყვანა კიდობანში ყოველი ხორციელი, ვინც კი მის წინაშე იხრებოდა, და დატოვა დედამიწაზე ყველა, ვინც კი მის წინაშე იდგა.
5 და მოვიდა ლომი თავისი ორი ბოკვერით, მამალი და დედალი, და სამივე ნოეს წინაშე დაიჩოქა. და აღუდგა ორი ბოკვერი ლომს, და დაესხა თავს და გააძევა იგი თავისი ადგილიდან. და წავიდა იგი. და დაბრუნდნენ თავიანთ ადგილებში და დაეხეტნენ მიწაზე ნოეს წინაშე.
6 და გაიქცა ლომი ქალი და ლომების ადგილას დადგა.
7 და დაინახა ეს ნოემ და დიდად გაოცდა, ადგა და აიყვანა ორი ბოკვერი და კიდობანში შეიყვანა.
8 და შემოიყვანა ნოემ კიდობანში ყველა ცოცხალი არსება, რაც კი დედამიწაზე იყო, და აღარაფერი დარჩა, გარდა იმისა, რაც ნოემ კიდობანში შეიყვანა.
9 ორ-ორ-ორი შევიდა ნოესთან კიდობანში, მაგრამ წმინდა ცხოველებიდან და წმინდა ფრინველებიდან შვიდი წყვილი მოიყვანა, როგორც ღმერთმა უბრძანა.
10 და ყველა ცხოველი, მხეცი და ფრინველი ისევ იქ იყვნენ და კიდობანს გარს ერტყნენ ყველა მხრიდან და წვიმა შვიდი დღის შემდეგაც არ მოსულა.
11 და იმ დღეს უფალმა შეარყია მთელი დედამიწა, და დაბნელდა მზე, და შეირყა სამყაროს საფუძვლები, და მთელი დედამიწა ძლიერად შეირყა, და ელვა აირეკლა, ჭექა-ქუხილი გაისმა და დედამიწის ყველა წყარო ამოხეთქა, რაც აქამდე მკვიდრთათვის უცნობი იყო; და ღმერთმა ეს ძლევამოსილი საქმე მოიმოქმედა, რათა შეეშინებინა კაცთა ძენი, რათა აღარ ყოფილიყო ბოროტება დედამიწაზე.
12 და მაინც არ სურდათ ადამიანის ძეთ თავიანთი ბოროტი გზიდან დაბრუნება და გააძლიერეს უფლის რისხვა იმ დროს და არც კი მიმართეს თავიანთი გული ამ ყველაფრისკენ.
13 და შვიდი დღის ბოლოს, ნოეს სიცოცხლის ექვსასე წელს, წარღვნის წყლები მოედო დედამიწას.
14 და გაიხსნა უფსკრულის ყველა წყარო და გაიხსნა ცის სარკმლები და წვიმა იყო დედამიწაზე ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე.
15 და შევიდა ნოე და მისი სახლი და ყველა ცოცხალი არსება, რომელიც მასთან იყო, კიდობანში წარღვნის წყლების გამო და ჩაკეტა იგი უფალმა.
16 და ყველა ძე, რომელიც დედამიწაზე დარჩა, დაიღალა წვიმის გამო ბოროტებისგან, რადგან წყალი უფრო და უფრო ძლიერად მოედინებოდა დედამიწაზე და ცხოველები და მხეცები კვლავ კიდობანს გარს ერტყნენ.
17 და შეიკრიბნენ კაცთა ძენი, დაახლოებით შვიდასი ათასი კაცი და ქალი, და მივიდნენ ნოესთან კიდობანში.
18და დაუძახეს ნოეს და უთხრეს: გამიღე კარი, რომ შენთან მოვიდეთ კიდობანში და რატომ უნდა დავიხოცოთ?
19 და ნოემ ხმამაღლა უპასუხა მათ კიდობნიდან და უთხრა: განა ყველანი არ აუჯანყდით უფალს და არ თქვით, რომ ის არ არსებობს? ამიტომაც მოავლინა უფალმა თქვენზე ეს უბედურება, რათა გაგანადგურებინოთ და მოგაშოროთ დედამიწის პირიდან.
20 განა ეს არ არის ის, რაც ას ოცი წლის წინ გითხარით და არ ისმინეთ უფლის ხმა და ახლა გსურთ დედამიწაზე ცხოვრება?
21 და უთხრეს ნოეს: მზად ვართ დავუბრუნდეთ უფალს; მხოლოდ გაგვიხსენით კარი, რომ ვიცოცხლოთ და არა მოვკვდეთ.
22 და მიუგო მათ ნოემ და უთხრა: აჰა, ახლა, როცა ხედავთ თქვენი სულის ტანჯვას, გსურთ

უფალთან დაბრუნება; რატომ არ დაბრუნდით
ამ ას ოცი წლის განმავლობაში, რომელიც
უფალმა მოგცათ განსაზღვრული ვადით?
23 ახლა კი, თქვენ მოდიხართ და მეუბნებით
ამას თქვენი სულის გასაჭირის გამო, ახლა კი
უფალი არ მოგისმენთ და არც დღეს
მოგისმენთ, ამიტომ ახლა ვერ შეძლებთ
თქვენი სურვილების შესრულებას.
24 და მივიდნენ კაცთა ძენი კიდობანში
შესასვლელად, რათა წვიმის გამო
შემოსულიყვნენ, რადგან ვერ უძლებდნენ
წვიმას.
25 და გაგზავნა უფალმა ყველა ცხოველი და
მხეცი, რომლებიც კიდობნის გარშემო იდგა.
ცხოველებმა სძლიეს მათ და განდევნეს
იქიდან, თითოეული წავიდა თავის გზაზე და
კვლავ გაიფანტნენ დედამიწის ზურგზე.
26 და წვიმა კვლავ ცვიოდა დედამიწაზე,
ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე; და წყლები
ძლიერ ძლიერდებოდა დედამიწაზე; და
მოკვდა ყოველი ხორციელი, რაც კი იყო
დედამიწაზე და წყალში, იქნებოდა ეს
ადამიანები, ცხოველები, მხეცები,
ქვეწარმავლები თუ ცის ფრინველები;
მხოლოდ ნოე და ისინი დარჩნენ, ვინც მასთან
ერთად იყვნენ კიდობანში.
27 და გაძლიერდა წყალი და ძლიერად
ადუღდა მიწაზე, ასწიეს კიდობანი და ამოიწია
იგი მიწიდან.
28 და კიდობანი წყლის ზედაპირზე
ტივტივებდა და წყალზე ისროდა, ისე რომ
შიგნით მყოფი ყველა ცოცხალი არსება
ქვაბში ჩაშვებული ნახარშივით ტრიალებდა.
29 და დიდმა შფოთვამ შეიპყრო კიდობანში
მყოფი ყველა ცოცხალი არსება და კიდობანი
თითქოს დაიმსხვრა.
30 და შეშინდა კიდობანში მყოფი ყველა
ცოცხალი არსება, ღრიალებდნენ ლომები,
ღრიალებდნენ ხარები, ღრიალებდნენ
მგლები და კიდობანში მყოფი ყოველი
ცოცხალი არსება თავის ენაზე ლაპარაკობდა
და გლოვობდა, ისე, რომ მათი ხმა შორს
ისმოდა, ნოე და მისი ვაჟები ტიროდნენ და
ტიროდნენ თავიანთი გასაჭირის გამო; ძლიერ
შეშინდნენ, რომ სიკვდილის კარიბჭესთან
მიაღწიეს.
31 და ილოცა ნოემ უფლის მიმართ და
შეჰღაღადა მას ამის გამო და უთხრა ნოემ:
უფალო, დაგვეხმარე, რადგან არ შეგვიძლია
ამ ბოროტების ატანა, რომელიც გარს
გვეხვევა, რადგან წყლის ტალღებმა
შემოგვიარეს, ბოროტმა ნაკადულმა
შეგვაშინა, სიკვდილის ხაფანგები
მოგვიახლოვდა; გვიპასუხე, უფალო,
გვიპასუხე, გაანათე შენი სახე ჩვენს მიმართ
და შეგვიწყალე, გვიხსენი და გვიხსენი.
32 და შეისმინა უფალმა ნოეს ხმა და გაიხსენა
იგი უფალმა.
33 და ქარი დაუბერა დედამიწას, წყლები
დაწყნარდა და კიდობანი გაჩერდა.
34 და დაიხშნენ უფსკრულის წყაროები და ცის
სარკმლები და შეწყდა ციდან წვიმა.
35 და იმ დღეებში წყალი შემცირდა და
კიდობანი არარატის მთებზე გაჩერდა.
36 და გააღო ნოემ კიდობნის სარკმლები და
კვლავ შესთხოვა ნოემ უფალს იმ დროს და
თქვა: უფალო, რომელმაც შექმენი დედამიწა,
ცა და ყველაფერი, რაც მათშია, გამოიყვანე
ჩვენი სულები ამ საპყრობილიდან და
საპყრობილიდან, რომელშიც ჩაგვსვეს,
რადგან ძლიერ დავიღალე კვნესით.
37 და შეისმინა უფალმა ნოეს ხმა და უთხრა
მას: როცა ერთი წელი შესრულდება, მაშინ
გახვალ.
38. და წლის შემობრუნებისას, როდესაც ნოეს
კიდობანში ცხოვრების სრული წელი
შესრულდა, დაშრა წყალი მიწიდან და ახადა
ნოემ კიდობანს სახურავი.
39 იმ დროს, მეორე თვის ოცდამეშვიდე დღეს,
დედამიწა გამოშრა, მაგრამ ნოე, მისი ვაჟები
და მასთან მყოფნი არ გამოვიდნენ
კიდობნიდან, სანამ უფალი არ ეტყოდა მათ.
40 და დადგა დღე, როდესაც უფალმა უთხრა
მათ, რომ გასულიყვნენ და ყველანი
გამოვიდნენ კიდობნიდან.
41 და წავიდნენ და თითოეული თავის გზასა
და ადგილას დაბრუნდა. დამკვიდრდნენ ნოე
და მისი შვილები იმ ქვეყანაში, რომელიც
ღმერთმა უთხრა მათ. და ემსახურებოდნენ
უფალს მთელი მათი დღეები. და აკურთხა
უფალმა ნოე და მისი შვილები კიდობნიდან
გამოსვლისას.
42 და უთხრა მათ: ინაყოფიერეთ და აავსეთ
მთელი დედამიწა, გაძლიერდით და უხვად
გამრავლდით დედამიწაზე და გამრავლდით
მასში.

თავი 7

1 და ესენი არიან ნოეს ძეების სახელები:
იაფეთი, ქამი და სემი; და შეეძინათ მათ

შვილები წარღვნის შემდეგ, რადგან წარღვნამდე ჰყავდათ ცოლები.
2 ესენი არიან იაფეთის ძენი: გომერი, მაგოგი, მადაი, იავანი, თუბალი, მეშექი და თირასი, შვიდი ძე.
3 გომერის ძენი იყვნენ ასკინაზი, რეფათი და თეგარმა.
4 მაგოგის ძენი იყვნენ ელიქანაფი და ლუბალი.
5 მადაის ძენი იყვნენ აქონი, ზეელო, ხაზონი და ლოტი.
6 იავანის ძენი იყვნენ ელისე, თარშიში, ქიტიმი და დუდონიმი.
7 თუბალის ძენი იყვნენ არიფი, კესედი და თაარი.
8 მეშექის ძენი იყვნენ დედონი, ზარონი და შებაშნი.
9 ტირასის ძენი იყვნენ ბენიბი, გერა, ლუპირიონი და გილაკი; ესენი არიან იაფეთის ძენი მათი საგვარეულოების მიხედვით და მათი რიცხვი იმ დროს ოთხას სამოცი კაცი იყო.
10 და ესენი არიან ქამის ძენი: ქუში, მიცრაიმი, ფუტი და ქანაანი, ოთხი ძე; ქუშის ძენი იყვნენ სება, ხავილა, საბთა, რაამა და სატექა; რაამას ძენი იყვნენ შება და დედანი.
11 მიცრაიმის ძენი იყვნენ ლუდი, ანომი, ფათროსი, ხასლოთი და ხაფთორი.
12 ფუტის ძენი იყვნენ გებული, ჰადანი, ბენა და ადანი.
13 და ქანაანის ვაჟები იყვნენ სიდონი, ჰეთი, ამოორი, გერგაში, ხივი, არკეე, სენი, აროდი, ზიმოდი და ჩამოთი.
14 ესენი არიან ქამის ძენი მათი საგვარეულოების მიხედვით და მათი რიცხვი იმ დროს შვიდას ოცდაათამდე კაცი იყო.
15 სემის ძენი იყვნენ: ელამი, აშური, არფაქშადი, ლუდი და არამი, ხუთი ძენი; ელამის ძენი იყვნენ შუშანი, მაქული და ხარმონი.
16 აშარის ძენი იყვნენ მირუსი და მოკილი, არფაქშადის ძენი კი იყვნენ შელაქი, ანარი და აშქოლი.
17 ლუდის ძენი იყვნენ ფეთორი და ბიზაიონი, არამის ძენი კი იყვნენ ყუზი, ხული, გათე და მაში.
18 ესენი არიან სემის ძენი მათი საგვარეულოების მიხედვით; იმ დროს მათი რიცხვი სამასამდე კაცი იყო.
19 ესენი არიან სემის შთამომავლობა: სემმა შვა არფაქშადი, არფაქშადმა შვა შელაქი, შელახმა შვა ებერი, ხოლო ებერს შეეძინა ორი ვაჟი, ერთის სახელი იყო ფელეგი, რადგან მის დღეებში გაიყო კაცთა ძენი და უკანასკნელ დღეებში გაიყო დედამიწა.
20 ხოლო მეორის სახელი იყო იოქტანი, რაც იმას ნიშნავს, რომ მის დროს ადამიანთა ძეთა სიცოცხლე შემცირდა და შემცირდა.
21 ესენი არიან იოქტანის ძენი: ალმოდადი, შელაფი, ხაზარმოვეთი, იერახი, ჰადურომი, ოზელი, დიკლა, ობალი, აბიმაელი, შება, ოფირი, ხავილა და იობაბი; ყველა ესენი არიან იოქტანის ძენი.
22. მისმა ძმამ, ფელეგმა, შვა იენი, იენმა შვა სერუგი, სერუგმა შვა ნახორი, ნახორმა შვა თერახი. თერახი ოცდათვრამეტი წლის იყო და შვა ჰარანი და ნახორი.
23. იმ დღეებში, ნოეს ძის, ქამის ძემ, ქუშმა, თავის სიბერეში, ცოლი მოიყვანა და ქალმა ვაჟი შვა. და უწოდეს მას სახელად ნიმროდი და თქვეს: „იმ დროს კვლავ დაიწყეს აჯანყება და შეურაცხყოფა კაცთა ძეთ“. გაიზარდა ყრმა და ძლიერ შეუყვარდა იგი მამამისს, რადგან მისი სიბერის ძე იყო.
24 და ტყავის სამოსელი, რომელიც ღმერთმა გაუკეთა ადამსა და მის ცოლს, როდესაც ისინი სამოთხიდან გავიდნენ, ქუშს მიეცა.
25 რადგან ადამის და მისი ცოლის სიკვდილის შემდეგ სამოსელი ენოქს, იარედის ძეს, მიეცა, ხოლო როდესაც ენოქი ღმერთთან ამაღლდა, მან ის თავის ძეს, მეთუშალახს, მისცა.
26 და მეთუშალახის სიკვდილის შემდეგ, ნოემ წაიყვანა ისინი და კიდობანში შეიყვანა, და ისინი მასთან იყვნენ, სანამ კიდობნიდან არ გამოვიდოდა.
27 და როდესაც ისინი გავიდნენ, ქამმა მოპარა ის ტანსაცმელი ნოეს, თავის მამას, და წაიღო და დამალა თავისი ძმებისგან.
28. და როდესაც ქამმა შვა თავისი პირმშო, ქუში, მან ფარულად მისცა მას სამოსელი და დარჩნენ ისინი ქუშთან მრავალი დღე.
29. ქუშმაც დამალა ისინი თავისი ვაჟებისა და ძმებისგან. როდესაც ქუშმა შვა ნიმროდი, სიყვარულის გამო მისცა მას ეს სამოსელი. გაიზარდა ნიმროდი და ოცი წლის ასაკში ჩაიცვა ეს სამოსელი.
30 და ნიმროდი გაძლიერდა, როდესაც სამოსელი ჩაიცვა და ღმერთმა მისცა მას ძალა და ძლიერება და ის იყო ძლიერი მონადირე დედამიწაზე, დიახ, ის იყო ძლიერი მონადირე მინდორში და ნადირობდა

ცხოველებზე და აშენებდა სამსხვერპლოებს და მათზე სწირავდა ცხოველებს უფლის წინაშე.
31 და გაძლიერდა ნიმროდი და აღდგა თავისი ძმებიდან და იბრძოდა თავისი ძმების ბრძოლებში ყველა მათი მტრის წინააღმდეგ ირგვლივ.
32 და უფალმა მისი ძმების ყველა მტერი მის ხელში ჩააგდო და ღმერთი დროდადრო აძლევდა მას წარმატებას მის ბრძოლებში და ის მეფობდა დედამიწაზე.
33 ამიტომ, იმ დღეებში გავრცელდა ხმები, როდესაც კაცი საბრძოლველად გაწვრთნილებს გამოიწვევდა, ეუბნებოდა მათ: როგორც ღმერთმა ნიმროდს, რომელიც ძლიერი მონადირე იყო დედამიწაზე და რომელმაც გაიმარჯვა თავის ძმებთან ბრძოლებში, ისე იხსნა ისინი მტრების ხელიდან, ასევე გაგვაძლიეროს და გვიხსნას ღმერთმა დღეს.
34. და როდესაც ნიმროდი ორმოცი წლის იყო, იმ დროს ომი იყო მის ძმებსა და იაფეთის ძეებს შორის, და ისინი მტრების ხელში აღმოჩნდნენ.
35 და გავიდა ნიმროდი იმ დროს და შეკრიბა ქუშის ყველა ძე და მათი ოჯახები, დაახლოებით ოთხას სამოცი კაცი. ასევე დაიქირავა თავისი მეგობრებისა და ნაცნობებისგან ოთხმოცი კაცი და მისცა მათ საზღაური. და წავიდა მათთან ერთად საბრძოლველად. როდესაც ის გზაში იყო, ნიმროდმა გაამხნევა მასთან ერთად მყოფი ხალხის გული.
36 და უთხრა მათ: ნუ გეშინიათ და ნუ შეძრწუნდებით, რადგან ყველა ჩვენი მტერი ჩვენს ხელში ჩავარდება და როგორც გენებოთ, ისე მოიქეცით მათთან.
37. და ხუთასამდე კაცი იყო წასული და იბრძოდნენ თავიანთი მტრების წინააღმდეგ, გაანადგურეს და დაიმორჩილეს ისინი. ნიმროდმა კი მათ ადგილზე მდგომი წინამძღოლები დააყენა.
38 და აიღო მათი შვილებიდან რამდენიმე გირაოდ და ყველანი ნიმროდისა და მისი ძმების მსახურნი გახდნენ. ნიმროდი და მასთან მყოფი მთელი ხალხი სახლში დაბრუნდნენ.
39 და როდესაც ნიმროდი სიხარულით დაბრუნდა ბრძოლიდან, მტრების დამარცხების შემდეგ, მისი ყველა ძმა, მათთან ერთად, ვინც მას ადრე იცნობდა, შეიკრიბა, რათა იგი მეფედ ექციათ და თავზე სამეფო გვირგვინი დაადგეს.
40 და მან თავის ქვეშევრდომებსა და ხალხს მთავრები, მსაჯულები და მმართველები დანიშნა, როგორც მეფეებს შორის არის წესი.
41 და თავისი ლაშქრის წინამძღოლად დასვა თერახი, ნახორის ძე, და აღამაღლა იგი ყველა თავის მთავარზე მაღლა.
42 და როდესაც ის თავისი გულის სურვილისამებრ მეფობდა, ყველა მტრის დამარცხების შემდეგ, მან თავის მრჩევლებს ურჩია, აეშენებინათ ქალაქი სასახლისთვის და მათ ასეც მოიქცნენ.
43 და აღმოსავლეთის მოპირდაპირე მხარეს დიდი ველი იპოვეს და დიდი და ვრცელი ქალაქი ააშენეს მისთვის. ნიმროდმა კი იმ ქალაქს, რომელიც ააშენა, შინარი უწოდა, რადგან უფალმა სასტიკად შეაძრწუნა თავისი მტრები და გაანადგურა ისინი.
44 და ნიმროდი დასახლდა შინარში და მტკიცედ მეფობდა, ებრძოდა თავის მტრებს და ამარცხებდა მათ, ყველა ბრძოლაში წარმატებული იყო და მისი სამეფო ძალიან განდიდდა.
45 და ყველა ერმა და ენამ გაიგო მისი დიდების შესახებ, შეიკრიბნენ მის წინაშე, თაყვანი სცეს მიწას და მიართვეს მას შესაწირავი, და ის გახდა მათი ბატონი და მეფე, და ყველანი მასთან ერთად დასახლდნენ შინარის ქალაქში, და ნიმროდი მეფობდა დედამიწაზე ნოეს ყველა ძეზე და ყველანი მისი ძალაუფლებისა და რჩევის ქვეშ იყვნენ.
46 და მთელი დედამიწა ერთი ენისა და ერთიანობის სიტყვებით იყო სავსე, მაგრამ ნიმროდი არ მიჰყვებოდა უფლის გზას და უფრო ბოროტი იყო, ვიდრე ყველა ადამიანი, ვინც მის წინაშე იყო, წარღვნის დღეებიდან იმ დრომდე.
47 და გააკეთა მან ხისა და ქვისგან ღმერთები და თაყვანი სცა მათ; და აუჯანყდა უფალს და ასწავლა თავისი ბოროტი გზები ყველა თავის ქვეშევრდომს და დედამიწის ხალხს; და მარდონი, მისი ძე, უფრო ბოროტი იყო, ვიდრე მისი მამა.
48. ყველა, ვინც კი ნიმროდის ძის, მარდონის, საქმეებს ისმენდა, ამბობდა მასზე: ბოროტისგან გამოდის ბოროტება. ამიტომ მთელ დედამიწაზე იგავად იქცა: ბოროტისგან გამოდის ბოროტება! და ეს სიტყვები

გავრცელებული იყო კაცთა შორის იმ დროიდან დღემდე.
49 და თერახი, ნახორის ძე, ნიმროდის ლაშქრის მთავარი, იმ დღეებში ძალიან დიდი იყო მეფისა და მისი ქვეშევრდომების თვალში. უყვარდათ იგი მეფესა და მთავრებს და ძლიერ აღამაღლეს იგი.
50 და მოიყვანა თერახმა ცოლი, სახელად ამთელო, კორნებოს ასული; დაორსულდა თერახმა და უშვა მას ვაჟი იმ დღეებში.
51 სამოცდაათი წლის იყო თერახი, როცა შეეძინა იგი და თერახმა თავის ვაჟს, რომელიც შეეძინა, აბრამი დაარქვა, რადგან მეფემ გაზარდა იგი იმ დღეებში და ყველა თავის მთავარზე მეტად განადიდა, რომლებიც მასთან იყვნენ.

თავი 8

1. იმ ღამეს, როცა აბრამი დაიბადა, თერახის ყველა მსახური, ნიმროდის ყველა ბრძენი კაცი და მისი ჯადოქრები მოვიდნენ, ჭამეს და სვეს თერახის სახლში და იმ ღამეს მასთან ერთად გაიხარეს.
2 და როდესაც ყველა ბრძენი კაცი და ჯადოქარი გავიდა თერახის სახლიდან, იმ ღამეს აღაპყრეს თვალები ცისკენ, რომ შეეხედათ ვარსკვლავებისთვის. და დაინახეს, და აჰა, ერთი ძალიან დიდი ვარსკვლავი მოდიოდა აღმოსავლეთიდან და გაიქცა ცაში და შთანთქა ოთხი ვარსკვლავი ცის ოთხი მხრიდან.
3 და გაოცდნენ მეფის ყველა ბრძენი კაცი და მისი ჯადოქარი ამ სანახაობით, ხოლო ბრძენებმა გაიგეს ეს საკითხი და მიხვდნენ მის მნიშვნელობას.
4 და უთხრეს ერთმანეთს: ეს მხოლოდ იმ ბავშვის ნიშანია, რომელიც თერახს ამ ღამეს შეეძინა, რომელიც გაიზრდება, ინაყოფიერებს, გამრავლდება და დაიმკვიდრებს მთელ ქვეყანას, ის და მისი შვილები სამუდამოდ; დახოცავენ დიდ მეფეებს და დაიმკვიდრებენ მათ მიწებს.
5 და ბრძენკაცები და ჯადოქრები იმ ღამეს სახლში წავიდნენ, დილით კი ყველა ეს ბრძენი კაცი და ჯადოქარი ადრე ადგა და დანიშნულ სახლში შეიკრიბა.
6 და ერთმანეთში ილაპარაკეს და უთხრეს: აჰა, სანახაობა, რომელიც გუშინ ღამით ვიხილეთ, დაფარულია მეფისთვის, მისთვის ცნობილი არ არის.
7 და თუ ეს ამბავი მეფეს უკანასკნელ დღეებში გაეგება, ის გვეტყვის: რატომ დამიმალე ეს ამბავი? მაშ, ყველანი დავიხოცებით; ამიტომ, ახლა წავიდეთ და ვუამბოთ მეფეს ის სანახაობა, რაც ვიხილეთ და მისი ინტერპრეტაცია, და მაშინ უვნებლად დავრჩებით.
8 ასეც მოიქცნენ და ყველანი მეფესთან მივიდნენ, მიწამდე თაყვანი სცეს და უთხრეს: იცოცხლოს მეფემ, იცოცხლოს მეფემ!
9 გავიგეთ, რომ თერახს, ნახორის ძეს, შენი ლაშქრის მთავარს, შეეძინა ვაჟი. გუშინ ღამით მის სახლში მივედით, ვჭამეთ, დავლიეთ და იმ ღამეს მასთან ერთად ვიმხიარულეთ.
10. როცა შენი მსახურები თერახის სახლიდან გამოვედით, რომ ჩვენს სახლებში წავსულიყავით და იქ ღამის გასათევად წავსულიყავით, ცას მივაპყარით თვალები და დავინახეთ აღმოსავლეთიდან მომავალი დიდი ვარსკვლავი, რომელიც დიდი სიჩქარით გაიქცა და ცის ოთხი მხრიდან ოთხი დიდი ვარსკვლავი შთანთქა.
11 შენი მსახურები გაოცებულნი იყვნენ იმ სანახაობით, რომელიც ვნახეთ და ძლიერ შეშინდნენ. ამ სანახაობაზე ჩვენი მსჯელობა გამოვიტანეთ და ჩვენი სიბრძნით ვიცოდით მისი სწორი ინტერპრეტაცია, რომ ეს ეხება თერახის შვილს, რომელიც გაიზრდება და ძლიერ გამრავლდება, გაძლიერდება და დახოცავს დედამიწის ყველა მეფეს და დაიმკვიდრებს მათ ყველა ქვეყანას, ის და მისი შთამომავლობა სამუდამოდ.
12 და ახლა, ჩვენო ბატონო და მეფეო, აჰა, ჩვენ ჭეშმარიტად გაგაცანით ის, რაც ამ ბავშვის შესახებ ვნახეთ.
13 თუ მეფეს სურს, რომ ამ ბავშვის სანაცვლოდ მამამისს ფასი მისცეს, მოვკლავთ მას, სანამ გაიზრდება და გამრავლდება ამ ქვეყანაზე და სანამ მისი ბოროტება გაძლიერდება ჩვენს წინააღმდეგ, რათა ჩვენ და ჩვენი შვილები დავიღუპოთ მისი ბოროტების გამო.
14. და მოისმინა მეფემ მათი სიტყვები და მოეწონა ისინი მის თვალში. და გაგზავნა კაცი და დაიბარა თერახი. და მივიდა თერახი მეფის წინაშე.
15. უთხრა მეფემ თერახს: მითხრეს, რომ გუშინ ღამით ვაჟი გეყოლა და ასეთი რამ შეინიშნებოდა ცაში მისი დაბადებისას.

16. ახლა კი მომეცი ბავშვი, რომ მოვკლათ, სანამ მისი ბოროტება ჩვენზე არ დატრიალდება. მისი ფასის სანაცვლოდ კი შენს სახლს ოქრო-ვერცხლით სავსეს მოგცემ.
17 და მიუგო თერახმა მეფეს და უთხრა: „მეფეო, ბატონო, მოვისმინე შენი სიტყვები და შენი მსახური ყველაფერს გააკეთებს, რაც მის მეფეს სურს“.
18 მაგრამ, ჩემო ბატონო და მეფეო, გეტყვით, რა დამემართა გუშინ ღამით, რათა ვნახო, რა რჩევას მისცემს მეფე თავის მსახურს და შემდეგ ვუპასუხებ მეფეს მის ნათქვამზე. მეფემ თქვა: „თქვი“.
19 და უთხრა თერახმა მეფეს: აიონი, მორედის ძე, მოვიდა ჩემთან გუშინ ღამით და მითხრა:
20 მომეცი მეფის მიერ მოცემული დიდი და მშვენიერი ცხენი და მე მოგცემ ვერცხლსა და ოქროს, ჩალასა და საკვებს მისი ფასის შესაბამისად. ვუთხარი: მოიცადე, სანამ მეფეს შენს სიტყვებზე არ გავაგებინებ და რასაც მეფე იტყვის, იმას შევასრულებ.
21. ახლა კი, ჩემო ბატონო და მეფეო, აჰა, ეს ამბავი გაცნობე და რჩევას, რომელსაც ჩემი მეფე თავის მსახურს მისცემს, მე შევასრულებ.
22 და გაიგო მეფემ თერახის სიტყვები, რისხვით აღიგზნო და უგუნურად მიიჩნია იგი.
23. მიუგო მეფემ თერახს და უთხრა: ნუთუ ასეთი სულელი, უმეცარი ან გონებადაკარგული ხარ, რომ ამას აკეთებ და შენს მშვენიერ ცხენს ვერცხლისა და ოქროს ან თუნდაც ჩალისა და საკვების სანაცვლოდ ყიდი?
24 ნუთუ ასე გაკლია ვერცხლი და ოქრო, რომ ამას აკეთებ, რადგან ვერ იშოვი ჩალასა და საკვებს შენი ცხენის გამოსაკვებად? და რა არის შენთვის ვერცხლი და ოქრო, ჩალა და საკვები, რომ გასცე ის მშვენიერი ცხენი, რომელიც მე მოგეცი, რომლის მსგავსიც მთელ დედამიწაზე არ არსებობს?
25. შეწყვიტა მეფემ ლაპარაკი და თერახმა მიუგო მეფეს და უთხრა: ასე ელაპარაკა მეფე თავის მსახურს;
26. გევედრები, ჩემო ბატონო და მეფეო, რა მითხარი, რომ მომეცი შენი შვილი, რომ მოვკლათ და მე მოგცემ ვერცხლსა და ოქროს მისი ფასის სანაცვლოდ. რა ვქნა ვერცხლსა და ოქროსთან ჩემი შვილის სიკვდილის შემდეგ? ვინ დამმკვიდრდება? ჩემი სიკვდილის შემდეგ ვერცხლი და ოქრო დაუბრუნდება ჩემს მეფეს, რომელმაც მომცა.
27. როდესაც მეფემ გაიგო თერახის სიტყვები და იგავი, რომელიც მან მეფეზე მოიყვანა, ძლიერ დამწუხრდა და შეწუხდა ამ ამბავმა, რისხვა აენთო მასში.
28. დაინახა თერახმა, რომ მეფე რისხვა აღეგზნო მასზე და მიუგო მეფეს: ყველაფერი, რაც მაქვს, მეფის ხელშია; რაც არ უნდა გაუკეთოს მეფემ თავის მსახურს, ისე მოიქცეს, თუნდაც ჩემი შვილი, მეფის ხელშია, უსასყიდლოდ, ის და მისი ორი ძმა, რომლებიც მასზე უფროსი არიან.
29. უთხრა მეფემ თერახს: არა, შენს უმცროს ვაჟს საფასურად ვიყიდი.
30. მიუგო თერახმა მეფეს და უთხრა: გევედრები, ჩემო მეფეო და ბატონო, რომ შენს მსახურს შენს წინაშე სიტყვა უთხრას და მეფემ მოისმინოს თავისი მსახურის სიტყვა. თერახმა თქვა: სამი დღე მომცეს მეფემ, სანამ ამ საქმეს გულში განვიხილავ და ჩემს ოჯახს ჩემი მეფის სიტყვების შესახებ მოვიკითხავ. მან კი მეფეს ძალიან მოსთხოვა, რომ ამაზე დათანხმებულიყო.
31 და მოუსმინა მეფემ თერახს და ასეც მოიქცა. მისცა მას სამი დღე. გავიდა თერახი მეფისგან, დაბრუნდა თავის ოჯახთან და უთხრა მათ მეფის ყველა სიტყვა; და ძლიერ შეშინდა ხალხი.
32 მესამე დღეს მეფემ თერახს შეუთვალა: „გამომიგზავნე შენი შვილი საფასურად, როგორც გითხარი; თუ ამას არ გააკეთებ, გამოგიგზავნი და მოგკლავ მთელ შენს სახლში, ძაღლიც კი არ დაგრჩება“.
33 და იჩქარა თერახმა (რადგან მეფის მხრიდან საქმე სასწრაფოდ იყო დავალებული) და წაიყვანა ბავშვი თავის ერთ-ერთ მსახურს, რომელიც მისმა მხევალმა იმ დღეს გაუჩინა. მიუყვანა თერახმა ბავშვი მეფეს და ფასი აიღო მისთვის.
34. უფალი თერახთან იყო ამ საქმეში, რათა ნიმროდს არ მოეკლა აბრამი. მეფემ თერახს ბავშვი წაართვა და მთელი ძალით მიწაზე დაანარცხა თავი, რადგან ეგონა, რომ ეს აბრამი იყო. ეს ამბავი იმ დღიდან დაუმალავს და მეფეს დაავიწყდა, რადგან განგების ნება იყო, რომ აბრამის სიკვდილი არ დაშვებულიყო.
35 და ფარულად წაიყვანა თერახმა აბრამი, თავისი ძე, მისი დედა და ძიძა, და დამალა ისინი გამოქვაბულში და ყოველთვიურად მოჰქონდა მათთვის საზრდო.

36 და იყო უფალი აბრამთან გამოქვაბულში და გაიზარდა იგი. და იყო აბრამი გამოქვაბულში ათი წელი. მეფეს და მის მთავრებს, მკითხავებსა და ბრძენკაცებს ეგონათ, რომ მეფემ მოკლა აბრამი.

თავი 9

1 და ჰარანმა, თერახის ძემ, აბრამის უფროსი ძმისამ, იმ დღეებში მოიყვანა ცოლი.
2 ოცდაცხრამეტი წლის იყო ჰარანი, როცა მოიყვანა იგი; დაორსულდა ჰარანის ცოლი და შვა ვაჟი, რომელსაც ჰარანმა ლოტი უწოდა.
3 და კვლავ დაორსულდა და შვა ასული და უწოდა მას სახელად მილქა; და კვლავ დაორსულდა და შვა ასული და უწოდა მას სახელად სარაი.
4 ორმოცდაორი წლის იყო ჰარანი, როცა შვა სარაი, აბრამის სიცოცხლის მეათე წელს; იმ დღეებში გამოვიდნენ აბრამი, მისი დედა და ძიძა გამოქვაბულიდან, რადგან მეფემ და მისმა ქვეშევრდომებმა დაივიწყეს აბრამის ამბავი.
5 და როდესაც აბრამი გამოქვაბულიდან გამოვიდა, წავიდა ნოესთან და მის ძესთან, სემთან, და დარჩა მათთან, რათა ესწავლა უფლის რჯული და მისი გზები. არავინ იცოდა, სად იყო აბრამი. და აბრამი დიდხანს ემსახურებოდა ნოეს და სემს, მის ძეს.
6 და აბრამი ნოეს სახლში ოცდაცხრამეტი წელი იყო და სამი წლის ასაკიდან იცნობდა უფალს და უფლის გზას ადგა სიკვდილამდე, როგორც ნოემ და მისმა ძემ, სემმა, ასწავლეს; და იმ დღეებში დედამიწის ყველა ძე დიდად შესცოდა უფალს, აუჯანყდა მას და ემსახურებოდა სხვა ღმერთებს და დაივიწყეს უფალი, რომელმაც შექმნა ისინი დედამიწაზე; და დედამიწის მკვიდრებმა იმ დროს თითოეულმა კაცმა თავისი ღმერთი გაიჩინა; ხისა და ქვის ღმერთები, რომლებსაც არც ლაპარაკი შეეძლოთ, არც მოსმენა და არც გადარჩენა; და ემსახურებოდნენ მათ ძეები და ისინი მათი ღმერთები გახდნენ.
7 მეფე და მისი ყველა მსახური, თერახი და მისი მთელი სახლეულობა პირველები იყვნენ ხისა და ქვის ღმერთებს რომ ემსახურებოდნენ.
8 თერახს ჰყავდა თორმეტი დიდი ღმერთი, ხისა და ქვისგან ნაგები, წელიწადის თორმეტი თვის განმავლობაში და ყოველთვიურად ემსახურებოდა თითოეულს. ყოველთვიურად თერახი თავის ღმერთებს აწვდიდა თავის ხორცსა და საღვრელს. ასე იქცეოდა თერახი მთელი დღე.
9 და მთელი ის თაობა ბოროტი იყო უფლის თვალში და ამიტომ ყველა ადამიანს თავის ღმერთად აქცევდნენ, მაგრამ მიატოვეს უფალი, რომელმაც ისინი შექმნა.
10 და არ იყო კაცი იმ დღეებში მთელ დედამიწაზე, ვინც იცნობდა უფალს (რადგან თითოეული თავის ღმერთს ემსახურებოდა), გარდა ნოესა და მისი სახლისა; და ყველა, ვინც მის რჩეულს ემორჩილებოდა, იცნობდა უფალს იმ დღეებში.
11 და აბრამი, თერახის ძე, იმ დღეებში ნოეს სახლში დიდდებოდა და არავინ იცოდა ამის შესახებ და უფალი იყო მასთან.
12 და მისცა უფალმა აბრამს გონიერი გული და მან იცოდა, რომ იმ თაობის ყველა საქმე ამაო იყო და რომ მათი ყველა ღმერთი ამაო და უშედეგო იყო.
13 და იხილა აბრამმა მზე, რომელიც ანათებდა დედამიწაზე და თქვა აბრამმა თავისთვის: „აჰა, ეს მზე, რომელიც ანათებს დედამიწაზე, არის ღმერთი და მას ვემსახურები“.
14 და ემსახურებოდა აბრამი მზეს იმ დღეს და ლოცულობდა მის მიმართ. და როცა საღამო დადგა, მზე ჩავიდა, როგორც ყოველთვის. და თქვა აბრამმა თავის გულში: ნუთუ ეს არ შეიძლება იყოს ღმერთი?
15. აბრამი კი კვლავ გულში ლაპარაკობდა: ვინ შექმნა ცა და მიწა? ვინ შექმნა მიწაზე? სად არის?
16 და ღამე დაბნელდა მასზე და მან თვალები დასავლეთის, ჩრდილოეთის, სამხრეთის და აღმოსავლეთისკენ ასწია და დაინახა, რომ მზე დედამიწიდან გაქრა და დღე დაბნელდა.
17 და დაინახა აბრამმა ვარსკვლავები და მთვარე მის წინ და თქვა: ეს არის ღმერთი, რომელმაც შექმნა მთელი დედამიწა და ადამიანი; და აჰა, ეს მისი მსახურები არიან ღმერთები მის გარშემო. და ემსახურებოდა აბრამი მთვარეს და ლოცულობდა მას მთელი ის ღამე.
18 და დილით, როცა გათენდა და მზე, როგორც ყოველთვის, ანათებდა დედამიწაზე, აბრამმა დაინახა ყველაფერი, რაც უფალმა ღმერთმა შექმნა დედამიწაზე.
19 და თქვა აბრამმა თავისთვის: „ესენი არ არიან ღმერთები, რომლებმაც შექმნეს დედამიწა და მთელი კაცობრიობა, არამედ

ესენი არიან ღვთის მსახურები; და დარჩა
აბრამი ნოეს სახლში და იცნობდა იქ უფალი
და მის გზებს; და ემსახურებოდა უფალს
მთელი თავისი სიცოცხლე; და მთელმა იმ
თაობამ დაივიწყა უფალი და ემსახურებოდა
ხისა და ქვის სხვა ღმერთებს და ამბოხდნენ
მთელი თავისი სიცოცხლე."
20 და მეფე ნიმროდი მტკიცედ მეფობდა და
მთელი დედამიწა მის მმართველობის ქვეშ
იყო და მთელ დედამიწაზე ერთი ენა და
ერთიანობის სიტყვები იყო.
21 და ნიმროდის ყველა მთავარმა და მისმა
დიდებულებმა ერთად გაიმართნენ თათბირი:
ფუტი, მიცრაიმი, ქუში და ქანაანი თავიანთი
ოჯახებითურთ და უთხრეს ერთმანეთს:
მოდით, ავაშენოთ ქალაქი და მასში ძლიერი
კოშკი, რომლის თავიც ცას სწვდება და
გავითქვამთ დიდებას, რათა ვიმეფოთ მთელ
სამყაროზე, რათა გაქრეს ჩვენი მტრების
ბოროტება, რათა ძლიერად ვიმეფოთ მათზე
და არ გავფანტოთ დედამიწაზე მათი ომების
გამო.
22 და ყველანი წარსდგნენ მეფის წინაშე და
უთხრეს მეფეს ეს სიტყვები. მეფეც
დაეთანხმა მათ ამ საქმეში და ასეც მოიქცა.
23 და შეიკრიბა ყველა ოჯახი, დაახლოებით
ექვსასი ათასი კაცისგან შემდგარი, და
წავიდნენ ქალაქისა და კოშკის ასაშენებლად
ვრცელი მიწის საძებნელად. ეძებეს მთელ
დედამიწაზე და ვერ იპოვეს ერთი ხეობის
მსგავსი ვერსად შინყარის ქვეყნის
აღმოსავლეთით, დაახლოებით ორი დღის
სავალზე. და წავიდნენ იქ და დასახლდნენ.
24 და დაიწყეს აგურების დამზადება და
ცეცხლის დანთება ქალაქისა და კოშკის
ასაშენებლად, რომლის დასრულებაც მათ
წარმოედგინათ.
25 და კოშკის აშენება მათთვის დანაშაული
და ცოდვა იყო და მათ დაიწყეს მისი აშენება
და როდესაც ისინი აშენებდნენ ზეცის უფლის,
ღმერთის წინააღმდეგ, გულში წარმოიდგინეს,
რომ ეომებოდნენ მას და ზეცაში
ამაღლდებოდნენ.
26 და მთელი ეს ხალხი და ყველა ოჯახი სამ
ნაწილად გაიყო; პირველმა თქვა: „ჩვენ
ავალთ ცაში და ვიბრძოლებთ მის
წინააღმდეგ"; მეორემ თქვა: „ჩვენ ავალთ
ცაში და იქ ჩვენს ღმერთებს დავდგამთ და
ვემსახურებით მათ"; მესამემ თქვა: „ჩვენ
ავალთ ცაში და მშვილდებითა და შუბებით
დავკლავთ მას"; და ღმერთმა იცოდა მათი
ყველა საქმე და მათი ყველა ბოროტი
განზრახვა და დაინახა ქალაქი და კოშკი,
რომელსაც ისინი აშენებდნენ.
27 მშენებლობის დაწყებისას ააშენეს დიდი
ქალაქი და ძალიან მაღალი და მტკიცე კოშკი;
მისი სიმაღლის გამო, ნაღმტყორცნები და
აგურები მშენებლებს მხოლოდ ერთი წლის
შემდეგ მიუღწევიათ, სანამ ასულები სრულ
წელს არ შეასრულებდნენ; ამის შემდეგ კი
მშენებლებს ნაღმტყორცნები და აგურები
მისცეს; ასე კეთდებოდა ყოველდღე.
28 და აჰა, ესენი ავიდნენ და სხვები
ჩამოვიდნენ მთელი დღის განმავლობაში; და
თუ აგური ჩამოვარდებოდა მათი ხელიდან და
დაიმსხვრეოდა, ყველა იტირებდა მასზე,
ხოლო თუ კაცი დაეცემოდა და მოკვდებოდა,
არცერთი მათგანი არ შეხედავდა მას.
29. უფალმა იცოდა მათი ზრახვები და
მშენებლობისას ცისკენ ისრები ისროლეს და
ყველა ისარი სისხლით სავსე დაეცა მათზე.
როდესაც დაინახეს ისინი, ერთმანეთს
უთხრეს: „ჩვენ მოვკალით ყველა, ვინც ცაშია".
30 რადგან ეს უფლისგან იყო, რათა
აცდუნებინა ისინი და მოესპო ისინი მიწის
პირიდან.
31 და ააშენეს კოშკი და ქალაქი და ამას
ყოველდღიურად აკეთებდნენ, სანამ
მრავალი დღე და წელი არ გავიდა.
32 და უთხრა ღმერთმა სამოცდაათ ანგელოზს,
რომლებიც მის წინ იდგნენ, მათ, ვინც მასთან
ახლოს იყო: მოდით, ჩავიდეთ და ავურიოთ
მათი ენები, რათა ერთმა კაცმა ვერ გაიგოს
მოყვასის ენა. და ასეც მოექცნენ მათ.
33 და მომდევნო დღიდან თითოეულმა
დაივიწყა თავისი მეზობლის ენა და ვერ
გაიგეს ერთ ენაზე საუბარი. როდესაც
მშენებელი მეზობლის ხელიდან აიღებდა
კირს ან ქვას, რომელიც არ შეუკვეთავს, ის
გადააგდებდა მას და მოყვასს ესროდა, რომ
მოკვდებოდა.
34 და ამდენ დღეს აკეთებდნენ ამას და
მრავალი მათგანი ასე მოკლეს.
35 და დაამარცხა უფალმა იქ მყოფი სამი
რაზმი და დასაჯა ისინი მათი საქმეებისა და
განზრახვების მიხედვით; ისინი, ვინც
ამბობდნენ: ზეცაში ავალთ და ჩვენს
ღმერთებს ვემსახურებით, მაიმუნებსა და
სპილოებს დაემსგავსნენ; ხოლო ისინი, ვინც
ამბობდნენ: ისრებით ცას დავურტყამთ,
უფალმა მოკლა ისინი, ერთი კაცი მოყვასის
ხელით; და მესამე რაზმი, ვინც ამბობდა:

ზეცაში ავალთ და მასთან შებრძოლებით, უფალმა გაფანტა ისინი მთელ დედამიწაზე.
36 და მათ შორის დარჩენილებმა, როდესაც შეიტყვეს და გაიგეს მათზე მომავალი ბოროტება, მიატოვეს შენობა და ისინიც გაიფანტნენ მთელი დედამიწის ზურგზე.
37 და შეწყვიტეს ქალაქისა და კოშკის შენება; ამიტომ უწოდა იმ ადგილს ბაბილონი, რადგან იქ აურია უფალმა მთელი დედამიწის ენა; აჰა, ის შინყარის ქვეყნის აღმოსავლეთით იყო.
38. ხოლო კოშკს, რომელიც კაცთა ძეებმა ააშენეს, გააღო მიწამ პირი და შთანთქა მისი მესამედი; ცეცხლიც ჩამოვიდა ციდან და დაწვა მეორე მესამედი; დანარჩენი მესამედი დღემდეა შემორჩენილი და ის იმ ნაწილიდანაა, რომელიც მაღლა იყო და მისი გარშემოწერილობა სამი დღის სავალია.
39 და იმ კოშკში მრავალი კაცთა ძე დაიღუპა, უთვალავი ხალხი.

თავი 10

1 და მოკვდა ფელეგი, ებერის ძე, იმ დღეებში, აბრამის, თერახის ძის, სიცოცხლის ორმოცდამერვე წელს. და ფელეგის სიცოცხლის სრული დღეები იყო ორას ოცდაცხრამეტი წელი.
2 და როდესაც უფალმა გაფანტა ადამიანთა ძენი კოშკთან მათი ცოდვის გამო, აჰა, ისინი მრავალ რაზმად გაიფანტნენ და ყველა ადამიანთა ძენი დედამიწის ოთხივე კუთხეში გაიფანტნენ.
3 და ყველა ოჯახი თავისი ენის, თავისი მიწისა და თავისი ქალაქის მიხედვით გახდა.
4 და ააშენეს კაცთა ძეებმა მრავალი ქალაქი თავიანთი გვარების მიხედვით, ყველა იმ ადგილას, სადაც წავიდნენ და მთელ დედამიწაზე, სადაც უფალმა გაფანტა ისინი.
5 ზოგიერთმა მათგანმა ქალაქები ააშენა იმ ადგილებში, საიდანაც მოგვიანებით გაანადგურეს და ამ ქალაქებს საკუთარი სახელების, შვილების სახელების ან მათი კონკრეტული შემთხვევების მიხედვით უწოდეს.
6 და წავიდნენ ნოეს ძის, იაფეთის ძენი და ააშენეს ქალაქები იმ ადგილებში, სადაც იყვნენ გაფანტულები და ყველა ქალაქს თავიანთი სახელები დაარქვეს. და გაიყვნენ იაფეთის ძენი დედამიწის ზურგზე მრავალ ჯგუფად და ენად.
7 და ესენი არიან იაფეთის ძენი მათი საგვარეულოების მიხედვით: გომერი, მაგოგი, მედაი, იავანი, თუბალი, მეშექი და თირასი; ესენი არიან იაფეთის ძენი მათი საგვარეულოების მიხედვით.
8 გომერის ძენი, მათი ქალაქების მიხედვით, იყვნენ ფრანკუმები, რომლებიც ცხოვრობდნენ ფრანცას ქვეყანაში, მდინარე ფრანცას პირას, მდინარე სენას პირას.
9 რეფათის ძენი არიან ბარტონიმები, რომლებიც ცხოვრობენ ბარტონიის ქვეყანაში, ლედას მდინარის პირას, რომელიც დიდ ზღვაში, გიხონში, ანუ ოკეანეში, ჩაედინება.
10 და თუგარმას შვილები ათი ოჯახი იყვნენ და აი მათი სახელები: ბუზარი, ფარზუნაკი, ბალგარი, ელიკანუმი, რაგბიბი, ტარკი, ბიდი, ზებუქი, ონგალი და ტილმაზი; ყველა ესენი ჩრდილოეთში განაწილდნენ და დაისვენეს და ქალაქები ააშენეს.
11 და მათ თავიანთ ქალაქებს საკუთარი სახელები დაარქვეს, ისინი არიან, ვინც დღემდე მდინარე ითლასა და იტალაკის პირას ცხოვრობენ.
12 ანგოლის, ბალგარისა და პარზუნაკის ოჯახები კი დიდი მდინარე დუბნის პირას ცხოვრობენ; მათი ქალაქების სახელებიც მათივე სახელების მიხედვითაა.
13 და იავანის ძენი არიან იავანი, რომლებიც ცხოვრობენ მაკდონიას ქვეყანაში; და მედაიარეს ძენი არიან ორელუმელები, რომლებიც ცხოვრობენ კურსონის ქვეყანაში; და თუბალის ძენი არიან ისინი, რომლებიც ცხოვრობენ ტუსკანას ქვეყანაში, ფაშიაჰუს მდინარესთან.
14 მეშექის ძენი არიან შიბაშნი და ტირასის ძენი არიან რუშაში, ქუშნი და ონგოლისი; ყველა ესენი წავიდნენ და ააშენეს ქალაქები; ესენი არიან ქალაქები, რომლებიც მდებარეობს ზღვის პირას, იაბუსში, მდინარე კურასთან, რომელიც მდინარე ტრაგანში ჩაედინება.
15 ელიშას შვილები არიან ალმანიმები და ისინიც წავიდნენ და ააშენეს ქალაქები; ესენი არიან ქალაქები, რომლებიც იობისა და შიბათმოს მთებს შორის მდებარეობს; მათგან იყვნენ ლუმბარდის ხალხი, რომლებიც იობისა და შიბათმოს მთების მოპირდაპირე მხარეს ცხოვრობენ, და მათ დაიპყრეს იტალიის მიწა და დღემდე იქ დარჩნენ.

16 ქიტიმის შვილები არიან რომიმები, რომლებიც ცხოვრობენ კანოპიის ხეობაში, მდინარე ტიბრეუს პირას.
17 და დუდონიმის ძენი ისინი არიან, რომლებიც ცხოვრობენ გიხონის ზღვის ქალაქებში, ბორდნას ქვეყანაში.
18 ესენი არიან იაფეთის ძეთა საგვარეულოები მათი ქალაქებისა და ენების მიხედვით, როდესაც ისინი გაიფანტნენ კოშკის შემდეგ და თავიანთ ქალაქებს თავიანთი სახელებისა და ადგილების მიხედვით უწოდეს; და ესენია მათი ყველა ქალაქის სახელები მათი საგვარეულოების მიხედვით, რომლებიც მათ ააშენეს კოშკის შემდეგ იმ დღეებში.
19. ქამის ძენი იყვნენ ქუში, მიცრაიმი, ფუტი და ქანაანი მათი თაობისა და ქალაქების მიხედვით.
20 ყველა ესენი წავიდნენ და ააშენეს ქალაქები, როგორც იპოვეს შესაფერისი ადგილები და უწოდეს მათ ქალაქებს თავიანთი მამების სახელები: ქუში, მიცრაიმი, ფუთი და ქანაანი.
21 მიცრაიმის ძენი იყვნენ ლუდიმები, ანამიმები, ლეჰაბიმები, ნაფთუქიმები, ფათრუსიმები, ქასლუქიმები და ქაფთურიმები - შვიდი საგვარეულო.
22 ყველა ესენი ცხოვრობენ სიხორის მდინარესთან, რომელიც ეგვიპტის ხევია; ააშენეს ქალაქები და თავიანთი სახელები დაარქვეს.
23. პათროსისა და ქასლოქის შვილები ერთმანეთში დაქორწინდნენ და მათგან წარმოიშვნენ ფელიშთელები, აზათელები, გერარიმები, გითმები და ეკრონიმები, ხუთივე საგვარეულო; მათაც ააშენეს ქალაქები და თავიანთ ქალაქებს თავიანთი მამების სახელებს უწოდებენ დღემდე.
24. ქანაანის ძეებმაც ააშენეს ქალაქები და თავიანთ ქალაქებს თავიანთი სახელები უწოდეს - თერთმეტი ქალაქი და სხვა უთვალავი.
25 და წავიდა ქამის საგვარეულოდან ოთხი კაცი ველის ქვეყანაში; ესენი არიან ამ ოთხი კაცის სახელები: სოდომი, გომორა, ადმა და ცებოიმი.
26 და ამ კაცებმა ააშენეს ოთხი ქალაქი ველის ქვეყანაში და თავიანთ ქალაქებს თავიანთი სახელები დაარქვეს.
27 და ისინი, მათი შვილები და ყველა, ვინც მათ ეკუთვნოდათ, დასახლდნენ ამ ქალაქებში. ნაყოფიერად იმრავლეს და ძლიერ გამრავლდნენ და მშვიდობიანად ცხოვრობდნენ.
28 და წავიდა სეირი, ქანაანის ძის ხურის ძე, ხივის ძის ძე, და იპოვა ხეობა ფარანის მთის მოპირდაპირედ. და ააშენა იქ ქალაქი და დასახლდა იქ ის, მისი შვიდი ვაჟი და მისი სახლეულობა. და უწოდა ქალაქს, რომელიც ააშენა, თავისი სახელის მიხედვით სეირი; ეს არის სეირის ქვეყანა დღემდე.
29 ესენი არიან ქამის ძეთა საგვარეულოები მათი ენებისა და ქალაქების მიხედვით, როდესაც ისინი გაიფანტნენ თავიანთ ქვეყნებში კოშკის შემდეგ.
30. სემის, ნოეს ძის, ებერის ყველა ძის მამის, შთამომავლებიდანაც წავიდნენ და ქალაქები ააშენეს იმ ადგილებში, სადაც გაფანტულნი იყვნენ და თავიანთ ქალაქებს თავიანთი სახელები უწოდეს.
31 სემის ძენი იყვნენ ელამი, აშური, არფაქშადი, ლუდი და არამი. ააშენეს ქალაქები და ყველა ქალაქს მათი სახელები დაარქვეს.
32 და იმ დროს აშური, სემის ძე, მისი შვილები და მისი სახლი, ძალიან დიდი რაოდენობით, გაემგზავრნენ შორეულ ქვეყანაში, რომელიც იპოვეს და იმ ქვეყანაში, სადაც წავიდნენ, ძალიან ვრცელ ხეობას წააწყდნენ და ოთხი ქალაქი ააშენეს და მათ თავიანთი სახელები და შემთხვევები უწოდეს.
33 და ესენია ქალაქების სახელები, რომლებიც აშურის ძეებმა ააშენეს: ნინევა, რესენი, ქალახი და რეხობოთერი; და აშურის ძეები დღემდე იქ ცხოვრობენ.
34 წავიდნენ არამის ძენიც და ააშენეს ქალაქი და უწოდეს ქალაქს სახელი უჟი, მათი უფროსი ძმის სახელით, და იქ ცხოვრობენ; ეს არის უჟის ქვეყანა დღემდე.
35 კოშკის აგებიდან მეორე წელს აშურის სახლიდან ერთი კაცი, სახელად ბელა, წავიდა ნინევეს ქვეყნიდან, რათა თავის სახლთან ერთად ეცხოვრა, სადაც კი ადგილს იპოვიდა; და მივიდნენ სოდომის მოპირდაპირე ველის ქალაქების მოპირდაპირე მხარეს და იქ დასახლდნენ.
36 და ადგა კაცი და ააშენა იქ პატარა ქალაქი და უწოდა მას სახელი ბელა, თავისი სახელის მიხედვით; ეს არის ცოარის ქვეყანა დღემდე.
37 და ესენი არიან სემის ძეთა საგვარეულოები მათი ენებისა და ქალაქების

მიხედვით, მას შემდეგ, რაც ისინი
გაიფანტნენ დედამიწაზე კოშკის შემდეგ.
38. ამის შემდეგ ნოეს ძეთა გვარის ყველა
სამეფომ, ქალაქმა და გვარმა მრავალი
ქალაქი ააშენა.
39 და დააარსეს მმართველობები ყველა
თავიანთ ქალაქში, რათა მათი ბრძანებით
მართულიყვნენ; ასე იქცეოდა ნოეს შვილების
ყველა ოჯახი სამუდამოდ.

თავი 11

1. ნიმროდი, ქუშის ძე, ჯერ კიდევ შინყარის
ქვეყანაში იყო და მეფობდა მასზე, იქ
ცხოვრობდა და ქალაქები ააშენა შინყარის
ქვეყანაში.
2 და ეს არის ოთხი ქალაქის სახელები,
რომლებიც მან ააშენა და უწოდა მათ
სახელები იმ მოვლენების მიხედვით, რაც
მათ კოშკის მშენებლობის დროს დაემართათ.
3 პირველს ბაბილონი უწოდა და თქვა:
რადგან იქ აურია უფალმა მთელი დედამიწის
ენა; მეორეს კი ერეკი უწოდა, რადგან იქიდან
გაფანტა ისინი ღმერთმა.
4 მესამეს უწოდა ექედ, რადგან თქვა, რომ იმ
ადგილას დიდი ბრძოლა იყო; მეოთხეს კი
უწოდა ქალნა, რადგან იქ დაიღუპნენ მისი
მთავრები და ძლევამოსილი ვაჟკაცები და
აჯანყდნენ უფალს, აჯანყდნენ და შესცოდეს
მას.
5 და როდესაც ნიმროდმა ააშენა ეს ქალაქები
შინარის მიწაზე, მან იქ დაასახლა თავისი
ხალხის დარჩენილი ნაწილი, თავისი
მთავრები და ძლიერი კაცები, რომლებიც მის
სამეფოში დარჩნენ.
6 ნიმროდი ბაბილონში დასახლდა და იქ
განაახლა თავისი მეფობა თავის დანარჩენ
ქვეშევრდომებზე და უსაფრთხოდ იმეფა.
ნიმროდის ქვეშევრდომებმა და მთავრებმა
მას ამრაფელი დაარქვეს, რადგან ამბობდნენ,
რომ კოშკთან მისი მთავრები და ხალხი მისი
წყალობით დაეცნენ.
7 ამის მიუხედავად, ნიმროდი არ
დაბრუნებულა უფლისკენ და განაგრძობდა
ბოროტებას და ასწავლიდა ბოროტებას
ადამიანთა ძეებს; ხოლო მარდონი, მისი ვაჟი,
მამამისზე უარესი იყო და მამამისის
სისაძაგლეებს კიდევ უფრო უმატებდა.
8 და ცოდვაში ჩააგდო ადამის ძენი, ამიტომაც
ამბობენ: ბოროტებისგან გამოდის ბოროტება.
9 იმ დროს ომი იყო ქამის ძეთა ოჯახებს
შორის, რადგან ისინი ცხოვრობდნენ
ქალაქებში, რომლებიც ააშენეს.
10. ქედორლაომერი, ელამის მეფე, განშორდა
ქამის ძეთა ოჯახებს, შეებრძოლა მათ და
დაიმორჩილა ისინი. მივიდა ველის ხუთ
ქალაქთან, შეებრძოლა მათ და დაიმორჩილა
ისინი და მის ხელში აღმოჩნდნენ.
11 და ემსახურებოდნენ მას თორმეტი წელი
და აძლევდნენ მას ყოველწლიურ
გადასახადს.
12 იმ დროს გარდაიცვალა ნახორი, სერუგის
ძე, აბრამის, თერახის ძის, სიცოცხლის
ორმოცდამეცხრე წელს.
13. და თერახის ძის, აბრამის, სიცოცხლის
ორმოცდამეათე წელს გამოვიდა აბრამი ნოეს
სახლიდან და წავიდა თავისი მამის სახლში.
14 და იცნობდა აბრამი უფალს და
მიჰყვებოდა მის გზასა და მითითებებს, და
უფალი, მისი ღმერთი, იყო მასთან.
15. იმ დროს მისი მამა, თერახი, ჯერ კიდევ
მეფე ნიმროდის ლაშქრის მეთაური იყო და
უცხო ღმერთებს მისდევდა.
16 და მივიდა აბრამი მამამისის სახლში და
დაინახა თორმეტი ღმერთი, რომლებიც იქ
იდგა მათ ტაძრებში. და აღიგზნო აბრამის
რისხვა, როდესაც დაინახა ეს კერპები
მამამისის სახლში.
17 და თქვა აბრამმა: „ცოცხალია უფალი, ეს
კერპები არ დარჩება მამაჩემის სახლში;
ასევე მომექცევა უფალი, რომელმაც შემქმნა
ჩემი, თუ სამ დღეში ყველას არ დავამსხვრევ“.
18. და წავიდა აბრამი მათგან და აენთო მისი
რისხვა მასში. და აჩქარდა აბრამი და გავიდა
ოთახიდან მამამისის გარეთა ეზოში და ნახა
მამამისი ეზოში მჯდომარე და ყველა მისი
მსახური მასთან ერთად. და მივიდა აბრამი
და დაჯდა მის წინაშე.
19 და ჰკითხა აბრამმა მამას: „მამა, მითხარი,
სად არის ღმერთი, რომელმაც შექმნა ცა და
მიწა და ყველა ძე კაცისა დედამიწაზე,
რომელმაც შეგვქმნა შენ და მე“. და მიუგო
თერახმა, თავის ძეს, აბრამს, და უთხრა: „აჰა,
ისინი, ვინც შეგვქმნეს, ყველანი ჩვენთან
არიან სახლში“.
20 და უთხრა აბრამმა მამამისს: „ბატონო
ჩემო, მაჩვენე ისინი!“ და შეიყვანა თერახმა
აბრამი შიდა ეზოს ოთახში. და აჰა, აბრამმა
დაინახა, რომ მთელი ოთახი სავსე იყო ხისა
და ქვის ღმერთებით, თორმეტი დიდი

ქანდაკებით და სხვა, მათზე ნაკლები, უთვალავი.
21 და უთხრა თერახმა თავის შვილს: აჰა, ესენი არიან, რომლებმაც შექმნეს ყველაფერი, რასაც ხედავ დედამიწაზე, და რომლებმაც შეგვქმნეს მე, შენ და მთელი კაცობრიობა.
22 და თაყვანი სცა თერახმა თავის ღმერთებს და წავიდა მათგან; მისი ვაჟი აბრამიც წავიდა მასთან ერთად.
23 და როდესაც აბრამი წავიდა მათგან, მივიდა დედასთან და დაჯდა მის წინ და უთხრა დედას: აჰა, მამაჩემმა მაჩვენა ისინი, ვინც შექმნეს ცა და მიწა და ყველა ძე კაცისა.
24 ახლა კი იჩქარე და მოიყვანე ფარიდან თიკანი და მოამზადე მისგან გემრიელი საჭმელი, რომ შევწირო მამაჩემის ღმერთებს შესაწირავად, რომ შეჭამონ და იქნებ ამით მათთვის მისაღები გავხდე.
25 და ასეც მოიქცა დედამისი. მოიყვანა თიკანი, მოამზადა მისგან გემრიელი საჭმელი და მიუტანა აბრამს. აიღო აბრამმა გემრიელი საჭმელი დედამისისგან და მიუტანა მამამისის ღმერთებს. მიუახლოვდა მათ, რომ ეჭამათ. თერახმა, მისმა მამამ, არ იცოდა ეს.
26 და აბრამმა დაინახა იმ დღეს, როცა მათ შორის იჯდა, რომ არც ხმა ჰქონდათ, არც სმენა, არც მოძრაობა და არც ერთი მათგანი ხელს არ იწვდიდა საჭმელად.
27 და დასცინოდა მათ აბრამი და ამბობდა: „მართლა არ მოეწონათ ჩემს მიერ მომზადებული გემრიელი ხორცი, ან იქნებ ცოტა იყო მათთვის და ამიტომ არ ჭამდნენ; ამიტომ ხვალ მოვამზადებ ახალ, უკეთეს და უხვად გემრიელ ხორცს, ვიდრე ეს, რათა ვნახო შედეგი“.
28 მეორე დღეს აბრამმა დედას გემრიელი საჭმელი უთხრა. ადგა დედამისი და სამი კარგი თიკანი მოიყვანა ფარიდან, მოამზადა მათგან გემრიელი საჭმელი, როგორიც მის შვილს უყვარდა, და მისცა თავის შვილს, აბრამს. თერახმა, მისმა მამამ, არ იცოდა ამის შესახებ.
29 და აიღო აბრამმა დედისგან გემრიელი საჭმელი და მიუტანა მამამისის ღმერთებს ოთახში; და მიუახლოვდა მათ, რომ ეჭამათ და დაუდო მათ წინ. აბრამი მთელი დღე მათ წინ იჯდა და ფიქრობდა, იქნებ ეჭამათ კიდეც.
30 და შეხედა მათ აბრამმა და აჰა, არც ხმა ჰქონდათ და არც ესმოდათ; არც ერთ მათგანს არ გაუწვდია ხელი ხორცისკენ საჭმელად.
31 და იმ დღის საღამოს, იმ სახლში, აბრამი ღვთის სულით შეიმოსა.
32 და შესძახა მან და თქვა: ვაი ჩემს მამას და ამ ბოროტ თაობას, რომლის გულიც ამაოებისკენაა მიდრეკილი, ვინც ემსახურება ამ ხისა და ქვისგან დამზადებულ კერპებს, რომლებსაც არც ჭამა შეუძლიათ, არც ყნოსვა, არც მოსმენა და არც ლაპარაკი, რომლებსაც აქვთ უმეტყველო პირი, თვალები უხილავი, ყურები უსმენელი, ხელები უგრძნობი და ფეხები უმოძრაო; მათნაირია მათი შემქმნელები და მათზე დაყრდნობილნი.
33 და როდესაც აბრამმა დაინახა ეს ყველაფერი, მისი რისხვა აენთო მამამისზე და იჩქარა, აიღო ხელში ნაჯახი და მივიდა ღმერთების საძინებელში და დაამსხვრია მამამისის ყველა ღმერთი.
34. როდესაც მან დაამსხვრია კერპები, მან ნაჯახი ჩაუდო ხელში დიდ ღმერთს, რომელიც მათ წინ იდგა, და გავიდა. და დაბრუნდა მისი მამა თერახი სახლში, რადგან კართან ნაჯახის ხმა გაიგონა. ამიტომ შევიდა თერახი სახლში, რომ გაეგო, რა ხდებოდა.
35 და გაიგო თერახმა ნაჯახის ხმაური კერპების ოთახში, გაიქცა კერპებისკენ და შეხვდა გარეთ გამომავალ აბრამს.
36 და შევიდა თერახი ოთახში და ნახა, რომ ყველა კერპი ჩამონგრეული და დამსხვრეული იყო, ხოლო ყველაზე დიდის ხელში ნაჯახი არ იყო დამსხვრეული, და გემრიელად მომზადებული საჭმელი, რომელიც მისმა ძემ, აბრამმა, ჯერ კიდევ მათ წინ ედო.
37. და როდესაც თერახმა ეს დაინახა, ძლიერ განრისხდა და სასწრაფოდ გავიდა ოთახიდან აბრამთან.
38 და იპოვა მან აბრამი, თავისი ძე, რომელიც ჯერ კიდევ სახლში იჯდა და უთხრა მას: რა საქმე გააკეთე ჩემს ღმერთებთან?
39 და მიუგო აბრამმა თერახს, თავის მამას, და უთხრა: არა ასე, ბატონო ჩემო, რადგან მე მათ წინ მივუტანე გემრიელი საჭმელი. და როცა მივუახლოვდი მათ, რომ საჭმელი ეჭამათ, ყველამ ერთბაშად გაიწოდა ხელები საჭმელად, სანამ დიდი ხელს გაიწოდა საჭმელად.
40. დიდმა დაინახა მათი საქმეები, რაც მის წინაშე გააკეთეს და რისხვა აენთო მათ წინააღმდეგ. წავიდა და აიღო სახლში არსებული ნაჯახი, მივიდა მათთან და ყველა დაამტვრია. აჰა, ნაჯახი ისევ მის ხელშია, როგორც ხედავ.

41 და განრისხდა თერახი თავისი ძის,
აბრამის მიმართ, როცა ეს თქვა; და უთხრა
თერახმა თავის ძეს, აბრამს, რისხვით: რა
არის ეს ამბავი, რაც მითხარი? ტყუილს
მეუბნები.
42. არის თუ არა ამ ღმერთებში სული, სული ან
ძალა, რომ გააკეთონ ყველაფერი, რაც
მითხარი? განა ისინი ხისა და ქვისგან არ
არიან? განა მე თვითონ არ შევქმენი ისინი?
შეგიძლია ასეთი ტყუილი თქვა და თქვა, რომ
მათთან მყოფმა დიდმა ღმერთმა დახოცა
ისინი? შენ ხარ ის, ვინც ნაჯახი ჩაუდე ხელში
და შემდეგ თქვი, რომ მან ყველა დახოცა.
43 და მიუგო აბრამმა მამამისს და უთხრა მას:
„როგორ შეგიძლია ემსახურო ამ კერპებს,
რომლებსაც არაფრის გაკეთება არ შეუძლიათ?
შეუძლიათ თუ არა იმ კერპებს, რომლებსაც
ენდობი, გიხსნან? შეუძლიათ თუ არა მათ შენი
ლოცვის მოსმენა, როცა მათ მოუხმობ?
შეუძლიათ თუ არა მათ შენი მტრების
ხელიდან გიხსნან? თუ ისინი იბრძოლებენ
შენს მაგივრად შენი მტრების წინააღმდეგ,
რომ ემსახურო ხეს და ქვას, რომლებსაც არც
ლაპარაკი შეუძლიათ და არც მოსმენა?“
44. ახლა კი არც შენთვისაა კარგი და არც შენი
მონათესავე ადამის შვილებისთვის ამის
კეთება; ნუთუ ასეთი სულელი, ბრიყვი ან
უგუნური ხარ, რომ ხესა და ქვას ემსახურები
და ასე იქცევი?
45 და დაივიწყებთ უფალ ღმერთს, რომელმაც
შექმნა ცა და მიწა და რომელმაც შეგქმნათ
თქვენ მიწაზე, და ამით დიდ ბოროტებას
დაატეხთ თქვენს სულებს ამ საქმეში ქვის და
ხის მსახურებით?
46 განა ჩვენმა მამებმა ძველად არ შესცოდეს
ამ საქმეში და სამყაროს უფალმა ღმერთმა
წარღვნის წყლები მოავლინა მათზე და
მთელი დედამიწა გაანადგურა?
47 და როგორ შეგიძლიათ ამის კეთება და
ხისა და ქვის ღმერთების მსახურება,
რომლებსაც არ შეუძლიათ მოსმენა,
ლაპარაკი და თქვენი გათავისუფლება
ჩაგვრისგან, რათა სამყაროს ღმერთის რისხვა
დაატყდეთ თავს?
48. ახლა კი, მამაჩემო, ნუ ჩაიდენ ამას და ნუ
დაატეხ ბოროტებას შენს სულსა და შენი
სახლის სულს.
49 და აბრამი სასწრაფოდ გადახტა
მამამისისგან და აიღო ნაჯახი მამამისის
უდიდესი კერპიდან, რომლითაც აბრამმა
გატეხა და გაიქცა.
50 და თერახმა, როცა დაინახა ყველაფერი,
რაც აბრამმა გააკეთა, სასწრაფოდ გავიდა
სახლიდან და წავიდა მეფესთან, მივიდა
ნიმროდის წინაშე და დადგა მის წინაშე,
თაყვანი სცა მეფეს. მეფემ ჰკითხა: რა გინდა?
51 და თქვა: გევედრები, ბატონო ჩემო,
მომისმინე. ორმოცდაათი წლის წინ შემეძინა
შვილი და ასე მოექცა ჩემს ღმერთებს და ასე
თქვა; ახლა კი, ბატონო და მეფეო, გამოუძახე,
რომ შენს წინაშე მოვიდეს და კანონის
მიხედვით განსაჯო, რათა გავთავისუფლდეთ
მისი ბოროტებისგან.
52. გაგზავნა მეფემ თავისი მსახურთაგან სამი
კაცი და წავიდნენ და მიიყვანეს აბრამი
მეფის წინაშე. ნიმროდი და მისი ყველა
მთავრი და მსახური იმ დღეს მის წინაშე
ისხდნენ, თერახიც მათ წინაშე იჯდა.
53 და უთხრა მეფემ აბრამს: „ეს რა უყავი შენს
მამას და მის ღმერთებს?“ და უპასუხა აბრამმა
მეფეს იმავე სიტყვებით, რაც მან უთხრა
მამამისს: „დიდმა ღმერთმა, რომელიც
მათთან იყო სახლში, ისე უყო მათ, როგორც
გსმენია“.
54 და უთხრა მეფემ აბრამს: ჰქონდათ თუ არა
მათ ძალა, რომ ელაპარაკათ, ეჭამათ და
ემოქმედათ ისე, როგორც თქვი? და უპასუხა
აბრამმა მეფეს და უთხრა: თუ მათ არ აქვთ
ძალა, რატომ ემსახურები მათ და რატომ
აიძულებ ადამის შვილებს შენი
სისულელეებით აცდუნო?
55 ნუთუ გგონია, რომ მათ შეუძლიათ შენი
გადარჩენა ან რაიმე პატარა თუ დიდის
გაკეთება, რომ მათ ემსახურო? რატომ ვერ
გრძნობ მთელი სამყაროს ღმერთს,
რომელმაც შეგქმნა და რომლის
ძალაუფლებაშია მოკვლა და სიცოცხლის
შენარჩუნება?
56 0 უგუნურო, უბრალო და უმეცარო მეფეო,
ვაი შენდა უკუნისამდე.
57 მეგონა, შენს მსახურებს ასწავლიდი
ჭეშმარიტ გზას, მაგრამ ეს არ გააკეთე,
არამედ მთელი დედამიწა შენი ცოდვებით და
შენი ხალხის ცოდვებით აავსე, რომლებიც
შენს გზას მიჰყვებოდნენ.
58 ნუთუ არ იცი ან არ გსმენია, რომ ეს
ბოროტება, რომელსაც შენ სჩადიხარ, ჩვენმა
წინაპრებმა შესცოდეს ძველად და
მარადიულმა ღმერთმა წარღვნის წყლები
მოავლინა მათზე და ყველა გაანადგურა,
ასევე მთელი დედამიწაც გაანადგურა მათ
გამო? ახლა კი შენ და შენი ხალხი აღდგებით

და ამ საქმეს გააკეთებთ, რათა დაატყდეთ უფლის, სამყაროს ღმერთის, რისხვას და ბოროტება დაატეხოთ შენზე და მთელ დედამიწაზე?
59 ახლა კი მოიშორე ეს ბოროტი საქმე, რომელსაც სჩადიხარ და ემსახურე სამყაროს ღმერთს, რადგან შენი სული მის ხელშია და მაშინ კარგად იქნები.
60 და თუ შენი ბოროტი გული არ მოუსმენს ჩემს სიტყვებს, რათა მიატოვო შენი ბოროტი გზები და ემსახურო მარადიულ ღმერთს, მაშინ უკანასკნელ დღეებში სირცხვილით მოკვდები შენ, შენი ხალხი და ყველა, ვინც შენთანაა დაკავშირებული, ისმენს შენს სიტყვებს ან დადის შენს ბოროტ გზაზე.
61 და როდესაც აბრამმა შეწყვიტა მეფისა და მთავრების წინაშე ლაპარაკი, ცას აღაპყრო თვალები და თქვა: უფალი ხედავს ყველა ბოროტმოქმედს და განსჯის მათ.

თავი 12

1 და როდესაც მეფემ აბრამის სიტყვები გაიგო, ბრძანა მისი ციხეში ჩასმა; და აბრამი ათი დღე იყო ციხეში.
2 და იმ დღეების დასასრულს მეფემ ბრძანა, რომ მის წინაშე მოვლენილიყვნენ ყველა მეფე, მთავრები, სხვადასხვა პროვინციის გამგებლები და ბრძენკაცები და დასხდნენ მის წინაშე. აბრამი კი ჯერ კიდევ საპყრობილეში იყო.
3. მეფემ მთავრებსა და ბრძენკაცებს უთხრა: გსმენიათ, რა გაუკეთა აბრამმა, თერახის ძემ, მამამისს? ასე გაუკეთა მას და ვბრძანე, რომ ჩემს წინაშე მოეყვანათ. ასე თქვა მან. არ შეცდა მისი გული და არც ჩემს წინაშე შეძრულია. აჰა, ახლა საპყრობილეშია გამოკეტილი.
4 ამიტომ განსაჯეთ, რა სასჯელი ერგება ამ კაცს, რომელმაც მეფე შეურაცხყო, რომელმაც თქვა და შეასრულა ყველაფერი, რაც თქვენ მოისმინეთ.
5. ყველამ მეფეს უპასუხა: „მეფის შეურაცხმყოფელი კაცი ძელზე უნდა ჩამოკიდონ; მაგრამ ყველაფერი, რაც მან თქვა, რომ შეარცხვინა და ჩვენი ღმერთები შეურაცხყო, ამიტომაც უნდა დაიწვას, რადგან ასეთია კანონი ამ საქმეში“.
6 თუ მეფეს ასე სურს, უბრძანოს თავის მსახურებს, რომ ცეცხლი აანთონ ღამით და დღისით შენს აგურის ღუმელში და შემდეგ ამ კაცს ჩავყრით მასში. მეფემ ასეც მოიქცა და უბრძანა თავის მსახურებს, რომ სამი დღისა და სამი ღამის განმავლობაში ცეცხლი მოემზადებინათ მეფის ღუმელში, რომელიც კასდიმშია; და მეფემ უბრძანა, აბრამი საპყრობილიდან წამოეყვანათ და დასაწვავად გამოეყვანათ.
7 და მეფის ყველა მსახური, მთავრები, ბატონები, გამგებლები და მსაჯულები და ქვეყნის ყველა მცხოვრები, დაახლოებით ცხრაასი ათასი კაცი, ღუმელის წინ იდგა აბრამის სანახავად.
8 და ყველა ქალი და ბავშვი შეიკრიბა სახურავებსა და კოშკებზე, რომ ენახათ, რა ხდებოდა აბრამის შემთხვევაში, და ყველანი ერთად იდგნენ მოშორებით; და არ დარჩენილა კაცი, რომელიც იმ დღეს არ მოსულიყო ამ სანახაობის სანახავად.
9 და როდესაც აბრამი მოვიდა, მეფის ჯადოქრებმა და ბრძენკაცებმა დაინახეს აბრამი და შესძახეს მეფეს: ჩვენო უზენაესო ბატონო, ეს არის ის კაცი, რომელიც, როგორც ვიცით, იყო ბავშვი, რომლის დაბადებისას დიდმა ვარსკვლავმა შთანთქა ოთხი ვარსკვლავი, რაც მეფეს ორმოცდაათი წლის შემდეგ გავუცხადეთ.
10 და აჰა, ახლა მისმა მამამაც დაარღვია შენი მცნება და დაგცინა, როცა სხვა შვილი მოგიყვანა, რომელიც შენ მოკალი.
11 და როდესაც მეფემ მათი სიტყვები მოისმინა, ძალიან განრისხდა და ბრძანა, თერახი მოეყვანათ მის წინაშე.
12. მეფემ თქვა: „გაიგონე, რა თქვეს ჯადოქრებმა? ახლა კი, სიმართლე მითხარი, როგორ მოიქეცი; თუ სიმართლეს იტყვი, გამართლდები“.
13. როდესაც თერახმა დაინახა, რომ მეფე ძლიერ განრისხდა, უთხრა მეფეს: მეფეო და ბატონო, შენ სიმართლე მოისმინე და სწორია ბრძენთა ნათქვამი. მეფემ თქვა: როგორ გააკეთე ეს, როგორ დაარღვიე ჩემი ბრძანება და მომეცი შვილი, რომელიც არ გყოლია და როგორ დააფასე იგი?
14. მიუგო თერახმა მეფეს: რადგან იმ დროს ჩემი შვილის მიმართ გული გამიტყდა, მოვიყვანე ჩემი მხევლის შვილი და მეფეს მივიყვანე.
15. მეფემ თქვა: „ვინ გირჩია ეს? მითხარი, არაფერი დამიმალო და არ მოკვდები“.
16. თერახი ძლიერ შეშინდა მეფის წინაშე და უთხრა მეფეს: ეს ჩემმა უფროსმა ძემ, ჰარანმა,

მირჩია; ჰარანი კი იმ დღეებში დაიბადა აბრამი, ოცდათორმეტი წლის.
17 მაგრამ ჰარანმა არაფერი ურჩია მამამისს, რადგან თერახმა ეს უთხრა მეფეს, რათა მეფისგან ეხსნა თავისი სული, რადგან ძლიერ შეშინდა. უთხრა მეფემ თერახს: შენი ვაჟი, ჰარანი, რომელმაც ეს გირჩია, აბრამთან ერთად ცეცხლში მოკვდება, რადგან სიკვდილით დასჯილია, რადგან მეფის ნების საწინააღმდეგოდ წავიდა და ეს საქმე გააკეთა.
18 და ჰარანს იმ დროს სურდა, აბრამის გზას გაჰყოლოდა, მაგრამ ამას გულში ინახავდა.
19 და თქვა ხარანმა გულში: აჰა, მეფემ შეიპყრო აბრამი ამ საქმეების გამო, რაც აბრამმა ჩაიდინა; და თუ აბრამი მეფეზე გაიმარჯვებს, მე მას გავყვები; და თუ მეფე გაიმარჯვებს, მე მეფეს დავდევ.
20. და როდესაც თერახმა ეს უთხრა მეფეს თავისი ძის, ხარანის შესახებ, ბრძანა მეფემ, რომ ხარანი აბრამთან ერთად შეეპყროთ.
21 და მიიყვანეს ორივენი, აბრამი და მისი ძმა ჰარანი, ცეცხლში ჩასაყრელად; და იქ იყვნენ იმ დღეს მათ თავზე ქვეყნის ყველა მცხოვრები, მეფის მსახურები და მთავრები, ყველა ქალი და ბავშვი.
22 და წაიყვანეს მეფის მსახურებმა აბრამი და მისი ძმა და გახადეს მთელი ტანსაცმელი, გარდა ქვედა სამოსლისა, რომელიც ეცვათ.
23 და მათ ხელები და ფეხები სელის თოკებით შეუკრეს, მეფის მსახურებმა ასწიეს ისინი და ორივე ღუმელში ჩაყარეს.
24 და შეიყვარა უფალმა აბრამი და შეიბრალა იგი; და ჩამოვიდა უფალი და იხსნა აბრამი ცეცხლისგან, და არ დაწვა იგი.
25. მაგრამ ყველა თოკი, რომლითაც შებოჭეს, დაიწვა, აბრამი კი დარჩა და ცეცხლში დადიოდა.
26 და მოკვდა ხარანი, როცა ცეცხლში ჩააგდეს და ნაცრად დაიწვა, რადგან მისი გული არ იყო უფლის მიმართ წრფელი; და მოედო მათ ცეცხლის ალი იმ კაცებს, რომლებმაც ის ცეცხლში ჩააგდეს და დაიწვა ისინი, და მათგან თორმეტი კაცი დაიღუპა.
27 და სამი დღე და სამი ღამე დადიოდა აბრამი ცეცხლის შუაგულში და მეფის ყველა მსახურმა დაინახა იგი ცეცხლში სიარულისას. მივიდნენ და მეფეს უთხრეს: „აჰა, ვნახეთ აბრამი ცეცხლის შუაგულში სიარულისას და მისი ქვედა სამოსელიც კი არ არის დამწვარი, არამედ თოკი, რომლითაც იყო შეკრული, დამწვარია“.
28 როდესაც მეფემ მათი სიტყვები გაიგო, გული შეკრთა და არ დაუჯერა მათ; ამიტომ გაგზავნა სხვა ერთგული მთავრები ამ საქმის სანახავად, ისინი წავიდნენ, ნახეს და მეფეს უამბეს; მეფე ადგა, რომ წასულიყო და ენახა. დაინახა აბრამი, რომელიც ცეცხლის შუაგულში დადიოდა და დაინახა ჰარანის დამწვარი ცხედარი, და მეფე ძლიერ გაოცდა.
29 და ბრძანა მეფემ, აბრამი ცეცხლიდან გამოეყვანათ; და მივიდნენ მისი მსახურები მის გამოსაყვანად, მაგრამ ვერ შეძლეს, რადგან ცეცხლი ირგვლივ იყო და ალი ღუმელიდან მათკენ ადიოდა.
30. მეფის მსახურები გაიქცნენ იქიდან და მეფემ გაკიცხა ისინი და უთხრა: იჩქარეთ და გამოიყვანეთ აბრამი ცეცხლიდან, რომ არ დაიხოცოთ.
31 და კვლავ მივიდნენ მეფის მსახურები აბრამის გამოსაყვანად, მაგრამ ცეცხლი მოედო მათ და სახეები დაწვა, რვავე დაიღუპა.
32 და როდესაც მეფემ დაინახა, რომ მისი მსახურები ვერ მიუახლოვდებოდნენ ცეცხლს, რათა არ დაწვებოდნენ, მეფემ აბრამს დაუძახა: „ო, ზეციერი ღმერთის მსახურო, გამოდი ცეცხლის შუაგულიდან და მოდი აქ ჩემს წინაშე!“ და აბრამმა მეფის ხმას შეისმინა, გამოვიდა ცეცხლიდან და მივიდა და მეფის წინაშე დადგა.
33 და როდესაც აბრამი გამოვიდა, მეფემ და მისმა ყველა მსახურმა დაინახეს აბრამი, რომელიც მეფის წინაშე მოდიოდა თავისი ქვედა სამოსით, რადგან ის არ იყო დამწვარი, მაგრამ თოკი, რომლითაც იყო შეკრული, დამწვარი იყო.
34 და უთხრა მეფემ აბრამს: როგორ არ დაიწვი ცეცხლში?
35 და უთხრა აბრამმა მეფეს: ცისა და მიწის ღმერთმა, რომელსაც ვენდობი და რომელსაც ყველაფერი მის ხელთაა, მიხსნა ცეცხლიდან, რომელშიც შენ ჩამაგდე.
36. და დაიწვა ჰარანი, აბრამის ძმა, და ეძებდნენ მის ცხედარს და იპოვეს დამწვარი.
37 ოთხმოცდაორი წლის იყო ჰარანი, როცა ქასდიმის ცეცხლში მოკვდა. მეფემ, მთავრებმა და ქვეყნის მკვიდრებმა, როცა დაინახეს, რომ აბრამი ცეცხლისგან იხსნა, მივიდნენ და თაყვანი სცეს აბრამს.
38 და უთხრა მათ აბრამმა: ნუ მეცემით თაყვანს, არამედ თაყვანი ეცით სამყაროს

ღმერთს, რომელმაც შეგიქმნათ, და ემსახურეთ მას და იარეთ მისი გზით, რადგან მან მიხსნა ამ ცეცხლიდან და მან შექმნა ყველა ადამიანის სული და სული, და შექმნა ადამიანი დედის მუცელში და მოიყვანა იგი ამ ქვეყნად და ის იხსნის მას ყველა ტკივილისგან.
39 და ეს ამბავი მეფისა და მთავრების თვალში ძალიან საოცრად მოეჩვენა, რომ აბრამი ცეცხლისგან გადარჩა და ხარანი დაიწვა; მეფემ აბრამს მრავალი საჩუქარი მისცა და მეფის სასახლიდან ორი მთავარი მსახური მისცა; ერთის სახელი იყო ონი, მეორის კი - ელიეზერი.
40 და ყველა მეფემ, მთავრმა და მსახურმა მისცა აბრამს მრავალი საჩუქარი: ვერცხლი, ოქრო და მარგალიტი; და მეფემ და მისმა მთავრებმა გაათავისუფლეს იგი და ის მშვიდობით წავიდა.
41 და წავიდა აბრამი მშვიდობით მეფისგან და გაჰყვა მას მეფის მრავალი მსახური და სამასამდე კაცი შეუერთდა მას.
42 და დაბრუნდა აბრამი იმ დღეს და წავიდა მამამისის სახლში, ის და მისი მიმდევრები. და ემსახურებოდა აბრამი უფალს, თავის ღმერთს, მთელი თავისი სიცოცხლე, დადიოდა მისი გზით და მის რჯულს მისდევდა.
43 და იმ დღიდან მოყოლებული, აბრამმა კაცთა ძეთა გულები უფლის მსახურებისკენ მიმართა.
44 და იმ დროს მოიყვანეს ნახორმა და აბრამმა ცოლად, მათი ძმის, ჰარანის ასულები; ნახორის ცოლი იყო მილქა და აბრამის ცოლის სახელი იყო სარაი. ხოლო სარაი, აბრამის ცოლი, უნაყოფო იყო და იმ დღეებში შთამომავლობა არ ჰყოლია.
45. და როდესაც აბრამის ცეცხლიდან გამოსვლა ორი წლის შემდეგ მოხდა, ანუ მისი სიცოცხლის ორმოცდამეთორმეტე წელს, აჰა, მეფე ნიმროდი ბაბილონში ტახტზე იჯდა. მეფეს ჩაეძინა და ესიზმრა, რომ თავის ჯართან და ლაშქართან ერთად იდგა ხეობაში, მეფის ღუმელის მოპირდაპირე მხარეს.
46 და ასწია თვალები და დაინახა ღუმელიდან გამომავალი კაცი, აბრამის მსგავსი; მივიდა და მეფის წინაშე წარსდგა გაშიშვლებული მახვილით; შემდეგ კი მახვილით მივარდა მეფეს, როცა მეფე გაექცა მას, რადგან შეშინდა; და როდესაც ის გარბოდა, კაცმა მეფეს თავზე კვერცხი ესროლა და კვერცხი დიდ მდინარედ იქცა.
47 მეფეს ესიზმრა, რომ მისი ყველა ჯარი მდინარეში ჩაიძირა და დაიღუპა, მეფე კი მის წინ მდგომ სამ კაცთან ერთად გაიქცა და გაიქცა.
48 და მეფემ შეხედა ამ კაცებს და ისინი შემოსილნი იყვნენ სამეფო სამოსით, როგორც მეფეთა სამოსი და ჰქონდათ მეფეთა გარეგნობა და დიდებულება.
49 და სანამ ისინი მირბოდნენ, მდინარე კვლავ კვერცხად იქცა მეფის წინაშე და კვერცხიდან ამოვიდა ახალგაზრდა ჩიტი, რომელიც მეფეს წინ მივიდა, მის თავთან გადაფრინდა და მეფეს თვალი ამოუთხარა.
50 მეფე შეწუხდა ამ სანახაობის გამო, გამოფხიზლდა და სული შეუძრწუნდა და დიდი შიში იგრძნო.
51 დილით მეფე შიშით წამოდგა თავისი დივანიდან და უბრძანა ყველა ბრძენკაცსა და ჯადოქარს, მის წინაშე მოსვლა, როდესაც მეფემ თავისი სიზმარი უამბო მათ.
52 და მეფის ბრძენმა მსახურმა, სახელად ანუკიმ, უპასუხა მეფეს და უთხრა: ეს სხვა არაფერია, თუ არა აბრამისა და მისი შთამომავლის ბოროტება, რომელიც უკანასკნელ დღეებში აღიძვრება ჩემი უფლისა და მეფის წინააღმდეგ.
53 და აჰა, დადგება დღე, როდესაც აბრამი, მისი შთამომავლობა და მისი სახლის შვილები ომს გაუმართავენ ჩემს მეფეს და დაამარცხებენ მეფის მთელ ლაშქარსა და მის ჯარს.
54 რაც შეეხება იმას, რაც თქვი სამ კაცზე, რომლებიც შენს მსგავსნი ნახე და რომლებიც გაიქცნენ, ეს ნიშნავს, რომ მხოლოდ შენ გადარჩები სამ მეფესთან ერთად დედამიწის მეფეთაგან, რომლებიც შენთან ერთად იქნებიან ბრძოლაში.
55 და ის, რაც ნახე მდინარის შესახებ, რომელიც თავიდანვე კვერცხად იქცა და ჩიტის შესახებ, რომელიც თვალს გიგლეჯს, სხვა არაფერს ნიშნავს, თუ არა აბრაამის შთამომავლობას, რომელიც მეფეს უკანასკნელ დღეებში მოკლავს.
56. ეს არის ჩემი მეფის სიზმარი და მისი ახსნა. ჭეშმარიტია ეს სიზმარი და სწორია ის ახსნა, რომელიც შენმა მსახურმა მოგცა.
57 ახლა კი, მეფეო ჩემო, შენ ნამდვილად იცი, რომ ორმოცდათორმეტი წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც შენმა ბრძენებმა ეს იხილეს აბრამის დაბადებისას და თუ ჩემი მეფე აბრამს მიწაზე ცხოვრების უფლებას მისცემს,

ეს ჩემი ბატონისა და მეფის საზიანოდ იქნება, რადგან მთელი იმ დღეების განმავლობაში, რაც აბრამი იცოცხლებს, არც შენ და არც შენი სამეფო არ განმტკიცდება, რადგან ეს მისი დაბადებისთანავე იყო ცნობილი; და რატომ არ მოკლავს მას ჩემი მეფე, რათა მისი ბოროტება შენგან უკანასკნელ დღეებში დაიცვა?
58 და ნიმროდმა შეისმინა ანუკის ხმა და ფარულად გაგზავნა თავისი მსახურები, რათა წასულიყვნენ და შეეპყროთ აბრამი და მეფის წინაშე მიეყვანათ სიკვდილით დასასჯელად.
59 და ელიეზერი, აბრამის მსახური, რომელიც მეფემ მისცა მას, იმ დროს მეფის წინაშე იყო და მოისმინა, რაც ანუკიმ ურჩია მეფეს და რა უთხრა მეფემ აბრამის მოსაკლავად.
60 და უთხრა ელიეზარმა აბრამს: იჩქარე, ადექი და გადაარჩინე შენი სული, რათა არ მოკვდე მეფის ხელით, რადგან ასე იხილა მან სიზმარში შენზე და ასე ახსნა ანუკიმ და ასე ურჩია ანუკიმ მეფეს შენზე.
61 და აბრამმა ისმინა ელიეზერის ხმა და იჩქარა და გაიქცა ნოესა და მისი ძის, სემის სახლში, სადაც დაიმალა და იპოვა უსაფრთხო ადგილი; და მივიდნენ მეფის მსახურები აბრამის სახლში მის საძებნელად, მაგრამ ვერ იპოვეს იგი; და ეძებეს მთელი ქვეყანა და ვერ იპოვეს იგი; და წავიდნენ და ეძებეს ყველა მიმართულებით და ვერავინ შეხვდნენ.
62 და როდესაც მეფის მსახურებმა ვერ იპოვეს აბრამი, ისინი მეფესთან დაბრუნდნენ, მაგრამ მეფის რისხვა აბრამის მიმართ ჩაცხრა, რადგან ვერ იპოვეს იგი და მეფემ თავიდან მოიშორა ეს ამბავი აბრამის შესახებ.
63 და ერთი თვე იმალებოდა აბრამი ნოეს სახლში, სანამ მეფემ ეს ამბავი არ დაივიწყა. მაგრამ აბრამი კვლავ ეშინოდა მეფის; და მივიდა თერახი, რათა ფარულად ენახა თავისი ძე აბრამი ნოეს სახლში. და თერახი ძალიან დიდი იყო მეფის თვალში.
64 და უთხრა აბრამმა მამამისს: განა არ იცი, რომ მეფეს ჩემი მოკვლა და ჩემი სახელის განადგურება სურს ქვეყნიდან თავისი ბოროტი მრჩევლების რჩევით?
65. ახლა ვინ გყავს აქ და რა გაქვს ამ ქვეყანაში? ადექი და ერთად წავიდეთ ქანაანის ქვეყანაში, რათა გადავრჩეთ მისი ხელიდან, რათა შენც არ დაიღუპო მის მიერ უკანასკნელ დღეებში.
66 განა არ იცი ან არ გსმენია, რომ ნიმროდმა სიყვარულით კი არ მოგანიჭა ეს პატივი, არამედ მხოლოდ თავისი კეთილდღეობისთვის გაჩუქა ეს ყველაფერი?
67 და თუ ის ამაზე მეტ სიკეთეს გაგიკეთებს, ეს მხოლოდ ამქვეყნიური ამაოებაა, რადგან სიმდიდრე და სიმდიდრე ვერ გამოგადგებათ რისხვისა და მრისხანების დღეს.
68 ახლა კი მოუსმინე ჩემს ხმას და ავდგეთ და წავიდეთ ქანაანის ქვეყანაში, ნიმროდის წყენისგან შორს; ემსახურე უფალს, რომელმაც შეგქმნა ამ ქვეყანაზე და კარგად იქნები; და მოიშორე ყველა ამაო საქმე, რასაც მისდევ.
69 და შეწყვიტა აბრამმა ლაპარაკი, როდესაც ნოემ და მისმა ძემ სემმა უპასუხეს თერახს და უთხრეს: ჭეშმარიტია სიტყვა, რომელიც გითხრა აბრამმა.
70 და ისმინა თერახმა თავისი ძის, აბრამის, ხმა და შეასრულა თერახმა ყველაფერი, რაც აბრაამმა უთხრა, რადგან ეს უფლისგან იყო, რომ მეფეს არ მოეკლა აბრამი.

თავი 13

1. წაიყვანა თერახმა თავისი ძე აბრამი, შვილიშვილი ლოტი, ხარანის ძე, და სარაი, თავისი რძალი, თავისი ძის, აბრამის ცოლი, და მისი სახლის ყველა სული და წავიდა მათთან ერთად ურ-ქასდიმიდან ქანაანის ქვეყანაში წასასვლელად. ხარანის ქვეყანაში რომ მივიდნენ, იქ დარჩნენ, რადგან ეს მიწა საძოვრებად ძალიან კარგი იყო და საკმარისი იყო მათთვის, ვინც მათ თან ახლდა.
2 და დაინახა ხარანის ქვეყნის ხალხმა, რომ აბრამი კეთილი და მართალი იყო ღმერთთან და ადამიანებთან და რომ უფალი, მისი ღმერთი, მასთან იყო; და ხარანის ქვეყნის ზოგიერთი ხალხი მოვიდა და შეუერთდა აბრამს, და მან ასწავლა მათ უფლის რჯული და მისი გზები; და ეს კაცები დარჩნენ აბრამთან მის სახლში და მიჰყვნენ მას.
3 და დარჩა აბრამი იმ ქვეყანაში სამი წელი და სამი წლის შემდეგ უფალი გამოეცხადა აბრამს და უთხრა: მე ვარ უფალი, რომელმაც გამოგიყვანე ურ-კასდიმიდან და გიხსენი ყველა შენი მტრის ხელიდან.
4. ახლა კი, თუ ჩემს ხმას მოუსმენ და ჩემს მცნებებს, წესებსა და კანონებს დაიცავ, მაშინ შენს მტრებს შენს წინაშე დავამხობ და ცის ვარსკვლავებივით გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, შენი ხელის ყველა

ნამოქმედარს ჩემს კურთხევას გავუგზავნი და არაფერი მოგაკლდება.
5 ადექი, წაიყვანე შენი ცოლი და ყველაფერი, რაც გაქვს, და წადი ქანაანის ქვეყანაში და დარჩი იქ; იქ ვიქნები შენი ღმერთი და გაკურთხებ. ადგა აბრამი, წაიყვანა თავისი ცოლი და ყველაფერი, რაც ჰქონდა, და წავიდა ქანაანის ქვეყანაში, როგორც უფალმა უთხრა. ორმოცდაათი წლის იყო აბრამი, როცა ხარანიდან წავიდა.
6 და მივიდა აბრამი ქანაანის ქვეყანაში და დასახლდა ქალაქის შუაგულში და გაშალა იქ თავისი კარავი ქანაანის ძეებს შორის, იმ ქვეყნის მკვიდრთა შორის.
7 და გამოეცხადა უფალი აბრამს, როცა ის ქანაანის ქვეყანაში მივიდა და უთხრა: ეს არის ქვეყანა, რომელიც მოგეცი შენ და შენს შთამომავლობას შენს შემდეგ სამუდამოდ; შენს შთამომავლობას ცის ვარსკვლავებივით გავხდი და შენს შთამომავლობას მემკვიდრეობად მივცემ ყველა იმ ქვეყანას, რომელსაც ხედავ.
8 და ააგო აბრამმა სამსხვერპლო იმ ადგილას, სადაც ღმერთი ელაპარაკა მას, და იქ აბრამმა უფლის სახელი მოუხმო.
9 იმ დროს, ქანაანის ქვეყანაში აბრამის სამი წლის ცხოვრების შემდეგ, იმავე წელს გარდაიცვალა ნოე, აბრამის სიცოცხლის ორმოცდამერვე წელი; და ნოეს სიცოცხლის მთელი დღე ცხრაას ორმოცდაათი წელი იყო და მოკვდა.
10 და ცხოვრობდა აბრამი ქანაანის ქვეყანაში, ის, მისი ცოლი და მისი ყველა საბადებელი, ყველა მასთან ერთად, ვინც მას შეუერთდა იმ ქვეყნის ხალხთაგან; ხოლო ნახორი, აბრამის ძმა, და თერახი, მისი მამა, და ლოტი, ხარანის ძე, და მათი ყველა საბადებელი, ხარანში ცხოვრობდნენ.
11. ქანაანის ქვეყანაში აბრამის მკვიდრობის მეხუთე წელს სოდომისა და გომორის მკვიდრნი და ველის ყველა ქალაქი ელამის მეფის, ქედოლაომერის, ძალაუფლებას აუჯანყდნენ, რადგან ველის ქალაქების ყველა მეფე თორმეტი წელი ემსახურებოდა ქედოლაომერს და ყოველწლიურ გადასახადს უხდიდა, მაგრამ მეცამეტე წელს, იმ დღეებში აუჯანყდნენ მას.
12. აბრამი ქანაანის ქვეყანაში მკვიდრობის მეათე წელს ომი იყო ნიმროდს, შინყარის მეფეს, და ქედოლაომერს, ელამის მეფეს შორის. ნიმროდი მოვიდა ქედოლაომერთან საბრძოლველად და მის დასამორჩილებლად.
13 რადგან იმ დროს ქედორლაომერი ნიმროდის ლაშქრის ერთ-ერთი მთავარი იყო და როდესაც კოშკთან მყოფი მთელი ხალხი გაიფანტა და დარჩენილებიც დედამიწის ზურგზე გაიფანტნენ, ქედორლაომერი ელამის მიწაზე წავიდა, იმეფა მასზე და აჯანყდა თავისი ბატონის წინააღმდეგ.
14 და იმ დღეებში, როდესაც ნიმროდმა დაინახა, რომ ველის ქალაქები აჯანყდნენ, ის ამპარტავნულად და რისხვით წავიდა ქედოლაომერთან საბრძოლველად. ნიმროდმა შეკრიბა ყველა თავისი მთავარი და ქვეშევრდომი, დაახლოებით შვიდასი ათასი კაცი, და წავიდა ქედოლაომერის წინააღმდეგ. და გამოვიდა ქედოლაომერი მის შესახვედრად ხუთი ათასი კაცით და მოემზადნენ ბრძოლისთვის ბაბილონის ველზე, რომელიც ელამსა და შინყარს შორისაა.
15. და იბრძოდა იქ ყველა ეს მეფე და დამარცხდა ნიმროდი და მისი ხალხი ქედორლაომერის ხალხის წინაშე. ნიმროდის ხალხიდან დაახლოებით ექვსასი ათასი კაცი დაეცა და მათ შორის დაეცა მარდონი, მეფის ძე.
16 ნიმროდი გაიქცა და სირცხვილითა და შერცხვენით დაბრუნდა თავის ქვეყანაში და დიდი ხნის განმავლობაში იყო ქედოლაომერის მორჩილი. ქედოლაომერი დაბრუნდა თავის ქვეყანაში და გაგზავნა თავისი ლაშქრის მთავრები მის გარშემო მცხოვრებ მეფეებთან, ელასარის მეფე არიოქთან და გოიმის მეფე ტიდალთან, და დადო მათთან აღთქმა და ყველანი მის ბრძანებებს ემორჩილებოდნენ.
17 და იყო აბრამის ქანაანის ქვეყანაში ცხოვრების მეთხუთმეტე წელს, აბრამის სიცოცხლის სამოცდამეათე წელს, და გამოეცხადა უფალი აბრამს იმ წელს და უთხრა მას: მე ვარ უფალი, რომელმაც გამოგიყვანე ურ-კასდიმიდან, რათა მოგცე ეს მიწა მემკვიდრეობით.
18. ახლა კი იარე ჩემს წინაშე და იყავი უმწიკვლო და დაიცავი ჩემი მცნებები, რადგან შენ და შენს შთამომავლობას მოგცრაიმის მდინარიდან დიდ ევფრატის მდინარემდე მოგცემ ამ ქვეყანას სამკვიდროდ.

19 და მშვიდობითა და სიბერით დაუბრუნდები შენს მამებს, მეოთხე თაობა კი დაბრუნდება ამ მიწაზე და სამუდამოდ დაიმკვიდრებს მას. ააშენა აბრამმა სამსხვერპლო და მოუხმო უფლის სახელს, რომელიც გამოეცხადა მას, და სამსხვერპლოზე შესწირა მსხვერპლი უფალს.
20. იმ დროს დაბრუნდა აბრამი და წავიდა ხარანში, რათა ენახა თავისი მამა, დედა და მამამისის სახლი. და დაბრუნდა აბრამი, მისი ცოლი და მისი ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, ხარანში. და ცხოვრობდა აბრამი ხარანში ხუთი წელი.
21 და ხარანის მრავალი მცხოვრები, დაახლოებით სამოცდათორმეტი კაცი, გაჰყვა აბრამს და აბრამმა ასწავლა მათ უფლის სწავლება და მისი გზები და ასწავლა მათ უფლის შეცნობა.
22 იმ დღეებში გამოეცხადა უფალი აბრამს ხარანში და უთხრა: აჰა, ოცი წლის წინ გელაპარაკე და გეუბნებოდი:
23 გადი შენი ქვეყნიდან, შენი დაბადების ადგილიდან და შენი მამის სახლიდან იმ ქვეყანაში, რომელიც გიჩვენე, რომ მოგცე შენ და შენს შვილებს, რადგან იქ, იმ ქვეყანაში, გაკურთხებ და დიდ ხალხად გაქცევ, განვადიდებ შენს სახელს და შენში იკურთხებიან დედამიწის ტომები.
24. ახლა კი ადექი და გადი ამ ადგილიდან შენ, შენი ცოლი და ყველაფერი, რაც შენს სახლში დაიბადა და ყველა სული, ვინც ხარანში შექმენი, წაიყვანე ისინი აქედან და ადექი, რომ დაბრუნდე ქანაანის ქვეყანაში.
25 და ადგა აბრამი და წაიყვანა თავისი ცოლი სარაი, ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, ყველა, ვინც მას სახლში შეეძინა, და სულები, რომლებიც ხარანში შეეძინათ, და გავიდნენ ქანაანის ქვეყანაში წასასვლელად.
26. და წავიდა აბრამი და დაბრუნდა ქანაანის ქვეყანაში, უფლის სიტყვისამებრ. და ლოტი, მისი ძმის, ჰარანის ძე, წავიდა მასთან ერთად. სამოცდათხუთმეტი წლის იყო აბრამი, როდესაც გავიდა ხარანიდან ქანაანის ქვეყანაში დასაბრუნებლად.
27 და მივიდა იგი ქანაანის ქვეყანაში, უფლის სიტყვისამებრ აბრამის მიმართ, და გაშალა კარავი და დასახლდა მამრეს ველზე. მასთან ერთად იყო ლოტი, მისი ძმისშვილი, და მისი ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა.
28 კვლავ გამოეცხადა უფალი აბრამს და უთხრა: შენს შთამომავლობას მივცემ ამ ქვეყანას. იქ აუგო აბრაამმა სამსხვერპლო უფალს, რომელიც გამოეცხადა მას, და დღემდეა მამრეს ველზე.

თავი 14

1 იმ დღეებში შინყარის ქვეყანაში ცხოვრობდა ერთი ბრძენი კაცი, რომელსაც ჰქონდა ყოველგვარი სიბრძნის გაგება და ლამაზი გარეგნობა, მაგრამ ის ღარიბი და გაჭირვებული იყო; მისი სახელი იყო რიკაიონი და მას ძალიან უჭირდა თავის რჩენა.
2 მან გადაწყვიტა ეგვიპტეში წასულიყო ოსვირისთან, ეგვიპტის მეფე ანომის ძესთან, რათა მეფეს თავისი სიბრძნე ეჩვენებინა; იქნებ მის თვალში მადლი ეპოვა, რომ აღედგინა იგი და სარჩენი მიეცა; და რიკაიონმაც ასე მოიქცა.
3 როდესაც რიკაიონი ეგვიპტეში ჩავიდა, მან ეგვიპტის მკვიდრთ მეფის შესახებ ჰკითხა და ეგვიპტის მკვიდრთ უამბეს მას ეგვიპტის მეფის ჩვეულება, რადგან მაშინ ეგვიპტის მეფის ჩვეულება იყო, რომ ის სამეფო სასახლიდან წელიწადში მხოლოდ ერთ დღეს გადიოდა და შემდეგ მეფე თავის სასახლეში ბრუნდებოდა იქ დასარჩენად.
4 და იმ დღეს, როდესაც მეფე გავიდა, მან გამოიტანა განაჩენი ქვეყანაში და ყველა, ვისაც სარჩელი ჰქონდა, იმ დღეს მეფის წინაშე მივიდა თავისი მოთხოვნის მისაღებად.
5. როდესაც რიკაიონმა გაიგო ეგვიპტეში არსებული ჩვეულების შესახებ და რომ მას არ შეეძლო მეფის წინაშე გამოცხადება, ძლიერ დამწუხრდა და ძალიან დამწუხრდა.
6 საღამოს რიკაიონი გავიდა და იპოვა ნანგრევებად ქცეული სახლი, რომელიც ადრე ეგვიპტეში საცხობი იყო, და მთელი ღამე იქ გაათია სულის სიმწარითა და შიმშილით შეპყრობილი, და ძილი წაერთვა თვალთაგან.
7 რიკაიონმა გულში გაიფიქრა, რა უნდა გაეკეთებინა ქალაქში მეფის გამოჩენამდე და როგორ შეძლებდა იქ თავის დარჩენას.
8 დილით ადგა და გაიარა გზად შეხვდა მათ, ვინც ბოსტნეულს და სხვადასხვა სახის თესლს ყიდიდა, რომლითაც მოსახლეობას ამარაგებდა.
9 რიკაიონსაც სურდა იგივე გაეკეთებინა ქალაქში საარსებო წყაროს მოსაპოვებლად,

მაგრამ ის არ იცნობდა ხალხის წეს-ჩვეულებებს და მათ შორის ბრმას ჰგავდა.
10 და წავიდა და ბოსტნეული იყიდა, რომ გაეყიდა თავისი სარჩენად, და ბრბო შეიკრიბა მის გარშემო და დასცინოდნენ მას, წაართვეს მისი ბოსტნეული და არაფერი დაუტოვეს.
11 და ადგა იქიდან სულის სიმწარით და ამოიოხრა საცხობისკენ, სადაც მთელი ღამე გაათია, და იქ გაათენა მეორე ღამეც.
12 და იმ ღამეს კვლავ ფიქრობდა თავის თავში, როგორ გადაერჩინა თავი შიმშილისგან და შეიმუშავა გეგმა, თუ როგორ უნდა ემოქმედა.
13 დილით ადგა და ხრიკულად მოიქცა, წავიდა და დაიქირავა ბრბოდან ოცდაათი ძლიერი კაცი, ხელში საბრძოლო იარაღებით, მიიყვანა ისინი ეგვიპტის სამარხის თავზე და იქ დაასვენა.
14 და უბრძანა მათ: ასე ამბობს მეფე: გამაგრდით და იყავით მამაცი ვაჟკაცები და არავინ დამარხოს აქ, სანამ ორას ვერცხლს არ მისცემენ და მხოლოდ მაშინ დაკრძალავენ; და მთელი იმ წლის განმავლობაში რიკაიონის ბრძანების თანახმად იქცეოდნენ ეს კაცები ეგვიპტის ხალხთან.
15 რვა თვეში რიკაიონმა და მისმა ხალხმა დიდი რაოდენობით ვერცხლი და ოქრო შეაგროვეს, რიკაიონმა კი დიდი რაოდენობით ცხენები და სხვა ცხოველები წაიყვანა, კიდევ ბევრი დაიქირავა ხალხი და ცხენები მისცა, რომლებიც მასთან დარჩნენ.
16. როდესაც წელიწადი დადგა, როდესაც მეფე ქალაქში გავიდა, ეგვიპტის ყველა მცხოვრები შეიკრიბა, რათა რიკაიონისა და მისი ხალხის საქმეებზე ესაუბრათ.
17 და გავიდა მეფე დანიშნულ დღეს და ყველა ეგვიპტელი მივიდა მის წინაშე და შესძახეს:
18. მეფემ უკუნისამდე იცოცხლოს! რას აკეთებ ქალაქში შენს მსახურებთან, რომ არ უშვებ გვამის დამარხვას, სანამ ამდენ ვერცხლსა და ოქროს არ მივცემ? განა მსგავსი რამ გაკეთებულა მთელ დედამიწაზე, წინა მეფეების დროიდან, ადამის დროიდან დღემდე, რომ მკვდრები მხოლოდ გარკვეული ფასით არ დამარხავდნენ?
19 ვიცით, რომ მეფეებს ჩვეულება აქვთ ცოცხლებისგან ყოველწლიური გადასახადის აღება, შენ კი არა მხოლოდ ამას აკეთებ, არამედ მკვდრებისგანაც ითხოვ ყოველდღიურად გადასახადს.
20. ახლა, მეფეო, აღარ შეგვიძლია ამის ატანა, რადგან მთელი ქალაქი განადგურდა ამის გამო და შენ არ იცი ეს?
21. როდესაც მეფემ ყველაფერი მოისმინა, რაც მათ თქვეს, ძალიან განრისხდა და რისხვა აენთო მასში ამ ამბის გამო, რადგან არაფერი იცოდა ამის შესახებ.
22. მეფემ თქვა: ვინ და სად არის ის, ვინც ჩემს ქვეყანაში ამ ბოროტების ჩადენას ბედავს ჩემი ბრძანების გარეშე? აუცილებლად მეტყვი.
23 და უამბეს მას რიკაიონისა და მისი ხალხის ყველა საქმე და მეფე რისხვით აღივსო და ბრძანა, რიკაიონი და მისი ხალხი მის წინაშე მოეყვანათ.
24 რიკაიონმა ათასამდე ბავშვი, ვაჟი და ქალიშვილი, შემოსა აბრეშუმითა და ნაქარგებით, ცხენებზე შესვა და მეფეს თავისი ხალხით გაუგზავნა; ასევე წაიღო დიდი რაოდენობით ვერცხლი, ოქრო, ძვირფასი ქვები და ძლიერი და ლამაზი ცხენი, როგორც მეფის საჩუქარი, რომლითაც მივიდა მეფის წინაშე და მიწამდე თაყვანი სცა; მეფე, მისი მსახურები და ეგვიპტის ყველა მცხოვრები გაოცდნენ რიკაიონის ნამოქმედარით და დაინახეს მისი სიმდიდრე და მეფეს მიტანილი საჩუქარი.
25 ეს მეფეს ძალიან მოეწონა და გაუკვირდა; და როდესაც რიკაიონი მის წინაშე დაჯდა, მეფემ ჰკითხა მას მისი ყველა ნამოქმედარის შესახებ და რიკაიონმა ბრძნულად წარმოთქვა თავისი ყველა სიტყვა მეფის, მისი მსახურების და ეგვიპტის ყველა მკვიდრის წინაშე.
26 და როდესაც მეფემ რიკაიონის სიტყვები და მისი სიბრძნე მოისმინა, რიკაიონმა მადლი ჰპოვა მის თვალში და მეფის ყველა მსახურისა და ეგვიპტის ყველა მკვიდრის მადლი და სიკეთე დაიმსახურა მისი სიბრძნისა და შესანიშნავი სიტყვების გამო, და მას შემდეგ ძლიერ შეიყვარეს იგი.
27 მიუგო მეფემ რიკაიონს და უთხრა: „აღარ გერქვას რიკაიონ, არამედ ფარაონი იქნება შენი სახელი, რადგან მკვდრებს ხარკს აძლევდი“. და უწოდა მას სახელი ფარაონი.
28 მეფეს და მის ქვეშევრდომებს უყვარდათ რიკაიონი მისი სიბრძნის გამო და ეგვიპტის ყველა მცხოვრებთან კონსულტაციები

გამართეს, რათა იგი მეფის ქვეშევრდომად პრეფექტად დაენიშნათ.
29. ასე მოიქცნენ ეგვიპტის ყველა მცხოვრები და მისი ბრძენკაცები და ეს რჯულად იქცა ეგვიპტეში.
30 და რიკაიონის ფარაონი ეგვიპტის მეფე ოსვირისის პრეფექტად დანიშნეს და რიკაიონის ფარაონი ეგვიპტეს განაგებდა და ყოველდღიურად ახორციელებდა სამართალს მთელ ქალაქში, ხოლო ოსვირის მეფე წელიწადში ერთ დღეს განსჯიდა ქვეყნის ხალხს, როცა გამოდიოდა გამოსაჩენად.
31 და რიკაიონ ფარაონმა ეშმაკურად მიითვისა ეგვიპტის მმართველობა და ეგვიპტის ყველა მკვიდრს გადასახადები დააკისრა.
32. ეგვიპტის ყველა მცხოვრებს ძალიან უყვარდა რიკაიონის ფარაონი და განკარგულება გასცეს, რომ ყველა მეფეს, რომელიც მათზე და მათ შთამომავლობაზე იმეფებდა ეგვიპტეში, ფარაონი ეწოდებინათ.
33 ამიტომ, იმ დროიდან მოყოლებული, ეგვიპტეში მეფობის ყველა მეფეს ფარაონი ეწოდა დღემდე.

თავი 15

1. იმ წელს ქანაანის ქვეყანაში დიდი შიმშილობა იყო და ქვეყნის მკვიდრნი ვეღარ ძლებდნენ შიმშილის გამო, რადგან ძალიან მძიმე იყო იგი.
2 და ადგა აბრამი და მისი ყველა საბადებელი და ჩავიდნენ ეგვიპტეში შიმშილობის გამო. მიცრაიმის ხევთან რომ მიადგნენ, იქ დარჩნენ ცოტა ხანს, რათა გზის დაღლილობისგან დაესვენათ.
3. აბრამი და სარაი მიცრაიმის ხევის საზღვარზე მიდიოდნენ და დაინახა აბრამმა, თავისი ცოლი სარაი, რომ ძალიან ლამაზი იყო.
4 და უთხრა აბრამმა თავის ცოლს, სარაის: რადგან ღმერთმა ასეთი მშვენიერი სახით შეგქმნა, მეშინია ეგვიპტელების, რომ არ მომკლან და წაგიყვანონ, რადგან ღვთის შიში არ არის ამ ადგილებში.
5 მაშინ აუცილებლად ასე მოიქცევი: ყველას, ვინც კი გთხოვს, უთხარი, რომ ჩემი და ხარ, რათა კარგად ვიყო და ვიცოცხლოთ და არა მოვკვდეთ.
6 და იგივე უბრძანა აბრამმა ყველას, ვინც მასთან ერთად მოვიდა ეგვიპტეში შიმშილობის გამო; ასევე უბრძანა თავის ძმისშვილს, ლოტს, და უთხრა: თუ ეგვიპტელები გკითხავენ სარაის შესახებ, უთხარი, რომ ის აბრამის დაა.
7. მაგრამ ყველა ამ ბრძანების მიუხედავად, აბრამი არ ენდო მათ, არამედ წაიყვანა სარაი, ჩადო ზარდახშაში და დამალა მათ ჭურჭელში, რადგან ძლიერ წუხდა აბრამი სარაის გამო ეგვიპტელთა ბოროტების გამო.
8 და აბრამი და მისი ყველა საბადებელი ამოვიდა მიცრაიმის ხევიდან და ეგვიპტეში ჩავიდა; ქალაქის კარიბჭესთან ძლივს შესულები იყვნენ, რომ მცველები წამოდგნენ და უთხრეს: „მიეცით მეათედი მეფეს თქვენი ქონებიდან და შემდეგ შეხვალთ ქალაქში“. ასეც მოიქცნენ აბრამი და მასთან მყოფნი.
9 და აბრამი და მასთან მყოფი ხალხი ეგვიპტეში ჩავიდნენ და როცა მივიდნენ, მოიტანეს სკივრი, რომელშიც სარაი იყო დამალული, და დაინახეს ეგვიპტელებმა სკივრი.
10 და მივიდნენ მეფის მსახურები აბრამისკენ და უთხრეს: რა გაქვს აქ ამ სკივრში, რაც ჩვენ არ გვინახავს? ახლა გახსენი სკივრი და მიეცი მეათედი მეფეს ყველაფრისა, რაც მასშია.
11 და თქვა აბრამმა: „ამ სკივრს არ გავხსნი და ყველაფერს, რასაც მთხოვ, მოგცემ“. ფარაონის მსახურებმა უპასუხეს აბრამს და უთხრეს: „ეს ძვირფასი თვლებით სავსე სკივრია, მომეცი მეათედი“.
12 აბრამმა თქვა: ყველაფერს მოგცემ, რასაც კი ისურვებ, ოღონდ ზარდახშა არ გახსნა.
13 და მეფის მსახურებმა აბრამი დააჭირეს, ძლივს გახსნეს და დაინახეს, რომ სკივრში ლამაზი ქალი იდო.
14. როდესაც მეფის მსახურებმა დაინახეს სარაი, აღფრთოვანებულნი დარჩნენ მისი სილამაზით. შეიკრიბა ფარაონის ყველა მთავრი და მსახური სარაის სანახავად, რადგან ის ძალიან ლამაზი იყო. გაიქცნენ მეფის მსახურები და უამბეს ფარაონს ყველაფერი, რაც ნახეს, და აქეს სარაი მეფესთან. ფარაონმა ბრძანა მისი მოყვანა და ქალი მეფის წინაშე წარადგინა.
15 და დაინახა ფარაონმა სარაი და ძლიერ მოეწონა იგი. და განცვიფრდა მისი სილამაზით. ძლიერ გაიხარა მეფემ მისით და საჩუქრები გაუკეთა მათ, ვინც მის შესახებ ამბავი მოუტანა.
16 და მიიყვანეს ქალი ფარაონის სახლში. და დარდობდა აბრამი თავისი ცოლის გამო და

ევედრებოდა უფალს, რომ ეხსნა იგი ფარაონის ხელიდან.
17. იმ დროს ილოცა სარაიმ და თქვა: „უფალო ღმერთო, შენ უთხარი ჩემს ბატონს, აბრამს, წასულიყო თავისი ქვეყნიდან და მამის სახლიდან ქანაანის ქვეყანაში და აღუთქვი, რომ კარგად მოექცეოდი მას, თუ შენს მცნებებს შეასრულებდა. ახლა კი, აჰა, ჩვენ შევასრულეთ ის, რაც გვიბრძანე და დავტოვეთ ჩვენი მიწა და ჩვენი ოჯახები და წავედით უცხო ქვეყანაში, უცხო ხალხთან, რომელსაც აქამდე არ ვიცნობდით.
18. შიმშილის თავიდან ასაცილებლად მოვედით ამ ქვეყანაში და ეს ბოროტება დამემართა; ახლა კი, უფალო ღმერთო, გვიხსენი და გვიხსენი ამ მჩაგვრელის ხელიდან და შენი წყალობის გამო სიკეთე მომეცი.
19 და შეისმინა უფალმა სარაის ხმა და გაგზავნა უფალმა ანგელოზი, რათა ეხსნა სარაი ფარაონის ხელიდან.
20 და მივიდა მეფე და დაჯდა სარაის წინაშე. და აჰა, უფლის ანგელოზი დადგა მათ ზემოთ. გამოეცხადა სარაის და უთხრა მას: ნუ გეშინია, რადგან უფალმა შეისმინა შენი ვედრება.
21 და მივიდა მეფე სარაისთან და ჰკითხა: რა არის შენთან ეს კაცი, ვინც აქ მოგიყვანა? მან მიუგო: ჩემი ძმაა.
22 მეფემ თქვა: „ჩვენი ვალია მისი დიდება, მისი აღზევება და მისთვის ყველა სიკეთის კეთება, რასაც გვიბრძანებ“. იმ დროს მეფემ აბრამს გაუგზავნა უხვად ვერცხლი, ოქრო და ძვირფასი ქვები, ასევე პირუტყვი, მსახურები და მხევლები. მეფემ ბრძანა აბრამის მოყვანა და ის სამეფო სახლის ეზოში დაჯდა. მეფემ დიდად აღამაღლა აბრამი იმ ღამეს.
23 და მივიდა მეფე სარაისთან სასაუბროდ და გაიწოდა ხელი მის შესახებლად, მაგრამ ანგელოზმა ძლიერად დასცა იგი. შეშინდა და ხელი არ შეუშვა მისკენ.
24 და როგორც კი მეფე სარაის მიუახლოვდა, ანგელოზმა მიწაზე დააგდო იგი და მთელი ღამე ასე ექცეოდა მას. შეშინდა მეფე.
25 და იმ ღამეს ანგელოზმა მძიმედ დასცა მეფის ყველა მსახური და მთელი მისი სახლი სარაის გამო და დიდი გლოვა იყო იმ ღამეს ფარაონის სახლის ხალხში.
26 ფარაონმა დაინახა მასზე დატეხილი უბედურება და თქვა: „ამ ქალის გამო დამემართა ეს ამბავი“. გაშორდა მას და სასიამოვნო სიტყვები უთხრა.
27. უთხრა მეფემ სარაის: „მომიყევი იმ კაცის შესახებ, ვისთან ერთადაც აქ მოხვედი“. სარაიმ მიუგო: „ეს კაცი ჩემი ქმარია და გითხარი, ჩემი ძმა იყო, რადგან მეშინოდა, არ მოგეკლა ბოროტებით“.
28. მეფემ თავი დააღწია სარაის და შეწყვიტა უფლის ანგელოზის წყლულები მას და მის სახლს. ფარაონმა იცოდა, რომ სარაის გამო იყო დამარცხებული და ძალიან გაოცდა მეფე ამით.
29 დილით მეფემ აბრამი დაიბარა და უთხრა: „ეს რა მიყავი? რატომ თქვი, ჩემი დააო? ამიტომ მოვიყვანე ცოლად? ამიტომაც დამემართა ეს დიდი უბედურება მე და ჩემს სახლს.
30 ახლა კი, აჰა, შენი ცოლი, წაიყვანე იგი და წადი ჩვენი ქვეყნიდან, თორემ ყველანი დავიხოცებით მის გამო. და წაიყვანა ფარაონმა კიდევ ცხვარი, მონები და მხევლები, ვერცხლი და ოქრო, რომ აბრამისთვის მიეცა. და დაუბრუნა მას სარაი, მისი ცოლი.
31 და მოიყვანა მეფემ ქალწული, რომელიც თავისი ხარჭებისგან შეეძინა, და მისცა იგი სარაის მხევლად.
32. უთხრა მეფემ თავის ასულს: „გირჩევნია, ასულო, ამ კაცის სახლში მხევალი იყო, ვიდრე ჩემს სახლში დიასახლისი, მას შემდეგ, რაც ვნახეთ, რა უბედურება დაგვატყდა თავს ამ ქალის გამო“.
33 ადგა აბრამი და გავიდა ეგვიპტიდან ის და მისი ყველა საბადებელი; ფარაონმა უბრძანა თავისი ხალხიდან რამდენიმეს, რომ მასთან ერთად წასულიყვნენ ყველა, ვინც მასთან ერთად იყო.
34 და დაბრუნდა აბრამი ქანაანის ქვეყანაში, იმ ადგილას, სადაც სამსხვერპლო გააკეთა, სადაც თავდაპირველად კარავი გაშალა.
35. ლოტს, ჰარანის ძეს, აბრამის ძმას, ჰყავდა დიდი რაოდენობით ცხვარი, ძროხა და კარვები, რადგან უფალი აბრამივით უხვად აძლევდა მათ.
36. და როდესაც აბრამი იმ ქვეყანაში ცხოვრობდა, ლოტის მწყემსები აბრამის მწყემსებს დაუპირისპირდნენ, რადგან მათი ქონება იმდენად დიდი იყო, რომ ამ ქვეყანაში ერთად დარჩენა არ შეეძლოთ და მიწას მათი პირუტყვის გამო არ შეეძლო მათი ტევა.
37. როდესაც აბრამის მწყემსები თავიანთი ფარის საძოვრად მიდიოდნენ, ისინი არ შედიოდნენ იმ ქვეყნის ხალხების ველებზე,

ლოტის მწყემსები კი სხვაგვარად იქცეოდნენ, რადგან მათ ქვეყნის ხალხების ველებზე საძოვრად ნება ეძოვებოდათ.
38 და ქვეყნის ხალხი ყოველდღე ხედავდა ამ მოვლენას და მიდიოდა აბრამთან და ედავებოდა მას ლოტის მწყემსების გამო.
39 და უთხრა აბრამმა ლოტს: რას მიკეთებ, რომ საძულველი გამხადე ამ ქვეყნის მკვიდრთა წინაშე, რომ უბრძანებ შენს მწყემსს, რომ შენი პირუტყვი სხვა ხალხების მინდვრებში აძოვოს? განა არ იცი, რომ მდგმური ვარ ამ ქვეყანაში ქანაანის ძეებს შორის და რატომ მიქცევი ასე?
40. აბრამი ყოველდღე ედავებოდა ლოტს ამის გამო, მაგრამ ლოტი არ უსმენდა აბრამს და კვლავაც იგივეს აკეთებდა. ქვეყნის მკვიდრნი მივიდნენ და აბრამს უამბეს.
41 და უთხრა აბრამმა ლოტს: როდემდე იქნები ჩემთვის დაბრკოლების საგანი ამ ქვეყნის მკვიდრთა შორის? ახლა, გევედრები, ნუღარ იქნება ჩვენს შორის დავა, რადგან ნათესავები ვართ.
42. მაგრამ გთხოვ, განმშორდი, წადი და აირჩიე ადგილი, სადაც იცხოვრებ შენს პირუტყვთან და ყველაფერ შენს საკუთრებასთან ერთად. შენ და შენი სახლი ჩემგან შორს დაიჭირე თავი.
43 და ნუ გეშინია ჩემგან წასვლის, რადგან თუ ვინმე რამეს დაგიშავებს, მითხარი და მე მისგან შურს ვიძიებ შენს საქმეს, მხოლოდ განშორდი ჩემგან.
44 და როდესაც აბრამმა უთხრა ლოტს ყველა ეს სიტყვა, ადგა ლოტი და აღაპყრო თვალები იორდანეს ველისკენ.
45 და მან დაინახა, რომ მთელი ეს ადგილი კარგად იყო მორწყული და კარგი ადამიანისთვის, ასევე პირუტყვისთვის საძოვრად.
46 და წავიდა ლოტი აბრამისგან იმ ადგილას და იქ გაშალა თავისი კარავი და დასახლდა სოდომში. და დაშორდნენ ერთმანეთს.
47 და დასახლდა აბრამი მამრეს ველზე, რომელიც ხებრონშია, და იქ გაშალა კარავი. და ცხოვრობდა აბრამი იმ ადგილას მრავალი წლის განმავლობაში.

თავი 16

1. იმ დროს ელამის მეფე ქედორლაომერმა ყველა მეზობელ მეფეს შეუთვალა, ნიმროდს, შინყარის მეფეს, რომელიც მაშინ მის ხელში იყო, თიდალს, გოიმის მეფეს და არიოქს, ელასარის მეფეს, რომლებთანაც შეთანხმება დადო: ამოდით ჩემთან და დამეხმარეთ, რათა გავანადგუროთ სოდომის ყველა ქალაქი და მისი მკვიდრნი, რადგან ცამეტი წელია, რაც მეამბოხეებიან.
2 და ეს ოთხი მეფე ავიდა მთელი თავისი ბანაკებით, დაახლოებით რვაასი ათასი კაცით, და წავიდნენ ისე, როგორც იყვნენ, და დახოცეს ყველა კაცი, ვისაც გზაზე წააწყდნენ.
3 და გამოვიდნენ მათ შესახვედრად სოდომისა და გომორას ხუთი მეფე: ადმას მეფე შინაბი, ცებოიმის მეფე შემებერი, სოდომის მეფე ბერაყი, გომორას მეფე ბერშა და ცოყარის მეფე ბელაყი და ყველანი ერთად შეიკრიბნენ სიდიმის ველზე.
4 და ეს ცხრა მეფე ომით გამოვიდა სიდიმის ველზე და დამარცხდნენ სოდომისა და გომორის მეფეები ელამის მეფეების წინაშე.
5 სიდიმის ველი სავსე იყო კირის ორმოებით და ელამის მეფეები დაედევნენ სოდომის მეფეებს. სოდომის მეფეები თავიანთი ბანაკებითურთ გაიქცნენ და კირის ორმოებში ჩავარდნენ. დარჩენილები კი მთაში წავიდნენ თავშესაფრის საძებნელად. ელამის ხუთი მეფე დაედევნა მათ და სოდომის კარიბჭემდე დაედევნენ და ყველაფერი, რაც სოდომში იყო, წაიღეს.
6 და გაძარცვეს სოდომისა და გომორის ყველა ქალაქი, ასევე წაიყვანეს ლოტი, აბრამის ძმისშვილი, და მისი ქონება, და წაართვეს სოდომის ქალაქების ყველა ქონება და წავიდნენ; და უნიკმა, აბრამის მსახურმა, რომელიც ბრძოლაში იმყოფებოდა, დაინახა ეს და უამბო აბრამს ყველაფერი, რაც მეფეებმა სოდომის ქალაქებს გაუკეთეს და რომ ლოტი ტყვედ წაიყვანეს.
7 და გაიგო აბრამმა ეს და ადგა სამას თვრამეტი კაცით, რომლებიც მასთან იყვნენ და იმ ღამეს დაედევნა ამ მეფეებს და დაამარცხა ისინი. დაეცნენ ყველანი აბრამისა და მისი ხალხის წინაშე. არავინ დარჩენილა, გარდა ოთხი მეფისა, რომლებიც გაიქცნენ და თითოეული თავის გზას დაადგა.
8 და დაიბრუნა აბრამმა სოდომის მთელი ქონება, ასევე დაიბრუნა ლოტიც და მისი ქონებაც, მისი ცოლები, ბავშვები და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა; ამიტომ ლოტს არაფერი აკლდა.
9 და როდესაც ის ამ მეფეების დამარცხების შემდეგ დაბრუნდა, ის და მისი ხალხი

სიდიმის ველს გადიოდნენ, სადაც მეფეები
ერთად იბრძოდნენ.
10 და გამოვიდნენ სოდომის მეფე ბერა და
მისი დანარჩენი ხალხი, რომლებიც მასთან
იყვნენ, კირის ორმოებიდან, რომლებშიც
ჩავარდნენ, აბრამისა და მისი ხალხის
შესახვედრად.
11 და გამოვიდა ადონი-ცედეკი, იერუსალიმის
მეფე, იგივე სემი, თავის ხალხთან ერთად
აბრამისა და მისი ხალხის შესახვედრად
პურითა და ღვინით, და ისინი ერთად
დარჩნენ მელექის ველზე.
12 და აკურთხა ადონიცედეკმა აბრამი და
მისცა მას მეათედი ყველაფრისა, რაც
მტრების ნადავლიდან ჰქონდა მოტანილი,
რადგან ადონიცედეკი მღვდელი იყო ღვთის
წინაშე.
13 და სოდომისა და გომორის ყველა მეფე,
რომლებიც იქ იყვნენ, თავიანთ მსახურებთან
ერთად, მიუახლოვდნენ აბრამს და სთხოვეს,
დაებრუნებინა მათთვის მსახურები,
რომლებიც ტყვედ წაასხა და მთელი ქონება
თავისთვის წაეღო.
14 და მიუგო აბრამმა სოდომის მეფეებს და
უთხრა: „ცოცხალია უფალი, რომელმაც შექმნა
ცა და მიწა, რომელმაც გამოისყიდა ჩემი
სული ყოველგვარი გასაჭირისგან და
რომელმაც მიხსნა დღეს ჩემი მტრებისგან და
ხელში ჩამიგდო ისინი, არ ავიღებ შენს
არაფერს, რათა ხვალ არ იტრაბახო და არ
თქვა: აბრამი გამდიდრდა ჩვენი ქონებით,
რომელიც გადაარჩინა“.
15 რადგან მითხრა უფალმა, ჩემმა ღმერთმა,
რომელსაც ვენდობი: არაფერი მოგეკლება,
რადგან გაკურთხებ შენი ხელის ყველა
ნამოქმედარში.
16. ახლა კი, აჰა, ყველაფერი შენია, აიღე და
წადი. უფალს ვფიცავარ, რომ არ წაგართმევ
არც ერთ ცოცხალ სულს, არც ფეხსაცმლის
თასმამდე და არც ძაფამდე, გარდა იმ
ადამიანების საკვების ხარჯებისა, ვინც
ჩემთან ერთად ბრძოლაში გამოვიდა, ასევე
იმ კაცების წილისა, ვინც ჩემთან ერთად
წამოვიდა: ანარი, აშქოლი და მამრე, ისინი და
მათი ხალხი, ასევე ისინი, ვინც ბარგის
დარაჯად დარჩნენ, თავიანთი წილი უნდა
აიღონ ნადავლიდან.
17 სოდომის მეფეებმა აბრამს მისცეს
ყველაფერი, რაც მან უთხრა, და აიძულეს,
აეღო რაც სურდა, მაგრამ არ უნდოდა.
18 და გაუშვა სოდომის მეფეები და მათი
დარჩენილი ხალხი, მისცა მათ ბრძანებები
ლოტის შესახებ და წავიდნენ თავ-თავის
ადგილებში.
19. ლოტიც, თავისი ძმის ძე, თავისი
ქონებითურთ გაუშვა და თვითონაც წავიდა
მათთან ერთად. ლოტი თავის სახლში,
სოდომში დაბრუნდა. აბრამი კი თავის
ხალხთან ერთად, მამრეს ველზე, რომელიც
ხებრონშია, დაბრუნდა.
20 იმ დროს უფალი კვლავ გამოეცხადა
აბრამს ხებრონში და უთხრა: ნუ გეშინია, შენი
საზღაური ძალიან დიდია ჩემს წინაშე,
რადგან არ მიგატოვებ, სანამ არ
გაგამრავლებ და არ გაკურთხებ და შენს
შთამომავლობას ცის ვარსკვლავებივით არ
გავხდი, რომელთა გაზომვა და დათვლა
შეუძლებელია.
21 და შენს შთამომავლობას მივცემ ყველა ამ
ქვეყანას, რომელსაც შენი თვალით ხედავ,
მათ მივცემ მათ სამკვიდროდ სამარადისოდ.
ოღონდ იყავი ძლიერი და ნუ გეშინია, იარე
ჩემს წინაშე და იყავი სრულქმნილი.
22 და აბრამის სიცოცხლის
სამოცდათვრამეტე წელს, იმავე წელს
გარდაიცვალა რეუ, ფელეგის ძე; და რეუს
სიცოცხლის ყველა დღე ორას ოცდაცხრამეტი
წელი იყო და მოკვდა.
23 და სარაი, ჰარანის ასული, აბრამის ცოლი,
იმ დღეებში ჯერ კიდევ უნაყოფო იყო; არ
გაუჩინა აბრამს არც ვაჟი და არც ასული.
24. და როდესაც დაინახა, რომ შვილს არ
უჩენდა, წაიყვანა თავისი მხევალი აგარი,
რომელიც ფარაონმა მისცა მას, და მისცა იგი
აბრამს, თავის ქმარს, ცოლად.
25 რადგან აგარმა ისწავლა სარაის ყველა გზა,
როგორც სარაიმ ასწავლა მას, და არანაირად
არ იყო ნაკლული თავისი კარგი გზებით
სიარულის საკითხში.
26 და უთხრა სარაიმ აბრამს: აჰა, ჩემი
მხევალი აგარი; მიდი მასთან, რომ ჩემს
მუხლებზე გააჩინოს და მეც მისგან შვილები
ვიყო.
27. და აბრამი ქანაანის ქვეყანაში ათი წლის
ცხოვრების ბოლოს, ანუ აბრამის სიცოცხლის
ოთხმოცდამეხუთე წლის ბოლოს, სარაიმ
მისცა მას აგარი.
28 და ისმინა აბრამმა თავისი ცოლის, სარაის,
ხმა და წაიყვანა თავისი მხევალი აგარი. და
მივიდა აბრამი მასთან და დაორსულდა ქალი.

29. და როდესაც აგარმა დაინახა, რომ დაორსულდა, ძლიერ გაიხარა და მისი ქალბატონი დამცირებული იყო მის თვალში და თქვა თავის თავში: „მხოლოდ იმიტომ, რომ მე უკეთესი ვარ ღვთის წინაშე, ვიდრე სარაი, ჩემი ქალბატონი, რადგან მთელი იმ დღეების განმავლობაში, რაც ჩემი ქალბატონი ჩემს ბატონთან იყო, არ დაორსულებულა, მაგრამ მე უფალმა მომცა საშუალება, რომ დაორსულებულიყავი მისგან ასეთ მოკლე დროში".
30. და როდესაც დაინახა სარაიმ, რომ აგარი დაორსულდა აბრამისგან, შეშურდა სარაიმ თავისი მხევლისა და თქვა სარაიმ გულში: ეს სხვა არაფერია, თუ არა ის ჩემზე უკეთესი.
31 და უთხრა სარაიმ აბრამს: შენზეა ჩემი დანაშაული, რადგან როცა უფლის წინაშე ევედრებოდი შვილებისთვის, რატომ არ ილოცე ჩემთვის, რომ უფალს შენგან თესლი მოეცა ჩემთვის?
32. როცა შენს წინაშე აგარს ველაპარაკები, ის ჩემს სიტყვებს არად აგდებს, რადგან დაორსულდა და შენ არაფერს ეტყვი მას. უფალმა განგვსაჯოს შენსა და ჩემს შორის იმის გამო, რაც გამიკეთე.
33 და უთხრა აბრამმა სარაის: აჰა, შენი მხევალი შენს ხელშია; ისე მოექეცი, როგორც შენს თვალში გენებოს. და დაჩაგრა იგი სარაიმ და აგარი გაიქცა მისგან უდაბნოში.
34 და იპოვა იგი უფლის ანგელოზმა იმ ადგილას, სადაც გაიქცა, ჭასთან, და უთხრა: ნუ გეშინია, რადგან გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, რადგან ვაჟს გააჩენ და უწოდებ მას სახელად ისმაელს; ახლა კი დაბრუნდი შენს ქალბატონ სარაისთან და დაემორჩილე მას.
35 და უწოდა აგარმა ამ ჭის ადგილს ბეერ-ლაჰაი-როი, რომელიც კადეშსა და ბერედის უდაბნოს შორისაა.
36 და იმ დროს დაბრუნდა აგარი თავისი ბატონის სახლში და დღეების ბოლოს აგარმა უშვა აბრამს ვაჟი და უწოდა აბრამმა მას სახელად ისმაელი; ოთხმოცდაექვსი წლის იყო აბრამი, როცა შეეძინა იგი.

თავი 17

1 და იმ დღეებში, აბრამის სიცოცხლის ოთხმოცდამეერთე წელს, ქიტიმის ძენი ომობდნენ თუბალის ძეთ, რადგან როდესაც უფალმა გაფანტა ადამიანთა ძენი დედამიწის ზურგზე, ქიტიმის ძენი წავიდნენ და კანოპიის ველზე დასახლდნენ, ააშენეს იქ ქალაქები და დასახლდნენ მდინარე ტიბრეუს პირას.
2 თუბალის შვილები ტოსკანაში დასახლდნენ და მათი საზღვრები მდინარე ტიბრეუს აღწევდა. თუბალის შვილებმა ქალაქი ააშენეს ტოსკანაში და უწოდეს საბინა, მათი მამის, თუბალის ვაჟის, საბინას სახელის მიხედვით, და იქ ცხოვრობენ დღემდე.
3. იმ დროს ქიტიმის ძენი თუბალის ძეთ ებრძოდნენ და თუბალის ძენი ჩიტიმის ძეთ ამარცხებდნენ და ქიტიმის ძეთ თუბალის ძეთ ამარცხებდნენ და თუბალის ძეთ აშორებდნენ სამას სამოცდაათი კაცი.
4 და იმ დროს თუბალის ძეებმა დაიფიცეს ქიტიმის ძეებს და უთხრეს: ჩვენ შორის არ იქორწინოთ და არავინ მისცეს თავისი ასული ქიტიმის ძეთაგან არცერთს.
5 რადგან იმ დროს თუბალის ყველა ასული მშვენიერი იყო, რადგან მთელ დედამიწაზე არ იყო ქალი თუბალის ასულების მსგავსი მშვენიერი.
6 და ყველა, ვინც ქალის სილამაზით იყო აღფრთოვანებული, მიდიოდა თუბალის ასულებთან და მათგან ცოლებს ირთავდა; და კაცის ძეებმა, მეფეებმა და მთავრებმა, რომლებიც დიდად ტკბებოდნენ ქალის სილამაზით, იმ დღეებში თუბალის ასულებისგან ცოლები ირთავდნენ.
7 და სამი წლის შემდეგ, რაც თუბალის ძეებმა ქიტიმის ძეებს ფიცი დადეს, რომ არ მისცემდნენ მათ თავიანთ ასულებს ცოლად, ქიტიმის ძეთაგან ოცამდე კაცი წავიდა თუბალის ასულების მოსაყვანად, მაგრამ ვერაფერი იპოვეს.
8 რადგან თუბალის შვილებმა შეინარჩუნეს ფიცი, რომ არ დაქორწინდებოდნენ მათთან და არ დაარღვევდნენ თავიანთ ფიცს.
9. მკის დღეებში თუბალის ძენი თავიანთ ყანებში წავიდნენ მოსავლის ასაღებად. ქიტიმის ჭაბუკები შეიკრიბნენ და საბინას ქალაქში წავიდნენ. თითოეულმა კაცმა თუბალის ასულთაგან თითო ახალგაზრდა ქალი წაიყვანა და თავიანთ ქალაქებში წავიდნენ.
10 გაიგეს თუბალის ძეებმა და წავიდნენ მათთან საბრძოლველად, მაგრამ ვერ დაამარცხეს ისინი, რადგან მთა მათგან ძალიან მაღალი იყო. როდესაც დაინახეს, რომ ვერ დაამარცხეს ისინი, თავიანთ ქვეყანაში დაბრუნდნენ.

11 და იმ წლის რევოლუციის დროს წავიდნენ თუბალის ძენი და დაიქირავეს დაახლოებით ათი ათასი კაცი მათ მახლობლად მდებარე ქალაქებიდან და ქიტიმის ძეთთან ომში წავიდნენ.
12 თუბალის შვილები ქიტიმის შვილებთან ომში წავიდნენ, რათა გაენადგურებინათ მათი მიწა და გაეჭირვებინათ ისინი. ამ ბრძოლაში თუბალის შვილებმა ქიტიმის შვილებზე გაიმარჯვეს. ქიტიმის შვილებმა, როდესაც დაინახეს, რომ ძალიან გაჭირვებულები იყვნენ, თუბალის ასულებისგან შვილები აშენებულ კედელზე ასწიეს, რათა თუბალის შვილების თვალწინ ყოფილიყვნენ.
13. უთხრეს მათ ქიტიმის ძეებმა: ნუთუ თქვენს ვაჟებთან და ასულებთან საომრად მოხვედით? ჩვენ კი იმ დროიდან დღემდე თქვენს ხორცად და ძვლებად არ ვთვლით?
14. როგორც კი თუბალის ძეებმა ეს გაიგეს, შეწყვიტეს ომი ქიტიმის ძეებთან და წავიდნენ.
15 და დაბრუნდნენ ისინი თავიანთ ქალაქებში და იმ დროს ქიტიმის შვილები შეიკრიბნენ და ააშენეს ორი ქალაქი ზღვის პირას და ერთს პურტუ და მეორეს არიზა უწოდეს.
16. ხოლო აბრამი, თერახის ძე, ოთხმოცდაცხრამეტი წლის იყო.
17 იმ დროს გამოეცხადა მას უფალი და უთხრა: დავდებ ჩემს აღთქმას შენსა და ჩემს შორის და დიდად გავამრავლებ შენს შთამომავლობას. ეს არის აღთქმა, რომელსაც ვდებ შენსა და ჩემს შორის, რომ წინადაიცვითოს ყოველი მამრი, შენ და შენი შთამომავლობა შენს შემდეგ.
18 რვა დღის ასაკში უნდა დაიცვეთოს იგი და ეს აღთქმა თქვენს ხორცზე საუკუნო აღთქმად იყოს.
19 ამიტომ, ამიერიდან აღარ გერქვას სახელი აბრამი, არამედ აბრაამი; შენს ცოლს აღარ ერქვას სახელი სარაი, არამედ სარა.
20 რადგან ორივეს გაკურთხებთ და თქვენს შემდეგ გავამრავლებ თქვენს შთამომავლობას, რათა დიდ ხალხად იქცეთ და მეფეები გამოვლენ თქვენგან.

თავი 18

1. ადგა აბრაამი და შეასრულა ყველაფერი, რაც ღმერთმა უბრძანა. წაიყვანა თავისი სახლის კაცები და თავისი ფულით ნაყიდები და წინადასცვითა ისინი, როგორც უფალმა უბრძანა.
2 და არ დარჩენილა არც ერთი, ვისაც არ წინადაუცვეთავს. აბრაამი და მისი ძე, ისმაელი, წინადაიცვეთდნენ თავიანთი წინადაცვეთილი ხორცით. ცამეტი წლის იყო ისმაელი, როდესაც წინადაიცვეთილი იქნა თავისი წინადაცვეთილი ხორცით.
3 და მესამე დღეს გამოვიდა აბრაამი თავისი კარვიდან და კართან დაჯდა, რათა დამტკბარიყო მზის სიცხით, ხორციელი ტკივილის დროს.
4 და გამოეცხადა მას უფალი მამრეს ველზე და გაგზავნა სამი თავისი მსახური ანგელოზი მის მოსანახულებლად. ის კი კარვის კართან იჯდა. აახილა თვალები და დაინახა, რომ შორიდან სამი კაცი მოდიოდა. ადგა და გაიქცა მათ შესახვედრად, თაყვანი სცა მათ და შეიყვანა ისინი თავის სახლში.
5 და უთხრა მათ: თუ თქვენს თვალში მადლი ვპოვე, შემობრუნდით და ჭამეთ პურის ლუკმა. დააწურა ისინი და შემობრუნდნენ, წყალი მისცა და ფეხები დაიბანეს, და კარვის შესასვლელთან ხის ქვეშ დასვა.
6 და გაიქცა აბრაამი და აიყვანა ხბო, ნაზი და კარგი, და სასწრაფოდ დაკლა იგი და მისცა თავის მსახურ ელიეზერს, რომ მოემზადებინა.
7 და შევიდა აბრაამი სარასთან კარავში და უთხრა მას: სწრაფად მოამზადე სამი საწყაო გამაგრებული ფქვილი, მოზილე და გამოაცხვე კვერები ხორცით სავსე ქვაბში დასაფარად. მანაც ასე მოიქცა.
8 და აბრაამმა იჩქარა და მიიტანა მათ წინაშე კარაქი და რძე, საქონლისა და ცხვრის ხორცი და მისცა მათ საჭმელად, სანამ ხბოს ხორცი არ მოიხარშებოდა და არ შეჭამდნენ.
9 და როცა ჭამა დაასრულეს, ერთ-ერთმა მათგანმა უთხრა მას: „მოვალ შენთან, როცა დრო მოვა, და სარას, შენს ცოლს, ეყოლება ვაჟი“.
10. შემდეგ კაცები წავიდნენ და წავიდნენ თავიანთი გზებით იმ ადგილებისკენ, სადაც გაგზავნეს.
11 იმ დღეებში სოდომისა და გომორის ყველა მცხოვრები, და მთელი ხუთი ქალაქის მოსახლეობა, უკიდურესად ბოროტი და ცოდვილი იყო უფლის წინაშე და აღიზიანებდათ უფალი თავიანთი სისაძაგლეებით და ძლიერდებოდნენ უფლის წინაშე საძაგლად და დამცინავად

დაბერებით. მათი ბოროტება და დანაშაული
იმ დღეებში დიდი იყო უფლის წინაშე.
12 მათ მიწაზე ძალიან ვრცელი ხეობა იყო,
დაახლოებით ნახევარი დღის სავალზე, და იქ
წყლის წყაროები იყო და წყლის გარშემო
უხვად ბალახი იყო.
13. და სოდომისა და გომორის ყველა
მცხოვრები წელიწადში ოთხჯერ მიდიოდა იქ,
ცოლ-შვილთან და ყველაფერთან ერთად, რაც
მათ ეკუთვნოდათ, და ხარობდნენ იქ
დაფებითა და ცეკვით.
14 სიხარულის ჟამს ყველანი დგებოდნენ და
მეზობლის ცოლებს, ზოგიერთს კი - მეზობლის
ქალწულ ასულებს, ტკბებოდნენ მათით და
თითოეული ხედავდა თავის ცოლსა და ასულს
მეზობლის ხელში და ხმას არ იღებდა.
15 და ასე იქცეოდნენ დილიდან საღამომდე
და შემდეგ ბრუნდებოდნენ თითოეული კაცი
თავის სახლში და თითოეული ქალი თავის
კარავში; ასე იქცეოდნენ ისინი ყოველთვის
წელიწადში ოთხჯერ.
16 ასევე, როდესაც უცხოელი მათ ქალაქებში
შევიდოდა და იქ გასატანად ნაყიდ საქონელს
მოიტანდა, ამ ქალაქების მოსახლეობა
შეიკრიბებოდა - კაცები, ქალები, ბავშვები,
ახალგაზრდები და მოხუცები, მიდიოდნენ ამ
კაცთან და ძალით იტაცებდნენ მის საქონელს,
თითოეულს ცოტ-ცოტას აძლევდნენ მანამ,
სანამ არ ამოიწურებოდა მეპატრონის მთელი
ქონება, რომელიც მან მიწაზე შემოიტანა.
17 თუ საქონლის პატრონი კამათობდა
მათთან და ეტყოდა: „ეს რა საქმე გამიკეთეთ“,
ისინი ერთმანეთის მიყოლებით მივიდოდნენ
მასთან და თითოეული უჩვენებდა იმ
მცირედს, რაც წაართვა და დასცინოდნენ: „მე
მხოლოდ ის მცირედი ავიღე, რაც მომეცი“.
როდესაც ის ამას ყველასგან გაიგებდა,
დგებოდა და მწუხარებითა და სულის
სიმწარით შორდებოდა მათ, ყველა კი
დგებოდა, მისდევდა მას და დიდი ხმაურითა
და ხმაურით გააძევებდა ქალაქიდან.
18. იყო ერთი კაცი ელამის კუთხიდან,
რომელიც მშვიდად მიდიოდა გზაზე, თავის
ვირზე მჯდომარე, რომელსაც სხვადასხვა
ფერის ლამაზი მოსასხამი ეხურა და
მოსასხამი ვირზე თოკით იყო შეკრული.
19 და ეს კაცი სოდომის ქუჩით მიდიოდა,
როდესაც საღამოს მზე ჩავიდა და იქ დარჩა,
რომ ღამე გაეტარებინა, მაგრამ არავინ
უშვებდა სახლში. იმ დროს სოდომში
ცხოვრობდა ბოროტი და ცელქი კაცი,
ბოროტების ჩამდენი, სახელად ჰედადი.
20. ასწია თვალები და დაინახა მგზავრი
ქალაქის ქუჩაზე, მივიდა მასთან და ჰკითხა:
საიდან მოდიხარ და სად მიდიხარ?
21. უთხრა მას კაცმა: „ხებრონიდან ელამში
მივდივარ, სადაც ჩემი ადგილია. მზის
ჩასვლისას არავინ მიშვებდა მის სახლში,
თუმცა პური, წყალი, ჩალა და საკვები მქონდა
ჩემი სახედრისთვის და არაფერი მაკლია“.
22 ჰედადმა მიუგო: „ყველაფერს, რაც კი
მოგინდება, მე მოგაწვდი, მაგრამ ქუჩაში ნუ
გაჩერდები მთელი ღამე“.
23 ჰედადმა ის თავის სახლში წაიყვანა, ვირს
მოსასხამი გახადა თოკით და სახლში
მიიტანა. ვირს ჩალა და საკვები მისცა, სანამ
მოგზაური ჰედადის სახლში ჭამდა და სვამდა.
ის იქ დარჩა იმ ღამეს.
24 დილით მოგზაური ადრე ადგა, რომ გზა
გაეგრძელებინა, როცა ჰედადმა უთხრა:
მოიცა, პურის ნაჭერით გული გაიმშვიდე და
წადი. კაციც ასე მოიქცა; მასთან დარჩა და
ორივე ერთად ჭამდა და სვამდა დღის
განმავლობაში, როცა კაცი წასასვლელად
ადგა.
25 ჰედადმა უთხრა მას: აჰა, დღე იწურება,
ჯობია მთელი ღამე დარჩე, რომ გული
დაგიწყნარდეს. და აიძულა, მთელი ღამე იქ
გაათია. მეორე დღეს ადრე ადგა
წასასვლელად, მაგრამ ჰედადმა აიძულა და
უთხრა: პურით დაიმშვიდე გული და წადი.
მეორე დღესაც დარჩა და მასთან ერთად ჭამა.
შემდეგ კი ადგა კაცი, რომ გზა
გაეგრძელებინა.
26 ჰედადმა უთხრა მას: აჰა, დღე იწურება;
დარჩი ჩემთან, რომ გული დაგიწყნარო;
დილით ადრე ადექი და წადი შენს გზაზე.
27 კაცმა არ დარჩენა დაანება, ადგა და
სახედარი შეკაზმა. ჰედადის ცოლმა კი
სახედარს უთხრა: „აჰა, ეს კაცი ორი დღეა
ჩვენთან რჩება, ჭამს და სვამს, არაფერი
მოგვცა და ახლა ხომ არ წავა ჩვენგან
უფულოდ?“ ჰედადმა უთხრა: „ჩუმად იყავი“.
28 და შეკაზმა კაცმა ვირი წასასვლელად და
სთხოვა ჰედადს, მიეცა მისთვის თოკი და
მოსასხამი, რომ სახედარზე შეეკრა.
29 ჰედადმა ჰკითხა: „რას ამბობ?“ მან მიუგო:
„მომეცი, ბატონო, თოკი და სხვადასხვა
ფერის მოსასხამი, რომელიც შენს სახლში
დამალე, რომ მომევლელიყავი“.

30 ჰედადმა უპასუხა კაცს და უთხრა: „ეს არის შენი სიზმრის ახსნა: ნანახი თოკი ნიშნავს, რომ შენი სიცოცხლე თოკივით გაიხანგრძლივება, ხოლო ყველანაირი ფერით შეღებილი მოსასხამი რომ ნახე, ეს ნიშნავს, რომ გექნება ვენახი, სადაც ყველანაირი ხილის ხეებს დარგავ.
31 მოგზაურმა უპასუხა: „ასე არ არის, ბატონო, რადგან ფხიზლად ვიყავი, როცა მოგეცი თოკი და სხვადასხვა ფერის ნაქსოვი მოსასხამი, რომელიც სახედარს ჩამოართვი, რომ ჩემთვის ჩაგეცვა." ჰედადმა უპასუხა: „გითხარი შენი სიზმრის ახსნა და ეს კარგი სიზმარია და აი, მისი ახსნა".
32. ახლა, კაცთა ძეებმა მომეცით ოთხი ვერცხლი, რაც ჩემი მოვალეობაა სიზმრების ახსნა-განმარტებისთვის, შენგან კი მხოლოდ სამი ვერცხლი მჭირდება.
33 და განარისხა კაცი ჰედადის სიტყვებმა, მწარედ ატირდა და მიიყვანა ჰედადი სოდომის მსაჯულ სერაკთან.
34 და წარუდგინა კაცმა თავისი საქმე მსაჯულ სერაკს, რა დროსაც ჰედადმა უპასუხა: „ასე არ არის, საქმე ასეა". მსაჯულმა კი უთხრა მგზავრს: „ეს კაცი, ჰედადი, სიმართლეს გეუბნება, რადგან ქალაქებში სიზმრების ზუსტი განმარტებით არის ცნობილი".
35. კაცმა მსაჯულის სიტყვაზე შეჰკივლა და თქვა: „ასე არ არის, ბატონო, რადგან სწორედ იმ დღეს მივეცი მას თოკი და მოსასხამი, რომელიც სახედარზე ეკიდა, რათა სახლში შეენახა". ორივენი მსაჯულის წინაშე კამათობდნენ: ერთი ამბობდა, ასე იყო საქმე, მეორე კი პირიქით.
36 და უთხრა ჰედადმა კაცს: მომეცი ოთხი ვერცხლი, რომ სიზმრების ახსნა-განმარტებისთვის გადავიხადო; არაფერს დავზოგავ; და მომეცი ოთხი ვახშმის საფასური, რაც ჩემს სახლში ჭამე.
37 და უთხრა კაცმა ჰედადს: „ჭეშმარიტად, შენს სახლში რაც ვჭამე, იმდენივეს გადაგიხდი, მხოლოდ ის ძაფი და მოსასხამი მომეცი, რაც შენს სახლში დამალე".
38 ჰედადმა მსაჯულის წინაშე მიუგო და უთხრა კაცს: განა მე არ გითხარი შენი სიზმრის ახსნა? თოკი ნიშნავს, რომ შენი დღეები თოკივით გახანგრძლივდება, მოსასხამი კი - რომ გექნება ვენახი, სადაც ყველანაირი ხეხილის დარგვა დაგემართება.
39 ეს არის შენი სიზმრის სწორი ინტერპრეტაცია, ახლა მომეცი ოთხი ვერცხლი, რომელიც კომპენსაციისთვის მჭირდება, რადგან არაფრის გადახდას არ ვაპირებ.
40 და ატირდა კაცი ჰედადის სიტყვებზე და ორივენი ჩხუბობდნენ მოსამართლის წინაშე. მსაჯულმა უბრძანა თავის მსახურებს, რომლებმაც ნაჩქარევად გააძევეს ისინი სახლიდან.
41 და წავიდნენ ისინი კამათით მსაჯულისგან, როგორც კი სოდომელებმა გაიგეს ეს, შეიკრიბნენ მათ გარშემო და შესძახეს უცხოელს და უგუნურად გააძევეს იგი ქალაქიდან.
42 და კაცი სულის სიმწარით განაგრძობდა გზას თავის ვირზე, გლოვობდა და ტიროდა.
43. გზად ტრიალებდა იმის გამო, რაც მას სოდომის გახრწნილ ქალაქში დაემართა.

თავი 19

1. სოდომის ქალაქებს ოთხ ქალაქში ოთხი მსაჯული ჰყავდათ; მათი სახელები იყო: სერაკი სოდომის ქალაქში, შარკადი გომორაში, ზაბნაკი ადმაში და მენონი ცებოიმში.
2 და ელიეზერ აბრაამის მსახურმა მათ სხვადასხვა სახელი დაარქვა და სერაკი შაკრად აქცია, შარკადი - შაკრურად, ზებნაკი - კეზობიმად და მენონი - მაცლოდინად.
3 და სოდომისა და გომორის მკვიდრებმა, თავიანთი ოთხი მსაჯულის თხოვნით, ქალაქების ქუჩებში საწოლები დადგეს და თუ ვინმე ამ ადგილებში მოვიდოდა, ისინი მას იჭერდნენ, თავიანთ ერთ-ერთ საწოლთან მიჰყავდათ და ძალით აწვენენ მათში.
4 და როდესაც ის იწვებოდა, სამი კაცი დადგებოდა მის თავთან და სამი - მის ფეხებთან და ზომავდნენ მას საწოლის სიგრძით. თუ კაცი საწოლზე პატარა იყო, ეს ექვსი კაცი მას ორივე ბოლოში გაწვავდა და როდესაც ის მათ დაუძახებდა, ისინი არ პასუხობდნენ.
5 და თუ ის საწოლზე გრძელი იყო, ისინი საწოლის ორივე მხარეს ერთმანეთს აკავშირებდნენ, სანამ კაცი სიკვდილის კარიბჭესთან არ მივიდოდა.
6 და თუ ის კვლავაც შესძახებდა მათ, ისინი პასუხად ეტყოდნენ: ასე მოექცევიან კაცს, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში შემოვა.

7. როდესაც ხალხმა გაიგო ყველაფერი, რასაც სოდომის ქალაქების მკვიდრნი აკეთებდნენ, თავი შეიკავეს იქ მისვლისგან.
8 როდესაც ღარიბი კაცი მათ მიწაზე მოვიდოდა, ისინი მას ვერცხლსა და ოქროს აძლევდნენ და მთელ ქალაქში გამოაცხადებდნენ, რომ პურის ნაჭერი არ მიეცათ საჭმელად. თუ უცხოელი იქ რამდენიმე დღე დარჩებოდა და შიმშილით მოკვდებოდა, რადგან პურის ნაჭერი არ ეშოვა, მისი სიკვდილის შემდეგ ქალაქის ყველა მცხოვრები მოვიდოდა და წაიღებდა მათ ვერცხლსა და ოქროს, რომელიც მას მიეცათ.
9 და მათ, ვისაც შეეძლო მისთვის მიცემული ვერცხლის ან ოქროს ამოცნობა, უკან წაიღეს იგი და მისი სიკვდილის შემდეგ ტანსაცმელიც გახადეს და იბრძოდნენ მის გამო, და ვინც მეზობელს სძლევდა, წაართვეს იგი.
10 ამის შემდეგ ისინი მას წაიყვანდნენ და უდაბნოში ბუჩქების ქვეშ მარხავდნენ; ასე ექცეოდნენ ყოველთვის ყველას, ვინც მათთან მოვიდოდა და მათ მიწაზე კვდებოდა.
11. და გავიდა დრო, სარამ გაგზავნა ელიეზერი სოდომში, რათა ენახა ლოტი და ეკითხა მისი კეთილდღეობის შესახებ.
12 და წავიდა ელიეზერი სოდომში და შეხვდა სოდომელს, რომელიც უცხოელს ებრძოდა. სოდომელმა გახადა ღარიბ კაცს მთელი ტანსაცმელი და წავიდა.
13 და შესძახა ამ ღარიბმა კაცმა ელიეზერს და ევედრებოდა მას იმის გამო, რაც სოდომელმა გაუკეთა.
14 და უთხრა მას: რატომ ექცევი ასე ღარიბ კაცს, რომელიც შენს ქვეყანაში მოვიდა?
15. სოდომელმა ელიეზერს მიუგო: „ეს შენი ძმაა თუ სოდომელებმა დღეს მსაჯულად დაგადგინეს, რომ ამ კაცზე ლაპარაკობ?“
16. ელიეზერი სოდომელს ებრძოდა ღარიბი კაცის გამო. როცა ელიეზერი მივიდა სოდომელს ღარიბი კაცის ტანსაცმლის წასაღებად, მაშინვე ქვა დაჰკრა შუბლში ელიეზერს.
17. ელიეზერის შუბლიდან სისხლი უხვად მოედინებოდა. როდესაც კაცმა სისხლი დაინახა, ხელი მოჰკიდა ელიეზერს და უთხრა: მომეცი ჩემი გასამრჯელო, რომ შუბლიდან სისხლი მოგიშორე, რადგან ასეთია წეს-ჩვეულება და კანონი ჩვენს ქვეყანაში.
18 და უთხრა მას ელიეზერმა: შენ დამჭრა და შენი გასამრჯელო მთხოვ. მაგრამ ელიეზერმა არ ისმინა სოდომელი კაცის სიტყვები.
19 და შეიპყრო კაცმა ელიეზერი და მიიყვანა იგი სოდომის მსაჯულ შაქრასთან, განკითხვისთვის.
20. კაცმა მსაჯულს უთხრა: გევედრები, ბატონო ჩემო, ასე მოიქცა ამ კაცმა: ქვა დავრტყმე და შუბლიდან სისხლი წამოუვიდა, მაგრამ არ სურს ჩემი გასამრჯელოს მოცემა.
21 მსაჯულმა უთხრა ელიეზერს: „ეს კაცი ჭეშმარიტებას გეუბნება, მიეცი მას თავისი გასამრჯელო, რადგან ასეთია ჩვენს ქვეყანაში წეს-ჩვეულება“. ელიეზერმა მოისმინა მსაჯულის სიტყვები, ასწია ქვა და დაჰკრა მსაჯულს. ქვა შუბლზე მოხვდა და სისხლი უხვად წამოუვიდა მსაჯულს შუბლიდან. ელიეზერმა თქვა: „თუ თქვენს ქვეყანაში ასეთი წესია, მიეცი ამ კაცს ის, რაც მე უნდა მიმეცა, რადგან ასეთი იყო შენი გადაწყვეტილება, შენ დაადგინე“.
22. ელიეზერმა სოდომელი მსაჯულთან დატოვა და ისიც წავიდა.
23. როდესაც ელამის მეფეებმა სოდომის მეფეებს ომი გამოუცხადეს, ელამის მეფეებმა სოდომის მთელი ქონება წაართვეს და ლოტიც ტყვედ წაიყვანეს მისი ქონებითურთ. როდესაც აბრაამს შეატყობინეს, ის წავიდა და ელამის მეფეებს ომი გამოუცხადა და მათი ხელიდან დაიბრუნა ლოტის მთელი ქონება, ასევე სოდომის ქონება.
24 იმ დროს ლოტის ცოლმა უშვა მას ქალიშვილი და უწოდა მას სახელად პალთითი, რადგან თქვა: რადგან ღმერთმა იხსნა იგი და მისი მთელი სახლი ელამის მეფეებისგან. გაიზარდა პალთითი, ლოტის ასული, და ერთ-ერთმა სოდომელმა შეირთო იგი ცოლად.
25. ერთი ღარიბი კაცი შევიდა ქალაქში სარჩენად და რამდენიმე დღე დარჩა ქალაქში. სოდომის ყველა მკვიდრმა ჩვეულებად გამოაცხადა, რომ არ მიეცათ ამ კაცისთვის პურის ნაჭერი საჭმელად, სანამ მიწაზე არ დაეცემოდა. ასეც მოიქცნენ.
26 და ლოტის ასულმა, პალტითმა, დაინახა ეს კაცი ქუჩაში, შიმშილით გატანჯული და არავინ აძლევდა მას სიცოცხლის შესანარჩუნებლად არაფერს, რადგან ის სიკვდილის პირას იყო.

27 და მისი სული შეიბრალა ამ კაცის გამო და ფარულად აჭმევდა მას პურით მრავალი დღის განმავლობაში და ამ კაცის სული გაცოცხლდა.
28 რადგან როცა წყლის მოსატანად გადიოდა, პურს წყლის დოქში დებდა და როცა ღარიბ კაცთან მივიდოდა, დოქიდან პურს იღებდა და აჭმევდა; ასე იქცეოდა მრავალი დღე.
29 და გაოცდა სოდომისა და გომორის ყველა მცხოვრები, როგორ გაუძლო ამ კაცს ამდენი დღის შიმშილი.
30 და უთხრეს ერთმანეთს: „ეს მხოლოდ ისაა, რომ ჭამს და სვამს, რადგან ვერავინ გაუძლებს შიმშილს ამდენი დღის განმავლობაში ან ვერ იცხოვრებს ისე, როგორც ეს კაცი ცხოვრობდა ისე, რომ სახე არ შეეცვალა“. სამმა კაცმა დაიმალა იმ ადგილას, სადაც ღარიბი კაცი იმყოფებოდა, რათა გაეგოთ, ვინ მოუტანა მას პური საჭმელად.
31. და გავიდა იმ დღეს ლოტის ასული ფალთითი წყლის მოსატანად და ჩაყარა პური თავის დოქში წყლით სავსე. წავიდა ღარიბის სახლში წყლის ამოსაღებად. ამოიღო პური დოქიდან და მისცა ღარიბს, და მანაც შეჭამა.
32 და სამმა კაცმა დაინახა, რა გაუკეთა პალტითმა ღარიბ კაცს და უთხრეს მას: შენ ხარ ის, ვინც მას უვლი და ამიტომ არ მომკვდარა შიმშილით, არც გარეგნობა შეცვლილა და არც მომკვდარა სხვებივით.
33 და გავიდა სამი კაცი იმ ადგილიდან, სადაც იმალებოდნენ, და წაართვეს პალთითი და პური, რომელიც ღარიბს ხელში ედო.
34. წაიყვანეს პალტითი და მიიყვანეს თავის მსაჯულებთან. უთხრეს მათ: ასე მოიქცა იგი და ამ ღარიბს პურით ამარაგებდა, ამიტომ არ მომკვდარა მთელი ამ ხნის განმავლობაში; ახლა კი გვითხარით, რა სასჯელი ერგება ამ ქალს ჩვენი კანონის დარღვევისთვის.
35. შეიკრიბნენ სოდომელები და გომორელები და ცეცხლი დაანთეს ქალაქის ქუჩაზე, აიყვანეს ქალი და ცეცხლში ჩააგდეს, რის შედეგადაც ფერფლად იქცა.
36 ადმას ქალაქში იყო ერთი ქალი, რომელსაც მსგავსი რამ მოექცნენ.
37 რადგან ერთი მგზავრი შევიდა ადმას ქალაქში, რომ იქ მთელი ღამე გაეტარებინა, დილით სახლში წასვლის განზრახვით, დაჯდა ახალგაზრდა ქალის მამის სახლის კარის წინ, რათა იქ დარჩენილიყო, რადგან მზე ჩასულიყო იმ ადგილას მისვლისას; და დაინახა იგი ახალგაზრდა ქალმა სახლის კართან მჯდომარე.
38 და სთხოვა მას წყალი და უთხრა: ვინ ხარ? მან კი უთხრა: დღეს გზაში ვიყავი და აქ მზის ჩასვლისას მოვედი; ამიტომ მთელი ღამე აქ დავრჩები, დილით კი ადრე ავდგები და გზას გავაგრძელებ.
39 და შევიდა ყმაწვილი ქალი სახლში და მოუტანა კაცს პური და წყალი საჭმელად და დასალევად.
40 ეს ამბავი ადმას ხალხმა შეიტყო, შეიკრიბნენ და მსაჯულებთან მიიყვანეს ყმაწვილი ქალი, რათა ამ საქციელისთვის განესაჯათ იგი.
41 და მსაჯულმა თქვა: „ამ ქალს სიკვდილით დასჯა უნდა დაედოს, რადგან მან ჩვენი კანონი დაარღვია და ამიტომაც არის მის მიმართ გამოტანილი განაჩენი“.
42. შეიკრიბა იმ ქალაქების ხალხი, გამოიყვანეს ახალგაზრდა ქალი და თავიდან ფეხებამდე თაფლით სცხეს, როგორც მსაჯულმა ბრძანა, და დააყენეს იგი ფუტკრების გუნდის წინაშე, რომლებიც იმ დროს თავიანთ სკებში იყვნენ. ფუტკრები დაფრინავდნენ მასზე და უკბინეს, ისე რომ მთელი სხეული შეუშუპდა.
43 და ყმაწვილი ქალი ფუტკრების გამო იყვირა, მაგრამ არავინ შენიშნა იგი და არავინ შეიბრალა იგი, და მისი ძახილი ცას ასცდა.
44. და განრისხდა უფალი ამის გამო და სოდომის ქალაქების ყველა ნამუშევრის გამო, რადგან უხვად ჰქონდათ საკვები და სიმშვიდე სუფევდა მათ შორის, მაგრამ მაინც ვერ ირჩენდნენ ღარიბებსა და გაჭირვებულებს. და იმ დღეებში მათი ბოროტება და ცოდვები დიდი გახდა უფლის წინაშე.
45. და გამოგზავნა უფალმა ორი ანგელოზი, რომლებიც აბრაამის სახლში მოვიდნენ, სოდომისა და მისი ქალაქების გასანადგურებლად.
46 და ადგნენ ანგელოზები აბრაამის კარვის კარვიდან, ჭამისა და სმის შემდეგ, და საღამოს მივიდნენ სოდომში. ლოტი კი სოდომის კარიბჭესთან იჯდა. როდესაც დაინახა ისინი, წამოდგა მათ შესახვედრად და მიწამდე თაყვანი სცა.
47 და ძლიერ შეაწუხა ისინი, შეიყვანა თავის სახლში და მისცა მათ საჭმელი, რომელიც ჭამეს, და მთელი ღამე გაათიეს მის სახლში.
48 და უთხრეს ანგელოზებმა ლოტს: ადექი და გადი ამ ადგილიდან შენ და შენი ყველა

საბადებელი, რათა არ დაიღუპო ამ ქალაქის
ურჯულოებაში, რადგან უფალი გაანადგურებს
ამ ადგილს.
49 და ანგელოზებმა ხელი მოჰკიდეს ლოტს,
მის ცოლს, მის შვილებს და ყველაფერს, რაც
მას ეკუთვნოდა, და გამოიყვანეს იგი და
ქალაქების გარეთ გაიყვანეს.
50. უთხრეს ლოტს: გაიქეცი, რომ სიცოცხლე
გადაგირჩინო! და გაიქცა იგი თავისი
ქონებითურთ.
51. მაშინ უფალმა ზეციდან გოგირდი და
ცეცხლი მოასხურა სოდომს, გომორას და
ყველა ამ ქალაქს.
52 და დაამხო ეს ქალაქები, მთელი ველი, ამ
ქალაქების ყველა მცხოვრები და ყველაფერი,
რაც მიწაზე იზრდებოდა; და ლოტის ცოლმა,
ადომ, უკან მოიხედა, რომ ენახა ქალაქების
განადგურება, რადგან შეებრალა თავისი
ქალიშვილები, რომლებიც სოდომში დარჩნენ,
რადგან ისინი არ გაჰყვნენ მას.
53 და როდესაც უკან მოიხედა, მარილის
სვეტად იქცა და დღემდე იმ ადგილას დგას.
54 და ხარები, რომლებიც იმ ადგილას იდგნენ,
ყოველდღე ლოკავდნენ მარილს ფეხის
ბოლოებამდე და დილით ის კვლავ
ამოდიოდა და ისინი კვლავ ლოკავდნენ მას
დღემდე.
55 და გაიქცნენ ლოტი და მისი ორი
ქალიშვილი, რომლებიც მასთან დარჩნენ, და
ადულამის გამოქვაბულში გაიქცნენ და იქ
დარჩნენ რამდენიმე ხანს.
56 და ადგა აბრაამი დილით ადრე, რომ ენახა,
რა დაემართათ სოდომის ქალაქებს; და
დაინახა, რომ ქალაქებიდან კვამლი
ამოდიოდა, როგორც ღუმელის კვამლი.
57 და დარჩნენ ლოტი და მისი ორი
ქალიშვილი გამოქვაბულში, დაასველეს
მამამისი და დაწვნენ მასთან, რადგან
ამბობდნენ, რომ არ არსებობს კაცი
დედამიწაზე, რომელსაც შეუძლია მათგან
თესლის აღორძინება, რადგან ფიქრობდნენ,
რომ მთელი დედამიწა განადგურდა.
58 და დაწვნენ ორივენი მამასთან,
დაორსულდნენ და შეეძინათ ვაჟები. და
უწოდა პირმშომ თავის ძეს სახელი მოაბი და
თქვა: მამაჩემისგან შემეძინა იგი; ის არის
მოაბელთა მამა დღემდე.
59 უმცროსმაც უწოდა თავის ძეს ბენამი; ის
არის ამონიანთა მამა დღემდე.
60 ამის შემდეგ ლოტი და მისი ორი
ქალიშვილი წავიდნენ იქიდან და იორდანეს
გაღმა დასახლდნენ თავის ორ ქალიშვილთან
და მათ ვაჟებთან ერთად. ლოტის ვაჟები
გაიზარდნენ და წავიდნენ და ცოლები
მოიყვანეს ქანაანის ქვეყნიდან, შეეძინათ
შვილები და ნაყოფიერნი იყვნენ და
გამრავლდნენ.

თავი 20

1. და იმ დროს წავიდა აბრაამი მამრეს
ველიდან და წავიდა ფილისტიმელთა
ქვეყანაში და დასახლდა გერარში; აბრაამის
ქანაანის ქვეყანაში ყოფნის ოცდამეხუთე
წელს და აბრაამის სიცოცხლის მეასე წელს
მივიდა გერარში, ფილისტიმელთა ქვეყანაში.
2 და როდესაც ისინი შევიდნენ ქვეყანაში,
უთხრა მან სარას, თავის ცოლს: „ვინც
გკითხავს, უთხარი, რომ ჩემი და ხარ, რათა
თავი დავაღწიოთ ამ ქვეყნის მკვიდრთა
ბოროტებას“.
3. და როცა აბრაამი ფილისტიმელთა
ქვეყანაში ცხოვრობდა, დაინახეს აბიმელექის,
ფილისტიმელთა მეფის, მსახურებმა, რომ
სარა ძალიან ლამაზი იყო და ჰკითხეს
აბრაამს მის შესახებ. მან თქვა: ჩემი დაა.
4 და მივიდნენ აბიმელექის მსახურები
აბიმელექთან და უთხრეს: ერთი კაცი
ჩამოვიდა ქანაანის ქვეყნიდან, რომ
დასახლებულიყო ამ ქვეყანაში და ჰყავს და,
რომელიც ძალიან ლამაზია.
5 და გაიგო აბიმელექმა თავისი მსახურების
სიტყვები, რომლებმაც აქეს სარა მისთვის, და
გაგზავნა აბიმელექმა თავისი მსახურები და
მიიყვანეს სარა მეფესთან.
6 და მივიდა სარა აბიმელექის სახლში და
დაინახა მეფემ, რომ ლამაზი იყო სარა და
ძალიან მოეწონა იგი.
7 და მიუახლოვდა მას და უთხრა: რა არის
შენთვის ის კაცი, ვისთან ერთადაც მოხვედი
ჩვენს ქვეყანაში? სარამ უპასუხა და თქვა: ის
ჩემი ძმაა და ჩვენ ქანაანის ქვეყნიდან
მოვედით, რათა საცხოვრებლად ყველგან
მოვსულიყავით, სადაც კი ადგილს
ვიპოვიდით.
8 და უთხრა აბიმელექმა სარას: აჰა, ჩემი
ქვეყანა შენს წინაშეა. დაასახლე შენი ძმა ამ
ქვეყნის ნებისმიერ კუთხეში, რომელიც
შენთვის სასურველია. ჩვენ გვევალება მისი
აღზევება და ამაღლება ქვეყნის ყველა
ხალხზე მაღლა, რადგან ის შენი ძმაა.

9 და გაგზავნა აბიმელექმა აბრაამი და მივიდა აბრაამი აბიმელექთან.
10. უთხრა აბიმელექმა აბრაამს: აჰა, გიბრძანე, რომ შენი დის, სარას გამო, პატივი გქონდეს, როგორც გსურს.
11 და გავიდა აბრაამი მეფისგან და მეფის საჩუქარიც გაჰყვა მას.
12 როგორც საღამოობით, სანამ ხალხი დასასვენებლად დაწვებოდა, მეფე თავის ტახტზე იჯდა და ღრმა ძილმა მოიცვა იგი; ტახტზე იწვა და დილამდე ეძინა.
13 და ესიზმრა, რომ უფლის ანგელოზი მივიდა მასთან ხელში გაშიშვლებული მახვილით. ანგელოზი აბიმელექს ზემოთ დადგა და მახვილით მისი მოკვლა სურდა. მეფე შეშინდა სიზმარში და ანგელოზს უთხრა: რა შევცოდე შენს წინაშე, რომ შენი მახვილით მომკლავ?
14 და მიუგო ანგელოზმა აბიმელექს და უთხრა: აჰა, შენ კვდები იმ ქალის გამო, რომელიც გუშინ ღამით მოიყვანე შენს სახლში, რადგან გათხოვილია იგი, აბრაამის ცოლი, რომელიც შენს სახლში მოვიდა. ახლა კი დაუბრუნე იმ კაცს მისი ცოლი, რადგან ის მისი ცოლია. თუ არ დაუბრუნებ მას, იცოდე, რომ მოკვდები შენ და შენი ყველა საბადებელი.
15 იმ ღამეს ფილისტიმელთა ქვეყანაში დიდი აჟიოტაჟი ატყდა და ქვეყნის მკვიდრებმა დაინახეს კაცის ფიგურა, რომელიც ხელში მახვილით იდგა. მან მახვილით დახოცა ქვეყნის მკვიდრნი და განაგრძო მათი ხოცვა-ჟლეტა.
16 და დაამარცხა უფლის ანგელოზმა ფილისტიმელთა მთელი ქვეყანა იმ ღამეს და დიდი არეულობა იყო იმ ღამეს და მეორე დილით.
17 და დაიხურა ყველა საშო და ყველა მათი სასქესო ორგანო; და უფლის ხელი იყო მათზე სარას, აბრაამის ცოლის, გამო, რომელიც აბიმელექმა მოიყვანა.
18 დილით აბიმელექი შიშით, არევითა და დიდი შიშით ადგა და გაგზავნა თავისი მსახურები, მოუყვა მათ თავისი სიზმარი და ძლიერ შეშინდა ხალხი.
19. მეფის მსახურებს შორის მდგომმა ერთმა კაცმა მიუგო მეფეს და უთხრა: „მეფეო, დაუბრუნე ეს ქალი ქმარს, რადგან ის მისი ქმარია, რადგან იგივე დაემართა ეგვიპტის მეფეს, როცა ეს კაცი ეგვიპტეში ჩავიდა“.
20. თავის ცოლზე თქვა: „ჩემი დაა, რადგან ასე იქცევა, როცა იმ ქვეყანაში მიდის საცხოვრებლად, სადაც მდგმურია“.
21. გაგზავნა ფარაონმა კაცი და მოიყვანა ეს ქალი ცოლად, მაგრამ უფალმა მძიმე უბედურებები დაატეხა მასზე, სანამ ის ქალს ქმარს არ დაუბრუნებდა.
22 ახლა კი, მეფეო, იცოდე, რა დაემართა გუშინ ღამით მთელ ქვეყანას, რადგან იყო ძალიან დიდი შეშფოთება, დიდი ტკივილი და გლოვა, და ჩვენ ვიცით, რომ ეს იმ ქალის გამო მოხდა, რომელიც შენ მოიყვანე.
23 ახლა კი დაუბრუნეთ ეს ქალი ქმარს, რათა ჩვენც არ დაგვმართოს ისე, როგორც ფარაონს, ეგვიპტის მეფეს, და მის მორჩილებს, და არ დავიხოცოთ. სასწრაფოდ დაუძახა აბიმელექმა სარას და დაუძახა იგი, და მივიდა მის წინაშე. დაუძახა აბრაამს და დაუძახა იგი, და მივიდა მის წინაშე.
24 და უთხრა მათ აბიმელექმა: რას აკეთებთ, რომ ამბობთ, ძმა ხართ თუ და? მე კი ეს ქალი ცოლად მოვიყვანე?
25 და თქვა აბრაამმა: რადგან ვიფიქრე, რომ ჩემი ცოლის გამო მოვკვდებოდი. და წაიყვანა აბიმელექმა ცხვარი და ძროხა, მონები და მხევლები, ათასი ვერცხლი და მისცა აბრაამს და დაუბრუნა მას სარა.
26 და უთხრა აბიმელექმა აბრაამს: აჰა, მთელი ქვეყანა შენს წინაშეა; სადაც გინდა, იქ იცხოვრე.
27. და გამოვიდნენ აბრაამი და სარა, მისი ცოლი, მეფისგან პატივითა და პატივით და დასახლდნენ ქვეყანაში, გერარში.
28 ფილისტიმელთა ქვეყნის ყველა მცხოვრები და მეფის მსახურები კვლავ იტანჯებოდნენ იმ ჭირით, რომელიც ანგელოზმა მთელი ღამე დაატეხა მათ სარას გამო.
29. აბიმელექმა აბრაამი დაიბარა და უთხრა: შეევედრე უფალს, შენს ღმერთს, შენი მსახურებისთვის, რათა მოაშოროს ეს სიკვდილი ჩვენს შორის.
30. და ილოცა აბრაამმა აბიმელექისა და მისი მორჩილებისთვის. და ისმინა უფალმა აბრაამის ლოცვა და განკურნა აბიმელექი და ყველა მისი მორჩილი.

თავი 21

1. და იყო იმ დროს, ფილისტიმელთა ქვეყანაში, გერარში, აბრაამის ცხოვრების

ერთი წლისა და ოთხი თვის შემდეგ, რომ ღმერთმა მოინახულა სარა და გაიხსენა იგი უფალმა. დაორსულდა და უშვა ვაჟი აბრაამს.
2. და უწოდა აბრაამმა სახელი ძეს, რომელიც შეეძინა მას და რომელიც უშვა მას სარამ, ისაკი.
3 და წინადასცვითა აბრაამმა თავისი ძე, ისააკი, რვა დღის ასაკში, როგორც უბრძანა ღმერთმა აბრაამს, რომ მოქცეულიყო მისი შთამომავლობისთვის მის შემდეგ. აბრაამი ასი წლის იყო და სარა - ოთხმოცდაათი წლის, როდესაც შეეძინათ მათ ისააკი.
4 და გაიზარდა ბავშვი და ძუძუს მოკვეთეს იგი. და დიდი ნადიმი გამართა აბრაამმა იმ დღეს, როცა ისაკი ძუძუს მოკვეთეს.
5. მოვიდნენ სემი, ებერი და ქვეყნის ყველა დიდებული ხალხი, აბიმელექი, ფილისტიმელთა მეფე, მისი მსახურები და ფიქოლი, მისი ლაშქრის მხედართმთავარი, რათა ეჭამათ, დაელიათ და გაემხიარულებინათ აბრაამის ნადიმის გამო, რომელიც მისი ძის, ისააკის, ძუძუს მოკვეთის დღეს გამართა.
6. ასევე თერახი, აბრაამის მამა, და ნახორი, მისი ძმა, ჩამოვიდნენ ხარანიდან, ისინი და მათი ყველა საკუთრება, რადგან ძალიან გაიხარეს, როდესაც გაიგეს, რომ სარას ვაჟი შეეძინა.
7 და მივიდნენ ისინი აბრაამთან და ჭამეს და სვეს ნადიმზე, რომელიც გამართა აბრაამმა ისაკის ძუძუს მოკვეთის დღეს.
8 და გაიხარეს თერახმა და ნახორმა აბრაამთან ერთად და დარჩნენ მასთან მრავალი დღე ფილისტიმელთა ქვეყანაში.
9 იმ დროს მოკვდა სერუგი, რეუს ძე, აბრაამის ძის, ისააკის, დაბადების პირველ წელს.
10 და სერუგის სიცოცხლის ხანგრძლივობა იყო ორას ოცდაცხრამეტი წელი და მოკვდა.
11 და იშმაელი, აბრაამის ძე, გაიზარდა იმ დღეებში; თოთხმეტი წლის იყო, როცა სარამ უშვა აბრაამს ისააკი.
12 და იყო ღმერთი ისმაელთან, აბრაამის ძესთან; გაიზარდა იგი და ისწავლა მშვილდის სროლა და გახდა მშვილდოსანი.
13. და როდესაც ისააკი ხუთი წლის იყო, ისმაელთან ერთად იჯდა კარვის შესასვლელთან.
14 და მივიდა ისმაელი ისაკთან და დაჯდა მის წინ. აიღო მშვილდი, მოიზიდა და ისარი ჩაარჭო მასში და ისააკის მოკვლა განიზრახა.
15. და დაინახა სარამ, როგორი საქციელი უნდოდა ისმაელს თავისი ძის, ისააკის მიმართ, და ძლიერ შეწუხდა თავისი ძის გამო. და დაიბარა აბრაამი და უთხრა: გააძევე ეს მხევალი და მისი ძე, რადგან მისი ძე ვერ იქნება მემკვიდრე ჩემს ძესთან ერთად, რადგან ასე უნდოდა მას დღეს.
16 და აბრაამმა შეისმინა სარას ხმა, ადგა დილით ადრე, აიღო თორმეტი პური და ერთი ტიკი წყალი და მისცა აგარს, გაუშვა იგი თავის შვილთან ერთად. და წავიდა აგარი თავის შვილთან ერთად უდაბნოში და დასახლდნენ ფარანის უდაბნოში უდაბნოს მკვიდრებთან ერთად. ისმაელი კი მშვილდოსანი იყო და დიდხანს ცხოვრობდა უდაბნოში.
17. შემდეგ ის და მისი დედა ეგვიპტის ქვეყანაში წავიდნენ და იქ დასახლდნენ. აგარმა ეგვიპტიდან ცოლი მოუყვანა თავის ძეს, სახელად მერიბა.
18 და დაორსულდა ისმაელის ცოლი და შვა ოთხი ვაჟი და ორი ქალიშვილი. და წავიდნენ ისმაელი, მისი დედა, მისი ცოლი და შვილები და დაბრუნდნენ უდაბნოში.
19 და გაიკეთეს კარვები უდაბნოში, სადაც ცხოვრობდნენ, და განაგრძობდნენ მოგზაურობას და შემდეგ ისვენებდნენ ყოველთვიურად და ყოველწლიურად.
20და მისცა ღმერთმა ისმაელს ცხვარი და ძროხა და კარვები აბრაამის, მისი მამის, გამო და გაამრავლა კაცმა პირუტყვი.
21 და ისმაელი ცხოვრობდა უდაბნოებსა და კარვებში, მოგზაურობდა და ისვენებდა დიდხანს, და მამამისის სახე არ უნახავს.
22 და გარკვეული დროის შემდეგ უთხრა აბრაამმა სარას, თავის ცოლს: წავალ და ვნახავ ჩემს ძეს, ისმაელს, რადგან მისი ნახვა მინდა, რადგან დიდი ხანია არ მინახავს.
23 და ავიდა აბრაამი თავის ერთ-ერთ აქლემზე უდაბნოში, რათა ეძებნა თავისი ძე, ისმაელი, რადგან გაიგო, რომ ის უდაბნოში კარავში ცხოვრობდა მთელი თავისი ქონებით.
24 და წავიდა აბრაამი უდაბნოში და შუადღისას მივიდა ისმაელის კარავთან და ჰკითხა ისმაელის შესახებ. და ნახა, რომ ისმაელის ცოლი იჯდა კარავში თავის შვილებთან ერთად, ხოლო ისმაელი, მისი ქმარი და მისი დედა, არ იყვნენ მათთან ერთად.
25 და ჰკითხა აბრაამმა ისმაელის ცოლს: „სად წავიდა ისმაელი?“ მან უპასუხა: „მინდორში

წავიდა სანადიროდ, აბრაამი კი ჯერ კიდევ აქლემზე იჯდა, რადგან არ აპირებდა მიწაზე ჩამოსვლას, რადგან თავის ცოლს, სარას, შეჰფიცა, რომ აქლემიდან არ ჩამოვიდოდა.
26 და უთხრა აბრაამმა ისმაელის ცოლს: ასულო, მომეცი ცოტა წყალი დავლიო, რადგან მგზავრობით დავიღალე.
27 და მიუგო ისმაელის ცოლმა აბრაამს და უთხრა: არც წყალი გვაქვს და არც პური. ის კარავში იჯდა და ვერ შეამჩნია აბრაამი და არც ჰკითხა, ვინ იყო.
28 მაგრამ ის კარავში სცემდა თავის შვილებს და წყევლიდა მათ, ასევე წყევლიდა თავის ქმარს, ისმაელს და საყვედურობდა მას. და გაიგო აბრაამმა ისმაელის ცოლის სიტყვები შვილების მიმართ და ძალიან განრისხდა და უკმაყოფილო იყო.
29 და დაუძახა აბრაამმა ქალს, გამოსულიყო კარვიდან. მივიდა ქალი და დადგა აბრაამის წინ, რადგან აბრაამი ჯერ კიდევ აქლემზე იჯდა.
30. უთხრა აბრაამმა ისმაელის ცოლს: როცა შენი ქმარი, ისმაელი, სახლში დაბრუნდება, უთხარი მას ეს სიტყვები:
31 ფილისტიმელთა ქვეყნიდან ერთი ძალიან მოხუცი კაცი მოვიდა აქ შენს საძებნელად და ასეთი იყო მისი გარეგნობა და აღნაგობა. არ მიკითხავს, ვინ იყო და რადგან აქ არ იყავი, მითხრა: როცა ისმაელი, შენი ქმარი, დაბრუნდება, უთხარი, ასე მითხრა ამ კაცმა: როცა სახლში დაბრუნდები, გადადე კარვის ეს ლურსმანი, რომელიც აქ დადგი, და მის ნაცვლად სხვა ლურსმანი დადე.
32 და დაასრულა აბრაამმა მითითებები ქალის მიმართ, შებრუნდა და აქლემით წავიდა სახლისკენ.
33 ამის შემდეგ ისმაელი დევნიდან დაბრუნდა, ის და მისი დედა, და კარავში დაბრუნდნენ. უთხრა მას მისმა ცოლმა ეს სიტყვები:
34 ფილისტიმელთა ქვეყნიდან ძალიან მოხუცი კაცი მოვიდა შენს საძებნელად და ასეთი იყო მისი გარეგნობა და აღნაგობა. არ მიკითხავს, ვინ იყო და როცა სახლში არ იყავი, მითხრა: როცა შენი ქმარი მოვა, უთხარი, ასე ამბობს მოხუცი: გადადე კარვის ლურსმანი, რომელიც აქ დადგი და მის ნაცვლად სხვა ლურსმანი დადე.
35 და ისმაელმა გაიგო თავისი ცოლის სიტყვები და მიხვდა, რომ ეს მისი მამა იყო და რომ მისი ცოლი პატივს არ სცემდა მას.
36 და გაიგო ისმაელმა მამის სიტყვები, რომლებიც უთხრა მან თავის ცოლს, და ისმაელმა შეისმინა მამის ხმა, და გააგდო ისმაელმა ის ქალი და წავიდა.
37 და შემდეგ ისმაელი წავიდა ქანაანის ქვეყანაში და მოიყვანა სხვა ცოლი და მიიყვანა იგი თავის კარავში, იმ ადგილას, სადაც მაშინ ცხოვრობდა.
38. სამი წლის შემდეგ თქვა აბრაამმა: „ისევ წავალ და ვნახავ ისმაელს, ჩემს ძეს, რადგან დიდი ხანია არ მინახავს“.
39 და შეჯდა ის თავის აქლემზე და წავიდა უდაბნოში და შუადღისას მიაღწია ისმაელის კარავს.
40 და ჰკითხა ისმაელის შესახებ. გამოვიდა მისი ცოლი კარვიდან და უთხრა: არ არის აქ, ჩემო ბატონო, რადგან წავიდა მინდორში სანადიროდ და აქლემების გამოსაკვებად. უთხრა ქალმა აბრაამს: შემოდი, ჩემო ბატონო, კარავში და ჭამე პურის ლუკმა, რადგან მგზავრობით დაიღალე.
41 და უთხრა მას აბრაამმა: არ გავჩერდები, რადგან მეჩქარება ჩემი მგზავრობის გაგრძელება; მხოლოდ ცოტა წყალი დამილევ, რადგან მწყურია. და ქალი სწრაფად შევარდა კარავში და წყალი და პური მოუტანა აბრაამს, დაუდო წინ და სთხოვა, ეჭამა. ჭამა და დალია, გული ნუგეშისცემით და აკურთხა თავისი ძე, ისმაელი.
42 და დაასრულა ჭამა, აკურთხა უფალი და უთხრა ისმაელის ცოლს: როცა ისმაელი სახლში დაბრუნდება, უთხარი მას ეს სიტყვები:
43 ფილისტიმელთა ქვეყნიდან ერთი ძალიან მოხუცი კაცი მოვიდა აქ და შენზე იკითხა, მაგრამ შენ აქ არ იყავი; მე პური და წყალი მივუტანე, ჭამა და დალია და გული დაიმშვიდა.
44 და მითხრა ეს სიტყვები: როცა შენი ქმარი, ისმაელი, სახლში დაბრუნდება, უთხარი: კარვის ლურსმანი, რომელიც გაქვს, ძალიან კარგია, კარვიდან ნუ გადააგდებ.
45 და დაასრულა აბრაამმა ქალისთვის ბრძანების მიცემა და ცხენით წავიდა თავის სახლში, ფილისტიმელთა ქვეყანაში; და როგორც კი ისმაელი თავის კარავში მივიდა, მისი ცოლი სიხარულითა და მხიარული გულით გამოვიდა მის შესახვედრად.
46. უთხრა მას: ერთი მოხუცი კაცი მოვიდა აქ ფილისტიმელთა ქვეყნიდან და ასეთი იყო მისი გარეგნობა; გკითხა შენზე და არ იყავი.

პური და წყალი გამოვუტანე, ჭამა და დალია და გული დაიმშვიდა.
47 და მითხრა ეს სიტყვები: როცა შენი ქმარი, ისმაელი, დაბრუნდება სახლში, უთხარი: კარვის ლურსმანი, რომელიც გაქვს, ძალიან კარგია, კარვიდან ნუ გადააგდებ.
48 და მიხვდა ისმაელი, რომ ეს მისი მამა იყო და რომ მისმა ცოლმა პატივი მიაგო მას და აკურთხა უფალმა ისმაელი.

თავი 22

1. ადგა ისმაელი და წაიყვანა ცოლი, შვილები, პირუტყვი და ყველაფერი, რაც ჰქონდა, და წავიდა იქიდან და წავიდა მამამისთან ფილისტიმელთა ქვეყანაში.
2 და უამბო აბრაამმა ისმაელს, თავის ძეს, ყველაფერი, რაც ისმაელმა პირველ ცოლთან მოიყვანა, მისი ნამოქმედარის მიხედვით.
3 და ისმაელი და მისი შვილები ცხოვრობდნენ აბრაამთან ერთად იმ ქვეყანაში მრავალი დღის განმავლობაში. და ცხოვრობდა აბრაამი ფილისტიმელთა ქვეყანაში დიდი ხნის განმავლობაში.
4 და დღეები გაიზარდა და ოცდაექვს წელს მიაღწია. ამის შემდეგ აბრაამი, თავისი მსახურებითა და მთელი თავისი საბადებლით, წავიდა ფილისტიმელთა ქვეყნიდან და შორს გადავიდა, მიუახლოვდა ხებრონს და იქ დასახლდა. აბრაამის მსახურებმა წყლის ჭები ამოთხარეს. აბრაამი და მისი მთელი საბადებელი წყლის პირას დასახლდნენ. ფილისტიმელთა მეფის, აბიმელექის მსახურებმა გაიგეს, რომ აბრაამის მსახურებმა წყლის ჭები ამოთხარეს ქვეყნის საზღვრებში.
5 და მივიდნენ და ჩხუბი დაიწყეს აბრაამის მსახურებთან და გაძარცვეს დიდი ჭა, რომელიც ამოთხარეს.
6. გაიგო ეს ამბავი აბიმელექმა, ფილისტიმელთა მეფემ, და მივიდნენ აბრაამთან, ფიქოლთან, თავისი ლაშქრის სარდალთან და მის ოცი კაცთან ერთად. აბიმელექმა უთხრა აბრაამს მის მსახურებზე. საყვედური გამოუცხადა აბრაამმა აბიმელექს იმ ჭის გამო, რომელიც მისმა მსახურებმა გაძარცვეს.
7 და უთხრა აბიმელექმა აბრაამს: „ცოცხალია უფალი, რომელმაც შექმნა მთელი დედამიწა, არ მსმენია, რა საქმე გაუკეთეს ჩემმა მსახურებმა შენს მსახურებს დღემდე“.
8 და აიღო აბრაამმა შვიდი ცხვარი ბატკანი და მისცა აბიმელექს და უთხრა: „აიღე ესენი ჩემი ხელიდან, რათა იყოს ჩემთვის მოწმობა, რომ მე ამოვთხარე ეს ჭა“.
9 და აიღო აბიმელექმა შვიდი ცხვარი ბატკანი, რომლებიც აბრაამმა მისცა, რადგან მანაც მისცა მას უხვად საქონელი და ძროხა. და დაიფიცა აბიმელექმა აბრაამს ჭაზე; ამიტომ უწოდა ამ ჭას ბერშება, რადგან იქ დაიფიცეს ორივემ მასზე.
10 და დადეს აღთქმა ორივემ ბეერ-შებაში და ადგა აბიმელექი ფიქოლთან, თავისი ლაშქრის მეთაურთან, და მთელ მის კაცთან ერთად და დაბრუნდნენ ფილისტიმელთა ქვეყანაში. აბრაამი და მისი ყველა საბადებელი ცხოვრობდნენ ბეერ-შებაში და დიდხანს ცხოვრობდნენ იმ ქვეყანაში.
11 და დარგო აბრაამმა დიდი ბაღჩა ბეერ-შებაში და გაუკეთა მას ოთხი კარიბჭე, რომლებიც დედამიწის ოთხივე მხარეს იყო მიმართული, და გააშენა მასში ვენახი, რათა თუ მოგზაური აბრაამთან მოვიდოდა, ის შედიოდა ნებისმიერ კარიბჭეში, რომელიც მის გზაზე იყო, და იქ რჩებოდა, ჭამდა, სვამდა, გაძღომდა და შემდეგ წავიდოდა.
12 რადგან აბრაამის სახლი ყოველთვის ღია იყო კაცთა შვილებისთვის, რომლებიც გამვლელები და უკან გამვლელები იყვნენ და რომლებიც ყოველდღე მოდიოდნენ აბრაამის სახლში საჭმელად და დასალევად.
13 და ყველას, ვისაც მოშივდებოდა და აბრაამის სახლში მივიდოდა, აბრაამი აძლევდა მას პურს, რომ ეჭამა, დაელია და გაძღომოდა; და ყველას, ვინც შიშველი მივიდოდა მის სახლში, აცმევდა ტანსაცმელს, როგორც სურდა, აძლევდა ვერცხლსა და ოქროს და აუწყებდა მას უფალს, რომელმაც შექმნა იგი ამ მიწაზე; ასე იქცეოდა აბრაამი მთელი თავისი სიცოცხლე.
14 და დასახლდნენ აბრაამი, მისი შვილები და მისი ყველა საბადებელი ბეერ-შებაში და გაშალა კარავი ხებრონამდე.
15. და ცხოვრობდნენ აბრაამის ძმა ნახორი, მისი მამა და მათი ყველა საბადებელი ხარანში, რადგან არ მოსულან ისინი აბრაამთან ერთად ქანაანის ქვეყანაში.
16 და შეეძინა ნახორს შვილები, რომლებიც უშვა მას მილქამ, ჰარანის ასულმა, სარას დამ, აბრაამის ცოლმა.
17 და ესენი არიან მისი შვილების სახელები: ყუზი, ბუზი, კემუელი, კესედი, ხაზო, ფილდაში,

თიდლაფი და ბეთუელი - რვა ვაჟი. ესენი არიან მილქას შვილები, რომლებიც მან ნახარს, აბრაამის ძმას, უშვა.
18. და ჰყავდა ნახორს ხარჭა, სახელად რეუმა. მანაც ნახაორს ზაბახი, გაქაში, თაქაში და მააქა - ოთხი ვაჟი.
19. ნახორს თორმეტი ვაჟი შეეძინა, მისი ასულების გარდა. ხარანში შეეძინათ შვილები.
20 ნახორის პირმშოს, ყუზის, შვილები იყვნენ: აბი, ქერეფი, გადინი, მელუსი და მათი და, დებორა.
21 ბუზის ძენი იყვნენ ბერაქელი, ნაამათი, შევა და მადონუ.
22 კემუელის ძენი იყვნენ არამი და რეხობი.
23 კესედის ძენი იყვნენ ანამლექი, მეშაი, ბენონი და იფი; ხაზოს ძენი კი იყვნენ ფილდაში, მექი და ოფერი.
24. ფილდაშის ძენი იყვნენ არუდი, ხამუმი, მერედი და მოლოქი.
25 ტიდლაფის ძენი იყვნენ მუშანი, ქუშანი და მუცი.
26. ბეთუელის ძენი იყვნენ სექარი, ლაბანი და მათი და, რებეკა.
27 ესენი არიან ნახორის ძეთა საგვარეულოები, რომლებიც მათ ხარანში შეეძინათ; წავიდნენ არამი, კემუელის ძე, და მისი ძმა რეხობი, ხარანიდან და იპოვეს ხეობა ქვეყანაში, მდინარე ევფრატთან.
28 და ააშენეს იქ ქალაქი და ქალაქს არამის ძის, ფეთორის სახელი უწოდეს, ანუ არამ-ნახერიმი დღემდე.
29 კესედის ძენიც წავიდნენ საცხოვრებლად, სადაც ადგილს იპოვიდნენ; წავიდნენ და იპოვეს ხეობა შინყარის ქვეყნის მოპირდაპირე მხარეს და იქ დასახლდნენ.
30 და ააშენეს იქ ქალაქი და უწოდეს ქალაქს სახელი კესედი, მამა-პაპის სახელის მიხედვით. ეს არის ქვეყანა კასდიმი დღემდე. და ცხოვრობდნენ კასდიმები ამ ქვეყანაში, ნაყოფიერნი იყვნენ და ძლიერ გამრავლდნენ.
31 და წავიდა თერახი, ნახორისა და აბრაამის მამა, და მოიყვანა სხვა ცოლი თავის სიბერეში, სახელად ფელილა. დაორსულდა და უშვა ვაჟი, და უწოდა მას სახელად ცობა.
32 და იცოცხლა თერახმა ცობას დაბადების შემდეგ ოცდახუთი წელი.
33 და მოკვდა თერახი იმ წელს, ანუ აბრაამის ძის, ისააკის, შობიდან ოცდამეთხუთმეტე წელს.
34. თერახის სიცოცხლის ხანი ორას ხუთი წელი იყო და ხარანში დამარხეს.
35 და იცოცხლა ცობამ, თერახის ძემ, ოცდაათი წელი და შვა არამი, აქლისი და მერიქი.
36 და არამს, თერახის ძის ცობას ძეს, სამი ცოლი ჰყავდა და შვა თორმეტი ვაჟი და სამი ქალიშვილი. მისცა უფალმა არამს, ცობას ძეს, სიმდიდრე და ქონება, დიდი რაოდენობით პირუტყვი, ცხვარი და ძროხა. და დიდად გამრავლდა კაცი.
37 და გაემგზავრნენ არამი, ცობას ძე, მისი ძმა და მთელი მისი სახლეულობა ხარანიდან და წავიდნენ საცხოვრებლად, სადაც იპოვიდნენ ადგილს, რადგან მათი ქონება იმდენად დიდი იყო, რომ ხარანში დარჩენა შეუძლებელი იყო; რადგან ვერ დარჩებოდნენ ხარანში თავიანთ ძმებთან, ნახორის ძეებთან ერთად.
38 და წავიდა არამი, ცობას ძე, თავის ძმებთან ერთად და იპოვეს ხეობა შორს, აღმოსავლეთის მხარისკენ და იქ დასახლდნენ.
39 და ააშენეს იქ ქალაქი და უწოდეს მას სახელი არამი, მათი უფროსი ძმის სახელის მიხედვით; ეს არის არამი, ზობა დღემდე.
40. და იზრდებოდა ისაკი, აბრაამის ძე, იმ დღეებში და აბრაამმა, მისმა მამამ, ასწავლა მას უფლის გზა, რათა შეეცნო უფალი და უფალი იყო მასთან.
41. და როდესაც ისააკი ოცდაჩვიდმეტი წლის გახდა, მისი ძმა ისმაელი მასთან ერთად დადიოდა კარავში.
42. და იტრაბახა ისმაელმა ისაკთან და უთხრა: ცამეტი წლის ვიყავი, როცა უფალმა უთხრა მამაჩემს, რომ წინადაგვეცადა. მე კი უფლის სიტყვისამებრ მოვიქეცი, რომელიც მან უთხრა მამაჩემს. უფალს მივეცი ჩემი სული და არ დამირღვევია მისი სიტყვა, რომელიც მამაჩემს უბრძანა.
43. მიუგო ისაკმა ისმაელს და უთხრა: „რატომ ტრაბახობ ჩემთან შენი ხორცის მცირე ნაწილით, რომელიც შენი სხეულიდან წაიღე და რაც უფალმა გიბრძანა?“
44. უფალი ცოცხალია, მამაჩემის, აბრაამის ღმერთი, თუ უფალი ეტყვის მამაჩემს: წაიყვანე შენი ძე, ისააკი, და შემომთავაზე შესაწირავი, არ შევიკავე თავი და სიხარულით დავთანხმდები.
45. და ისმინა უფალმა სიტყვა, რომელიც ისააკმა უთხრა ისმაელს, და მოეწონა ეს უფლის თვალში. და განიზრახა აბრაამის გამოცდა ამ საქმეში.

46 და დადგა დღე, როდესაც ღვთის ძენი მივიდნენ და უფლის წინაშე წარდგნენ, და სატანაც ღვთის ძეთთან ერთად უფლის წინაშე წარსდგა.
47 და უთხრა უფალმა სატანას: საიდან მოდიხარ? და მიუგო სატანამ უფალს და უთხრა: „ქვეყნად ხეტიალიდან და სიარულიდან".
48 და უთხრა უფალმა სატანას: „რას მეუბნები დედამიწის ყველა შვილზე?" და მიუგო სატანამ უფალს და უთხრა: „მე ვნახე დედამიწის ყველა შვილი, რომლებიც გემსახურებიან და გიხსენებენ, როცა რამეს მოითხოვენ შენგან".
49 და როცა მისცემს მათ იმას, რასაც შენგან მოითხოვენ, ისინი მოსვენებულნი დარჩებიან, მიგატოვებენ და აღარასდროს გაიხსენებენ შენ.
50. გინახავს აბრაამი, თერახის ძე, რომელსაც თავიდან შვილები არ ჰყავდა, მაგრამ გემსახურებოდა და სამსხვერპლოებს გიდგამდა, სადაც არ უნდა მოსულიყო, შესაწირავს სწირავდა მათზე და გამუდმებით აცხადებდა შენს სახელს დედამიწის ყველა ძეს?
51 და ახლა, როცა მისი ძე, ისააკი, შეეძინა, მიგატოვა, დიდი ნადიმი გაუმართა ქვეყნის ყველა მკვიდრს და უფალი დაივიწყა.
52 რადგან ყველაფრის მიუხედავად, რაც გააკეთა, არც შესაწირავი მოუტანია შენთვის: არც აღსავლენი, არც მშვიდობის შესაწირავი, არც ხარი, არც ცხვარი და არც თხა, რაც კი დაკლა იმ დღეს, როცა მისი ვაჟი ძუძუს მოკვეთეს.
53. შვილის დაბადებიდან დღემდე, ოცდაჩვიდმეტი წლის ასაკამდე, არც სამსხვერპლო აუშენებია შენს წინაშე და არც შესაწირავი მოუტანია, რადგან დაინახა, რომ შენ მისცემდი შენს წინაშე მის თხოვნას და ამიტომ მიგატოვა.
54 და უთხრა უფალმა სატანას: „ასე შეხედე ჩემს მსახურ აბრაამს? რადგან არავინ არის მისი მსგავსი დედამიწაზე, უმწიკვლო და მართალი კაცი ჩემს წინაშე, ღვთისმოშიში და ბოროტებისგან განრიდებული. ცოცხალი ვარ, რომ მეთქვა მისთვის: მომიყვანე შენი ძე ისააკი ჩემს წინაშე, ის არ დამანებებს თავს, მით უმეტეს, რომ ვუთხრა, რომ თავისი ფარიდან ან ძროხიდან აღსავლენი შემომთავაზოს ჩემს წინაშე."
55. და მიუგო სატანამ უფალს და უთხრა: „ახლა კი უთხარი აბრაამს, როგორც თქვი და ნახავ, არ შესცდება თუ არა დღეს და არ უარყოფს თუ არა შენს სიტყვებს".

თავი 23

1. იმ დროს იყო უფლის სიტყვა აბრაამის მიმართ და უთხრა მას: აბრაამ! აბრაამმა მიუგო: აჰა, მე ვარ.
2. და უთხრა მას: წაიყვანე შენი ერთადერთი ძე, რომელიც გიყვარს, ისააკი, და წადი მორიას ქვეყანაში და შესწირე იგი იქ დასაწვავ შესაწირავად ერთ-ერთ მთაზე, რომელიც გაჩვენებენ, რადგან იქ იხილავ ღრუბელს და უფლის დიდებას.
3 და თქვა აბრაამმა თავის გულში: როგორ გავყო ჩემი ძე ისააკი სარასგან, მისი დედისგან, რომ უფლის წინაშე აღსავლენად აღვნიშნო?
4 და შევიდა აბრაამი კარავში და დაჯდა სარას, თავისი ცოლის, წინაშე და უთხრა მას ეს სიტყვები:
5 ჩემი ძე, ისააკი, წამოიზარდა და დიდი ხანია არ უსწავლია თავისი ღმერთის მსახურება. ხვალ წავალ და მივიყვან მას სემთან და მის ძესთან, ებერთან, და იქ ისწავლის უფლის გზებს, რადგან ისინი ასწავლიან მას უფლის შეცნობას და იმის ცოდნას, რომ როდესაც ის განუწყვეტლივ ლოცულობს უფლის წინაშე, ის უპასუხებს მას, ამიტომ იქ გაიგებს ის უფლის, თავისი ღმერთის, მსახურების გზას.
6 და თქვა სარამ: კარგად თქვი. წადი, ბატონო ჩემო, და ისე მოექეცი, როგორც თქვი. ოღონდ შორს ნუ გამაშორებ და დიდხანს ნუ დარჩები იქ, რადგან ჩემი სული მის სულშია შეკრული.
7. უთხრა აბრაამმა სარას: „ასულო, ვილოცოთ უფლის, ჩვენი ღმერთის მიმართ, რათა სიკეთე გვიყოს".
8 და წაიყვანა სარამ, თავისი ძე, ისააკი, და დარჩა მასთან მთელი ღამე. აკოცა და მოეხვია, და უბრძანა დილამდე.
9. და უთხრა მას: შვილო, როგორ განგეშოროს ჩემი სული შენ? და კვლავ აკოცა, მოეხვია და მისცა აბრაამს მითითებები მის შესახებ.
10 და უთხრა სარამ აბრაამს: „ბატონო ჩემო, გევედრები, გაუფრთხილდი შენს ძეს და მიაპყარი თვალი მას, რადგან მის გარდა არც სხვა ვაჟი მყავს და არც ასული".

11 ნუ მიატოვებ მას. თუ მშიერია, პური მიეცი
და თუ სწყურია, წყალი დალიე; ფეხით ნუ
გაუშვებ და მზეზე ნუ იჯდება.
12 ნუ გაუშვებ გზაზე მარტო და ნუ აიძულებ,
გააკეთოს ყველაფერი, რაც სურს, არამედ ისე
მოექეცი, როგორც გეტყვის.
13 და მწარედ ტიროდა სარა მთელი ღამე
ისააკის გამო და დილამდე აძლევდა მას
მითითებებს.
14 დილით სარამ აირჩია ძალიან ლამაზი და
მშვენიერი სამოსელი იმ სამოსიდან,
რომელიც სახლში ჰქონდა და რომელიც
აბიმელექმა მისცა.
15 და ჩააცვა ისააკი, თავისი ძე, და თავზე
ჩადლი და ჩადლის თავზე ძვირფასი ქვა
ჩაუდო და გზად საჭმელი მისცა. და წავიდნენ.
ისააკი წავიდა თავის მამასთან, აბრაამთან
ერთად და მათი მსახურთაგან რამდენიმე
გაჰყვა მათ გზიდან გასაცილებლად.
16 და გავიდა მათთან ერთად სარა და გზაზე
გაჰყვა მათ გასაცილებლად. უთხრეს მას:
დაბრუნდი კარავში.
17 და როდესაც სარამ გაიგო თავისი ძის,
ისააკის, სიტყვები, მწარედ ატირდა. აბრაამი,
მისი ქმარი, მასთან ერთად ატირდა. მათი
ვაჟიც მათთან ერთად დიდი ტირილით
ატირდა. მათთან ერთად წასულებიც ძლიერ
ატირდნენ.
18. და მოჰკიდა ხელი სარამ თავის ძეს, ისაკს,
და ხელში აიყვანა, ჩაეხუტა და მასთან ერთად
ტიროდა. სარამ თქვა: ვინ იცის, იქნებ ამ დღის
შემდეგაც გნახო?
19 და კვლავ ერთად ტიროდნენ აბრაამი, სარა,
ისააკი და ყველა, ვინც მათ გზაში ახლდა,
მათთან ერთად ტიროდა. შემდეგ სარა
მწარედ ტიროდა და გაშორდა თავის შვილს.
მისი ყველა მსახური და მხევალი მასთან
ერთად დაბრუნდა კარავში.
20 და წავიდა აბრაამი ისაკთან, თავის ძესთან
ერთად, რათა შეეწირა იგი უფლის წინაშე
შესაწირავად, როგორც უბრძანა მას.
21 და წაიყვანა აბრაამმა თავისი ორი მსახური:
ისმაელი, აგარის ძე, და ელიეზერი, თავისი
მსახური, და წავიდნენ მათთან ერთად. და
როდესაც ისინი გზაზე მიდიოდნენ,
მსახურებმა ერთმანეთში ეს სიტყვები
უთხრეს:
22 და უთხრა ისმაელმა ელიეზერს: ახლა ჩემი
მამა აბრაამი მიდის ისაკთან ერთად, რომ
მიიტანოს იგი უფლისთვის დასაწვავ
შესაწირავად, როგორც უბრძანა მას.
23 ახლა, როდესაც ის დაბრუნდება, მომცემს
ყველაფერს, რაც აქვს, რათა მემკვიდრეობით
მივიღო, რადგან მე მისი პირმშო ვარ.
24 და ელიეზერმა უპასუხა ისმაელს და უთხრა:
„ნამდვილად მიგატოვა აბრაამმა შენ
დედასთან ერთად და დაიფიცა, რომ მისი
ქონებიდან ვერაფერს დაიმკვიდრებდი; და
ვის მისცემს მთელ თავის საგანძურთან
ერთად, თუ არა მე, თავის მსახურს, რომელიც
ერთგული იყო თავის სახლში, რომელიც დღე
და ღამე ემსახურებოდა მას და ყველაფერს
აკეთებდა, რაც მან მთხოვა? განა სიკვდილის
შემდეგ მე დამიტოვებს მთელ თავის
ქონებას?“
25. და როცა აბრაამი თავის ძესთან, ისაკთან
ერთად, გზაში მიდიოდა, სატანა მივიდა და
გამოეცხადა აბრაამს ძალიან მოხუცი,
თავმდაბალი და სულით მონანიებული კაცის
სახით, მიუახლოვდა აბრაამს და უთხრა:
სულელი ხარ თუ უგუნური, რომ დღეს ამას
უზამ შენს ერთადერთ ძეს?
26. რადგან ღმერთმა მოგცა ძე შენს
უკანასკნელ დღეებში, შენს სიბერეში, და
დღესვე წახვალ და მოკლავ მას, რადგან
ძალადობა არ ჩაუდენია, და შენი ერთადერთი
ძის სულს ხომ არ გაანადგურებ ქვეყნიდან?
27 განა არ იცი და არ გესმის, რომ ეს
უფლისგან არ შეიძლება იყოს? რადგან
უფალს არ შეუძლია ადამიანისთვის ასეთი
ბოროტების კეთება ამ ქვეყანაზე, რომ
უთხრას მას: წადი და დაკალი შენი შვილი.
28. გაიგონა ეს აბრაამმა და მიხვდა, რომ ეს
სატანის სიტყვა იყო, რომელიც ცდილობდა
მის გადახვევას უფლის გზიდან, მაგრამ არ
ისმინა აბრაამმა სატანის ხმა და გაკიცხა იგი
აბრაამმა და წავიდა.
29 და დაბრუნდა სატანა და მივიდა ისაკთან
და გამოეცხადა ისაკს ახალგაზრდა კაცის
სახით, ლამაზი და მოხდენილი.
30 და მივიდა ისაკთან და უთხრა: ნუთუ არ იცი
და არ გესმის, რომ შენი მოხუცი, სულელი
მამა დღეს უმიზეზოდ მიგიყვანს სასაკლაოზე?
31 ახლა კი, შვილო, ნუ მოუსმენ და ნუ მიაქცევ
ყურადღებას მას, რადგან ის სულელი
მოხუცია და ნუ დაიკარგება შენი ძვირფასი
სული და მშვენიერი აღნაგობა ამ ქვეყნიდან.
32. გაიგონა ეს ისაკმა და უთხრა აბრაამს:
გაიგონე, მამაჩემო, რა თქვა ამ კაცმა? ასე
თქვა.
33 და მიუგო აბრაამმა, თავის ძეს, ისაკს, და
უთხრა მას: უფრთხილდი მას და ნუ მოუსმენ

მის სიტყვებს და ნუ მიაქცევ ყურადღებას მას, რადგან ის სატანაა და ცდილობს დღეს გადაგვიხვიოს ღვთის მცნებებიდან.
34 აბრაამმა კვლავ გაკიცხა სატანა და წავიდა მათგან სატანა. დაინახა, რომ ვერ სძლია მათ, ამიტომ დაიმალა მათგან. წავიდა და გზაზე წინ გაუარა მათ და გზაზე წყლის დიდ ნაკადულად გადაიქცა. აბრაამი, ისააკი და მისი ორი ჭაბუკი მივიდნენ იმ ადგილას და დაინახეს ნაკადული, დიდი და ძლიერი, როგორც ძლიერი წყლები.
35 და შევიდნენ ისინი ნაკადულში და გაიარეს იგი, და წყალი თავიდან მათ ძირამდე მიაღწია.
36 და უფრო ღრმად შევიდნენ ნაკადულში და წყალი კისრამდე აღწევდა მათ; და ყველანი შეშინდნენ წყლის გამო; და როდესაც ისინი ნაკადულს გადადიოდნენ, აბრაამმა იცნო ის ადგილი და მიხვდა, რომ იქ წყალი არ იყო.
37. უთხრა აბრაამმა თავის ძეს, ისაკს: ვიცი ეს ადგილი, სადაც არც ნაკადული იყო და არც წყალი; ახლა კი ეს სატანა აკეთებს ამ ყველაფერს, რომ დღეს ღვთის მცნებებიდან გადაგვაშოროს.
38 და შერისხა იგი აბრაამმა და უთხრა: უფალმა შეგრისხოს, სატანა, გამშორდი ჩვენგან, რადგან ღვთის მცნებებით დავდივართ.
39 და შეძრწუნდა სატანა აბრაამის ხმით და წავიდა მათგან. და ადგილი კვლავ ხმელეთად იქცა, როგორც იყო თავიდან.
40 და წავიდა აბრაამი ისაკთან ერთად იმ ადგილისკენ, რომელიც ღმერთმა უთხრა მას.
41 და მესამე დღეს ასწია აბრაამმა თვალები და დაინახა შორიდან ის ადგილი, რომელიც ღმერთმა უთხრა.
42 და გამოეცხადა მას ცეცხლის სვეტი, რომელიც დედამიწიდან ზეცამდე იყო აღმართული, და დიდების ღრუბელი მთაზე, და უფლის დიდება გამოჩნდა ღრუბელში.
43 და უთხრა აბრაამმა ისაკს: შვილო, ხედავ იმ მთაზე, რომელსაც შორიდან ვხედავთ, იმას, რასაც მე ვხედავ მასზე?
44 და მიუგო ისაკმა და უთხრა მამამისს: აჰა, ვხედავ ცეცხლის სვეტს და ღრუბელს, და უფლის დიდება ჩანს ღრუბელზე.
45 და იცოდა აბრაამმა, რომ მისი ძე, ისააკი, უფლის წინაშე მისაღები იყო დასაწვავ შესაწირავად.
46. უთხრა აბრაამმა ელიეზერს და ისმაელს, თავის ძეს: თქვენც ხედავთ იმას, რასაც ჩვენ ვხედავთ მთაზე, რომელიც შორს არის?
47 და მიუგეს მათ და უთხრეს: ვერაფერს ვხედავთ, დედამიწის სხვა მთების მსგავსს თუ არა. და მიხვდა აბრაამი, რომ უფლის წინაშე არ იყვნენ მოწონებულნი მათთან ერთად წასასვლელად, და უთხრა მათ აბრაამმა: დარჩით აქ ვირთან, მე და ჩემი ძე, ისააკი, კი იმ მთაზე ავიდეთ და იქ თაყვანი ვცეთ უფალს და შემდეგ თქვენთან დავბრუნდებით.
48 და ელიეზერი და ისმაელი დარჩნენ იმ ადგილას, როგორც აბრაამმა უბრძანა.
49 და აიღო აბრაამმა შეშა დასაწვავი შესაწირავისთვის და დაადო თავის ძეს, ისაკს; აიღო ცეცხლი და დანა და ორივე წავიდა იმ ადგილისკენ.
50. და როდესაც ისინი მიდიოდნენ, ისაკმა უთხრა მამამისს: აჰა, ვხედავ ცეცხლს და შეშას; და სად არის კრავი, რომელიც უფლის წინაშე დასაწვავი შესაწირავია?
51 და მიუგო აბრაამმა, თავის ძეს, ისაკს: უფალმა შენ აგირჩია, შვილო, კრავის ნაცვლად სრულყოფილ დასაწვავ შესაწირავად.
52 და უთხრა ისაკმა მამას: ყველაფერს, რაც გითხრა უფალმა, სიხარულითა და გულით ხალისით შევასრულებ.
53. კვლავ უთხრა აბრაამმა ისაკს, თავის ძეს: „ნუთუ გულში გაქვს რაიმე ზრახვა ან განზრახვა ამის შესახებ, რაც არ არის სწორი? მითხარი, შვილო, გთხოვ, ნუ დამიმალავ, შვილო.
54. მიუგო ისაკმა აბრაამს, თავის მამას, და უთხრა: მამაო ჩემო, უფალი ცოცხალია და შენი სული ცოცხალია, რომ ჩემს გულში არაფერია ისეთი, რაც მის მიერ შენთვის ნათქვამი სიტყვიდან მარჯვნივ ან მარცხნივ გადამიხვევს.
55 ამის გამო არც კიდური და არც კუნთი არ განძრეულა და არც გულში მიტრიალებს რაიმე ფიქრი ან ბოროტი განზრახვა ამის შესახებ.
56 მე კი ამით სიხარულითა და სიხარულით ვარ სავსე და ვამბობ: კურთხეულია უფალი, რომელმაც დღეს ამირჩია თავის წინაშე დასაწვავ შესაწირავად.
57 და აბრაამი ძლიერ გაიხარა ისაკის სიტყვებმა და წავიდნენ და ერთად მივიდნენ იმ ადგილას, რომელზეც უფალმა უთხრა.

58 და მივიდა აბრაამი იმ ადგილას სამსხვერპლოს ასაშენებლად და ტიროდა აბრაამი; ისააკი კი ქვებსა და დუღაბს იღებდა, სანამ სამსხვერპლოს აშენებას არ დაასრულებდნენ.
59 და აიღო აბრაამმა შეშა და დაალაგა სამსხვერპლოზე, რომელიც ააგო.
60 და წაიყვანა თავისი ძე, ისააკი, და შეკრა იგი, რათა დაედო შეშაზე, რომელიც სამსხვერპლოზე იყო, რათა დაეკლა იგი სრულადდასაწველად უფლის წინაშე.
61 და უთხრა ისაკმა მამამისს: მჭიდროდ შემკარი და დამსვი სამსხვერპლოზე, რომ არ შემოვბრუნდე და არ გავთავისუფლდე დანის ძალით ხორცზე და არ შევბილწო აღსავლენი. და ასეც მოიქცა აბრაამი.
62 და უთხრა ისაკმა მამამისს: „მამაჩემო, როცა მომკლავ და დამწვავ შესაწირავად, თან წაიღე ჩემი ფერფლის დარჩენილი ნაწილი და მიუტანე სარას, ჩემს დედას, და უთხარი მას: ეს არის ისააკის ტკბილი სურნელი; ოღონდ თუ ჭასთან ან რომელიმე მაღლობზე ზის, ნუ ეტყვი ამას, თორემ ჩემს შემდეგ სული არ მომაკვდინებს და არ მოკვდება“.
63 და გაიგონა აბრაამმა ისააკის სიტყვები და აიმაღლა ხმა და ატირდა, როცა ისაკმა ეს სიტყვები თქვა; და აბრაამის ცრემლები ასკდა, მის ძეს; და მწარედ ატირდა ისააკი და უთხრა მამამისს: იჩქარე, მამაჩემო, და აღასრულე ჩემთან უფლის, ჩვენი ღმერთის ნება, როგორც გიბრძანა.
64 და გაიხარა აბრაამის და ისააკის გული ამ სიტყვის გამო, რაც უფალმა უბრძანა მათ; მაგრამ თვალი მწარედ ტიროდა, გული კი ხარობდა.
65 და შეკრა აბრაამმა, თავისი ძე, ისააკი, და დასვა სამსხვერპლოზე, შეშაზე. და გაიწოდა ისააკმა კისერი სამსხვერპლოზე, მამამისის წინაშე. და გაიწოდა აბრაამმა ხელი, რომ დანა აეღო, რათა თავისი ძე უფლის წინაშე დასაწვავ შესაწირავად დაეკლა.
66 იმ დროს მოწყალების ანგელოზები წარდგნენ უფლის წინაშე და უთხრეს მას ისააკის შესახებ:
670 უფალო, შენ ხარ მოწყალე და თანამგრძნობი მეფე ყველაფრისა, რაც შექმენი ცაში და დედამიწაზე, და შენ ამაგრებ მათ ყველას; ამიტომ მიეცი გამოსასყიდი და ხსნა შენი მსახურის, ისააკის, ნაცვლად და შეიწყალე და შეიწყალე აბრაამი და ისააკი, მისი ძე, რომლებიც დღეს ასრულებენ შენს მცნებებს.
68. უფალო, ხომ ხედავ, როგორ არის ისაკი, შენი მსახურის აბრაამის ძე, სასაკლაოზე მიბმული, როგორც ცხოველი? ახლა კი, უფალო, შეიწყალე ისინი.
69 იმ დროს გამოეცხადა უფალი აბრაამს, მოუხმო მას ზეციდან და უთხრა: ნუ აღმართავ ხელს ყმაწვილზე და ნურაფერს დაუშავებ, რადგან ახლა ვიცი, რომ ღვთის გეშინია, როცა ამას აკეთებ და არ მაკავებ შენს ერთადერთ ძეს.
70 და აღაპყრო აბრაამმა თვალები და დაინახა, და აჰა, ვერძი რქებით იყო გაჭედილი ტყეში; ეს იყო ვერძი, რომელიც შექმნა უფალმა ღმერთმა მიწაზე იმ დღეს, როცა შექმნა მიწა და ცა.
71 რადგან იმ დღიდანვე მოამზადა უფალმა ეს ვერძი დასაწვავ შესაწირავად ისაკის ნაცვლად.
72 და ეს ვერძი აბრაამისკენ მიდიოდა, როდესაც სატანამ დაიჭირა იგი და რქები ბუჩქნარში ჩააჭედა, რათა არ მისულიყო აბრაამთან, რათა აბრაამს თავისი ვაჟი მოეკლა.
73. და როდესაც აბრაამმა დაინახა, რომ ვერძი მისკენ მოდიოდა და სატანა აკავებდა, წაიყვანა იგი და მიიყვანა სამსხვერპლოსთან. გაათავისუფლა თავისი ძე, ისააკი, ბორკილებიდან და დასვა ვერძი მის ნაცვლად. დაკლა აბრაამმა ვერძი სამსხვერპლოზე და მიიტანა შესაწირავად თავისი ძის, ისააკის, ნაცვლად.
74 და მოასხურა აბრაამმა ვერძის სისხლი სამსხვერპლოს და შესძახა: ეს ჩემი ძის სანაცვლოდ არის და ეს დღეს ჩემი ძის სისხლად ჩაითვალოს უფლის წინაშე.
75 და აბრაამი, რასაც ამ შემთხვევაში სამსხვერპლოსთან აკეთებდა, იძახდა და ამბობდა: ეს ჩემი შვილის ოთახშია და დღესვე განიხილებოდეს უფლის წინაშე ჩემი შვილის ნაცვლად. და დაასრულა აბრაამმა მთელი მსახურება სამსხვერპლოსთან და მსახურება მიღებული იქნა უფლის წინაშე და ჩაითვალა, როგორც ისააკი; და აკურთხა უფალმა აბრაამი და მისი შთამომავლობა იმ დღეს.
76 და მივიდა სატანა სარასთან და გამოეცხადა მას მოხუცი კაცის სახით, ძალიან თავმდაბალი და თვინიერი, აბრაამი კი ჯერ

კიდევ უფლის წინაშე დასაწვავ შესაწირავს სწირავდა.
77 და უთხრა მას: ნუთუ არ იცი ყველა ის საქმე, რაც აბრაამმა დღეს შენს ერთადერთ ძესთან გააკეთა? რადგან წაიყვანა ისააკი და ააშენა სამსხვერპლო, მოკლა და მიიყვანა სამსხვერპლოზე მსხვერპლად. ტიროდა და ატირდა ისააკი მამამისის წინაშე, მაგრამ არ შეხედა მას და არც შეებრალა იგი.
78 და გაიმეორა სატანამ ეს სიტყვები და წავიდა მისგან. სარამ გაიგო სატანის ყველა სიტყვა და წარმოიდგინა, რომ ის მოხუცი კაცი იყო ადამიანთაგან, რომელიც მის შვილთან იყო და მოვიდა და ეს ყველაფერი უამბო.
79 და ხმა აიმაღლა სარამ, ატირდა და მწარედ შესძახა შვილის გამო; დაეცა მიწაზე, თავზე მტვერი დაიყარა და თქვა: შვილო ჩემო, ისააკ, შვილო ჩემო, ნეტავ დღეს შენს მაგივრად მოვმკვდარიყავი! და განაგრძო ტირილი და თქვა: ვწუხვარ შენთვის, შვილო ჩემო, შვილო ჩემო, ისააკ, ნეტავ დღეს შენს მაგივრად მოვმკვდარიყავი.
80 და ის კვლავ ტიროდა და ამბობდა: „მწუხარებას განვიცდი შენ გამო, მას შემდეგ, რაც გაგზარდე და აღგზარდე; ახლა ჩემი სიხარული გლოვად გადაიქცა შენ გამო, მე, ვინც შენზე ვნატრობდი და ვტიროდი და ვევედრებოდი ღმერთს, სანამ ოთხმოცდაათი წლის ასაკში არ გაგაჩინე; ახლა კი დანასა და ცეცხლს მსახურებ, როგორც შესაწირავი“.
81 მაგრამ შენთან ერთად ვმშვიდდები, შვილო ჩემო, რომ ეს უფლის სიტყვაა, რადგან შენ შეასრულე შენი ღმერთის მცნება; რადგან ვის შეუძლია ჩვენი ღმერთის სიტყვის დარღვევა, რომლის ხელშია ყოველი ცოცხალი არსების სული?
82 მართალი ხარ შენ, უფალო, ღმერთო ჩვენო, რადგან კეთილი და მართალი არიან შენი ყველა საქმენი; რადგან მეც ვხარობ შენი სიტყვით, რომელიც მიბრძანე და როცა ჩემი თვალი მწარედ ტირის, ჩემი გული ხარობს.
83 და სარამ თავი ერთ-ერთი მხევლის მკერდზე დადო და ქვასავით გაუნძრევლად იქცა.
84 შემდეგ ადგა და ხებრონამდე მისვლამდე დადიოდა და ირგვლივ იკითხა; ყველას, ვისაც გზაზე შეხვდა, ჰკითხა, მაგრამ ვერავინ უთხრა, რა დაემართა მის შვილს.
85 და მივიდა იგი თავის მხევლებთან და მონებთან ერთად კირეათ-არბაში, რომელიც არის ხებრონი, და იკითხა თავისი ძის შესახებ და იქ დარჩა, სანამ თავისი მსახურები გაგზავნა იმის საძებნელად, თუ სად წავიდა აბრაამი ისაკთან ერთად; ისინი წავიდნენ მის საძებნელად სემისა და ებერის სახლში და ვერ იპოვეს იგი. და ეძებეს მთელ ქვეყანაში და არ იყო იქ.
86 და აჰა, სატანა მივიდა სარასთან მოხუცის სახით, მივიდა და დადგა მის წინაშე და უთხრა: ტყუილი გითხარი, რადგან აბრაამმა არ მოუკლავს თავისი ძე და ისიც არ მომკვდარა. და როდესაც მან ეს სიტყვა გაიგო, იმდენად დიდი სიხარულით გაიხარა შვილის გამო, რომ სიხარულით სული ამოუვიდა; მოკვდა და შეუერთდა თავის ხალხს.
87 და როდესაც აბრაამმა დაასრულა თავისი მსახურება, ისაკთან ერთად დაბრუნდა თავის მსახურებთან; ადგნენ და ერთად წავიდნენ ბეერ-შებაში და სახლში დაბრუნდნენ.
88 და ეძებდა აბრაამი სარას, მაგრამ ვერ იპოვა იგი; და ჰკითხა მის შესახებ და უთხრეს: ის ხებრონამდე წავიდა, რომ თქვენ ორივე გეძებნათ, სადაც თქვენ წახვედით, რადგან ასე შეატყობინეს.
89 და წავიდნენ აბრაამი და ისააკი მასთან ხებრონში და როდესაც ნახეს, რომ მკვდარი იყო, ხმა აიმაღლეს და მწარედ ატირდნენ მასზე. დაემხო ისააკი დედის პირზე და ატირდა მასზე და თქვა: „დედაჩემო, დედაჩემო, როგორ მიმატოვე და სად წახვედი? როგორ, როგორ მიმატოვე!“
90 და ძლიერ იტირეს აბრაამი და ისააკი, და ყველა მათი მსახური მათთან ერთად იტირა სარას გამო და დიდი და მძიმე გლოვა დაატეხეს მასზე.

თავი 24

1. სარას სიცოცხლე ას ოცდაშვიდი წელი იყო და მოკვდა სარა; და ადგა აბრაამი თავისი მკვდრისგან, რათა სამარხი ეპოვა თავისი ცოლის, სარას დასამარხავად; და წავიდა და ელაპარაკა ხეთის ძეებს, იმ ქვეყნის მკვიდრთ:
2 მე მდგმური და მდგმური ვარ თქვენთან თქვენს ქვეყანაში; მომეცით სამკვიდრო სამარხი თქვენს ქვეყანაში, რომ დავმარხო ჩემი მკვდარი ჩემს წინაშე.
3. უთხრეს ხეთის ძეებმა აბრაამს: აჰა, ეს ქვეყანა შენს წინაშეა; ჩვენი სამარხებიდან ყველაზე რჩეულში დამარხე შენი მკვდარი, რადგან არავინ დაგიშლის ხელს შენი მკვდარის დამარხვაში.

4 და უთხრა მათ აბრაამმა: თუ თანახმა ხართ, წადით და შეევედრეთ ჩემთვის ეფრონს, ზოქარის ძეს, რომ მომცეს მახფელას გამოქვაბული, რომელიც მისი მინდვრის ბოლოსაა, და მე ვიყიდი მისგან მას, როგორც მოისურვებს.
5 და ცხოვრობდა ეფრონი ხეთის ძეებს შორის; წავიდნენ და დაუძახეს მას; და წარუდგა იგი აბრაამს და უთხრა ეფრონმა აბრაამს: აჰა, ყველაფერს გააკეთებს შენი მსახური; და უთხრა აბრაამმა: არა, არამედ ვიყიდი შენს გამოქვაბულსა და მინდორს, რომელიც გაქვს, რათა სამუდამოდ დაკრძალვის ადგილი იყოს.
6 და მიუგო ეფრონმა და თქვა: აჰა, მინდორი და გამოქვაბული შენს წინაშეა; მომეცი, რაც გინდა. აბრაამმა თქვა: მხოლოდ სრული ფასით ვიყიდი მას შენი ხელიდან, შენი ქალაქის კარიბჭით შემომსვლელთა ხელიდან და შენი შთამომავლობის ხელიდან სამუდამოდ.
7 და გაიგო ეს ეფრონმა და მისმა ყველა ძმამ და აბრაამმა ეფრონს ოთხასი შეკელი ვერცხლი ეფრონისა და მისი ყველა ძმის ხელში აწონა; დაწერა აბრაამმა ეს საქმე და ოთხი მოწმის თანდასწრებით დაამოწმა.
8 და ესენი არიან მოწმეთა სახელები: ამიგალი, ხეთელი აბიშნას ძე, ადიქორომი, ხიველი აშუნაქის ძე, აბდონი, გომერელი აქირამისა, ბაკდილი, ციდონელი აბუდიშის ძე.
9 და აიღო აბრაამმა ნასყიდობის წიგნი და თავის საგანძურში დადო. და აი, სიტყვები, რომლებიც აბრაამმა ჩაწერა წიგნში:
10 რომ გამოქვაბული და მინდორი, რომელიც აბრაამმა იყიდა ხეთელი ეფრონისგან, მისი შთამომავლობისგან, მისი ქალაქიდან გამოსულთაგან და მათი შთამომავლობისგან სამარადისოდ, უნდა იყოს აბრაამისთვის, მისი შთამომავლობისთვის და მისი წელიდან გამოსულთათვის სამარადისო სამკვიდროდ; და დადო ბეჭედი და მოწმეებთან ერთად დაამოწმა.
11 და მინდორი და გამოქვაბული, რომელიც მასში იყო, და მთელი ეს ადგილი აბრაამისთვის და მისი შთამომავლობისთვის, მის შემდეგ, ხეთის ძეებისგან იყო დადასტურებული; აჰა, ის მამრეს წინ არის ხებრონში, ქანაანის ქვეყანაში.
12 ამის შემდეგ აბრაამმა იქ დამარხა თავისი ცოლი სარა და აბრაამსა და მის შთამომავლობას სამარხად ეს ადგილი და მთელი მისი საზღვარი დაუმკვიდრდა.
13 და დაკრძალა აბრაამმა სარა დიდებულად, როგორც მეფეთა დაკრძალვისას ხდებოდა, და დაკრძალეს იგი ძალიან ლამაზ და მშვენიერ სამოსში.
14 მის საფლავთან იჯდა სემი, მისი ვაჟები, ებერი და აბიმელექი, ასევე ანარი, აშქოლი და მამრე, და ქვეყნის ყველა დიდებული მის საფლავს მიჰყვებოდა.
15 და იყო სარას დღეები ას ოცდაშვიდი წელი და მოკვდა იგი. და აღასრულა აბრაამმა დიდი და მძიმე გლოვა და შვიდი დღის განმავლობაში შეასრულა გლოვის წესი.
16 და ანუგეშებდა ქვეყნის ყველა მცხოვრები აბრაამს და მის ძეს, ისაკს, სარას გამო.
17. და როდესაც მათი გლოვის დღეები გავიდა, აბრაამმა გაგზავნა თავისი ძე, ისააკი, და წავიდა სემისა და ებერის სახლში, რათა შეესწავლა უფლის გზები და მისი მითითებები. და დარჩა იქ აბრაამი სამი წელი.
18 იმ დროს ადგა აბრაამი თავის ყველა მსახურთან ერთად და წავიდნენ და დაბრუნდნენ სახლში, ბეერ-შებაში. აბრაამი და მისი ყველა მსახური კი ბეერ-შებაში დარჩნენ.
19 და იმავე წელს მოკვდა აბიმელექი, ფილისტიმელთა მეფე, ას ოთხმოცდაცამეტი წლისა, როცა გარდაიცვალა. წავიდა აბრაამი თავის ხალხთან ერთად ფილისტიმელთა ქვეყანაში და ანუგეშეს მთელი სახლეულობა და ყველა მისი მსახური. შემდეგ შებრუნდა და სახლში წავიდა.
20 აბიმელექის სიკვდილის შემდეგ გერარის მკვიდრებმა წაიყვანეს მისი ვაჟი, ბენმალიქი, რომელიც მხოლოდ თორმეტი წლის იყო, და მამის ნაცვლად დაკრძალეს.
21 და უწოდეს მას სახელი აბიმელექი, მამამისის სახელის მიხედვით, რადგან ასე იყო მათი წესი გერარში და მეფობდა აბიმელექი, მამამისის, აბიმელექის ნაცვლად და დაჯდა მის ტახტზე.
22 და მოკვდა ლოტი, ჰარანის ძე, იმ დღეებში, ისაკის სიცოცხლის ოცდამეცხრამეტე წელს. და ლოტის სიცოცხლის მთელი დღეები ას ორმოცი წელი იყო. და მოკვდა.
23 და ესენი არიან ლოტის შვილები, რომლებიც შეეძინათ მას მისი ქალიშვილებისგან: პირმშოს სახელი იყო მოაბი, ხოლო მეორის - ბენამი.
24 და წავიდნენ ლოტის ორი ვაჟი და მოიყვანა ცოლები ქანაანის ქვეყნიდან და შეეძინათ შვილები. მოაბის ვაჟები იყვნენ

ედი, მაიონი, ტარსოსი და კანვილი - ოთხი ვაჟი. ესენი არიან მოაბის ვაჟების მამები დღემდე.
25. და ლოტის ძეთა ყველა ოჯახი წავიდა საცხოვრებლად, სადაც არ უნდა წასულიყო, რადგან ნაყოფიერნი იყვნენ და უხვად გამრავლდნენ.
26 და წავიდნენ და ააშენეს ქალაქები იმ ქვეყანაში, სადაც ცხოვრობდნენ და აშენებულ ქალაქებს თავიანთი სახელები დაარქვეს.
27 და მოკვდა იმ დღეებში, ისაკის სიცოცხლის ორმოცდამეათე წელს, ნახორი, თერახის ძე, აბრაამის ძმა. და იყო ნახორის სიცოცხლის ყველა დღე ას სამოცდათორმეტი წელი. და მოკვდა და დამარხეს ხარანში.
28. და როდესაც აბრაამმა გაიგო, რომ მისი ძმა გარდაიცვალა, მწუხარებით შეწუხდა და მრავალი დღე გლოვობდა თავის ძმას.
29 და აბრაამმა დაიბარა ელიეზერი, თავისი მთავარი მსახური, რათა ბრძანება მიეცა მისთვის თავისი სახლის შესახებ. მივიდა და დადგა მის წინაშე.
30 და უთხრა მას აბრაამმა: აჰა, მე მოვხუცდი და არ ვიცი ჩემი სიკვდილის დღე, რადგან ხანში შესული ვარ; ამიტომ ადექი, გადი და ნუ მოჰყავ ცოლი ჩემს ძეს ამ ადგილიდან და ამ ქვეყნიდან, ქანაანელთა ასულთაგან, რომელთა შორისაც ვცხოვრობთ.
31. არამედ წადი ჩემს ქვეყანაში და ჩემს სამშობლოში და იქიდან მოუყვანე ცოლი ჩემს ძეს. და უფალი, ცისა და მიწის ღმერთი, რომელმაც წამომიყვანა მამაჩემის სახლიდან და მომიყვანა ამ ადგილას და მითხრა: შენს შთამომავლობას მივცემ ამ ქვეყანას სამკვიდროდ სამარადისოდ. ის გამოგზავნის თავის ანგელოზს შენს წინ და წარგიმართავს გზას, რათა მოუყვანო ცოლი ჩემს ძეს ჩემი ოჯახიდან და მამაჩემის სახლიდან.
32. მიუგო მსახურმა თავის ბატონ აბრაამს და უთხრა: აჰა, მივდივარ შენს სამშობლოში, შენი მამის სახლში და იქიდან მოვიყვანე ცოლი შენი ძისთვის. თუ ქალი არ ინებებს გამომყვეს ამ ქვეყანაში, დავუბრუნო შენი ძე შენი სამშობლოს ქვეყანაში?
33 და უთხრა მას აბრაამმა: ფრთხილად იყავი, რომ აქ არ დააბრუნო ჩემი ძე, რადგან უფალი, რომლის წინაშეც დავდიოდი, ის გამოგზავნის შენს წინ თავის ანგელოზს და წარგიმართავს შენს გზას.
34 და ელიეზერმა ისე მოიქცა, როგორც აბრაამმა უბრძანა, და ელიეზერმა აბრაამს, თავის ბატონს, ამ საკითხზე შეჰფიცა; ადგა ელიეზერი და თან წაიყვანა ათი აქლემი თავისი ბატონის აქლემებიდან და ათი კაცი თავისი ბატონის მსახურებიდან; ადგნენ და წავიდნენ ხარანში, აბრაამისა და ნახორის ქალაქში, რათა აბრაამის ძის, ისააკისთვის, ცოლი მოეყვანათ; და როცა ისინი წავიდნენ, აბრაამმა გაგზავნა ხალხი სემისა და ებერის სახლში და მოიყვანეს იქიდან მისი ძე, ისაკი.
35 და ისააკი დაბრუნდა მამამისის სახლში, ბეერ-შებაში, ხოლო ელიეზერი და მისი ხალხი ხარანში მივიდნენ; და გაჩერდნენ ქალაქში, წყალსატევთან. მან აქლემები წყლის პირას დააჩოქა და იქ დარჩნენ.
36. ილოცა ელიეზერმა, აბრაამის მსახურმა, და თქვა: ღმერთო აბრაამის, ჩემი ბატონისა! დღესვე გამომიგზავნე კეთილი შვებულება და გამოიჩინე სიკეთე ჩემი ბატონის მიმართ, რათა დღესვე შეურჩიო ცოლი ჩემი ბატონის ძეს მისივე ოჯახიდან.
37 და ისმინა უფალმა ელიეზერის ხმა თავისი მსახურის, აბრაამის გამო და შემთხვევით შეხვდა ბეთუელის ასულს, მილქას ძისა, ნახორის ცოლისა და აბრაამის ძმისა, და მივიდა ელიეზერი მის სახლში.
38. ელიეზერმა უამბო მათ თავისი საზრუნავი და ის, რომ აბრაამის მსახური იყო, და ისინი დიდად გაიხარეს მისით.
39 და აკურთხეს ყველამ უფალი, რომელმაც ეს ამბავი მოიმოქმედა, და მისცეს მას რებეკა, ბეთუელის ასული, ისაკისთვის ცოლად.
40. და ყმაწვილი ქალი ძალიან ლამაზი შესახედავი იყო, ქალწული იყო; რებეკა კი იმ დღეებში ათი წლის იყო.
41 და იმ ღამეს ბეთუელმა, ლაბანმა და მისმა შვილებმა ნადიმი გამართეს. ელიეზერი და მისი ხალხი მოვიდნენ, ჭამეს, სვეს და იმ ღამეს იქ გაიხარეს.
42 ადგა დილით ელიეზერი, ის და მასთან მყოფი კაცები, და დაუძახა ბეთუელის მთელ სახლს და უთხრა: გამიშვით, რომ ჩემს ბატონთან წავიდე. ადგნენ და გაუშვეს რებეკა და მისი ძიძა დებორა, უზის ასული, და მისცეს მას ვერცხლი და ოქრო, მსახურები და მხევლები, და აკურთხეს იგი.
43 და გაუშვეს ელიეზერი თავის ხალხთან ერთად; წაიყვანეს მსახურებმა რებეკა და ის წავიდა და დაბრუნდა თავის ბატონთან ქანაანის ქვეყანაში.

44 და მოიყვანა ისაკმა რებეკა და გახდა მისი ცოლი, და შეიყვანა იგი კარავში.
45 ორმოცი წლის იყო ისააკი, როცა მოიყვანა რებეკა, თავისი ბიძის, ბეთუელის ასული, ცოლად.

თავი 25

1. იმ დროს კვლავ მოიყვანა აბრაამმა ცოლი სიბერეში, სახელად კეტურა, ქანაანის ქვეყნიდან.
2. და უშვა მას ზიმრანი, იოკშანი, მედანი, მიდიანი, იშბაკი და შუახი - ექვსი ვაჟი. ზიმრანის ვაჟები იყვნენ აბიჰენი, მოლიქი და ნარიმი.
3 იოკშანის ძენი იყვნენ შება და დედანი; მედანის ძენი იყვნენ ამიდა, იოაბი, გოქი, ელისე და ნოთაქი; მიდიანის ძენი იყვნენ ეფახი, ეფერი, ქანოქი, აბიდა და ელდაა.
4 იშბაკის ძენი იყვნენ მაკირო, ბეიოდუა და ტატორი.
5 შუაქის ძენი იყვნენ ბილდადი, მამდადი, მუნანი და მებანი; ესენი არიან ქანაანელი ქალის, კეტურას, ძეთა საგვარეულოები, რომელიც მან ებრაელ აბრაამს უშვა.
6 და გაუშვა აბრაამმა ყველა ესენი და საჩუქრები მისცა მათ; და წავიდნენ მისი ძის, ისაკისგან, რათა ეცხოვრათ იქ, სადაც ადგილს იპოვიდნენ.
7 და ყველა ესენი აღმოსავლეთის მთაზე ავიდა და ექვსი ქალაქი ააშენეს, სადაც დღემდე ცხოვრობენ.
8. შებასა და დედანის ძენი, იოკშანის ძენი, თავიანთ ძენებთან ერთად არ ცხოვრობდნენ თავიანთ ძმებთან ერთად, თავიანთ ქალაქებში; ისინი წავიდნენ და დაბანაკდნენ ქვეყნებსა და უდაბნოებში დღემდე.
9 და წავიდნენ მიდიანის, აბრაამის ძის, შვილები ქუშის ქვეყნის აღმოსავლეთით და იპოვეს იქ დიდი ხეობა აღმოსავლეთის ქვეყანაში, და დარჩნენ იქ, ააშენეს ქალაქი და დასახლდნენ იქ. ეს არის მიდიანის ქვეყანა დღემდე.
10 და მიდიანელი დასახლდა ქალაქში, რომელიც მან ააშენა, ის, მისი ხუთი ვაჟი და მისი ყველა სამკვიდრო.
11 და ესენი არიან მიდიანის ძეების სახელები მათი ქალაქების მიხედვით: ეფა, ეფერი, ხანოქი, აბიდა და ელდაა.
12 ეფას ძენი იყვნენ მეთაქი, მეშარი, ავი და ცანუა; ეფერის ძენი იყვნენ ეფრონი, ცური, ალირუნი და მედინი; ქანოქის ძენი იყვნენ რეუელი, რეკემი, აზი, ალიოშუბი და ალადი.
13 აბიდას ძენი იყვნენ: ხური, მელუდი, კერური და მოლქი; ელდაას ძენი იყვნენ: მიქერი, რება, მალქია და გაბოლი; ესენი არიან მიდიანელთა სახელები მათი საგვარეულოების მიხედვით; შემდეგ მიდიანელთა საგვარეულოები მიდიანის ქვეყანაში გავრცელდნენ.
14. ესენი არიან ისმაელის, აბრაამის ძის, შთამომავლობა, რომელიც უშვა აბრაამს აგარმა, სარას მხევალმა.
15 და მოიყვანა ისმაელმა ცოლი ეგვიპტის ქვეყნიდან, სახელად რიბა, იგივე მერიბა.
16 რიბამ ისმაელს ნებაიოთი უშვა კედარი, ადბეელი, მიბსამი და მათი და, ბოსმათი.
17. და გაუშვა ისმაელმა თავისი ცოლი რიბა და წავიდა ის მისგან და დაბრუნდა ეგვიპტეში, მამამისის სახლში, და იქ დასახლდა, რადგან ძალიან ცუდი იყო ისმაელისა და მისი მამის, აბრაამის თვალში.
18. შემდეგ ისმაელმა ქანაანის ქვეყნიდან ცოლი მოიყვანა, სახელად მალქუთი. მან უშვა მას ნიშმა, დუმა, მასა, ხადადი, თემა, იეტური, ნაფიში და კედმა.
19 ესენი არიან ისმაელის ვაჟები და ეს არის მათი სახელები, თორმეტი მთავარი მათი ტომების მიხედვით; და შემდეგ ისმაელის საგვარეულოები გაიშალა და ისმაელმა წაიყვანა თავისი შვილები და მთელი ქონება, რაც კი ჰქონდა შეძენილი, თავისი სახლის სულებთან და ყველაფერსთან ერთად, რაც მას ეკუთვნოდა, და წავიდნენ საცხოვრებლად, სადაც ადგილს იპოვიდნენ.
20 და წავიდნენ და დასახლდნენ ფარანის უდაბნოს მახლობლად. მათი საცხოვრებელი იყო ხავილადან შურამდე, რომელიც ეგვიპტის პირდაპირაა, აშურისკენ მიმავალ გზაზე.
21 და დასახლდნენ ისმაელი და მისი ვაჟები იმ ქვეყანაში და შეეძინათ შვილები, და ნაყოფიერნი იყვნენ და უხვად გამრავლდნენ.
22 და ესენი არიან ნებაიოთის, ისმაელის პირმშოს, ვაჟების სახელები: მენდი, სენდი, მაიონი; კედარის ვაჟები იყვნენ: ალიონი, კეზემი, ხამადი და ელი.
23 ადბეელის ძენი იყვნენ ქამადი და იაბინი; მიბსამის ძენი იყვნენ ობადია, ებედმელექი და იეუში; ესენი არიან რიბას, ისმაელის ცოლის, ძეთა საგვარეულოები.

24 და მიშმას, ისმაელის ძის, ძენი იყვნენ შამუა, ზექარიონი და ობედი; ხოლო დუმას ძენი იყვნენ კეზედი, ელი, მახმადი და ამედი.
25 მასას ძენი იყვნენ მელონი, მულა და ებიდადონი; ხადადის ძენი იყვნენ აზური, მინზარი და ყებედმელექი; თემას ძენი იყვნენ სეირი, სადონი და იაკოლი.
26 იეთურის ვაჟები იყვნენ მერითი, იაიში, ალიო და ფახოთი; ნაფიშის ვაჟები იყვნენ ებედ-ტამედი, აბიასაფი და მირი; კედმას ვაჟები იყვნენ ხალიპი, ტახტი და ომირი; ესენი იყვნენ მალქუთის, ისმაელის ცოლის, ვაჟები მათი საგვარეულოების მიხედვით.
27 ესენი ყველანი ისმაელის საგვარეულოები არიან მათი თაობების მიხედვით და ცხოვრობდნენ იმ ქვეყნებში, სადაც ქალაქები ააშენეს დღემდე.
28 რებეკა, აბრაამის ძის, ისააკის ცოლი, ბეთუელის ასული, იმ დღეებში უნაყოფო იყო, შთამომავალი არ ჰყოლია; და ცხოვრობდა ისააკი მამამისთან ქანაანის ქვეყანაში; და იყო უფალი ისაკთან; და მოკვდა არფაქშადი, სემის ძე, ნოეს ძის, იმ დღეებში, ისაკის სიცოცხლის ორმოცდამერვე წელს; და არფაქშადის სიცოცხლის მთელი დღე ოთხას ოცდათვრამეტი წელი იყო და მოკვდა.

თავი 26

1. აბრაამის ძის, ისააკის, სიცოცხლის ორმოცდამეცხრამეტე წელს, მისი ცოლი რებეკა, იმ დღეებში ჯერ კიდევ უნაყოფო იყო.
2. და უთხრა რებეკამ ისაკს: ჭეშმარიტად გავიგე, ბატონო ჩემო, რომ შენი დედა სარა უნაყოფო იყო თავის დღეებში, სანამ ჩემმა უფალმა აბრაამმა, შენმა მამამ, არ ილოცა მისთვის და არ დაორსულდა მისგან.
3 ახლა კი ადექი და შენც ილოცე ღმერთის მიმართ და ის შეისმენს შენს ლოცვას და თავისი წყალობით გვიხსენებს.
4 და მიუგო ისაკმა, თავის ცოლს, რებეკას: აბრაამმა უკვე ილოცა ჩემთვის ღმერთს, რომ გაემრავლებინა მისი თესლი; ამიტომ, ახლა ეს უნაყოფობა შენგან უნდა გამოვიდეს ჩვენამდე.
5. რებეკამ უთხრა მას: „ახლა შენც ადექი და ილოცე, რათა უფალმა შეისმინოს შენი ვედრება და მომცეს შვილები“. ისმინა ისააკმა თავისი ცოლის სიტყვები. ადგნენ ისააკთან ერთად და წავიდნენ მორიას ქვეყანაში, რათა ელოცათ იქ და ეძიათ უფალი. როცა იმ ადგილას მივიდნენ, ადგა ისაკი და ილოცა უფლის მიმართ თავისი ცოლის გამო, რადგან უნაყოფო იყო.
6. თქვა ისაკმა: უფალო, ცისა და მიწის ღმერთო, შენი სიკეთითა და წყალობით სავსე დედამიწა, შენ წაიყვანე მამაჩემი მისი მამის სახლიდან და მისი დაბადების ადგილიდან და მოიყვანე ამ ქვეყანაში და უთხარი: შენს შთამომავლობას მივცემ ამ ქვეყანას; შენ კი აღუთქვი და გამოუცხადე: გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც ცის ვარსკვლავებს და როგორც ზღვის ქვიშას. ახლა კი დადასტურდეს შენი სიტყვები, რომლებიც უთხარი ჩემს მამას.
7 რადგან შენ ხარ უფალი, ჩვენი ღმერთი, შენკენაა მოპყრობილი ჩვენი თვალები, რომ მოგვცეს კაცთა თესლი, როგორც აღგვითქვი, რადგან შენ ხარ უფალი, ჩვენი ღმერთი, და მხოლოდ შენკენაა მოპყრობილი ჩვენი თვალები.
8. და ისმინა უფალმა ისააკისა, აბრაამის ძის, ლოცვა და ისმინა უფალმა მისი ვედრება და დაორსულდა რებეკა, მისი ცოლი.
9 და დაახლოებით შვიდი თვის შემდეგ ბავშვები ერთმანეთს ეჭიდებოდნენ მის მუცელში და ძლიერ სტკიოდა, რომ იღლებოდა მათ გამო. და უთხრა ყველა ქალს, ვინც იმ დროს იმ ქვეყანაში იყო: ნუთუ თქვენც იგივე დაგემართათ, რაც მე? მათ უთხრეს: არა.
10 და უთხრა მათ: რატომ ვარ მარტო მე ამაში ყველა ქალს შორის, ვინც კი დედამიწაზე იყო? და წავიდა მორიას ქვეყანაში უფლის სათხოვნელად ამის გამო; და წავიდა სემთან და ებერთან, მის ძესთან, რათა ეკითხა მათგან ამ საქმის შესახებ და ეკითხათ უფალი მისთვის ამ საქმეში.
11 და ასევე სთხოვა აბრაამს, რომ ეძია და გამოეკითხა უფლისთვის ყველაფერი, რაც მას დაემართა.
12 და ყველამ ჰკითხა უფალს ამ საკითხზე და მოუტანეს მას უფლის სიტყვა და უთხრეს: ორი შვილია შენს მუცელში და მათგან ორი ერი აღდგება; ერთი ერი მეორეზე ძლიერი იქნება და უფრო დიდი უმცროსს დაემორჩილება.
13. და როდესაც მისი მშობიარობის დღეები შესრულდა, მუხლებზე დაიჩოქა და, აჰა, ტყუპები იყვნენ მის მუცელში, როგორც უფალმა უთხრა მას.
14. და გამოვიდა პირველი, მთლიანად წითელი, როგორც ბეწვიანი სამოსელი. და

უწოდა მას ქვეყნის მთელმა ხალხმა ესავი, რადგან ამბობდნენ: ესე შეიქმნა საშოდანვე.
15. ამის შემდეგ მოვიდა მისი ძმა და ხელი ესავის ქუსლს ეჭირა, ამიტომ უწოდეს მას იაკობი.
16 და სამოცი წლის იყო ისააკი, აბრაამის ძე, როცა შვა ისინი.
17. და ბიჭები მეთხუთმეტე წლამდე გაიზარდნენ და ადამიანთა საზოგადოებაში შევიდნენ. ესავი იყო კაცი მზაკვარი და ცბიერი, მინდორში მონადირე გამოცდილი, იაკობი კი კაცი წრფელი და ბრძენი, კარვებში ცხოვრობდა, ფარას მწყემსავდა და უფლის რჯულს და მამისა და დედის მცნებებს სწავლობდა.
18 და დასახლდნენ ისაკი და მისი სახლის შვილები აბრაამთან, მის მამასთან, ქანაანის ქვეყანაში, როგორც ღმერთმა უბრძანა მათ.
19 და წავიდა ისმაელი, აბრაამის ძე, თავისი შვილებითა და მათი ყველა ქონებითურთ და დაბრუნდნენ იქ, ხავილას ქვეყანაში და იქ დასახლდნენ.
20. და წავიდა აბრაამის ხარჭების ყველა შთამომავალი აღმოსავლეთის ქვეყანაში საცხოვრებლად, რადგან აბრაამმა გაუშვა ისინი თავისი ძისგან და საჩუქრები მისცა მათ, და წავიდნენ.
21 და მისცა აბრაამმა ყველაფერი, რაც ჰქონდა, თავის ძეს, ისაკს, და მთელი თავისი საგანძურიც.
22 და უბრძანა მას და უთხრა: ნუთუ არ იცი და არ გესმის, რომ უფალი არის ღმერთი ცაში და დედამიწაზე და მის გარდა სხვა არავინაა?
23 და მან წამიყვანა მამაჩემის სახლიდან და ჩემი დაბადების ადგილიდან და მომცა ყველა ნეტარება ამქვეყნად; მან მიხსნა ბოროტთა რჩევისგან, რადგან მას ვენდობოდი.
24 და მან ამ ადგილას მიმიყვანა და ურ-კასდიმიდან გამომიხსნა; და მითხრა: შენს შთამომავლობას მივცემ ყველა ამ ქვეყანას და ისინი დაიმკვიდრებენ მათ, თუ დაიცავენ ჩემს მცნებებს, ჩემს წესებსა და ჩემს განჩინებებს, რომლებიც გიბრძანე და რომლებსაც ვუბრძანებ მათ.
25 ახლა კი, შვილო, ისმინე ჩემი ხმა და დაიცავი უფლის, შენი ღმერთის მცნებები, რომლებიც გიბრძანე. ნუ გადაუხვევ სწორი გზიდან არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ, რათა კარგად იყო შენ და შენი შვილები შენს შემდეგ უკუნისამდე.
26. და გაიხსენე უფლის საოცრებები და მისი სიკეთე, რომელიც ჩვენ მიმართ გამოავლინა, როდესაც გვიხსნა ჩვენი მტრების ხელიდან და უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, ისინი ჩვენს ხელში ჩაგვაგდო; ახლა კი დაიცავი ყველაფერი, რაც გიბრძანე და ნუ გადაუხვევ შენი ღმერთის მცნებებს და ნუ ემსახურები მის გარდა არავის, რათა კარგად იყო შენ და შენი შთამომავლობა შენს შემდეგ.
27 და ასწავლე შენს შვილებს და შენს შთამომავლობას უფლის მცნებები და მისი მცნებები და ასწავლე მათ სწორი გზა, რომლითაც უნდა იარონ, რათა კარგად იყვნენ ისინი უკუნისამდე.
28 და მიუგო ისაკმა მამას და უთხრა: რაც მიბრძანა ჩემმა უფალმა, იმას შევასრულებ და არ გადავუხვევ უფლის, ჩემი ღმერთის, მცნებებს, ყველაფერს დავიცავ, რაც მიბრძანა. და აკურთხა აბრაამმა თავისი ძე, ისააკი, და ასევე მისი შვილები; და ასწავლა აბრაამმა იაკობს უფლის რჯული და მისი გზები.
29. და იყო იმ ჟამს, რომ გარდაიცვალა აბრაამი, იაკობისა და ესავის, ისაკის ძეთა, სიცოცხლის მეთხუთმეტე წელს. აბრაამის სიცოცხლის ყველა დღე იყო ას სამოცდათხუთმეტი წელი. და მოკვდა და შეუერთდა თავის ერს კარგ სიბერეში, მოხუცი და დღეებით გაძღომილი. და დამარხეს იგი ისაკმა და ისმაელმა, მისმა ძეთ.
30. და როდესაც ქანაანის მკვიდრებმა გაიგეს, რომ აბრაამი გარდაიცვალა, ყველანი მოვიდნენ თავიანთი მეფეებით, მთავრებითა და ყველა მათი კაცით აბრაამის დასამარხად.
31. და მოვიდნენ ხარანის ქვეყნის ყველა მცხოვრები, აბრაამის სახლის ყველა ოჯახი, ყველა მთავარი და დიდებული და აბრაამის ვაჟები ხარჭებისგან, როგორც კი გაიგეს აბრაამის სიკვდილი, და გადაუხადეს აბრაამის სიკეთე და ანუგეშეს ისააკი, მისი ძე. და დამარხეს აბრაამი გამოქვაბულში, რომელიც იყიდა ეფრონ ხეთელისგან და მისი შვილებისგან სამარხად.
32. ქანაანის ყველა მცხოვრები და ყველა, ვინც იცნობდა აბრაამს, მთელი წელი გლოვობდა აბრაამს, გლოვობდნენ მას კაცები და ქალები.
33 და ყველა ბავშვი და ქვეყნის ყველა მცხოვრები ტიროდა აბრაამის გამო, რადგან აბრაამი ყველას მიმართ კეთილი იყო და მართალი იყო ღმერთთან და ადამიანებთან.

34 და არ გამოჩენილა კაცი, რომელსაც აბრაამის მსგავსი ღვთისმოშიში ყოფილიყო, რადგან სიყმაწვილიდანვე ეშინოდა თავისი ღვთისა და ემსახურებოდა უფალს და მის გზას მიჰყვებოდა მთელი სიცოცხლე, სიყმაწვილიდან სიკვდილამდე.
35 და უფალი იყო მასთან და იხსნა იგი ნიმროდისა და მისი ხალხის რჩევისგან, და როდესაც მან ელამის ოთხ მეფეს ომი გამოუცხადა, დაამარცხა ისინი.
36 და მან დედამიწის ყველა შვილი ღვთის სამსახურში მიიყვანა და ასწავლა მათ უფლის გზები და აცნობა მათ უფალი.
37 და გააშენა ჭაჭა და გააშენა იქ ვენახი და ყოველთვის თავის კარავში ამზადებდა საჭმელსა და სასმელს ქვეყნის გამვლელებისთვის, რათა მის სახლში გაძღომოდნენ.
38 და იხსნა უფალმა ღმერთმა მთელი დედამიწა აბრაამის გამო.
39 აბრაამის სიკვდილის შემდეგ აკურთხა ღმერთმა მისი ძე, ისააკი, და მისი შვილები. და იყო უფალი ისაკთან, როგორც იყო მის მამასთან, აბრაამთან. რადგან იცავდა ისააკი უფლის ყველა მცნებას, როგორც უბრძანა მას აბრაამმა, მისმა მამამ, და არ გადაუხვევია არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ სწორი გზიდან, რომელიც მამამისმა დაუკვეთა.

თავი 27

1. და იმ დროს, აბრაამის სიკვდილის შემდეგ, ესავი ხშირად დადიოდა მინდორში სანადიროდ.
2. ნიმროდი, ბაბილონის მეფე, იგივე ამრაფელი, ხშირად დადიოდა თავის ძლიერ კაცებთან ერთად მინდორში სანადიროდ და დღის სიგრილეში თავის კაცებთან ერთად სეირნობისთვის.
3. ნიმროდი მთელი დღე აკვირდებოდა ესავს, რადგან შური გაუჩნდა ნიმროდის გულში ესავის მიმართ მთელი დღე.
4. ერთ დღეს ესავი წავიდა ველზე სანადიროდ და იპოვა ნიმროდი, რომელიც უდაბნოში სეირნობდა თავის ორ კაცთან ერთად.
5. და ყველა მისი ძლიერი კაცი და მისი ხალხი მასთან იყო უდაბნოში, მაგრამ ისინი განშორდნენ მას და სხვადასხვა მხარეს წავიდნენ მისგან სანადიროდ. და ესავი ნიმროდს დაემალა და უდაბნოში იმალებოდა.
6 ნიმროდმა და მისმა კაცებმა, რომლებიც მასთან იყვნენ, ვერ იცნეს იგი და ნიმროდი და მისი ხალხი ხშირად დადიოდნენ მინდორში დღის სიგრილეში, რათა სცოდნოდათ, სად ნადირობდნენ მისი ხალხი მინდორში.
7 და მივიდნენ ნიმროდი და მისი ორი კაცი, რომლებიც მასთან იყვნენ, იმ ადგილას, სადაც იყვნენ. და უეცრად წამოდგა ესავი თავისი სამალავიდან, ამოიღო მახვილი, გაიქცა ნიმროდთან და თავი მოჰკვეთა.
8. და სასოწარკვეთილი ბრძოლა გაუმართა ესავმა ნიმროდთან მყოფ ორ კაცს. როდესაც მათ დაუძახეს, ესავი მათკენ შებრუნდა და მახვილით მოკლა ისინი.
9 და ნიმროდის ყველა ძლიერმა კაცმა, რომლებმაც ის უდაბნოში დატოვეს, შორიდან გაიგონეს ძახილი და იცნეს ამ ორი კაცის ხმა, და გაიქცნენ, რათა გაეგოთ მიზეზი, როდესაც იპოვეს მათი მეფე და მასთან ერთად მყოფი ორი კაცი უდაბნოში მკვდარი.
10. როგორც კი ესავმა დაინახა შორიდან მომავალი ნიმროდის ძლიერი ვაჟკაცები, გაიქცა და გადარჩა; აიღო ესავმა ნიმროდის ძვირფასი სამოსელი, რომელიც ნიმროდის მამამ ნიმროდს დაუტოვა და რომლითაც ნიმროდმა მთელ ქვეყანაზე გაიმარჯვა, გაიქცა და თავის სახლში დამალა.
11. აიღო ესავმა ეს სამოსელი და გაიქცა ქალაქში ნიმროდის კაცების გამო. მივიდა მამამისის სახლში ბრძოლისგან დაღლილი და დაქანცული. მწუხარებისგან სიკვდილის პირას იყო, როცა მიუახლოვდა თავის ძმას, იაკობს, და მის წინ დაჯდა.
12. უთხრა იაკობს, თავის ძმას: აჰა, დღეს მოვკვდები და რად მინდა პირმშოობა? გონივრულად მოიქცა იაკობი ესავის მიმართ და მიჰყიდა ესავმა თავისი პირმშოობა იაკობს, რადგან ასე იყო უფლისგან.
13. ესავის წილის ნაწილი მახფელას მინდვრის გამოქვაბულში, რომელიც აბრაამმა ხეთელებისგან იყიდა სამარხად, ესავმაც გაყიდა იაკობს. და იაკობმა იყიდა ეს ყველაფერი თავისი ძმისგან, ესავისგან, სანაცვლოდ.
14 და იაკობმა ეს ყველაფერი წიგნში ჩაწერა და მოწმეებთან ერთად დაამოწმა, დაბეჭდა და წიგნი იაკობის ხელში დარჩა.
15 და როდესაც მოკვდა ნიმროდი, ქუშის ძე, მისმა კაცებმა წამოიყვანეს იგი, შეძრწუნებულებმა მოიყვანეს და დამარხეს იგი თავის ქალაქში. და ნიმროდის

სიცოცხლის ხანგრძლივობა იყო ორას
თხუთმეტი წელი. და მოკვდა.
16 და დღეები, როდესაც ნიმროდი მეფობდა
ქვეყნის ხალხზე, იყო ას ოთხმოცდახუთი
წელი; და მოკვდა ნიმროდი ესავის მახვილით
სირცხვილითა და ზიზღით, და აბრაამის
შთამომავლობამ გამოიწვია მისი სიკვდილი,
როგორც მან სიზმარში იხილა.
17 ნიმროდის გარდაცვალების შემდეგ მისი
სამეფო მრავალ ნაწილად დაიყო და ყველა
ის ნაწილი, რომელზეც ნიმროდი მეფობდა,
დაუბრუნდა ქვეყნის შესაბამის მეფეებს,
რომლებმაც ისინი ნიმროდის
გარდაცვალების შემდეგ დაიბრუნეს და
ნიმროდის სახლის ყველა ხალხი დიდი ხნის
განმავლობაში ქვეყნის ყველა სხვა მეფეს
ემორჩილებოდა.

თავი 28

1. იმ დღეებში, აბრაამის სიკვდილის შემდეგ,
იმ წელს, უფალმა დიდი შიმშილობა მოუტანა
ქვეყანას. და როდესაც შიმშილობა
მძვინვარებდა ქანაანის ქვეყანაში, ადგა
ისაკი, რომ ეგვიპტეში ჩასულიყო შიმშილობის
გამო, როგორც მამამისმა აბრაამმა გააკეთა.
2. იმ ღამეს უფალი გამოეცხადა ისაკს და
უთხრა: ნუ ჩახვალ ეგვიპტეში, არამედ ადექი
და წადი გერარში, აბიმელექთან,
ფილისტიმელთა მეფესთან, და დარჩი იქ,
სანამ შიმშილობა არ დამთავრდება.
3 და ადგა ისააკი და წავიდა გერარში,
როგორც უბრძანა მას უფალმა, და დარჩა იქ
მთელი წელი.
4. და როდესაც ისააკი გერარში მივიდა,
ქვეყნის ხალხმა დაინახა, რომ მისი ცოლი,
რებეკა, მშვენიერი იყო. და ჰკითხეს გერარის
ხალხმა ისაკს მისი ცოლის შესახებ. მან თქვა:
ჩემი დაა. რადგან ეშინოდა ეთქვა, რომ მისი
ცოლი იყო, რათა ქვეყნის ხალხი არ მოეკლათ
მის გამო.
5 და მივიდნენ აბიმელექის მთავრები და აქეს
ქალი მეფესთან, მაგრამ მან არ უპასუხა მათ
და არც მათი სიტყვები შეისმინა.
6 მაგრამ გაიგონა, რომ ისააკმა ის თავის დად
გამოაცხადა, ამიტომ მეფემ ეს თავისთვის
შეინახა.
7 და როდესაც ისააკი სამი თვე დარჩა იმ
ქვეყანაში, აბიმელექი სარკმლიდან გაიხედა
და დაინახა, რომ აჰა, ისააკი თავის ცოლ
რებეკასთან ერთად თამაშობდა. რადგან
ისააკი მეფის გარეთა სახლში ცხოვრობდა,
ხოლო ისააკის სახლი მეფის სახლის
მოპირდაპირე მხარეს იყო.
8. უთხრა მეფემ ისაკს: რა გვიყავი, რომ შენს
ცოლზე თქვი, ჩემი დაა? როგორ ადვილად
დაწვებოდა მასთან ხალხის დიდებული კაცი
და დანაშაულს დაგვატეხდი.
9 და უთხრა ისაკმა აბიმელექს: რადგან
მეშინოდა, არ მოვკვდე ჩემი ცოლის გამო,
ამიტომ ვთქვი: ჩემი დაა-მეთქი.
10 იმ დროს აბიმელექმა უბრძანა თავის
ყველა მთავარსა და დიდებულს და წაიყვანეს
ისააკი და რებეკა, მისი ცოლი, და მიიყვანეს
მეფის წინაშე.
11. მეფემ ბრძანა, რომ დიდებულ სამოსში
ჩაეცვათ ისინი, ქალაქის ქუჩებში ცხენებით
გაეყვანათ და მთელ ქვეყანაში
გამოეცხადებინათ მათ წინაშე: ეს არის კაცი
და ეს არის მისი ცოლი; ვინც შეეხება ამ კაცს
ან მის ცოლს, მოკვდება. დაბრუნდა ისააკი
ცოლთან ერთად მეფის სახლში. უფალი იყო
ისაკთან და ძლიერდებოდა და არაფერი
აკლდა.
12 და აპოვნინა უფალმა ისაკს მადლი
აბიმელექის და ყველა მისი მორჩილის
თვალში. და კარგად იქცეოდა აბიმელექი
ისაკს, რადგან ახსოვდა აბიმელექმა ფიცი და
აღთქმა, რომელიც მის მამასა და აბრაამს
შორის იყო.
13 და უთხრა აბიმელექმა ისაკს: აჰა, მთელი
ქვეყანა შენს წინაშეა; იცხოვრე სადაც კი
გენებოს, სანამ შენს მიწაზე არ დაბრუნდები.
და მისცა აბიმელექმა ისაკს მინდვრები,
ვენახები და გერარის ქვეყნის საუკეთესო
ნაწილი, რათა დაეთესა, მოემკა და ეჭამა
მიწის ნაყოფი, სანამ შიმშილობის დღეები არ
გათავდებოდა.
14 და დათესა ისაკმა იმ მიწაზე და ასმაგად
მოიმკა იმავე წელს. და აკურთხა იგი უფალმა.
15 და განდიდდა კაცი და ფლობდა ცხვარ-
ძროხას და დიდძალ მსახურთა.
16 და როდესაც შიმშილობის დღეები გავიდა,
უფალი გამოეცხადა ისაკს და უთხრა მას:
ადექი, გადი ამ ადგილიდან და დაბრუნდი
შენს ქვეყანაში, ქანაანის ქვეყანაში. ადგა
ისააკი და დაბრუნდა ხებრონში, რომელიც
ქანაანის ქვეყანაშია, ის და მისი ყველა
სამკვიდრო, როგორც უბრძანა მას უფალმა.
17 ამის შემდეგ გარდაიცვალა შელაქი,
არფაქშადის ვაჟი, იმ წელს, იაკობისა და
ესავის სიცოცხლის მეთვრამეტე წელს; და

შელაქის სიცოცხლის მთელი დღე ოთხას ოცდაცამეტი წელი იყო და მოკვდა.
18. იმ დროს გაგზავნა ისაკმა თავისი უმცროსი ვაჟი, იაკობი, სემისა და ებერის სახლში და ისწავლა უფლის რჯული. იაკობი ოცდათორმეტი წელი დარჩა სემისა და ებერის სახლში. მისი ძმა, ესავი, არ წავიდა, რადგან არ სურდა წასვლა და დარჩა მამამისის სახლში, ქანაანის ქვეყანაში.
19. ესავი გამუდმებით ნადირობდა მინდორში, რათა სახლში მოეტანა ის, რაც შეეძლო. ესავიც ასე იქცეოდა მთელი დღე.
20. ესავი იყო მზაკვარი და ცბიერი კაცი, რომელიც ადამიანთა გულებს ეძებდა და აცდუნებდა მათ. ესავი კი მამაცი კაცი იყო ველზე და ჩვეულებისამებრ წავიდა სანადიროდ და მივიდა სეირის ველამდე, ანუ ედომამდე.
21 და დარჩა ის სეირის ქვეყანაში, ნადირობდა მინდორში ერთი წელი და ოთხი თვე.
22 და იხილა ესავმა სეირის ქვეყანაში ქანაანელი კაცის ასული, სახელად იეჰუდითი, ბეერის ასული, ეფერის ძისა, ქანაანელი ძის, ხეთის საგვარეულოდან.
23 და მოიყვანა იგი ესავმა ცოლად და მივიდა მასთან. ორმოცი წლის იყო ესავი, როცა მოიყვანა იგი და მიიყვანა იგი ხებრონში, მამის სამყოფელში, და დასახლდა იქ.
24 და იყო იმ დღეებში, ისაკის სიცოცხლის ას მეათე წელს, ანუ იაკობის სიცოცხლის ორმოცდამეათე წელს, იმ წელს გარდაიცვალა სემი, ნოეს ძე; ექვსასი წლის იყო სემი, როცა გარდაიცვალა.
25 და როდესაც სემი გარდაიცვალა, იაკობი დაბრუნდა მამამისთან ხებრონში, რომელიც ქანაანის ქვეყანაშია.
26. იაკობის სიცოცხლის ორმოცდამეექვსე წელს მოვიდა ხალხი ხარანიდან და უამბეს რებეკას თავისი ძმის, ლაბანის, ბეთუელის ძის შესახებ.
27. რადგან ლაბანის ცოლი იმ დღეებში უნაყოფო იყო და შვილს არ აჩენდა, და არც მის მხევლებს არ უჩენიათ მისთვის.
28. და გაიხსენა უფალმა ადინა, ლაბანის ცოლი, და დაორსულდა იგი და შვა ტყუპი ასულები. და უწოდა ლაბანმა თავის ასულებს სახელები: უფროსის სახელი - ლია, ხოლო უმცროსის - რახელი.
29 და მოვიდა ის ხალხი და უამბო ეს ამბავი რებეკას. და დიდად გაიხარა რებეკამ, რომ უფალმა მოინახულა მისი ძმა და რომ მას შვილები შეეძინა.

თავი 29

1. და დაბერდა ისაკი, აბრაამის ძე, და ხანში შესულიყო; დამძიმდა თვალები სიბერისგან; დაბინდულიყო და ვეღარ ხედავდა.
2. იმ დროს დაუძახა ისაკმა თავის ძეს, ესავს, და უთხრა: აიღე შენი იარაღი, შენი კაპარჭი და შენი მშვილდი; ადექი და გადი ველზე; მომიტანე ნანადირევი, მომიმზადე გემრიელი საჭმელი და მომიტანე, რომ ვჭამო და გაკურთხო სიკვდილის წინ, რადგან ახლა დავბერდი და ჭაღარა გავხდი.
3 და ასეც მოიქცა ესავი; აიღო თავისი იარაღი და გავიდა ველზე, როგორც ყოველთვის, ნანადირევის სანადიროდ, რათა მიეტანა მამამისისთვის, როგორც უბრძანა, რათა აკურთხებინა იგი.
4. და გაიგონა რებეკამ ყველა სიტყვა, რაც უთხრა ისაკმა ესავს, და იჩქარა და დაუძახა თავის ძეს, იაკობს, და უთხრა: ასე უთხრა შენმა მამამ შენს ძმას, ესავს, და ასე მოვისმინე; ახლა კი იჩქარე და გააკეთე ის, რასაც გეტყვი.
5 ადექი და წადი, გთხოვ, ფარასთან და მომიყვანე ორი კარგი თხა; მე მოვამზადებ შენს მამას გემრიელ ხორცს; შენ კი მიუტანე გემრიელ ხორცს, რომ შეჭამოს, სანამ შენი ძმა ნადირობიდან დაბრუნდება, რათა გაკურთხოს შენმა მამამ.
6. და იჩქარა იაკობმა და ისე მოიქცა, როგორც დედამისმა უბრძანა, და მოამზადა გემრიელი საჭმელი და მიუტანა მამამისს, სანამ ესავი დევნიდან დაბრუნდებოდა.
7. და უთხრა ისაკმა იაკობს: ვინ ხარ შენ, შვილო? მან თქვა: მე ვარ შენი პირმშო, ესავი. ისე მოვიქეცი, როგორც მიბრძანე. ახლა კი ადექი და ჭამე ჩემი ნანადირევი, რათა მაკურთხოს შენმა სულმა, როგორც მითხარი.
8 და ადგა ისააკი, ჭამა და სვა, და ნუგეში მიიღო მისმა გულმა და აკურთხა იაკობი და წავიდა იაკობი მამამისისგან. როგორც კი აკურთხა ისაკმა იაკობი და წავიდა მისგან, აჰა, ესავი დაბრუნდა ნადირობიდან მინდვრიდან და მოამზადა გემრიელი საჭმელი და მიუტანა მამამისს, რომ ეჭამა და აკურთხებინა იგი.
9 და უთხრა ისაკმა ესავს: ვინ იყო ის, ვინც მონადირე ნადირი მომიტანა შენს მოსვლამდე და ვინ ვაკურთხე? და მიხვდა

ესავი, რომ ეს მისმა ძმამ, იაკობმა, გააკეთა. და აღიგზნო ესავის რისხვა თავის ძმაზე, იაკობზე, რომ ასე მოექცა მას.
10 და თქვა ესავმა: განა სამართლიანად არ ჰქვია იაკობი? რადგან ორჯერ მომიშორა: წამართვა პირმშოობა და ახლა წამართვა კურთხევა. და ძლიერ ატირდა ესავი. და როცა გაიგონა ისაკმა თავისი ძის, ესავის ტირილის ხმა, უთხრა ისაკმა ესავს: რა ვქნა, შვილო? შენი ძმა მოვიდა მზაკვრობით და წაართვა შენი კურთხევა. და შეიძულა ესავმა თავისი ძმა იაკობი იმ კურთხევის გამო, რომელიც მამამისმა მისცა, და ძლიერ განრისხდა მასზე.
11. ძლიერ შეეშინდა იაკობი თავისი ძმის, ესავის, და ადგა და გაიქცა ებერის, სემის ძის, სახლში და დაიმალა იქ თავისი ძმის გამო. სამოცდასამი წლის იყო იაკობი, როცა გავიდა ქანაანის ქვეყნიდან ხებრონიდან. და იმალებოდა იაკობი ებერის სახლში თოთხმეტი წელი თავისი ძმის, ესავის გამო. და იქ სწავლობდა უფლის გზებსა და მის მცნებებს.
12. და როდესაც დაინახა ესავმა, რომ იაკობი გაიქცა და თავი დააღწია მისგან და რომ იაკობმა მზაკვრულად მიიღო კურთხევა, ძლიერ შეწუხდა ესავი და განრისხდა თავისი დედ-მამის გამო; ადგა და წაიყვანა ცოლი და წავიდა დედ-მამისგან სეირის ქვეყანაში და იქ დასახლდა; და დაინახა იქ ესავმა ქალი ხეთელთა ასულთაგან, სახელად ბოსმათი, ელონ ხეთელის ასული, და მოიყვანა იგი ცოლად თავისი პირველი ცოლის გარდა; და უწოდა მას ესავმა სახელი ადა, რადგან თქვა, რომ კურთხევა იმ დროს გასცდა.
13. და ცხოვრობდა ესავი სეირის ქვეყანაში ექვსი თვე, მამამისის და დედის გარეშე. შემდეგ მოიყვანა ესავმა ცოლები, ადგა და დაბრუნდა ქანაანის ქვეყანაში. და დაასახლა ესავმა თავისი ორი ცოლი მამამისის სახლში, ხებრონში.
14. ესავის ცოლები კი აღიზიანებდნენ და აღიზიანებდნენ ისაკსა და რებეკას თავიანთი საქმეებით, რადგან არ დადიოდნენ უფლის გზით, არამედ ემსახურებოდნენ თავიანთი მამის ხისა და ქვის ღმერთებს, როგორც მამამ ასწავლა მათ, და ისინი უფრო ბოროტები იყვნენ, ვიდრე მათი მამა.
15 და მიდიოდნენ თავიანთი გულის ბოროტი სურვილების მიხედვით, მსხვერპლს სწირავდნენ და საკმეველს უკმევდნენ ბაალებს, და ისააკს და რებეკას მობეზრდათ ისინი.
16 და თქვა რებეკამ: დავიღალე ხეთის ასულების გამო. თუ იაკობი ხეთის ასულთაგანს მოიყვანს ცოლს, როგორებიც არიან ამ ქვეყნის ასულები, რაღა მეშველება სიცოცხლეს?
17. და იმ დღეებში დაორსულდა ადამ, ესავის ცოლმა, და უშვა მას ვაჟი. და უწოდა ესავმა სახელად ელიფაზი შობილ ვაჟს. ესავი სამოცდახუთი წლის იყო, როცა ადამ შვა იგი.
18 და მოკვდა ისმაელი, აბრაამის ძე, იმ დღეებში, იაკობის სიცოცხლის სამოცდამეოთხე წელს; და ისმაელის სიცოცხლის ყველა დღე იყო ას ოცდაჩვიდმეტი წელი. და მოკვდა.
19 და როდესაც ისაკმა გაიგო, რომ ისმაელი მოკვდა, გლოვობდა მას. და ისააკი გლოვობდა მას მრავალი დღის განმავლობაში.
20. თოთხმეტი წლის შემდეგ, რაც იაკობი ებერის სახლში ცხოვრობდა, იაკობმა მოისურვა თავისი დედ-მამის ნახვა. იაკობი მივიდა თავისი დედ-მამის სახლში ხებრონში. და დაავიწყდა ესავს იმ დღეებში, რა გაუკეთა იაკობმა, როცა კურთხევა წაართვა მას იმ დღეებში.
21. და როდესაც ესავმა დაინახა იაკობი, რომელიც მამასთან და დედასთან მიდიოდა, გაახსენდა, რაც იაკობმა გაუკეთა მას. და ძლიერ განრისხდა მასზე და მოკვლას ცდილობდა.
22. ხოლო ისაკი, აბრაამის ძე, მოხუცებული და ხანში შესული იყო. და თქვა ესავმა: აჰა, ახლოვდება მამაჩემის სიკვდილის ჟამი და როცა მოკვდება, მოვკლავ ჩემს ძმას, იაკობს.
23 და უთხრეს ეს რებეკას და იჩქარა, გაგზავნა და დაიბარა თავისი ძე იაკობი და უთხრა მას: ადექი, წადი და გაიქეცი ხარანში, ჩემს ძმასთან, ლაბანთან და დარჩი იქ ცოტა ხანს, სანამ შენი ძმის რისხვა არ გადაივლის შენგან და მაშინ დაბრუნდები.
24. დაუძახა ისაკმა იაკობს და უთხრა: ნუ მოიყვანე ცოლი ქანაანის ასულთაგან, რადგან ასე გვიბრძანა ჩვენმა მამამ, აბრაამმა, უფლის სიტყვისამებრ, რომელიც უბრძანა: შენს შთამომავლობას მივცემ ამ ქვეყანას; თუ შენი შვილები დაიცავენ ჩემს აღთქმას, რომელიც შენთან დავდე, მაშინ მეც შევასრულებ შენს შვილებს იმას, რაც გითხარი და არ მივატოვებ მათ.

25 ახლა კი, შვილო, ისმინე ჩემი ხმა, ყველაფერი, რასაც გიბრძანებ, და ნუ მოიყვანე ცოლი ქანაანის ასულთაგან. ადექი და წადი ხარანში, შენი დედის მამის, ბეთუელის სახლში და მოიყვანე ცოლი იქიდან ლაბანის, შენი დედის ძმის ასულთაგან.
26 ამიტომ ფრთხილად იყავი, რომ არ დაივიწყო უფალი, შენი ღმერთი, და მისი ყველა გზა იმ ქვეყანაში, სადაც მიდიხარ, არ დაუკავშირდე იმ ქვეყნის ხალხებს და არ მისდიო ამაოებას და არ მიატოვო უფალი, შენი ღმერთი.
27. როცა მიხვალ იმ ქვეყანაში, ემსახურე იქ უფალს, ნუ გადაუხვევ არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ იმ გზიდან, რომელიც გიბრძანე და რომელიც ისწავლე.
28. და ყოვლისშემძლე ღმერთმა მოგანიჭოს წყალობა ქვეყნის ხალხების თვალში, რათა იქ მოიყვანო ცოლი შენი არჩევანისამებრ, კეთილი და მართალი უფლის გზაზე.
29 და მოგცეს ღმერთმა შენ და შენს შთამომავლობას შენი მამის, აბრაამის, კურთხევა, ნაყოფიერი გაგხადოს და გაგამრავლოს; და გახდე ხალხის სიმრავლე იმ ქვეყანაში, სადაც მიდიხარ; და დაგაბრუნოს ღმერთმა ამ ქვეყანაში, შენი მამის საცხოვრებელ ქვეყანაში, შვილებითა და დიდი სიმდიდრით, სიხარულითა და სიამოვნებით.
30 და დაასრულა ისაკმა იაკობისთვის ბრძანება და მისი კურთხევა, და მისცა მას მრავალი საჩუქარი, ვერცხლი და ოქრო, და გაისტუმრა იგი; და მოუსმინა იაკობმა თავის მამას და დედას, აკოცა მათ, ადგა და წავიდა ფადან-არამში. და სამოცდაჩვიდმეტი წლის იყო იაკობი, როდესაც გავიდა ქანაანის ქვეყნიდან ბეერ-შებადან.
31. როცა იაკობი ხარანში წასასვლელად წავიდა, ესავმა თავის ძეს, ელიფაზს, ფარულად უთხრა: „ახლა იჩქარე, ხელში აიღე მახვილი და დაედევნე იაკობს, გზაზე წინ გაიარე და ჩაუსაფრდი, მთაში მახვილით მოკალი და ყველაფერი წაიღე, რაც ჰქონდა და დაბრუნდი“.
32. ელიფაზი, ესავის ძე, იყო კაცი, რომელიც ძლიერად ექცეოდა მშვილდს, როგორც მამამისმა ასწავლა. ის ცნობილი მონადირე და მამაცი კაცი იყო მინდორში.
33 და ელიფაზი ისე მოიქცა, როგორც მამამისმა უბრძანა. ელიფაზი იმ დროს ცამეტი წლის იყო. ადგა ელიფაზი და წავიდა, თან წაიყვანა დედის ათი ძმა და დაედევნა იაკობს.
34 და მიჰყვა იაკობს და დაემალა მას ქანაანის ქვეყნის საზღვარზე, შექემის ქალაქის მოპირდაპირე მხარეს.
35 და დაინახა იაკობმა, რომ მისდევდნენ ელიფაზი და მისი კაცები. იაკობი გაჩერდა იმ ადგილას, სადაც მიდიოდა, რათა გაეგო, რა ხდებოდა, რადგან არ იცოდა, რა ხდებოდა. და იშიშვლა ელიფაზმა მახვილი და წავიდა იაკობისკენ, ის და მისი კაცები. და უთხრა მათ იაკობმა: რა გემართებათ აქ, რომ მოხვედით და რას ნიშნავს, რომ მახვილებით მისდევთ?
36 და მიუახლოვდა ელიფაზი იაკობს და მიუგო: ასე მიბრძანა მამაჩემმა და ახლა არ გადავუხვევ მამაჩემის ბრძანებას. და როდესაც დაინახა იაკობმა, რომ ესავმა ელიფაზს ძალის გამოყენება უთხრა, მივიდა იაკობი და შეევედრა ელიფაზს და მის კაცებს და უთხრა:
37 აჰა, ყველაფერი, რაც მაქვს და რაც მამაჩემმა და დედაჩემმა მომცეს, წაიღე და გამეცალე, ნუ მომკლავ. ეს სიმართლედ ჩაითვლება შენთვის.
38 და აპოვნინა უფალმა იაკობს მადლი ელიფაზის, ესავის ძის, და მისი ხალხის თვალში. და ისმინეს იაკობის ხმა და არ მოკლეს იგი. და წაიღეს ელიფაზმა და მისმა ხალხმა იაკობის მთელი ქონება, ვერცხლი და ოქრო, რომელიც თან ჰქონდა წამოღებული ბეერ-შებადან, და არაფერი დაუტოვეს.
39 და წავიდნენ მისგან ელიფაზი და მისი კაცები და დაბრუნდნენ ესავთან ბეერ-შებაში და უამბეს ყველაფერი, რაც იაკობთან შეემთხვათ, და მისცეს მას ყველაფერი, რაც წაართვეს იაკობს.
40. განრისხდა ესავი ელიფაზზე, თავის ძეზე, და მის ხალხზე, რომლებიც მასთან იყვნენ, რადგან არ მოკლეს იაკობი.
41 და მიუგეს ესავს და უთხრეს: რაკი იაკობმა გვთხოვა, რომ არ მოგვეკლა იგი, შეგვიბრალდა იგი და ავიღეთ მისი ყველაფერი და მოგიტანეთ; აიღო ესავმა მთელი ვერცხლი და ოქრო, რომელიც ელიფაზმა იაკობს წაართვა, და თავის სახლში დადო.
42. იმ დროს, როცა დაინახა ესავმა, რომ აკურთხა ისაკმა იაკობი და უბრძანა: არ მოიყვანო ცოლი ქანაანის ასულთაგან; და

რომ ქანაანის ასულები ბოროტები იყვნენ ისააკისა და რებეკას თვალში,
43 შემდეგ ის წავიდა თავისი ბიძის, ისმაელის სახლში და თავის უფროს ცოლებთან ერთად მოიყვანა მახლათი, ისმაელის ასული, ნებაიოთის და.

თავი 30

1. იაკობი გაემართა ხარანისკენ და მივიდა მორიას მთასთან, სადაც მთელი ღამე გაათია ლუზის ქალაქთან ახლოს. იმ ღამეს გამოეცხადა იქ უფალი იაკობს და უთხრა: „მე ვარ უფალი, ღმერთი აბრაამისა და ღმერთი ისააკისა, შენი მამისა; მიწას, რომელზეც წევხარ, შენ და შენს შთამომავლობას მოგცემ.
2 და აჰა, მე შენთან ვარ და დაგიცავ, სადაც არ უნდა წახვიდე, და გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც ცის ვარსკვლავებს, და ყველა შენს მტერს დაგამხობ შენს წინაშე; და როცა ისინი შენთან ომს დაგიწყებენ, ვერ დაგამარცხებენ და დაგაბრუნებ ამ მიწაზე სიხარულით, შვილებითა და დიდი სიმდიდრით.
3 და გაიღვიძა იაკობი ძილისგან და ძლიერ გაიხარა ხილვით, რომელიც იხილა; და უწოდა იმ ადგილს სახელად ბეთელი.
4 და ადგა იაკობი იქიდან ძალიან გახარებული და როცა მიდიოდა, სიხარულით მსუბუქდებოდა ფეხები და წავიდა იქიდან აღმოსავლეთის ძეთა ქვეყანაში, დაბრუნდა ხარანში და მწყემსის ჭასთან დასახლდა.
5 და იპოვა იქ რამდენიმე კაცი, რომლებიც ხარანიდან მოდიოდნენ თავიანთი ფარის საძოვრად. ჰკითხა იაკობმა მათ და უთხრეს: ხარანიდან ვართ.
6 და უთხრა მათ: იცნობთ ლაბანს, ნახორის ძეს? მათ უთხრეს: ვიცნობთ მას და, აჰა, მისი ასული, რახელი, მოდის მამამისის ფარის დასაძოვებლად.
7. სანამ ის ჯერ კიდევ ელაპარაკებოდა მათ, აჰა, მოვიდა რახელი, ლაბანის ასული, მამამისის ცხვრის დასამწყემსად, რადგან ის მწყემსი ქალი იყო.
8. და როგორც კი დაინახა იაკობმა რახელი, ლაბანის ასული, დედის ძმისა, გაიქცა და აკოცა მას, ხმა აღიმაღლა და ატირდა.
9. და უთხრა იაკობმა რახელს, რომ ის იყო რებეკას ძე, მისი მამის დის. და გაიქცა რახელი და უთხრა მამას. და ტიროდა იაკობი, რადგან არაფერი ჰქონდა თან ლაბანის სახლში მისატანად.
10. და როგორც კი გაიგო ლაბანმა, რომ მოვიდა მისი დის ძე იაკობი, გაიქცა, აკოცა და მოეხვია, შეიყვანა სახლში და მისცა პური და ჭამა.
11. და უამბო იაკობმა ლაბანს, რაც გაუკეთა მას ესავმა, მისმა ძმამ, და რაც გაუკეთა მას ელიფაზმა, მისმა ძემ გზაზე.
12. და იაკობი ლაბანის სახლში ერთ თვეს ცხოვრობდა. ჭამდა და სვამდა იაკობი ლაბანის სახლში. შემდეგ ლაბანმა იაკობს უთხრა: მითხარი, რა იქნება შენი გასამრჯელო? როგორ მემსახურები უსასყიდლოდ?
13 ლაბანს ვაჟები არ ჰყავდა, მხოლოდ ქალიშვილები; მისი სხვა ცოლები და მხევლები იმ დროს ჯერ კიდევ უნაყოფოები იყვნენ; ესენი არიან ლაბანის ქალიშვილების სახელები, რომლებიც მას მისმა ცოლმა, ადინამ, უშვა: უფროსს ლეა ერქვა, უმცროსს კი - რახელი; ლეა კი ნაზი თვალება იყო, რახელი კი ლამაზი და მოხდენილი იყო, იაკობს კი უყვარდა იგი.
14 და უთხრა იაკობმა ლაბანს: შვიდ წელს გემსახურები რახელისთვის, შენი უმცროსი ასულისთვის. და ლაბანი დათანხმდა ამას და იაკობი შვიდი წელი ემსახურა ლაბანს, რახელისთვის, თავისი ასულისთვის.
15. იაკობის ხარანში ცხოვრების მეორე წელს, იაკობის სიცოცხლის სამოცდამეცხრამეტე წელს, იმავე წელს გარდაიცვალა ებერი, სემის ძე. ოთხას სამოცდაოთხი წლის იყო მისი სიკვდილის დროს.
16. და როდესაც იაკობმა გაიგო, რომ ებერი მოკვდა, ძლიერ დამწუხრდა და გლოვობდა მას მრავალი დღის განმავლობაში.
17. და ხარანში იაკობის მკვიდრობის მესამე წელს უშვა მას ბოსმათმა, ისმაელის ასულმა, ესავის ცოლმა, ვაჟი და უწოდა მას ესავმა სახელად რეუელი.
18. იაკობის ლაბანის სახლში ცხოვრების მეოთხე წელს უფალმა მოინახულა ლაბანი და გაიხსენა იგი იაკობის გამო. შეეძინა მას ვაჟები: მისი პირმშო იყო ბეორი, მეორე - ალიბი და მესამე - ხორაში.
19. და მისცა უფალმა ლაბანს სიმდიდრე და დიდება, ვაჟები და ასულები; და დიდად გამრავლდა კაცი იაკობის გამო.
20. და ემსახურებოდა იაკობი ლაბანს იმ დღეებში ყველა საქმეში, სახლშიც და მინდორშიც. და უფლის კურთხევა იყო

ლაბანის ყველაფერში, რაც კი ჰქონდა, სახლშიც და მინდორშიც.
21. მეხუთე წელს მოკვდა იეჰუდითი, ბეერის ასული, ესავის ცოლი, ქანაანის ქვეყანაში. მას არ ჰყოლია ვაჟები, არამედ მხოლოდ ასულები.
22 და ესენი არიან მისი ქალიშვილების სახელები, რომლებიც უშვა ესავს: უფროსს ერქვა მარზითი, უმცროსს კი - ფუითი.
23. და როცა მოკვდა იეჰუდითი, ადგა ესავი და წავიდა სეირში, როგორც ყოველთვის, მინდორში სანადიროდ. და ცხოვრობდა ესავი სეირის ქვეყანაში დიდხანს.
24. მეექვსე წელს ესავმა, სხვა ცოლებთან ერთად, ცოლად მოიყვანა ახლიბამა, ცებეონ ხიველის ასული, და მიიყვანა იგი ესავმა ქანაანის ქვეყანაში.
25 და დაორსულდა აჰლიბამა და უშვა ესავს სამი ვაჟი: იეუში, იალანი და კორახი.
26. იმ დღეებში ქანაანის ქვეყანაში დავა იყო ესავის მწყემსებსა და ქანაანის ქვეყნის მკვიდრთა მწყემსებს შორის, რადგან ესავის საქონელი და ქონება იმდენად ბევრი იყო, რომ მას არ შეეძლო ქანაანის ქვეყანაში, მამამისის სახლში დარჩენა, და ქანაანის ქვეყანა ვერ იტევდა მას მისი საქონლის გამო.
27. და როდესაც დაინახა ესავმა, რომ გაუძლიერდა დავა ქანაანის ქვეყნის მკვიდრებთან, ადგა და წაიყვანა თავისი ცოლები, ვაჟები და ასულები, ყველაფერი, რაც ჰქონდა, პირუტყვი, რაც ჰქონდა და მთელი თავისი ქონება, რაც ქანაანის ქვეყანაში ჰქონდა შეძენილი, და წავიდა იმ ქვეყნის მკვიდრთაგან სეყირის ქვეყანაში. და დასახლდა ესავი და მისი მთელი ქონება სეყირის ქვეყანაში.
28. დროდადრო ესავი მიდიოდა და ხედავდა თავის მამას და დედას ქანაანის ქვეყანაში. და ქორელებთან შეირთო ცოლად ესავი და თავისი ასულები სეირის, ხორეელის, ძეებს მისცა.
29 და მისცა თავისი უფროსი ასული მარზითი ანას, ზებეონის ძეს, თავისი ცოლის ძმას, ხოლო ფუითი მისცა აზარს, ბილჰანის ძეს, ხორეველს. და დასახლდა ესავი მთაში, ის და მისი შვილები, და ინაყოფიერეს და გამრავლდნენ.

თავი 31

1. მეშვიდე წელს დასრულდა იაკობის მსახურება, რომელსაც ლაბანს ემსახურებოდა და უთხრა იაკობმა ლაბანს: მომეცი ჩემი ცოლი, რადგან ჩემი მსახურების დღეები ამოიწურა. ასეც მოიქცა ლაბანი. შეკრიბეს ლაბანმა და იაკობმა იმ ადგილის მთელი ხალხი და ნადიმი გამართეს.
2. და საღამოს ლაბანი მივიდა სახლში, შემდეგ კი იაკობი მოვიდა იქ ნადიმის ხალხთან ერთად და ლაბანმა ჩააქრო სახლში არსებული ყველა სანთელი.
3 და უთხრა იაკობმა ლაბანს: რატომ გვიქცევი ასე? ლაბანმა უპასუხა: ასეთი წესი გვაქვს ამ ქვეყანაში.
4. და შემდეგ წაიყვანა ლაბანმა თავისი ასული ლია და მიიყვანა იგი იაკობთან. მივიდა მასთან და არ იცოდა იაკობმა, რომ ის ლია იყო.
5. და მისცა ლაბანმა თავისი ასული ლია, თავისი მხევალი ზილფა, მხევლად.
6. და იცოდა ნადიმის ყველა ხალხმა, ვინც ლაბანმა იაკობს გაუკეთა, მაგრამ იაკობს არ უთხრეს ეს ამბავი.
7 და ყველა მეზობელი მოვიდა იმ ღამეს იაკობის სახლში, ჭამეს, სვეს, გაიხარეს და უკრავდნენ ლეას წინაშე დაფებზე და ცეკვავდნენ. და იაკობის წინაშე ამბობდნენ: ჰელეა, ჰელეა.
8. და გაიგონა იაკობმა მათი სიტყვები, მაგრამ ვერ გაიგო მათი მნიშვნელობა, რადგან ეგონა, რომ ასეთი იქნებოდა მათი ჩვეულება ამ ქვეყანაში.
9. და მეზობლებმა ეს სიტყვები იაკობის წინაშე ღამით თქვეს და ლაბანმა იმ ღამეს სახლში ყველა სანთელი ჩააქრო.
10. დილით, როცა გათენება, იაკობი თავის ცოლს მიუბრუნდა და დაინახა, რომ ლია იყო, რომელიც მის წიაღში იწვა. იაკობმა თქვა: „აჰა, ვიცი, რა თქვეს მეზობლებმა გუშინ ღამით, ჰელეაჰ!“ - თქვეს მათ, „მე კი არ ვიცოდი“.
11 და დაუძახა იაკობმა ლაბანს და უთხრა: ეს რა მიყავი? რახელისთვის გემსახურებოდი. რატომ მომატყუე და ლია მომეცი?
12. მიუგო ლაბანმა იაკობს და უთხრა: ჩვენთან ასე არ ხდება, რომ უმცროსი უფროსზე ადრე მივცეთ. თუ მისი დაც გინდა წაიყვანო, შვიდი წელიწადი იმ სამსახურისთვის მიიყვანე.
13. ასეც მოიქცა იაკობი და რახელიც მოიყვანა ცოლად და კიდევ შვიდი წელი

ემსახურა ლაბანს. იაკობიც მივიდა
რახელთან და რახელი ლეაზე მეტად
შეუყვარდა. და მისცა მას ლაბანმა თავისი
მხევალი ბილჰა მხევლად.
14. და როდესაც დაინახა უფალმა უფალმა,
რომ ლია მოძულებული იყო, გაუხსნა უფალმა
მისი საშო და დაორსულდა იგი და უშვა
იაკობს ოთხი ვაჟი იმ დღეებში.
15. და ესენი არიან მათი სახელები: რუბენი,
სიმონი, ლევი და იუდა. შემდეგ მან შეწყვიტა
შობა.
16. და იმ დროს რახელი უნაყოფო იყო და არ
ჰყავდა შთამომავლობა. და შურდა რახელი
თავისი დის, ლეას. და როდესაც დაინახა
რახელმა, რომ არ უჩენდა შვილებს
იაკობისთვის, წაიყვანა თავისი მხევალი
ბილჰა და უშვა იაკობს ორი ვაჟი: დანი და
ნაფთალი.
17. და როდესაც დაინახა ლეამ, რომ შეუწყდა
შობა, აიღო ზილფაც, თავისი მხევალი, და
მისცა იგი იაკობს ცოლად. და მივიდა იაკობიც
ზილფასთან და უშვა მანაც იაკობს ორი ვაჟი:
გადისა და აშერისა.
18. და კვლავ დაორსულდა ლეა და იმ
დღეებში უშვა იაკობს ორი ვაჟი და ერთი
ასული. მათი სახელებია: ისაქარი, ზებულონი
და მათი და, დინა.
19. იმ დღეებში რახელი ჯერ კიდევ უნაყოფო
იყო და ევედრებოდა უფალს იმ დროს და
ამბობდა: უფალო ღმერთო, გამიხსენე და
მომხედე, გევედრები, რადგან ახლა
მიმატოვებს ჩემი ქმარი, რადგან შვილები არ
მიშოვნია მისთვის.
20. ახლა, უფალო ღმერთო, ისმინე ჩემი
ვედრება შენს წინაშე და იხილე ჩემი
გაჭირვება და მომეცი შვილები, როგორც
ერთი მხევალი, რათა აღარ ვიტანო ჩემი
შეურაცხყოფა.
21 და ისმინა ღმერთმა მისი და გაუხსნა მისი
საშო. დაორსულდა რახელი და შვა ვაჟი. და
თქვა რახელმა: მომხსნა უფალმა ჩემი
სირცხვილი. და უწოდა მას სახელად იოსები
და თქვა: კიდევ ერთი ვაჟი მომცეს უფალმა.
ოთხმოცდაერთი წლის იყო იაკობი, როცა შვა
იგი.
22. იმ დროს იაკობის დედამ, რებეკამ,
გაუგზავნა იაკობს თავისი ძიძა დებორა, უზის
ასული, და ისააკის ორი მსახური.
23 და მივიდნენ იაკობთან ხარანში და
უთხრეს: რებეკამ გამოგვგზავნა შენთან, რომ
დაბრუნდე შენი მამის სახლში, ქანაანის
ქვეყანაში. და მოუსმინა მათ იაკობმა დედის
ნათქვამი.
24. იმ დროს შესრულდა იაკობის შვიდი წელი,
რაც ლაბანს რახელისთვის ემსახურებოდა.
ხარანში თოთხმეტი წლის შემდეგ იაკობმა
ლაბანს უთხრა: მომეცი ჩემი ცოლები და
გამიშვი, რომ ჩემს ქვეყანაში წავიდე, რადგან,
აჰა, დედაჩემმა გამომგზავნა ქანაანის
ქვეყნიდან, რომ მამაჩემის სახლში
დავბრუნებულიყავი.
25. ლაბანმა უთხრა მას: „ასე არ იყოს, თუ შენს
თვალში მადლი ვპოვე, ნუ მიმატოვებ. მომეცი
შენი გასამრჯელო და მე მოგცემ, და ჩემთან
დარჩი“.
26 და უთხრა მას იაკობმა: „აი, რა უნდა მომცე
გასამრჯელოდ: დღესვე გავივლი შენს ფარას
და წავართმევ ყველა ჭრელი და ჭრელი
ცხვარს, ასევე შავგვრემან ცხვარსა და თხას.
თუ ამას გამიკეთებ, დავბრუნდები და
გამოვკვებავ შენს ფარას და ისე მოვუარავ,
როგორც ადრე.“
27. და ლაბანმა ასეც მოიქცა და გამოართვა
ლაბანმა თავისი ფარიდან ყველაფერი, რაც
იაკობმა უთხრა, და მისცა მას.
28. და ჩააბარა იაკობმა ლაბანის ფარიდან
გამოყოფილი ყველაფერი თავის ვაჟებს.
იაკობი კი ლაბანის დანარჩენ ფარას
მწყემსავდა.
29. როდესაც დაინახეს ისაკის მსახურებმა,
რომლებიც მან იაკობთან გაგზავნა, რომ
იაკობი აღარ დაბრუნდებოდა მათთან ერთად
ქანაანის ქვეყანაში, მამამისთან, წავიდნენ
მისგან და დაბრუნდნენ სახლში, ქანაანის
ქვეყანაში.
30. და დარჩა დებორა იაკობთან ხარანში და
აღარ დაბრუნებულა ისააკის მსახურებთან
ერთად ქანაანის ქვეყანაში. და ცხოვრობდა
დებორა იაკობის ცოლებთან და შვილებთან
ხარანში.
31. და ემსახურა იაკობი ლაბანს კიდევ ექვსი
წელი. და როდესაც ცხვარი გაჩნდა, გამოეყო
მათგან ჭრელი და ჭრელი ცხვრები, როგორც
ლაბანს ჰქონდა გადაწყვეტილი. და ასე
იქცეოდა იაკობი ლაბანთან ექვსი წელი. და
გამრავლდა კაცი და შეეძინა მას ძროხები,
მხევლები და მონები, აქლემები და ვირები.
32 იაკობს ორასი ჯოგი ჰყავდა; მისი ჯოგი
დიდი და ლამაზი იყო და ძალიან ნაყოფიერი.
კაცთა ძეთა ყველა ოჯახს სურდა იაკობის
ჯოგიდან რაღაცის შეძენა, რადგან ისინი
ძალიან მდიდრები იყვნენ.

33. და მოდიოდა მრავალი ძე კაცისა იაკობის ფარიდან მოსაყვანად და იაკობი აძლევდა მათ ცხვარს მონის, მხევლის, ვირის ან აქლემის სანაცვლოდ, ან რასაც იაკობი მოითხოვდა მათგან, ისინი აძლევდნენ მას.
34 და იაკობმა მოიპოვა სიმდიდრე, პატივი და ქონება ადამიანთა ძეებთან ამ გარიგებების მეშვეობით და ლაბანის ძეებს შურდათ მისი ამ პატივის.
35. და დროთა განმავლობაში მან გაიგო ლაბანის შვილების სიტყვები, რომლებიც ამბობდნენ: იაკობმა წაართვა ყველაფერი, რაც ჩვენი მამისა იყო და ჩვენი მამის მთელი დიდება მოიპოვა.
36 და შეხედა იაკობმა ლაბანისა და მისი შვილების სახეს და აჰა, იმ დღეებში მის მიმართ ისეთი აღარ იყო, როგორიც ადრე იყო.
37 და გამოეცხადა უფალი იაკობს ექვსი წლის შემდეგ და უთხრა მას: ადექი, გადი ამ ქვეყნიდან და დაბრუნდი შენი სამშობლოს ქვეყანაში და მე შენთან ვიქნები.
38. ადგა იაკობი იმ დროს და შესვა თავისი შვილები, ცოლები და ყველაფერი, რაც ჰქონდა, აქლემებზე და წავიდა ქანაანის ქვეყანაში, ისაკთან, თავის მამასთან.
39. და არ იცოდა ლაბანმა, რომ იაკობი წავიდა მისგან, რადგან ლაბანი იმ დღეს ცხვრის პარსვისას იყო.
40. მოიპარა რახელმა მამამისის კერპები, წაიღო და დამალა აქლემზე, რომელზეც იჯდა, და წავიდა.
41 და აი, კერპების წეს-ჩვეულება: აიყვანენ პირმშოს კაცს და კლავენ მას, აჭრიან თმას თავიდან, აიღებენ მარილს, ამარილებენ თავს და სცხებენ ზეთში, შემდეგ იღებენ სპილენძის ან ოქროს პატარა ფილას და წერენ მასზე სახელს, ფილას ენის ქვეშ ადებენ, თავს ენის ქვეშ ფილასთან ერთად სახლში ათავსებენ, აანთებენ სანთლებს მის წინ და თაყვანს სცემენ მას.
42 და როდესაც ისინი მის წინაშე თაყვანს სცემენ, ის მათ ესაუბრება ყველა საკითხზე, რასაც მას სთხოვენ, მასში ჩაწერილი სახელის ძალით.
43 და ზოგი მათგანი ქმნის მათ ადამიანების ფიგურებს, ოქროსა და ვერცხლისგან და მიდიან მათთან მათთვის ცნობილ დროს, ფიგურები იღებენ ვარსკვლავების გავლენას და უყვებიან მათ მომავალს, და ამგვარად იყო ის ქანდაკებები, რომლებიც რახელმა მამამისს მოპარა.
44. და მოიპარა რახელმა ეს კერპები, რომლებიც მამამისს ეკუთვნოდა, რათა ლაბანს არ სცოდნოდა მათი მეშვეობით, სად წავიდა იაკობი.
45. და მივიდა ლაბანი სახლში და გამოიკითხა იაკობისა და მისი სახლის შესახებ, მაგრამ ვერ იპოვა. და ეძებდა ლაბანი თავის კერპებს, რომ სცოდნოდა, სად წავიდა იაკობი, მაგრამ ვერ იპოვა. მივიდა სხვა კერპებთან და გამოიკითხა ისინი, და უთხრეს, რომ იაკობი გაიქცა მისგან მამამისთან, ქანაანის ქვეყანაში.
46 და ადგა ლაბანი და წაიყვანა თავისი ძმები და ყველა თავისი მსახური, და გავიდა და დაედევნა იაკობს და დაეწია მას გალაადის მთაზე.
47. და უთხრა ლაბანმა იაკობს: რა მიყავი, რომ გაიქეცი და მომატყუე, ჩემი ასულები და მათი შვილები კი მახვილით წაიყვანე ტყვედ?
48 და არ მომეცი უფლება, რომ მეკოცნა და სიხარულით გამეშვა ისინი, შენ კი მოიპარე ჩემი ღმერთები და წახვედი.
49 და მიუგო იაკობმა ლაბანს და უთხრა: რადგან მეშინოდა, რომ ძალით არ წამართმევდი შენს ასულებს; და ახლა, ვისთანაც იპოვი შენს ღმერთებს, მოკვდება.
50. და ეძებდა ლაბანი კერპებს და ათვალიერებდა იაკობის ყველა კარავსა და ავეჯს, მაგრამ ვერ იპოვა.
51 და უთხრა ლაბანმა იაკობს: „დავდებთ აღთქმას და იქნება ეს მოწმობად ჩემსა და შენს შორის; თუ დაჩაგრავ ჩემს ასულებს ან სხვა ცოლებსაც მოიყვან ჩემი ასულების გარდა, ღმერთი იქნება მოწმე ჩემსა და შენს შორის ამ საქმეში".
52 და აიღეს ქვები და გააკეთეს გროვა. და თქვა ლაბანმა: ეს გროვა მოწმეა ჩემსა და შენს შორის; ამიტომ უწოდა მას სახელი გალაადი.
53 და შესწირეს იაკობმა და ლაბანმა მსხვერპლი მთაზე და ჭამეს იქ, გროვასთან, და მთელი ღამე გაათიეს მთაზე. და ადგა ლაბანი დილით ადრე და ატირდა თავის ქალიშვილებთან ერთად, აკოცა მათ და დაბრუნდა თავის ადგილას.
54 და იჩქარა და გაგზავნა თავისი ძე ბეორი, ჩვიდმეტი წლის, და აბიქოროფი, ნახორის ძის ყუზის ძე, და მათთან ერთად ათი კაცი.
55 და ჩქარობდნენ და წავიდნენ, გაიარეს გზა იაკობის წინ და სხვა გზით მივიდნენ სეირის ქვეყანაში.

56 და მივიდნენ ესავთან და უთხრეს: ასე ამბობს შენი ძმა და ნათესავი, შენი დედის ძმა ლაბანი, ბეთუელის ძე:
57 გსმენია, რა მიყო შენმა ძმამ, იაკობმა? პირველად შიშველი და უშიშარი მოვიდა ჩემთან, მე კი შევხვდი მას და პატივით მოვიყვანე ჩემს სახლში, გავზარდე იგი და მივეცი ცოლად ჩემი ორი ქალიშვილი და ჩემი ორი მხევალი?
58 და აკურთხა იგი ღმერთმა ჩემს გამო და უხვად გამრავლდა და შეეძინა ვაჟები, ასულები და მხევლები.
59 მას ასევე ჰყავს უზარმაზარი ფარა და ნახირი, აქლემები და ვირები, ასევე უხვად ჰყავს ვერცხლი და ოქრო; და როდესაც დაინახა, რომ მისი სიმდიდრე გაიზარდა, მიმატოვა, სანამ მე ცხვრის გასაპარსად წავედი, ის კი ადგა და ფარულად გაიქცა.
60 და შესვა ცოლ-შვილი აქლემებზე და წაიყვანა მთელი თავისი საქონელი და ქონება, რომელიც ჩემს მიწაზე შეიძინა, და აღიმართა სახე, რათა წასულიყო თავის მამასთან, ისაკთან, ქანაანის ქვეყანაში.
61 და არ მომცა უფლება, რომ ჩემი ქალიშვილები და მათი შვილები მეკოცნა და მახვილით ტყვედ წაიყვანა ჩემი ქალიშვილები, ასევე მოიპარა ჩემი ღმერთები და გაიქცა.
62 და ახლა დავტოვე იგი იაბუკის ხევის მთაში, ის და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნის; არაფერი აკლია.
63 თუ გინდა მასთან წასვლა, წადი და იქ იპოვი მას და ისე მოექცევი, როგორც შენს სულს სურს. მოვიდნენ ლაბანის მაცნეები და უამბეს ესავს ეს ყველაფერი.
64 და გაიგონა ესავმა ლაბანის მაცნეების ყველა სიტყვა და ძლიერ განრისხდა იაკობზე; და გაიხსენა თავისი სიძულვილი და აღიგზნო გულისწყრომა.
65 და იჩქარა ესავმა და წაიყვანა თავისი შვილები, მსახურები და თავისი სახლის სულები, სამოცი კაცი. და წავიდა და შეკრიბა სეირ ხორელის ყველა ძე და მათი ხალხი, სამას ორმოცი კაცი. და წაიყვანა ესენი, ოთხასი კაცი მახვილებით ხელში, და წავიდა იაკობთან მის მოსაკლავად.
66 და ესავმა ეს რიცხვი რამდენიმე ნაწილად გაყო და სამოცი კაცი თავისი შვილებიდან, მსახურებიდან და თავისი სახლის სულებიდან ერთ თავკაცად აიღო და ელიფაზს, თავის უფროს ვაჟს, ჩააბარა.
67 დანარჩენი თავები კი სეირ ჰორიელის ექვს ვაჟს გადასცა და თითოეული თავისი თაობისა და შვილების მიხედვით განალაგა.
68. და მთელი ეს ბანაკი წავიდა თავისი ნებით და ესავიც წავიდა მათ შორის იაკობისკენ და სწრაფად წაიყვანა ისინი.
69. და გაემგზავრნენ ლაბანის მაცნეები ესავისგან და წავიდნენ ქანაანის ქვეყანაში და მივიდნენ რებეკას, იაკობისა და ესავის დედის, სახლში.
70 და უთხრეს მას: აჰა, შენი ძე ესავი ოთხასი კაცით გამოვიდა თავისი ძმის, იაკობის წინააღმდეგ, რადგან გაიგო, რომ მოდის იგი და წავიდა მასთან საბრძოლველად, მის დასამარცხებლად და ყველაფრის წასაღებად.
71 და რებეკამ სასწრაფოდ გაგზავნა სამოცდათორმეტი კაცი ისაკის მსახურთაგან იაკობის შესახვედრად გზაზე, რადგან თქვა: იქნებ ესავი გზაზე ომს გაუმართოს, როცა შეხვდება.
72 და წავიდნენ ეს მაცნეები იაკობის შესახვედრად და შეხვდნენ მას ხევის გზაზე, იაბუკის ხევის მოპირდაპირე მხარეს. და თქვა იაკობმა, როცა დაინახა ისინი: ეს ბანაკი ღვთისგან არის ჩემთვის განკუთვნილი. და უწოდა იაკობმა იმ ადგილს სახელად მახნაიმი.
73 და იაკობმა იცნო თავისი მამის მთელი ოჯახი, აკოცა და მოეხვია მათ და წავიდა მათთან ერთად. ჰკითხა მათ იაკობმა თავისი მამისა და დედის შესახებ და უთხრეს: კარგად არიან.
74. უთხრეს ამ მაცნეებმა იაკობს: რებეკამ, შენმა დედამ, გამოგვგზავნა შენთან და გვითხრა: გავიგე, შვილო, რომ შენი ძმა ესავი გამოვიდა შენს წინააღმდეგ გზაზე სეირის, ხორელის ძეთაგან ხალხთან ერთად.
75 ამიტომ, შვილო, მოუსმინე ჩემს ხმას და იფიქრე შენს რჩევაზე, რას იზამ; როცა ის შენთან მოვა, შეევედრე მას და ნუ ეტყვი ნაჩქარევად, და მიეცი მას საჩუქარი იმიდან, რაც გაქვს და იმიდან, რითაც ღმერთმა მოგანიჭა.
76 და როდესაც ის შენს საქმეებს გკითხავს, არაფერი დაუმალო, იქნებ შენზე რისხვა შეწყვიტოს და ამით შენს სულს იხსნი, შენ და ყველაფერს, რაც შენს საკუთრებაშია, რადგან შენი მოვალეობაა პატივი სცე მას, რადგან ის შენი უფროსი ძმაა.
77 და როდესაც იაკობმა გაიგო დედის სიტყვები, რომლებიც მაცნეებმა უთხრეს, ხმა

ამოიღო და მწარედ ატირდა და ისე მოიქცა, როგორც დედამისმა უბრძანა.

თავი 32

1. და იმ დროს გაგზავნა იაკობმა მაცნეები თავის ძმასთან, ესავთან, სეირის ქვეყანაში და უთხრა მას ვედრების სიტყვები.
2 და უბრძანა მათ და უთხრა: ასე უთხარით ჩემს ბატონს, ესავს: ასე ამბობს შენი მსახური იაკობი: ნუ იფიქრებს ჩემი ბატონი, რომ მამის კურთხევა, რომლითაც მაკურთხა, ჩემთვის სასარგებლო აღმოჩნდა.
3 რადგან ოცი წელია ლაბანთან ვარ და მან მომატყუა და ათჯერ შემიცვალა გასამრჯელო, როგორც ეს უკვე ეუწყა ჩემს ბატონს.
4 და ვემსახურებოდი მას მის სახლში დიდი მონდომებით და შემდეგ ღმერთმა დაინახა ჩემი გაჭირვება, ჩემი შრომა და ჩემი ხელების ნამოქმედარი და მომცა მადლი და კეთილგანწყობა მის თვალში.
5. შემდეგ კი ღვთის დიდი წყალობითა და სიკეთით შევიძინე ხარები, ვირები, პირუტყვი, მონები და მხევლები.
6 ახლა კი მივდივარ ჩემს მიწაზე და ჩემს სახლში, ჩემს მამასთან და დედასთან, რომლებიც ქანაანის ქვეყანაში არიან; და გავგზავნე, რომ ყველაფერი ეს ვაცნობო ჩემს ბატონს, რათა მადლი ვპოვო ჩემი ბატონის თვალში, რათა არ იფიქროს, რომ მე თვითონ შევიძინე სიმდიდრე ან რომ მამაჩემმა მაკურთხა კურთხევამ სიკეთე მომიტანა.
7 და წავიდნენ ესავთან მაცნეები და იპოვეს იგი ედომის ქვეყნის საზღვარზე, რომელიც იაკობისკენ მიდიოდა; და ოთხასი კაცი სეირის, ხორელის ძეთაგან იდგა გაშიშვლებული მახვილებით.
8. და უამბეს იაკობის მაცნეებმა ესავს ყველა სიტყვა, რაც იაკობმა უთხრა მათ ესავის შესახებ.
9. და მიუგო მათ ესავმა ამპარტავნობითა და ზიზღით და უთხრა: ჭეშმარიტად გავიგე და ჭეშმარიტად მითხრეს, რა გაუკეთა იაკობმა ლაბანს, რომელმაც აღამაღლა იგი თავის სახლში და მისცა მას თავისი ასულები ცოლებად. და შვა ვაჟები და ასულები, და უხვად გაამდიდრა სიმდიდრე და დოვლათი ლაბანის სახლში მისი ქონებით.
10. და როდესაც დაინახა, რომ მისი სიმდიდრე და სიმდიდრე დიდი იყო, გაიქცა ლაბანის სახლიდან მთელი თავისი ქონებით და წაიყვანა ლაბანის ასულები მათი მამისგან, როგორც მახვილით ტყვეები, რომლებიც მისთვის არაფერი უთქვამთ.
11. და არა მხოლოდ ლაბანს მოექცა იაკობი ასე, არამედ მეც მომექცა ასე და ორჯერ გამცვალა. და ნუთუ გავჩუმდები?
12. ამიტომ, დღეს ჩემი ბანაკებით მოვედი მის შესახვედრად და ჩემი გულის ნებისამებრ მოვიქცევი.
13 და დაბრუნდნენ მაცნეები და მივიდნენ იაკობთან და უთხრეს: მივედით შენს ძმასთან, ესავთან და ვუთხარით მას შენი ყველა სიტყვა. ასე გვიპასუხა მან. აჰა, ოთხასი კაცით მოდის შენს შესახვედრად.
14 ახლა კი იცოდე და ნახე, რა უნდა გააკეთო და ილოცე ღვთის წინაშე, რომ გიხსნას მისგან.
15. და როდესაც გაიგონა იაკობმა თავისი ძმის სიტყვები, რომლებიც მან იაკობის მაცნეებს უთხრა, ძლიერ შეშინდა და დამწუხრდა.
16. ილოცა იაკობმა უფლის, თავისი ღმერთის მიმართ და თქვა: უფალო, ღმერთო ჩემო მამა-პაპაო, აბრაამო და ისააკო! შენ მითხარი, როცა მამაჩემის სახლიდან წამოვედი:
17 მე ვარ უფალი, შენი მამის, აბრაამის, ღმერთი და ისააკის ღმერთი. შენ გაძლევ ამ ქვეყანას და შენს შთამომავლობას შენს შემდეგ. შენს შთამომავლობას ცის ვარსკვლავებივით გავხდი და ცის ოთხივე კიდეზე გავრცელდები და შენში და შენს შთამომავლობაში იკურთხება დედამიწის ყველა ტომი.
18 და განამტკიცე შენი სიტყვები და მომეცი სიმდიდრე, შვილები და პირუტყვი, როგორც ჩემი გულის ნატვრა მიეცი შენს მსახურს; ყველაფერი მომეცი, რაც გთხოვე, ისე რომ არაფერი მაკლდა.
19 და მერე მითხარი: დაბრუნდი შენს მშობლებთან და შენს სამშობლოში და მე მაინც კარგად ვიქნები შენთან.
20 და ახლა, როცა მოვედი და ლაბანისგან მიხსენი, ესავის ხელში ჩავვარდები, რომელიც მომკლავს, დიახ, ჩემი შვილების დედებთან ერთად.
21. ახლა კი, უფალო ღმერთო, მიხსენი მეც ჩემი ძმის, ესავის ხელიდან, რადგან ძლიერ მეშინია მისი.
22 და თუ ჩემში სიმართლე არ არის, აბრაამის და ჩემი მამის, ისააკის, გულისთვის გააკეთეთ.
23 რადგან ვიცი, რომ სიკეთითა და წყალობით შევიძინე ეს სიმდიდრე; ამიტომ

გევედრები, მიხსენი დღესვე შენი სიკეთით და მიპასუხე.
24. შეწყვიტა იაკობმა უფლისადმი ლოცვა და ორ ბანაკად გაყო მასთან მყოფი ხალხი, ცხვარ-ძროხით. ნახევარი მისცა დამასეკს, ელიეზერის ძეს, აბრაამის მსახურს, ბანაკად მის შვილებთან ერთად; ნახევარი კი მისცა თავის ძმას, ელიეზერის ძეს, ბანაკად მის შვილებთან ერთად.
25. და უბრძანა მათ და უთხრა: „შორს დაიცავით თქვენი ბანაკები და ძალიან ნუ მიუახლოვდებით ერთმანეთს. თუ ესავი ერთ ბანაკს მიადგება და დახოცავს, მეორე ბანაკი, რომელიც მისგან შორსაა, გადაურჩება მას".
26. და იაკობი იქ დარჩა იმ ღამეს და მთელი ღამის განმავლობაში აძლევდა თავის მსახურებს ბრძანებებს ჯარისა და თავისი შვილების შესახებ.
27 და ისმინა უფალმა იაკობის ლოცვა იმ დღეს და იხსნა უფალმა იაკობი მისი ძმის, ესავის ხელიდან.
28 და გაგზავნა უფალმა სამი ანგელოზი ცის ანგელოზთაგან და წავიდნენ ესავის წინ და მივიდნენ მასთან.
29 და გამოეცხადნენ ეს ანგელოზები ესავს და მის ხალხს, როგორც ორი ათასი კაცი, ცხენებზე ამხედრებულნი, ყველანაირი საბრძოლო იარაღით აღჭურვილნი. და გამოეცხადნენ ესავს და მის ხალხს ოთხ ბანაკად დაყოფილები ოთხი მეთაურით.
30. ერთი ბანაკი წავიდა და იპოვეს ესავი, რომელიც ოთხასი კაცით მოდიოდა თავისი ძმის, იაკობისკენ. ეს ბანაკი გაიქცა ესავისა და მისი ხალხისკენ და შეაშინა ისინი. შეშინებული ესავი ცხენიდან გადმოვარდა და ყველა მისი კაცი იქვე გაეცალა მას, რადგან ძალიან შეშინდნენ.
31. მთელი ბანაკი ყვიროდა მათ უკან, როცა ისინი ესავისგან გაიქცნენ. ყველა მეომარმა უპასუხა და თქვა:
32. ჩვენ ხომ იაკობის მონები ვართ, ღვთის მსახურისა, და ვინ დაგვიდგება წინ? უთხრა მათ ესავმა: „აბა, ჩემი ბატონი და ძმა იაკობი თქვენი ბატონია, რომელიც ოცი წელია არ მინახავს და დღეს მის სანახავად მოვედი, ასე მექცევით?"
33. ანგელოზებმა უპასუხეს: უფალს ვფიცავარ, იაკობი, რომელზეც შენ ამბობ, შენი ძმაა, ხომ არ იყო? არც ერთი არ დავტოვეთ შენგან და შენი ხალხიდან ცოცხალი? მხოლოდ იაკობის გამო არაფერს ვუშავებთ მათ.
34. ეს ბანაკი ესავსა და მის კაცებს გაეცალა და წავიდა. ესავი და მისი კაცები დაახლოებით ერთი ლიგის მანძილზე იყვნენ გაცილებულნი მათგან, როცა მეორე ბანაკი ყველანაირი იარაღით მივიდა მის წინააღმდეგ და ისე მოექცნენ ესავს და მის კაცებს, როგორც პირველმა ბანაკმა მოექცა მათ.
35. და როცა გზას დაანებეს, აჰა, მესამე ბანაკიც მოდიოდა მისკენ და ყველა შეშინდა. ესავი ცხენიდან გადმოვარდა. მთელმა ბანაკმა შეჰკივლა და თქვა: ჩვენ იაკობის მსახურები ვართ, ღვთის მსახურისა, და ვინ დაგვიდგება წინ?
36. და კვლავ მიუგო მათ ესავმა და უთხრა: აჰა, იაკობ, ჩემი ბატონი და თქვენი ბატონი ჩემი ძმაა. ოცი წელია არ მინახავს მისი სახე და დღეს გავიგე, რომ მოდის. დღეს მის შესახვედრად წავედი. თქვენც ასე მექცევით?
37. მიუგეს მას და უთხრეს: უფალს ვფიცავარ, განა იაკობი შენი ძმა არ იყო, როგორც თქვი? არც ერთი ნატამალიც არ დაგვიტოვებია შენგან და შენი ხალხისგან? იაკობის გამო, რომლის ძმადაც ამბობ, რომ შენი ძმაა, არ ჩავერევით შენთან და შენს ხალხთან.
38 მესამე ბანაკიც გავიდა მათ გვერდით და ის თავის ხალხთან ერთად განაგრძობდა გზას იაკობისკენ, როდესაც მეოთხე ბანაკი მიუახლოვდა მას და მათაც ისევე მოექცნენ მას და მის ხალხსაც, როგორც სხვები მოექცნენ.
39. და როდესაც ესავმა დაინახა ბოროტება, რომელიც ოთხმა ანგელოზმა გაუკეთა მას და მის კაცებს, ძლიერ შეეშინდა თავისი ძმის, იაკობის, და მშვიდობით წავიდა მის შესახვედრად.
40. და დამალა ესავმა თავისი სიძულვილი იაკობის მიმართ, რადგან ეშინოდა თავისი სიცოცხლის, თავისი ძმის, იაკობის გამო, და რადგან ეგონა, რომ ოთხივე ბანაკი, რომელზეც წააწყდა, იაკობის მსახურები იყვნენ.
41 და გაათია იაკობი იმ ღამეს თავის მსახურებთან ერთად მათ ბანაკებში და გადაწყვიტა თავის მსახურებთან ერთად, რომ ესავისთვის საჩუქარი მიეცათ ყველაფრისგან, რაც მასთან იყო და მთელი თავისი ქონებიდან. და ადგა იაკობი დილით, ის და მისი ხალხი, და აირჩიეს ესავისთვის საჩუქარი პირუტყვიდან.

42 და ეს არის ძღვენის რაოდენობა, რომელიც
იაკობმა თავისი ფარიდან გამოარჩია, რათა
თავისი ძმისთვის, ესავისთვის მიეცა. და
გამოარჩია ფარიდან ორას ორმოცი სული,
აქლემებიდან და ვირებიდან კი ოცდაათი,
ხოლო ნახირიდან ორმოცდაათი ძროხა
გამოარჩია.
43 და ყველა ათ ჯოგად დაყო, თითოეული
ცალ-ცალკე დაალაგა და თავის ათ მსახურს
ჩააბარა, თითოეული ჯოგი ცალ-ცალკე.
44 და უბრძანა მათ და უთხრა:
ერთმანეთისგან დაშორდით და დაიცავით
მანძილი ჯოგებს შორის. როცა ესავი და
მასთან მყოფნი შეგხვდებიან და გკითხავენ:
ვისი ხარ და სად მიდიხარ და ვისია ეს
ყველაფერი შენს წინაშე, უთხარი მათ: ჩვენ
იაკობის მონები ვართ და მშვიდობით
მოვედით ესავის შესახვედრად და, აჰა,
იაკობი მოდის ჩვენს უკან.
45. და ეს, რაც ჩვენს წინაშეა, იაკობისგან
გამოგზავნილი საჩუქარია თავისი ძმისთვის,
ესავისთვის.
46. თუ გკითხავენ: რატომ აგვიანებს უკან, რომ
თავისი ძმის შესახვედრად და მისი სახის
სანახავად მოვიდესო, უთხარი მათ:
სიხარულით მოდის უკან, რომ თავისი ძმა
შეხვდეს, რადგან თქვა: „მე დავამშვიდებ მას
მისთვის მიტანილი ძღვნით და ამის შემდეგ
ვიხილავ მის სახეს, იქნებ მიმიღოს“.
47 მთელი ძღვენი მისი მსახურების ხელში
გადავიდა და იმ დღეს მის წინ წავიდა. ის იმ
ღამეს თავის ბანაკებში იაბუკის ხევის
საზღვართან გაათია. შუაღამისას ადგა,
წაიყვანა თავისი ცოლები, მხევლები და
ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, და იმ
ღამეს იაბუკის ფორდზე გადაუარა.
48. და როდესაც მთელი თავისი ქონება ხევზე
გადაიარა, იაკობი მარტო დარჩა და კაცი
შეხვდა მას და ჭიდაობდა მასთან იმ ღამეს
გათენებამდე. და იაკობს ბარძაყის ღრმული
გაუშეშდა მასთან ჭიდაობისგან.
49. და განთიადისას იქ დატოვა კაცმა იაკობი,
აკურთხა იგი და წავიდა. და გათენებისას
იაკობი ხევს გასცდა და ბარძაყზე დადგა.
50 და მზე ამოვიდა მასზე, როგორც კი
ნაკადული გადალახა და თავისი პირუტყვისა
და ბავშვების ადგილსამყოფელს
მიუახლოვდა.
51 და შუადღემდე წავიდნენ და სანამ
მიდიოდნენ, ძღვენი წინ მიუძღოდათ.
52. და ასწია იაკობმა თვალები და დაინახა,
და აჰა, ესავი მოშორებით მოდის, მრავალ
კაცთან ერთად, დაახლოებით ოთხასი კაცით.
და ძლიერ შეეშინდა იაკობს თავისი ძმის.
53 და იაკობმა სასწრაფოდ დაყო თავისი
შვილები ცოლებად და მხევლებად, ხოლო
დინა, თავისი ასული, ზარდახშაში ჩასვა და
თავის მსახურებს ჩააბარა.
54 და გაიარა თავის შვილებსა და ცოლებზე
წინ, რათა შეხვედროდა თავის ძმას და
თაყვანი სცა მიწამდე. შვიდჯერ თაყვანი სცა,
სანამ თავის ძმას არ მიუახლოვდებოდა. და
ღმერთმა იაკობს მადლი და კეთილგანწყობა
ჰპოვა ესავის და მისი კაცების თვალში,
რადგან შეისმინა ღმერთმა იაკობის ლოცვა.
55. და იაკობის შიში და ძრწოლა დაეცა მის
ძმას, ესავს, რადგან ძლიერ შეეშინდა ესავს
იაკობის, იმის გამო, რაც ღვთის ანგელოზებმა
უყავით ესავს, და ესავის რისხვა იაკობის
მიმართ სიკეთედ გადაიქცა.
56. და როგორც კი დაინახა ესავმა იაკობი,
მისკენ მორბოდა, ისიც გაიქცა მისკენ და
მოეხვია მას, კისერზე მოეხვია და აკოცეს
ერთმანეთს და ატირდნენ.
57 და ჩაუნერგა ღმერთმა შიში და სიკეთე
იაკობის მიმართ გულში ესავთან ერთად
მოსულ კაცებს; და მათაც აკოცეს იაკობს და
მოეხვივნენ.
58. ასევე ელიფაზი, ესავის ძე, და მისი ოთხი
ძმა, ესავის ძენი, ტიროდნენ იაკობთან
ერთად, აკოცეს და მოეხვივნენ, რადგან
იაკობის შიში დაეცა ყველას.
59 და აღაპყრო ესავმა თვალები და დაინახა
ქალები თავიანთი შთამომავლობით, იაკობის
შვილები, რომლებიც იაკობის უკან
მიდიოდნენ და გზაზე ესავის წინაშე თაყვანს
სცემდნენ.
60 და უთხრა ესავმა იაკობს: ვინ არიან ესენი
შენთან, ძმაო ჩემო? შენი შვილები არიან თუ
შენი მსახურები? და მიუგო იაკობმა ესავს და
უთხრა: ესენი ჩემი შვილები არიან,
რომლებიც ღმერთმა მისცა შენს მსახურს.
61 და როცა იაკობი ესავსა და მის კაცებს
ელაპარაკებოდა, ესავმა დაინახა მთელი
ბანაკი და უთხრა იაკობს: საიდან მოიტანე
მთელი ბანაკი, რომელიც გუშინ ღამით
შემხვდა? იაკობმა თქვა: ჩემი ბატონის
თვალში მადლის მოსაპოვებლად, ეს არის ის,
რაც ღმერთმა მისცა შენს მსახურს.
62 და მივიდა ესავის წინაშე ძღვენი და
იაკობმა შეაწყვეტინა ესავი და უთხრა: „აიღე

ძღვენი, რომელიც მივუტანე ჩემს ბატონს“.
ესავმა თქვა: „რისთვის მაქვს ასეთი
განზრახვა? შენთვის შეინახე, რაც გაქვს“.
63 და თქვა იაკობმა: „მე ვარ ვალდებული,
მოგცე ეს ყველაფერი, რადგან ვიხილე შენი
სახე, რათა მშვიდად იცხოვრო“.
64 და უარი თქვა ესავმა ძღვენის მიღებაზე და
უთხრა მას იაკობმა: გევედრები, ბატონო ჩემო,
თუ ვპოვე მადლი შენს თვალში, მიიღე ჩემი
ძღვენი ჩემი ხელიდან, რადგან ასე დავინახე
შენი სახე, თითქოს ღვთის მსგავსი სახე
მენახა, რადგან შენ მომწონდი.
65 და აიღო ესავმა ძღვენი; იაკობმაც მისცა
ესავს ვერცხლი, ოქრო და ბადელიუმი,
რადგან იმდენად აიძულებდა, რომ აიღო
ისინი.
66 და გაყო ესავმა ბანაკში არსებული
პირუტყვი და ნახევარი მისცა მასთან ერთად
მოსულ კაცებს, რადგან ისინი დაქირავებით
მოვიდნენ, ხოლო მეორე ნახევარი თავის
შვილებს მისცა.
67. ვერცხლი, ოქრო და დელიუმი თავის
უფროს ძეს, ელიფაზს, მისცა ხელში. ესავმა კი
იაკობს უთხრა: „შენთან დავრჩეთ და ნელა
წავალთ შენთან, სანამ ჩემს ადგილას არ
მოხვალ, რომ იქ ერთად ვიცხოვროთ“.
68. მიუგო იაკობმა ძმას და უთხრა: „მოვიქცევი
ისე, როგორც მეტყვის ჩემი ბატონი, მაგრამ
ჩემმა ბატონმა იცის, რომ ბავშვები ნაზები
არიან და ჩემთან მყოფი ცხვარი და ძროხა
ნელა მიდიან, რადგან თუ სწრაფად წავლენ,
ყველა დაიხოცება, რადგან შენ იცი მათი
ტვირთი და მათი დაღლილობა“.
69 ამიტომ, ჩემი ბატონი თავისი მსახურის წინ
წავიდეს, მე კი ნელა ვივლი ბავშვებისა და
ფარის გულისთვის, სანამ სეირში, ჩემი
ბატონის სახლში არ მივალ.
70 და უთხრა ესავმა იაკობს: „მე გამოგიყვან
ზოგიერთს იმ ხალხიდან, ვინც ჩემთანაა,
რათა გზაში იზრუნონ შენზე და ატარონ შენი
დაღლილობა და ტვირთი“. თქვა მან: „რა
გჭირდება, ბატონო, თუ წყალობა ვპოვო შენს
თვალში?“
71 აჰა, მოვალ შენთან სეირში, რომ იქ
ვიცხოვროთ, როგორც თქვი. წადი შენს
ხალხთან ერთად, რადგან მე გამოგყვები.
72. უთხრა იაკობმა ეს ესავს, რათა გაეშვა
ესავი და მისი ხალხი, რათა შემდეგ
წასულიყო მამამისის სახლში, ქანაანის
ქვეყანაში.
73 და ესავმა ისმინა იაკობის ხმა და
დაბრუნდა ესავი ოთხას კაცთან ერთად,
რომლებიც მასთან ერთად იყვნენ სეირის
გზაზე. და წავიდა იაკობი და მისი ყველა
საბადებელი იმ დღეს ქანაანის ქვეყნის
კიდემდე, მის საზღვრებში, და დარჩა იქ
ერთხანს.

თავი 33

1. და გავიდა იაკობი ქვეყნის საზღვრებიდან
და მივიდა შალემის ქვეყანაში, ანუ შექემის
ქალაქში, რომელიც ქანაანის ქვეყანაშია, და
დაისვენა ქალაქის წინ.
2 და იყიდა მან იქაური მინდვრის ნაკვეთი
ხამორის ძეებისგან, იმ ქვეყნის ხალხისგან,
ხუთ შეკელად.
3 და აიშენა იქ იაკობმა სახლი და გაშალა იქ
კარავი და გააკეთა ფარეხები თავისი
პირუტყვისთვის; ამიტომ უწოდა ამ ადგილს
სახელად სუქოთი.
4 და იაკობი დარჩა სუქოთში წელიწადს და
ექვს თვეს.
5 იმ დროს იმ ქვეყნის მკვიდრთაგან
ზოგიერთი ქალი შექემის ქალაქში წავიდა,
რათა ქალაქის მკვიდრთა ასულებთან ერთად
ეცეკვათ და გაემხიარულებინათ. როდესაც
ისინი გავიდნენ, რახელი და ლეა, იაკობის
ცოლები, თავიანთი ოჯახებითურთ, წავიდნენ
ქალაქის ასულების სიხარულის სანახავად.
6 და დინა, იაკობის ასული, წავიდა მათთან
ერთად და დაინახა ქალაქის ასულები. ისინი
იქ დარჩნენ ამ ასულების წინაშე, სანამ
ქალაქის მთელი ხალხი მათ გვერდით იდგა
მათი სიხარულის საყურებლად და ქალაქის
ყველა დიდებული ხალხი იქ იყო.
7. შექემი, ხამორის ძე, ქვეყნის მთავარი, იდგა
მათ სანახავად.
8. და დაინახა შექემმა დინა, იაკობის ასული,
რომელიც იჯდა დედასთან ერთად ქალაქის
ასულების წინაშე. და ძალიან მოეწონა მას ეს
ქალწული. და ჰკითხა იქ თავის მეგობრებს და
თავის ხალხს: ვისი ასულია ის, ვინც ქალებს
შორის ზის, რომელსაც მე არ ვიცნობ ამ
ქალაქში?
9 და უთხრეს მას: ეს ნამდვილად იაკობის
ასულია, ისაак ებრაელის ძისა, რომელიც ამ
ქალაქში ცხოვრობდა დიდი ხნის
განმავლობაში. როდესაც ამბავი გავრცელდა,
რომ ქვეყნის ასულები გადიოდნენ
გასართობად, ის წავიდა თავის დედასთან და

მხევლებთან ერთად, რათა მათ შორის დამჯდარიყო, როგორც ხედავ.
10. და დაინახა შექემმა დინა, იაკობის ასული, და როდესაც შეხედა მას, მისი სული დინას მიაპყრო.
11 და გაგზავნა კაცი და ძალით წაიყვანეს იგი. მივიდა დინა შექემის სახლში, ძალით წაიყვანა იგი, დაწვა მასთან და დაამდაბლა იგი. ძლიერ შეიყვარა იგი და თავის სახლში დაასახლა.
12. მივიდნენ და უთხრეს ეს ამბავი იაკობს. გაიგო იაკობმა, რომ შექემმა შეურაცხყო მისი ასული, დინა. გაგზავნა იაკობმა თავისი თორმეტი მსახური დინას მოსაყვანად შექემის სახლიდან. ისინიც წავიდნენ და შევიდნენ შექემის სახლში, რათა დინა წაეყვანათ იქიდან.
13. როცა მივიდნენ, შექემი თავის ხალხთან ერთად გამოვიდა მათთან და გააძევა ისინი სახლიდან. არ აძლევდა მათ დინასთან მისვლის უფლებას. შექემი კი დინასთან იჯდა, კოცნიდა და ეხუტებოდა მას მათ თვალწინ.
14 და დაბრუნდნენ იაკობის მსახურები და უთხრეს: როცა მივედით, მან და მისმა კაცებმა გაგვაძევეს; ასე მოექცა შექემი დინას ჩვენს თვალწინ.
15. და მიხვდა იაკობი, რომ შექემმა შეურაცხყო მისი ასული, მაგრამ არაფერი უთქვამს. მისი ვაჟები მინდორში მის საქონელს ძოვდნენ. იაკობი კი დუმდა მათ დაბრუნებამდე.
16. და სანამ მისი ვაჟები დაბრუნდებოდნენ, იაკობმა გაგზავნა ორი მხევალი თავისი მსახურთა ასულთაგან, რათა შექემის სახლში დინას მოვლა-პატრონობა და მასთან დარჩენა შეძლებოდა. შექემმა კი სამი მეგობარი გაგზავნა მამამისთან, ხამორთან, ქიდეკემის ძესთან, ფერედის ძესთან, და შეუთვალა: მომიყვანე ეს მხევალი ცოლად.
17. და მივიდა ხამორი, ხიდეკემის ძე, შექემის, თავისი ძის სახლში და დაჯდა მის წინ. და უთხრა ხამორმა თავის ძეს: შექემ: ნუთუ არ არის შენი ხალხის ასულთა შორის ქალი, რომ მოიყვანო ებრაელი ქალი, რომელიც შენი ხალხისგან არ არის?
18 და უთხრა მას შექემმა: მხოლოდ ის უნდა მომცე, რადგან ის ჩემს თვალში საყვარელია. და ისე მოიქცა ემორმა, როგორც ძემ თქვა, რადგან ძალიან უყვარდა იგი.
19. და გავიდა ემორი იაკობთან, რათა ესაუბრა მას ამ ამბავზე. და როდესაც ის წავიდა თავისი ძის, შექემის სახლიდან, სანამ იაკობთან მოვიდოდა მასთან სასაუბროდ, აჰა, იაკობის ძენი მოვიდნენ მინდვრიდან, როგორც კი გაიგეს, რა გააკეთა შექემმა, ემორის ძემ.
20 და კაცები ძალიან დამწუხრდნენ თავიანთი დის გამო და ყველანი რისხვით აღფრთოვანებულები დაბრუნდნენ სახლში, სანამ პირუტყვის შეკრების დრო დადგებოდა.
21 და მივიდნენ, დასხდნენ მამამისის წინაშე და ელაპარაკნენ მას რისხვით აღსავსე: სიკვდილი ერგება ამ კაცს და მის სახლს, რადგან მთელი დედამიწის უფალმა ღმერთმა უბრძანა ნოეს და მის შვილებს, რომ კაცმა არ უნდა მოიპაროს და არ უნდა იმრუშოს; აჰა, შექემმა გაანადგურა და იმეძა ჩვენს დასთან, ქალაქის არცერთმა მკვიდრმა არ უთხრა მას სიტყვა.
22. შენ იცი და გესმის, რომ სიკვდილით დასჯა ერგება შექემს, მის მამას და მთელ ქალაქს მისი ჩადენილი საქმის გამო.
23. და როდესაც ისინი ამ ამბავზე მამასთან საუბრობდნენ, აჰა, მივიდა ემორი, შექემის მამა, რათა ეთქვა იაკობისთვის თავისი ძის სიტყვები დინას შესახებ. და დაჯდა ის იაკობისა და მისი შვილების წინაშე.
24 და უთხრა მათ ხამორმა: „ჩემი ძის, შექემის, სულს თქვენი ასული სწყურია; გევედრებით, მიეცით იგი ცოლად და ჩვენთან გათხოვდით; მოგვეცით თქვენი ასულები და ჩვენც მოგცემთ ჩვენს ასულებს; და იცხოვრებთ ჩვენთან ერთად ჩვენს ქვეყანაში და ვიქნებით როგორც ერთი ხალხი ამ ქვეყანაში.
25 რადგან ჩვენი ქვეყანა ძალიან ვრცელია, ამიტომ იცხოვრეთ იქ, ივაჭრეთ და შეიძინეთ ქონება, ისე მოიქეცით, როგორც გსურთ, და არავინ შეგიშლით ხელს ერთი სიტყვითაც კი.
26. და შეწყვიტა ემორმა იაკობთან და მის ვაჟებთან საუბარი და, აჰა, შექემი, მისი ვაჟი, მისდევდა მას და დაჯდა მათ წინ.
27 და ილაპარაკა შექემმა იაკობისა და მისი ვაჟების წინაშე და უთხრა: „ნეტავ ვპოვო მადლი თქვენს თვალში, რომ მომცეთ თქვენი ასული და რასაც მეტყვი, ისე მოვიქცევი მისთვის“.
28 მთხოვე დიდი რაოდენობით მზითევი და საჩუქარი და მოგცემ; რასაც მეტყვი, იმას გავაკეთებ; ვინც არ უნდა ეურჩოს შენს ბრძანებებს, მოკვდეს; მხოლოდ ეს ქალი მომეცი ცოლად.

29. სიმეონმა და ლევიმ მზაკვრულად უპასუხეს ხამორს და შექემს, მის ძეს, და უთხრეს: ყველაფერს, რაც გვითხარით, შევასრულებთ თქვენთვის.
30. აჰა, ჩვენი და შენს სახლშია, მაგრამ შორს დაიჭირე თავი მისგან, სანამ ჩვენს მამას, ისაკს, არ გავუგზავნით ამ საქმეს, რადგან მისი თანხმობის გარეშე ვერაფერს გავაკეთებთ.
31 რადგან მან იცის ჩვენი მამის, აბრაამის, გზები და რასაც არ უნდა გვეტყოდეს, გეტყვით, არაფერს დაგიმალავთ.
32. ეს უთხრეს სიმონმა და ლევიმ შექემს და მის მამას, რათა საბაბი ეპოვათ და რჩევისთვის ეკითხათ, რა უნდა ექნათ შექემს და მის ქალაქს ამ საქმეში.
33. და როდესაც შექემმა და მისმა მამამ მოისმინეს სიმონისა და ლევის სიტყვები, მოეწონათ ეს მათ თვალში და გამოვიდნენ შექემი და მისი მამა სახლში წასასვლელად.
34 და როდესაც ისინი წავიდნენ, იაკობის ვაჟებმა უთხრეს მამას: აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ სიკვდილი ეკუთვნით ამ ბოროტმოქმედებს და მათ ქალაქს, რადგან დაარღვიეს ის, რაც ღმერთმა უბრძანა ნოეს, მის შვილებს და მის შთამომავლობას მათ შემდეგ.
35. და იმის გამო, რომ შექემმა ეს ჩვენს დას, დინას, გაუსწორა და შებილწა იგი, რადგან ასეთი სისაძაგლე აღარასოდეს ჩაიდენს ჩვენს შორის.
36 ახლა კი იცოდე და ნახე, რას იზამ და მოიძიე რჩევა და საბაბი, რა უნდა გაუკეთო მათ ამ ქალაქის ყველა მკვიდრის მოსაკლავად.
37 და უთხრა მათ სიმონმა: აჰა, სწორი რჩევა თქვენთვის: უთხარით მათ, რომ წინადასცვითონ მათ შორის ყველა მამაკაცი, როგორც ჩვენ ვართ წინადაცვეთილნი; და თუ არ მოისურვებენ ამას, წავართმევთ მათ ჩვენს ქალიშვილს და წავალთ.
38 და თუ ისინი ამას დათანხმდებიან და გააკეთებენ კიდეც, მაშინ, როდესაც ტკივილისგან მიწაზე დაიწვებიან, ჩვენ ხმლებით შევუტევთ მათ, როგორც მშვიდ და მშვიდობიან ადამიანს, და მათ შორის ყველა მამრობით კაცს მოვკლავთ.
39. მოეწონათ სიმონის რჩევა და გადაწყვიტეს სიმონმა და ლევიმ, ისე მოქცეულიყვნენ, როგორც უბრძანეს.
40. მეორე დილით შექემი და ემორი, მისი მამა, კვლავ მივიდნენ იაკობთან და მის ვაჟებთან, რათა ელაპარაკათ დინაზე და მოესმინათ, რას უპასუხებდნენ იაკობის ვაჟები მათ სიტყვებზე.
41. იაკობის ძეთ მზაკვრულად ელაპარაკებოდნენ მათ და უთხრეს: „ყველა თქვენი სიტყვა ვუთხარით ჩვენს მამას, ისაკს, და მოეწონა მას თქვენი სიტყვები".
42. მაგრამ მან გვითხრა: ასე უბრძანა მას აბრაამმა, მისმა მამამ, ღმერთისგან, მთელი ქვეყნის უფლისგან, რომ თუ კაცი, რომელიც მისი შთამომავალი არ არის და მოისურვებს მისი ასულის შერთვას, წინადაცვეთილი უნდა იყოს მისი ყველა მამრი, როგორც ჩვენ ვართ წინადაცვეთილნი, და შემდეგ მივცეთ მას ჩვენი ასული ცოლად.
43. ახლა კი გაცნობეთ ყველა ჩვენი გზა, რაც ჩვენმა მამამ გვითხრა, რადგან არ შეგვიძლია ამის გაკეთება, რაც გვითხარით, რომ ჩვენი ქალიშვილი წინადაუცვეთელ კაცს მივცეთ, რადგან ეს ჩვენთვის სირცხვილია.
44. მაგრამ ამით დაგთანხმდებით, რომ მოგცეთ ჩვენი ასული და ასევე წავიყვანთ შენს ასულებს და ვიცხოვრებთ შენს შორის და ვიქნებით ერთი ხალხი, როგორც თქვი, თუ მოგვისმენთ და ჩვენსავით დაგვთანხმდებით, რომ წინადასცვითოთ ყველა თქვენი მამრი, როგორც ჩვენ ვართ წინადაცვეთილნი.
45. თუ არ მოგვისმენთ და არ დაგვიცვეთ ყველა მამაკაცი, როგორც ჩვენ ვართ წინადაცვეთილნი, როგორც ვბრძანეთ, მაშინ მოვალთ თქვენთან, წავიყვანთ ჩვენს ასულს და წავალთ.
46. და შექემმა და მისმა მამამ, ხამორმა, გაიგეს იაკობის ძეების სიტყვები და ძალიან მოეწონათ ეს ამბავი. და იჩქარეს შექემმა და მისმა მამამ, ხამორმა, შეესრულებინათ იაკობის ძეების სურვილი, რადგან შექემს ძალიან უყვარდა დინა და მისი სული მიჯაჭვული იყო მასზე.
47. შექემი და მისი მამა ხამორი ქალაქის კარიბჭისკენ გაიქცნენ და შეკრიბეს თავიანთი ქალაქის ყველა კაცი და უთხრეს მათ იაკობის ძეთა სიტყვები:
48 მივედით ამ კაცებთან, იაკობის ძეებთან, და ვესაუბრეთ მათ მათი ასულის შესახებ და ეს კაცები დათანხმდნენ ჩვენი სურვილისამებრ მოქმედებას. აჰა, ჩვენი მიწა მათთვის დიდია, და იცხოვრებენ მასში და ივაჭრებენ; და ვიქნებით ერთი ხალხი; მათ ასულებს ავიყვანთ და ჩვენს ასულებს მათ მივცემთ ცოლად.

49 მაგრამ ეს კაცები მხოლოდ ამ პირობით დათანხმდებიან ამის გაკეთებას, რომ ჩვენს შორის ყველა მამაკაცი წინადაიცვეთილი იყოს, როგორც მათმა ღმერთმა უბრძანა მათ, და როდესაც ჩვენ შევასრულებთ მათი მითითების შესაბამისად წინადაცვეთას, მაშინ ისინი დასახლდებიან ჩვენს შორის თავიანთ პირუტყვთან და ქონებასთან ერთად და ჩვენ მათთან ერთად ერთი ხალხივით ვიქნებით.
50. როდესაც ქალაქის ყველა კაცმა გაიგო შექემისა და მისი მამის, ხამორის, სიტყვები, დაეთანხმა ქალაქის ყველა კაცი ამ წინადადებას და დაემორჩილნენ წინადაცვეთას, რადგან შექემი და მისი მამა, ხამორი, დიდად პატივცემულნი იყვნენ მათ მიერ, რადგან ქვეყნის მთავრები იყვნენ.
51 მეორე დღეს შექემი და ემორი, მისი მამა, ადგნენ დილით ადრე და შეკრიბეს თავიანთი ქალაქის ყველა კაცი ქალაქის შუაგულში და მოუხმეს იაკობის ძენი, რომლებმაც წინადასცვითეს ყველა მამაკაცი, ვინც მათ ეკუთვნოდათ იმ დღეს და მეორე დღეს.
52. და წინადასცვითეს შექემი, მისი მამა ხამორი და შექემის ხუთი ძმა. შემდეგ ყველანი ადგა და სახლში წავიდნენ, რადგან ეს უფლისგან იყო შექემის ქალაქის წინააღმდეგ და უფლისგან იყო სიმონის რჩევა ამ საქმეში, რათა უფალს შექემის ქალაქი იაკობის ორი ძის ხელში ჩაეგდო.

თავი 34

1. წინადაცვეთილი ყველა მამრის რიცხვი იყო ექვსას ორმოცდახუთი მამაკაცი და ორას ორმოცდაექვსი ბავშვი.
2. მაგრამ ქიდეკემმა, ფერედის ძემ, ხამორის მამამ, და მისმა ექვსმა ძმამ, არ მოუსმინეს შექემს და მის მამას, ხამორს, და არ დააწინადადეს ისინი, რადგან საძულველი იყო მათთვის იაკობის ძეების წინადადება და ძლიერ განრისხდნენ ამის გამო, რომ არ მოუსმინეს მათ ქალაქის ხალხმა.
3 მეორე დღის საღამოს კი იპოვეს რვა პატარა ბავშვი, რომლებიც წინადაუცვეთელნი არ იყვნენ, რადგან მათმა დედებმა დამალეს ისინი შექემის, მისი მამის, ხამორისა და ქალაქის მკვიდრთაგან.
4 შექემმა და მისმა მამამ, ხამორმა, გაგზავნეს ხალხი, რომ მოეყვანათ ისინი მათ წინაშე წინადასაცმელად, მაგრამ ქიდეკემმა და მისმა ექვსმა ძმამ მახვილებით თავს დაესხნენ და მოკვლა დაუწყეს.
5 და მათ ასევე განიზრახეს შექემისა და მისი მამის, ხამორის, მოკვლა და მათთან ერთად დინას მოკვლაც ამ საქმის გამო.
6 და უთხრეს მათ: რა ჩაიდინეთ ეს? ნუთუ არ არიან თქვენი ძმების, ქანაანელების, ასულებს შორის ქალები, რომ ებრაელთა ასულები მოიყვანოთ, რომლებსაც აქამდე არ იცნობდით, და გააკეთებთ იმას, რაც თქვენს მამებს არ უბრძანებიათ თქვენთვის?
7 გგონია, რომ ამ საქმეში წარმატებას მიაღწევ და რას უპასუხებ ამ საქმეში შენს ძმებს, ქანაანელებს, რომლებიც ხვალ მოვლენ და გკითხავენ ამ საკითხზე?
8 და თუ თქვენი საქციელი მათ თვალში სამართლიანი და კეთილი არ იქნება, რას იზამთ თქვენი სიცოცხლისთვის და მე - ჩვენი სიცოცხლისთვის, თუ არ ისმენთ ჩვენს ხმას?
9. თუ ქვეყნის მკვიდრნი და შენი ყველა ძმა, ქამის ძენი, გაიგებენ შენს საქციელს და იტყვიან:
10. ებრაელი ქალის გამო ჩაიდინეს შექემმა, ხამორმა, მისმა მამამ, და მათი ქალაქის ყველა მკვიდრმა ის, რაც არ იცნობდნენ და რაც მათ მამებს არ უბრძანებიათ. სად გაიქცევით ან სად დამალავთ თქვენს სირცხვილს თქვენი ძმების, ქანაანის ქვეყნის მკვიდრთა წინაშე მთელი თქვენი დღეების განმავლობაში?
11. ამიტომ, ახლა ჩვენ არ შეგვიძლია ავიტანოთ ეს საქმე, რაც თქვენ გააკეთეთ და ვერც ამ უღელს დაგვადებთ, რომელიც ჩვენმა წინაპრებმა არ დაგვიწესეს.
12 აჰა, ხვალ წავალთ და შევკრებთ ჩვენს ყველა ძმას, ქანაანელ ძმებს, რომლებიც ამ ქვეყანაში ცხოვრობენ, და ყველანი მოვალთ და დაგგანადგურებთ თქვენ და ყველას, ვინც თქვენზეა მონდობილი, ისე, რომ არც ერთი ნატამალიდან არ დარჩეს არც თქვენგან და არც მათგან.
13. როდესაც ხამორმა, მისმა ძემ შექემმა და ქალაქის ყველა მკვიდრმა მოისმინეს ქიდეკემისა და მისი ძმების სიტყვები, საშინლად შეშინდნენ თავიანთი სიცოცხლის გამო მათი სიტყვების გამო და მოინანიეს თავიანთი საქციელი.
14. შექემმა და მისმა მამამ, ხამორმა, თავიანთ მამას, ქიდეკემს და მის ძმებს უთხრეს: ჭეშმარიტია ყველა სიტყვა, რაც გვითხარით.

15. ნუ იტყვით და ნუ იფიქრებთ თქვენს გულში, რომ ებრაელთა სიყვარულის გამო გავაკეთეთ ის, რაც ჩვენმა წინაპრებმა არ გვიბრძანეს.
16 მაგრამ რადგან დავინახეთ, რომ მათი განზრახვა და სურვილი არ იყო დათანხმებოდნენ ჩვენს სურვილს მათი ქალიშვილის წაყვანასთან დაკავშირებით, გარდა ამ პირობისა, ამიტომ ჩვენ მოვუსმინეთ მათ ხმას და გავაკეთეთ ეს საქციელი, რაც თქვენ ნახეთ, რათა მათგან ჩვენი სურვილის შესრულება მოგვეხდინა.
17 და როდესაც მათგან ჩვენს თხოვნას მივიღებთ, მაშინ დავბრუნდებით მათთან და შევასრულებთ იმას, რასაც თქვენ გვეტყვით.
18 ამიტომ, გთხოვთ, დაელოდოთ და დაელოდოთ, სანამ ჩვენი სხეული არ განიკურნება და ისევ გავძლიერდებით, შემდეგ კი ერთად წავალთ მათ წინააღმდეგ და ისე მოვიქცევით, როგორც თქვენსა და ჩვენს გულებშია.
19. და გაიგონა დინამ, იაკობის ასულმა, ყველა ეს სიტყვა, რაც ქიდეკემმა და მისმა ძმებმა თქვეს, და რაც უპასუხეს მათ ხამორმა, მისმა ძემ შექემმა და მათი ქალაქის ხალხმა.
20 და იჩქარა და გაგზავნა თავისი ერთ-ერთი მხევალი, რომელიც მამამისმა გაგზავნა მის მოსავლელად შექემის სახლში, იაკობთან, მამამისთან და მის ძმებთან და უთხრა:
21 ასე ურჩიეს ქიდეკემმა და მისმა ძმებმა შენზე და ასე უპასუხეს მათ ხამორმა, შექემმა და ქალაქის მკვიდრებმა.
22 და როდესაც იაკობმა გაიგო ეს სიტყვები, აღივსო რისხვით და განრისხდა მათზე და მისი რისხვა აინთო მათ წინააღმდეგ.
23. დაიფიცნენ სიმონმა და ლევიმ და თქვეს: „ცოცხალია უფალი, მთელი დედამიწის ღმერთი, ხვალ ამ დროისთვის მთელ ქალაქში აღარავინ დარჩება“.
24 ოცი ახალგაზრდა, რომლებიც წინადაუცვეთელნი იყვნენ, დაიმალა და ეს ახალგაზრდები სიმონსა და ლევის ებრძოდნენ. სიმონმა და ლევიმ მათგან თვრამეტი მოკლეს, ორი კი გაიქცა და ქალაქში არსებულ კირის ორმოებში გაიქცა. სიმონმა და ლევიმ ეძებეს ისინი, მაგრამ ვერ იპოვეს.
25. და დადიოდნენ სიმონი და ლევი ქალაქში და მახვილით დახოცეს ქალაქის ყველა მცხოვრები, არავინ დაუტოვებიათ ცოცხალი.
26. ქალაქის შუაგულში დიდი აჟიოტაჟი ჩამოვარდა და ქალაქის ხალხის გოდება ცას ასცდა, ყველა ქალი და ბავშვი კი ხმამაღლა ატირდა.
27 და სიმონმა და ლევიმ მთელი ქალაქი გაანადგურეს; მთელ ქალაქში არც ერთი მამაკაცი არ დაუტოვებიათ.
28. ხმლის პირით მოკლეს ემორი და შექემი, მისი ძე. დინა კი შექემის სახლიდან წამოიყვანეს და იქიდან წავიდნენ.
29 და წავიდნენ და დაბრუნდნენ იაკობის ძენი, დახვდნენ დახოცილებს და გაძარცვეს მთელი მათი ქონება, რაც კი იყო ქალაქში და მინდორში.
30. როცა ნადავლს იტაცებდნენ, სამასი კაცი წამოდგა, მტვერი დაყარეს და ქვები დასცეს. სიმეონი მათკენ შებრუნდა და მახვილით დახოცა ყველა. სიმეონი ლევის წინაშე წარსდგა და ქალაქში შევიდა.
31 და წაართვეს მათი ცხვრები, ხარები და პირუტყვი, ასევე დანარჩენი ქალები და ბავშვები და წაიყვანეს ყველა ესენი, გააღეს კარიბჭე, გავიდნენ და ენერგიულად მივიდნენ თავიანთ მამასთან, იაკობთან.
32. და როდესაც იხილა იაკობმა ყველაფერი, რაც მოექცნენ ქალაქს და ნადავლი, რომელიც წაართვეს, ძლიერ განრისხდა იაკობი მათზე და უთხრა მათ: რა მიყავით ეს? აჰა, მე სიმშვიდე ვიპოვე ამ ქვეყნის ქანაანელ მკვიდრთა შორის და არავინ ჩაერია ჩემში.
33. ახლა კი ამ ქვეყნის მკვიდრთათვის, ქანაანელებისა და ფერიზელებისგან, საძულველი გამხადე. მე კი მცირერიცხოვანი ვარ. ყველანი შეიკრიბებიან ჩემს წინააღმდეგ და მომკლავენ, როგორც კი გაიგებენ შენს საქმეს მათ ძმებთან ერთად, და მე და ჩემი სახლი დავიღუპებით.
34. მიუგეს სიმონმა და ლევიმ და მათმა ყველა ძმამ, იაკობს, თავიანთ მამას, და უთხრეს: აჰა, ჩვენ ამ ქვეყანაში ვცხოვრობთ. განა შექემი ასე მოექცევა ჩვენს დას? რატომ დუმხარ შექემის ყველაფერზე, რაც ჩაიდინა? განა ჩვენს დას ქუჩაში მეძავად მოექცევა?
35. და ოთხმოცდახუთი ქალი, რომლებიც სიმონმა და ლევიმ შექემის ქალაქიდან ტყვედ წაასხეს და არ დაუხოცავთ, იყო, რომლებსაც მამაკაცი არ ჰყოლიათ.
36 მათ შორის იყო ახალგაზრდა ქალი, ლამაზი გარეგნობისა და წარჩინებული, სახელად ბუნა. სიმონმა ის ცოლად შეირთო. ორმოცდაშვიდი მამაკაცი ტყვედ წაასხეს, მაგრამ არ დახოცეს, დანარჩენები კი მოკლეს.

37. და ყველა ყმაწვილი კაცი და ქალი, რომლებიც სიმონმა და ლევიმ შექემის ქალაქიდან ტყვედ წაასხეს, იაკობის ძეებისა და მათი შვილების მსახურნი იყვნენ მათ შემდეგ, იაკობის ძეების ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოსვლის დღემდე.
38. როცა სიმონი და ლევი ქალაქიდან გავიდნენ, ადგნენ ორი დარჩენილი ყმაწვილი, რომლებიც ქალაქში იმალებოდნენ და ქალაქის ხალხში არ დახოცილან. ეს ყმაწვილი კაცები ქალაქში შევიდნენ და დადიოდნენ. ნახეს, რომ ქალაქი კაცების გარეშე იყო და მხოლოდ ქალები ტიროდნენ. ყვირილი წამოიძახეს ამ ყმაწვილებმა და თქვეს: აჰა, ეს არის ბოროტება, რაც ებრაელი იაკობის ძეებმა ამ ქალაქს გაუკეთეს, როცა დღეს ქანაანის ერთ-ერთი ქალაქი გაანადგურეს და არ შეუშინდნენ თავიანთ სიცოცხლეს მთელი ქანაანის ქვეყნიდან.
39 და ეს კაცები გავიდნენ ქალაქიდან და წავიდნენ ტაფნახის ქალაქში. იქ მივიდნენ და უამბეს ტაფნახის მკვიდრთ ყველაფერი, რაც დაატყდათ თავს და ყველაფერი, რაც იაკობის ძეებმა გაუკეთეს შექემის ქალაქს.
40. ეს ამბავი იაშუბს, ტაფნახის მეფეს, მიუვიდა და მან კაცები გაგზავნა შექემის ქალაქში იმ ჭაბუკების სანახავად, რადგან მეფემ არ დაუჯერა მათ ეს ამბავი და თქვა: როგორ შეიძლება ორმა კაცმა გაანადგუროს შექემის მსგავსი დიდი ქალაქი?
41 და დაბრუნდნენ იაშუბის მაცნეები და უთხრეს: მივედით ქალაქში და ის განადგურებულია, იქ არავინაა, მხოლოდ მტირალი ქალები არიან; იქ არც ცხვარი და არც პირუტყვია, რადგან ყველაფერი, რაც ქალაქში იყო, იაკობის ძეებმა წაასხეს.
42. გაოცდა იაშუბი და თქვა: როგორ შეეძლო ორ კაცს ასეთი რამის გაკეთება, ამხელა ქალაქის განადგურება და ერთი კაცის წინააღმდეგობას ვერ გაუწევდა?
43 რადგან მსგავსი რამ ნიმროდის დროიდან არ მომხდარა და არც უძველესი დროიდან მომხდარა. უთხრა იაშუბმა, ტაპნახის მეფემ, თავის ხალხს: გამბედაობა გამოიჩინეთ და წავალთ და ვიბრძოლებთ ამ ებრაელების წინააღმდეგ, ისევე მოვექცევით მათ, როგორც მოექცნენ ქალაქს და შურს ვიძიებთ ქალაქის ხალხის გამო.
44. იაშუბმა, ტაპნახის მეფემ, ამ საკითხზე თავის მრჩევლებს ითათბირა და უთხრეს: „მარტო ვერ დაამარცხებ ებრაელებს, რადგან მათ მთელი ქალაქისთვის ამ საქმის შესასრულებლად ძლიერები უნდა იყვნენ“.
45 თუ ორმა მათგანმა მთელი ქალაქი გაანადგურა და არავინ დაუპირისპირდა მათ, თუ შენც მათ წინააღმდეგ წახვალ, ყველანი ჩვენს წინააღმდეგ აღდგებიან და ჩვენც გაგვანადგურებენ.
46. თუ გაუგზავნი ჩვენს გარშემო მყოფ ყველა მეფეს და შეკრიბებიან ისინი, მაშინ წავალთ მათთან ერთად და ვიბრძოლებთ იაკობის ძეების წინააღმდეგ და მაშინ დაამარცხებ მათ.
47 და მოისმინა იაშუბმა თავისი მრჩევლების სიტყვები და მოეწონა მათი სიტყვები მას და მის ხალხს, და ასეც მოიქცა. და შეუთვალა იაშუბმა, ტაპნახის მეფემ, შექემისა და ტაპნახის გარშემო მყოფ ამორეველთა ყველა მეფეს:
48. წამოდი ჩემთან და დამეხმარე, რომ დავამარცხოთ იაკობ ებრაელი და მისი ყველა ვაჟი და გავანადგუროთ ისინი ქვეყნიდან, რადგან ასე მოექცა შექემის ქალაქს და არ იცი?
49. გაიგო ამორეველთა ყველა მეფემ ბოროტება, რომელიც იაკობის ძეებმა შექემის ქალაქს გაუკეთეს და ძლიერ გაოცდნენ.
50 და შეიკრიბა ამორეველთა შვიდი მეფე მთელი თავისი ლაშქრით, დაახლოებით ათი ათასი კაცი გაშიშვლებული მახვილებით, და მოვიდნენ იაკობის ძეებთან საბრძოლველად; და გაიგო იაკობმა, რომ შეიკრიბნენ ამორეველთა მეფეები მისი ძეების წინააღმდეგ საბრძოლველად, და ძლიერ შეშინდა იაკობი და შეძრწუნდა.
51. და შეჰკივლა იაკობმა სიმონს და ლევის და უთხრა: რა ჩაიდინეთ ეს? რატომ მომიწყვეთ ბოროტება, რომ მომიწვიეთ ქანაანის ყველა ძე, რომ გამენადგურებინათ მე და ჩემი სახლი? რადგან მე და ჩემი სახლი მშვიდად ვიყავით, თქვენ კი ეს საქმე მიყავით და ამ ქვეყნის მკვიდრნი ამაოხრეთ თქვენი საქციელით.
52. იუდამ მამამისს მიუგო და უთხრა: „ტყუილად დახოცეს ჩემმა ძმებმა, სიმონმა და ლევიმ, შექემის ყველა მცხოვრები? იმიტომ, რომ შექემმა დაამდაბლა ჩვენი და და დაარღვია ჩვენი ღმერთის მცნება ნოესა და მისი შვილებისთვის, რადგან შექემმა ძალით წაიყვანა ჩვენი და და იმრუშა მასთან.“

53. შექემმა ჩაიდინა ეს ყველა ბოროტება და მისი ქალაქის არცერთ მცხოვრებს არ დაუჭერია ხელი და არ უთქვამს: რატომ აკეთებ ამას? ამისთვის წავიდნენ ჩემი ძმები და დაამხეს ქალაქი და უფალმა ხელში ჩაუგდო იგი მათ, რადგან მისმა მცხოვრებლებმა დაარღვიეს ჩვენი ღმერთის მცნება. ნუთუ ამაოდ ჩაიდინეს ეს ყველაფერი?
54 და ახლა რატომ გეშინია ან იტანჯები, რატომ ხარ უკმაყოფილო ჩემი ძმების მიმართ და რატომ არის შენი რისხვა მათზე აღგზნებული?
55 ჩვენი ღმერთი, რომელმაც ხელში ჩაუგდო მათ შექემის ქალაქი და მისი მოსახლეობა, ჩვენს წინააღმდეგ მომავალ ყველა ქანაანელ მეფესაც ჩაგვიგდებს ხელში და ისე მოვექცევით მათ, როგორც ჩემმა ძმებმა მოექცნენ შექემს.
56 ახლა დამშვიდდი მათთან დაკავშირებით და მოიშორე შენი შიში, მაგრამ ენდე უფალს, ჩვენს ღმერთს და ილოცე მის მიმართ, რომ დაგვეხმაროს და გვიხსნას და ჩვენი მტრები ჩვენს ხელში ჩაგვაგდოს.
57 და დაუძახა იუდამ მამამისის ერთ-ერთ მსახურს: წადი და ნახე, სად არიან ჩვენს წინააღმდეგ მომავალი მეფეები თავიანთი ლაშქრებით.
58 და წავიდა მსახური, შორს გაიხედა და ავიდა სიხონის მთის პირდაპირ და დაინახა მეფეთა ყველა ბანაკი, რომლებიც ველზე იდგნენ. დაბრუნდა იუდაში და თქვა: აჰა, მეფეები ველზე დგანან თავიანთი ბანაკებით, ხალხი ძალიან მრავალრიცხოვანია, როგორც ზღვის ნაპირზე ქვიშა.
59. უთხრა იუდამ სიმონს, ლევის და ყველა თავის ძმას: გამაგრდით და იყავით მამაცი ძენი, რადგან ჩვენთანაა უფალი, ჩვენი ღმერთი, ნუ გეშინიათ მათი.
60 წინ გამოდით, თითოეული თავისი საომარი იარაღით, მშვილდითა და მახვილით შემოსარტყლული, და წავალთ და ვიბრძოლებთ ამ წინადაუცვეთელი ხალხის წინააღმდეგ; უფალი ჩვენი ღმერთია, ის გვიხსნის.
61 და ადგნენ და თითოეულმა შეიმოსა თავისი საომარი იარაღი, დიდი თუ პატარა, იაკობის თერთმეტი ძე და იაკობის ყველა მსახური მათთან ერთად.
62 და მივიდნენ მათთან ისააკის ყველა მსახური, რომლებიც ისაკთან ერთად იყვნენ ხებრონში, ყველანი ყველანაირი საომარი იარაღით აღჭურვილნი. და წავიდნენ იაკობის ძენი და მათი მსახურები, ას თორმეტი კაცი, ამ მეფეებისკენ და იაკობიც წავიდა მათთან ერთად.
63. გაგზავნეს იაკობის ძეთ თავიანთ მამასთან, ისააკთან, აბრაამის ძესთან, ხებრონში, რომელიც კირეათ-არბაა, და უთხრეს:
64. ვევედრებით ჩვენთვის უფალს, ჩვენს ღმერთს, რომ დაგვიცვას ქანაანელების ხელიდან, რომლებიც ჩვენს წინააღმდეგ მოდიან და ჩვენს ხელში ჩაგვაგდოს ისინი.
65. ევედრებოდა ისაკ აბრაამის ძე უფალს თავისი შვილებისთვის და ამბობდა: უფალო ღმერთო, შენ აღუთქვი ჩემს მამას და მითხარი: ცის ვარსკვლავებივით გავამრავლებ შენს შთამომავლობას. შენც აღმითქვი და შეასრულე შენი სიტყვა, რადგან ქანაანის მეფეები შეიკრიბებიან ჩემს შვილებთან საბრძოლველად, რადგან ძალადობა არ ჩაიდინეს.
66. ახლა კი, უფალო ღმერთო, მთელი დედამიწის ღმერთო, გევედრები, გადაატრიალე ამ მეფეთა ზრახვა, რათა არ იბრძოლონ ჩემს შვილებთან.
67 და ჩემი შვილების შიშით ამ მეფეებისა და მათი ხალხის გულებში ჩავბეჭდო და მათი სიამაყე დავამხო, რათა ზურგი აქციონ ჩემს შვილებს.
68 და შენი ძლიერი ხელითა და გაწვდილი მკლავით იხსენი ჩემი ვაჟები და მათი მსახურები მათგან, რადგან შენს ხელშია ძალა და ძლევამოსილება ყოველივე ამის გასაკეთებლად.
69. და წავიდნენ იაკობის ძენი და მათი მსახურები ამ მეფეებისკენ და მიენდნენ უფალს, თავიანთ ღმერთს. და როდესაც ისინი მიდიოდნენ, ილოცა იაკობმა, მათმა მამამ, უფალს და უთხრა: უფალო ღმერთო, ძლიერო და ამაღლებულო ღმერთო, რომელიც მეფობდი უძველესი დროიდან, იქიდან დღემდე და უკუნითი უკუნისამდე!
70 შენ ხარ ომების აღმძვრელი და შემაწყვეტელი, შენს ხელშია ძალა და ძლევამოსილება ასამაღლებლად და დასამხობად; ოჰ, იყოს ჩემი ლოცვა შენს წინაშე მისაღები, რომ მომიბრუნდე შენი წყალობით, რათა ჩემი შვილების შიშით ამ მეფეებსა და მათ ხალხს გული დაატეხო და შეაშინო ისინი და მათი ბანაკები, და შენი დიდი სიკეთით იხსნა ყველა, ვინც შენზეა

მონდობილი, რადგან შენ შეგიძლია ჩვენს ქვეშევრდომებად ქცეული ხალხები და ჩვენს ძალაუფლებად დამორჩილებული ერები.

თავი 35

1. მოვიდა ამორეველთა ყველა მეფე და ველზე დადგნენ, რათა თავიანთ მრჩევლებთან ერთად ეკითხათ, რა უნდა ექნათ იაკობის ძეებისთვის, რადგან ჯერ კიდევ ეშინოდათ მათი და ამბობდნენ: აჰა, ორმა მათგანმა მთელი შექემის ქალაქი დახოცა.
2. შეისმინა უფალმა ისააკისა და იაკობის ლოცვა და დიდი შიშითა და ძრწოლით აავსო ყველა ამ მეფის მრჩევლის გული, რომ ერთხმად წამოიძახეს:
3. ნუთუ დღეს სულელი ხარ? ნუთუ არ გაქვს შენში გონიერება, რომ ებრაელებს ებრძოლები? რატომ ხარ დღეს შენივე განადგურებით?
4 აჰა, ორი მათგანი შიშისა და ძრწოლის გარეშე მივიდა შექემის ქალაქში და დახოცეს ქალაქის ყველა მცხოვრები ისე, რომ არავინ აღუდგა მათ წინ. როგორ შეძლებთ მათთან ბრძოლას?
5. თქვენ ნამდვილად იცით, რომ მათ ღმერთს ძალიან უყვარს ისინი და ისეთი ძლევამოსილება მოიმოქმედა მათთვის, რაც არ გაკეთებულა უძველესი დროიდან; და ხალხთა ყველა ღმერთს შორის არავინაა, ვინც მის ძლევამოსილ საქმეებს შეესაბამებოდეს.
6. მან იხსნა მათი მამა, აბრაამი, ებრაელი, ნიმროდის ხელიდან და მთელი თავისი ხალხის ხელიდან, რომლებიც მრავალჯერ ცდილობდნენ მის მოკვლას.
7 მან იხსნა იგი ცეცხლიდანაც, რომელშიც ჩააგდო იგი მეფე ნიმროდმა, და მისმა ღმერთმა იხსნა იგი მისგან.
8. და კიდევ ვის შეუძლია ამის გაკეთება? აბრაამმა მოკლა ელამის ხუთი მეფე, როცა ისინი შეეხნენ მისი ძმისშვილს, რომელიც იმ დროს სოდომში ცხოვრობდა.
9 და წაიყვანა მისი ერთგული მსახური თავის სახლში და რამდენიმე კაცი, ერთ ღამეში დაედევნა ელამის მეფეებს და მოკლეს ისინი, ხოლო მისი ძმისშვილს დაუბრუნა მთელი მისი ქონება, რაც წაართვეს.
10 და თქვენ ნამდვილად იცით, რომ ამ ებრაელთა ღმერთი ძალიან აღფრთოვანებულია მათით და ისინიც აღფრთოვანებულები არიან მისით, რადგან იციან, რომ მან იხსნა ისინი ყველა მტრისგან.
11 და აჰა, აბრაამმა, თავისი ღმერთის სიყვარულით, აიღო თავისი ერთადერთი და ძვირფასი ვაჟი და განიზრახა, რომ იგი თავის ღმერთს დასაწვავ შესაწირავად მიეტანა და რომ არა ღმერთი, რომელიც ხელს უშლიდა ამის გაკეთებაში, ის ამას თავისი ღმერთის სიყვარულით გააკეთებდა.
12 და ღმერთმა იხილა მისი ყველა ნამოქმედარი, დაიფიცა და აღუთქვა, რომ იხსნიდა მის შვილებს და მთელ მის შთამომავლობას ყოველგვარი უბედურებისგან, რაც კი მათ დაატყდებოდათ თავს, რადგან მან ეს ჩაიდინა და თავისი ღმერთის სიყვარულით ჩაახშო მისი თანაგრძნობა თავისი შვილის მიმართ.
13. განა არ გსმენია, რა უყო მათმა ღმერთმა ფარაონს, ეგვიპტის მეფეს, და აბიმელექს, გერარის მეფეს, როცა აბრაამის ცოლი წაიყვანა, რომელმაც თქვა მასზე: ჩემი დაა! თორემ მის გამო არ მოკლან და ცოლად მოყვანაზე არ იფიქრონ? და ყველაფერი გაუკეთა ღმერთმა მათ და მათ ხალხს, რაც გსმენია.
14. და აჰა, ჩვენ თვითონ ვნახეთ ჩვენი თვალით, რომ ესავი, იაკობის ძმა, ოთხასი კაცით მივიდა მასთან, რათა მოეკლათ იგი, რადგან გაახსენდა, რომ წაართვა მას მამის კურთხევა.
15 და წავიდა მასთან შესახვედრად, როცა ის სირიიდან მოდიოდა, რათა დედა შვილებთან ერთად დაემარცხებინა და ვინ იხსნა იგი მისი ხელიდან, თუ არა მისი ღმერთი, რომელსაც ენდობოდა? იხსნა იგი მისი ძმის ხელიდან და ასევე მისი მტრების ხელიდან და კვლავაც დაიცავს მათ.
16 ვინ არ იცის, რომ მათმა ღმერთმა შთააგონა მათ ძალა, რათა შექემის ქალაქისთვის მოეხდინათ ის ბოროტება, რომლის შესახებაც გსმენიათ?
17. განა შეეძლოთ ორი კაცის საკუთარი ძალით ასეთი დიდი ქალაქის განადგურება, როგორიც შექემია, რომ არა მათი ღმერთი, რომელსაც ენდობოდნენ? თქვა და მოექცა მათ ყოველივე ამისკენ, რათა გაენადგურებინა ქალაქის მკვიდრნი მათ ქალაქში.
18. და შეძლებ თუ არა მათ დამარცხებას, ვინც შენი ქალაქიდან ერთად გამოვიდა მათთან

საბრძოლველად, თუნდაც ათასჯერ მეტი მოვიდეს შენს დასახმარებლად?
19 რა თქმა უნდა, იცი და გესმის, რომ მათთან საბრძოლველად კი არ მოხვედი, არამედ მათ ღმერთთან საბრძოლველად მიდიხარ, რომელმაც ისინი აირჩია, ამიტომაც მოხვედით დღეს ყველანი განადგურებისთვის.
20 ახლა კი თავი შეიკავეთ ამ ბოროტებისგან, რომლის დატეხვასაც ცდილობთ საკუთარ თავზე და უკეთესი იქნება, თუ არ წახვალთ მათთან საბრძოლველად, თუმცა ისინი მცირერიცხოვანნი არიან, რადგან მათი ღმერთი მათთანაა.
21. როდესაც ამორეველთა მეფეებმა მოისმინეს თავიანთი მრჩევლების ყველა სიტყვა, შიშით აივსნენ გულები და შეეშინდათ იაკობის ძეებისა და არ სურდათ მათ წინააღმდეგ ბრძოლა.
22 და ყური დაუგდეს მრჩევლების სიტყვებს და მოისმინეს მათი ყველა სიტყვა. მრჩევლების სიტყვები მეფეებს ძალიან მოეწონათ და ასეც მოიქცნენ.
23 და მეფეები ზურგი აქციეს იაკობის ძეებს და თავი შეიკავეს, რადგან ვერ ბედავდნენ მათთან მიახლოებას საომრად, რადგან ძალიან ეშინოდათ მათი და გული დაუკნინეს მათ შიშისგან.
24 რადგან ეს უფლისგან იყო მათთვის, რადგან მან ისმინა თავისი მსახურთა, ისააკისა და იაკობის, ლოცვები, რადგან ისინი მას ენდობოდნენ; და ყველა ეს მეფე დაბრუნდა თავის ბანაკებთან ერთად იმ დღეს, თითოეული თავის ქალაქში, და იმ დროს არ ებრძოდნენ იაკობის ძეებს.
25 და იაკობის ძენი იმ დღეს საღამომდე სიხონის მთის წინ დარჩნენ. როდესაც დაინახეს, რომ ეს მეფეები არ მოვიდნენ მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად, იაკობის ძენი სახლში დაბრუნდნენ.

თავი 36

1 იმ დროს გამოეცხადა უფალი იაკობს და უთხრა: ადექი, წადი ბეთელში და დარჩი იქ და აუგე იქ სამსხვერპლო უფალს, რომელიც გამოგეცხადა, რომელმაც გიხსნა შენ და შენი შვილები გასაჭირისგან.
2 და ადგა იაკობი, მისი ვაჟები და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, და წავიდნენ ბეთელში უფლის სიტყვისამებრ.
3 ოთხმოცდაცხრამეტი წლის იყო იაკობი, როცა ბეთელში ავიდა. ლუზის ბეთელში დასახლდნენ იაკობი, მისი ვაჟები და მასთან ერთად მყოფი მთელი ხალხი. იქ აუგო სამსხვერპლო უფალს, რომელიც გამოეცხადა მას. ექვსი თვე დარჩნენ იაკობი და მისი ვაჟები ბეთელში.
4 იმ დროს მოკვდა დებორა, უზის ასული, რებეკას ძიძა, რომელიც იაკობთან იყო; და დამარხა იგი იაკობმა ბეთელის ქვემოთ, მუხის ქვეშ, რომელიც იქ იყო.
5 და გარდაიცვალა რებეკა, ბეთუელის ასული, იაკობის დედა, იმ დროს ხებრონში, იგივე კირეათ-არბაში, და დამარხეს იგი მახფელას გამოქვაბულში, რომელიც აბრაამმა იყიდა ხეთის ძეებისგან.
6 და იყო რებეკას სიცოცხლე ას ოცდაცამეტი წელი, და მოკვდა იგი. და როდესაც გაიგო იაკობმა, რომ გარდაიცვალა მისი დედა რებეკა, მწარედ იტირა დედამისისთვის და დიდი გლოვა გამართა მისთვის და დებორასთვის, მისი ძიძისთვის, მუხის ქვეშ. და უწოდა ამ ადგილს სახელად ალონ-ბახუთი.
7 და იმ დღეებში მოკვდა ლაბან სირიელი, რადგან ღმერთმა დასჯა იგი, რადგან დაარღვია აღთქმა, რომელიც მასსა და იაკობს შორის იყო.
8. იაკობი ასი წლის იყო, როცა გამოეცხადა უფალი, აკურთხა იგი და უწოდა მისი სახელი ისრაელი. იმ დღეებში დაორსულდა რახელი, იაკობის ცოლი.
9. და იმ დროს იაკობი და მისი ყველა საკუთრება ბეთელიდან გაემგზავრნენ, რათა მამამისის სახლში, ხებრონში წასულიყვნენ.
10. და როცა გზაში იყვნენ, ეფრათამდე მისასვლელად ცოტა გზა იყო დარჩენილი, რახელმა ვაჟი შვა. მძიმე მშობიარობა ჰქონდა და მოკვდა.
11 და დამარხა იგი იაკობმა ეფრათის გზაზე, რომელიც ბეთლემია, და აღმართა სვეტი მის საფლავზე, რომელიც დღემდეა იქ. და იყო რახელის დღეები ორმოცდახუთი წელი და მოკვდა იგი.
12. და უწოდა იაკობმა სახელი თავის ძეს, რომელიც შეეძინა, რომელიც უშვა მას რახელმა, ბენიამინი, რადგან შეეძინა იგი მას მარჯვენა ქვეყანაში.
13. რახელის სიკვდილის შემდეგ იაკობმა თავისი კარავი მისი მხევლის, ბილჰას, კარავში გაშალა.

14. ამის გამო შურდა რეუბენი თავისი დედის, ლეას, და რისხვით აღივსო. რისხვით ადგა და წავიდა ბილჰას კარავში, და იქიდან აწია მამამისის საწოლი.
15. მაშინ რეუბენის ძეებს ჩამოერთვათ პირმშოობა, მეფობა და მღვდლობა, რადგან მან შებილწა მამამისის საწოლი. პირმშოობა იოსებს მიეცა, მეფობა იუდას და მღვდლობა ლევის, რადგან რეუბენმა შებილწა მამამისის საწოლი.
16. ესენი არიან იაკობის შთამომავლობა, რომლებიც მას ფადან-არამში შეეძინა. იაკობის ძენი თორმეტნი იყვნენ.
17 ლეას ვაჟები იყვნენ: პირმშო რეუბენი, სიმონი, ლევი, იუდა, ისაქარი, ზებულონი და მათი და, დინა; რახელის ვაჟები კი იყვნენ იოსები და ბენიამინი.
18. ზილფას, ლეას მხევლის, ძენი იყვნენ გადი და აშერი; ბილჰას, რახელის მხევლის, ძენი იყვნენ დანი და ნაფთალი; ესენი არიან იაკობის ძენი, რომლებიც მას ფადან-არამში შეეძინა.
19. და გაემართნენ იაკობი, მისი ვაჟები და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, და მივიდნენ მამრეში, ანუ კირეათ-არბაში, რომელიც ხებრონშია, სადაც აბრაამი და ისააკი მდგმურობდნენ. და იაკობი, მისი ვაჟები და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, ცხოვრობდა მამამისთან ხებრონში.
20. მისი ძმა ესავი, მისი ვაჟები და მისი საბადებელი, სეყირის ქვეყანაში წავიდნენ და იქ დასახლდნენ. სეყირის ქვეყანაში სამკვიდროები ჰქონდათ. ესავის ვაჟები ნაყოფიერად გამრავლდნენ და ძლიერ გამრავლდნენ სეყირის ქვეყანაში.
21. ეს არის ესავის შთამომავლობა, რომელიც მას ქანაანის ქვეყანაში შეეძინა. ესავის ვაჟები ხუთი იყვნენ.
22 და უშვა ადამ ესავს, თავისი პირმშო, ელიფაზი; ასევე უშვა მას რეუელი; და ახლიბამამ უშვა მას იეუში, იალამი და კორახი.
23 ესენი არიან ესავის ძენი, რომლებიც მას ქანაანის ქვეყანაში შეეძინა; ელიფაზის, ესავის ძის, ძენი იყვნენ: თემანი, ომარი, ცეფო, გათამი, კენაზი და ამალექსი; რეუელის ძენი კი იყვნენ: ნახათი, ზერაქი, შამა და მიზა.
24 იეუშის ძენი იყვნენ თიმნა, ალვა და იეთეთი; იალამის ძენი იყვნენ ალაჰი, ფინორი და კენაზი.
25 კორახის ძენი იყვნენ თემანი, მიბცარი, მაგდიელი და ერამი; ესენი არიან ესავის ძეთა საგვარეულოები მათი სამთავროების მიხედვით სეირის ქვეყანაში.
26. და ესენი არიან სეირ ჰორელის ძეების სახელები, რომლებიც სეირის ქვეყანაში ცხოვრობდნენ: ლოტანი, შობალი, ციბეონი, ანა, დიშანი, ეცერი და დიშონი - შვიდი ძე.
27. ლოტანის ძენი იყვნენ ხორი, ჰემანი და მათი და, თიმნა, ანუ თიმნა, რომელიც მივიდა იაკობთან და მის ძეთთან, მაგრამ მათ არ ისმინეს იგი. წავიდა და გახდა ხარჭა ელიფაზთან, ესავის ძესთან, და უშვა მას ამალეკი.
28 შობალის ძენი იყვნენ ალვანი, მანახათი, ებალი, შეფო და ონამი; ციბეონის ძენი იყვნენ აია და ანა. ეს ის ანა იყო, რომელმაც იპოვა იემიმები უდაბნოში, როცა მამამისის, ციბეონის, ვირებს ძოვდა.
29 და სანამ მამამისის ვირებს კვებავდა, სხვადასხვა დროს უდაბნოში მიჰყავდა ისინი გამოსაკვებად.
30 და იყო დღე, როდესაც მან ისინი მიიყვანა ზღვის სანაპიროზე, ხალხის უდაბნოს მოპირდაპირე მხარეს, ერთ უდაბნოში და სანამ ის მათ კვებავდა, აჰა, ზღვის მეორე მხრიდან ძალიან ძლიერი ქარიშხალი ამოვარდა და იქ მწყემსავ ვირებს დააწვა და ყველა გაჩერდა.
31 და შემდეგ დაახლოებით ას ოცი დიდი და საშინელი ცხოველი გამოვიდა უდაბნოდან, ზღვის მეორე მხრიდან, და ყველანი მივიდნენ იმ ადგილას, სადაც ვირები იყვნენ და იქ დასხდნენ.
32 და ეს ცხოველები, შუა ნაწილიდან ქვემოთ, ადამიანთა შვილების ფორმის იყვნენ, შუა ნაწილიდან ზემოთ კი ზოგიერთს დათვების მსგავსება ჰქონდა, ზოგიერთს კი კიფჰას მსგავსება, მხრებს შორის კუდებით, რომლებიც მიწამდე სწვდებოდა, როგორც დუქიფათის კუდები. ეს ცხოველები მოვიდნენ, ამხედრდნენ და ამხედრდნენ ამ ვირებზე, წაიყვანეს ისინი და დღემდე წავიდნენ.
33 და მიუახლოვდა ერთ-ერთი ეს ცხოველი ანას, კუდით ურტყამდა და გაიქცა იქიდან.
34 და როდესაც მან ეს საქმე დაინახა, ძალიან შეშინდა თავისი სიცოცხლისთვის და გაიქცა და ქალაქში გაიქცა.
35. უამბო მან თავის ვაჟებსა და ძმებს ყველაფერი, რაც შეემთხვა. ბევრი კაცი წავიდა ვირების საძებნელად, მაგრამ ვერ იპოვეს ისინი. ანა და მისი ძმები მეორე

დღიდან აღარ წასულან იმ ადგილას, რადგან
ძალიან ეშინოდათ საკუთარი სიცოცხლის.
36 სეირის ძის, ანას, ძენი იყვნენ დიშონი და
მისი და, აჰლიბამა. დიშონის ძენი იყვნენ
ჰემდანი, ეშბანი, ითრანი და ქერანი. ეცერის
ძენი იყვნენ ბილჰანი, ზაავანი და აქანი.
დიშონის ძენი იყვნენ ყუცი და არანი.
37. ესენი არიან სეირ ხორიელის ძეთა
საგვარეულოები მათი სამთავროების
მიხედვით სეირის ქვეყანაში.
38. და დასახლდნენ ესავი და მისი შვილები
სეირ ჰორელის, იმ ქვეყნის მკვიდრის
ქვეყანაში. ჰქონდათ იქ სამკვიდროები,
ნაყოფიერნი იყვნენ და ძლიერ გამრავლდნენ.
და დასახლდნენ იაკობი და მისი შვილები და
მათი მთელი საბადებელი ისაკთან, მათ
მამასთან, ქანაანის ქვეყანაში, როგორც
უბრძანა უფალმა აბრაამს, მათ მამას.

თავი 37

1. იაკობის სიცოცხლის ას მეხუთე წელს, ანუ
ქანაანის ქვეყანაში იაკობის შვილებთან
ერთად ცხოვრების მეცხრე წელს, ფადან-
არამიდან მოვიდა.
2. იმ დღეებში იაკობი თავის შვილებთან
ერთად ხებრონიდან გაემგზავრა და შექემის
ქალაქში დაბრუნდნენ, ისინი და მათი ყველა
საკუთრება, და იქ დასახლდნენ, რადგან
იაკობის შვილებმა შექემის ქალაქში კარგი
და ნოყიერი საძოვრები იშოვეს
პირუტყვისთვის. შექემის ქალაქი მაშინ
აღდგენილი იყო და იქ სამასამდე კაცი და
ქალი ცხოვრობდა.
3. იაკობი, მისი შვილები და მისი მთელი
ქონება იმ მინდვრის იმ ნაწილში
ცხოვრობდნენ, რომელიც იაკობმა შექემის
მამისგან, ხამორისგან იყიდა, როდესაც ის
ფადან-არამიდან დაბრუნდა, სანამ სიმეონი
და ლევი ქალაქს დაამარცხებდნენ.
4. შექემის ქალაქის გარშემო მყოფმა
ქანაანელთა და ამორეველთა ყველა მეფემ
გაიგო, რომ იაკობის ძენი კვლავ მოვიდნენ
შექემში და იქ დასახლდნენ.
5 და თქვეს: ნუთუ ისევ დაბრუნდებიან
ებრაელი იაკობის ძენი ქალაქში და
დასახლდებიან იქ მას შემდეგ, რაც დახოცეს
და განდევნეს მისი მკვიდრნი? ნუთუ ახლა
დაბრუნდებიან და განდევნიან ქალაქში
მცხოვრებნი თუ მოკლავენ?
6 და კვლავ შეიკრიბა ქანაანის ყველა მეფე
და შეიკრიბნენ იაკობისა და მისი შვილების
წინააღმდეგ საბრძოლველად.
7. იაშუბმა, თაფნახის მეფემ, გაუგზავნა ყველა
თავის მეზობელ მეფეს: ელანს, ღააშის მეფეს,
იხურის, შილოს მეფეს, პარათონს, ხაზარის
მეფეს, სუსის, სარტონის მეფეს, ლაბანს,
ბეთქორანის მეფეს და შაბირს, ოთნაი-მას
მეფეს, და შეუთვალა:
8 ამოდით ჩემთან და დამეხმარეთ, რათა
დავამარცხოთ ებრაელი იაკობი, მისი ვაჟები
და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნის, რადგან
ისინი კვლავ მოვიდნენ შექემში, რათა
დაეუფლონ მას და გაანადგურონ მისი
მკვიდრნი, როგორც ადრე.
9 და შეიკრიბა ყველა ეს მეფე და მოვიდა
მთელი თავისი ბანაკებით, ხალხი, ზღვის
სანაპიროზე ქვიშასავით უხვად, და ყველანი
ტაპნახის მოპირდაპირედ იყვნენ.
10 და გამოვიდა მათ წინააღმდეგ იაშუბი,
ტაფნახის მეფე, მთელი თავისი ლაშქრით და
დაბანაკდა მათთან, ტაფნახის პირდაპირ,
ქალაქის გარეთ. და დაყვეს ყველა ეს მეფე
შვიდ რაზმად, შვიდი ბანაკი იაკობის ძეების
წინააღმდეგ.
11 და გაუგზავნეს იაკობს და მის ძეს ცნობა
და უთხრეს: გამოდით ჩვენთან ყველანი, რომ
ერთად ვისაუბროთ ველზე და შური ვიძიოთ
შექემელების გამო, რომლებიც მათ ქალაქში
დახოცეთ. ახლა კი დაბრუნდებით შექემში და
იცხოვრებთ იქ, და ხოცავთ მის მკვიდრთ,
როგორც ადრე.
12 და გაიგეს ეს იაკობის ძეებმა და ქანაანის
მეფეების სიტყვებზე ძლიერ განრისხდნენ.
იაკობის ათი ძე იჩქარა და წამოდგა,
თითოეულმა თავისი საომარი იარაღი
შეიმოსა; მათთან ერთად იყო ას ორი მსახური,
რომლებიც საბრძოლო წყობაში იყვნენ
აღჭურვილნი.
13. და ყველა ეს კაცი, იაკობის ძენი თავიანთ
მსახურებთან ერთად, წავიდნენ ამ
მეფეებისკენ; მათთან ერთად იყო მათი მამა
იაკობიც. ყველანი შექემის გროვაზე იდგნენ.
14 და ილოცა იაკობმა უფალს თავისი
შვილებისთვის, აღაპყრო ხელები უფლისკენ
და თქვა: ღმერთო, შენ ხარ ყოვლისშემძლე
ღმერთი, შენ ხარ ჩვენი მამა, შენ შეგვქმენი
და ჩვენ შენი ხელის ნამოქმედარი ვართ;
გევედრები, იხსენი ჩემი შვილები შენი
წყალობით მათი მტრების ხელიდან,
რომლებიც დღეს მოდიან მათთან

საბრძოლველად და მათი ხელიდან გადასარჩენად, რადგან შენს ხელშია ძალა და ძლევამოსილება, რომ იხსნა მცირერიცხოვანი მრავალისგან.
15. მიეცი ჩემს შვილებს, შენს მსახურებს, გულის სიმტკიცე და ძლიერება, რათა ებრძოლონ მათ მტრებს, დაიმორჩილონ ისინი და დაამხონ მათი მტრები მათ წინაშე. ნუ დაიღუპებიან ჩემი შვილები და მათი მსახურები ქანაანელთა ხელით.
16. თუ შენს თვალში კეთილია ჩემი შვილებისა და მათი მსახურების სიცოცხლის წართმევა, შენი დიდი წყალობით წაიყვანე ისინი შენი მსახურების ხელით, რათა დღეს არ დაიღუპონ ამორეველთა მეფეების ხელით.
17. და როგორც კი შეწყვიტა იაკობმა უფლისადმი ლოცვა, მიწა შეირყა თავისი ადგილიდან და მზე დაბნელდა. ყველა ეს მეფე შეძრწუნდა და დიდმა შიშმა შეიპყრო ისინი.
18 და შეისმინა უფალმა იაკობის ლოცვა და უფალმა იაკობის ძეების შიშითა და შიშით აღაფრთოვანა ყველა მეფისა და მათი ლაშქრის გული.
19 რადგან უფალმა ეტლების ხმა და იაკობის ძეთა ძლიერი ცხენების ხმა და მათთან ერთად მყოფი დიდი ლაშქრის ხმა გააგონა.
20 და ეს მეფეები დიდმა შიშმა შეიპყრო იაკობის ძეების წინაშე და როდესაც ისინი თავიანთ საცხოვრებელში იდგნენ, აჰა, იაკობის ძეები მათ თავს დაესხნენ ას თორმეტი კაცით, დიდი და საშინელი ყვირილით.
21. როდესაც მეფეებმა დაინახეს იაკობის ძენი მათკენ მოახლოებული, კიდევ უფრო შეშინდნენ და გადაწყვიტეს, უკან დაეხიათ იაკობის ძეთგან, როგორც ადრე, და აღარ ებრძოლათ მათთან.
22. მაგრამ უკან არ დაიხიეს და თქვეს: ორჯერ ასე შერცხვენილი იქნებოდა ჩვენთვის ებრაელთაგან უკან დახევა.
23 და იაკობის ძენი მივიდნენ და წინ წავიდნენ ყველა ამ მეფისა და მათი ჯარის წინააღმდეგ და დაინახეს, და აჰა, ეს იყო ძალიან ძლიერი ხალხი, მრავალრიცხოვანი, როგორც ზღვის ქვიშა.
24. და შეჰღაღადეს იაკობის ძეთ უფალს და უთხრეს: დაგვეხმარე, უფალო, დაგვეხმარე და გვიპასუხე, რადგან შენზე ვართ მონდობილნი და ნუ დავიხოცებით ამ წინადაუცვეთელი კაცების ხელით, რომლებიც დღეს ჩვენს წინააღმდეგ მოვიდნენ.
25 და შეიმოსნენ იაკობის ძეებმა თავიანთი საომარი იარაღი, აიღეს ხელში თითოეულმა თავისი ფარი და შუბი და მივიდნენ საბრძოლველად.
26. იუდა, იაკობის ძე, პირველი გაიქცა თავისი ძმების წინ და თან ათი მსახური ახლდა და წავიდა ამ მეფეებისკენ.
27. იაშუბი, ტაფნახის მეფე, პირველი გამოვიდა თავისი ლაშქრით იუდას წინაშე და დაინახა იუდამ, რომ მისკენ მოდიოდა იაშუბი და მისი ლაშქარი. აენთო იუდას რისხვა და რისხვა აღიგზნო მასში. მიუახლოვდა ბრძოლას, რომელშიც იუდამ სიცოცხლე გასწირა.
28 და იაშუბი და მისი მთელი ლაშქარი იუდასკენ მიიწევდნენ, ძალიან ძლიერ და ძლიერ ცხენზე ამხედრებული. იაშუბი ძალიან მამაცი კაცი იყო, თავიდან ფეხებამდე რკინითა და სპილენძით დაფარული.
29 ცხენზე ჯდომისას ისრები ორივე ხელით წინიდან და უკნიდან ისროდა, როგორც ყველა ბრძოლაში სჩვევია, და არასდროს აცდენდა იმ ადგილს, სადაც ისრებს ისროდა.
30. როცა იაშუბი იუდასთან საბრძოლველად მოვიდა და იუდას წინააღმდეგ მრავალი ისარი ესროლა, უფალმა იაშუბის ხელი შეკრა და ყველა ისარი, რომელიც ისროდა, მის კაცებს მოხვდა.
31 ამის მიუხედავად, იაშუბი იუდასკენ მიიწევდა, რათა ისრებით გამოეწვია იგი, მაგრამ მათ შორის მანძილი დაახლოებით ოცდაათი წყრთა იყო. როდესაც იუდამ დაინახა, რომ იაშუბი მის წინააღმდეგ ისრებს ისროდა, მთელი თავისი მრისხანებითა და ძალით გაიქცა მისკენ.
32 და აიღო იუდამ მიწიდან დიდი ქვა, რომლის წონა სამოცი შეკელი იყო, და გაიქცა იუდა იაშუბისკენ და ქვით ფარში მოხვდა. იაშუბი დარტყმისგან გაოგნდა და ცხენიდან მიწაზე გადავარდა.
33 და ფარი იაშუბის ხელიდან გატყდა და დარტყმის ძალით დაახლოებით თხუთმეტი წყრთის მანძილზე გადახტა და მეორე ბანაკის წინ დაეცა.
34. იაშუბთან ერთად მოსულმა მეფეებმა შორიდან დაინახეს იუდას, იაკობის ძის, ძალა და ის, რაც მან იაშუბს გაუკეთა, და საშინლად შეეშინდათ იუდას.

35 და შეიკრიბნენ იაშუბის ბანაკთან, როცა დაინახეს მისი დაბნეულობა, იშიშვლა იუდამ მახვილი და მოკლა იაშუბის ბანაკიდან ორმოცდაორი კაცი. გაიქცა იაშუბის მთელი ბანაკი იუდას წინაშე და ვერავინ დაუდგა წინ. მიატოვეს იაშუბი და გაიქცნენ მისგან. იაშუბი კი ჯერ კიდევ მიწაზე იყო გაშხლართული.
36. როდესაც იაშუბმა დაინახა, რომ მისი ბანაკის ყველა კაცი გაიქცა მისგან, შიშით აღდგა იუდას წინააღმდეგ და ფეხებზე დადგა იუდას პირისპირ.
37 და ერთხელ შეებრძოლა იაშუბს იუდას, ფარი ფარისკენ ჰქონდათ გაშლილი, და იაშუბის ხალხი გაიქცა, რადგან ძალიან ეშინოდათ იუდას.
38. აიღო იაშუბმა შუბი, რომ იუდასთვის თავში დაერტყმინა. მაგრამ იუდამ სწრაფად მიამაგრა ფარი მის თავზე, იაშუბის შუბისკენ. იუდას ფარმაც მიიღო დარტყმა იაშუბის შუბისგან და ფარიც გახლიჩა.
39 და როდესაც დაინახა იუდამ, რომ მისი ფარი გახეული იყო, სასწრაფოდ ამოიღო მახვილი და იაშუბს კოჭებში დაჰკრა, ფეხები მოაჭრა და იაშუბი მიწაზე დაეცა და შუბი ხელიდან გაუვარდა.
40 და სასწრაფოდ აიღო იუდამ იაშუბის შუბი, თავი მოკვეთა და ფეხებთან დააგდო.
41. როდესაც იაკობის ძეებმა დაინახეს, რა გაუკეთა იუდამ იაშუბს, ყველანი სხვა მეფეების რიგებში გაიქცნენ და იაკობის ძეები იაშუბის ლაშქარს და იქ მყოფი ყველა მეფის ლაშქარს შეებრძოლნენ.
42 იაკობის ძეებმა თხუთმეტი ათასი კაცი დაამარცხეს და ისე დახოცეს, თითქოს გოგრას ურტყამენ, დანარჩენები კი გაიქცნენ, რათა თავი დაეღწიათ.
43 იუდა კი ჯერ კიდევ იაშუბის ცხედარს უახლოვდებოდა და იაშუბს ჯავშანი გახადა.
44 იუდამაც მოიშორა რკინა-სპილენძი, რომელიც იაშუბს ეხებოდა და, აჰა, იაშუბის მეთაურთაგან ცხრა კაცი მოვიდა იუდას წინააღმდეგ საბრძოლველად.
45 და იჩქარა იუდამ, აიღო მიწიდან ქვა და თავში დაჰკრა ერთ-ერთ მათგანს, თავის ქალა გაუტყდა და ცხენიც მიწაზე დაეცა.
46 და რვა დარჩენილმა მთავარსარდალმა, იუდას სიძლიერე რომ დაინახა, ძლიერ შეშინდა და გაიქცა. დაედევნა მათ იუდა თავისი ათი კაცით, დაეწია და დახოცა.
47 და იაკობის ძენი კვლავ ანადგურებდნენ მეფეთა ჯარებს და ბევრი მათგანი მოკლეს, მაგრამ ეს მეფეები გაბედულად ინარჩუნებდნენ თავიანთ პოზიციას თავიანთ მეთაურებთან ერთად და არ უკან იხევდნენ თავიანთი ადგილებიდან და ისინი უყვიროდნენ თავიანთი ჯარის წევრებს, რომლებიც გაიქცნენ იაკობის ძეთგან, მაგრამ არავინ უსმენდა მათ, რადგან ეშინოდათ თავიანთი სიცოცხლის, რომ არ მომკვდარიყვნენ.
48. მეფეთა ლაშქრების დამარცხების შემდეგ იაკობის ყველა ვაჟი დაბრუნდა და იუდას წინაშე წარსდგა. იუდა კი ჯერ კიდევ ხოცავდა იაშუბის რვა მთავარსარდალს და ხდიდა მათ სამოსელს.
49 და დაინახა ლევიმ ელონი, გააშის მეფე, რომელიც მისკენ მოემართებოდა თავისი თოთხმეტი სარდლითურთ, რათა დაემარცხებინა იგი, მაგრამ ლევიმ ეს დანამდვილებით არ იცოდა.
50 ელონი თავის სარდლებთან ერთად უფრო ახლოს მიუახლოვდა, ლევიმ უკან მოიხედა და დაინახა, რომ ბრძოლა ზურგიდან ჰქონდა მიცემული. გაიქცა ლევი თავის თორმეტ მსახურთან ერთად და წავიდნენ და მახვილით დახოცეს ელონი და მისი სარდლები.

თავი 38

1. და გამოვიდა იჰური, შილოს მეფე, ელონის დასახმარებლად და მიუახლოვდა იაკობს. იაკობმა მოზიდა ხელში არსებული მშვილდი და ისრით მოკლა იჰური, რამაც მისი სიკვდილი გამოიწვია.
2 როდესაც შილოს მეფე იჰური გარდაიცვალა, ოთხი დარჩენილი მეფე გაიქცა თავისი პოზიციიდან დანარჩენ მეთაურებთან ერთად და უკან დახევას ცდილობდნენ, რადგან ამბობდნენ: „ჩვენ აღარ გვაქვს ძალა ებრაელებთან მას შემდეგ, რაც მოკლეს სამი მეფე და მათი მეთაურები, რომლებიც ჩვენზე ძლიერები იყვნენ“.
3. როდესაც იაკობის ძეებმა დაინახეს, რომ დარჩენილი მეფეები თავიანთი პოზიციიდან გადავიდნენ, დაედევნენ მათ. იაკობიც დაბრუნდა შექემის გორაკიდან იმ ადგილიდან, სადაც იდგა. დაედევნენ მეფეებს და მიუახლოვდნენ მათ თავიანთი მსახურებითურთ.
4. მეფეებმა, სარდლებმა და მათმა დანარჩენმა ლაშქარმა, რომ იაკობის ძენი

მოუახლოვდნენ, შეეშინდათ სიცოცხლის და გაიქცნენ, სანამ ხაზარის ქალაქს არ მიაღწიეს.
5 და დაედევნენ მათ იაკობის ძენი ხაზარის ქალაქის კარიბჭემდე და დიდი დამარცხება მიაყენეს მეფეებსა და მათ ჯარებს, დაახლოებით ოთხი ათასი კაცი. და როდესაც ისინი მეფეთა ჯარს ანადგურებდნენ, იაკობი მშვილდით იყო დაკავებული და მეფეების დამარცხებით შემოიფარგლა და ყველა მოკლა.
6. მან მოკლა პარათონი, ხაზარის მეფე, ხაზარის ქალაქის კარიბჭესთან. შემდეგ მოკლა სუსი, სარტონის მეფე, ლაბანი, ბეთქორინის მეფე და შაბირი, მახნაიმას მეფე. ყველა ისრით მოკლა, თითოეულს თითო ისარი, და დაიხოცნენ.
7 იაკობის ვაჟებმა, როდესაც დაინახეს, რომ ყველა მეფე მკვდარი იყო, რომ ისინი დაშლილები და უკან დაიხიეს, განაგრძეს ბრძოლა მეფეთა ჯარებთან ხაზარის კარიბჭის მოპირდაპირე მხარეს და მათ კვლავ ოთხასამდე კაცი დახოცეს.
8 და იაკობის სამი მსახური დაიღუპა იმ ბრძოლაში. როდესაც იუდამ დაინახა, რომ მისი სამი მსახური დაიღუპა, ძლიერ დამწუხრდა და რისხვა აენთო მასში ამორეველებზე.
9 მეფეთა ჯარებიდან დარჩენილ ყველა კაცს ძალიან შეეშინდა საკუთარი სიცოცხლის, გაიქცნენ და გაარღვიეს ხაზარის ქალაქის კედლების კარიბჭე და ყველანი უსაფრთხოდ შევიდნენ ქალაქში.
10 და დაიმალნენ ისინი ხაზარის ქალაქის შუაგულში, რადგან ხაზარის ქალაქი ძალიან დიდი და ვრცელი იყო. და როდესაც მთელი ეს ლაშქარი შევიდა ქალაქში, იაკობის ძენი გაიქცნენ მათ ქალაქში.
11 და გამოვიდა ქალაქიდან ოთხი ძლიერი ვაჟკაცი, ბრძოლაში გამოცდილი, და დადგნენ ქალაქის შესასვლელთან, ხელში მახვილებითა და შუბებით, და დადგნენ იაკობის ძეების წინ და არ აძლევდნენ მათ ქალაქში შესვლის უფლებას.
12. ნაფთალი გაიქცა და მათ შორის ჩავიდა, მახვილით მოკლა ორი მათგანი და ერთი დარტყმით თავები მოკვეთა.
13 და ის შებრუნდა დანარჩენ ორს და აჰა, ისინი გაიქცნენ; დაედევნა მათ, დაეწია, დაარტყა და მოკლა.
14 და მივიდნენ იაკობის ძენი ქალაქში და დაინახეს, და აჰა, კიდევ ერთი კედელი იყო ქალაქისკენ. და ეძებდნენ კედლის კარიბჭეს, მაგრამ ვერ იპოვეს. და ახტა იუდა კედლის თავზე, და გაჰყვნენ მას სიმონი და ლევი, და სამივე ჩავიდნენ კედლიდან ქალაქში.
15. სიმონმა და ლევიმ ქალაქში თავშესაფრის მაძიებელი ყველა კაცი დახოცეს, ქალაქის მცხოვრებლებიც ცოლ-შვილით და მახვილით დახოცეს. ქალაქის გოდება ცას ასცდა.
16 დანი და ნაფთალი კედელზე ახტნენ, რომ ენახათ, რამ გამოიწვია გლოვის ხმაური, რადგან იაკობის ძენი შეშფოთებულნი იყვნენ თავიანთი ძმების გამო და ესმოდათ, როგორ ლაპარაკობდნენ ქალაქის მკვიდრნი ტირილითა და ვედრებით: აიღეთ ყველაფერი, რაც გვაქვს ქალაქში და წადით, ოღონდ ნუ მოგვკლავთ.
17. როდესაც იუდამ, სიმონმა და ლევიმ ქალაქის მკვიდრთა დამარცხება შეწყვიტეს, კედელზე ავიდნენ და დაუძახეს დანსა და ნაფთალის, რომლებიც კედელზე იყვნენ, და დანარჩენ მათ ძმებს. სიმონმა და ლევიმ აცნობეს მათ ქალაქში შესვლის შესახებ და იაკობის ყველა ვაჟი მოვიდა ნადავლის წასაღებად.
18. და აიღეს იაკობის ძეებმა ხაზარის ქალაქის ნადავლი, ცხვარი და ძროხა, ქონება და ყველაფერი, რაც კი დაიჭირეს, წაიღეს და იმავე დღეს დატოვეს ქალაქი.
19 მეორე დღეს იაკობის ძენი სარტონში წავიდნენ, რადგან გაიგეს, რომ სარტონის კაცები, რომლებიც ქალაქში დარჩნენ, იკრიბებოდნენ მათთან საბრძოლველად მათი მეფის მკვლელობისთვის. სარტონი კი ძალიან მაღალი და გამაგრებული ქალაქი იყო და ქალაქს ღრმა გალავანი აკრავდა გარს.
20. გალავნის სვეტი ორმოცდაათი წყრთა იყო და მისი სიგანე ორმოცი წყრთა. გალავნის გამო ქალაქში შესვლის ადგილი არ იყო. იაკობის ძეებმა დაინახეს ქალაქის გალავანი და შესასვლელს ეძებდნენ, მაგრამ ვერ იპოვეს.
21 რადგან ქალაქის შესასვლელი უკან იყო და ყველა, ვისაც ქალაქში შესვლა სურდა, ამ გზით მოდიოდა, მთელ ქალაქს შემოუარა და შემდეგ ქალაქში შედიოდა.
22. როდესაც იაკობის ძეებმა დაინახეს, რომ ქალაქში შესასვლელი ვერ იპოვეს, ძლიერ განრისხდნენ. ქალაქის მცხოვრებლებმა, რომ იაკობის ძეები მათთან მოდიოდნენ, ძლიერ შეეშინდათ მათი, რადგან გაიგეს მათი

ძლიერების შესახებ და იმის შესახებ, რაც ხაზარს უყავდათ.
23. სარტონის ქალაქის მკვიდრნი ქალაქში შეკრების შემდეგ ვერ გავიდნენ იაკობის ძეების წინააღმდეგ საბრძოლველად, რათა ქალაქში არ შესულიყვნენ. როდესაც დაინახეს, რომ ისინი მათკენ მოდიოდნენ, ძალიან შეეშინდათ მათი, რადგან გაიგეს მათი ძლიერების შესახებ და იმის შესახებ, რაც ხაზარს უყავდათ.
24. სარტონის მცხოვრებლებმა სასწრაფოდ მოხსნეს ქალაქის გზის ხიდი თავისი ადგილიდან, სანამ იაკობის ძეები მოვიდოდნენ, და ქალაქში შეიტანეს.
25 და მოვიდნენ იაკობის ძენი და ეძებდნენ ქალაქში შესასვლელს, მაგრამ ვერ იპოვეს. ქალაქის მკვიდრნი ავიდნენ გალავნის თავზე და დაინახეს, და აჰა, იაკობის ძენი ეძებდნენ ქალაქში შესასვლელს.
26 ქალაქის მცხოვრებლებმა კედლის თავზე საყვედური გამოთქვეს იაკობის ძეთ და დაწყევლილეს ისინი. იაკობის ძეთ გაიგეს საყვედური და ძლიერ განრისხდნენ და რისხვა აღეგზნოთ.
27. განრისხდნენ იაკობის ძენი მათ გამო და ყველანი წამოდგნენ და თავიანთი ძალით გადახტნენ გალავანზე და თავიანთი ძალით გადალახეს გალავნის სიგანე ორმოცი წყრთა.
28 და როდესაც ისინი გალავანს გაცდნენ, ქალაქის კედლის ქვეშ დადგნენ და აღმოაჩინეს, რომ ქალაქის ყველა კარიბჭე რკინის კარებით იყო შემოღობილი.
29 და იაკობის ძენი მივიდნენ ქალაქის კარიბჭის კარების შესამტვრევად, მაგრამ მცხოვრებლებმა არ მისცეს მათ უფლება, რადგან კედლის ზემოდან ქვებსა და ისრებს ესროდნენ მათ.
30. გალავანზე მყოფი ხალხის რიცხვი ოთხასამდე კაცი იყო. როდესაც იაკობის ძეებმა დაინახეს, რომ ქალაქის კაცები არ აძლევდნენ მათ ქალაქის კარიბჭის გაღების უფლებას, ისინი გადახტნენ და კედლის თავზე ავიდნენ. იუდა კი პირველი ავიდა ქალაქის აღმოსავლეთ მხარეს.
31 და გაჰყვნენ მას გადისა და აშერის ძეები ქალაქის დასავლეთ კუთხემდე, სიმეონისა და ლევის ძეები ჩრდილოეთით, ხოლო დანისა და რეუბენის ძეები სამხრეთით.
32. როდესაც ქალაქის მცხოვრებლებმა, გალავნის თავზე მყოფმა კაცებმა დაინახეს, რომ იაკობის ძენი მათკენ მოდიოდნენ, ყველანი გაიქცნენ გალავნისგან, ჩავიდნენ ქალაქში და ქალაქის შუაგულში დაიმალნენ.
33. მიუახლოვდნენ ისაქარი და ნაფთალი, რომლებიც კედლის ქვეშ დარჩნენ, ქალაქის კარიბჭეები დაამსხვრიეს და ქალაქის კარიბჭეებთან ცეცხლი დაანთეს, რომელიც რკინამ გაადნო. იაკობის ყველა ვაჟი შევიდა ქალაქში, ისინი და მათი ყველა კაცი, და შეებრძოლნენ სარტონის ქალაქის მკვიდრთ და მახვილით დახოცეს ისინი, ისე, რომ არავინ აღუდგა მათ წინ.
34 ორასამდე კაცი გაიქცა ქალაქიდან და ყველანი წავიდნენ და ქალაქის ერთ კოშკში დაიმალნენ. იუდამ კოშკამდე დაედევნა მათ და დაანგრია კოშკი, რომელიც კაცებს თავზე დაეცა და ყველა დაიხოცა.
35 და ავიდნენ იაკობის ძენი იმ კოშკის სახურავის გზაზე და დაინახეს, და აჰა, ქალაქში შორს იყო კიდევ ერთი ძლიერი და მაღალი კოშკი, რომლის მწვერვალი ცას სწვდებოდა. და იაკობის ძენი სასწრაფოდ ჩავიდნენ და ყველა თავისი კაცით ერთად იმ კოშკთან მივიდნენ და ნახეს, რომ ის სამასამდე კაცით, ქალითა და ბავშვით იყო სავსე.
36. და დიდი დარტყმა მიაყენეს იაკობის ძეებმა კოშკში მყოფ კაცებს და გაიქცნენ მათგან.
37 და დაედევნენ მათ სიმონი და ლევიანი, და თორმეტი ძლიერი და მამაცი ვაჟკაცი გამოვიდა მათთან იმ ადგილიდან, სადაც ისინი იმალებოდნენ.
38. და თორმეტმა კაცმა სასტიკი ბრძოლა გამართა სიმონსა და ლევის წინააღმდეგ, ვერ დაამარცხეს სიმონმა და ლევიმ ისინი. დაამტვრიეს ამ მამაცმა კაცებმა სიმონსა და ლევის ფარები და ერთ-ერთმა მათგანმა მახვილით დაჰკრა ლევის თავში, როდესაც ლევიმ სასწრაფოდ დაადო ხელი თავზე, რადგან ეშინოდა მახვილის. და მოხვდა მახვილი ლევის ხელს და ცოტა რამ დააკლდა ლევის ხელს, რომ მოეჭრა.
39. ლევიმ ხელში აიღო მამაცი კაცის ხმალი, ძალით წაართვა და თავში დაჰკრა ძლიერ კაცს, თავი კი მოაჭრა.
40 და თერთმეტი კაცი მივიდა ლევისთან საბრძოლველად, რადგან დაინახეს, რომ ერთი მათგანი მოკლეს. იაკობის ძენი შეებრძოლნენ, მაგრამ იაკობის ძენი ვერ სძლიეს მათ, რადგან ისინი ძალიან ძლიერები იყვნენ.

41. როდესაც იაკობის ძეებმა დაინახეს, რომ ვერ სძლევდნენ მათ, სიმონმა დიდი და ძლიერი კივილით შეჰკივლა. თერთმეტი ძლიერი კაცი შეძრწუნდა სიმონის კივილის ხმაზე.
42. იუდამ შორიდან გაიგონა სიმონის ყვირილის ხმა. ნაფთალი და იუდა ფარებით გაიქცნენ სიმონთან და ლევისთან და ნახეს, რომ ისინი ძლიერ კაცებს ებრძოდნენ, მაგრამ ვერ სძლიეს მათ, რადგან მათი ფარები დამსხვრეული იყო.
43 და დაინახა ნაფთალიმ, რომ სიმონისა და ლევის ფარები დამსხვრეული იყო, და აიღო ორი ფარი თავის მსახურებს და მიუტანა ისინი სიმონსა და ლევის.
44 და იმ დღეს სიმონი, ლევი და იუდა სამივე ებრძოდა თერთმეტ ძლიერ კაცს მზის ჩასვლამდე, მაგრამ ვერ სძლიეს მათ.
45. ეს ამბავი იაკობს უთხრეს და ძლიერ დამწუხრდა. ილოცა უფლის მიმართ და წავიდნენ ის და მისი ძე ნაფთალი ამ ძლიერი ხალხის წინააღმდეგ.
46. მიუახლოვდა იაკობი, მოზიდა მშვილდი და მიუახლოვდა ძლიერ ვაჟკაცებს და მშვილდით მოკლა მათი სამი კაცი. დანარჩენი რვა კი უკან გაბრუნდა. და აჰა, ომი იყო მათ წინააღმდეგ წინიდან და უკნიდან. ძლიერ შეეშინდათ თავიანთი სიცოცხლის, ვერ გაუძლეს იაკობის ძეებს და გაიქცნენ მათგან.
47. გაქცევისას შეხვდნენ მათკენ მომავალ დანსა და აშერს. მოულოდნელად თავს დაესხნენ, შეებრძოლნენ და ორი მათგანი მოკლეს. იუდა და მისი ძმები დაედევნენ მათ, დანარჩენები კი დახოცეს და დახოცეს.
48 და დაბრუნდა იაკობის ყველა ვაჟი და დადიოდნენ ქალაქში, ეძებდნენ თუ არა ვინმეს, და იპოვეს ოცი ჭაბუკი ქალაქის გამოქვაბულში. და გადმა და აშერმა დახოცეს ისინი ყველა. დანი და ნაფთალი დაესხნენ დანარჩენ კაცებს, რომლებიც გაქცეულები იყვნენ და მეორე კოშკიდან გაიქცნენ, და ყველა დახოცეს.
49 და დახოცეს იაკობის ძეებმა სარტონის ქალაქის ყველა მცხოვრები, ქალებისა და ბავშვების გარდა ქალაქში დატოვეს და არ დახოცეს.
50 სარტონის ქალაქის ყველა მცხოვრები ძლიერი ვაჟკაცები იყვნენ, ერთი მათგანი ათასს მისდევდა, ორი კი ათი ათასი დანარჩენი კაცისგან არ გაექცა.
51 და იაკობის ძეებმა მახვილით დახოცეს სარტონის ქალაქის ყველა მცხოვრები, ისე, რომ არავინ აღუდგა მათ წინ, ხოლო ქალები ქალაქში დატოვეს.
52. და აიღეს იაკობის ძეთ ქალაქის მთელი ნადავლი და წაიღეს ყველაფერი, რაც სურდათ; წაიღეს ქალაქიდან ცხვარი და ძროხა და ქონება. და ისე მოექცნენ იაკობის ძეთ სარტონს და მის მკვიდრთ, როგორც მოექცნენ ხაზარს და მის მკვიდრთ, და გაბრუნდნენ და წავიდნენ.

თავი 39

1. როდესაც იაკობის ძენი სარტონის ქალაქიდან გაემგზავრნენ, დაახლოებით ორასი წყრთა იყო გავლილი, როდესაც მათკენ მომავალი ტაპნახის მკვიდრნი შეხვდნენ, რადგან ისინი მათთან საბრძოლველად გავიდნენ, რადგან მათ ტაპნახის მეფე და მისი ყველა კაცი დაამარცხეს.
2 ამიტომ ტაპნახის ქალაქში დარჩენილი ყველა გამოვიდა იაკობის ძეებთან საბრძოლველად და მათ გადაწყვიტეს, დაებრუნებინათ მათთვის ნადავლი და ნადავლი, რომელიც ხაზარიდან და სარტონიდან ჰქონდათ წაღებული.
3 და ტაპნახის დანარჩენი კაცები იაკობის ძეებს შეებრძოლნენ იმ ადგილას და დაამარცხეს ისინი იაკობის ძეებმა და გაიქცნენ მათგან და დაედევნენ მათ არბელანის ქალაქამდე და ყველანი დაეცნენ იაკობის ძეების წინაშე.
4 და დაბრუნდნენ იაკობის ძენი და მივიდნენ ტაფნახში, რათა წაეღოთ ტაფნახის ნადავლი. და როდესაც ისინი ტაფნახში მივიდნენ, გაიგეს, რომ არბელანის ხალხი გამოვიდა მათ შესახვედრად, რათა გადაერჩინათ თავიანთი ძმების ნადავლი. და იაკობის ძენებმა დატოვეს ათი კაცი ტაფნახში ქალაქის გასაძარცვად და გავიდნენ არბელანის ხალხისკენ.
5 და გავიდნენ არბელანის კაცები თავიანთი ცოლებით იაკობის ძეებთან საბრძოლველად, რადგან მათი ცოლები ბრძოლაში გამოცდილები იყვნენ; და გავიდნენ ისინი, დაახლოებით ოთხასი კაცი და ქალი.
6 და იაკობის ყველა ძემ ხმამაღლა შესძახა და ყველანი დიდი და ხმაურიანი ხმით გაიქცნენ არბელანის მკვიდრთაკენ.

7 და გაიგონეს არბელანის მცხოვრებლებმა იაკობის ძეების ყივილის ხმაური და მათი ღრიალი, როგორც ლომების ხმაური და როგორც ზღვისა და მისი ტალღების ღრიალი.
8 და შიში და ძრწოლა შეიპყრო მათ გულებში იაკობის ძეების გამო და საშინლად შეეშინდათ მათი; უკან დაიხიეს და გაიქცნენ მათ წინაშე ქალაქში; და იაკობის ძეები დაედევნენ მათ ქალაქის კარიბჭემდე და ქალაქში დაესხნენ თავს.
9 და იბრძოლეს მათთან იაკობის ძენი ქალაქში და ყველა მათი ქალი შურდულში ესროდა იაკობის ძენებს. და ბრძოლა იყო მათ შორის ძალიან სასტიკი მთელი იმ დღის განმავლობაში საღამომდე.
10. იაკობის ძეთ ვერ დაამარცხეს ისინი და იაკობის ძენი თითქმის დაიღუპნენ იმ ბრძოლაში. იაკობის ძეთ შეჰღაღადეს უფალს და საღამოსთვის ძლიერად მოიკრიბეს ძალა. მახვილით დახოცეს იაკობის ძეთ არბელანის ყველა მცხოვრები, კაცები, ქალები და ბავშვები.
11 და ასევე, სარტონიდან გაქცეული ხალხის დარჩენილი ნაწილი იაკობის ძეებმა არბელანში დახოცეს და იაკობის ძეებმა არბელანსა და ტაპნახს ისე მოექცნენ, როგორც ხაზარსა და სარტონს მოექცნენ. როდესაც ქალებმა დაინახეს, რომ ყველა კაცი მკვდარი იყო, ქალაქის სახურავებზე ავიდნენ და იაკობის ძეებს ქვებივით წვიმასავით ურტყამდნენ.
12 და იჩქარეს იაკობის ძენი და შევიდნენ ქალაქში, შეიპყრეს ყველა ქალი და მახვილის პირით დახოცეს ისინი. და წაიღეს იაკობის ძენებმა მთელი ნადავლი და ნადავლი, ცხვარი, ძროხა და პირუტყვი.
13. იაკობის ძეთ მახნაიმას ისე მოექცნენ, როგორც ტაფნახს, ხაზარს და შილოს. იქიდან გაბრუნდნენ და წავიდნენ.
14 და მეხუთე დღეს გაიგეს იაკობის ძეებმა, რომ გააშის ხალხი მათ წინააღმდეგ შეიკრიბა საბრძოლველად, რადგან მოკლეს მათი მეფე და მათი მეთაურები, რადგან გააშის ქალაქში თოთხმეტი მეთაური იყო და იაკობის ძეებმა ყველანი პირველ ბრძოლაში მოკლეს.
15 და იმ დღეს იაკობის ძეთ შეიმოსნენ თავიანთი საომარი იარაღი და გავიდნენ საბრძოლველად გააშის მკვიდრთა წინააღმდეგ. გააშში იყო ამორეველთა ძლიერი და ძლიერი ხალხი. გააში იყო ყველაზე ძლიერი და გამაგრებული ქალაქი ამორეველთა ყველა ქალაქს შორის და სამი გალავანი ჰქონდა.
16 და მივიდნენ იაკობის ძენი ღაშში და ნახეს, რომ ქალაქის კარიბჭეები ჩაკეტილი იყო და ხუთასამდე კაცი იდგა გარეთა კედლის თავზე, ხოლო ზღვის ნაპირზე ქვიშასავით მრავალრიცხოვანი ხალხი ჩასაფრებული იყო იაკობის ძეთ ქალაქის გარედან, მის უკან.
17 და მივიდნენ იაკობის ძენი ქალაქის კარიბჭის გასაღებად და როდესაც ისინი მოახლოვდნენ, აჰა, ქალაქის უკანა მხარეს ჩასაფრებულნი გამოვიდნენ თავიანთი ადგილებიდან და ალყა შემოარტყეს იაკობის ძეთ.
18 იაკობის ძენი გააშის ხალხში იყვნენ ჩაკეტილები და ბრძოლა მათ წინიდანაც და უკანაც იყო. კედელზე მყოფი ყველა კაცი კედლიდან ისრებსა და ქვებს ესროდა მათ.
19. როდესაც იუდამ დაინახა, რომ გააშის კაცები მათზე მძიმედ ხდებოდნენ, ძლიერი და მძაფრი კივილი ატეხა. შეძრწუნდა გააშის ყველა კაცი იუდას ყვირილის ხმაზე. მისი ძლიერი კივილის გამო კედლიდან ცვიოდა ხალხი. ქალაქში და გარეთ მყოფებს ძალიან შეეშინდათ სიცოცხლე.
20 იაკობის ძენი ჯერ კიდევ ახლოს იყვნენ ქალაქის კარების შესამტვრევად, როცა გააშის მკვიდრებმა კედლის ზემოდან ქვები და ისრები ესროლეს მათ და კარიბჭიდან გააძევეს.
21 და დაბრუნდნენ იაკობის ძენი ქალაქის გარედან მათთან მყოფ ღაშელებზე და სასტიკად დაამარცხეს ისინი, როგორც გოგრის დარტყმა; და ვერ გაუძლეს იაკობის ძეთ, რადგან შიში და ძრწოლა შეიპყრო მათ იუდას კივილის გამო.
22 და დახოცეს იაკობის ძეებმა ყველა ის კაცი, ვინც ქალაქის გარეთ იყო. იაკობის ძეები კი ახლოს იყვნენ ქალაქში შესასვლელად და ქალაქის კედლების ქვეშ საბრძოლველად, მაგრამ ვერ შეძლეს, რადგან ქალაქში დარჩენილმა გააშის მკვიდრებმა ყველა მხრიდან გააშის კედლები შემოარტყეს და იაკობის ძეებს არ შეეძლოთ ქალაქთან მიახლოება მათთან საბრძოლველად.
23 და იაკობის ძენი ერთ კუთხეს მიუახლოვდნენ კედლის ქვეშ საბრძოლველად, გააშის მკვიდრნი კი ისრებსა და ქვებს ესროდნენ მათ, როგორც წვიმას, და გაიქცნენ კედლის ქვეშიდან.

24. გალავანზე მდგომმა ღაშის ხალხმა დაინახა, რომ იაკობის ძენი კედლის ქვეშიდან ვერ სძლევდნენ მათ და ამ სიტყვებით გაკიცხეს იაკობის ძენი:
25. რა გჭირს ბრძოლაში, რომ ვერ სძლევ? ნუთუ ძლიერ ქალაქ გააშს და მის მკვიდრთაც იგივეს მოექცევი, რაც ამორეველთა ქალაქებს, რომლებიც არც ისე ძლიერები იყვნენ? ჩვენს შორის სუსტებსაც იგივე გაუკეთე და ქალაქის შესასვლელთან დახოცე, რადგან ძალა არ ჰქონდათ, როცა შენი ყვირილის ხმაზე შეშინდნენ.
26. ახლა კი შეძლებთ ამ ადგილას ბრძოლას? აქ ყველანი დაიხოცებით და ჩვენ შურს ვიძიებთ იმ ქალაქების გამო, რომლებიც თქვენ გაანადგურეთ.
27 და ღაშის მცხოვრებლებმა ძლიერ შეურაცხყვეს იაკობის ძენი და შეურაცხყვეს ისინი მათი ღმერთებით, და ისრებსა და ქვებს ესროდნენ მათ კედლიდან.
28 და გაიგეს იუდამ და მისმა ძმებმა გააშის მკვიდრთა სიტყვები და ძლიერ განრისხდნენ. იუდა შურდა თავისი ღმერთის ამ საქმის გამო და შესძახა: უფალო, დაგვეხმარე, გამოგვიგზავნე დახმარება ჩვენ და ჩვენს ძმებს.
29 და მთელი ძალით გაიქცა შორს, ხელში გაშიშვლებული მახვილით, მიწიდან წამოხტა და თავისი ძალით კედელზე ავიდა, მაგრამ მისი ხმალი ხელიდან გაუვარდა.
30. იუდამ კედელს შეჰკივლა და ყველა კაცი, ვინც კედელზე იყო, შეშინდა. ზოგიერთი მათგანი კედლიდან ქალაქში გადმოვარდა და მოკვდა. ხოლო ვინც კედელზე იყო, იუდას ძალა რომ დაინახა, ძალიან შეშინდნენ და თავშესაფარი ქალაქისკენ გაიქცნენ.
31 ზოგიერთები გაბედეს და გალავანზე იუდასთან ბრძოლა დაიწყეს. როცა დაინახეს, რომ იუდას ხელში მახვილი არ ჰქონდა, მის მოსაკლავად მიუახლოვდნენ და კედლიდან მისი ძმებისკენ გადაგდება გადაწყვიტეს. ქალაქის ოცი კაცი წამოვიდა მათ დასახმარებლად. ალყაში მოაქციეს იუდა, ყველამ შეჰყვირა მასზე და მახვილებით მიუახლოვდნენ. შეაშინეს იუდა. იუდამ კედლიდან თავის ძმებს შესძახა.
32. მოზიდეს იაკობმა და მისმა ვაჟებმა მშვილდი კედლის ქვეშიდან და დახოცეს სამი კაცი, რომლებიც კედლის თავზე იყვნენ. იუდა კი განაგრძობდა ტირილს და შესძახა: უფალო, დაგვეხმარე, უფალო, გვიხსენი! და ხმამაღლა შესძახა კედელს და ძახილი შორს ისმოდა.
33 ამ ყვირილის შემდეგ მან კვლავ გაიმეორა ყივილი და შეშინდა ყველა კაცი, ვინც იუდას კედლის თავზე გარს ერტყა. იუდას ყვირილისა და კანკალის ხმაზე ხელიდან მახვილი ისროლა და გაიქცნენ.
34 და აიღო იუდამ ხელიდან ჩამოვარდნილი ხმლები, შეებრძოლა მათ და გალავანზე ოცი კაცი მოკლა.
35. ქალაქიდან კედელზე ოთხმოცი კაცი და ქალი ავიდა და ყველამ იუდას შემოუარა. უფალმა იუდას შიში ჩაუნერგა მათ გულებში, რომ მასთან მიახლოება არ შეეძლოთ.
36. მოზიდეს იაკობმა და ყველა მასთან მყოფმა მშვილდი კედლის ქვეშიდან და მოკლეს ათი კაცი კედელზე და დაემხნენ კედლის ქვეშ იაკობისა და მისი შვილების წინაშე.
37 გალავანზე მდგომმა ხალხმა, როცა დაინახა, რომ მათი ოცი კაცი დაეცა, კვლავ გაიქცნენ იუდასკენ გაშიშვლებული მახვილებით, მაგრამ ვერ მიუახლოვდნენ, რადგან ძალიან შეშინდნენ იუდას ძლიერებით.
38. მივიდა მათი ერთ-ერთი ძლიერი კაცი, სახელად არუდი, რომ იუდასთვის მახვილით თავში დაეჭრა. იუდამ სასწრაფოდ მიიფარა ფარი თავზე, მახვილი მოხვდა ფარს და შუაზე გაიხლიჩა.
39 და ეს ძლიერი კაცი, იუდას დამარცხების შემდეგ, იუდას შიშისგან გაიქცა სიცოცხლის გადასარჩენად, ფეხები კედელზე დაუცურდა და კედლის ქვეშ იაკობის ვაჟებს შორის დაეცა. დაჰკრეს იგი იაკობის ვაჟებმა და მოკლეს.
40 იუდას თავი სტკიოდა ძლიერი კაცის დარტყმისგან და კინაღამ სიკვდილის პირას იყო იუდა.
41 და იუდამ კედელს მიაშურა დარტყმისგან გამოწვეული ტკივილისგან, როგორც კი დანმა გაიგო, რისხვა აენთო მასში; ისიც წამოდგა, შორს წავიდა, გაიქცა, მიწიდან გადმოხტა და რისხვით აღსავსე ძალით კედელს მიაშურა.
42. როდესაც დანი იუდასთან ახლოს კედელთან მივიდა, გაიქცა კედელზე მყოფი ყველა კაცი, ვინც იუდას წინააღმდეგ იდგა, და მეორე კედელთან ავიდნენ და მეორე კედლიდან ისრები და ქვები ესროლეს დანსა და იუდას და ცდილობდნენ მათ კედლიდან განდევნას.

43 და ისრები და ქვები დაეცნენ დანისა და იუდას და თითქმის დაიხოცნენ კედელზე. სადაც არ უნდა გაქცეულიყვნენ დანი და იუდა კედლიდან, ყველგან ისრები და ქვები ესროლეს მათ მეორე კედლიდან.
44 იაკობი და მისი ვაჟები ჯერ კიდევ ქალაქის შესასვლელთან, პირველი კედლის ქვემოთ იყვნენ და ვერ შეძლეს მშვილდის მოზიდვა ქალაქის მკვიდრთა წინააღმდეგ, რადგან ისინი მეორე კედელზე იდგნენ და ვერ ხედავდნენ.
45. როდესაც დანმა და იუდამ ვეღარ აიტანეს მეორე კედლიდან ჩამოვარდნილი ქვები და ისრები, ორივენი მეორე კედელზე გადახტნენ ქალაქის ხალხთან ახლოს. როდესაც მეორე კედელზე მყოფმა ქალაქის ხალხმა დაინახა, რომ დანი და იუდა მეორე კედელზე მივიდნენ მათთან, ყველამ შეჰკივლა და კედლებს შორის ჩავიდნენ.
46. და გაიგონეს იაკობმა და მისმა ვაჟებმა ქალაქის ხალხის ყვირილის ხმაური და ისინი ჯერ კიდევ ქალაქის შესასვლელთან იყვნენ. ისინი წუხდნენ დანისა და იუდას გამო, რომლებიც ვერ ჩანდნენ, რადგან ისინი მეორე კედელზე იყვნენ.
47 და ავიდა ნაფთალი თავისი რისხვითა და ძალით და ავიდა პირველ კედელზე, რომ ენახა, რამ გამოიწვია ქალაქში გაგონილი ყვირილის ხმაური. ისაქარი და ზებულონი მივიდნენ ქალაქის კარების შესამსხვრევად, გააღეს ქალაქის კარიბჭეები და შევიდნენ ქალაქში.
48. ნაფთალი პირველი კედლიდან მეორეზე გადახტა და თავისი ძმებისა და გალავანზე მყოფი ღაშის მკვიდრების დასახმარებლად მივიდა. როდესაც დაინახეს, რომ ნაფთალი მესამე იყო, რომელიც თავისი ძმების დასახმარებლად მივიდა, ყველა გაიქცა და ქალაქში ჩავიდა. იაკობი, მისი ვაჟები და მათი ჭაბუკები ქალაქში შევიდნენ მათთან.
49. იუდა, დანი და ნაფთალი ჩამოვიდნენ გალავნიდან ქალაქში და დაედევნენ ქალაქის მცხოვრებლებს. სიმონი და ლევი კი ქალაქის გარედან იყვნენ და არ იცოდნენ, რომ კარიბჭე ღია იყო. იქიდან გალავნიან და თავიანთ ძმებთან ჩავიდნენ ქალაქში.
50. ქალაქის მცხოვრებნი ყველანი ქალაქში ჩავიდნენ და იაკობის ძენი სხვადასხვა მხრიდან მივიდნენ მათ წინააღმდეგ. ბრძოლა წინიდან და უკნიდან მიმდინარეობდა. იაკობის ძეთ საშინლად დაამარცხეს ისინი და დაახლოებით ოცი ათასი კაცი და ქალი დახოცეს. ვერცერთმა მათგანმა ვერ გაუძლო იაკობის ძეთ.
51 და სისხლი უხვად მოედინებოდა ქალაქში და წყლის ნაკადულივით იყო, სისხლი ნაკადულივით მოედინებოდა ქალაქის გარეუბნამდე და ბეთქორინის უდაბნომდე აღწევდა.
52 ბეთქორინის მკვიდრებმა შორიდან დაინახეს სისხლი, რომელიც ქალაქ გააშიდან მოედინებოდა და მათგან სამოცდაათამდე კაცი გაიქცა სისხლის სანახავად და მივიდნენ იმ ადგილას, სადაც სისხლი იყო.
53 და სისხლის კვალს გაჰყვნენ და გააშის ქალაქის გალავანთან მივიდნენ და დაინახეს ქალაქიდან სისხლის დენა და გაიგეს გააშის მკვიდრთა გოდების ხმა, რადგან სისხლი ცაში ავიდა და სისხლი წყლის ნაკადულივით უხვად მოედინებოდა.
54 იაკობის ყველა ვაჟი კვლავ ანადგურებდა გააშის მკვიდრთ და საღამომდე ხოცავდა მათ, დაახლოებით ოცი ათასი კაცი და ქალი. ქორინის ხალხმა თქვა: ეს ნამდვილად ებრაელების ნამოქმედარია, რადგან ისინი კვლავ ებრძვიან ამორეველთა ყველა ქალაქს.
55 და ის ხალხი სასწრაფოდ გაიქცა ბეთქორინისკენ, აიღო თითოეულმა თავისი საომარი იარაღი და შესძახა ბეთქორინის ყველა მკვიდრს, რომლებმაც ასევე შეიმოსეს საომარი იარაღი, რათა წასულიყვნენ და ებრძოლათ იაკობის ძეებთან.
56. როდესაც იაკობის ძეებმა დაასრულეს ღაშის მკვიდრთა დამარცხება, ქალაქში დადიოდნენ, რათა გაეძარცვათ ყველა მოკლული. ქალაქის შიდა ნაწილში შესვლისას და უფრო შორს წასვლისას, შეხვდნენ სამ ძალიან ძლიერ კაცს, რომლებსაც ხელში მახვილი არ ეჭირათ.
57 და მივიდნენ იაკობის ძენი იმ ადგილას, სადაც იყვნენ, და გაიქცნენ ძლიერი კაცები. ერთ-ერთმა მათგანმა წაიყვანა ზებულონი, რომელიც, როგორც ხედავდა, ახალგაზრდა და დაბალი ტანის იყო, და თავისი ძალით მიწაზე დაანარცხა.
58 და გაიქცა იაკობი მახვილით ხელში და დაჰკრა იგი იაკობმა მახვილით წელის არეში და შუაზე გაკვეთა. დაეცა გვამი ზებულონზე.
59 მეორე მიუახლოვდა და იაკობს ხელი მოჰკიდა, რომ მიწაზე დაეგდო. იაკობი მისკენ შებრუნდა და დაუძახა. სიმეონი და ლევი კი

გაიქცნენ, მახვილით თეძოებში დაარტყეს და მიწაზე დააგდეს.
60. წამოდგა მიწიდან ძლიერი კაცი რისხვითა და ძალით, იუდა კი მიუახლოვდა, სანამ ის ფეხზე დადგებოდა, მახვილით დაჰკრა თავში, თავი გაუჭრეს და მოკვდა.
61 და მესამე ძლევამოსილმა კაცმა, როდესაც დაინახა, რომ მისი თანამგზავრები დაიღუპნენ, გაიქცა იაკობის ძეებისგან და იაკობის ძეები დაედევნენ მას ქალაქში; და როდესაც ძლევამოსილი კაცი გაქცეულიყო, მან იპოვა ქალაქის მკვიდრთა ერთ-ერთი ხმალი, აიღო იგი, მიუბრუნდა იაკობის ძეებს და შეებრძოლა მათ ამ ხმლით.
62 და გაიქცა ძლიერი კაცი იუდასთან, რომ მახვილით თავში მოეჭრა იგი, მაგრამ იუდას ხელში ფარი არ ჰქონდა; და როდესაც ის მის დაჭრას აპირებდა, ნაფთალიმ სასწრაფოდ აიღო ფარი და იუდას თავზე მიადო; ძლიერი კაცის მახვილი ნაფთალის ფარს მოხვდა და იუდა მახვილს გადაურჩა.
63 და სიმონი და ლევი მახვილებით თავს დაესხნენ ძლიერ კაცს და ძლიერად დაარტყეს მას თავიანთი მახვილებით. ორივე მახვილი შეაღო ძლიერ კაცს და სიგრძეზე ორად გაყო იგი.
64 და იმ დროს დაამარცხეს იაკობის ძეებმა სამი ძლიერი კაცი, ღაშის ყველა მკვიდრთან ერთად, და დღე გათენდა.
65 და დადიოდნენ იაკობის ძენი გააშის გარშემო და წაიღეს ქალაქის მთელი ნადავლი, ბავშვები და ქალებიც კი, რომლებსაც სიცოცხლე არ დაუტოვეს. და ისე მოექცნენ იაკობის ძენი გააშის, როგორც მოექცნენ სარტონს და შილოს.

თავი 40

1. და წაიღეს იაკობის ძეთ ღაშის მთელი ნადავლი და ღამით გავიდნენ ქალაქიდან.
2 ისინი ბეთქორინის ციხესიმაგრისკენ მიდიოდნენ და ბეთქორინის მკვიდრნიც ციხესიმაგრისკენ მიემართებოდნენ მათ შესახვედრად. იმ ღამეს იაკობის ძენი ბეთქორინის მკვიდრებს ბეთქორინის ციხესიმაგრეში შეებრძოლნენ.
3 ბეთქორინის ყველა მცხოვრები ძლიერი ვაჟკაცები იყვნენ, ერთი მათგანიც კი არ გაქცეულიყო ათასი კაცისგან და იმ ღამეს ციხესიმაგრესთან იბრძოდნენ და მათი ყივილი იმ ღამეს შორიდან ისმოდა და მიწა შეირყა მათ ყივილზე.
4. იაკობის ყველა ძეს ეშინოდა ამ კაცების, რადგან ისინი არ იყვნენ მიჩვეულები სიბნელეში ბრძოლას, და ძლიერ შერცხვნენ. იაკობის ძეებმა შეჰღაღადეს უფალს და უთხრეს: „შეგვიწყალე, უფალო, გვიხსენი, რომ არ დავიხოცოთ ამ წინადაუცვეთელი კაცების ხელით“.
5 და შეისმინა უფალმა იაკობის ძეთა ხმა და დიდი შიში და არეულობა მოახდინა უფალმა ბეთქორინის ხალხში და ისინი ერთმანეთს ებრძოდნენ ღამის სიბნელეში და დიდძალად ხოცავდნენ ერთმანეთს.
6. იაკობის ძეთ იცოდნენ, რომ უფალმა ამ კაცებში გარყვნილების სული ჩადო და რომ თითოეული თავის მოძმეს ებრძოდა, ამიტომ გავიდნენ ბეთქორინის ხალხის რაზმებიდან და ბეთქორინის ციხესიმაგრის დაღმართამდე მივიდნენ და იქ უსაფრთხოდ დარჩნენ თავიანთ ჭაბუკებთან ერთად იმ ღამეს.
7 ბეთქორინის ხალხი მთელი ღამე იბრძოდა, ერთი კაცი თავის ძმასთან, მეორე კი მეზობელთან, და ისინი ყველა მიმართულებით ყვირილით შეჰყვირეს ციხესიმაგრეში და მათი ყვირილი შორიდან ისმოდა და მთელი დედამიწა შეძრა მათ ხმაზე, რადგან ისინი დედამიწის ყველა ხალხზე ძლიერები იყვნენ.
8 და გაიგონეს ქანაანელთა ქალაქების, ხეთელების, ამორეველების, ხიველების, ქანაანის ყველა მეფესა და იორდანეს გაღმა მცხოვრებლებს იმ ღამეს ყივილის ხმაური.
9 და თქვეს: ეს ნამდვილად ებრაელთა ბრძოლებია, რომლებიც ებრძვიან შვიდ ქალაქს, რომლებიც მათ მიუახლოვდნენ; და ვინ გაუძლებს ამ ებრაელებს?
10. ქანაანელთა ქალაქების ყველა მცხოვრები და იორდანეს გაღმა მცხოვრები ყველა ძლიერ შეშინდა იაკობის ძეებისა, რადგან ამბობდნენ: აჰა, ჩვენც იგივე გვემართება, რაც იმ ქალაქებს მოექცნენ, რადგან ვინ აღუდგება მათ ძლიერ ძალას?
11. იმ ღამეს ქორინელების გოდება ძალიან ძლიერი იყო და ძლიერდებოდა; ერთმანეთს დილამდე სჯოდნენ და ბევრი მათგანი დაიღუპა.
12 და გათენდა დილა და ადგა იაკობის ყველა ვაჟი გათენებისას და ავიდა ციხესიმაგრეში და სასტიკად დახოცეს ქორინელების

დარჩენილები და ყველანი ციხესიმაგრეში
დაიხოცნენ.
13 და დადგა მეექვსე დღე და ქანაანის ყველა
მცხოვრებმა შორიდან დაინახა ბეთქორინის
ყველა მცხოვრები, რომლებიც ბეთქორინის
ციხესიმაგრეში მკვდარი იწვნენ და ირგვლივ
მიმოფანტულები იყვნენ, როგორც
ბატკნებისა და თხების გვამები.
14 და წაიღეს იაკობის ძეთ მთელი ნადავლი,
რომელიც გააშიდან წაიღეს, და წავიდნენ
ბეთქორინში. და ნახეს, რომ ქალაქი ზღვის
ქვიშასავით სავსე იყო ხალხით.
შეებრძოლნენ მათ და სძლიეს მათ იაკობის
ძეთ საღამომდე.
15. იაკობის ძეთ ბეთქორინს ისე მოექცნენ,
როგორც გააშს და ტაპნახს, როგორც ხაზარს,
სარტონს და შილოს.
16. და წაიღეს იაკობის ძეთ ბეთქორინის
ნადავლი და ქალაქების მთელი ნადავლი და
იმავე დღეს დაბრუნდნენ შექემში.
17 და დაბრუნდნენ იაკობის ძენი შექემის
ქალაქში და დარჩნენ ქალაქის გარეთ,
შემდეგ კი დაისვენეს იქ ომისგან და მთელი
ღამე გაათიეს იქ.
18. მათი ყველა მსახური ქალაქებიდან
წამოღებულ ნადავლით ქალაქგარეთ გავიდა
და ქალაქში არ შესულა, რადგან ამბობდნენ:
იქნებ კიდევ იყოს ბრძოლა ჩვენს წინააღმდეგ
და შექემში შემოგვიერთდნენ.
19. და დარჩნენ იაკობი, მისი ძენი და მათი
მსახურები იმ ღამეს და მეორე დღეს იმ
მინდვრის იმ ნაკვეთზე, რომელიც იაკობმა
ხამორისგან ხუთ შეკელად იყიდა. და
ყველაფერი, რაც წაიღეს, მათთან იყო.
20. და მთელი ნადავლი, რომელიც იაკობის
ძეებმა წაიღეს, მინდვრის ნაკვეთზე იყო,
ზღვის ნაპირზე ქვიშასავით უზარმაზარი.
21 და შორიდან უყურებდნენ მათ ქვეყნის
მკვიდრნი და ეშინოდა ქვეყნის ყველა
მკვიდრს იაკობის ძეებისა, რომლებმაც ეს
გააკეთეს, რადგან ძველი დროიდან არცერთ
მეფეს არ გაუკეთებია მსგავსი რამ.
22. ქანაანელთა შვიდმა მეფემ გადაწყვიტა
იაკობის ძეებთან ზავის დადება, რადგან
ძალიან ეშინოდათ მათი სიცოცხლის, იაკობის
ძეების გამო.
23. იმ დღეს, მეშვიდე დღეს, ხებრონის მეფე
იაფიამ ფარულად შეუთვალა ჰაის მეფეს,
გაბაონის მეფეს, შალემის მეფეს, ადულამის
მეფეს, ლაქიშის მეფეს, ხაზარის მეფეს და
ყველა ქანაანელს, რომლებიც მათ
ქვეშევრდომები იყვნენ:
24. წამომყევი და მოდი ჩემთან, რომ წავიდეთ
იაკობის ძეებთან და მე დავდებ მათთან ზავს
და ხელშეკრულებას, რათა არ განადგურდეს
თქვენი ყველა ქვეყანა იაკობის ძეების
მახვილით, როგორც მოექცნენ შექემს და მის
გარშემო მდებარე ქალაქებს, როგორც
გსმენია და გინახავ.
25 როცა ჩემთან მოხვალ, ნუ წამოხვალ ბევრი
კაცით, არამედ თითოეულმა მეფემ თავისი
სამი მთავარსარდალი და თითოეულმა
მთავარსარდალმა თავისი სამი სარდალი.
26. და მოდით ყველანი ხებრონში და ერთად
წავალთ იაკობის ძეებთან და ვევედრებით
მათ, რომ ჩვენთან მშვიდობის
ხელშეკრულება დადონ.
27 და ყველა იმ მეფემ ისე მოიქცა, როგორც
ხებრონის მეფემ გაგზავნა მათთან, რადგან
ყველანი მის რჩევასა და ბრძანებას
ემორჩილებოდნენ. და შეიკრიბა ქანაანის
ყველა მეფე, რათა წასულიყვნენ იაკობის
ძეებთან, რათა დაემყარებინათ მათთან ზავი.
დაბრუნდნენ იაკობის ძენი და წავიდნენ
შექემის მინდვრის იმ ნაწილში, რადგან არ
ენდობოდნენ ქვეყნის მეფეებს.
28 და დაბრუნდნენ იაკობის ძენი და ათი დღე
დარჩნენ მინდვრის ნაკვეთზე და არავინ
მოსულა მათთან საბრძოლველად.
29. და როდესაც იაკობის ძეთ დაინახეს, რომ
ომის ხილვა არ იყო, შეიკრიბნენ ყველანი და
წავიდნენ შექემის ქალაქში. იაკობის ძენი კი
შექემში დარჩნენ.
30 ორმოცი დღის შემდეგ შეიკრიბა
ამორეველთა ყველა მეფე ყველა ადგილიდან
და მივიდნენ ხებრონში, ხებრონის მეფე
იაფიასთან.
31. იაკობის ძეებთან ზავის დასადებად
ხებრონში მოსული მეფეების რიცხვი
ოცდაერთი იყო, მათთან ერთად მოსული
მეთაურების რიცხვი კი სამოცდაცხრამეტი,
მათი ხალხი კი - ას ოთხმოცდაცხრამეტი.
ყველა ეს მეფე და მათი ხალხი ხებრონის
მთაზე დაისვენა.
32. გამოვიდა ხებრონის მეფე თავისი სამი
სარდლითა და ცხრა კაცით. ამ მეფეებმა
გადაწყვიტეს, იაკობის ძეებთან წასულიყვნენ
ზავის დასადებად.
33. უთხრეს ხებრონის მეფეს: შენ
წაგვიძღვები შენი კაცებითურთ და
ელაპარაკე ჩვენს მაგივრად იაკობის ძეებს;

ჩვენც გამოგყვებით და დავადასტურებთ შენს სიტყვებს. ასეც მოიქცა ხებრონის მეფე.
34. გაიგეს იაკობის ძეებმა, რომ ქანაანის ყველა მეფე შეიკრიბა და დაისვენა ხებრონში. იაკობის ძეებმა ოთხი მსახური გაგზავნეს მზვერავებად და უთხრეს: წადით და დაზვერეთ ეს მეფეები, მოძებნეთ და გამოიკვლიეთ მათი კაცები, ცოტანი არიან თუ ბევრი; და თუ ცოტანი არიან, აღრიცხეთ ყველა და დაბრუნდით.
35 და იაკობის მსახურები ფარულად წავიდნენ ამ მეფეებთან და ისე მოიქცნენ, როგორც იაკობის ძეებმა უბრძანეს. იმ დღეს დაბრუნდნენ იაკობის ძეებთან და უთხრეს მათ: ჩვენ მივედით იმ მეფეებთან და ისინი რიცხობრივად ცოტანი არიან. ჩვენ ყველანი აღვრიცხეთ და, აჰა, ისინი იყვნენ ორას ოთხმოცდარვა მეფე და კაცი.
36 იაკობის ძეებმა თქვეს: „მცირერიცხოვანნი არიან, ამიტომ ყველანი არ გავალთ მათ წინააღმდეგ“. დილით ადგნენ იაკობის ძეები და ამოირჩიეს სამოცდაორი კაცი და იაკობის ძეთაგან ათი კაცი წაჰყვა მათ; და შეიმოსნენ თავიანთი საომარი იარაღით, რადგან თქვეს: ჩვენთან საომრად მოდიან, რადგან არ იცოდნენ, რომ მათთან ზავის დასადებად მოდიოდნენ.
37 და წავიდნენ იაკობის ძენი თავიანთ მსახურებთან ერთად შექემის კარიბჭესთან, იმ მეფეებისკენ; და მათი მამა იაკობიც მათთან იყო.
38. როცა გამოვიდნენ, აჰა, ხებრონის მეფე, მისი სამი სარდალი და ცხრა კაცი მასთან ერთად, გზაზე მოდიოდნენ იაკობის ძეების წინააღმდეგ. ასწიეს იაკობის ძეებმა თვალები და შორიდან დაინახეს იაფია, ხებრონის მეფე, თავისი სარდლებით, რომლებიც მათკენ მოდიოდნენ. იაკობის ძენი კი შექემის კარიბჭესთან დადგნენ და აღარ წასულან.
39. წინ მიიწევდა ხებრონის მეფე, ის და მისი სარდლები, სანამ იაკობის ძეებთან არ მიუახლოვდა. მიწამდე თაყვანი სცეს მათ ის და მისი სარდლები. დაჯდა ხებრონის მეფე თავის სარდლებთან ერთად იაკობისა და მისი ძეების წინაშე.
40. უთხრეს იაკობის ძეთ: რა დაგემართა, ხებრონის მეფეო? რატომ მოხვედი დღეს ჩვენთან? რას ითხოვ ჩვენგან? უთხრა ხებრონის მეფემ იაკობს: გევედრები, ბატონო ჩემო, ქანაანელთა ყველა მეფე დღეს მოვიდა შენთან ზავის დასადებად.
41. და მოისმინეს იაკობის ძეებმა ხებრონის მეფის სიტყვები და არ დაეთანხმნენ მის წინადადებებს, რადგან არ ენდობოდნენ იაკობის ძეებს მისი, რადგან ეგონათ, რომ ხებრონის მეფემ მათ მოტყუებით უთხრა.
42. ხებრონის მეფემ იაკობის ძეების სიტყვებიდან შეიტყო, რომ ისინი არ ერწმუნებოდნენ მის სიტყვებს. მიუახლოვდა ხებრონის მეფე იაკობს და უთხრა: გევედრები, ბატონო, დარწმუნებული იყავი, რომ ყველა ეს მეფე მშვიდობიანი პირობებით მოვიდა შენთან, რადგან არ მოსულან მთელი თავისი ხალხით და არც საომარი იარაღი მოუტანიათ თან, რადგან მოვიდნენ ჩემი ბატონისა და მისი ძეებისგან მშვიდობის სათხოვნელად.
43. იაკობის ძეთ უპასუხეს ხებრონის მეფეს და უთხრეს: „გაგზავნე ყველა ამ მეფესთან და თუ სიმართლეს გვეტყვი, თითოეული ცალ-ცალკე წამოვიდეს ჩვენს წინაშე; თუ უიარაღოდ წამოვლენ ჩვენთან, მაშინ გავიგებთ, რომ ჩვენგან მშვიდობას ეძებენ“.
44. გაგზავნა იაფიაჰუმ, ხებრონის მეფემ, თავისი კაცი მეფეებთან და ყველანი იაკობის ძეების წინაშე წარდგნენ და მიწამდე თაყვანი სცეს მათ. დასხდნენ ეს მეფეები იაკობისა და მისი ძეების წინაშე და ელაპარაკნენ მათ:
45. გვსმენია ყველაფერი, რაც გაუკეთე ამორეველთა მეფეებს შენი მახვილითა და ძლიერი მკლავით, რომ ვერავინ შეგვეწინააღმდეგა. ჩვენ კი გვეშინოდა შენი, ჩვენი სიცოცხლის გამო, რომ ჩვენც არ დაგვმართებოდა ის, რაც მათ დაგვმართა.
46 ამიტომ მოვედით თქვენთან, რათა ჩვენს შორის მშვიდობის ხელშეკრულება დავდოთ და ახლა კი დადეთ ჩვენთან მშვიდობისა და ჭეშმარიტების აღთქმა, რომ არ ჩაერევით ჩვენს საქმეებში, როგორც ჩვენ არ ჩავერევით თქვენს საქმეებში.
47 და მიხვდნენ იაკობის ძეთ, რომ ისინი ნამდვილად მოვიდნენ მათგან მშვიდობის სათხოვნელად, და მოუსმინეს მათ იაკობის ძეთ და დადეს მათთან აღთქმა.
48. და შეჰფიცეს მათ იაკობის ძეებმა, რომ არ ჩაერეოდნენ მათ წინააღმდეგ. და შეჰფიცეს მათ ქანაანელთა ყველა მეფემაც. და იმ დღიდან მომხვეჭელებად აქციეს ისინი იაკობის ძეებმა.
49. ამის შემდეგ ამ მეფეთა ყველა სარდალი თავისი კაცებითურთ მივიდნენ იაკობის წინაშე, ხელში კი იაკობისა და მისი

შვილებისთვის საჩუქრები ეჭირათ და მიწამდე თაყვანი სცეს მას.
50. მეფეებმა იაკობის ძენი დაარწმუნეს და სთხოვეს, დაებრუნებინათ ამორეველთა შვიდი ქალაქიდან აღებული ნადავლი. იაკობის ძენიც ასე მოიქცნენ და დააბრუნეს ყველაფერი, რაც აღებული ჰქონდათ: ქალები, ბავშვები, პირუტყვი და ნადავლი, რომელიც წაიღეს. გაუშვეს ისინი და წავიდნენ თავის ქალაქში.
51 და ყველა ეს მეფე კვლავ თაყვანს სცემდა იაკობის ძეებს და იმ დღეებში მათ მრავალი საჩუქარი მიუტანეს. იაკობის ძეებმა გააგზავნეს ეს მეფეები და მათი კაცები და ისინი მშვიდობიანად წავიდნენ მათგან თავიანთ ქალაქებში. იაკობის ძეებიც დაბრუნდნენ თავიანთ სახლში, შექემში.
52 და იყო მშვიდობა იმ დღიდან მოყოლებული იაკობის ძეებსა და ქანაანელთა მეფეებს შორის, სანამ ისრაელიანები არ დაიმკვიდრებდნენ ქანაანის ქვეყანას.

თავი 41

1. წლის ბოლოს იაკობის ძენი შექემიდან გაემგზავრნენ და ხებრონში, თავიანთ მამასთან, ისაკთან მივიდნენ და იქ დასახლდნენ. თავიანთ ცხვარ-ძროხას კი ყოველდღიურად შექემში აძოვებდნენ, რადგან იმ დროს იქ კარგი და ნოყიერი საძოვარი იყო. იაკობი, მისი ძენი და მთელი მათი სახლეულობა ხებრონის ველზე ცხოვრობდნენ.
2. იმ დღეებში, იაკობის სიცოცხლის ასმეექვსე წელს, ფადან-არამიდან იაკობის დაბრუნების მეათე წელს, გარდაიცვალა იაკობის ცოლი ლია; ორმოცდათერთმეტი წლის იყო, როცა გარდაიცვალა ხებრონში.
3 და დამარხეს იგი იაკობმა და მისმა ვაჟებმა მახფელას მინდვრის გამოქვაბულში, რომელიც ხებრონშია, რომელიც აბრაამმა იყიდა ხეთელებისგან სამარხად.
4 და იაკობის ძენი დასახლდნენ თავიანთ მამასთან ერთად ხებრონის ველზე და ქვეყნის ყველა მცხოვრებმა იცოდა მათი ძალა და მათი დიდება მთელ ქვეყანაში გავრცელდა.
5. იოსები, იაკობის ძე, და მისი ძმა ბენიამინი, რახელის, იაკობის ცოლის, ძენი, ჯერ კიდევ ახალგაზრდები იყვნენ იმ ხანებში და არ გამოდიოდნენ თავიანთ ძმებთან ერთად ამორეველთა ყველა ქალაქში ბრძოლების დროს.
6 და როდესაც იოსებმა დაინახა თავისი ძმების ძალა და მათი სიდიადე, მან შეაქო ისინი და აღამაღლა ისინი, მაგრამ თავი მათზე მაღლა დააყენა და თავი მათზე მაღლა დააყენა; და იაკობმა, მისმა მამამ, უყვარდა იგი თავის ყველა ვაჟზე მეტად, რადგან ის მისი სიბერის შვილი იყო და მისდამი სიყვარულის გამო, მან მას მრავალფეროვანი სამოსი გაუკეთა.
7 და როდესაც იოსებმა დაინახა, რომ მამამისი მას ძმებზე მეტად უყვარდა, ის კვლავაც ამაღლდა თავის ძმებზე და მამამისს ცუდი ამბავი მოაყოლა მათ შესახებ.
8. და როდესაც იხილეს იაკობის ძეთ იოსების მთელი საქციელი მათ მიმართ და რომ მამა მათ ყველაზე მეტად უყვარდა იგი, შეიძულეს იგი და მთელი დღე ვერ ელაპარაკებოდნენ მასთან მშვიდობიანად.
9 იოსები ჩვიდმეტი წლის იყო და კვლავ თავის ძმებზე მაღლა იდგა და მათზე მაღლა დგომაზე ფიქრობდა.
10 იმ დროს მან სიზმარი ნახა და მივიდა თავის ძმებთან, უამბო თავისი სიზმარი და უთხრა მათ: სიზმარი ვნახე და, აჰა, ყველანი ვკრავთ ძნებს მინდორში. ჩემი ძნა წამოდგა და მიწაზე დადგა, თქვენმა ძნებმა კი შემოუარეს მას და თაყვანი სცეს მას.
11. მისმა ძმებმა უპასუხეს და უთხრეს: რას ნიშნავს ეს სიზმარი, რომელიც გესიზმრა? ნუთუ გულში ჩვენზე მეფობა ან მმართველობა გსურს?
12 და მივიდა და უამბო ეს ამბავი მამამისს, იაკობს. და აკოცა იაკობმა იოსებს, როგორც კი გაიგონა ეს სიტყვები მისი პირიდან. და აკურთხა იაკობმა იოსები.
13. და როდესაც იხილეს იაკობის ძეთ, რომ აკურთხა მათმა მამამ იოსები და აკოცა მას, და რომ ძლიერ უყვარდა იგი, შურდათ მისი და კიდევ უფრო მეტად შეიძულეს იგი.
14 ამის შემდეგ იოსებმა კიდევ ერთი სიზმარი ნახა და მამამისს უამბო ძმების თანდასწრებით. უთხრა იოსებმა მამამისსა და ძმებს: აჰა, ისევ სიზმარი დამესიზმრა და აჰა, მზე, მთვარე და თერთმეტი ვარსკვლავი თაყვანს მცემდნენ.
15. გაიგო მამამისმა იოსების სიტყვები და მისი სიზმარი და როდესაც დაინახა, რომ მის ძმებს სძულდათ იოსები ამ ამბის გამო,

გაკიცხა იაკობმა იოსები ძმების წინაშე და უთხრა: რას ნიშნავს ეს სიზმარი, რომელიც გესიზმრა და რას ადიდებ შენს ძმებს, რომლებიც შენზე უფროსები არიან?
16. ნუთუ გულში გგონია, რომ მე, შენი დედა და შენი თერთმეტი ძმა მოვალთ და თაყვანს გცემთ, როცა ამას ამბობ?
17. შურდა მისი ძმები მისი სიტყვებისა და სიზმრების გამო და კვლავაც სძულდათ იგი. იაკობმა კი სიზმრები გულში შეინახა.
18 ერთ დღეს იაკობის ძენი წავიდნენ შექემში მამის ფარის დასაძოვებლად, რადგან იმ დროს ისინი ჯერ კიდევ მწყემსები იყვნენ. და სანამ იაკობის ძენი იმ დღეს შექემში ძოვდნენ, დააყოვნეს, რადგან პირუტყვის შეგროვების დრო გავიდა და ისინი ჯერ არ მოსულან.
19. და დაინახა იაკობმა, რომ მისი ვაჟები შექემში შეყოვნდნენ და თქვა იაკობმა თავის გულში: იქნებ აღმდგარა შექემელი ხალხი მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად, ამიტომაც დააყოვნეს დღეს მოსვლა.
20. და დაუძახა იაკობმა იოსებს, თავის ძეს, და უბრძანა: აჰა, შენი ძმები დღეს შექემში ძოვენ ცხვარს და ჯერ არ დაბრუნებულან. წადი და ნახე, სად არიან და მომიტანე ამბავი შენი ძმებისა და ფარის კეთილდღეობის შესახებ.
21 და გაგზავნა იაკობმა თავისი ძე იოსები ხებრონის ველზე. მივიდა იოსები თავისი ძმების მოსაყვანად შექემში და ვერ იპოვა ისინი. და შემოუარა იოსებმა შექემის მინდორს, რომ ენახა, სად შებრუნდნენ მისი ძმები. მაგრამ უდაბნოში გზა აერია და არ იცოდა, საით წასულიყო.
22 და უფლის ანგელოზმა იპოვა იგი მინდვრისკენ მიმავალ გზაზე და უთხრა იოსებმა უფლის ანგელოზს: ვეძებ ჩემს ძმებს. განა არ გსმენია, სად ძოვენ? და უთხრა უფლის ანგელოზმა იოსებს: ვნახე შენი ძმები, რომლებიც აქ ძოვდნენ და გავიგე, რომ ამბობდნენ, რომ დოთანში წავიდოდნენ საძოვრად.
23 და ისმინა იოსებმა უფლის ანგელოზის ხმა და წავიდა თავის ძმებთან დოთანში და იპოვა ისინი დოთანში, რომლებიც ფარას მწყემსავდნენ.
24 და იოსები წავიდა თავის ძმებთან და სანამ მათთან მივიდოდა, მათ მისი მოკვლა გადაწყვიტეს.
25. უთხრა სიმონმა თავის ძმებს: აჰა, დღეს ჩვენთან მოდის სიზმრების კაცი; ახლა კი მოდით, მოვკლათ და უდაბნოში ერთ-ერთ ორმოში ჩავყაროთ; როცა მისი მამა მოგვძებნის, ვიტყვით, რომ ბოროტმა მხეცმა შეჭამა.
26. გაიგო რეუბენმა თავისი ძმების სიტყვები იოსებზე და უთხრა მათ: „არ უნდა გააკეთოთ ეს, რადგან როგორ ვუყურებთ ჩვენს მამას, იაკობს? ჩააგდეთ იგი ამ ორმოში, რომ მოკვდეს იქ, მაგრამ ნუ დააწვებით ხელს მასზე სისხლის დასაღვრელად". ეს თქვა რეუბენმა, რათა ეხსნა იგი მათი ხელიდან და დაებრუნებინა მამასთან.
27 და როდესაც იოსები მივიდა თავის ძმებთან, მათ წინ დაჯდა. ისინი თავს დაესხნენ, შეიპყრეს და მიწაზე დააგდეს, გახადეს ჭრელი სამოსელი, რომელიც ეცვა.
28. აიყვანეს იგი და ორმოში ჩააგდეს. ორმოში წყალი არ იყო, მხოლოდ გველები და მორიელები იყვნენ. იოსებს ეშინოდა ორმოში მყოფი გველებისა და მორიელების. ხმამაღლა შესძახა იოსებმა და უფალმა ორმოს შიგ დამალა გველები და მორიელები და იოსებს არაფერი ავნეს.
29. და დაუძახა იოსებმა ორმოდან თავის ძმებს და უთხრა მათ: რა გაგიკეთეთ და რაში შევცოდე? რატომ არ გეშინიათ უფლისა ჩემ მიმართ? განა მე თქვენი ძვლებისა და ხორცისგან არ ვარ? განა იაკობი, თქვენი მამა, ჩემი მამა, არ არის? რატომ მიქცევით ამას დღეს? როგორ შეძლებთ ჩვენი მამის, იაკობის, მოწონებას?
30 და განაგრძობდა ყვირილს და ორმოდან თავის ძმებს ეძახდა და ამბობდა: იუდა, სიმონ და ლევი, ჩემო ძმებო, ამიყვანეთ სიბნელიდან, სადაც დამაყენეთ და მოდით დღეს, რომ შემაწუხოთ, უფლის ძენო და იაკობის, ჩემი მამის ძენო! და თუ შევცოდე თქვენ, განა თქვენ არ ხართ აბრაამის, ისაკის და იაკობის ძენი? თუ ობოლი დაინახეს, შეებრალათ, ან მშიერი, პურს აჭმევდნენ, ან წყურვილი, წყალს ასვამდნენ, ან შიშველი, სამოსით აფარებდნენ!
31 და როგორ შეიკავებ შენი ძმის მიმართ შეწყალებას, რადგან მე შენი ხორცისა და ძვლებისგან ვარ და თუ შენს წინაშე შევცოდე, ამას ჩემი მამის გამო გააკეთებ!
32 და წარმოთქვა იოსებმა ეს სიტყვები ორმოდან და ვერ მოუსმინეს მის ძმებს და

ვერც ყური დაუგდეს იოსების სიტყვებს.
ტიროდა და ტიროდა იოსები ორმოში.
33. თქვა იოსებმა: ნეტავ დღესვე სცოდნოდა
მამაჩემს, რა გამიკეთეს ჩემმა ძმებმა და რა
სიტყვები მითხრეს დღეს.
34 და გაიგონეს მისმა ყველა ძმამ მისი
ძახილი და ტირილი ორმოში; და წავიდნენ
მისი ძმები და გამოვიდნენ ორმოდან, რათა
არ გაეგონათ იოსების ძახილი და მისი
ტირილი ორმოში.

თავი 42

1 და წავიდნენ და მოპირდაპირე მხარეს
დასხდნენ, დაახლოებით მშვილდის სროლის
მანძილზე, და იქ დასხდნენ პურის საჭმელად.
ჭამის დროს კი თათბირობდნენ, რა ექნათ
მისთვის, მოეკლათ თუ მამასთან
დაებრუნებინათ.
2. თათბირზე იყვნენ, როცა თვალები ასწიეს
და დაინახეს, რომ ისმაელიტთა რაზმი
მოდიოდა შორიდან გალაადის გზით
ეგვიპტისკენ.
3. იუდამ უთხრა მათ: რა სარგებელი გვექნება,
თუ ჩვენს ძმას მოვკლავთ? იქნებ ღმერთმა
მოგვთხოვოს იგი. აი, რა გადაწყვეტილება
გაქვთ მის მიმართ, როგორ უნდა მოექცეთ მას:
აჰა, ისმაელიელთა ეს ჯგუფი ეგვიპტეში
ჩადის.
4 ახლა კი, მოდით, გადავცეთ იგი მათ ხელში
და ნუ იქნება ჩვენი ხელი მასზე, ისინი
წაიყვანენ მას თავისთან და დაიკარგება
ქვეყნის ხალხში და ჩვენ არ მოვკლავთ მას
ჩვენივე ხელით. და მოეწონათ ეს წინადადება
მის ძმებს და ისინიც იუდას სიტყვისამებრ
მოიქცნენ.
5. სანამ ისინი ამ საკითხზე მსჯელობდნენ და
სანამ ისმაელიტების ჯგუფი მათთან
მოვიდოდა, მიდიანელი შვიდი ვაჭარი გაიარა
მათ გვერდით და როცა გადიოდნენ,
წყურვილმა მოჰგვარა მათ. ასწიეს თვალები
და დაინახეს ორმო, რომელშიც იოსები იყო
ჩაკეტილი. დაინახეს და, აჰა, ყველანაირი
ფრინველი ეყარა მასზე.
6 და მიდიანელები ჭასთან გაიქცნენ წყლის
დასალევად, რადგან ეგონათ, რომ წყალი იყო
და ჭასთან მიახლოებისას გაიგეს იოსების ხმა,
რომელიც ჭაში ტიროდა და ჩაიხედეს ჭაში და
დაინახეს, რომ იქ იყო ლამაზი გარეგნობისა
და ლამაზი აღნაგობის ჭაბუკი.
7 დაუძახეს მას და უთხრეს: ვინ ხარ შენ და
ვინ მოგიყვანა აქ და ვინ ჩაგაგდო ამ ორმოში,
უდაბნოში? ყველამ ერთად წამოიყვანა
იოსები და ამოიყვანეს იგი ორმოდან,
წაიყვანეს და გზას გაუყენეს მის ძმებს.
8. ამათ უთხრეს: „რატომ იქცევით ასე, რატომ
წაგვართმევთ ჩვენს მსახურს და მიდიხართ?
ეს ყმაწვილი ორმოში ჩავდეთ, რადგან ჩვენ
წინააღმდეგ ამბოხდა. თქვენ კი მოდიხართ,
ამოჰყავთ და წაიყვანთ. ახლა კი
დაგვიბრუნეთ ჩვენი მსახური".
9. მიდიანელებმა მიუგეს და უთხრეს იაკობის
ძეებს: ეს თქვენი მსახურია თუ ეს კაცი თქვენ
გემსახურებათ? იქნებ ყველანი მისი
მსახურები იყოთ, რადგან ის თქვენზე უფრო
ლამაზი და კეთილშობილია. რატომ
გველაპარაკებით ყველანი ცრუდ?
10 ამიტომ ახლა არ მოვუსმენთ შენს
სიტყვებს და არც მოგისმენთ, რადგან
უდაბნოში ორმოში ვიპოვეთ ყმაწვილი და
წავიყვანეთ; ამიტომ წავალთ.
11 და მიუახლოვდნენ მათ იაკობის ყველა
ვაჟი, წამოდგნენ და უთხრეს: დაგვიბრუნეთ
ჩვენი მსახური, თორემ რატომ უნდა
დაიხოცოთ ყველანი მახვილით?
მიდიანელებმა შეჰყვირეს მათ წინააღმდეგ,
იშიშვლეს მახვილები და მივიდნენ იაკობის
ვაჟებთან საბრძოლველად.
12 და აჰა, სიმონი წამოდგა თავისი
ადგილიდან მათ წინააღმდეგ, მიწაზე
გადახტა, იშიშვლა მახვილი და მიუახლოვდა
მიდიანელებს და საშინელი ყივილით
შეჰკივლა მათ წინ, ისე რომ მისი ყივილი
შორიდან ისმოდა და მიწა შეირყა სიმონის
ყივილით.
13. შეშინდნენ მიდიანელები სიმონისა და
მისი ყვირილის ხმაურის გამო, პირქვე
დაემხნენ და ძალიან შეშინდნენ.
14. და უთხრა მათ სიმონმა: ჭეშმარიტად მე
ვარ სიმონი, ებრაელი იაკობის ძე, რომელმაც
ჩემს ძმასთან ერთად გავანადგურე შექემის
ქალაქი და ამორეველთა ქალაქები. ასევე
მომექცევა ღმერთი ჩემზე, რომ თქვენი ყველა
ძმა, მიდიანის ხალხი და ქანაანის მეფეებიც
კი, თქვენთან ერთად წამოვიდნენ, ვერ
შეძლებენ ჩემს წინააღმდეგ ბრძოლას.
15 ახლა კი დაგვიბრუნე შენი ყმაწვილი,
რომელიც წაიყვანე, რათა შენი ხორცი ცის
ფრინველებსა და მიწის მხეცებს არ მივცე.
16. მიდიანელებს უფრო მეტად შეეშინდათ
სიმონისა და შიშითა და შიშით

მიუახლოვდნენ იაკობის ძეებს, წყეული
სიტყვებით და უთხრეს:
17. შენ ხომ თქვი, რომ ეს ჭაბუკი შენი
მსახურია და რომ ის შენს წინააღმდეგ
ამბოხდა, ამიტომაც ჩააგდე ორმოში. რას უზამ
მსახურს, რომელიც თავისი ბატონის
წინააღმდეგ ამბოხდება? ახლა კი გაყიდე
ჩვენთან და ყველაფერს მოგცემ, რასაც
საჭიროებს მისთვის. უფალმა მოისურვა ამის
გაკეთება, რათა იაკობის ძეებს არ მოეკლათ
თავიანთი ძმა.
18 და დაინახეს მიდიანელებმა, რომ იოსები
მშვენიერი გარეგნობისა და
კეთილშობილების იყო, და გულით
მოისურვეს იგი და დაჟინებით მოითხოვეს
მისი ძმებისგან გამოსყიდვა.
19. და დაუჯერეს იაკობის ძეთ მიდიანელებს
და მიჰყიდეს მათ თავიანთი ძმა იოსები ოც
ვერცხლად. მათი ძმა რუბენი კი მათთან არ
იყო. მიდიანელებმა წაიყვანეს იოსები და
გალაადისკენ გაემართნენ.
20 გზაზე მიმავალნი მოინანიეს
მიდიანელებმა, რაც ჩაიდინეს, როცა
ყმაწვილი იყიდეს და ერთმა მეორეს უთხრა:
რა ვქენით, რომ ეს ყმაწვილი ებრაელებს
წავიყვანეთ, რომელიც ლამაზი და ლამაზია?
21 იქნებ ეს ყმაწვილი ებრაელთა ქვეყნიდან
მოიპარეს და რატომ ჩავიდინეთ ეს საქმე? თუ
მას მოძებნიან და ჩვენს ხელში
აღმოჩნდებიან, მის გამო დავიხოცებით.
22. ახლა, რა თქმა უნდა, მამაცმა და ძლიერმა
კაცებმა მოგვყიდეს იგი, იმ ადამიანის ძალა,
რომლისგანაც დღეს იხილე; იქნებ თავიანთი
ძალითა და ძლიერი მკლავით მოიპარეს იგი
მისი ქვეყნიდან და ამიტომ მოგვყიდეს იმ
მცირე ფასად, რაც ჩვენ მივეცით მათ.
23. და როდესაც ისინი ასე საუბრობდნენ
ერთად, გაიხედეს და, აჰა, ისმაელიელთა
რაზმი, რომელიც პირველი მოდიოდა და
რომელიც იაკობის ძეებმა დაინახეს,
მიდიანელთაკენ მოემართებოდა.
მიდიანელებმა ერთმანეთს უთხრეს: მოდით,
ეს ყმაწვილი გავყიდოთ ისმაელიელთა რაზმს,
რომელიც ჩვენსკენ მოდის და წავიღებთ
მისთვის იმ მცირედს, რაც მისთვის მივეცით
და გადავრჩებით მისი ბოროტებისგან.
24 და ასეც მოიქცნენ და მიადგნენ
ისმაელიტებს. მიდიანელებმა გაყიდეს
იოსები ისმაელიტებს ოც ვერცხლად,
რომელიც მის ძმებს მისცეს.
25 და მიდიანელები გალაადისკენ
გაემართნენ და ისმაელელებმა იოსები
წაიყვანეს, ერთ-ერთ აქლემზე შესვეს და
ეგვიპტეში მიჰყავდათ.
26 და გაიგო იოსებმა, რომ ისმაელიტები
ეგვიპტისკენ მიემართებოდნენ. და იოსებმა
იტირა და დაიტირა, რომ ასე შორს უნდა
ყოფილიყო ქანაანის ქვეყნიდან,
მამამისისგან. მწარედ ატირდა აქლემზე
ამხედრებული. ერთ-ერთმა მათგანმა შენიშნა
იგი და აქლემიდან ჩამოიყვანა და ფეხით
სიარული აიძულა. ამის მიუხედავად, იოსებმა
განაგრძო ტირილი და ტირილი და თქვა:
„მამაჩემო, მამაჩემო“.
27 და წამოდგა ერთი ისმაელიტი და ლოყაში
გაარტყა იოსებს, ის კი კვლავ ტიროდა;
იოსები გზაში დაღლილი იყო და სულის
სიმწარის გამო ვეღარ აგრძელებდა გზას;
ყველა სცემდა და აწამებდა გზაში, აშინებდა,
რომ ტირილი შეეწყვიტა.
28 და იხილა უფალმა იოსების ამბიცია და
მისი ტანჯვა და დაატეხა უფალმა ამ კაცებს
სიბნელე და არეულობა, და ყველას, ვინც მას
მცემდა, ხელი გახმა.
29 და უთხრეს ერთმანეთს: „ეს რა გვიყო
ღმერთმა გზაში?“ არ იცოდნენ, რომ ეს
იოსების გამო დაემართათ. და წავიდნენ
კაცები გზაზე და გაიარეს ეფრათის გზა,
სადაც რახელი იყო დამარხული.
30 და მივიდა იოსები დედის საფლავთან.
იოსები სასწრაფოდ გაიქცა დედის
საფლავისკენ, დაეცა საფლავზე და ატირდა.
31. ხმამაღლა შესძახა იოსებმა დედის
საფლავზე და თქვა: „დედაჩემო, დედაჩემო,
შენ, ვინც მშობე, გაიღვიძე და ნახე შენი ძე,
როგორ გაყიდეს მონად და არავინ
შეიბრალებს მას“.
32 ადექი და ნახე შენი ძე, იტირე ჩემთან
ერთად ჩემი გასაჭირის გამო და ნახე ჩემი
ძმების გული.
33 გააღვიძე დედაჩემი, გააღვიძე, გააღვიძე
ჩემი ძილისგან და წარმართე შენი ბრძოლები
ჩემი ძმების წინააღმდეგ. როგორ გამხადეს
სამოსელი, ორჯერ გამყიდეს მონად და
როგორ დამაშორეს მამაჩემს და არავინ არის,
ვინც შემიწყალებს.
34 აღდექი და წარადგინე შენი სარჩელი მათ
წინააღმდეგ ღვთის წინაშე და ნახე, ვის
გაამართლებს ღმერთი სამსჯავროზე და ვის
დასჯის.

35 აღდეგ, დედაჩემო, აღდეგ, გაიღვიძე
ძილისგან და ნახე მამაჩემი, როგორ არის
მისი სული დღეს ჩემთან, ანუგეშე და გული
დაამშვიდე.
36 და განაგრძო იოსებმა ამ სიტყვების თქმა
და ხმამაღლა შესძახა და მწარედ ატირდა
იოსები დედის საფლავზე; და შეწყვიტა
ლაპარაკი და გულის სიმწარისგან გაჩუმდა,
როგორც ქვა საფლავზე.
37 და გაიგონა იოსებმა ხმა, რომელიც მიწის
ქვემოდან ელაპარაკებოდა მას და რომელმაც
უპასუხა მას გულის სიმწარით, ტირილითა და
ლოცვით ამ სიტყვებით:
38 შვილო ჩემო, შვილო ჩემო იოსებ, მესმოდა
შენი ტირილის ხმა და შენი გოდების ხმა; მე
ვნახე შენი ცრემლები; ვიცი შენი გასაჭირი,
შვილო ჩემო, და მწუხარებას ვგრძნობ შენს
გამო და ჩემს მწუხარებას დიდი მწუხარება
ემატება.
39 ახლა კი, შვილო ჩემო, იოსებ, შვილო ჩემო,
უფლის იმედი გქონდეს და ელოდე მას და ნუ
გეშინია, რადგან უფალი შენთანაა და გიხსნის
ყოველგვარი გასაჭირისგან.
40 ადექი, შვილო, ჩადი ეგვიპტეში შენს
ბატონებთან ერთად და ნუ გეშინია, რადგან
უფალი შენთანაა, შვილო. და განაგრძო ამ
სიტყვებით საუბარი იოსებთან და გაჩუმდა.
41 და გაიგონა ეს იოსებმა და დიდად
გაუკვირდა ამას და განაგრძო ცრემლები; და
ამის შემდეგ ერთ-ერთმა ისმაელიტმა შენიშნა,
რომ ის საფლავზე ტიროდა და ტიროდა, და
რისხვა აენთო მასზე და გააძევა იქიდან,
სცემა და დაწყევლა.
42. უთხრა იოსებმა ამ კაცებს: „ვპოვო მადლი
თქვენს წინაშე, რომ მამაჩემის სახლში
დამაბრუნოთ და ის დიდ სიმდიდრეს
მოგცემთ“.
43 და მათ უპასუხეს მას და უთხრეს: „მონა
ხომ არ ხარ და სად არის შენი მამა? მამა რომ
გყოლოდა, უკვე ორჯერ არ გაიყიდებოდი
მონად ასეთ დაბალ ფასად. და მათი რისხვა
კვლავ აღიგზნო მის მიმართ და
განაგრძობდნენ მის ცემას და დასჯას, იოსები
კი მწარედ ატირდა.
44 და იხილა უფალმა იოსების ტანჯვა და
კვლავ დასჯა უფალმა ეს კაცები და დასჯა
ისინი. უფალმა სიბნელე მოიცვა ისინი
დედამიწაზე, ელვა აირეკლა და ჭექა-ქუხილი
გაისმა, მიწა შეირყა ჭექა-ქუხილისა და
ძლიერი ქარის ხმაურისგან და კაცები
შეშინდნენ და არ იცოდნენ, სად წასულიყვნენ.
45. გაჩერდნენ პირუტყვი და აქლემები და
მიჰყავდათ, მაგრამ არ სურდათ წასვლა,
სცემეს და მიწაზე დაემხონენ. კაცებმა
ერთმანეთს უთხრეს: რა გვიყო ღმერთმა ეს?
რა ცოდვები ჩაგვიდენია და რა ცოდვები
ჩაგვიდენია?
46 და ერთ-ერთმა მათგანმა მიუგო და უთხრა
მათ: იქნებ ამ მონის ტანჯვის ცოდვის გამო
დაგვემართა ეს დღეს; ამიტომ, ახლა მტკიცედ
შეევედრეთ, რომ გვაპატიოს და მაშინ
გავიგებთ, ვისი გამო გვემართება ეს
უბედურება და თუ ღმერთი შეგვიწყალებს,
მაშინ გავიგებთ, რომ ეს ყველაფერი ამ მონის
ტანჯვის ცოდვის გამო გვემართება.
47 ასეც მოიქცნენ კაცები და იოსებს სთხოვეს,
ეპატიებინა მათთვის და უთხრეს: „ვცოდეთ
უფლისა და შენს წინაშე; ახლა კი ნება
მომეცით, ვთხოვო შენს ღმერთს, რომ
აღკვეთოს ეს სიკვდილი ჩვენგან, რადგან
ვცოდეთ მას“.
48 და იოსებმა მათი სიტყვისამებრ მოიქცა და
უფალმა შეისმინა იოსები და გააუქმა უფალმა
ის ჭირი, რომელიც იოსების გამო დაატეხა იმ
კაცებს. ცხოველები ამოდიოდნენ მიწიდან და
წაჰყავდათ ისინი. ისინი კი წინ წავიდნენ.
ქარიშხალი ჩაცხრა და მიწა დამშვიდდა.
კაცები გზას დაადგნენ ეგვიპტეში
ჩასასვლელად. კაცებმა მიხვდნენ, რომ ეს
უბედურება იოსების გამო დაატყდათ თავს.
49. და უთხრეს ერთმანეთს: აჰა, ჩვენ ვიცით,
რომ მისი ტანჯვის გამო დაგვმართა ეს
უბედურება; ახლა კი რატომ უნდა მოვუტანოთ
ჩვენს სულებს ეს სიკვდილი? მოდით,
ვიმსჯელოთ, რა ვუყოთ ამ მონას.
50 ერთმა მიუგო და თქვა: „მართლა
გვიბრძანა, მამამისთან დაგვებრუნებინა;
ახლა კი წამოვიყვანთ და იქ წავიყვანთ,
სადაც გვეტყვის, ავიღოთ მისი ოჯახისგან ის
ფასი, რაც მის სანაცვლოდ გადავუხადეთ და
წავალთ“.
51 და ერთმა კვლავ უპასუხა და თქვა: აჰა, ეს
რჩევა ძალიან კარგია, მაგრამ ჩვენ არ
შეგვიძლია ამის გაკეთება, რადგან გზა
ძალიან შორსაა ჩვენგან და ვერ გადავუხვევთ
ჩვენი გზიდან.
52 და კიდევ ერთმა მიუგო და უთხრა მათ: ეს
არის რჩევა, რომელსაც უნდა მივყვეთ, ჩვენ
არ გადავუხვევთ მას; აჰა, დღეს ეგვიპტეში
მივდივართ და როცა ეგვიპტეში მივალთ, იქ
მაღალ ფასად გავყიდით მას და
გადავრჩებით მისი ბოროტებისგან.

53. ეს ამბავი მოეწონათ კაცებს და ასეც მოიქცნენ და იოსებთან ერთად ეგვიპტისკენ გაემართნენ.

თავი 43

1. როდესაც იაკობის ძეებმა მიდიანელებს, თავიანთი ძმა იოსები მიჰყიდეს, გული შეკრთათ მის გამო და მოინანიეს თავიანთი საქმეები, ეძებდნენ მას, რომ უკან დაებრუნებინა, მაგრამ ვერ იპოვეს.
2 და დაბრუნდა რეუბენი ორმოსთან, რომელშიც იოსები იყო ჩასმული, რათა ამოეყვანა იგი და მამამისისთვის დაებრუნებინა. რუბენი კი ორმოსთან იდგა და არაფერი ესმოდა, დაუძახა იოსებს, იოსებს! და არავინ პასუხობდა და არც სიტყვას ამბობდა.
3. თქვა რეუბენმა: იოსები შიშით მოკვდა, ან გველმა მოკლა. ჩავიდა რეუბენი ორმოში და ეძებდა იოსებს, მაგრამ ორმოში ვერ იპოვა და გამოვიდა.
4. შემოიხია რეუბენმა სამოსელი და თქვა: ბავშვი აღარ არის და როგორ შევურიგდო მამაჩემი მის გამო, თუ მკვდარია? წავიდა თავის ძმებთან და ნახა, რომ იოსების გამო გლოვობდნენ და ერთად ფიქრობდნენ, როგორ შეერიგებინათ მამამისი მის გამო. უთხრა რეუბენმა ძმებს: ორმოსთან მივედი და, აჰა, იოსები აღარ იყო. რა ვუთხრათ ჩვენს მამას, რადგან მამაჩემი მხოლოდ ჩემგან ეძებს ყმაწვილს.
5. მისმა ძმებმა უპასუხეს: ასე და ასე მოვიქეცით და შემდეგ გული გვწყდება ამ საქციელის გამო; ახლა კი ვსხედვართ და ვეძებთ საბაბს, როგორ შევურიგდეთ ჩვენს მამას.
6. უთხრა მათ რეუბენმა: „რა ჩაიდინეთ, რომ ჩვენი მამის ჭაღარა მწუხარებით საფლავში ჩაიყვანეთ? არ არის კარგი, რაც გააკეთეთ.“
7 და დაჯდა მათთან ერთად რეუბენი. ადგნენ ყველანი და ერთმანეთს შეჰფიცეს, რომ არ ეტყოდნენ ამ ამბავს იაკობისთვის. ყველამ თქვა: „ვინც ამას ჩვენს მამას ან მის სახლს ეტყვის, ან ვინც ამას ამ ქვეყნის რომელიმე შვილს შეატყობინებს, ყველანი ავდგებით მის წინააღმდეგ და მახვილით მოვკლავთ“.
8 და ეშინოდათ ერთმანეთის იაკობის ძენი ამ საქმის გამო, უმცროსიდან უფროსამდე, და არავინ ლაპარაკობდა სიტყვას და გულში მალავდნენ ამ ამბავს.
9 და შემდეგ დასხდნენ, რათა გადაეწყვიტათ და მოეფიქრებინათ, რა ეთქვათ თავიანთი მამისთვის, იაკობისთვის, ყველა ამ ამბავზე.
10. უთხრა მათ ისაქარმა: „აჰა, რჩევა მოგეცით, თუ ამის გაკეთება გნებავთ: აიღეთ იოსების სამოსელი, დახიეთ, თხა დაკალით და სისხლში ამოაწეთ.
11 და გაუგზავნეთ ეს ჩვენს მამას და როდესაც დაინახავს, იტყვის, რომ ბოროტმა მხეცმა შეჭამა იგი, ამიტომ დახიეთ მისი სამოსელი და აჰა, მისი სისხლი მის სამოსელზე იქნება და თქვენი ამით ჩვენ გავთავისუფლდებით ჩვენი მამის წუწუნისგან.
12. მოეწონათ მათ ისაქარის რჩევა და მოუსმინეს მას და მოიქცნენ ისაქარის სიტყვისამებრ, რომელიც მან ურჩია მათ.
13. და იჩქარეს და აიღეს იოსების სამოსელი და დახიეს. დაკლეს თიკნი და ამოავლეს სამოსელი თიკნის სისხლში, შემდეგ კი გათელეს მტვერში. და გაუგზავნეს სამოსელი იაკობს, მათ მამას, ნაფთალის ხელით, და უბრძანეს მას, ეთქვა ეს სიტყვები:
14. პირუტყვი შევკრიბეთ და შექემის გზამდე და უფრო შორს მივედით, როცა უდაბნოში, გზაზე ეს სამოსელი ვიპოვეთ, სისხლითა და მტვრით ამოსვრილი. ახლა გაიგე, შენი შვილის სამოსელია თუ არა.
15. წავიდა ნაფთალი და მივიდა მამასთან, მისცა მას მოსასხამი და უთხრა მას ყველა სიტყვა, რაც მისმა ძმებმა უბრძანეს.
16. და დაინახა იაკობმა იოსების სამოსელი და იცნო, პირქვე დაეცა მიწაზე და ქვასავით გაუნძრევლად იქცა. შემდეგ წამოდგა და ხმამაღლა და ტირილით შესძახა: ეს ჩემი ძის, იოსების სამოსელია!
17. და იაკობმა სასწრაფოდ გაგზავნა თავისი მსახურთაგანი თავის ვაჟებთან. ისინიც მივიდნენ მათთან და იპოვეს ისინი გზაზე, ფარასთან ერთად მომავალნი.
18 და მივიდნენ იაკობის ძენი მამასთან საღამო ხანს და აჰა, მათი სამოსელი დახეული იყო და თავზე მტვერი ეყარათ. და ნახეს, რომ მათი მამა ხმამაღლა ტიროდა და ტიროდა.
19 და უთხრა იაკობმა თავის შვილებს: „ჭეშმარიტად მითხარით, რა უბედურება დამიტეხეთ დღეს მოულოდნელად?“ და უპასუხეს მათ, თავიანთ მამას, იაკობს: „დღეს მოვდიოდით, მას შემდეგ, რაც ფარა შეკრიბეს და მივედით შექემის ქალაქამდე, უდაბნოში, გზაზე, და ვიპოვეთ ეს სამოსელი სისხლით

სავსე მიწაზე. ჩვენ ეს ვიცოდით და
გამოგიგზავნეთ, თუ შეგეძლოთ ამის გაგება.
20 და გაიგონა იაკობმა თავისი შვილების
სიტყვები და ხმამაღლა შესძახა და თქვა: ეს
ჩემი შვილის სამოსელია, ბოროტმა მხეცმა
შეჭამა იგი; იოსები დაგლიჯა, რადგან დღეს
გავგზავნე, რომ ენახა, კარგად ხარ თუ არა და
კარგად არის თუ არა ფარა და რომ შენგან
ამბავი მოეტანა. და წავიდა, როგორც
ვუბრძანე. და ეს დაემართა მას დღეს, როცა
მეგონა, რომ ჩემი შვილი შენთან იყო.
21. მიუგეს იაკობის ძეთ და უთხრეს: არ
მოსულა ჩვენთან და არც გვინახავს შენგან
წასვლის დღიდან დღემდე.
22 და როდესაც იაკობმა გაიგო მათი სიტყვები,
კვლავ ხმამაღლა შესძახა, წამოდგა და
შემოიხია სამოსელი, წელზე ჯვალო
შემოიხვია და მწარედ ატირდა და გლოვობდა,
ხმა აიმაღლა და შესძახა და თქვა ეს
სიტყვები:
23. იოსებ, შვილო ჩემო, იოსებ, დღეს შენი
ძმების კეთილდღეობისთვის გამოგგზავნე და,
აჰა, ნამსხვრევებად ხარ დაფლეთილი; ჩემი
ხელით დაემართა ეს ჩემს შვილს.
24 მწყინს შენთვის, იოსებ, შვილო ჩემო,
მწყინს შენთვის; რა ტკბილი იყავი ჩემთვის
სიცოცხლეში და ახლა რა მწარეა შენი
სიკვდილი ჩემთვის.
25 0 რომ შენს მაგივრად მოვმკვდარიყავი,
იოსებ, შვილო ჩემო, რადგან მწუხარებას
განვიცდი შენ გამო, შვილო ჩემო, შვილო
ჩემო. იოსებ, შვილო ჩემო, სად ხარ და სად
მიგიყვანეს? აღდექი, აღდექი შენი
ადგილიდან და მოდი და იხილე ჩემი
მწუხარება შენ გამო, შვილო ჩემო იოსებ.
26 მოდი ახლა და დაითვალე ცრემლები,
რომლებიც თვალებიდან ლოყებზე მომდის
და უფლის წინაშე აღმართე ისინი, რათა მისი
რისხვა დაბრუნდეს ჩემგან.
27 0 იოსებ, შვილო ჩემო, როგორ დაეცი
ისეთის ხელით, ვისი ხელითაც არავინ
დაცემულა სამყაროს დასაბამიდან დღემდე?
რადგან მტრის დარტყმით, სისასტიკით
მოგისაჯეს სიკვდილი, მაგრამ მე ნამდვილად
ვიცი, რომ ეს ჩემი მრავალი ცოდვის გამო
დაგემართა.
28 აღდექი ახლა და ნახე, რა მწარეა ჩემი
ტანჯვა შენთვის, შვილო, თუმცა მე არ გაზრდი,
არც შეგიქმნი და არც სუნთქვა და სული
მომეცი, არამედ ღმერთმა გამოგცა, აგაშენა
ძვლები და ხორცით დაფარა ისინი, ჩაჰბერა
შენს ნესტოებში სიცოცხლის სუნთქვა და
შემდეგ მე მოგცა შენ.
29 აჰა, ღმერთმა, რომელმაც მომცა შენი თავი,
წაგართვა ჩემგან და ასეთი რამ დაგემართა.
30 და იაკობი განაგრძობდა ამ სიტყვების
მსგავს ლაპარაკს იოსებზე და მწარედ
ატირდა; დაეცა მიწაზე და გაჩუმდა.
31. იაკობის ყველა ძემ, მამის ტანჯვა რომ
დაინახა, მოინანიეს თავიანთი საქციელი და
მწარედ ატირდნენ.
32 და წამოდგა იუდა, ასწია მამის თავი
მიწიდან და კალთაში დადო. მოიწმინდა
მამის ცრემლები ლოყებიდან. იუდა ტიროდა
ძალიან დიდი ტირილით, მამამისის თავი კი
ქვასავით უძრავად ედო კალთაში.
33. და იხილეს იაკობის ძეთ მამის ტანჯვა,
აიმაღლეს ხმა და ატირდნენ. იაკობი კი ისევ
მიწაზე იწვა, როგორც ქვა.
34 და ადგა მისი ყველა ვაჟი, მისი მსახური და
მისი მსახურის შვილი და მის გარშემო დადგა
მის ნუგეშად, მაგრამ მან ნუგეში არ სცა.
35. ადგა იაკობის მთელი სახლი და დიდი
გლოვა დაუწყო იოსებისა და მათი მამის
ტანჯვის გამო. ეს ამბავი ისააკს, აბრაამის ძეს,
იაკობის მამას, მიაღწია და მწარედ ატირდა
იოსების გამო, ის და მთელი მისი სახლი.
წავიდა ხებრონიდან, სადაც ცხოვრობდა,
თავისი კაცებითურთ. ანუგეშა თავისი ძე
იაკობი, მაგრამ მან არ ისურვა ნუგეშისცემა.
36 ამის შემდეგ იაკობი მიწიდან წამოდგა და
ცრემლები ღაპაღუპით ჩამოსდიოდა. მან
თავის ვაჟებს უთხრა: ადექით, აიღეთ თქვენი
ხმლები და მშვილდები და გადით მინდორში
და მოძებნეთ, შეგიძლიათ თუ არა ჩემი
შვილის ცხედრის პოვნა და ჩემთვის მოტანა,
რომ დავმარხო.
37. გთხოვთ, მოძებნეთ ცხოველებს შორის და
ინადირეთ მათზე, ვინც პირველი მოვა თქვენს
წინაშე და წაიღეთ და მომიტანეთ, იქნებ
დღესვე შეინდოს უფალმა ჩემი გაჭირვება და
მოამზადოს თქვენს წინაშე ის, რამაც ჩემი
შვილი დაგლიჯა, და მომიტანოს და მე ვიძიებ
შურს ჩემი შვილის საქმისთვის.
38 და მისმა ვაჟებმა ისე მოიქცნენ, როგორც
მამამ უბრძანა. დილით ადრე ადგნენ,
თითოეულმა აიღო ხელში თავისი ხმალი და
მშვილდი და გავიდნენ ველზე მხეცებზე
სანადიროდ.
39. იაკობი კი კვლავ ხმამაღლა ტიროდა და
ტიროდა, სახლში დადიოდა და ხელებს

იცვამდა და ამბობდა: იოსებ, შვილო ჩემო,
იოსებ, შვილო ჩემო.
40. და წავიდნენ იაკობის ძენი უდაბნოში
მხეცების დასაჭერად. და აჰა, მგელი
მოემართა მათკენ. შეიპყრეს იგი და
მიიყვანეს მამასთან. უთხრეს: ეს პირველია,
ვინც ვიპოვეთ და მოგიყვანეთ, როგორც
გვიბრძანე, და შენი ძის ცხედარი ვერ
ვიპოვეთ.
41 და აიღო იაკობმა პირუტყვი თავისი
შვილების ხელიდან და ხმამაღლა და
ტირილით შესძახა, ხელში ეჭირა პირუტყვი
და მწარე გულით უთხრა პირუტყვის მხეცს:
რატომ შეჭამე ჩემი ძე იოსები? როგორ არ
შეგეშინდა დედამიწის ღმერთის და ჩემი
ძისთვის იოსების გამო ჩემი უბედურების?
42 და შენ უშედეგოდ შეჭამე ჩემი შვილი,
რადგან მან ძალადობა არ ჩაიდინა და ამით
მე მის გამო დამნაშავედ მაქციე, ამიტომ
ღმერთი მოსთხოვს მას, ვინც დევნილია.
43 და გაუხსნა უფალმა პირი მხეცს, რათა
თავისი სიტყვებით ენუგეშებინა იაკობი; და
მან უპასუხა იაკობს და უთხრა მას ეს
სიტყვები:
44. ცოცხალ არს ღმერთს, რომელმაც
შეგვქმნა ამ ქვეყანაზე და ცოცხალ არს შენს
სულს, ჩემო ბატონო, შენი ძე არ მინახავს და
არც დავგლიჯე, არამედ შორეული ქვეყნიდან
მოვედი ჩემი ძის საძებნელად, რომელიც
დღეს წავიდა ჩემგან და არ ვიცი, ცოცხალია
თუ მკვდარი.
45. დღეს მინდორში მოვედი ჩემი შვილის
საძებნელად და თქვენმა ვაჟებმა მიპოვეს,
შემიპყრეს და უფრო გამიმძაფრეს მწუხარება.
დღეს თქვენ წინაშე მომიყვანეს და ახლა
ყველა ჩემი სიტყვა გითხარით.
46. ახლა კი, კაცის ძეო, შენს ხელში ვარ და
მომექეცი დღეს, როგორც შენს თვალში
იქნება სათნო. მაგრამ ღმერთს, რომელმაც
შემქმნა, ვფიცავარ, რომ შენი ძე არ მინახავს
და არც დავგლიჯე და არც ადამიანის ხორცი
შემსვლია პირში მთელი ჩემი სიცოცხლის
განმავლობაში.
47 და როდესაც იაკობმა გაიგონა მხეცის
სიტყვები, ძლიერ გაოცდა და გაუშვა მხეცი
მისი ხელიდან და წავიდა იგი თავის გზაზე.
48. იაკობი კი დღედაღამ ტიროდა და ტიროდა
იოსებზე და მრავალი დღე გლოვობდა თავის
ძეს.

თავი 44

1. და ისმაელის ვაჟები, რომლებმაც იოსები
მიდიანელებისგან იყიდეს, რომლებმაც ის
მისი ძმებისგან იყიდეს, იოსებთან ერთად
ეგვიპტეში წავიდნენ და ეგვიპტის საზღვრებს
მიადგნენ. როდესაც ეგვიპტეს
მიუახლოვდნენ, შეხვდნენ ოთხ კაცს
აბრაამის ძის, მედანის ვაჟებიდან, რომლებიც
ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოვიდნენ
სამოგზაუროდ.
2 და უთხრეს მათ ისმაელებმა: გსურთ
ჩვენგან ამ მონის ყიდვა? მათ უთხრეს:
მოგვეცით იგი. მათ კი იოსები მოგვცეს.
დაინახეს, რომ ძალიან ლამაზი ყმაწვილი იყო
და ოცი შეკელით იყიდეს იგი.
3 ისმაელიტებმა განაგრძეს გზა ეგვიპტისკენ
და მედანიმებიც იმავე დღეს დაბრუნდნენ
ეგვიპტეში. მედანიმებმა ერთმანეთს უთხრეს:
„აჰა, გავიგეთ, რომ ფოტიფარი, ფარაონის
მოხელე, მცველთა უფროსი, ეძებს კარგ
მსახურს, რომელიც მის წინაშე იდგება,
ემსახურება მას და დანიშნავს მას თავისი
სახლისა და ყველაფრის ზედამხედველად.“
4 ახლა კი, მოდით, მივყიდოთ იგი ჩვენი
სურვილისამებრ, თუ მას შეუძლია მოგვცეს ის,
რაც მისთვის დაგვჭირდება.
5. ეს მედანიმები წავიდნენ და მივიდნენ
პოტიფარის სახლში და უთხრეს: გავიგეთ,
რომ კარგ მსახურს ეძებ შენს სამსახურში. აჰა,
გვყავს მსახური, რომელიც შენს
საკეთილდღეოდ გამოგადგება, თუ მოგვცემ
იმას, რაც გვინდა და ჩვენ მას შენ მოგყიდით.
6. და თქვა პოტიფარმა: მომიყვანე იგი ჩემს
წინაშე და მე ვნახავ მას და თუ ის ჩემთვის
სასურველია, მოგცემ ყველაფერს, რაც
მისთვის დაგჭირდებათ.
7 წავიდნენ მედანიმები, მოიყვანეს იოსები
და პოტიფარის წინაშე დააყენეს. დაინახა იგი
და ძალიან მოეწონა. უთხრა მათ პოტიფარმა:
„მითხარით, რა გჭირდებათ ამ
ყმაწვილისთვის?“
8 მათ უთხრეს: ოთხასი ვერცხლი გვინდა
მისთვის. პოტიფარმა კი უთხრა: მოგცემ, თუ
მისი გაყიდვის ჩანაწერს მომიტან და მის
ისტორიას მომიყვები, რადგან შეიძლება
მოიპარონ, რადგან ეს ყმაწვილი არც მონაა
და არც მონის შვილი, მაგრამ მასში ვხედავ,
რომ ლამაზი და ლამაზია.
9 და წავიდნენ მედანიმები და მოიყვანეს
მასთან ისმაელიტები, რომლებმაც ის

მათთვის მიჰყიდეს, და უთხრეს: ის მონაა და ჩვენ მივყიდეთ მათ.
10 და გაიგო პოტიფარმა ისმაელიტების სიტყვები, როდესაც ის ვერცხლს მედანიმებს აძლევდა. აიღეს მედანიმებმა ვერცხლი და გზას დაადგნენ. ისმაელიელებიც სახლში დაბრუნდნენ.
11 და წაიყვანა პოტიფარმა იოსები და მიიყვანა თავის სახლში, რათა ემსახურა მას. და პოტიფარმა მადლი ჰპოვა იოსებმა პოტიფარის თვალში, ენდო მას და დანიშნა იგი თავისი სახლის ზედამხედველად. და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, ხელში ჩააბარა.
12. და იყო უფალი იოსებთან და იგი გახდა მდიდარი კაცი. და აკურთხა უფალმა ფოტიფარის სახლი იოსების გამო.
13 და პოტიფარმა ყველაფერი, რაც ჰქონდა, იოსებს ჩააბარა. იოსები შემომავალი და გამომავალი იყო და ყველაფერი მისი ნებით წესრიგდებოდა პოტიფარის სახლში.
14. იოსები თვრამეტი წლის იყო, ყმაწვილი, ლამაზი თვალებითა და მშვენიერი შესახედავით, მისი მსგავსი მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში არ იყო.
15. როცა ის თავისი ბატონის სახლში იყო, შედიოდა და გამოდიოდა და თავის ბატონს ემსახურებოდა, ზელიქამ, მისი ბატონის ცოლმა, თვალები ასწია იოსებისკენ და შეხედა მას. აჰა, ის ყმაწვილი იყო, ლამაზი და შესახედავი.
16 და გულით მოისურვა მისი სილამაზე და იოსებზე იყო მიპყრობილი მისი სული და დღითი დღე აცდუნებდა მას; ზელიქა კი ყოველდღე არწმუნებდა იოსებს, მაგრამ იოსები თვალს არ აწევდა თავისი ბატონის ცოლის სანახავად.
17. უთხრა მას ზელიქამ: რა მშვენიერია შენი გარეგნობა და აღნაგობა! ყველა მონას შევხედე და შენნაირი მშვენიერი მონა არ მინახავს. უთხრა მას იოსებმა: „ვინც შემქმნა დედის მუცელში, მან შექმნა მთელი კაცობრიობა“.
18. უთხრა მას ქალმა: რა ლამაზია შენი თვალები, რომლითაც გააბრწყინე ეგვიპტის ყველა მცხოვრები, კაცი და ქალი. უთხრა მას ქალმა: რა მშვენიერები არიან ისინი, სანამ ჩვენ ცოცხლები ვართ, მაგრამ თუ საფლავშიც დაინახავ, უეჭველად გაშორდები მათ.
19 და უთხრა მას: რა ლამაზი და სასიამოვნოა შენი ყველა სიტყვა! აიღე ახლა, გთხოვ, არფა, რომელიც სახლშია, დაუკარი შენი ხელებით და მოგვისმინე შენი სიტყვები.
20 და უთხრა მას: რა მშვენიერი და სასიამოვნოა ჩემი სიტყვები, როცა ვქადაგებ ჩემი ღმერთისა და მისი დიდების ქებას. ქალმა კი უთხრა მას: რა მშვენიერია შენი თავის თმა! აჰა, ოქროს სავარცხელი, რომელიც სახლშია. აიღე და შეიხვიე შენი თავის თმა.
21 და უთხრა მას: როდემდე უნდა ილაპარაკო ეს სიტყვები? შეწყვიტე ეს სიტყვები ჩემთვის და ადექი და მიხედე შენს საქმეებს.
22 და უთხრა მას: ჩემს სახლში არავინაა და მხოლოდ შენი სიტყვები და შენი სურვილის შესრულებაა საჭირო. მაგრამ ყველაფრის მიუხედავად, ვერ შეძლო იოსების მოყვანა თავისთან და იოსებმაც ვერ შეხედა მას, არამედ თვალები მიწას მიაპყრო.
23. გულში ზელიქას სურდა იოსებთან დაწოლა. როცა იოსები სახლში იჯდა და თავის საქმეს აკეთებდა, მივიდა ზელიქა და მის წინ დაჯდა. ყოველდღე აიძულებდა მას თავისი სიტყვებით, რომ მასთან დაწოლილიყო ან მისთვის შეეხედა, მაგრამ იოსები არ უსმენდა მას.
24. უთხრა მას ქალმა: თუ ჩემს სიტყვას არ შეასრულებ, სიკვდილით დაგსჯი და რკინის უღელს დაგადებ.
25 და უთხრა მას იოსებმა: ღმერთი, რომელმაც შექმნა ადამიანი, ხსნის პატიმრების ბორკილებს და ის მიხსნის შენი საპყრობილიდან და შენი სასჯელისგან.
26. და როდესაც ვერ შეძლო მისი დარწმუნება და მისი სული კვლავ მასზე იყო მიპყრობილი, მისმა სურვილმა მძიმე სნეულებაში ჩააგდო იგი.
27. მის სანახავად ეგვიპტის ყველა ქალი მივიდა და უთხრა: რატომ ხარ ასეთ გაჭირვებაში, შენ, რომელსაც არაფერი გაკლია? შენი ქმარი დიდი და პატივსაცემი თავადია მეფის წინაშე. ნუთუ რამე გაკლია, რაც შენს გულს სურს?
28. მიუგო მათ ზელიქამ და უთხრა: „დღესვე გეტყვიან, საიდან მოდის ეს არეულობა, რომლითაც მიყურებთ“. უბრძანა თავის მხევლებს, ყველა ქალისთვის საჭმელი მოემზადებინათ. ნადიმი გაუმართა და ყველა ქალმა ზელიქას სახლში ჭამა.
29 და მისცა მათ დანები, რომ ციტრონები გაეფცქვათ და შეეჭამათ. და უბრძანა, რომ იოსებისთვის ძვირფასი სამოსი ჩაეცვათ და

მათ წინაშე წარედგინათ. და იოსები მათ თვალწინ გამოჩნდა. ყველა ქალმა შეხედა იოსებს და ვერ მოაშორა თვალი. ყველამ ხელები დაიჭრა დანებით, რომლებიც ხელში ეჭირათ, და ყველა ციტრონს სისხლით ავსებდა.
30 და არ იცოდნენ, რა გააკეთეს, არამედ უყურებდნენ იოსების სილამაზეს და თვალებს არ აშორებდნენ მისგან.
31. დაინახა ზელიქამ, რაც გააკეთეს და უთხრა მათ: რა საქმე გააკეთეთ? აჰა, ლიმონი მოგეცით საჭმელად და ყველამ ხელები დაიჭერით.
32. ყველა ქალმა დაინახა თავისი ხელები და, აჰა, სისხლით იყო სავსე და სისხლი მათ ტანსაცმელზე სდიოდათ. უთხრეს მას: შენს სახლში ამ მონამ დაგვამარცხა და მისი სილამაზის გამო ვერ შევძელით მისგან თვალის დახუჭვა.
33 და უთხრა მათ: ეს თქვენც მაშინ დაგემართათ, როცა შეხედეთ და ვერ შეძელით მისგან თავის შეკავება. როგორ შევიკავო თავი, როცა ის მუდმივად ჩემს სახლშია და ყოველდღე ვხედავ, როგორ შედის და გადის ჩემს სახლში? როგორ დავიცვა თავი ამით, რომ არ დავიკარგო ან დავიღუპო?
34 და მათ უთხრეს მას: „ეს სიტყვები ჭეშმარიტია, რადგან ვის შეუძლია სახლში ამ მშვენიერი ფიგურის დანახვა და მისგან თავის შეკავება? განა ის შენი მონა და მსახური არ არის შენს სახლში? რატომ არ ეუბნები მას იმას, რაც გულშია და რატომ არ უშვებ, რომ შენი სული ამ ამბით დაიღუპოს?"
35 და მან უთხრა მათ: ყოველდღე ვცდილობ მის დარწმუნებას, მაგრამ ის არ ეთანხმება ჩემს სურვილებს და მე მას ყველაფერი კარგი დავპირდი, მაგრამ მისგან სანაცვლოდ ვერაფერს მივიღებდი; ამიტომ, როგორც ხედავთ, უარეს მდგომარეობაში ვარ.
36. ზელიქა ძლიერ დაავადდა იოსებისადმი სიყვარულის გამო და საშინლად დაავადდა მის გამო. ზელიქას სახლის ყველა ხალხმა და მისმა ქმარმა არაფერი იცოდნენ ამ ამბის შესახებ, რომ ზელიქა იოსებისადმი სიყვარულის გამო დაავადდა.
37 და მისი სახლის ყველა მკვიდრი ეკითხებოდა მას: რატომ ხარ ავად და დაღლილი და არაფერი გაკლია? მან კი უთხრა მათ: არ ვიცი, ეს ამბავი ყოველდღე მატულობს.
38 ყოველდღე მოდიოდნენ მის სანახავად ყველა ქალი და მისი მეგობრები და ესაუბრებოდნენ მას, ქალი კი ეუბნებოდა მათ: ეს მხოლოდ იოსების სიყვარულით შეიძლება მოხდეს. მათ კი უთხრეს: მოატყუე და ფარულად შეიპყარი, იქნებ მოგისმინოს და ეს სიკვდილი აგარიდოს.
39. ზელიქა კი იოსებისადმი სიყვარულის გამო კიდევ უფრო გაუარესდა და უარყო, სანამ ფეხზე დგომის ძალა არ შესწევდა.
40 ერთ დღეს იოსები თავისი ბატონის საქმეს აკეთებდა სახლში და ფარულად მივიდა ზელიქა და მოულოდნელად თავს დაესხა. აღდგა იოსები მასზე ძლიერი და მიწაზე დააგდო იგი.
41. ტიროდა ზელიქა, რადგან გული მისდამი ჰქონდა და ტირილით ევედრებოდა მას, ცრემლები ღაპაღუპით ჩამოსდიოდა და ვედრების ხმითა და სულის სიმწარით ელაპარაკებოდა მას:
42 ოდესმე გსმენია, გინახავ ან გსმენია ჩემნაირი ლამაზი ქალის შესახებ, ან ჩემზე უკეთესისა, რომელიც ყოველდღიურად გელაპარაკება, შენდამი სიყვარულის გამო დაცემაში ვარდება, მთელ ამ პატივს განიჭებს და მაინც არ ისმენ ჩემს ხმას?
43. თუ შენი ბატონის შიშით, რომ არ დაგსაჯოს, მეფე ცოცხალია, ამით შენი ბატონისგან ზიანი არ დაგემართება; ახლა კი, გთხოვ, მომისმინე და დამთანხმდი იმ პატივის გამო, რომელიც მოგანიჭე და ეს სიკვდილი განმაშორე. რატომ უნდა მოვკვდე შენი გულისთვის? და შეწყვიტა ლაპარაკი.
44. მიუგო იოსებმა და უთხრა: „მომეშვი და ეს საქმე ჩემს ბატონს მიანდე. აჰა, ჩემმა ბატონმა არ იცის, რა მაქვს სახლში, რადგან ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნის, ხელში მომცა. როგორ გავაკეთო ეს ჩემი ბატონის სახლში?"
45 რადგან დიდად დამაფასა თავის სახლში და თავისი სახლის ზედამხედველადაც დამაყენა და ამიმაღლა. ამ სახლში არავინაა ჩემზე დიდი და ჩემმა ბატონმა არაფერი დამიმალავა, შენ გარდა, მისი ცოლისა. როგორ შეგიძლია ეს სიტყვები მითხრა? როგორ შემიძლია ეს დიდი ბოროტება და ცოდვა ჩავიდინო ღვთისა და შენი ქმრის წინაშე?
46 ახლა კი თავი შეიკავე და აღარაფერი თქვა ასეთ სიტყვებზე, რადგან არ მოვისმენ შენს სიტყვებს. მაგრამ ზელიქა არ უსმენდა იოსებს, როცა ის ამ სიტყვებს ეუბნებოდა მას, არამედ

ყოველდღე აიძულებდა მას, რომ მოესმინა
მისთვის.
47 და ამის შემდეგ ეგვიპტის ნაკადული
ყველა მხრიდან აივსო და ეგვიპტის ყველა
მცხოვრები გამოვიდა, ასევე მეფე და
მთავრებიც გავიდნენ დაფებითა და ცეკვებით,
რადგან ეს იყო დიდი სიხარული ეგვიპტეში და
დღესასწაული ზღვის სიჰორის ადიდების
დროს და ისინი იქ მიდიოდნენ მთელი დღის
გასართობად.
48. როცა ეგვიპტელები მდინარესთან
გავიდნენ გასახარებლად, როგორც
ჩვეულებისამებრ, ფოტიფარის სახლის ყველა
წევრი გაჰყვა მათ, მაგრამ ზელიქამ არ ისურვა
მათთან ერთად წასვლა, რადგან თქვა: ავად
ვარო. და მარტო დარჩა სახლში და სხვა
არავინ იყო მასთან ერთად.
49 და ადგა და ავიდა თავის ტაძარში, სახლში,
და შეიმოსა დიდებული სამოსით, და დაიდო
თავზე ძვირფასი ონიქსის ქვები, მოჭედილი
ვერცხლითა და ოქროთი, და გაალამაზა სახე
და კანი ქალის ყველანაირი გამწმენდი
სითხით, და კასიათი და გუნდრუკით
სურნელოვანი ტაძარი და სახლი, და
მოასხურა მური და ალოე, და შემდეგ დაჯდა
ტაძრის შესასვლელთან, სახლის დერეფანში,
საიდანაც იოსები გაიარა თავისი საქმის
გასაკეთებლად, და აჰა, იოსები მოვიდა
მინდვრიდან და შევიდა სახლში თავისი
ბატონის საქმის გასაკეთებლად.
50 და მივიდა იმ ადგილას, საიდანაც უნდა
გაევლო, და ნახა ზელიქას ყველა საქმე და
უკან დაბრუნდა.
51. დაინახა ზელიქამ, რომ იოსები მისგან
უკან იხევდა და დაუძახა: რა გჭირს, იოსებ?
წადი შენს საქმეზე და აჰა, მე ადგილს
გაგიჩენ, სანამ შენს ადგილს არ დაიკავებ.
52 და დაბრუნდა იოსები და მივიდა სახლში,
იქიდან კი თავის ადგილას წავიდა და დაჯდა,
როგორც ყოველთვის, თავისი ბატონის საქმის
შესასრულებლად. აჰა, მივიდა მასთან
ზელიქა და დადგა მის წინ დიდებული
სამოსით. მისი ტანსაცმლის სურნელი შორს
გავრცელდა.
53 და იჩქარა, მოჰკიდა ხელი იოსებს და მის
სამოსელს და უთხრა: მეფეს ვფიცავარ, თუ არ
შეასრულებ ჩემს თხოვნას, დღესვე მოკვდები.
იჩქარა, გაიწოდა მეორე ხელი, ამოიღო
მახვილი სამოსის ქვეშიდან, კისერზე
ჩამოადო იოსებს და უთხრა: ადექი და
შეასრულე ჩემი თხოვნა, თუ არა და დღესვე
მოკვდები.
54. შეეშინდა იოსებს მისი, რადგან ეს ჩაიდინა
და წამოდგა, რომ გაქცეულიყო მისგან. ქალმა
ხელი მოჰკიდა მისი სამოსის წინა მხარეს.
შიშისგან შემოიხია სამოსელი, რომელიც
ზელიქამ წაართვა. იოსებმა სამოსელი
ზელიქას ხელში დაუტოვა და გაიქცა და
გავიდა, რადგან შეშინებული იყო.
55. როდესაც ზელიქამ დაინახა, რომ იოსების
სამოსელი დახეული იყო, რომ მან ის მის
ხელში მიატოვა და გაიქცა, შეეშინდა თავისი
სიცოცხლის, რომ არ გავრცელებულიყო მის
შესახებ ხმა, ადგა და ეშმაკობით მოიქცა,
გაიხადა ტანსაცმელი, რომელშიც იყო
გამოწყობილი და ჩაიცვა სხვა ტანსაცმელი.
56 აიღო იოსების სამოსელი, გვერდით დადო
და წავიდა და დაჯდა იმ ადგილას, სადაც
იჯდა ავადმყოფობის დროს, სანამ მისი
სახლის ხალხი მდინარეზე გავიდოდა.
დაუძახა სახლში მყოფ ახალგაზრდას და
უბრძანა, სახლის ხალხი მასთან დაეძახებინა.
57. როდესაც დაინახა ისინი, ხმამაღლა და
გოდებით უთხრა მათ: ნახეთ, რა მომიტანა
თქვენმა ბატონმა ებრაელმა სახლში, დღეს
ჩემთან დასაძინებლად მოვიდა.
58. რადგან როგორც კი გამოხვედი, ის სახლში
შევიდა და, როცა დაინახა, რომ სახლში
არავინ იყო, მომიახლოვდა, ხელი ჩამკიდა და
ჩემთან დაწოლა გადაწყვიტა.
59 და მე მისი სამოსელი ავიღე, დავხიე და
ხმამაღლა დავიყვირე. როდესაც ხმა ამავიღე,
მას შეეშინდა თავისი სიცოცხლის, მიატოვა
სამოსელი ჩემს წინაშე და გაიქცა.
60 მისი სახლის ხალხი არაფერს ამბობდა,
მაგრამ მათი რისხვა ძლიერ აღიგზნო
იოსებზე და მივიდნენ მის ბატონთან და
უამბეს მისი ხრიკების სიტყვები.
61 და განრისხებული დაბრუნდა ფოტიფარი
სახლში და შეჰყვირა მისმა ცოლმა და უთხრა:
რა მიყავი, რომ სახლში მსახური მომიყვანე?
დღეს ჩემთან მოვიდა, რომ ეთამაშა. ასე
მომექცა დღეს.
62 და გაიგონა პოტიფარმა თავისი ცოლის
სიტყვები და ბრძანა იოსების სასტიკი დასჯა.
ასეც მოექცნენ მას.
63 და როდესაც ისინი სცემდნენ მას, იოსებმა
ხმამაღლა შესძახა, ზეცისკენ აღაპყრო
თვალები და თქვა: უფალო ღმერთო, შენ იცი,
რომ მე უდანაშაულო ვარ ამ ყველაფერში და
რატომ უნდა მოვკვდე დღეს სიცრუით, ამ

წინადაუცვეთელი ბოროტმოქმედი ხალხის ხელით, რომლებსაც შენ იცნობ?
64. და როცა პოტიფარის კაცები სცემდნენ იოსებს, ისიც ტიროდა და ტიროდა. და აჰა, იქ იყო თერთმეტი თვის ბავშვი. და გაუხსნა უფალმა ბავშვს პირი და უთხრა ეს სიტყვები პოტიფარის კაცების წინაშე, რომლებიც სცემდნენ იოსებს:
65 რა გინდა ამ კაცისგან და რატომ უკეთებ ამ ბოროტებას? დედაჩემი ცრუობს და ტყუილებს ამბობს; ასე იყო საქმე.
66 და ყმაწვილმა ზუსტად უამბო მათ ყველაფერი, რაც მოხდა და ზელიქას ყველა სიტყვას იოსებს დღითი დღე უყვებოდა მათ.
67 და ყველა კაცმა გაიგო ბავშვის სიტყვები და ძალიან გაოცდნენ ბავშვის სიტყვებით. ბავშვმაც შეწყვიტა ლაპარაკი და გაჩუმდა.
68. ფოტიფარი ძალიან შერცხვა შვილის სიტყვებმა და უბრძანა თავის კაცებს, აღარ ეცალათ იოსები. კაცებმაც შეწყვიტეს იოსების ცემა.
69 და წაიყვანა პოტიფარმა იოსები და ბრძანა, მიეყვანათ იგი მღვდლების წინაშე, რომლებიც მეფის მსაჯულები იყვნენ, რათა განესაჯებინათ იგი ამ საქმის გამო.
70. და წარადგინეს პოტიფარი და იოსები მღვდლების წინაშე, რომლებიც მეფის მსაჯულები იყვნენ, და უთხრა მათ მან: გთხოვთ, გადაწყვიტეთ, რა სასჯელი უნდა მიეცეს მსახურს, რადგან ასე მოიქცა.
71 და უთხრეს მღვდლებმა იოსებს: „რატომ უყავი ასე შენს ბატონს?“ იოსებმა უპასუხა მათ და უთხრა: „ასე არ არის, ბატონებო, საქმე ასეა.“ და უთხრა პოტიფარმა იოსებს: „რა თქმა უნდა, ყველაფერი შენს ხელში ჩავაბარე, რაც კი მქონდა და არაფერი დაგიმალავს, გარდა ჩემი ცოლისა. როგორ შეძელი ამ ბოროტების ჩადენა?“
72. მიუგო იოსებმა და უთხრა: „არა ასე, ბატონო ჩემო, უფალს ვფიცავარ და შენს სულს ვფიცავარ, ბატონო, ტყუილია სიტყვა, რომელიც შენი ცოლისგან მოისმინე, რადგან ასე იყო საქმე დღეს“.
73 ერთი წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც შენს სახლში ვცხოვრობ; ნუთუ ჩემში რაიმე უსამართლობა შენიშნე ან ისეთი რამ, რის გამოც ჩემი სიცოცხლის მოკვლა შეგეძლო?
74. უთხრეს მღვდლებმა პოტიფარს: „გაგზავნე ხალხი და მოგვიტანონ იოსების დახეული სამოსელი და ვნახოთ, სად არის ის გახეული. თუ დახეული სამოსელს წინ აქვს, მაშინ სახე მისკენ ჰქონდა მიმართული და ქალი ეჭიდებოდა, რომ მისულიყო მასთან. შენმა ცოლმა კი მოტყუებით შეასრულა ყველაფერი, რაც უთხრა.
75 და მიუტანეს იოსების სამოსელი მღვდლებს, რომლებიც მსაჯულები იყვნენ. დაინახეს და აჰა, იოსების წინ დახეული იყო. ყველა მსაჯულმა მღვდელმა იცოდა, რომ ქალმა დააძალა იგი და თქვეს: „ამ მონას სიკვდილი არ ერგება, რადგან არაფერი ჩაუდენია, არამედ საპყრობილეში უნდა ჩასვან იმ ამბის გამო, რაც მის მიერ გავრცელდა შენი ცოლის წინააღმდეგ“.
76. გაიგონა პოტიფარმა მათი სიტყვები და ჩასვა იგი საპყრობილეში, სადაც მეფის პატიმრები იყვნენ გამოკეტილები. იოსები თორმეტი წელი იყო საპყრობილეში.
77 ამის მიუხედავად, მისი ბატონის ცოლი არ შორდებოდა მას და ყოველდღე ელაპარაკებოდა, რომ მოესმინა მისთვის. სამი თვის შემდეგ კი ზელიქა დღითიდღე მიდიოდა იოსებთან საპყრობილეში და აიძულებდა, მოესმინა მისთვის. უთხრა ზელიქამ იოსებს: „როდემდე დარჩები ამ სახლში? ახლა კი მოუსმინე ჩემს ხმას და გამოგიყვან ამ სახლიდან“.
78 მიუგო იოსებმა და უთხრა მას: „მირჩევნია ამ სახლში დავრჩე, ვიდრე შენი სიტყვების მოსმენა და ღვთის წინაშე ცოდვა“. უთხრა ქალმა: „თუ ჩემს ნებას არ შეასრულებ, თვალებს ამოგგლეჯ, ფეხებზე ბორკილებს დაგადებ და მათ ხელში ჩაგაგდებ, ვისაც აქამდე არ იცნობდი“.
79. მიუგო იოსებმა და უთხრა მას: აჰა, მთელი ქვეყნის ღმერთს შეუძლია მიხსნას ყველაფრისგან, რისი გაკეთებაც შენ შეგიძლია ჩემთვის, რადგან ის ბრმებს თვალებს უხელს და შეკრულებს ათავისუფლებს და ყველა უცხოელს იცავს, ვინც არ იცნობს ქვეყანას.
80. როდესაც ზელიქამ ვერ შეძლო იოსების დარწმუნება, რომ მოესმინა მისთვის, შეწყვიტა მისი შეცდენა და იოსები კვლავ საპყრობილეში იყო გამოკეტილი. იაკობი, იოსების მამა, და მისი ყველა ძმა, რომლებიც ქანაანის ქვეყანაში იყვნენ, კვლავ გლოვობდნენ და ტიროდნენ იოსების გამო იმ დღეებში, რადგან იაკობი არ ითხოვდა ნუგეშს თავისი ძის, იოსების გამო. იაკობი ხმამაღლა ტიროდა, ტიროდა და გლოვობდა მთელი იმ დღეების განმავლობაში.

თავი 45

1. იმ წელს, როდესაც იოსები ეგვიპტეში ჩავიდა მას შემდეგ, რაც მისმა ძმებმა გაყიდეს იგი, წავიდა იაკობის ძე რეუბენი თიმნაში და ცოლად მოიყვანა ელიურამი, ქანაანელი აბის ასული, და მივიდა მასთან.
2 და დაორსულდა ელიურამი, რეუბენის ცოლი, და უშვა მას ხანოქი, ფალუ, ხეთრონი და ქარმი - ოთხი ვაჟი; და სიმონმა, მისმა ძმამ, შეირთო ცოლად მისი და, დინა, და უშვა მას მემუელი, იამინი, ოჰადი, იაქინი და ზოქარი - ხუთი ვაჟი.
3. შემდეგ მივიდა ბუნასთან, ქანაანელ ქალთან, რომელიც სიმონმა შექემის ქალაქიდან ტყვედ წაიყვანა. ბუნა დინას წინაშე იდგა და ემსახურებოდა მას. სიმონი მივიდა მასთან და ქალმა მას საული უშვა.
4 და წავიდა იუდა იმ დროს ადულამში და მივიდა ერთ ადულამელ კაცთან, სახელად ჰირა. და დაინახა იქ იუდამ ქანაანელი კაცის ასული, სახელად ალიათი, შუაყის ასული. და წაიყვანა იგი და მივიდა მასთან. და ალიათმა უშვა იუდას ყერი, ონანი და შილო - სამი ვაჟი.
5 და წავიდნენ ლევი და ისაქარი აღმოსავლეთის ქვეყანაში და მოიყვანეს ცოლად იობაბის, იოქტანის ძის, ებერის ძის, ასულები; და იობაბ, იოქტანის ძეს, ორი ასული ჰყავდა; უფროსის სახელი იყო ადინა, ხოლო უმცროსის - არიდა.
6 ლევიმ აიღო ადინა, ისაქარმა კი არიდა. ისინი მივიდნენ ქანაანის ქვეყანაში, თავიანთი მამის სახლში. ადინამ ლევის უშვა: გერშონი, კეჰათი და მერარი - სამი ვაჟი.
7 არიდამ ისაქარს თოლა, ფუვა, იობი და შომრონი, ოთხი ვაჟი შეეძინა. დანი მოაბის ქვეყანაში წავიდა და ცოლად მოიყვანა აფლალეთი, მოაბელი ქამუდანის ასული, და ქანაანის ქვეყანაში მიიყვანა.
8. აფლალეთი უნაყოფო იყო, შთამომავლობა არ ჰყოლია. შემდეგ გაიხსენა ღმერთმა აფლალეთი, დანის ცოლი, დაორსულდა და შვა ვაჟი, რომელსაც ქუშიმი უწოდა.
9 და წავიდნენ გადი და ნაფთალი ხარანში და იქიდან მოიყვანეს ცოლად ამურამის, ნახორის ძის, ყუზის ძის, ასულები.
10 და ესენი არიან ამურამის ასულების სახელები: უფროსის სახელი იყო მერიმა, უმცროსის კი - უზითი; ნაფთალიმ აიღო მერიმა, გადმა კი - უზითი და მიიყვანა ისინი ქანაანის ქვეყანაში, მათი მამის სახლში.
11 მერიმამ ნაფთალის უშვა იაქეელი, გუნი, იაზერი და შალემი - ოთხი ვაჟი; უზითმა კი გადის უშვა ცეფიონი: ხაგი, შუნი, ეცბონი, ერი, აროდი და არალი - შვიდი ვაჟი.
12 და გავიდა აშერი და მოიყვანა ცოლად ადონი, აფლალის ასული, ჰადადის ძის, ისმაელის ძის, და მიიყვანა იგი ქანაანის ქვეყანაში.
13 და იმ დღეებში გარდაიცვალა ადონი, აშერის ცოლი, შთამომავლობა არ ჰყოლია; და ადონის სიკვდილის შემდეგ წავიდა აშერი მდინარის გაღმა და ცოლად მოიყვანა ჰადურა, აბიმაელის ასული, ებერის ძის, სემის ძის.
14. ყმაწვილი ქალი მშვენიერი შესახედავი და გონიერი იყო; ის იყო მალკიელის, სემის ძის, ელამის ძის, ცოლი.
15 ჰადურამ მალკიელს ქალიშვილი გაუჩინა და მან მას სერახი დაარქვა. ამის შემდეგ მალკიელი გარდაიცვალა და ჰადურამ მამამისის სახლში იცხოვრა.
16. აშერში ცოლის გარდაცვალების შემდეგ წავიდა და ჰადურა ცოლად მოიყვანა და ქანაანის ქვეყანაში წაიყვანა. სერახიც, მისი ასული, თან წაიყვანა. სამი წლის იყო ქალი და იაკობის სახლში იზრდებოდა ეს ქალი.
17. და ქალწული მშვენიერი შესახედაობის იყო და იაკობის შვილთა წმინდა გზით დადიოდა; არაფერი აკლდა და უფალმა მისცა მას სიბრძნე და გონიერება.
18 და დაორსულდა ადურა, აშერის ცოლი, და უშვა მას იიმნა, იშვი, იშვი და ბერია - ოთხი ვაჟი.
19 და წავიდა ზებულონი მიდიანში და მოიყვანა ცოლად მერიშა, მოლადის ასული, მიდიანის ძის აბიდას ძისა, და მიიყვანა იგი ქანაანის ქვეყანაში.
20 და მერუშამ შვა ზებულონ სერედს, ელონს და იახლეელს; სამი ვაჟი.
21 და გაგზავნა იაკობმა არამთან, ცობას ძესთან, თერახის ძისთან, და მოიყვანა თავის ძედ ბენიამინი, მექალია, არამის ასული. და მივიდა იგი ქანაანის ქვეყანაში, იაკობის სახლში. ათი წლის იყო ბენიამინი, როცა მოიყვანა ცოლად მექალია, არამის ასული.
22 მექალია დაორსულდა და ბენიამინს უშვა ბექერი, აშბელი, გერა და ნაამანი - ხუთი ვაჟი; ბენიამინი წავიდა და პირველი ცოლის გარდა მოიყვანა არიბათი, აბრაამის ძის, შომრონის ასული. ის თვრამეტი წლის იყო; არიბათმა

ბენიამინს უშვა აქი, ვოში, მუფიმი, კუფიმი და ორდი - ხუთი ვაჟი.
23 და იმ დღეებში წავიდა იუდა სემის სახლში და მოიყვანა თამარი, სემის ძის, ელამის ასული, ცოლად თავისი პირმშოსთვის, ერისთვის.
24. და მივიდა ყერი თავის ცოლთან, თამართან, და გახდა იგი მისი ცოლი. და როდესაც მივიდა მასთან, გარეგნულად გაანადგურა თავისი შთამომავლობა და ბოროტად ჩაითვალა მისი საქმე უფლის თვალში და მოკლა იგი უფალმა.
25. იუდას პირმშოს, ერის, სიკვდილის შემდეგ იუდამ ონანს უთხრა: წადი შენი ძმის ცოლთან, ცოლად შეირთე იგი, როგორც უახლოესი ნათესავი და აღუდგინე შენს ძმას თესლი.
26 და ონანმა თამარი ცოლად მოიყვანა და მასთან მივიდა. ონანმაც მოიწონა თავისი ძმის საქმეები და მისი საქმე ბოროტი იყო უფლის თვალში და ისიც მოკლა.
27. როცა ონანი მოკვდა, იუდამ თამარს უთხრა: „დარჩი შენი მამის სახლში, სანამ ჩემი ძე, შილო, არ გაიზრდება". იუდას კი თამარი აღარ სურდა და შილოსთვის მიეცა, რადგან თქვა: იქნებ ისიც მოკვდეს, როგორც თავისი ძმები".
28 და ადგა თამარი და წავიდა და დარჩა მამამისის სახლში, და დარჩა თამარი მამამისის სახლში რამდენიმე ხანს.
29 წლის ბოლოს გარდაიცვალა ალიათი, იუდას ცოლი; ნუგეში მიიღო იუდამ თავისი ცოლის გამო და ალიათის გარდაცვალების შემდეგ იუდა თავის მეგობარ ჰირასთან ერთად ტიმნაში წავიდა ცხვრის გასაპარსად.
30. გაიგო თამარმა, რომ იუდა თიმნაში იყო ასული ცხვრის გასაპარსად და რომ შილო წამოიზარდა, იუდა კი არ იყო მისით ტკბებული.
31 ადგა თამარი, გაიხადა ქვრივობის სამოსელი, დაიფარა თავზე ფარდა და მთლიანად დაიფარა თავი. წავიდა და დაჯდა თიმნას გზაზე მდებარე საჯარო მოედანზე.
32 და გაიარა იუდამ, დაინახა იგი და წაიყვანა იგი, და მივიდა მასთან და დაორსულდა მისგან. და მშობიარობის ჟამს, აჰა, ტყუპები იყვნენ მის მუცელში. და უწოდა პირველს სახელი ფერეცი, ხოლო მეორეს - ზარა.

თავი 46

1 იმ დღეებში იოსები ჯერ კიდევ საპყრობილეში იყო გამოკეტილი ეგვიპტის ქვეყანაში.
2 იმ დროს ფარაონის მსახურები მის წინაშე იდგნენ, მწვერვალების უფროსი და მცხობელთა უფროსი, რომლებიც ეგვიპტის მეფეს ეკუთვნოდა.
3. აიღო მწნილმა ღვინო და მეფეს დასალევად დაუდგა; მცხობელმა კი პური დაუდგა მეფეს საჭმელად; მეფემ ღვინო დალია და პური შეჭამა, ისიც და მისი მსახურებიც, რომლებიც მეფის სუფრაზე ჭამდნენ.
4. სანამ ისინი ჭამდნენ და სვამდნენ, მწვერვალმჭრელი და მცხობელი იქ დარჩნენ. ფარაონის მსახურებმა ღვინოში, რომელიც მწვერვალმჭერმა მოიტანა, ბევრი ბუზი იპოვეს, მცხობელის პურში კი ნიტრის კენჭები.
5. და დანიშნა მცველთა უფროსმა იოსები ფარაონის მსახურთა შორის მსახურად და ერთი წელი იყვნენ ფარაონის მსახურნი პატიმრობაში.
6 წლის ბოლოს ორივეს ერთ ღამეში სიზმრები ესიზმრათ საპყრობილეში, სადაც ისინი იყვნენ. დილით იოსები მივიდა მათთან, როგორც ყოველთვის, რათა მოემსახურა მათ. დაინახა ისინი და, აჰა, მათი სახეები დამწუხრებული და სევდიანი იყო.
7 და ჰკითხა მათ იოსებმა: „რატომ გაქვთ დღეს დამწუხრებული და დამწუხრებული სახე?" და უთხრეს მას: „სიზმარი ვნახეთ და არავინაა მისი ამხსნელი." და უთხრა მათ იოსებმა: „მომყევით თქვენი სიზმარი და ღმერთი მოგცემთ მშვიდობის პასუხს, როგორც გსურთ."
8. უამბო მწვერვალმძღოლმა თავისი სიზმარი იოსებს და თქვა: „სიზმრად ვნახე: აჰა, დიდი ვაზი იდგა ჩემს წინ და ამ ვაზზე სამი ტოტი დავინახე. ვაზი სწრაფად აყვავდა და დიდ სიმაღლეს მიაღწია, მისი მტევანი დამწიფდა და ყურძნად იქცა.
9 და ავიღე ყურძენი, დავწურე თასში და ფარაონს ხელში ჩავუდე, და დალია. და უთხრა მას იოსებმა: ვაზის სამი რტო სამი დღეა.
10. მაგრამ სამი დღის შემდეგ მეფე გიბრძანებს გამოყვანას და შენს თანამდებობაზე დაგაბრუნებს. მეფეს ღვინოს დალევ, როგორც მაშინ, როცა მისი მწვერვალი იყავი; ოღონდ წყალობა ვპოვო შენს თვალში, რომ გამიხსენო ფარაონის

წინაშე, როცა კარგად იქნები; სიკეთე გამიკეთე და ამ საპყრობილიდან გამომიყვანო, რადგან ქანაანის ქვეყნიდან მომპარეს და მონად გამყიდეს ამ ადგილას.
11 და ისიც ტყუილია, რაც ჩემი ბატონის ცოლზე გითხარი, რადგან ამ საპყრობილეში უსასყიდლოდ ჩამსვეს. მწვერვალმჯდომარემ კი იოსებს მიუგო: „თუ მეფე ისე კარგად მომექცევა, როგორც თავიდანვე, როგორც ბოლოს ამიხსენი, ყველაფერს გავაკეთებ, რაც გინდა და ამ საპყრობილიდან გამოგიყვან“.
12. მცხობელმაც, როცა დაინახა, რომ იოსებმა ზუსტად აუხსნა მწვერვალის სიზმარი, მივიდა და მთელი თავისი სიზმარი უამბო იოსებს.
13 და უთხრა მას: სიზმარში ვნახე და, აჰა, სამი თეთრი კალათა მედო თავზე. და, აჰა, ზედა კალათაში ფარაონისთვის ყველანაირი გამომცხვარი საჭმელი იყო და, აჰა, ფრინველები ჭამდნენ მათ ჩემი თავიდან.
14. უთხრა მას იოსებმა: „სამი კალათა, რომელიც ნახე, სამი დღეა, მაგრამ სამი დღის შემდეგ ფარაონი თავს მოგკვეთს და ხეზე ჩამოგკიდებს, ფრინველები კი შენს ხორცს შეჭამენ, როგორც სიზმარში ნახე“.
15 იმ დღეებში დედოფალი უნდა მიეღოთ და იმ დღეს ვაჟი გაუჩინა ეგვიპტის მეფეს. გამოაცხადეს, რომ მეფეს პირმშო შეეძინა და ეგვიპტის მთელი ხალხი, ფარაონის მსახურებთან და მსახურებთან ერთად, დიდად გაიხარა.
16 და მისი დაბადების მესამე დღეს ფარაონმა ნადიმი გაუმართა თავის მსახურებსა და მსახურებს, ცოარისა და ეგვიპტის ქვეყნის ლაშქრებს.
17 და მოვიდა ეგვიპტის მთელი ხალხი და ფარაონის მსახურები მეფესთან ერთად საჭმელად და დასალევად მისი ძის ნადიმზე და მეფის სიხარულით გასახარებლად.
18. მეფის ყველა მსახური და მისი მსახურები რვა დღის განმავლობაში ხარობდნენ დღესასწაულზე და რვა დღის განმავლობაში მეფის სასახლეში სხვადასხვა მუსიკალური ინსტრუმენტებით, დაფებითა და ცეკვებით მხიარულობდნენ.
19 და დაავიწყდა მწვერვალმჭერს, რომელსაც იოსებმა სიზმარი აუხსნა, და არ ახსენა იგი მეფეს, როგორც აღუთქვა, რადგან ეს უფლისგან იყო, რათა დაესაჯა იოსები, რადგან კაცზე იყო მინდობილი.
20. ამის შემდეგ იოსები ორი წელი დარჩა საპყრობილეში, სანამ თორმეტი წელი არ შეუსრულდა.

თავი 47

1. ისაკი, აბრაამის ძე, იმ დღეებში ჯერ კიდევ ქანაანის ქვეყანაში ცხოვრობდა; ძალიან მოხუცი იყო, ას ოთხმოცი წლის; მისი ძე, ესავი, იაკობის ძმა, ედომის ქვეყანაში ცხოვრობდა; მას და მის შვილებს სეირის ძეებს შორის ჰქონდათ სამკვიდრო იქ.
2. გაიგო ესავმა, რომ მამამისის სიკვდილის ჟამი ახლოვდებოდა, და მივიდა ის, მისი ვაჟები და მისი სახლი ქანაანის ქვეყანაში, მამამისის სახლში. და გავიდნენ იაკობი და მისი ვაჟები ხებრონიდან, სადაც ცხოვრობდნენ, და მივიდნენ ყველანი ისაკთან, თავიანთ მამასთან, და იპოვეს ესავი და მისი ვაჟები კარავში.
3. იაკობი და მისი ვაჟები ისაკთან, მამამისის წინაშე ისაკთან ერთად ისაკიც დასხედან. იაკობი კი ჯერ კიდევ გლოვობდა თავის ძეს, იოსებს.
4 და უთხრა ისაკმა იაკობს: მომიყვანე შენი ვაჟები და ვაკურთხებ მათ. და მიიყვანა იაკობმა თავისი თერთმეტი ვაჟი მამამისის, ისააკის წინაშე.
5 და დაადო ისაკმა ხელები იაკობის ყველა ძეს, მოჰკიდა ხელი, მოეხვია და აკოცა ერთმანეთის მიყოლებით. აკურთხა ისინი ისაკმა იმ დღეს და უთხრა მათ: დაგლოცოთ თქვენი მამების ღმერთმა და გაამრავლოს თქვენი შთამომავლობა, როგორც ცის ვარსკვლავები.
6 და აკურთხა ისაკმა ესავის ძენი და თქვა: ღმერთმა შეგაძლებინოს შიში და ძრწოლა ყველა შენი მხედველისთვის და ყველა შენი მტრისთვის.
7 და დაუძახა ისაკმა იაკობს და მის ვაჟებს, და ყველანი მივიდნენ და ისააკის წინაშე დასხდნენ. და უთხრა ისაკმა იაკობს: მითხრა უფალმა, ღმერთმა მთელი ქვეყნისა: შენს შთამომავლობას მივცემ ამ ქვეყანას სამკვიდროდ, თუ შენი შვილები დაიცავენ ჩემს წესებსა და ჩემს გზებს და შევასრულებ მათ ფიცს, რომელიც შენს მამას, აბრაამს დავუფიცე.
8 ახლა კი, შვილო, ასწავლე შენს შვილებს და შენი შვილების შვილებს უფლის შიში და სიარული კეთილი გზით, რომელიც სათნო

იქნება უფლის, შენი ღმერთის წინაშე, რადგან
თუ დაიცავ უფლის გზებსა და მის წესებს,
უფალი დაიცავს შენთვის აბრაამთან
დადებულ აღთქმას და სიკეთეს მოგიტან შენ
და შენს შთამომავლობას მთელი დღე.
9 და როდესაც დაასრულა ისაკმა იაკობისა და
მისი შვილებისთვის მცნება, სული განუტევა
და მოკვდა და შეუერთდა თავის ხალხს.
10 და დაემხნენ იაკობი და ესავი, თავიანთი
მამის, ისააკის, პირქვე და ატირდნენ. ას
ოთხმოცი წლის იყო ისააკი, როცა
გარდაიცვალა ქანაანის ქვეყანაში, ხებრონში,
და წაასვენეს იგი მისმა შვილებმა მახფელას
გამოქვაბულში, რომელიც აბრაამმა იყიდა
ხეთელებისგან სამარხად.
11. და წავიდა ქანაანის ქვეყნის ყველა მეფე
იაკობთან და ესავთან ერთად ისაკის
დასამარხავად. და დიდი პატივი მიაგო
ქანაანის ყველა მეფემ ისააკს მისი
სიკვდილის შემდეგ.
12. იაკობისა და ესავის ძენი ფეხშიშველნი
დადიოდნენ ირგვლივ, დადიოდნენ და
გლოვობდნენ, სანამ კირეათ-არბას არ
მიაღწიეს.
13. და დამარხეს იაკობმა და ესავმა, მამამისი,
ისააკი, მახფელას გამოქვაბულში, რომელიც
კირაათ-არბაშია, ხებრონში, და დამარხეს იგი
დიდი პატივით, როგორც მეფეთა
დაკრძალვაზე.
14. და დიდი და მძიმე გლოვა გამართეს
იაკობმა და მისმა ძეთ, ესავმა და მისმა ძეთ,
და ქანაანის ყველა მეფემ, და დამარხეს იგი
და იგლოვეს იგი მრავალი დღე.
15. და როცა ისაკი მოკვდა, თავისი საქონელი,
ქონება და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა,
თავის ვაჟებს დაუტოვა. და უთხრა ესავმა
იაკობს: აჰა, ყველაფერი, რაც მამაჩვენს
დარჩა, ორ ნაწილად გავყოფთ და მე ავირჩევ.
და თქვა იაკობმა: ასეც მოვიქცევით.
16. აიღო იაკობმა ყველაფერი, რაც ისააკს
დარჩა ქანაანის ქვეყანაში, პირუტყვი და
ქონება, და ორად დაალაგა ესავის და მისი
შვილების წინაშე და უთხრა ესავს: აჰა, ეს
ყველაფერი შენს წინაშეა. აირჩიე შენთვის
ნახევარი, რომელიც უნდა აიღო.
17. უთხრა იაკობმა ესავს: „ისმინე, რას გეტყვი:
უთხრა უფალმა, ცისა და მიწის ღმერთმა,
ჩვენს მამებს, აბრაამსა და ისააკს: შენს
შთამომავლობას მივცემ ამ ქვეყანას
სამკვიდროდ სამარადისოდ".
18. ახლა კი ყველაფერი, რაც ჩვენს მამას
დარჩა, შენს წინაშეა და აჰა, მთელი ქვეყანა
შენს წინაშეა; აირჩიე მათგან, რაც გინდა.
19 თუ მთელი ქვეყანა გინდა, წაიღე იგი
შენთვის და შენი შვილებისთვის სამუდამოდ
და მე ავიღებ ამ სიმდიდრეს; და თუ
სიმდიდრე გინდა, წაიღე იგი შენთვის და მე
ავიღებ ამ მიწას ჩემთვის და ჩემი
შვილებისთვის, რათა სამუდამოდ
დაიმკვიდრონ იგი.
20. და იყო მაშინ იმ ქვეყანაში ნებაიოთი,
ისმაელის ძე, თავის შვილებთან ერთად.
წავიდა ესავი იმ დღეს და ჰკითხა მას:
21 ასე მითხრა იაკობმა და ასე მიპასუხა: ახლა
მომეცი შენი რჩევა და მოგისმენთ.
22. და თქვა ნებაიოთმა: რა არის ეს, რაც
გითხრა იაკობმა? აჰა, ქანაანის ყველა ძე
უსაფრთხოდ ცხოვრობს თავის ქვეყანაში და
იაკობი ამბობს, რომ დაიმკვიდრებს მას
თავის შთამომავლობასთან ერთად მთელი
დღე.
23. ახლა წადი და წაიღე მამაშენის მთელი
ქონება და შენი ძმა იაკობი დატოვე
ქვეყანაში, როგორც თქვა.
24 და ადგა ესავი და დაბრუნდა იაკობთან და
ყველაფერი გააკეთა, რაც ურჩია ნებაიოთმა,
ისმაელის ძემ; და წაიღო ესავმა მთელი
ქონება, რაც ისააკის დარჩა: სულები,
პირუტყვი, პირუტყვი, ქონება და მთელი
ქონება; არაფერი მისცა თავის ძმას, იაკობს;
და აიღო იაკობმა მთელი ქანაანის ქვეყანა,
ეგვიპტის ხევიდან ევფრატის მდინარემდე,
და მიიღო იგი სამარადისო საკუთრებად,
თავისი შვილებისთვის და თავისი
შთამომავლობისთვის, სამარადისოდ.
25 იაკობმა ასევე წაართვა თავის ძმას, ესავს,
მახფელას გამოქვაბული, რომელიც
ხებრონშია და რომელიც აბრაამმა იყიდა
ეფრონისგან, რათა სამარადისოდ
დაემკვიდრებინა მისთვის და მისი
შთამომავლობისთვის.
26 და იაკობმა ეს ყველაფერი ჩაწერა
ნასყიდობის წიგნში, ხელი მოაწერა და ეს
ყველაფერი ოთხი ერთგული მოწმის
თანდასწრებით დაამოწმა.
27 და ეს არის სიტყვები, რომლებიც იაკობმა
ჩაწერა წიგნში: ქანაანის ქვეყანა და
ხეთელთა, ხივიელთა, იებუსელთა,
ამორეველთა, ფერიზელთა და გერგაშელთა
ყველა ქალაქი, შვიდივე ხალხი ეგვიპტის
მდინარიდან ევფრატის მდინარამდე.

28. ხებრონის ქალაქი კირეათ-არბა და მასში არსებული გამოქვაბული მთლიანად იაკობმა იყიდა თავისი ძმისგან, ესავისგან, საფასურად, სამკვიდროდ და მემკვიდრეობად თავისი შთამომავლობისთვის, მის შემდეგ, სამარადისოდ.
29. აიღო იაკობმა ნასყიდობის წიგნი და ხელმოწერა, მცნება და წესები და გამოცხადებული წიგნი და მოათავსა ისინი თიხის ჭურჭელში, რათა დიდხანს დარჩენილიყვნენ და თავის შვილებს მისცა ხელში.
30 და წაართვა ესავმა ყველაფერი, რაც მამამისს დაუტოვა, მისი ძმის, იაკობისგან, მისი სიკვდილის შემდეგ, და წაართვა მთელი ქონება: კაცი და პირუტყვი, აქლემი და ვირი, ხარი და ცხვარი, ვერცხლი და ოქრო, ქვები და დელიუმი, და მთელი სიმდიდრე, რაც ეკუთვნოდა აბრაამის ძეს, ისააკს; არაფერი დარჩენილა, რაც ესავს არ წაუღია ყველაფრისგან, რაც ისააკს დარჩა მისი სიკვდილის შემდეგ.
31 და აიღო ესავმა ეს ყველაფერი და წავიდა ის და მისი შვილები სეირ ჰორელის ქვეყანაში, თავისი ძმის, იაკობისა და მისი შვილებისგან განშორებით.
32. ესავს სეირის ძეთა შორის სამკვიდრო ერგო და იმ დღიდან ესავი აღარ დაბრუნებულა ქანაანის ქვეყანაში.
33 და ქანაანის მთელი ქვეყანა ისრაელიანთა სამკვიდროდ გახდა სამარადისო სამკვიდროდ და ესავმა და მისმა ყველა შთამომავალმა დაიმკვიდრეს სეირის მთა.

თავი 48

1 იმ დღეებში, ისაკის სიკვდილის შემდეგ, უფალმა ბრძანა და შიმშილობა მოახდინა მთელ დედამიწაზე.
2 იმ დროს ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, თავის ტახტზე იჯდა ეგვიპტის ქვეყანაში, იწვა თავის საწოლში და სიზმრები ესიზმრა. ფარაონმა სიზმარში იხილა, რომ ეგვიპტის მდინარის პირას იდგა.
3. იდგა და აჰა, შვიდი მსუქანი, ხორციანი და წარჩინებული ძროხა ამოდიოდა მდინარიდან.
4 და შვიდი სხვა ძროხა, გამხდარი ხორცითა და უშნო შესახედავი, ამოვიდა მათ უკან და შვიდმა უშნო შესახედავმა შთანთქა უშნო შესახედავები; მათი გარეგნობა ისევ ისეთივე უშნო იყო, როგორც თავდაპირველად.
5 და გაიღვიძა, კვლავ დაიძინა და მეორედ ნახა სიზმარი და აჰა, შვიდი თავთავი ამოვიდა ერთ ღეროზე, მსხვილი და კარგი, და შვიდი წვრილი თავთავი, აღმოსავლეთის ქარისგან დაფლეთილი, ამოვიდა მათ შემდეგ და წვრილმა თავთავებმა შთანთქეს სავსე თავთავი. და გაიღვიძა ფარაონმა სიზმრიდან.
6 დილით მეფეს გაახსენდა თავისი სიზმრები და მისი სული შეძრწუნდა სიზმრების გამო. იჩქარა მეფემ და გაგზავნა ხალხი და მოიწვია ეგვიპტის ყველა ჯადოქარი და ბრძენი კაცი, რომლებიც მივიდნენ და ფარაონის წინაშე წარდგნენ.
7 მეფემ უთხრა მათ: სიზმრები ვნახე და არავინაა მათი ამხსნელი; უთხრეს მეფეს: „მოუყევი შენი სიზმრები შენს მსახურებს და მოვისმინოთ“.
8 მეფემ თავისი სიზმრები უამბო მათ და ყველამ ერთხმად უპასუხა მეფეს: „იცოცხლოს მეფემ უკუნისამდე! აი, შენი სიზმრების ახსნა.“
9 შვიდი კარგი ძროხა, რომელიც იხილე, შვიდი ქალიშვილის მანიშნებელია, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში გეყოლება; შვიდი ძროხა, რომლებიც მათ შემდეგ ამოსულები და გადაყლაპულები იხილე, იმის ნიშანია, რომ შენთვის გაჩენილი ქალიშვილები მეფის სიცოცხლეში მოკვდებიან.
10 და ის, რაც მეორე სიზმარში იხილე, შვიდი სავსე, კარგი თავთავის ერთ ღეროზე ამოსვლის შესახებ, მათი ინტერპრეტაციაა, რომ უკანასკნელ დღეებში შვიდ ქალაქს ააშენებ ეგვიპტის ქვეყანაში; და ის, რაც იხილე შვიდი გამხმარი თავთავის შესახებ, რომლებიც მათ შემდეგ ამოიზარდა და შთანთქა, სანამ თვალით უყურებდი, იმის ნიშანია, რომ ქალაქები, რომლებსაც ააშენებ, ყველა განადგურდება უკანასკნელ დღეებში, მეფის სიცოცხლეში.
11. როდესაც ეს სიტყვები თქვეს, მეფემ ყური არ დაუგდო მათ სიტყვებს და გული არ მიუქცევია მათთვის, რადგან მეფემ იცოდა თავისი სიბრძნით, რომ ისინი სიზმრებს სწორად არ ახსნიდნენ. როდესაც მეფესთან საუბარი დაასრულეს, მეფემ უპასუხა მათ და უთხრა: რა არის ეს, რაც მითხარით? ნამდვილად ტყუილი და ტყუილი თქვით; ახლა კი ზუსტად ახსენით ჩემი სიზმრები, რომ არ მოკვდეთ.
12 ამის შემდეგ მეფემ ბრძანა და კვლავ გაგზავნა სხვა ბრძენკაცები, რომლებიც

მივიდნენ და მეფის წინაშე წარსდგნენ. მეფემ უამბო მათ თავისი სიზმრები და ყველამ პირველივე ინტერპრეტაციის მიხედვით უპასუხა. მეფე რისხვით განრისხდა და ძლიერ განრისხდა. უთხრა მათ მეფემ: „ტყუილს ლაპარაკობთ და ტყუილს ამბობთ".
13. მეფემ ბრძანა, გამოეცხადებინათ მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში: მეფემ და მისმა დიდებულებმა გადაწყვიტეს, რომ ყოველი ბრძენი კაცი, რომელიც იცის და ესმის სიზმრების ახსნა და დღეს მეფესთან არ წარდგება, მოკვდეს.
14 და კაცი, რომელიც მეფეს მისი სიზმრების სწორ ახსნას აუხსნის, მას მიეცემის ყველაფერი, რასაც მეფეს მოსთხოვს. და წარუდგა მეფის წინაშე ეგვიპტის ქვეყნის ყველა ბრძენი კაცი, ასევე ყველა ჯადოქარი და გრძნეული, რომლებიც იყვნენ ეგვიპტეში, გოშენში, რამესეში, ტახპანქესში, ცოარში და ეგვიპტის საზღვრების ყველა ადგილას, და ყველანი წარდგნენ მეფის წინაშე.
15. ეგვიპტის ყველა ქალაქიდან შეიკრიბა ყველა დიდებული, მთავარი და მეფის მსახური და ყველანი მეფის წინაშე დასხდნენ. მეფემ თავისი სიზმრები მოუყვა ბრძენკაცებსა და მთავრებს. ყველა, ვინც მეფის წინაშე იჯდა, გაოცებული იყო ამ ხილვით.
16. მეფის წინაშე მყოფი ყველა ბრძენი კაცი დიდად გაიყო მისი სიზმრების ახსნაში; ზოგიერთმა მათგანმა განმარტა ისინი მეფეს და თქვა: შვიდი კარგი ძროხა შვიდი მეფეა, რომლებიც მეფის შთამომავლებიდან აღდგებიან ეგვიპტეზე.
17 შვიდი ბოროტი ძროხა შვიდი მთავარია, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში მათ წინააღმდეგ აღდგებიან და გაანადგურებენ მათ; შვიდი თავთავი კი ეგვიპტის შვიდი დიდი მთავარია, რომლებიც ჩვენი ბატონის, მეფის ომებში თავიანთი მტრების შვიდი უძლური მთავარის ხელში დაეცებიან.
18. ზოგიერთმა მათგანმა მეფეს ასე აუხსნა: შვიდი კარგი ძროხა ეგვიპტის ძლიერი ქალაქებია, შვიდი ცუდი ძროხა კი ქანაანის ქვეყნის შვიდი ხალხია, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში ეგვიპტის შვიდ ქალაქს დაესხმებიან თავს და გაანადგურებენ მათ.
19 და ის, რაც მეორე სიზმარში იხილე, შვიდი კარგი და ცუდი სიმინდის თავთავის შესახებ, იმის ნიშანია, რომ ეგვიპტის მმართველობა ისევ დაუბრუნდება შენს შთამომავლობას, როგორც თავდაპირველად იყო.
20 და მისი მეფობის დროს ეგვიპტის ქალაქების ხალხი ქანაანის შვიდი ქალაქის წინააღმდეგ აღდგება, რომლებიც მათზე ძლიერია და გაანადგურებს მათ, ხოლო ეგვიპტის მთავრობა შენს შთამომავლობას დაუბრუნდება.
21 ზოგიერთმა მათგანმა მეფეს უთხრა: „აი, შენი სიზმრების ახსნა: შვიდი კარგი ძროხა შვიდი დედოფალია, რომლებსაც უკანასკნელ დღეებში ცოლებად მოიყვან, შვიდი ცუდი ძროხა კი იმას ნიშნავს, რომ ეს ქალები მეფის სიცოცხლეში მოკვდებიან".
22 და შვიდი კარგი და ცუდი სიმინდის თავთავები, რომლებიც მეორე სიზმარში იხილე, თოთხმეტი ბავშვია და უკანასკნელ დღეებში ისინი აჯანყდებიან და ერთმანეთში იბრძოლებენ და შვიდი მათგანი შვიდ უფრო ძლიერს დაამარცხებს.
23 ზოგიერთმა მათგანმა მეფეს ეს სიტყვები უთხრა: „შვიდი კარგი ძროხა შვიდი შვილის დაბადების ნიშანია, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში შენი შვილების შვიდ შვილს მოკლავენ; ხოლო შვიდი კარგი თავთავი, რომელიც მეორე სიზმარში ნახე, ის მთავრები არიან, რომელთა წინააღმდეგაც შვიდი სხვა, ნაკლებად ძლიერი მთავრი იბრძოლებს და გაანადგურებს მათ უკანასკნელ დღეებში, შურს იძიებს შენი შვილების საქმისთვის და მმართველობა ისევ შენს შთამომავლობას დაუბრუნდება".
24 და მოისმინა მეფემ ეგვიპტის ბრძენკაცების ყველა სიტყვა და მათი სიზმრების ახსნა, მაგრამ არც ერთი მათგანი არ მოეწონა მეფეს.
25. მეფემ თავისი სიბრძნით იცოდა, რომ ყველა ეს სიტყვა არ იყო მთლიანად სწორი, რადგან ეს უფლისგან იყო, რათა ჩაეშალა ეგვიპტის ბრძენკაცთა სიტყვები, რათა იოსები გამოსულიყო საპყრობილიდან და გამხდარიყო დიდებული ეგვიპტეში.
26 და დაინახა მეფემ, რომ ეგვიპტის ბრძენკაცთაგან და ჯადოქრებიდან ვერც ერთი ვერ ელაპარაკებოდა მას სწორად, და რისხვა აღიგზნო მეფემ და მისი რისხვა აღიგზნო მასში.
27 და ბრძანა მეფემ, რომ ყველა ბრძენი კაცი და ჯადოქარი გასულიყო მისგან, და ყველანი შერცხვენილები და შერცხვენილები გამოვიდნენ მეფისგან.

28 მეფემ ბრძანა, მთელ ეგვიპტეში გამოეგზავნათ განცხადება, რათა მოეკლათ ეგვიპტეში მყოფი ყველა ჯადოქარი და არც ერთი მათგანი არ გადარჩენილიყო.
29 და წამოდგნენ მეფის მცველთა მეთაურები, თითოეულმა ამოიღო თავისი ხმალი და დაიწყეს ეგვიპტის ჯადოქრებისა და ბრძენკაცების დახოცვა.
30 ამის შემდეგ მივიდა მეროდი, მეფის მთავარი მწვერვალი, თაყვანი სცა მეფეს და დაჯდა მის წინაშე.
31. მწვერვალმძღოლმა მეფეს უთხრა: „იცოცხლოს მეფემ უკუნისამდე და განდიდდეს მისი ხელმწიფება ქვეყანაზე“.
32. იმ დღეებში, ორი წლის შემდეგ, შენ განრისხდი შენს მსახურზე და საპყრობილეში მომიყვანე. მე და მცხობელთა უფროსი გარკვეული დროის განმავლობაში საპყრობილეში ვიყავით.
33 ჩვენთან იყო ებრაელი მსახური, მცველთა უფროსის, სახელად იოსები, რადგან მისი ბატონი განრისხდა მასზე და საპყრობილეში ჩასვა, სადაც ჩვენ გვემსახურებოდა.
34 და გარკვეული დროის შემდეგ, როდესაც ჩვენ პალატაში ვიყავით, ერთ ღამეს სიზმრები ვნახეთ მე და მცხობელთა უფროსმა; თითოეულმა ჩვენგანმა თავისი სიზმრის ახსნის მიხედვით ვნახეთ სიზმარი.
35 დილით მივედით და იმ მსახურს ვუამბეთ ეს ყველაფერი და მან აგვიხსნა ჩვენი სიზმრები, თითოეულს თავისი სიზმრის მიხედვით, სწორად აგვიხსნა.
36 და როგორც მან აგვიხსნა, ისე მოხდა მოვლენა; მისი არც ერთი სიტყვა არ დაცემულა მიწაზე.
37. ახლა კი, ჩემო ბატონო და მეფევ, ნუ დახოცავთ ეგვიპტის ხალხს უმიზეზოდ; აჰა, ეს მონა ჯერ კიდევ სახლშია გამოკეტილი მისი ბატონის, მცველთა უფროსის მიერ, საპყრობილეში.
38 თუ მეფე ინებებს, გამოგზავნოს იგი, რომ შენს წინაშე მოვიდეს და გაცნობოს სიზმრის სწორი ინტერპრეტაცია, რომელიც დაესიზმრა.
39. მეფემ მოისმინა მთავარი მწვერვალმჭრელის სიტყვები და ბრძანა, რომ ეგვიპტის ბრძენკაცები არ დაეხოცათ.
40. მეფემ უბრძანა თავის მსახურებს, მოეყვანათ იოსები მის წინაშე და უთხრა მათ: მიდით მასთან და ნუ შეაშინებთ, თორემ დაიბნევა და ვერ ისწავლის გამართულად ლაპარაკს.
41 და მივიდნენ მეფის მსახურები იოსებთან და სასწრაფოდ გამოიყვანეს იგი საპყრობილიდან. გაპარსეს იგი მეფის მსახურებმა, გამოიცვალა საპყრობილის სამოსელი და წარუდგინა მეფეს.
42 მეფე სამეფო ტახტზე იჯდა, დიდებულ სამოსში გამოწყობილი და ოქროს ეფოდით შემოსაზღვრული. მასზე დადებული წმინდა ოქრო ბრწყინავდა, ხოლო კარბუნკული, ლალი და ზურმუხტი, მეფის თავზე დადებული ყველა ძვირფასი ქვებით, თვალს აბრჭყვიალებდა და იოსები დიდად გაოცებული იყო მეფით.
43 და ტახტი, რომელზეც მეფე იჯდა, მოპირკეთებული იყო ოქროთი, ვერცხლითა და ონიქსის ქვებით და სამოცდაათი საფეხური ჰქონდა.
44. ეგვიპტის ქვეყანაში წესად ჰქონდათ, რომ ყველა კაცი, ვინც მეფესთან სასაუბროდ მოვიდოდა, თუ ის მთავარი ან მეფის თვალში პატივსაცემი კაცი იყო, მეფის ტახტზე ოცდამეთერთმეტე საფეხურამდე ადიოდა, მეფე კი ოცდამეთექვსმეტე საფეხურზე ჩადიოდა და მასთან საუბრობდა.
45 თუ ის უბრალო ხალხიდან იყო, ის მესამე საფეხურზე ადის, მეფე კი მეოთხეზე ჩადის და ესაუბრება მას, გარდა ამისა, მათი ჩვეულება იყო, რომ ნებისმიერი კაცი, ვინც სამოცდაათ ენაზე ესმოდა საუბარი, სამოცდაათ საფეხურზე ადის, ადის და ლაპარაკობს მანამ, სანამ მეფემდე არ მიაღწევს.
46 და ყველა, ვინც სამოცდაათს ვერ დაასრულებდა, იმდენივე საფეხურით ადიოდა, რამდენი ენაც იცოდა.
47 და იმ დროს ეგვიპტეში ჩვეულებრივი ამბავი იყო, რომ მათზე არავინ უნდა მეფობდა, გარდა იმათი, ვისაც სამოცდაათ ენაზე საუბარი ესმოდა.
48 და როდესაც იოსები მეფის წინაშე წარსდგა, მიწამდე თაყვანი სცა მეფეს და მესამე საფეხურზე ავიდა. მეფე მეოთხე საფეხურზე დაჯდა და იოსებს ელაპარაკა.
49. უთხრა მეფემ იოსებს: სიზმარი ვნახე და არავინაა, რომ სწორად ამიხსნას. დღესვე ვბრძანე, რომ ეგვიპტის ყველა ჯადოქარი და მისი ბრძენი მოვლენილიყო ჩემს წინაშე. მოვუყევი მათ ჩემი სიზმრები და ვერავინ ამიხსნა ისინი სწორად.

50. ამის შემდეგ დღეს გავიგე შენზე, რომ
ბრძენი კაცი ხარ და შეგიძლია სწორად
განმარტო ყველა სიზმარი, რომელსაც ისმენ.
51 და მიუგო იოსებმა ფარაონს და უთხრა:
„მოუთხრას ფარაონმა თავისი სიზმრები,
რომლებიც ესიზმრა; ახსნა ღმერთს ეკუთვნის!
და უამბო ფარაონმა იოსებს თავისი სიზმრები,
ძროხების სიზმარი და სიმინდის თავთავების
სიზმარი. და შეწყვიტა მეფემ ლაპარაკი.
52 და მაშინ იოსები ღვთის სულით შეიმოსა
მეფის წინაშე და იცოდა ყველაფერი, რაც
მეფეს იმ დღიდან დაატყდებოდა თავს,
იცოდა მეფის სიზმრის სწორი ახსნა და
ილაპარაკა მეფის წინაშე.
53 და იოსებმა მადლი ჰპოვა მეფის თვალში
და მეფემ ყური და გული მოჰკრა და ისმინა
იოსების ყველა სიტყვა. უთხრა იოსებმა
მეფეს: ნუ გგონია, რომ ეს ორი სიზმარია,
რადგან ეს მხოლოდ ერთი სიზმარია; რადგან
ის, რაც ღმერთმა გადაწყვიტა ამ ქვეყანაში
ექნა, მან მეფეს სიზმარში უჩვენა და აი, შენი
სიზმრის ზუსტი ახსნა:
54 შვიდი კარგი ძროხა და თავთავები შვიდი
წელია, შვიდი ცუდი ძროხა და თავთავები კი
შვიდი წელია; ეს ერთი სიზმარია.
55 აჰა, მოდის შვიდი წელი, დიდი უხვობა
იქნება მთელ ქვეყანაში და შემდეგ მოჰყვება
შვიდი წელი შიმშილობა, ძალიან საშინელი
შიმშილობა; დავიწყებას მიეცემა ქვეყნიდან
მთელი ეს უხვობა და შიმშილი შთანთქავს
ქვეყნის მკვიდრთ.
56 მეფეს ერთი სიზმარი ესიზმრა და სიზმარი
ფარაონს გაუმეორდა, რადგან ეს ღვთისგან
არის გადაწყვეტილი და ღმერთი მალე
აღასრულებს მას.
57 ახლა კი მოგცემ რჩევას და გიხსნი შენს
სულს და ქვეყნის მკვიდრთა სულებს
შიმშილისგან, რათა მოძებნო მთელ შენს
სამეფოში გონიერი და ბრძენი კაცი,
რომელიც იცის ყველა საქმე მმართველობის
შესახებ, და დანიშნავ მას ეგვიპტის ქვეყნის
ზედამხედველად.
58. და კაცმა, რომელსაც ეგვიპტეში დანიშნავ,
დააყენოს თავის ხელმწიფენი, რათა
შეაგროვონ მომავალი კარგი წლების ყველა
საზრდო, დააგროვონ მარცვლეული და შენს
მიერ განსაზღვრულ საწყობებში შეინახონ.
59 და შეინახონ ეს საჭმელი შვიდი წლის
შიმშილობისთვის, რათა მოიძებნოს შენთვის,
შენი ხალხისთვის და მთელი შენი
ქვეყნისთვის და არ მოიკვეთოს შენ და შენი
ქვეყანა შიმშილით.
60. უბრძანე ქვეყნის ყველა მცხოვრებს, რომ
შვიდი კარგი წლის განმავლობაში
თითოეულმა თავისი მინდვრის მოსავალი,
ყველანაირი საკვები შეაგროვოს და თავიანთ
საწყობებში შეინახოს, რათა შიმშილობის
დღეებში ჰქონდეთ და ამით იკვებონ.
61 ეს არის შენი სიზმრის სწორი
ინტერპრეტაცია და ეს არის რჩევა, რომელიც
მოცემულია შენი სულის და შენი ყველა
ქვეშევრდომის სულის გადასარჩენად.
62. მიუგო მეფემ იოსებს და უთხრა: „ვინ
ამბობს და ვინ იცის, რომ შენი სიტყვები
სწორია?“ უთხრა მეფეს: „ეს იყოს შენთვის
ნიშანი ჩემი ყველა სიტყვისა, რომ ისინი
ჭეშმარიტია და ჩემი რჩევა შენთვის კარგია“.
63 აჰა, შენი ცოლი დღეს ზის მშობიარობის
კვარცხლბეკზე და გიშობს ვაჟს და მასთან
ერთად გაიხარებ; როცა შენი შვილი გამოვა
დედის მუცლიდან, მოკვდება შენი პირმშო,
რომელიც ამ ორი წლის წინ დაიბადა; შენ კი
ნუგეშს მიიღებ იმ შვილით, რომელიც დღეს
გეყოლება.
64 და დაასრულა იოსებმა ამ სიტყვების თქმა
მეფესთან, თაყვანი სცა მეფეს და გავიდა. და
როგორც კი გავიდა იოსები მეფისგან, იმ
დღეს აღსრულდა ის სასწაულები, რომლებიც
იოსებმა უთხრა მეფეს.
65 და იმ დღეს დედოფალმა ვაჟი გააჩინა და
მეფემ გაიგო სასიხარულო ამბავი თავისი
შვილის შესახებ და გაიხარა. როდესაც მაცნე
მეფის თანდასწრებით გავიდა, მეფის
მსახურებმა მეფის პირმშო მიწაზე მკვდარი
დაეცა.
66 დიდი გლოვა და ხმაური ატყდა მეფის
სახლში. გაიგო მეფემ და თქვა: „რა ხმაური და
გლოვა მოვისმინე სახლში?“ მეფეს უთხრეს,
რომ მისი პირმშო გარდაიცვალა. მაშინ
მიხვდა მეფე, რომ იოსების ნათქვამი ყველა
სიტყვა სწორი იყო და ანუგეშა მეფემ თავისი
შვილისთვის იმ დღეს გაჩენილმა შვილმა,
როგორც იოსებმა თქვა.

თავი 49

1. ამ ამბების შემდეგ მეფემ გაგზავნა ხალხი
და შეკრიბა ყველა თავისი მსახური და
მსახური, მეფის ყველა მთავარი და
დიდებული და ყველანი მეფის წინაშე
წარდგნენ.

2. უთხრა მათ მეფემ: აჰა, თქვენ ნახეთ და მოისმინეთ ამ ებრაელი კაცის ყველა სიტყვა და ყველა ნიშანი, რომელიც მან გამოაცხადა, რომ აღსრულდებოდა, და მისი არც ერთი სიტყვა არ დაცდენილა.
3 შენ იცი, რომ მან სიზმრის სწორი ახსნა მისცა და ის აუცილებლად ახდება. ახლა კი თათბირი გაიარე და იცოდე, რას იზამ და როგორ გადარჩება ქვეყანა შიმშილისგან.
4 ახლა მოძებნე და ნახე, იპოვება თუ არა მსგავსი, ვის გულშიც სიბრძნე და ცოდნაა, და მე მას ქვეყნის თავზე დავადგენ.
5 რადგან გსმენიათ, რა ურჩია ებრაელმა ამის შესახებ, რათა ეხსნა ქვეყანა შიმშილისგან; და მე ვიცი, რომ ქვეყანა შიმშილისგან არ გადარჩება, თუ არა ებრაელი კაცის რჩევით, რომელმაც მირჩია.
6 და ყველამ მიუგო მეფეს და უთხრეს: „კარგია რჩევა, რომელიც ებრაელმა მოგვცა ამის შესახებ; ახლა კი, ჩვენო ბატონო და მეფეო, აჰა, მთელი ქვეყანა შენს ხელშია; რაც შენს თვალში გენებოს, ის გააკეთე“.
7 ვისაც აირჩევ და ვისაც შენი სიბრძნით იცნობ, როგორც ბრძენსა და ქვეყნის გადარჩენის უნარიანს თავისი სიბრძნით, მას დანიშნავს მეფე თავის ქვეშევრდომად ქვეყნის განმგებლად.
8 და უთხრა მეფემ ყველა მსახურს: მე ვფიქრობ, რომ რადგან ღმერთმა ებრაელს აუწყა ყველაფერი, რაც თქვა, მთელ ქვეყანაში არავინ არის მისნაირი გონიერი და ბრძენი; თუ თქვენთვის სათნოა, მე მას ქვეყნის მმართველად დავნიშნავ, რადგან ის თავისი სიბრძნით გადაარჩენს ქვეყანას.
9. ყველა მსახურმა მიუგო მეფეს და უთხრა: „ეგვიპტის კანონებში წერია და არ უნდა დაირღვეს, რომ არავინ იმეფებს ეგვიპტეზე და არც მეფის შემდეგ მეორე იქნება, გარდა იმისა, ვინც ადამიანთა ყველა ენას იცის“.
10. ახლა კი, ჩვენო ბატონო და მეფევ, აჰა, ეს ებრაელი მხოლოდ ებრაულად ლაპარაკობს და როგორ შეიძლება ჩვენზე მეორედ იყოს მმართველი, როცა ჩვენი ენაც კი არ იცის?
11 ახლა კი, გთხოვთ, გამოუძახე იგი და შენს წინაშე წარსდგეს, ყველაფერში გამოსცადე და ისე მოიქეცი, როგორც შენ გგონია საჭიროდ.
12. მეფემ თქვა: ხვალ შესრულდება და კარგია შენი ნათქვამი. იმ დღეს ყველა მსახური მეფის წინაშე წარსდგა.
13. იმ ღამეს უფალმა გაგზავნა თავისი მსახური ანგელოზთაგანი და მივიდა ეგვიპტის ქვეყანაში იოსებთან. უფლის ანგელოზი დადგა იოსებს თავზე. და აჰა, იოსები ღამით იწვა საწოლში, თავისი ბატონის სახლში, დილეგში, რადგან მისმა ბატონმა ისევ დილეგში ჩასვა იგი ცოლის გამო.
14 და გააღვიძა იგი ანგელოზმა ძილისგან. წამოდგა იოსები და ფეხებზე დადგა. და აჰა, უფლის ანგელოზი იდგა მის წინ. და ელაპარაკა უფლის ანგელოზი იოსებს. და ასწავლა მას ყველა ადამიანური ენა იმ ღამეს და უწოდა მას სახელი იოსები.
15 და წავიდა მისგან უფლის ანგელოზი და დაბრუნდა იოსები და დაწვა თავის საწოლზე. გაოცდა იოსები იმ ხილვით, რომელიც იხილა.
16. დილით მეფემ დაიბარა თავისი ყველა მსახური და მსახური, მოვიდნენ და მეფის წინაშე დასხდნენ. ბრძანა მეფემ იოსების მოყვანა. წავიდნენ მეფის მსახურები და ფარაონის წინაშე მიიყვანეს იოსები.
17 და გამოვიდა მეფე და ავიდა ტახტის საფეხურებზე და იოსები ელაპარაკებოდა მეფეს ყველა ენაზე. იოსები ავიდა მასთან და ელაპარაკებოდა მეფეს, სანამ ის მეშვიდე საფეხურზე მეფის წინაშე არ მივიდა და მეფის წინაშე დაჯდა.
18. მეფემ ძლიერ გაიხარა იოსების გამო და მეფესთან ერთად ძლიერ გაიხარეს მეფის ყველა მსახურმა, როცა მოისმინეს იოსების ყველა სიტყვა.
19. მეფისა და მთავრების თვალში სათნოდ მოეჩვენა იოსების დანიშვნა მეფის შემდეგ მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში. უთხრა მეფემ იოსებს:
20 შენ მომეცი რჩევა, რომ ბრძენი კაცი დამეყენებინა ეგვიპტის ქვეყანაში, რათა თავისი სიბრძნით ეხსნა ქვეყანა შიმშილისგან; ახლა, როცა ღმერთმა გაუწყა ეს ყველაფერი და ყველა ის სიტყვა, რაც წარმოთქვი, არ არის მთელ ქვეყანაში შენნაირი გონიერი და ბრძენი კაცი.
21 და აღარ გერქვას სახელი იოსები, არამედ ცაფნათ ფანეა იქნება შენი სახელი; შენ იქნები ჩემს შემდეგ მეორე და შენი სიტყვისამებრ იქნება ჩემი სამეფოს ყველა საქმე და შენი სიტყვისამებრ გავა და შემოვა ჩემი ხალხი.
22 შენი ხელით მიიღებენ ჩემი მსახურები და მოხელეები ყოველთვიურ გასამრჯელოს და

შენს წინაშე თაყვანს სცემს ქვეყნის მთელი ხალხი; მხოლოდ ჩემს ტახტზე ვიქნები შენზე დიდი.
23 და მოიხსნა მეფემ ბეჭედი ხელიდან და გაუკეთა იოსებს ხელზე. მეფემ კი იოსები დიდებული სამოსით შემოსა, თავზე ოქროს გვირგვინი დაადგა და კისერზე ოქროს ჯაჭვი გადააკრა.
24. უბრძანა მეფემ თავის მსახურებს და შესვეს იგი მეფის მეორე ეტლში, რომელიც მეფის ეტლის მოპირდაპირე მხარეს მიდიოდა. შესვა იგი მეფის ცხენებიდან დიდ და ძლიერ ცხენზე და ეგვიპტის ქვეყნის ქუჩებში გაატარა.
25 და ბრძანა მეფემ, რომ იოსებთან ერთად გაჰყოლოდნენ ყველა, ვინც დაირებზე, არფებსა და სხვა მუსიკალურ ინსტრუმენტებზე უკრავდა; ათასი დაირაზე, ათასი მექოლოთსა და ათას ნებალიმზე დაჰყვეს.
26 ხუთი ათასი კაცი, ხელში მბზინავი ხმლებით, მიდიოდა და თამაშობდა იოსების წინ, ხოლო მეფის ოცი ათასი დიდებული კაცი, ოქროსფერი ტყავის სარტყლებით შემოსილნი, მიდიოდა იოსების მარჯვნივ და ოცი ათასი - მარცხნივ. ყველა ქალი და ქალწული სახურავებზე ადიოდა ან ქუჩებში იდგა, თამაშობდა და ხარობდა იოსებით და უყურებდა იოსების გარეგნობას და მის სილამაზეს.
27 მეფის ხალხი წინ და უკან მიდიოდა, გზას სურნელს აფრქვევდნენ გუნდრუკით, კასიით და ყველანაირი კეთილშობილი სურნელებით, გზაზე მურითა და ალოეთი აფრქვევდნენ და ოცი კაცი ხმამაღლა აცხადებდა ამ სიტყვებს მთელ ქვეყანაში.
28 ხედავთ ამ კაცს, რომელიც მეფემ თავის მეორედ აირჩია? ყველა სამთავრო საქმეს ის მოაგვარებს და ვინც მის ბრძანებას დაარღვევს ან მიწამდე არ მოიხრის მის წინაშე, მოკვდება, რადგან მეფესა და მის მეორედ ასულს აუჯანყდება.
29 და როგორც კი მაცნეებმა შეწყვიტეს ქადაგება, ეგვიპტის ყველა მკვიდრი მიწამდე თაყვანს სცემდა იოსებს და ამბობდა: „იცოცხლოს მეფემ და იცოცხლოს მისმა მეორე მკვიდრმა!“ და ეგვიპტის ყველა მცხოვრები გზის პირას თაყვანს სცემდა. როგორც კი მაცნეები მიუახლოვდნენ მათ, ისინიც თაყვანს სცემდნენ და ხარობდნენ იოსების წინაშე ყველანაირი დარით, მექოლითა და ნებალით.
30. იოსებმა თავის ცხენზე ცას ახედა და შესძახა: მტვრიდან ამოჰყავს ღარიბი, ნაკელიდან ამოჰყავს ღარიბი. ცაბაოთ უფალო, ნეტარია კაცი, რომელიც შენზეა მონდობილი.
31. და იოსები ფარაონის მსახურებთან და მოხელეებთან ერთად მოიარა ეგვიპტის მთელი ქვეყანა და აჩვენეს მას მთელი ეგვიპტის ქვეყანა და მეფის ყველა საგანძური.
32 და დაბრუნდა იოსები და წარსდგა იმ დღეს ფარაონის წინაშე და მისცა მეფემ იოსებს სამკვიდრო ეგვიპტის ქვეყანაში, სამკვიდრო მინდვრები და ვენახები. მისცა მეფემ იოსებს სამი ათასი ტალანტი ვერცხლი და ათასი ტალანტი ოქრო, ონიქსის ქვები, ბადელიუმი და მრავალი ძღვენი.
33 მეორე დღეს მეფემ უბრძანა ეგვიპტის მთელ ხალხს, რომ იოსებისთვის შესაწირავი და საჩუქრები მოეტანათ და მეფის ბრძანების დამრღვევი სიკვდილით დაესაჯათ. ქალაქის ქუჩაზე მაღლობი დადგეს და იქ ტანსაცმელი გაშალეს. ვინც იოსებს რამეს მიუტანდა, მაღლობზე დადო.
34 და ეგვიპტის ყველა ხალხმა რაღაც ჩაყარა მაღლობზე: ერთმა ოქროს საყურე, მეორემ ბეჭდები და საყურეები, ოქროსა და ვერცხლის სხვადასხვა ჭურჭელი; ონიქსის ქვები და ბდელიუმი ჩამოასხა მაღლობზე; თითოეულმა თავისი ქონებიდან რაღაც შესწირა.
35 და აიღო იოსებმა ეს ყველაფერი და თავის საგანძურში შეინახა. მეფის ყველა მსახური და დიდგვაროვანი ადიდებდა იოსებს და მრავალი საჩუქარი გადასცემდა, რადგან მეფემ ის თავის მეორედ აირჩია.
36. გაგზავნა მეფემ კაცი პოტიფერასთან, ონის მღვდლის, ახირამ ძისა და წაიყვანა მისი პატარა ასული, ოსნათი, და მისცა იოსებს ცოლად.
37. ძალიან ლამაზი იყო ეს ქალი, ქალწული, რომელსაც კაცი არ იცნობდა. იოსებმა ცოლად შეირთო იგი და უთხრა მეფემ იოსებს: „მე ვარ ფარაონი და შენს გარდა ვერავინ გაბედავს ხელის ან ფეხის აწევას ჩემი ხალხის განსაგებად მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში“.
38. ოცდაათი წლის იყო იოსები, როცა ფარაონის წინაშე წარსდგა. გამოვიდა იოსები მეფისგან და გახდა მეორე მეფე ეგვიპტეში.

39 და მისცა მეფემ იოსებს ასი მსახური, რათა ემსახურათ მის სახლში; იოსებმაც გაგზავნა და იყიდა მრავალი მსახური და ისინი იოსების სახლში დარჩნენ.
40 იოსებმა ააშენა თავისთვის დიდებული სახლი, სამეფო სახლების მსგავსი, მეფის სასახლის წინ; და ააშენა სახლში დიდი ტაძარი, ძალიან მოხდენილი შესახედაობისა და მისი საცხოვრებლად მოსახერხებელი; სამი წელი დასჭირდა იოსებს თავისი სახლის აშენებას.
41 და გაიკეთა იოსებმა თავისთვის დიდებული ტახტი, ოქროსა და ვერცხლისგან, და მოპირკეთება იგი ონიქსისა და ბადელიუმით, და გააკეთა მასზე მთელი ეგვიპტის ქვეყნის ხატი და ეგვიპტის მდინარის ხატი, რომელიც მთელ ეგვიპტის მიწას რწყავს; და იოსები მყარად იჯდა თავის ტახტზე თავის სახლში და უფალმა გაზარდა იოსების სიბრძნე.
42. ეგვიპტის ყველა მკვიდრს, ფარაონის მსახურებსა და მის მთავრებს ძალიან უყვარდათ იოსები, რადგან ეს უფლისგან იყო იოსებისთვის.
43 იოსებს ჰყავდა საომარი ლაშქარი, ორმოცი ათას ექვსასი კაცისგან შემდგარი, შეიარაღებული, რათა დახმარებოდნენ მეფეს და იოსებს მტრის წინააღმდეგ, გარდა მეფის მსახურებისა, მისი მსახურებისა და უთვალავი ეგვიპტის მკვიდრებისა.
44 და მისცა იოსებმა თავის ძლიერ მეომრებს და მთელ თავის ლაშქარს ფარები და შუბები, ქუდები, ჯავშნები და ქვები შურდულის სასროლად.

თავი 50

1. იმ დროს თარშიშელები ისმაელის ძეებთან მივიდნენ და ომი გამოუცხადეს მათ. თარშიშელები ისმაელელებს დიდი ხნის განმავლობაში ძარცვავდნენ.
2. ისმაელის ძენი მცირერიცხოვანნი იყვნენ იმ დღეებში და ვერ სძლიეს თარშიშის ძეთ და საშინლად ჩაგრავდნენ.
3. გაუგზავნეს ისმაელიტების უხუცესებმა ეგვიპტის მეფეს წერილი და უთხრეს: „გაგზავნე შენს მორჩილებთან, მხედრები და ჯარები, რათა დაგვეხმარონ თარშიშის ძეებთან ბრძოლაში, რადგან დიდი ხანია ვანადგურებთ მათ“.
4 და გაგზავნა ფარაონმა იოსები მასთან ერთად მყოფი ძლევამოსილი ხალხითა და ლაშქრით, ასევე თავისი ძლევამოსილი ხალხი მეფის სასახლიდან.
5 და წავიდნენ ისინი ხავილას ქვეყანაში ისმაელის ძეებთან, რათა დახმარებოდნენ მათ თარშიშის ძეების წინააღმდეგ. და შეებრძოლნენ ისმაელის ძეები თარშიშის ძეებს. დაამარცხა იოსებმა თარშიშელები და დაიმორჩილა მთელი მათი ქვეყანა. ისმაელის ძენი დღემდე იქ ცხოვრობენ.
6. როცა თარშიშის ქვეყანა დაიმორჩილა, ყველა თარშიშელი გაიქცა და თავისი ძმების, იავანის ძეების, საზღვარზე მივიდა. იოსები კი თავისი ძლიერი მეომრებითა და ლაშქრითურთ ეგვიპტეში დაბრუნდა, არც ერთი კაცი არ დარჩენილა.
7. წლის შემობრუნებისას, იოსების ეგვიპტეზე მეფობის მეორე წელს, უფალმა შვიდი წლის განმავლობაში დიდი უხვად მისცა ქვეყანას, როგორც იოსებმა თქვა, რადგან შვიდი წლის განმავლობაში აკურთხა უფალმა დედამიწის მთელი მოსავალი იმ დღეებში; ჭამდნენ და ძლიერ გაძღნენ.
8. იმ დროს იოსებს ჰყავდათ ზედამხედველები, რომლებიც აგროვებდნენ კარგი წლების ყველა საკვებს, ყოველწლიურად აგროვებდნენ ხორბალს და იოსების საგანძურში ინახავდნენ.
9. როცა საჭმელს აგროვებდნენ, იოსებმა ბრძანა, რომ თავთავიანი მარცვლეული მოეტანათ და თან მინდვრის მიწის ნაწილიც მოეტანათ, რომ არ გაფუჭებულიყო.
10 და იოსები წლიდან წლამდე ასე იქცეოდა და ზღვის ქვიშასავით აგროვებდა მარცვლეულს უხვად, რადგან მისი მარაგი უზარმაზარი იყო და უთვალავი იყო.
11. ასევე, შვიდი კარგი წლის განმავლობაში ეგვიპტის ყველა მკვიდრმა დიდი რაოდენობით შეაგროვა ყველანაირი საკვები თავის საწყობებში, მაგრამ ისე არ მოიქცნენ, როგორც იოსები მოიქცა.
12 და მთელი საკვები, რომელიც იოსებმა და ეგვიპტელებმა შვიდი წლის განმავლობაში შეაგროვეს, მიწისთვის შვიდი წლის შიმშილობის მარაგად იყო მომარაგებული მთელი ქვეყნის შესანახად.
13 და ეგვიპტის მკვიდრებმა თითოეულმა თავისი საწყობი და სამალავი პურით აავსეს, რათა შიმშილობის დროს სარჩენად ჰქონოდათ.

14 და იოსებმა მთელი საჭმელი, რაც შეაგროვა, ეგვიპტის ყველა ქალაქში მოათავსა, დახურა ყველა საწყობი და მცველები დააყენა მათზე.
15. იოსების ცოლმა, ოსნათმა, პოტიფერას ასულმა, უშვა მას ორი ვაჟი: მენაშე და ეფრემი. ოცდათოთხმეტი წლის იყო იოსები, როცა შვა ისინი.
16 და გაიზარდნენ ყმაწვილები და მიჰყვებოდნენ მის გზას და მის მითითებებს, არ გადაუხვევიათ იმ გზიდან, რომელიც მამამ ასწავლა, არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ.
17. უფალი იყო ყმაწვილებთან და გაიზარდნენ და გაიგეს და გაიგეს ყოველი სიბრძნე და ყველა საქმე, რაც მათ მართავთ. მეფის ყველა მსახური და მისი დიდებულები ეგვიპტის მკვიდრნი ადიდებდნენ ყმაწვილებს და ისინი მეფის შვილებს შორის გაიზარდნენ.
18 და დასრულდა შვიდი წელიწადი, რომელიც მთელ ქვეყანაში იყო, და მათ შემდეგ შვიდი წელიწადი შიმშილი მოვიდა, როგორც იოსებმა თქვა, და შიმშილი გავრცელდა მთელ ქვეყანაში.
19 და დაინახა ეგვიპტის მთელმა ხალხმა, რომ შიმშილობა დაიწყო ეგვიპტის ქვეყანაში და გახსნა ეგვიპტის მთელმა ხალხმა თავისი ხორბლის საწყობები, რადგან შიმშილობამ იმძლავრა მათზე.
20 და იპოვეს მთელი საჭმელი, რაც მათ საწყობებში იყო, სავსე მწერებით და უვარგისი. შიმშილობა მძვინვარებდა მთელ ქვეყანაში და მივიდა ეგვიპტის ყველა მცხოვრები და შესძახა ფარაონს, რადგან შიმშილი მძიმე იყო მათთვის.
21 უთხრეს ფარაონს: „მიეცი საჭმელი შენს მსახურებს და რატომ უნდა დავიხოცოთ შიმშილით შენს თვალწინ, ჩვენ და ჩვენი ბავშვები?“
22 ფარაონმა უპასუხა მათ და უთხრა: „რატომ მეძახით? განა იოსებმა არ ბრძანა, რომ მარცვლეული შვიდი წლის განმავლობაში შიმშილობისთვის დაეგროვებინათ? რატომ არ მოუსმინეთ მის ხმას?
23. ეგვიპტის ხალხმა მეფეს ასე უპასუხა: „ცოცხალია შენი სული, ჩვენო ბატონო, შენმა მსახურებმა ყველაფერი შეასრულეს, რაც იოსებმა უბრძანა, რადგან შენმა მსახურებმა შვიდი წლის განმავლობაში თავიანთი მინდვრების მთელი მოსავალი შეაგროვეს და დღემდე საცავებში დაალაგეს“.
24. როცა შენს მსახურებს შიმშილობამ მოუსწრო, გავხსენით ჩვენი საწყობები და, აჰა, მთელი ჩვენი მოსავალი მწერებით იყო სავსე და საკვებად უვარგისი.
25. როდესაც მეფემ გაიგო ყველაფერი, რაც ეგვიპტის მკვიდრთ დაატყდა თავს, ძლიერ შეშინდა შიმშილის გამო და ძალიან შეძრწუნდა; და მიუგო მეფემ ეგვიპტის ხალხს: „რაც ეს ყველაფერი დაგემართათ, წადით იოსებთან და გააკეთეთ ყველაფერი, რასაც გეტყვით, ნუ დაარღვევთ მის ბრძანებას“.
26 და გავიდა ეგვიპტის მთელი ხალხი და მივიდა იოსებთან და უთხრა მას: მომეცი საჭმელი და რატომ უნდა დავიხოცოთ შენს წინაშე შიმშილით? რადგან შვიდი წლის განმავლობაში ვაგროვებდით მოსავალს, როგორც შენ უბრძანე, და ვინახავდით. ასე დაგვემართა.
27 და როდესაც იოსებმა მოისმინა ეგვიპტელთა ყველა სიტყვა და რაც მათ დაემართათ, გახსნა იოსებმა მოსავლის ყველა საწყობი და მიჰყიდა ეგვიპტელთა ერს.
28. შიმშილი გაძლიერდა მთელ ქვეყანაში, შიმშილი იყო ყველა ქვეყანაში, მაგრამ ეგვიპტის ქვეყანაში იყო მოსავალი გასაყიდად.
29 და მიდიოდა ეგვიპტის ყველა მცხოვრები იოსებთან ხორბლის საყიდლად, რადგან შიმშილობა მძვინვარებდა მათზე და მთელი მათი ხორბალი გაფუჭებული იყო. იოსები ყოველდღიურად ყიდდა მას ეგვიპტის ყველა ხალხზე.
30. გაიგეს ქანაანის ქვეყნის ყველა მცხოვრებმა, ფილისტიმელებმა, იორდანეს გაღმელებმა, აღმოსავლეთის ძეებმა და შორეული ქვეყნების ყველა ქალაქმა, რომ ეგვიპტეში პური იყო, და ყველანი ეგვიპტეში ჩავიდნენ პური რომ ეყიდათ, რადგან შიმშილობამ იმძლავრა მათზე.
31 და გახსნა იოსებმა მარცვლეულის საწყობები და ზედამხედველები დაადგინა მათზე, რომლებიც ყოველდღე იდგნენ და ყიდდნენ ყველას, ვინც კი მოვიდოდა.
32. იოსებმა იცოდა, რომ მისი ძმებიც ჩამოვიდოდნენ ეგვიპტეში ხორბლის საყიდლად, რადგან შიმშილი მძვინვარებდა მთელ დედამიწაზე. უბრძანა იოსებმა მთელ თავის ხალხს, რომ მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში გამოეცხადებინათ ეს ამბავი და თქვა:
33 მეფის, მისი მეორე მეფისა და მათი დიდებულების ნებაა, რომ ეგვიპტეში

მარცვლეულის ყიდვა მსურველმა ეგვიპტეში
თავისი მსახურები კი არ გაგზავნოს
საყიდლად, არამედ მისი ვაჟები და ასევე
ნებისმიერი ეგვიპტელი ან ქანაანელი,
რომელიც ეგვიპტეში მარცვლეულის
საყიდლიდან რომელიმე საწყობიდან გამოვა
და მთელ ქვეყანაში გაყიდის, მოკვდეს,
რადგან არავინ იყიდის, გარდა მისი სახლის
რჩენისა.
34 და ვინც ორ ან სამ პირუტყვს წაიყვანს,
სიკვდილით უნდა მოკვდეს, რადგან მხოლოდ
საკუთარი პირუტყვის წაყვანა შეუძლია
ადამიანს.
35 და დააყენა იოსებმა მცველები ეგვიპტის
კარიბჭესთან და უბრძანა მათ: „ვინც
ხორბლის საყიდლად მოვა, არ შემოუშვას,
სანამ მისი სახელი, მისი მამის სახელი და
მისი მამის მამის სახელი არ ჩაიწერება და
რაც დღისით ჩაიწერება, საღამოს
მომიგზავნეთ მათი სახელები, რომ ვიცოდე
მათი სახელები".
36 და დააყენა იოსებმა ზედამხედველები
მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში და უბრძანა მათ
ყველაფრის შესრულება.
37 და იოსებმა ყველაფერი ეს გააკეთა და
დაადგინა ეს წესები, რათა სცოდნოდა,
როდის მოვიდოდნენ მისი ძმები ეგვიპტეში
ხორბლის საყიდლად. და იოსების ხალხი
ყოველდღიურად აცხადებდა ეგვიპტეში ამ
სიტყვებისა და წესების მიხედვით,
რომლებიც იოსებმა დააწესა.
38. და გაიგო აღმოსავლეთისა და
დასავლეთის ქვეყნის ყველა მცხოვრებმა,
მთელი ქვეყნის, იმ წესებისა და სამართალის
შესახებ, რომლებიც იოსებმა დაადგინა
ეგვიპტეში. და მოდიოდნენ ქვეყნის კიდეების
მკვიდრნი და ყიდულობდნენ ხორბალს
ეგვიპტეში ყოველდღე, შემდეგ კი მიდიოდნენ.
39 და ეგვიპტის ყველა მთავარმა ისე მოიქცა,
როგორც იოსებმა უბრძანა. კარიბჭის
მცველები იწერდნენ ყველას სახელებს და
მამების სახელებს, ვინც კი ეგვიპტეში
მოდიოდა ხორბლის საყიდლად და
ყოველდღე საღამოობით მოჰყავდათ იოსების
წინაშე.

თავი 51

1. შემდეგ იაკობმა გაიგო, რომ ეგვიპტეში
მარცვლეული იყო და მოუწოდა თავის
შვილებს, რომ წასულიყვნენ ეგვიპტეში
მარცვლეულის საყიდლად, რადგან მათაც
შიმშილობა ჰქონდათ. ამიტომ დაუძახა თავის
შვილებს და უთხრა:
2. აჰა, გავიგე, რომ ეგვიპტეში პური არის და
მთელი ქვეყნის ხალხი იქ მიდის მის
საყიდლად. ახლა რატომ უნდა
დაკმაყოფილდეთ მთელი დედამიწის წინაშე?
ჩადით თქვენც ეგვიპტეში და გვიყიდეთ
ცოტაოდენი პური იქ მოსულთა შორის, რომ არ
დავიხოცოთ.
3 და ისმინეს იაკობის ძეთ მამის ხმა და
ადგნენ, რომ ეგვიპტეში ჩასულიყვნენ, რათა
ხორბალი ეყიდათ იქ მოსულ დანარჩენებს
შორის.
4. და უბრძანა მათ იაკობმა, მათმა მამამ, და
უთხრა: როცა ქალაქში შეხვალთ, ნუ შეხვალთ
ერთად ერთი კარიბჭით, ქვეყნის მკვიდრთა
გამო.
5. და წავიდნენ იაკობის ძენი და წავიდნენ
ეგვიპტეში. და ყველაფერი ისე მოიქცნენ
იაკობის ძენი, როგორც მამამ უბრძანა.
იაკობმა ბენიამინი არ გაგზავნა, რადგან თქვა:
„არ შეემთხვეს გზაზე უბედურება, როგორც
მისი ძმა". და წავიდა იაკობის ათი ძე.
6. გზაში მიმავალმა იაკობის ძეთ მოინანიეს
იოსების მიმართ ჩადენილი საქციელი და
ერთმანეთში უთხრეს: ვიცით, რომ ჩვენი ძმა
იოსები ეგვიპტეში ჩავიდა და ახლა იქ ვეძებთ,
სადაც წავალთ. თუ ვიპოვით, გამოსასყიდად
წავიყვანთ მისი ბატონისგან, თუ არა და
ძალით დავიღუპებით მისთვის.
7 და დაეთანხმნენ იაკობის ძენი ამ საქმეს და
გაძლიერდნენ იოსების გამო, რათა ეხსნათ
იგი მისი ბატონის ხელიდან. და წავიდნენ
იაკობის ძენი ეგვიპტეში; და როდესაც
მიუახლოვდნენ ეგვიპტეს, დაშორდნენ
ერთმანეთს და გაიარეს ეგვიპტის ათი
კარიბჭე. და კარიბჭის მცველებმა იმ დღეს
ჩაწერეს მათი სახელები და საღამოს
მიიყვანეს იოსებთან.
8. იოსებმა ქალაქის კარიბჭის მცველების
ხელიდან წაიკითხა სახელები და ნახა, რომ
მისი ძმები ქალაქის ათი კარიბჭით შევიდნენ.
იმ დროს იოსებმა ბრძანა, რომ მთელ
ეგვიპტის ქვეყანაში გამოეცხადებინათ ეს
ამბავი და თქვა:
9 გადით ყველა საწყობის მცველო, დახურეთ
ყველა მარცვლეულის საწყობი და მხოლოდ
ერთი დარჩეს ღია, რათა მოსულებმა
შეიძინონ იქიდან.

10. და იოსების ყველა მსახურმა ასე მოიქცა იმ დროს. დახურეს ყველა საწყობი და მხოლოდ ერთი დატოვეს ღია.
11. მისცა იოსებმა თავისი ძმების სახელები დაწერილი საწყობის ზედამხედველს და უთხრა: „ვინც შენთან მოვა ხორბლის საყიდლად, ჰკითხე სახელი და როცა ამ სახელების კაცები მოგივლენ, შეიპყარი ისინი და გაუშვი“. მათაც ასე მოიქცნენ.
12. და როდესაც იაკობის ძენი ქალაქში შევიდნენ, შეიკრიბნენ ქალაქში, რათა ეძებნათ იოსები, სანამ მარცვლეულს იყიდიდნენ.
13 და მივიდნენ მეძავთა გალავანთან და სამი დღე ეძებდნენ იოსებს მეძავთა გალავანში, რადგან ეგონათ, რომ იოსები მეძავთა გალავანში შევიდოდა, რადგან იოსები ძალიან ლამაზი და მოხდენილი იყო. იაკობის ძენი სამი დღე ეძებდნენ იოსებს და ვერ იპოვეს.
14. და კაცი, რომელიც ღია მაღაზიის ზედამხედველი იყო, ეძებდა სახელებს, რომლებიც იოსებმა მისცა, და ვერ იპოვა.
15 და შეუთვალა იოსებს: გავიდა სამი დღე და ის კაცები, რომელთა სახელებიც მომეცი, ჯერ არ მოსულან; გაგზავნა იოსებმა მსახურები მთელ ეგვიპტეში ამ კაცების მოსაძებნად და იოსებთან მოსაყვანად.
16. წავიდნენ იოსების მსახურები და შევიდნენ ეგვიპტეში, მაგრამ ვერ იპოვეს ისინი. წავიდნენ გოშენში, მაგრამ იქ აღარ იყვნენ. მივიდნენ რამსესის ქალაქში და ვერ იპოვეს ისინი.
17 და გაგზავნა იოსებმა თექვსმეტი მსახური თავისი ძმების საძებნელად. ისინი წავიდნენ და ქალაქის ოთხივე კუთხეში გაიფანტნენ. ოთხი მსახური შევიდა მეძავების სახლში და იპოვეს იქ ათი კაცი, რომლებიც თავიანთ ძმას ეძებდნენ.
18 და წაიყვანა ისინი ოთხმა კაცმა და მიიყვანეს მის წინაშე, თაყვანი სცეს მას მიწამდე. იოსები იჯდა თავის ტახტზე, თავის ტაძარში, შემოსილი დიდებული სამოსით, თავზე კი დიდი ოქროს გვირგვინი ედგა და ყველა ძლიერი კაცი იჯდა მის გარშემო.
19. და იხილეს იაკობის ძეებმა იოსები და მისი იერი, მშვენიერება და სახის ღირსება საოცრად მოეჩვენა მათ თვალში და კვლავ მიწამდე თაყვანი სცეს მას.
20 და იოსებმა დაინახა თავისი ძმები და იცნო ისინი, მაგრამ მათ ვერ იცნეს იგი, რადგან იოსები ძალიან დიდი იყო მათ თვალში, ამიტომ ვერ იცნეს იგი.
21 და უთხრა მათ იოსებმა: „საიდან ხართ?“ ყველამ უპასუხა: „შენი მსახურები ქანაანის ქვეყნიდან მოვიდნენ ხორბლის საყიდლად, რადგან შიმშილობაა მთელ დედამიწაზე; შენმა მსახურებმა გაიგეს, რომ ეგვიპტეში ხორბალი იყო და სხვა ხალხთან ერთად მოვიდნენ, რომ თავიანთი სარჩენად ხორბალი ეყიდათ.“
22. და მიუგო მათ იოსებმა და უთხრა: თუ საყიდლად მოხვედით, როგორც ამბობთ, რატომ შემოდიხართ ქალაქის ათი კარიბჭით? მხოლოდ ქვეყნის დასაზვერად მოხვედით.
23 და ყველამ ერთად უპასუხა იოსებს და უთხრეს: „არა, ბატონო ჩემო, მართალი ვართ, შენი მსახურები ჯაშუშები არ არიან, არამედ ხორბლის საყიდლად მოვედით, რადგან შენი მსახურები ყველანი ძმები არიან, ერთი კაცის შვილები ქანაანის ქვეყანაში. ჩვენმა მამამ გვიბრძანა და გვითხრა: როცა ქალაქში შეხვალთ, ნუ შეხვალთ ერთად ერთი კარიბჭით, ქვეყნის მკვიდრთა გამო“.
24 და კვლავ მიუგო მათ იოსებმა და უთხრა: „ეს არის ის, რაც გითხარით: თქვენ მოხვედით ქვეყნის დასაზვერად, ამიტომაც შემოიარეთ ქალაქის ათი კარიბჭე; მოხვედით ქვეყნის სიშიშვლის სანახავად.
25. ყველა, ვინც ხორბლის საყიდლად მოდის, თავისი გზით მიდის. თქვენ კი უკვე სამი დღეა იმ ქვეყანაში ხართ და რას აკეთებთ მეძავების გალავანში, სადაც უკვე სამი დღეა იმყოფებით? ჯაშუშებიც ასე იქცევიან.
26. უთხრეს იოსებს: შორს იყოს ჩვენი ბატონისგან ასე ლაპარაკი, რადგან თორმეტი ძმა ვართ, ჩვენი მამის, იაკობის, ძეები ქანაანის ქვეყანაში, ისააკისა, აბრაამის, ებრაელის ძის. აჰა, უმცროსი დღეს ჩვენს მამასთანაა ქანაანის ქვეყანაში, ერთი კი აღარ არის, რადგან დაკარგული იყო ჩვენგან და ვიფიქრეთ, იქნებ ამ ქვეყანაში იყოს. ამიტომ ვეძებთ მას მთელ ქვეყანაში და მეძავების სახლებშიც კი მივედით მის საძებნელად.
27. უთხრა მათ იოსებმა: „მაშ, მთელ დედამიწაზე ეძებდით მას, რომ მხოლოდ ეგვიპტე დაგვრჩა მის საძებნელად? რა უნდა ექნა შენს ძმას მეძავთა სახლებში, როცა ეგვიპტეში იყო? განა არ თქვი, რომ აბრაამის ძის, ისაკის ძეთაგანი ხარ? და რა უნდა ექნათ იაკობის ძეებს მეძავთა სახლებში?“

28. უთხრეს მას: რადგან გავიგეთ, რომ ისმაელელებმა მოგვპარეს იგი და გვითხრეს, რომ ეგვიპტეში გაყიდეს იგი. შენი მსახური, ჩვენი ძმა, ძალიან ლამაზი და მოხდენილი იყო. ვიფიქრეთ, რომ მეძავების სახლებში აღმოჩნდებოდა. ამიტომ წავიდნენ იქ შენი მსახურები მის საძებნელად და გამოსასყიდის მისაცემად.
29 იოსებმა კვლავ მიუგო მათ და უთხრა: „ტყუილს ლაპარაკობთ და ტყუილს ამბობთ, რომ აბრაამის ძენი ხართ! ფარაონს ვფიცავარ, ჯაშუშები ხართ და მეძავების სახლებში შეხვედით, რომ არ გაცნობილან.
30 და უთხრა მათ იოსებმა: „ახლა კი, თუ იპოვით მას და მისი ბატონი დიდ ფასს მოგთხოვთ, მისცემთ თუ არა მას?" მათ უთხრეს: „მოგეცემათ".
31 და უთხრა მათ: „თუ მისი ბატონი არ დათანხმდება მასთან დიდი საფასურის სანაცვლოდ განშორებას, რას უზამთ მის გამო?" მათ კი უპასუხეს: „თუ არ მოგვცემს, მოვკლავთ და ჩვენს ძმას წავიყვანთ და წავალთ".
32. უთხრა მათ იოსებმა: „ეს არის ის, რაც გითხარით: თქვენ ჯაშუშები ხართ, რადგან მოხვედით იმ ქვეყნის მკვიდრთა დასახოცად, რადგან გავიგეთ, რომ თქვენმა ორმა ძმამ დახოცა შექემის ყველა მცხოვრები ქანაანის ქვეყანაში თქვენი დის გამო და ახლა თქვენც მოხვედით ეგვიპტეში თქვენი ძმის გამო იმავეს გასაკეთებლად.
33 მხოლოდ ამით გავიგებ, რომ მართალი ხალხი ხართ, თუ თქვენ შორის ერთს გამოგზავნით, რომ თქვენი უმცროსი ძმა მამათქვენისგან წამოიყვანოს და აქ მომიყვანოს, და ამით გავიგებ, რომ მართალი ხართ.
34. იოსებმა სამოცდაათი კაცი დაიბარა და უთხრა მათ: წაიყვანეთ ეს კაცები და საპყრობილეში შეიყვანეთ.
35. წაიყვანეს ათი კაცი ძლიერმა კაცებმა, შეიპყრეს და საპყრობილეში ჩასვეს. სამი დღე დარჩნენ საპყრობილეში.
36. მესამე დღეს იოსებმა ისინი საპყრობილიდან გამოიყვანეს და უთხრა: თუ მართალი კაცები ხართ, ასე მოიქეცით, რომ იცოცხლოთ: თქვენი ერთ-ერთი ძმა საპყრობილეში იქნება გამოკეტილი, თქვენ კი წახვალთ და პურსაც წაიღებთ თქვენი სახლისთვის ქანაანის ქვეყანაში, ხოლო თქვენი უმცროსი ძმა მოიყვანეთ და აქ მომიყვანეთ, რათა ვიცოდე, რომ მართალი კაცები ხართ, როცა ამას გააკეთებთ.
37. გამოვიდა იოსები მათგან და შევიდა საძინებელში და დიდი ტირილით ატირდა, რადგან შეებრალა ისინი. დაიბანა სახე და დაბრუნდა მათთან. წაიყვანა მათგან სიმონი და ბრძანა მისი შეკვრა. მაგრამ სიმონს არ სურდა ამის გაკეთება, რადგან ის ძალიან ძლიერი კაცი იყო და ვერ შეკვროდნენ.
38 და მოუხმო იოსებმა თავის ძლიერ კაცებს და სამოცდაათი მამაცი კაცი გამოვიდა მის წინაშე გაშიშვლებული მახვილებით ხელში. და შეშინდნენ იაკობის ძენი მათ წინაშე.
39. უთხრა მათ იოსებმა: შეიპყარით ეს კაცი და ჩასვით საპყრობილეში, სანამ მისი ძმები არ მოვიდოდნენ მასთან. იოსების მამაცი ხალხი სასწრაფოდ მივიდნენ და ყველამ შეიპყრო სიმონი, რომ შეეკრათ. სიმონმა დიდი და საშინელი კივილი გამოსცა და ძახილი შორიდან გაისმა.
40 და შეშინდა იოსების ყველა მამაცი ვაჟკაცი კივილის ხმაზე, პირქვე დაემხნენ, ძლიერ შეშინდნენ და გაიქცნენ.
41 და გაიქცა იოსებთან მყოფი ყველა კაცი, რადგან ძალიან შეეშინდათ საკუთარი სიცოცხლის. მხოლოდ იოსები და მისი ძე მენაშე დარჩნენ იქ. იხილა იოსების ძემ მენაშემ სიმონის ძალა და ძლიერ განრისხდა.
42 და წამოდგა მენაშე, იოსების ძე, სიმონთან და მძიმედ დაარტყა მენაშემ სიმონს მუშტი კისერში და სიმონს რისხვა დაემშვიდობა.
43 და შეიპყრო მენაშემ სიმონი, ძალად შეიპყრო, შეკრა და საპყრობილეში შეიყვანა. და გაოცდა იაკობის ყველა ვაჟი ყმაწვილის საქციელით.
44. უთხრა სიმონმა თავის ძმებს: არავინ თქვას, რომ ეს ეგვიპტელის დასჯაა, არამედ ეს ჩემი მამის სახლის დასჯაა.
45 ამის შემდეგ იოსებმა ბრძანა, მოეხმოთ საწყობის ზედამხედველი, რათა ტომრები იმდენი ხორბლით აევსო, რამდენის ტარებაც შეეძლოთ, თითოეულის ფული თავის ტომარაში ჩაედო და გზის სამყოფელი მიეცათ. ასეც მოექცა მათ.
46. უბრძანა მათ იოსებმა და უთხრა: „ფრთხილად იყავით, რომ არ დაარღვიოთ ჩემი ბრძანება და არ მოიყვანოთ თქვენი ძმა, როგორც გითხარით. როცა აქ მომიყვანთ თქვენს ძმას, მაშინ გავიგებ, რომ მართალი ხალხი ხართ და ივაჭრებთ ამ ქვეყანაში;

დაგიბრუნებთ თქვენს ძმას და მშვიდობით დაუბრუნდებით თქვენს მამას.“
47 და ყველამ მიუგო და თქვა: როგორც ჩვენი ბატონი იტყვის, ისე მოვიქცევით. და მიწამდე თაყვანი სცეს მას.
48 და ასწია თითოეულმა თავისი მარცვლეული თავის სახედარზე და გაემართნენ ქანაანის ქვეყანაში წასასვლელად მამასთან; და მივიდნენ სასტუმროში და გაშალა ლევიმ თავისი ტომარა, რომ სახედარისთვის საკვები მიეცა. და ხედავს, რომ მისი სრული წონის ფული ჯერ კიდევ ტომარაში ედო.
49. ძლიერ შეშინდა კაცი და უთხრა თავის ძმებს: „ვერცხლი დამიბრუნეს და, აჰა, ჩემს ტომარაშია“. ძლიერ შეშინდნენ კაცები და თქვეს: „ეს რა გვიყო ღმერთმა?“
50. ყველამ თქვა: სად არის უფლის წყალობა ჩვენს მამებთან, აბრაამთან, ისააკთან და იაკობთან, რომ უფალმა დღეს ეგვიპტის მეფის ხელში ჩაგვაგდო, რათა ჩვენს წინააღმდეგ შეთქმულება მოეხდინა?
51. უთხრა მათ იუდამ: ჩვენ ნამდვილად ცოდვილები ვართ უფლის, ჩვენი ღმერთის წინაშე, რომ გავყიდეთ ჩვენი ძმა, ჩვენი ხორცი. რატომ ამბობთ: სად არის უფლის წყალობა ჩვენს მამებთან?
52. უთხრა მათ რეუბენმა: არ გითხარით, ნუ შესცოდავთ ყმაწვილს-მეთქი და არ მომისმინეთ? ახლა ღმერთი მოგვთხოვს მას. როგორ ბედავთ თქმას: სად არის უფლის წყალობა ჩვენს მამებთან, როცა თქვენ შესცოდეთ უფალს?
53 და ღამე გაათიეს იმ ადგილას. დილით ადრე ადგნენ და პური დატვირთეს ვირებს, წაიყვანეს და წავიდნენ, ქანაანის ქვეყანაში, მათი მამის სახლში მივიდნენ.
54 და გამოვიდა იაკობი და მისი სახლი თავისი შვილების შესახვედრად. და დაინახა იაკობმა და აჰა, მათი ძმა სიმონი არ იყო მათთან. და უთხრა იაკობმა თავის შვილებს: სად არის თქვენი ძმა სიმონი, რომელსაც ვერ ვხედავ? და უამბეს მისმა შვილებმა ყველაფერი, რაც შეემთხვათ ეგვიპტეში.

თავი 52

1 და შევიდნენ სახლში და გახსნეს ყველამ თავისი ტომარა და დაინახეს, რომ ყველას ფულის შეკვრა ედო იქ. ამიტომ ძალიან შეშინდნენ ისინი და მათი მამა.
2. და უთხრა მათ იაკობმა: ეს რა მიყავით? თქვენი ძმა იოსები გავგზავნე თქვენი ჯანმრთელობის შესამოწმებლად და მითხარით: ველურმა მხეცმა შეჭამა იგი.
3. სიმონი თქვენთან ერთად წავიდა საჭმლის საყიდლად და თქვენ ამბობთ, რომ ეგვიპტის მეფემ ციხეში გამოკეტა იგი; გსურთ ბენიამინიც წაიყვანოთ მისი სიკვდილისთვის და ჩემი ჭაღარა მწუხარებით საფლავში ჩაიყვანოთ ბენიამინისა და მისი ძმის, იოსების გამო.
4 ამიტომ, ახლა ჩემი შვილი არ წამოვა თქვენთან ერთად, რადგან მისი ძმა მოკვდა და მარტო დარჩა; და შეიძლება უბედურება დაატყდეს თავს იმ გზაზე, რომლითაც წახვალთ, როგორც მისი ძმა დაემართა.
5. უთხრა რეუბენმა მამამისს: თუ შენს შვილს არ მოვიყვან და არ დაგადგინებ, ჩემს ორ ვაჟს მოკლავ. იაკობმა კი უთხრა თავის ვაჟებს: დარჩით აქ და ნუ ჩახვალთ ეგვიპტეში, რადგან ჩემი შვილი არ ჩავა თქვენთან ერთად ეგვიპტეში და არ მოკვდება როგორც თავისი ძმა.
6. უთხრა მათ იუდამ: თავი შეიკავეთ მისგან, სანამ მარცვლეული არ ამოიწურება. მაშინ გეტყვით: წაიყვანეთ თქვენი ძმა, როცა შიმშილისგან საფრთხეში აღმოჩნდება მისი სიცოცხლე და მისი სახლის სიცოცხლე.
7 და იმ დღეებში შიმშილობა მძვინვარებდა მთელ ქვეყანაში და მთელი ქვეყნის ხალხი მიდიოდა და მოდიოდა ეგვიპტეში საკვების საყიდლად, რადგან შიმშილი ძალიან მძვინვარებდა მათ შორის. და იაკობის ძენი დარჩნენ ქანაანში ერთი წელი და ორი თვე, სანამ მათი მარცვლეული არ ამოიწურებოდა.
8. და იყო, რომ მას შემდეგ, რაც მათი მარცვლეული ამოიწურა, იაკობის მთელი სახლი შიმშილით შეპყრობილი იყო; იაკობის ძეების ყველა ჩვილი შეიკრიბა და მიუახლოვდა იაკობს, შემოეხვია მას და უთხრეს: მომეცი პური და რატომ უნდა დავიხოცოთ ყველანი შიმშილით შენს წინაშე?
9. გაიგო იაკობმა თავისი შვილის შვილების სიტყვები და დიდი ტირილით ატირდა. შეებრალა ისინი. დაუძახა იაკობმა თავის შვილებს და ყველანი მივიდნენ და მის წინაშე დასხდნენ.
10. და უთხრა მათ იაკობმა: ნუთუ არ გინახავთ, როგორ ტირიან დღეს თქვენი შვილები ჩემზე და მეუბნებიან: მოგვეცით პური, მაგრამ აღარ

არის? ახლა კი დაბრუნდით და გვიყიდეთ ცოტაოდენი საჭმელი.
11. მიუგო იუდამ მამამისს და უთხრა: თუ ჩვენს ძმას გამოგვყვები, ჩავალთ და ხორბალს ვიყიდით; თუ არ გამოგვიგზავნი, არ წავალთ, რადგან ეგვიპტის მეფემ გვიბრძანა: ვერ იხილავთ ჩემს სახეს, თუ თქვენი ძმა თქვენთან არ იქნება, რადგან ეგვიპტის მეფე ძლიერი და ძლევამოსილი მეფეა; და აჰა, თუ ჩვენ მასთან ჩვენი ძმის გარეშე წავალთ, ყველანი დავიხოცებით.
12 განა არ იცი და არ გსმენია, რომ ეს მეფე ძალიან ძლიერი და ბრძენია და მთელ დედამიწაზე მისი მსგავსი არ არის? აჰა, ჩვენ ვნახეთ დედამიწის ყველა მეფე და არ გვინახავს ამ მეფის, ეგვიპტის მეფის მსგავსი. დედამიწის ყველა მეფეს შორის არავინაა ფილისტიმელთა მეფე აბიმელექსზე დიდი, მაგრამ ეგვიპტის მეფე მასზე დიდი და ძლიერია და აბიმელექი მხოლოდ მის ერთ-ერთ მსახურს შეიძლება შევადაროთ.
13 მამაო, შენ არ გინახავ მისი სასახლე და ტახტი და მის წინაშე მდგომი ყველა მისი მსახური; შენ არ გინახავ ეს მეფე თავის ტახტზე, დიდებულად და სამეფო გარეგნობით, სამეფო სამოსში გამოწყობილი და თავზე დიდი ოქროს გვირგვინით; შენ არ გინახავ ის პატივი და დიდება, რომელიც ღმერთმა მიანიჭა მას, რადგან მთელ დედამიწაზე არ არის მისი მსგავსი.
14 მამაო, შენ არ გინახავ სიბრძნე, გაგება და ცოდნა, რომელიც ღმერთმა მისცა მის გულში და არც მისი ტკბილი ხმა გსმენია, როცა ის გველაპარაკებოდა.
15 არ ვიცით, მამაო, ვინ აუწყა მას ჩვენი სახელები და ყველაფერი, რაც ჩვენ დაგვმართა, მაგრამ შენს შემდეგაც იკითხა: ცოცხალია შენი მამა და კარგად არის?
16 არ გინახავთ, როგორ აწესრიგებდა ის ეგვიპტის მმართველობის საქმეებს ფარაონისთვის, თავისი ბატონისთვის, კითხვის გარეშე; არ გინახავთ ის შიში და შიში, რომელიც მან ყველა ეგვიპტელს დანერგა.
17. როდესაც მისგან წამოვედით, დავემუქრეთ, რომ ეგვიპტესაც ისევე მოვექცეოდით, როგორც ამორეველთა დანარჩენ ქალაქებს. ძალიან გავბრაზდით მისი ყველა სიტყვის გამო, რომელიც მან ჩვენზე, როგორც ჯაშუშებზე თქვა. ახლა, როდესაც ისევ მის წინაშე წარვდგებით, მისი შიში ყველას დაგვატყვევებს და ვერც ერთი ჩვენგანი ვერ შეძლებს მასთან არც მცირე და არც დიდი რამის თქმას.
18. ახლა კი, მამაო, გამოგვყევი ყმაწვილი ჩვენთან ერთად, რომ ჩავიდეთ და გვიყიდოთ საჭმელი, რომ არჩენდეთ და შიმშილით არ დავიხოცოთ. თქვა იაკობმა: „რატომ გამიკეთე ასეთი ბოროტება, რომ მეფეს უთხარი, რომ ძმა გყავს? რა მიყავი?“
19. უთხრა იუდამ იაკობს, თავის მამას: მომეცი ყმაწვილი და ავდგეთ, ჩავიდეთ ეგვიპტეში, ვიყიდოთ პური და დავბრუნდეთ; და როცა დავბრუნდებით, თუ ყმაწვილი ჩვენთან არ იქნება, შენი ბრალი სამუდამოდ მე მეკისრება.
20. ხომ არ გინახავს, როგორ ტირიან ჩვენი ჩვილები შიმშილით შენზე? შენს ხელში არ არის ძალა მათი დაძღომისთვის? ახლა კი შენი შეწყალება გამოიჩინე მათ მიმართ და გამოგვიგზავნე ჩვენი ძმა ჩვენთან ერთად და წავიდეთ.
21. რადგან როგორ გამოვლინდება შენზე უფლის სიკეთე ჩვენი წინაპრების მიმართ, როცა ამბობ, ეგვიპტის მეფე წაიყვანს შენს შვილს? უფალს ვფიცავარ, არ მივატოვებ მას, სანამ არ მოვიყვან და არ დავდებ შენს წინაშე. ილოცე ჩვენთვის უფლის მიმართ, რომ სიკეთით მოგვექცეს და კეთილად და კეთილად მიგვიღოს ეგვიპტის მეფისა და მისი ხალხის წინაშე, რადგან რომ არ დაგვეყოვნა, მეორედ დავბრუნდებოდით შენს შვილთან ერთად.
22. და უთხრა იაკობმა თავის შვილებს: მე მჯერა უფალ ღმერთისა, რომ გიხსნით და მოგანიჭებთ წყალობას ეგვიპტის მეფისა და ყველა მისი კაცის წინაშე.
23 ახლა კი ადექი და მიდი იმ კაცთან და აიღე მისთვის ძღვენი, რაც კი ქვეყანაშია შესაძლებელი და მიუტანე მის წინაშე. ყოვლადძლიერმა ღმერთმა მოგანიჭოს წყალობა მის წინაშე და გამოგიგზავნოს ბენიამინი და სიმონი, შენი ძმები.
24 ადგა ყველა კაცი და წაიყვანეს მათი ძმა ბენიამინი, ხელში დიდი ძღვენი წაიღეს ქვეყნის საუკეთესო ნივთებიდან და ვერცხლის ორმაგი ულუფაც.
25. მკაცრად უბრძანა იაკობმა თავის შვილებს ბენიამინის შესახებ და უთხრა: ფრთხილად იყავით მისგან გზაზე, რომელსაც მიდიხართ და ნუ განშორდებით მას გზაზე და არც ეგვიპტეში.
26. და წამოდგა იაკობი შვილებისგან, გაშალა ხელები და ილოცა უფლის მიმართ თავისი

შვილების გამო და თქვა: უფალო, ცისა და
მიწის ღმერთო, გაიხსენე შენი აღთქმა ჩვენს
მამასთან, აბრაამთან, გაიხსენე ის ჩემს
მამასთან, ისაკთან, და მოწყალე იყავი ჩემი
შვილების მიმართ და ნუ ჩააგდებ ისინი
ეგვიპტის მეფის ხელში. გევედრები, ღმერთო,
შენი წყალობის გულისთვის, და გამოისყიდე
ყველა ჩემი შვილი და იხსენი ისინი ეგვიპტის
ხელიდან, და გაუგზავნე მათ მათი ორი ძმა.
27. და აღაპყრო იაკობის ძეთა ყველა ცოლმა
და მათმა შვილებმა თვალები ცისკენ და
ყველანი ტიროდნენ უფლის წინაშე და
შეჰღაღადეს მას, რათა ეხსნა მათი მამები
ეგვიპტის მეფის ხელიდან.
28. დაწერა იაკობმა ეგვიპტის მეფისთვის
ჩანაწერი და მისცა იუდას ხელში და თავის
შვილებს ეგვიპტის მეფისთვის, და თქვა:
29 შენი მსახურისგან, იაკობისაგან, ისააკისა,
აბრაამის ძისა, ებრაელისა, ღვთის
მთავარისგან, ძლიერი და ბრძენი მეფისა,
საიდუმლოთა გამცხადებლისა, ეგვიპტის
მეფისა, მოკითხვა.
30. იცოდეს ჩემმა ბატონმა, ეგვიპტის მეფემ,
რომ შიმშილობამ გაგვიძლიერა ქანაანის
ქვეყანაში და გამოგიგზავნე ჩემი შვილები,
რომ შენგან ცოტაოდენი საჭმელი გვეყიდა
ჩვენი სარჩენად.
31 რადგან ჩემმა ვაჟებმა შემომხვიეს გარს და
მე, ძალიან მოხუცებულს, თვალით ვეღარ
ვხედავ, რადგან თვალები დამიმძიმდა
სიბერისგან და ყოველდღიური ტირილით
ვტირი ჩემს ძეზე, იოსებზე, რომელიც ჩემგან
დაიკარგა. ვუბრძანე ჩემს ვაჟებს, რომ
ეგვიპტეში მოსვლისას ქალაქის კარიბჭეში არ
შესულიყვნენ იმ ქვეყნის მკვიდრთა გამო.
32 და ასევე ვუბრძანე მათ, რომ ეგვიპტეში
წასულიყვნენ ჩემი ძის, იოსების საძებნელად,
იქნებ იქ ეპოვათ იგი, და ასეც მოიქცნენ, შენ
კი ისინი ქვეყნის ჯაშუშებად ჩათვალე.
33 განა არ გვსმენია შენზე, რომ ფარაონის
სიზმარი აუხსენი და სიმართლე ელაპარაკე
მას? როგორ არ იცი შენი სიბრძნით, ჩემი
შვილები ჯაშუშები არიან თუ არა?
34. ახლა კი, ჩემო ბატონო და მეფეო, აჰა, მე
შენს წინ გამოვგზავნე ჩემი შვილი, როგორც
ჩემს შვილებს უთხარი; გევედრები,
დააკვირდი მას, სანამ მშვიდობით არ
დაბრუნდება ჩემთან თავის ძმებთან ერთად.
35. რადგან არ იცი ან არ გსმენია, რა უყო
ჩვენმა ღმერთმა ფარაონს, როცა წაიყვანა
დედაჩემი სარა, და რა უყო აბიმელექს,
ფილისტიმელთა მეფეს მის გამო, და რა უყო
ჩვენმა მამამ, აბრაამმა, ელამის ცხრა მეფეს,
როგორ დაამარცხა ყველა მათგანი
მცირერიცხოვანი ხალხით, რომლებიც მასთან
იყვნენ?
36. და რა უყავით ჩემმა ორმა ძემ, სიმეონმა
და ლევიმ, ამორეველთა რვა ქალაქს, როგორ
გაანადგურეს ისინი მათი დის, დინას გამო?
37 და ასევე, თავიანთი ძმის, ბენიამინის გამო,
ანუგეშებდნენ თავს მისი ძმის, იოსების
დაკარგვის გამო; რას იზამენ მისთვის, როცა
დაინახავენ, რომ რომელიმე ხალხის ხელი
სძლევს მათ მის გამო?
38. განა არ იცი, ეგვიპტის მეფეო, რომ ღვთის
ძალა ჩვენთანაა და რომ ღმერთი ყოველთვის
ისმენს ჩვენს ვედრებას და არ გვტოვებს
ყოველ დღე?
39. როცა ჩემმა შვილებმა მითხრეს შენი
მათდამი მსახურების შესახებ, შენს გამო არ
შევევედრე უფალს, რადგან მაშინ
დაიღუპებოდი შენს ხალხთან ერთად, სანამ
ჩემი შვილი ბენიამინი შენს წინაშე
მოვიდოდა. მეგონა, რომ რადგან ჩემი შვილი
სიმონი შენს სახლში იყო, იქნებ სიკეთით
მოქცეულიყავი მისთვის, ამიტომ არ გაგიკეთე
ეს საქმე.
40. აჰა, ბენიამინი, ჩემი ძე, მოდის შენთან
ჩემს ვაჟებთან ერთად. გაუფრთხილდი მას და
მიაპყარი თვალი, და მაშინ ღმერთი
დააპყრობს თვალს შენზე და მთელ შენს
სამეფოზე.
41. ახლა ყველაფერი გითხარი, რაც გულში
მაქვს. აჰა, ჩემი შვილები მოდიან შენთან
თავიანთ ძმასთან ერთად. გამოიკვლიე
მთელი დედამიწის სახე მათთვის და
მშვიდობით გაუშვი ისინი თავიანთ ძმებთან
ერთად.
42 და იაკობმა ეს ჩანაწერები თავის შვილებს
გადასცა იუდას, რათა ეგვიპტის მეფისთვის
გადაეცათ.

თავი 53

1 და ადგნენ იაკობის ძენი და წაიყვანეს
ბენიამინი და მთელი შესაწირავი, და
წავიდნენ და მივიდნენ ეგვიპტეში და
წარდგნენ იოსების წინაშე.
2 და დაინახა იოსებმა თავისი ძმა ბენიამინი
მათთან ერთად და მიესალმა მათ. და
მივიდნენ ეს კაცები იოსების სახლში.

3. იოსებმა უბრძანა თავისი სახლის მოურავს, რომ თავისი ძმებისთვის საჭმელი მიეცა და მანაც ასეც მოიქცა.
4 შუადღისას იოსებმა კაცები ბენიამინთან ერთად დაიბარა და უამბეს იოსების სახლის ზედამხედველს ტომრებში დაბრუნებული ვერცხლის შესახებ. მან უთხრა მათ: კარგად იქნებით, ნუ გეშინიათ! და მათი ძმა, სიმონი, მოიყვანა მათთან.
5. და უთხრა სიმონმა თავის ძმებს: ეგვიპტელთა ბატონმა დიდი სიკეთით მომექცა, არ დამაპატიმრა, როგორც თქვენი თვალით ნახეთ, რადგან ქალაქიდან გამოსვლისას გამათავისუფლა და სიკეთით მომექცა თავის სახლში.
6 და ხელი მოჰკიდა იუდამ ბენიამინს და მივიდნენ იოსების წინაშე და მიწამდე თაყვანი სცეს მას.
7 და მისცეს კაცებმა საჩუქარი იოსებს და ყველანი მის წინ დასხდნენ. ჰკითხა მათ იოსებმა: კარგად ხართ თქვენ, კარგად არიან თქვენი შვილები, კარგად არის თქვენი მოხუცი მამა? მათ უპასუხეს: კარგად არის. და აიღო იუდამ იაკობის მიერ გამოგზავნილი ჩანაწერი და იოსებს მისცა ხელში.
8. წაიკითხა იოსებმა წერილი და იცოდა მამის ნაწერი, ტირილი მოუნდა და შევიდა შიდა ოთახში, დიდი ტირილით ატირდა და გავიდა.
9 და ასწია თვალები და დაინახა თავისი ძმა ბენიამინი. და თქვა: ეს არის თქვენი ძმა, რომელზეც მელაპარაკეთ? და მივიდა ბენიამინი იოსებთან, დაადო იოსებმა ხელი თავზე და უთხრა: ღმერთმა შეგიწყალოს, შვილო.
10. და როდესაც იოსებმა დაინახა თავისი ძმა, დედის შვილი, კვლავ მოუნდა ტირილი. შევიდა ოთახში და იქ ატირდა. დაიბანა პირი და გავიდა, ტირილი შეიკავა და თქვა: „მოამზადეთ საჭმელი“.
11 იოსებს ჰქონდა თასი, რომლითაც სვამდა; ვერცხლისგან იყო დამზადებული, ონიქსის ქვებითა და ბდელიუმით მოჭედილი. დაჰკრა იოსებმა თასი ძმების თვალწინ, როცა ისინი მასთან ერთად ისხდნენ სადილად.
12. უთხრა იოსებმა კაცებს: ამ სასმისით ვიცი, რომ პირმშო რეუბენი, სიმონი, ლევი, იუდა, ისაქარი და ზებულონი ერთი დედის შვილები არიან. დაჯექით თქვენი შთამომავლობისამებრ საჭმელად.
13 და დანარჩენებიც მათი შთამომავლობის მიხედვით დაალაგა და თქვა: ვიცი, რომ ამ თქვენს უმცროს ძმას ძმა არ ჰყავს და მეც, ისევე როგორც მას, ძმა არ მყავს; ამიტომ, ჩემთან ერთად დაჯდება სადილად.
14 და ბენიამინი ავიდა იოსების წინაშე და დაჯდა ტახტზე. კაცებმა იოსების საქმეები დაინახეს და გაოცდნენ; კაცებმა იოსებთან ერთად ჭამეს და სვეს იმ დროს. შემდეგ მან საჩუქრები მისცა მათ. იოსებმა ერთი საჩუქარი მისცა ბენიამინს. მანასემ და ეფრემმაც იხილეს თავიანთი მამის საქმეები და საჩუქრები მიართვეს მას. ოსნათმა ერთი საჩუქარი მისცა მას, და ეს ხუთი საჩუქარი იყო ბენიამინის ხელში.
15. და მიუტანა მათ იოსებმა ღვინო დასალევად, მაგრამ მათ არ ისურვეს დალევა და თქვეს: იოსების დაკარგვის დღიდან არც ღვინო დაგვილევია და არც გემრიელი საჭმელი გვიჭამია.
16 და შეჰფიცა მათ იოსებმა, და ძლიერ შეაკავა ისინი და უხვად დალიეს მასთან ერთად იმ დღეს. შემდეგ იოსები მიუბრუნდა თავის ძმას, ბენიამინს, რომ ელაპარაკა მასთან. ბენიამინი კი ჯერ კიდევ იჯდა ტახტზე იოსების წინაშე.
17 და უთხრა მას იოსებმა: „შვილები გყოლია?“ მან თქვა: „ათი ვაჟი ჰყავს შენს მსახურს და აი, მათი სახელები: ბელა, ბექერი, აშბალი, გერა, ნაამანი, აქი, როში, მუფიმი, კუფიმი და ორდი. მე მათ ჩემი ძმის სახელი დავარქვი, რომელიც არ მინახავს.
18 და უბრძანა მათ, მოეტანათ მისთვის ვარსკვლავების რუკა, რომლითაც იოსებმა იცოდა ყველა დრო, და იოსებმა უთხრა ბენიამინს: გამიგია, რომ ებრაელები ყველანაირ სიბრძნეს იცნობენ, შენ იცი რამე ამის შესახებ?
19 და თქვა ბენიამინმა: შენმა მსახურმაც იცის მთელი ის სიბრძნე, რაც მამაჩემმა მასწავლა. იოსებმა კი ბენიამინს უთხრა: შეხედე ამ იარაღს და გაიგე, სად არის შენი ძმა იოსები ეგვიპტეში, რომელიც თქვი, რომ ეგვიპტეში ჩავიდა.
20 და ბენიამინმა დაინახა ეს ინსტრუმენტი ცის ვარსკვლავების რუკაზე და ბრძენი გახდა და ჩახედა მასში, რათა გაეგო, სად იყო მისი ძმა. ბენიამინმა მთელი ეგვიპტის მიწა ოთხ ნაწილად დაყო და აღმოაჩინა, რომ მის წინ ტახტზე მჯდომი მისი ძმა იოსები იყო. ბენიამინი დიდად გაოცდა. როდესაც იოსებმა დაინახა, რომ მისი ძმა ბენიამინი ასე

გაოცებული იყო, უთხრა ბენიამინს: რა ნახე
და რატომ ხარ გაოცებული?
21 და უთხრა ბენიამინმა იოსებს: ამით ვხედავ,
რომ იოსები, ჩემი ძმა, აქ, ჩემთან ერთად ზის
ტახტზე. და უთხრა მას იოსებმა: მე ვარ
იოსები, შენი ძმა, ნუ გაუმხელ ამას შენს ძმებს;
აჰა, მე გამოგიგზავნი მათთან ერთად, როცა
ისინი წავლენ, და ვუბრძანებ, რომ ქალაქში
დააბრუნონ და მე წაგიყვან მათგან.
22 და თუ ისინი სიცოცხლეს გაბედავენ და
შენთვის იბრძოლებენ, მაშინ მე გავიგებ, რომ
მოინანიეს ის, რაც გამიკეთეს და მე
გავუცხადებ მათ თავს, და თუ ისინი
მიგატოვებენ, როცა წაგიყვან, მაშინ დარჩები
ჩემთან და მე ვიჩხუბებ მათთან და წავლენ,
მე კი მათთვის ცნობილი არ გავხდები.
23 იმ დროს იოსებმა უბრძანა თავის მოახლეს,
რომ მათი ტომრები საჭმლით აევსო,
თითოეულის ვერცხლი ტომარაში ჩაედო,
თასი ბენიამინის ტომარაში ჩაედო და გზის
საჭმელი მიეცათ. ასეც მოექცნენ.
24 მეორე დღეს ადგნენ დილით ადრე კაცები,
დატვირთეს ვირები ხორბლით და წავიდნენ
ბენიამინთან ერთად და წავიდნენ ქანაანის
ქვეყანაში თავიანთ ძმასთან, ბენიამინთან
ერთად.
25 ისინი ჯერ კიდევ არ იყვნენ შორს
წასულები ეგვიპტიდან, როდესაც იოსებმა
უბრძანა მის სახლის ზედამხედველს: „ადექი,
დაედევნე ამ კაცებს, სანამ ეგვიპტიდან შორს
წავლენ და უთხარი მათ: რატომ მოიპარეთ
ჩემი ბატონის თასი?
26 და ადგა იოსების მოახლე, მივიდა მათთან
და უთხრა მათ იოსების ყველა სიტყვა; და
როდესაც ეს გაიგეს, ძალიან განრისხდნენ და
თქვეს: „ვისაც შენი ბატონის სასმისი
აღმოჩნდება, მოკვდება და ჩვენც მონები
გავხდებით“.
27 და იჩქარეს და თითოეულმა თავისი
ტომარა ჩამოიხსნა ვირიდან, დაათვალიერეს
თავიანთი ტომრები და თასი ბენიამინის
ტომარაში იპოვეს. ყველამ ტანსაცმელი
შემოიხია და ქალაქში დაბრუნდნენ. გზაზე
სცემეს ბენიამინი, გაუჩერებლად სცემეს,
სანამ ქალაქში არ შევიდა. და იოსების წინაშე
დადგნენ.
28. იუდა რისხვით აღიგზნო და თქვა: ამ კაცმა
დღეს ეგვიპტის გასასანადგურებლად
დამაბრუნა.
29 და მივიდნენ კაცები იოსების სახლში და
ნახეს იოსები თავის ტახტზე მჯდომარე და
ყველა ძლიერი კაცი მის მარჯვნივ და
მარცხნივ იდგა.
30 და უთხრა მათ იოსებმა: რა ჩაიდინეთ, რომ
წამართვით ჩემი ვერცხლის თასი და
წახვედით? მაგრამ ვიცი, რომ წაიღეთ ჩემი
თასი, რათა გაგეგოთ, ქვეყნის რომელ
ნაწილში იყო თქვენი ძმა.
31 და თქვა იუდამ: რა ვუთხრათ ჩვენს ბატონს,
რა ვთქვათ და რით გავიმართლოთ თავი?
ღმერთმა დღეს შენი მსახურის ყველა ცოდვა
იპოვა და ამიტომაც გვიკეთა დღეს ეს საქმე.
32 ადგა იოსები, დაიჭირა ბენიამინი და
ძალადობით გამოართვა იგი მისი ძმებისგან.
შევიდა სახლში და ჩაკეტა კარი. უბრძანა
იოსებმა თავისი სახლის ზედამხედველს,
ეთქვა მათთვის: ასე ამბობს მეფე:
მშვიდობით წადით თქვენს მამასთან. აჰა, მე
წავიყვანე კაცი, ვის ხელშიც აღმოჩნდა ჩემი
თასი.

თავი 54

1. როდესაც იუდამ დაინახა, როგორ იქცეოდა
იოსები მათთან, მიუახლოვდა მას, კარი
შეამტვრია და თავის ძმებთან ერთად
იოსების წინაშე წარსდგა.
2. უთხრა იუდამ იოსებს: ნუ ეტყვის ეს ჩემს
ბატონს ძნელად. გევედრები, შეუძლია შენს
მსახურს შენს წინაშე ერთი სიტყვა თქვას?
უთხრა იოსებმა: თქვი.
3 და ილაპარაკა იუდამ იოსების წინაშე, მისი
ძმები კი იქ იდგნენ მათ წინაშე. და უთხრა
იუდამ იოსებს: როცა პირველად მივედით
ჩვენს ბატონთან საჭმლის საყიდლად,
ქვეყნის მზვერავებად ჩაგვთვალე და
ბენიამინი შენს წინაშე მოვიყვანეთ და
დღემდე დაგვცინი.
4 ახლა კი, მეფემ ისმინოს ჩემი სიტყვები და
გამოგზავნე ჩვენი ძმა, რომ წამოვიდეს
ჩვენთან ერთად ჩვენს მამასთან, რათა დღეს
შენი სული არ დაიღუპოს ეგვიპტის ყველა
მკვიდრთან ერთად.
5. განა არ იცი, რა უყავით ჩემმა ორმა ძმამ,
სიმონმა და ლევიმ, შექემის ქალაქს და
ამორეველთა შვიდ ქალაქს ჩვენი დის, დინას
გამო, და რა უყავით თავიანთი ძმის,
ბენიამინის გამო?
6 და მე ჩემი ძალით, რომელიც ორივეზე
დიდი და ძლიერი ვარ, დღეს შენზე და შენს
მიწაზე მოვალ, თუ არ გინდა ჩვენი ძმის
გაგზავნა.

7 განა არ გსმენია, რა გაუკეთა ჩვენმა ღმერთმა, რომელმაც ჩვენგან გამოგვირჩია, ფარაონს ჩვენი დედის, სარას, გამო, რომელიც წაართვა ჩვენს მამას, რომ დიდი ჭირით დასცა ის და მისი სახლი და დღემდე უყვებიან ეგვიპტელები ამ სასწაულს ერთმანეთს? ასევე გაგიკეთებს ჩვენი ღმერთი ბენიამინის გამო, რომელიც დღეს წაართვი მის მამას, და იმ ბოროტების გამო, რომელსაც დღეს გვატეხ შენს ქვეყანაში; რადგან გაიხსენებს ჩვენი ღმერთი თავის აღთქმას ჩვენს მამასთან, აბრაამთან, და უბედურებას მოგივლენს, რადგან დღეს დაამწუხრე ჩვენი მამის სული.
8 ახლა კი ისმინე ჩემი სიტყვები, რომლებიც დღეს გითხარი და გაუშვი ჩვენი ძმა, რომ წავიდეს, თორემ მახვილით არ დაიხოცებით შენ და შენი ქვეყნის ხალხი, რადგან ყველანი ვერ დამამარცხებთ.
9 და მიუგო იოსებმა იუდას და უთხრა: „რატომ გააღე პირი და რატომ ტრაბახობ ჩვენზე და ამბობ, შენთანაა ძალა? ფარაონს ვფიცავარ, რომ ყველა ჩემს მამაც მეომარს თქვენთან ბრძოლა ვუბრძანო, შენ და შენი ძმები ტალახში ჩაიძირებით.
10. უთხრა იუდამ იოსებს: „შენ და შენს ხალხს გეშინოდეთ ჩემი! უფალს ვფიცავარ, რომ ერთხელ მაინც ამოვიღებ მახვილს და აღარ ჩავიდებ ქარქაშში, სანამ დღეს მთელ ეგვიპტეს არ დავამარცხებ. დავიწყებ შენით და დავასრულებ ფარაონს, შენს ბატონს.“
11 და მიუგო იოსებმა და უთხრა მას: ძალა მხოლოდ შენ არ გეკუთვნის; მე შენზე ძლიერი და ძლიერი ვარ. თუ მახვილს აიშიშვლებ, კისერზე შემოგავლებ მას შენ და ყველა შენი ძმის კისერზე.
12. იუდამ უთხრა მას: „თუ დღეს პირს გაგიღებ, გადაგყლაპავ და აღიგვები ქვეყნიდან და დღესვე გადაშენდები შენი სამეფოდან“. იოსებმა თქვა: „თუ პირს გააღებ, მე მაქვს ძალა და ძალი, ქვით დაგხურო პირი, სანამ სიტყვას აღარ წარმოთქვამ. ნახე, რამდენი ქვაა ჩვენს წინ, ავიღებ ქვას, პირში ჩაგიდებ და ყბებს მოგტეხ.“
13 და თქვა იუდამ: ღმერთი იყოს მოწმე ჩვენს შორის, რომ აქამდე არ გვინდოდა შენთან ბრძოლა; მხოლოდ ჩვენი ძმა მოგვეცი და წავალთ შენგან. და მიუგო იოსებმა და თქვა: ფარაონს ვფიცავარ, ქანაანის ყველა მეფეც რომ შემოგიერთდეს, არ წამართმევ მას ხელიდან.
14 ახლა წადი მამაშენთან და შენი ძმა მონა იქნება ჩემთვის, რადგან მეფის სახლი გაძარცვა. იუდამ თქვა: რა შუაში ხარ შენ და მეფეს? მეფე თავისი სახლიდან მთელ ქვეყანაში აგზავნის ვერცხლსა და ოქროს, საჩუქრად თუ ხარჯად, შენ კი ისევ შენს სასმისზე ლაპარაკობ, რომელიც ჩვენი ძმის ტომარაში ჩადე და ამბობ, რომ მოგპარა?
15 ღმერთმა ნუ ქნას, რომ ჩვენმა ძმამ, ბენიამინმა, ან აბრაამის შთამომავალმა, ასეთი რამ გააკეთოს შენგან ან სხვა ვინმესგან, იქნება ეს მეფე, მთავრი თუ სხვა ადამიანი, რომ მოიპაროს.
16. ახლა შეწყვიტე ეს ბრალდება, რათა მთელმა ქვეყანამ არ გაიგოს შენი სიტყვები, რომ ამბობ: მცირე ვერცხლის სანაცვლოდ ებრძოდა ეგვიპტის მეფე ამ კაცებს, ბრალი დასდო მათ და მათი ძმა მონად წაიყვანა.
17 და იოსებმა მიუგო და უთხრა: აიღე ეს სასმისი და წადი ჩემგან და მიატოვე შენი ძმა მონად, რადგან ქურდისთვის მონობა სასჯელია.
18. იუდამ თქვა: „რატომ არ გრცხვენია შენი სიტყვების, რომ მიატოვე ჩვენი ძმა და წაიღე შენი სასმისი? თუ შენს სასმისს ან ათასმაგს მოგვცემ, ვერ მივატოვებთ ჩვენს ძმას იმ ვერცხლის სანაცვლოდ, რომელიც ვინმეს ხელში აღმოჩნდება და არ დავიხოცებით მის გამო“.
19 და იოსებმა მიუგო: რატომ მიატოვე შენი ძმა და გაყიდე ოც ვერცხლად დღემდე? რატომ არ ექცევი ამ შენს ძმასაც იგივეს?
20 და თქვა იუდამ: უფალი იყოს მოწმე ჩემსა და შენს შორის, რომ არ გვინდა შენი ბრძოლები; ახლა კი მოგვეცი ჩვენი ძმა და წავალთ შენგან ჩხუბის გარეშე.
21 და მიუგო იოსებმა და თქვა: „თუ ქვეყნის ყველა მეფე შეიკრიბება, ვერ წამართმევენ შენს ძმას ჩემი ხელიდან. იუდამ თქვა: რა ვუთხრათ ჩვენს მამას, როცა დაინახავს, რომ ჩვენი ძმა არ მოდის ჩვენთან ერთად და იგლოვებს მას?
22. მიუგო იოსებმა და უთხრა: „აი, რა უნდა უთხრა შენს მამას: თოკი ვედროს გაჰყვა-მეთქი.“
23 იუდამ თქვა: „შენ მეფე ხარ და რატომ ლაპარაკობ ამას და ცრუ განაჩენს გამოაქვ? ვაი შენნაირი მეფეს!“
24. მიუგო იოსებმა და თქვა: „არ არის ცრუ განსჯა იმ სიტყვაში, რომელიც თქვენი ძმის, იოსების გამო ვთქვი, რადგან თქვენ ყველამ

მიდიანელებს ოც ვერცხლად მიჰყიდეთ იგი,
თქვენ კი მამათქვენს უარს ეუბნებით და
უთხარით: ბოროტმა მხეცმა შეჭამა იგი,
იოსები დაგლიჯეს."
25 და თქვა იუდამ: აჰა, სემის ცეცხლი მიწვავს
გულში; ახლა მთელ თქვენს მიწას ცეცხლს
დავუწვავ. და მიუგო იოსებმა და თქვა: შენმა
რძალმა, თამარმა, რომელმაც შენი ვაჟები
მოკლა, შექემის ცეცხლი ჩააქრო.
26 და თქვა იუდამ: თუ ჩემი ხორციდან ერთ
ბეწვსაც კი მოვიგლეჯ, მთელ ეგვიპტეს მისი
სისხლით ავავსებ.
27 და მიუგო იოსებმა და უთხრა: „ასეთია შენი
წესი, რომ ისევე მოექცევი შენს ძმას,
რომელიც გაყიდე, როცა მისი სამოსელი
სისხლში ამოავლე და მამაშენს მიუტანე, რომ
ეთქვა, ბოროტმა მხეცმა შეჭამა და აჰა, მისი
სისხლი.
28 და როდესაც იუდამ ეს ამბავი გაიგო,
ძალიან განრისხდა და მისი რისხვა აენთო
მასში. მის წინ, იმ ადგილას, იდგა ქვა,
რომლის წონა დაახლოებით ოთხასი შეკელი
იყო. და იუდას რისხვა აენთო და ერთ ხელში
აიღო ქვა, ცისკენ ისროლა და მარცხენა
ხელით დაიჭირა.
29 შემდეგ კი ფეხქვეშ დადო და მთელი
ძალით დაჯდა მასზე, და იუდას ძალით ქვა
მტვრად იქცა.
30 იოსებმა იხილა იუდას საქმე და ძალიან
შეშინდა. უბრძანა თავის ძეს, მენაშეს, და
მანაც იგივე გააკეთა, რაც იუდას საქმე. უთხრა
იუდამ თავის ძმებს: ნუ იტყვით, რომ ეს კაცი
ეგვიპტელია, არამედ იმიტომ, რომ ამით ის
ჩვენი მამის შთამომავალია.
31 და თქვა იოსებმა: „მხოლოდ შენ არ მოგეცა
ძალა, რადგან ჩვენც ძლიერები ვართ და
რატომ იკვეხნით ყველა ჩვენგანზე?" და
უთხრა იუდამ იოსებს: „გთხოვ, გამომიგზავნე
ჩვენი ძმა და ნუ დაღუპავ შენს ქვეყანას
დღესვე".
32. მიუგო იოსებმა და უთხრა მათ: წადით და
უთხარით თქვენს მამას, რომ ბოროტმა
მხეცმა შეჭამა იგი, როგორც თქვენ თქვით
თქვენს ძმაზე, იოსებზე.
33 და უთხრა იუდამ თავის ძმას, ნაფთალის,
და უთხრა: იჩქარე, წადი ახლა და აღრიცხე
ეგვიპტის ყველა ქუჩა და მოდი და მითხარი.
და უთხრა მას სიმონმა: ნუ შეგაწუხებს ეს
ამბავი; ახლა მე ავალ მთაზე და ავიღებ ერთ
დიდ ქვას მთიდან და გავასწორებ ეგვიპტეში
ყველას და მოვკლავ ყველას, ვინც იქ არის.
34 და მოისმინა იოსებმა ყველა ეს სიტყვა,
რაც მისმა ძმებმა მის წინაშე თქვეს, და არ
იცოდნენ, რომ იოსები ესმოდათ ისინი,
რადგან ეგონათ, რომ ებრაულად არ
ლაპარაკი იცოდა.
35. იოსები ძლიერ შეშინდა თავისი ძმების
სიტყვების გამო, რომ ეგვიპტეს არ
გაანადგურებდნენ. მან უბრძანა თავის ძეს,
მენაშეს: „წადი და შეკრიბე ჩემთან ეგვიპტის
ყველა მცხოვრები და ყველა მამაცი ვაჟკაცი
ერთად, რათა მოვიდნენ ჩემთან ცხენებით,
ფეხით და ყველანაირი მუსიკალური
საკრავით". წავიდა მენაშე და ასეც მოიქცა.
36 და წავიდა ნაფთალი, როგორც იუდამ
უბრძანა, რადგან ნაფთალი ირემივით
მსუბუქი და სწრაფი იყო, სიმინდის
თავთავებზე დადიოდა და ისინი არ
ტყდებოდა.
37 და წავიდა და დათვალა ეგვიპტის ყველა
ქუჩა და თორმეტი აღმოჩნდა. სწრაფად
მივიდა და იუდას შეატყობინა. უთხრა იუდამ
თავის ძმებს: იჩქარეთ და თითოეულმა კაცმა
თავისი მახვილი შეიმოსოს წელზე და ჩვენ
შევძლებთ ეგვიპტეს და ყველას დავხოცავთ,
რომ არავინ დარჩეს.
38 და თქვა იუდამ: აჰა, მე ჩემი ძალით სამ
ქუჩას გავანადგურებ, თქვენ კი თითოეულმა
თითო ქუჩას გაანადგურებთ. და როდესაც
იუდა ამ სიტყვას ლაპარაკობდა, აჰა,
ეგვიპტის მკვიდრნი და ყველა ძლიერი
ვაჟკაცი მათკენ წამოვიდნენ ყველანაირი
მუსიკალური საკრავითა და ხმამაღალი
ყივილით.
39 და მათი რიცხვი იყო ხუთასი მხედარი, ათი
ათასი ქვეითი და ოთხასი კაცი, რომლებსაც
შეეძლოთ ბრძოლა ხმლისა და შუბის გარეშე,
მხოლოდ ხელებითა და ძალით.
40 და მოვიდა ყველა ძლიერი ვაჟკაცი დიდი
ქარიშხლითა და ყივილით, და გარს
შემოერტყა იაკობის ძენი და შეაშინა ისინი,
და შეირყა მიწა მათი ყივილის ხმაზე.
41. როდესაც იაკობის ძეებმა დაინახეს ეს
ჯარი, ძალიან შეეშინდათ თავიანთი
სიცოცხლის. იოსებმა კი ასე მოიქცა, რათა
იაკობის ძეები შეეშინებინა და
დამშვიდებულიყვნენ.
42. იუდამ, როდესაც დაინახა, რომ მისი ძმები
შეშინებულები იყვნენ, უთხრა მათ: რატომ
გეშინიათ, როცა ღვთის მადლი ჩვენთანაა? და
როდესაც იუდამ დაინახა, რომ ეგვიპტის
ყველა ხალხი იოსების ბრძანებლით მათ

გარშემო იყო შემორტყმული, მხოლოდ
იოსებმა უბრძანა მათ: ნუ შეეხებით მათ.
43 მაშინ იუდამ იჩქარა, ამოიღო მახვილი და
ხმამაღალი და მწარე კივილი ამოუშვა,
მახვილით დასცა, მიწაზე გადახტა და კვლავ
განაგრძობდა ყვირილს მთელი ხალხის
წინააღმდეგ.
44. როდესაც ეს გააკეთა, უფალმა იუდასა და
მისი ძმების შიში დაატეხა თავს მამაც
ვაჟკაცებსა და მათ გარშემო მყოფ მთელ
ხალხს.
45 და ყველანი გაიქცნენ ყვირილის ხმაზე,
შეშინდნენ და ერთმანეთზე დაემხნენ. ბევრი
მათგანი დაიღუპა დაცემისას. ყველა გაიქცა
იუდას, მისი ძმებისა და იოსების წინაშე.
46. და როდესაც ისინი გარბოდნენ, იუდა და
მისი ძმები ფარაონის სახლამდე დაედევნენ
მათ და ყველა გაიქცა. იუდა კვლავ იოსების
წინ დაჯდა და ლომივით ღრიალებდა მასზე
და დიდი და საშინელი კივილით შეჰკივლა
მას.
47. შორიდან გაისმა კივილი და გაიგონა
სუქოთის ყველა მცხოვრებმა. მთელი ეგვიპტე
შეძრა კივილის ხმაზე. ეგვიპტისა და გოშენის
ქვეყნის კედლებიც ჩამოინგრა მიწის
რყევისგან. ფარაონიც დაეცა ტახტიდან
მიწაზე. ეგვიპტისა და გოშენის ყველა
ორსულმა ქალმაც მუცელი დაკარგა, როცა
რყევის ხმა გაიგონეს, რადგან ძალიან
შეშინდნენ.
48 ფარაონმა კაცი გაგზავნა და შეუთვალა: „ეს
რა ამბავი მოხდა დღეს ეგვიპტის
ქვეყანაში?" მივიდნენ და ყველაფერი უამბეს
თავიდან ბოლომდე. შეძრწუნდა ფარაონი,
გაოცდა და ძლიერ შეშინდა.
49. ეს ყველაფერი რომ გაიგო, კიდევ უფრო
შეშინდა და იოსებს შეუთვალა: „ებრაელები
მთელი ეგვიპტის გასასანადგურებლად
მომიყვანე. რას უზამ ამ ქურდ მონას? გაუშვი
და თავის ძმებთან ერთად წავიდეს, რათა
ჩვენც არ დავიღუპოთ მათი ბოროტებით, შენც
და მთელი ეგვიპტეც".
50 და თუ ამის გაკეთება არ გინდა, მოიშორე
ჩემი ყველა ძვირფასი ნივთი და წადი მათთან
ერთად მათ ქვეყანაში, თუ ეს გსურს, რადგან
ისინი დღეს მთელ ჩემს ქვეყანას
გაანადგურებენ და მთელ ჩემს ხალხს
დახოცავენ; ეგვიპტის ყველა ქალი კივილით
მუცლად აიღეს; ნახე, რა გააკეთეს მხოლოდ
ყვირილითა და ლაპარაკით; და თუ მახვილით
იბრძოლებენ, ქვეყანასაც გაანადგურებენ;
ახლა აირჩიე, რაც გინდა, მე თუ ებრაელები,
ეგვიპტე თუ ებრაელთა ქვეყანა.
51 და მივიდნენ და უამბეს იოსებს ფარაონის
ყველა სიტყვა, რაც უთხრა მასზე. და ძლიერ
შეშინდა იოსები ფარაონის სიტყვების. იუდა
და მისი ძმები კვლავ იდგნენ იოსების წინაშე,
განრისხებულები და განრისხებულები.
იაკობის ყველა ვაჟი კი ღრიალებდა იოსებზე,
როგორც ზღვისა და მისი ტალღების ღრიალი.
52. იოსებს ძალიან შეეშინდა თავისი ძმებისა
და ფარაონის. იოსებმა საბაბი მოძებნა, რომ
თავისი ძმებისთვის გამოეცხადებინა თავი,
რათა მთელი ეგვიპტე არ გაენადგურებინათ.
53 და უბრძანა იოსებმა თავის ძეს, მენაშეს,
და წავიდა მენაშე და მიუახლოვდა იუდას, და
დაადო ხელი მის მხარზე და ჩაცხრა იუდას
რისხვა.
54 და უთხრა იუდამ თავის ძმებს: ნურავინ
იტყვის თქვენგანი, რომ ეს ეგვიპტელი
ყმაწვილის საქმეა, რადგან ეს ჩემი მამა-პაპის
სახლის საქმეა.
55. როდესაც იოსებმა დაინახა და იცოდა, რომ
იუდას რისხვა ჩაცხრა, მივიდა იუდასთან, რომ
რბილად ელაპარაკა.
56. უთხრა იოსებმა იუდას: „ჭეშმარიტად
ჭეშმარიტებას ამბობ და დღეს დაამტკიცე
შენი ძალა და შენმა ღმერთმა, რომელიც
შენით არის მოწონებული, გაგიმრავლოს
კეთილდღეობა. მაგრამ მითხარი, რატომ
მეჩხუბები შენი ძმებიდან ამ ყმაწვილის გამო,
როცა არცერთ მათგანს არ უთქვამს ჩემთვის
მის შესახებ ერთი სიტყვაც კი".
57. მიუგო იუდამ იოსებს და უთხრა: „იცოდე,
რომ მე ვიყავი ამ ყმაწვილის თავდებელი
მისი მამისთვის და ვუთხარი: თუ არ
მივიყვანდი, სამუდამოდ მისი დანაშაული
მეკისრება."
58 ამიტომ მოგმართე ჩემი ძმებიდან, რადგან
დავინახე, რომ არ სურდი მის შენგან წასვლა;
ახლა კი, შეიძლება ვპოვო მადლი შენს
წინაშე, რომ გამოგზავნო ჩვენთან ერთად და,
აჰა, მე დავრჩები მის შემცვლელად, რათა
გემსახურო ყველაფერში, რაც გინდა, რადგან
სადაც არ უნდა გამომიგზავნო, მე დიდი
ენერგიით გემსახურები.
59 ახლა გამგზავნე ძლიერ მეფესთან,
რომელიც შენს წინააღმდეგ აჯანყდა და
გაიგებ, რას ვუზამ მას და მის ქვეყანას;
თუნდაც ჰყავდეს კავალერია და ქვეითი ჯარი
ან ძალიან ძლიერი ხალხი, ყველას მოვკლავ
და მეფის თავს შენს წინაშე მოვიტან.

60 განა არ იცი და არ გსმენია, რომ ჩვენმა მამამ, აბრაამმა, თავის მსახურ ელიეზერთან ერთად, ერთ ღამეში დაამარცხა ელამის ყველა მეფე მათი ლაშქრით, არც ერთი არ დარჩენილა ცოცხალი? და იმ დღიდან მოყოლებული, ჩვენი მამის ძალა მოგვეცა მემკვიდრეობად, ჩვენთვის და ჩვენი შთამომავლობისთვის, სამარადისოდ.
61. მიუგო იოსებმა და უთხრა: ჭეშმარიტებას ლაპარაკობ და სიცრუე არ არის შენს ბაგეებში, რადგან ჩვენც გვითხრეს, რომ ებრაელებს ძალა აქვთ და რომ უფალი, მათი ღმერთი, დიდად სიამოვნებს მათში და ვინ გაუძლებს მათ?
62 მაგრამ ამ პირობით გამოგიგზავნი შენს ძმას, თუ მომიყვან მის ძმას, მისი დედის ძეს, რომელზეც თქვი, რომ ეგვიპტეში ჩავიდა შენგან; და როცა მომიყვან მის ძმას, მე მას ავიყვან მის ნაცვლად, რადგან არც ერთი თქვენგანი არ იყო მისი დაზღვევა თქვენი მამისთვის; და როცა ის ჩემთან მოვა, მაშინ გამოგიგზავნი შენთან ერთად მის ძმას, რომლის დაზღვევაც შენ იყავი.
63. იუდა რისხვით აღიგზნო იოსებზე, როცა ეს თქვა, რისხვისგან სისხლი წამოუვიდა თვალებში და უთხრა ძმებს: როგორ ცდილობს დღეს ეს კაცი საკუთარი თავის და მთელი ეგვიპტის განადგურებას?
64. მიუგო სიმონმა იოსებს და უთხრა: განა თავიდანვე არ გითხარით, რომ არ ვიცოდით, სად წავიდა და ცოცხალი იყო თუ მკვდარი? რატომ ამბობს ჩემი ბატონი ამას?
65. იუდას სახეს რომ შეხედა იოსებმა, მიხვდა, რომ მისი რისხვა აენთო, როცა უთხრა: „ამ ძმის ნაცვლად შენი მეორე ძმა მომიყვანე“.
66 და უთხრა იოსებმა თავის ძმებს: თქვენ თქვით, რომ თქვენი ძმა ან მკვდარი იყო, ან დაკარგული. ახლა, თუ დღესვე დავუძახებ და ის თქვენს წინაშე მოვა, ნუთუ მას მომცემთ მისი ძმის ნაცვლად?
67 და იოსებმა დაიწყო ლაპარაკი და შეძახილი: იოსებ, იოსებ, მოდი დღეს ჩემს წინაშე, გამოეცხადე შენს ძმებს და დაჯექი მათ წინაშე.
68. და როდესაც იოსებმა ეს სიტყვა მათ წინაშე თქვა, თითოეულმა სხვადასხვა მხარეს გაიხედა, რათა ენახათ, საიდან მოვიდოდა მათ წინაშე იოსები.
69. იოსებმა დაინახა მათი ყველა საქციელი და უთხრა მათ: რატომ იყურებით აქეთ-იქით? მე ვარ იოსები, რომელიც ეგვიპტეში გაყიდეთ. ნუ დამწუხრდებით, რომ გამყიდეთ, რადგან შიმშილობის დროს საყრდენად გამომგზავნა ღმერთმა თქვენს წინაშე.
70 და შეშინდნენ მისი ძმები მის გამო, როცა გაიგეს იოსების სიტყვები, და იუდაც ძლიერ შეშინდა მის გამო.
71 და როდესაც ბენიამინმა იოსების სიტყვები გაიგო, ის მათ წინ იდგა სახლის შიგნით. ბენიამინი გაიქცა იოსებთან, თავის ძმასთან, ჩაეხუტა და კისერზე შემოეხვია. ისინი ატირდნენ.
72. როდესაც იოსების ძმებმა დაინახეს, რომ ბენიამინი კისერზე მოეხვია მის ძმას და მასთან ერთად ატირდა, ისინიც დაეშვნენ იოსებზე, მოეხვივნენ და დიდი ტირილით ატირდნენ იოსებთან ერთად.
73 და გაისმა ხმა იოსების სახლში, რომ ისინი იოსების ძმები იყვნენ. და ეს ძალიან მოეწონა ფარაონს, რადგან ეშინოდა მათი, რომ არ გაენადგურებინათ ეგვიპტე.
74 და გაგზავნა ფარაონმა თავისი მსახურები იოსებთან, რათა მიესალმებინათ მისთვის მისი ძმების გამო, რომლებიც მასთან მოვიდნენ. და მოვიდა ეგვიპტეში მყოფი ჯარისა და ლაშქრის ყველა მეთაური, რათა გახარებულიყვნენ იოსებთან ერთად. და ძლიერ გაიხარა მთელმა ეგვიპტემ იოსების ძმების გამო.
75 და გაგზავნა ფარაონმა თავისი მსახურები იოსებთან და უთხრა: უთხარი შენს ძმებს, რომ მოიყვანონ ყველაფერი, რაც მათ აქვთ და მოვიდნენ ჩემთან; მე მათ ეგვიპტის ქვეყნის საუკეთესო ნაწილში დავასახლებ. და ასეც მოიქცნენ.
76 და უბრძანა იოსებმა თავის სახლის ზედამხედველს, რომ თავისი ძმებისთვის საჩუქრები და სამოსელი მოეტანა. და მანაც მოუტანა მათ მრავალი სამოსი, სამეფო სამოსელი და მრავალი საჩუქარი. და გაუნაწილა ისინი იოსებმა თავის ძმებს შორის.
77 და მისცა თავის ძმებს ოქროსა და ვერცხლის სამოსელი და სამასი ვერცხლის მონეტა. იოსებმა უბრძანა ყველას, რომ ეს სამოსი ჩაეცვათ და ფარაონის წინაშე წარედგინათ.
78. და როდესაც ფარაონმა დაინახა, რომ იოსების ძმები ყველა მამაცი და ლამაზი ვაჟკაცები იყვნენ, ძლიერ გაიხარა.
79 და შემდეგ გამოვიდნენ ისინი ფარაონისგან, რათა წასულიყვნენ ქანაანის

ქვეყანაში, თავიანთ მამასთან; მათი ძმა ბენიამინიც მათთან ერთად იყო.
80 ადგა იოსები და ფარაონისგან მისცა მათ თერთმეტი ეტლი. მისცა მათ იოსებმა თავისი ეტლი, რომელზეც იჯდა ეგვიპტეში მისი გვირგვინის დღეს, რათა მამამისი ეგვიპტეში წაეყვანა. გაუგზავნა იოსებმა თავისი ძმების შვილებს ტანსაცმელი მათი რაოდენობის მიხედვით და ასი ვერცხლი თითოეულ მათგანს. ასევე გაუგზავნა ტანსაცმელი თავისი ძმების ცოლებს მეფის ცოლების სამოსიდან და გაუგზავნა ისინი.
81 და მისცა თავის ძმებს ათი კაცი, რათა წასულიყვნენ მათთან ერთად ქანაანის ქვეყანაში, რათა ემსახურათ მათ, რათა ემსახურათ მათ შვილებსა და მათ საკუთრებას ეგვიპტეში მისვლისას.
82 და გაუგზავნა იოსებმა თავისი ძმის, ბენიამინის, ხელით ათი სამოსელი თავისი ათი ვაჟისთვის, რაც იაკობის ვაჟების დანარჩენ შვილებზე გაცილებით მეტი იყო.
83 და გაუგზავნა თითოეულს ორმოცდაათი ვერცხლი და ათი ეტლი ფარაონის სახელით; გაუგზავნა მამამისს ათი ვირი, დატვირთული ეგვიპტის ყველა ფუფუნებით, და ათი ვირი, დატვირთული მარცვლეულით, პურითა და საჭმლით მამამისისთვის და ყველასთვის, ვინც მასთან იყო, გზის სამყოფლად.
84 და გაუგზავნა დინას, თავის დას, ვერცხლისა და ოქროს სამოსელი, გუნდრუკი, მური, ალოე და ქალის სამკაულები დიდი რაოდენობით; და იგივე გაუგზავნა ფარაონის ცოლებს ბენიამინის ცოლებს.
85 და მისცა ყველა თავის ძმას, მათ ცოლებსაც კი, ყველანაირი ონიქსის ქვა და ბდელიუმი, და ეგვიპტის დიდებულთა შორის არსებული ყველა ძვირფასი ნივთიდან მხოლოდ ის დარჩა, რაც იოსებმა გაუგზავნა მამამისის სახლს.
86 და გაისტუმრა თავისი ძმები და წავიდნენ ისინიც; თან გაჰყვა თავისი ძმა ბენიამინი.
87 და იოსები გამოვიდა მათთან ერთად, რათა გაჰყოლოდა მათ გზაზე ეგვიპტის საზღვრებისკენ და უბრძანა მათ მამამისისა და მისი სახლის შესახებ, რომ ეგვიპტეში ჩასულიყვნენ.
88. უთხრა მათ: ნუ იჩხუბებთ გზაში, რადგან უფლისგან იყო ეს, რომ შიმშილისგან გადაერჩინა მრავალი ხალხი, რადგან კიდევ ხუთი წელი იქნება შიმშილობა ამ ქვეყანაზე.
89 და უბრძანა მათ: როცა ქანაანის ქვეყანაში მიხვალთ, ნუ წარსდგებით უეცრად მამაჩემის წინაშე ამ საქმის გამო, არამედ თქვენი გონივრულად იმოქმედეთ.
90 და შეწყვიტა იოსებმა მათთვის მცნება და დაბრუნდა ეგვიპტეში. იაკობის ძენი კი სიხარულითა და მხიარულებით წავიდნენ ქანაანის ქვეყანაში თავიანთ მამასთან, იაკობთან.
91 და მივიდნენ ქვეყნის საზღვრებთან და ერთმანეთს უთხრეს: რა ვქნათ ამ საქმეზე ჩვენი მამის წინაშე? თუ მოულოდნელად მივალთ მასთან და ვეტყვით ამ ამბავს, ის ძალიან შეძრწუნდება ჩვენი სიტყვებით და არ დაგვიჯერებს.
92 და წავიდნენ ისინი, სანამ თავიანთ სახლებს არ მიუახლოვდნენ და იპოვეს სერახი, აშერის ასული, რომელიც მათ შესახვედრად გამოდიოდა. ეს ქალი ძალიან კარგი და გონიერი იყო და იცოდა არფაზე დაკვრა.
93 დაუძახეს მას და მივიდა მათ წინაშე, აკოცა მათ, წაიყვანეს და არფა მისცეს და უთხრეს: წადი ჩვენი მამის წინაშე და დაჯექი მის წინაშე, დაუკარი არფას და თქვი ეს სიტყვები.
94 და უბრძანეს მას, წასულიყო მათ სახლში, აიღო არფა და წინ გაიქცა, მივიდა და იაკობის გვერდით დაჯდა.
95 და კარგად უკრავდა და მღეროდა, და თავისი სიტყვებით ტკბილად წარმოთქვა: იოსები, ჩემი ბიძა, ცოცხალია და მეფობს მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში და არ მომკვდარა.
96 და განაგრძო მან ამ სიტყვების გამეორება და წარმოთქმა, და იაკობმა გაიგო მისი სიტყვები და ისინი მისთვის სასიამოვნო იყო.
97 მან მოისმინა, სანამ ქალი ორჯერ და სამჯერ იმეორებდა მათ და სიხარულით შეაღწია იაკობის გულში მისი სიტყვების სიტკბომ და ღვთის სული იყო მასზე და იცოდა, რომ მისი ყველა სიტყვა ჭეშმარიტი იყო.
98. და აკურთხა იაკობმა სერახი, როცა მან ეს სიტყვები წარმოთქვა მის წინაშე და უთხრა მას: ასულო, ნუ მოგერიდება სიკვდილი, რადგან სული გამიცოცხლე; მხოლოდ ისე ილაპარაკე ჩემს წინაშე, როგორც თქვი, რადგან გამახარე შენი ყოველი სიტყვით.
99 და განაგრძო მან ამ სიტყვების გალობა, იაკობმა კი მოისმინა და ეს მოეწონა, გაიხარა და ღვთის სული იყო მასზე.

100 სანამ ის ჯერ კიდევ მასთან საუბრობდა, აჰა, მივიდნენ მასთან მისი ვაჟები ცხენებით, ეტლებით, სამეფო სამოსით და მსახურებით, რომლებიც წინ მირბოდნენ.
101 და ადგა იაკობი მათ შესახვედრად და დაინახა მისი ვაჟები სამეფო სამოსში გამოწყობილები და ყველა ის საგანძური, რომელიც იოსებმა გაუგზავნა მათ.
102 და უთხრეს მას: „გაცნობე, რომ ცოცხალია ჩვენი ძმა იოსები და ის მეფობს მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში და მან გველაპარაკა, როგორც გითხარით“.
103 და მოისმინა იაკობმა თავისი შვილების ყველა სიტყვა და გული აუჩქარდა მათ სიტყვებზე, რადგან ვერ იჯერებდა მათ, სანამ არ დაინახა ყველაფერი, რაც იოსებმა მისცა მათ და რაც გაუგზავნა, და ყველა ნიშანი, რაც იოსებმა უთხრა მათ.
104 და მათ მის წინაშე გადაშალეს კარი და აჩვენეს ყველაფერი, რაც იოსებმა გაუგზავნა, თითოეულს გადასცეს ის, რაც იოსებმა გაუგზავნა და მან იცოდა, რომ სიმართლე თქვეს და ძალიან გაიხარა თავისი შვილის ამბით.
105 და თქვა იაკობმა: საკმარისია ჩემთვის, რომ ცოცხალია ჩემი ძე იოსები. წავალ და ვნახავ მას, სანამ მოვკვდები.
106. უამბეს მისმა ვაჟებმა ყველაფერი, რაც შეემთხვათ. იაკობმა კი თქვა: „ეგვიპტეში ჩავალ, რომ ვნახო ჩემი ძე და მისი შთამომავლობა“.
107 და ადგა იაკობი და ჩაიცვა ტანსაცმელი, რომელიც იოსებმა გამოუგზავნა; დაბანისა და თმის გადაპარსის შემდეგ თავზე დაიფარა ჩალმა, რომელიც იოსებმა გამოუგზავნა.
108 და ჩაიცვეს იაკობის სახლის ყველა მკვიდრმა და მათმა ცოლებმა ტანსაცმელი, რომელიც იოსებმა გაუგზავნა მათ და ძლიერ გაიხარეს იოსების გამო, რომ ცოცხალი იყო და მეფობდა ეგვიპტეში.
109 და გაიგო ეს ამბავი ქანაანის ყველა მცხოვრებმა, მოვიდნენ და ძლიერ გაიხარეს იაკობთან ერთად, რომ ის ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო.
110 და სამი დღის განმავლობაში გაუმართა იაკობმა მათთვის ნადიმი და ჭამდნენ, სვამდნენ და ხარობდნენ ქანაანის ყველა მეფე და ქვეყნის დიდებულები იაკობის სახლში.

თავი 55

1. ამის შემდეგ იაკობმა თქვა: წავალ და ვნახავ ჩემს შვილს ეგვიპტეში, შემდეგ კი დავბრუნდები ქანაანის ქვეყანაში, რომლის შესახებაც ღმერთმა უთხრა აბრაამს, რადგან არ შემიძლია დავტოვო ჩემი დაბადების ადგილი.
2. აჰა, უფლის სიტყვა გამოეცხადა მას: ჩადი ეგვიპტეში მთელი შენი სახლეულით და იქ დარჩი. ნუ გეშინია ეგვიპტეში ჩასვლის, რადგან იქ დიდ ხალხად გაქცევ.
3. და თქვა იაკობმა გულში: წავალ და ვნახავ ჩემს შვილს, არის თუ არა მის გულში მისი ღვთის შიში ეგვიპტის ყველა მკვიდრში.
4. უთხრა უფალმა იაკობს: ნუ გეშინია იოსების, რადგან ის კვლავაც მტკიცედ არის ერთგული, რომ მემსახუროს, როგორც შენს თვალში იქნება სათნო. იაკობი კი ძლიერ გაიხარა თავისი ძის გამო.
5. იმ დროს უბრძანა იაკობმა თავის შვილებსა და სახლს ეგვიპტეში წასვლა, უფლის სიტყვისამებრ. ადგა იაკობი თავის შვილებთან და მთელ თავის სახლთან ერთად და გავიდა ქანაანის ქვეყნიდან ბეერ-შებადან სიხარულითა და გულით ბედნიერებით, და წავიდნენ ეგვიპტის ქვეყანაში.
6. როდესაც ეგვიპტეს მიუახლოვდნენ, იაკობმა იუდა გაგზავნა იოსებთან, რათა ეგვიპტეში არსებული ვითარება ეჩვენებინა. იუდამ კი მამამისის სიტყვისამებრ მოიქცა. იჩქარა და გაიქცა იოსებთან. მის სახლეულობაში ადგილი გამოუყვეს. იუდა კი დაბრუნდა და მამამისთან მივიდა.
7 და აღკაზმა იოსებმა ეტლი და შეკრიბა ყველა თავისი ძლიერი კაცი, მსახური და ეგვიპტის ყველა მსახური, რათა წასულიყვნენ იაკობის, მისი მამის შესახვედრად. და გამოაცხადეს იოსების ბრძანება ეგვიპტეში: ყველა, ვინც არ შევხვდებით იაკობს, მოკვდება.
8 მეორე დღეს იოსები გამოვიდა მთელ ეგვიპტეში, დიდი და ძლიერი ლაშქრით, ყველანი შემოსილნი იყვნენ თეთრეულისა და ძოწეულის სამოსით, ვერცხლისა და ოქროს იარაღებითა და საბრძოლო იარაღებით.
9 და ყველანი წავიდნენ იაკობის შესახვედრად ყველანაირი მუსიკალური საკრავით, დასარტყამებითა და დაფებით, მთელ გზაზე მურითა და ალოეთი მოჭქონდათ. ყველანი ამ გზას მიჰყვებოდნენ და მიწა შეირყა მათი ყვირილისგან.

10 და ეგვიპტის ყველა ქალი ეგვიპტის სახურავებსა და კედლებზე ავიდა იაკობის შესახვედრად და იოსების თავზე ფარაონის სამეფო გვირგვინი ედგა, რადგან ფარაონმა გაუგზავნა იგი, რათა მამამისის შესახვედრად წასვლისას ეხურა.
11. და როდესაც იოსები ორმოცდაათი წყრთის მანძილზე მიუახლოვდა მამამისს, ჩამოვიდა ეტლიდან და წავიდა მამამისისკენ. და როდესაც დაინახეს ეგვიპტის ყველა მთავარმა და დიდებულმა, რომ იოსები ფეხით მიდიოდა მამამისისკენ, ისინიც ჩამოვიდნენ და ფეხით წავიდნენ იაკობისკენ.
12. და როდესაც იაკობი მიუახლოვდა იოსების ბანაკს, დაინახა იაკობმა ბანაკი, რომელიც იოსებთან ერთად მოდიოდა მისკენ, და ეს მოეწონა მას და გაოცდა იაკობი.
13 და უთხრა იაკობმა იუდას: ვინ არის ის კაცი, რომელსაც ვხედავ ეგვიპტის ბანაკში სამეფო სამოსით შემოსილს, თავზე კი - სამეფო გვირგვინით, რომელიც ჩამოვიდა ეტლიდან და ჩვენსკენ მოდის? და მიუგო იუდამ მამამისს და უთხრა: ეს შენი ძეა, მეფე იოსები. და გაიხარა იაკობმა თავისი ძის დიდების ხილვით.
14 და მიუახლოვდა იოსები მამამისს და თაყვანი სცა მას; და ბანაკის ყველა კაცი მასთან ერთად მიწამდე თაყვანს სცემდა იაკობის წინაშე.
15 და აჰა, იაკობი გაიქცა და მივარდა თავის ძეს, იოსებს, კისერზე მოეხვია და აკოცა. ისინი ატირდნენ. იოსებმაც მოიცვა თავისი მამა და აკოცა. ისინი ატირდნენ და მათთან ერთად ატირდა მთელი ეგვიპტელი.
16. უთხრა იაკობმა იოსებს: „ახლა სიხარულით მოვკვდები, მას შემდეგ, რაც ვიხილავ შენს სახეს, რადგან ჯერ კიდევ ცოცხალი ხარ და დიდებული“.
17. იაკობის ძენი და მათი ცოლები, მათი შვილები, მათი მსახურები და იაკობის მთელი სახლი ძლიერ იტირეს იოსებთან ერთად, კოცნეს მას და ძლიერ იტირეს მასთან ერთად.
18. და დაბრუნდნენ იოსები და მისი მთელი ხალხი ეგვიპტეში. და იაკობი, მისი ვაჟები და მისი სახლის ყველა შვილი იოსებთან ერთად ეგვიპტეში ჩავიდნენ. და დაასახლა ისინი იოსებმა ეგვიპტის საუკეთესო მხარეში, გოშენის ქვეყანაში.
19. უთხრა იოსებმა მამას და ძმებს: ავალ და ფარაონს ვეტყვი: ჩემი ძმები, მამაჩემის სახლი და მათი ყველაფერი მოვიდნენ ჩემთან და, აჰა, გოშენის ქვეყანაში არიან.
20 ასეც მოიქცა იოსები და თავისი ძმებიდან წაიყვანა რუბენი, ისაქარ ზებულონი და მისი ძმა ბენიამინი და ფარაონის წინაშე წარადგინა.
21 და უთხრა იოსებმა ფარაონს: „ჩემი ძმები, მამაჩემის სახლი და ყველაფერი, რაც მათ ეკუთვნოდათ, მათი ცხვრითა და პირუტყვით, ჩამოვიდნენ ჩემთან ქანაანის ქვეყნიდან ეგვიპტეში საცხოვრებლად, რადგან შიმშილობამ მოიცვა ისინი.
22 ფარაონმა იოსებს უთხრა: „მამაშენი და შენი ძმები ქვეყნის საუკეთესო ნაწილში დაასახლე. ნუ მოაკლებ მათ ყოველივე კარგს და ქვეყნის ნაყოფიერი ნაყოფით აჭამე“.
23 და იოსებმა უპასუხა: აჰა, მე ისინი გოშენის ქვეყანაში დავაყენე, რადგან ისინი მწყემსები არიან; ამიტომ დარჩნენ გოშენში, რათა თავიანთი ფარა ეგვიპტელებისგან განცალკევებით აძოვონ.
24 ფარაონმა იოსებს უთხრა: „ყველაფერი, რასაც გეტყვიან, შენს ძმებს გაუკეთე“. იაკობის ვაჟებმა ფარაონს თაყვანი სცეს და მშვიდობით დატოვეს იგი. შემდეგ იოსებმა მამამისი ფარაონთან მიიყვანა.
25 და მივიდა იაკობი და თაყვანი სცა ფარაონს, და აკურთხა იაკობმა ფარაონი და გავიდა; და დასახლდნენ იაკობი, მისი ყველა ვაჟი და მთელი მისი სახლეულობა გოშენის ქვეყანაში.
26 მეორე წელს, იაკობის სიცოცხლის ას ოცდამეათე წელს, იოსებმა ამარაგა თავისი მამა, ძმები და მთელი თავისი მამის სახლი პურით მათი შვილების რაოდენობის მიხედვით, შიმშილობის მთელი დღეების განმავლობაში; არაფერი აკლდათ.
27 და მისცა მათ იოსებმა მთელი ქვეყნის საუკეთესო ნაწილი; ეგვიპტის საუკეთესო ჰქონდათ იოსების სიცოცხლეში; ასევე აძლევდა იოსები მათ და მთელ მამამისის სახლს სამოსელს წლიდან წლამდე; და იაკობის ძენი უსაფრთხოდ ცხოვრობდნენ ეგვიპტეში თავიანთი ძმის სიცოცხლეში.
28. იაკობი ყოველთვის იოსების სუფრასთან ჭამდა. იაკობი და მისი შვილები დღე და ღამე არ შორდებოდნენ იოსების სუფრას, გარდა იმისა, რასაც იაკობის შვილები თავიანთ სახლებში ჭამდნენ.
29 და მთელი ეგვიპტე ჭამდა პურს იოსების სახლიდან შიმშილობის დღეებში, რადგან

ყველა ეგვიპტელმა გაყიდა ყველაფერი, რაც ჰქონდა შიმშილის გამო.
30 და იოსებმა ფარაონის გულისთვის იყიდა ეგვიპტის ყველა მიწა და მინდორი პურის სანაცვლოდ და ამარაგებდა იოსები მთელ ეგვიპტეს პურით შიმშილობის მთელი დღეების განმავლობაში. და შეაგროვა იოსებმა მთელი ვერცხლი და ოქრო, რაც მას მოჰქონდა მარცვლეულის სანაცვლოდ, რომელსაც ისინი ყიდულობდნენ მთელი ქვეყნიდან. და დააგროვა დიდი რაოდენობით ოქრო და ვერცხლი, გარდა ონიქსის ქვების, ბადელისა და ძვირფასი სამოსელისა, რომლებიც მათ ყველა კუთხიდან მოჰქონდათ იოსებისთვის, როდესაც მათი ფული გამოელიათ.
31 და აიღო იოსებმა მთელი ვერცხლი და ოქრო, რაც კი ხელში ჩაუვარდა, სამოცდათორმეტი ტალანტი ოქრო და ვერცხლი, ასევე ონიქსის ქვები და ბდელიუმი დიდი რაოდენობით. წავიდა იოსები და ოთხ ნაწილად დამალა ისინი: ერთი ნაწილი უდაბნოში დამალა წითელი ზღვის პირას, ერთი ნაწილი ფერათის მდინარესთან, ხოლო მესამე და მეოთხე ნაწილი უდაბნოში დამალა სპარსეთისა და მიდიის უდაბნოს მოპირდაპირე მხარეს.
32 და აიღო დარჩენილი ოქროსა და ვერცხლის ნაწილი და მისცა ყველა თავის ძმას, მამამისის მთელ სახლს და მამამისის სახლის ყველა ქალს, ხოლო დანარჩენი, დაახლოებით ოცი ნიჭი ოქრო-ვერცხლი, ფარაონის სახლში მიიტანა.
33 და იოსებმა ფარაონს მისცა მთელი ოქრო-ვერცხლი, რაც დარჩა, და ფარაონმა საგანძურში შეიტანა. ამის შემდეგ ქვეყანაში შიმშილობის დღეები შეწყდა. დათესეს და მოიმკეს მთელ ქვეყანაში და ყოველწლიურად მოიპოვეს თავიანთი ოდენობა; არაფერი აკლდათ.
34. და იოსები უსაფრთხოდ ცხოვრობდა ეგვიპტეში და მთელი ქვეყანა მის მმართველობის ქვეშ იყო. მისი მამა და მისი ყველა ძმა გოშენის ქვეყანაში დასახლდნენ და დაეპატრონენ მას.
35. იოსები კი ძალიან მოხუცებული იყო, ხანში შესული. მისი ორი ვაჟი, ეფრემი და მენაშე, იაკობის სახლში, იაკობის ვაჟების, მათი ძმების, შვილებთან ერთად, რჩებოდნენ, რათა უფლის გზები და მისი რჯული ესწავლათ.
36. და დასახლდნენ იაკობი და მისი ძენი ეგვიპტის ქვეყანაში, გოშენის ქვეყანაში, და დაეუფლეს მას, და ინაყოფიერეს და გამრავლდნენ მასში.

თავი 56

1. და იცოცხლა იაკობმა ეგვიპტის ქვეყანაში ჩვიდმეტი წელი და იყო იაკობის სიცოცხლის წლები ას ორმოცდაშვიდი წელი.
2 იმ დროს იაკობს ისეთი სნეულება შეეყარა, რომლიდანაც გარდაიცვალა. გაგზავნა და ეგვიპტიდან თავისი ძე, იოსები, დაიბარა. მისი ძე, იოსები, ეგვიპტიდან დაბრუნდა და იოსები მამასთან მივიდა.
3. უთხრა იაკობმა იოსებს და მის შვილებს: აჰა, მე ვკვდები და თქვენი მამების ღმერთი მოგხედავთ და დაგაბრუნებთ იმ ქვეყანაში, რომლის მიცემაც დაიფიცა უფალმა თქვენთვის და თქვენი შვილებისთვის თქვენს შემდეგ. ახლა, როცა მოვკვდები, დამმარხეთ გამოქვაბულში, რომელიც მახფელაშია, ხებრონში, ქანაანის ქვეყანაში, ჩემი მამების გვერდით.
4 და დააფიცა იაკობმა თავისი შვილები, რომ დამარხავდნენ მას მახფელაში, ხებრონში, და შეჰფიცეს მას მისმა შვილებმა ამის შესახებ.
5 და უბრძანა მათ: ემსახურეთ უფალს, თქვენს ღმერთს, რადგან ის, ვინც იხსნა თქვენი მამები, გიხსნით თქვენც ყოველგვარი გასაჭირისგან.
6. თქვა იაკობმა: „მომძახე ყველა შენი შვილი“. მივიდა იაკობის ძეთა ყველა შვილი და დაჯდა მის წინაშე. აკურთხა ისინი იაკობმა და უთხრა მათ: ათასმაგად მოგცეთ უფალი, თქვენი მამების ღმერთი, და გაკურთხოთ; მოგცეთ თქვენი მამის, აბრაამის, კურთხევა. და გავიდა იაკობის ძეთა ყველა შვილი იმ დღეს, მას შემდეგ, რაც აკურთხა ისინი.
7 მეორე დღეს კვლავ მოიხმო იაკობმა თავისი ვაჟები და ყველანი შეიკრიბნენ, მივიდნენ მასთან და დასხდნენ მის წინ. და აკურთხა იაკობმა თავისი ვაჟები სიკვდილის წინ იმ დღეს. აკურთხა თითოეული თავისი კურთხევისამებრ. აჰა, ეს ჩაწერილია უფლის რჯულის წიგნში, ისრაელისთვის.
8. უთხრა იაკობმა იუდას: ვიცი, შვილო, რომ ძლიერი კაცი ხარ შენი ძმებისთვის; იმეფე მათზე და შენი ძენი იმეფებენ თავიანთ ძეთ უკუნისამდე.

9 მხოლოდ მშვილდი და ყველა საომარი
იარაღი ასწავლე შენს შვილებს, რათა
იბრძოლონ თავიანთი ძმის ბრძოლებში,
რომელიც თავის მტრებზე იბატონებს.
10 და კვლავ უბრძანა იაკობმა თავის
შვილებს იმ დღეს და უთხრა: აჰა, დღეს ჩემს
ხალხთან შევხვდები; წამიყვანეთ
ეგვიპტიდან და დამმარხეთ მახფელას
გამოქვაბულში, როგორც გიბრძანეთ.
11 მაგრამ ფრთხილად იყავით, რომ თქვენი
შვილებიდან არავინ წამიყვანოთ, მხოლოდ
თქვენ. ასე მომექცევით, როცა ჩემს ცხედარს
ქანაანის ქვეყანაში წაიღებთ დასამარხავად.
12 იუდა, ისაქარი და ზებულონი
აღმოსავლეთით ატარებენ ჩემს კუბოს,
სამხრეთით - რეუბენი, სიმონი და გადი,
დასავლეთით - ეფრემი, მანასე და ბენიამინი,
ჩრდილოეთით კი - დანი, აშერი და ნაფთალი.
13 ნუ წაიღებს ლევიანს თქვენთან ერთად,
რადგან ის და მისი ვაჟები უფლის აღთქმის
კიდობანს ისრაელიანებთან ერთად ბანაკში
წაიღებენ; არც იოსებმა, ჩემმა შვილმა
წაიღოს, რადგან მეფესავით იყოს მისი
დიდება; თუმცა მათ ნაცვლად ეფრემი და
მანასე იქნებიან.
14 ასე მომექცევი, როცა წამიყვან; ნუ
დაივიწყებ ყველაფერს, რასაც გიბრძანებ; და
როცა ასე მომექცევი, უფალი სამუდამოდ
გაგიხსენებს შენ და შენს შვილებს შენს
შემდეგ.
15 თქვენ კი, შვილებო, პატივი ეცით
თითოეულს თავის ძმასა და ნათესავს და
უბრძანეთ თქვენს შვილებს და თქვენი
შვილების შვილებს თქვენს შემდეგ,
ემსახურონ უფალს, თქვენი წინაპრების
ღმერთს, მთელი დღე.
16. რათა დღეგრძელი იყოთ ამ ქვეყანაზე შენ,
შენი შვილები და შენი შვილების შვილები
უკუნისამდე, როცა კეთილს და სიმართლეს
გააკეთებთ უფლის, თქვენი ღმერთის თვალში,
მისი გზებით იარო.
17 შენ კი, იოსებ, შვილო ჩემო, გთხოვ,
მაპატიე შენი ძმების ჩადენილი დანაშაული
და ყველა მათი დანაშაული იმ ზიანისთვის,
რაც მოგაყენეს, რადგან ღმერთმა ეს შენი და
შენი შვილების საკეთილდღეოდ განაზრახა.
18 „შვილო ჩემო, ნუ მიატოვებ შენს ძმებს
ეგვიპტის მკვიდრთა ხელში და ნუ
შეურაცხყოფ მათ, რადგან, აჰა, მე მათ ღვთის
ხელში და შენს ხელში ვაბარებ, რომ დაიცვა
ისინი ეგვიპტელებისგან.“ იაკობის ძეებმა
უპასუხეს მამას და უთხრეს: „მამაო ჩვენო,
ყველაფერს გავაკეთებთ, რაც გვიბრძანე;
მხოლოდ ღმერთი იყოს ჩვენთან!“
19. უთხრა იაკობმა თავის შვილებს: ღმერთი
იყოს თქვენთან, როცა დაიცავთ მის ყველა
გზას; ნუ გადაუხვევთ მისი გზებიდან არც
მარჯვნივ და არც მარცხნივ, როცა ასრულებთ
სიკეთეს და სიმართლეს მის თვალში.
20 რადგან ვიცი, რომ ბოლო დღეებში
მრავალი და მძიმე უბედურება დაგატყდებათ
თავს ამ ქვეყანაზე; თქვენმა შვილებმა და
შვილთა შვილებმა მხოლოდ უფალს
ემსახურეთ და ის გიხსნით ყოველგვარი
უბედურებისგან.
21 და იქნება, როცა ღმერთს გაჰყვებით, რომ
ემსახუროთ და თქვენს შემდეგ თქვენს
შვილებს და თქვენი შვილების შვილებს
ასწავლით უფლის შეცნობას, მაშინ უფალი
აღგიდგენთ თქვენ და თქვენს შვილებს
მსახურს თქვენი შვილებიდან და გიხსნით
უფალი მისი ხელით ყოველგვარი
გასაჭირისგან, გამოგიყვანთ ეგვიპტიდან და
დაგაბრუნებთ თქვენი მამების ქვეყანაში,
რათა მყარად დაიმკვიდროთ იგი.
22 და შეწყვიტა იაკობმა თავისი
შვილებისთვის მცნება და ფეხები საწოლში
ჩაასო, მოკვდა და თავის ხალხს შეუერთდა.
23 და დაემხო იოსები მამამისს, შესძახა და
ატირდა მასზე, აკოცა და მწარე ხმით შესძახა:
„მამაო ჩემო, მამაო ჩემო!“
24. და მოვიდნენ მისი ძის ცოლები და მთელი
მისი სახლი და თავს დაესხეს იაკობს,
დაიტირეს მასზე და ხმამაღლა შესძახეს
იაკობზე.
25 და ადგა იაკობის ყველა ძე ერთად,
შემოიხიეს სამოსელი, წელზე ჯვალო
დაიფარეს, პირქვე დაემხნენ და თავზე
მტვერი ცისკენ დაიყარეს.
26. და უთხრეს ეს ამბავი ოსნათს, იოსების
ცოლს, და ადგა, ჩაიცვა ტომარა და მივიდა
ყველა ეგვიპტელ ქალთან ერთად, დაიტირა
და იგლოვა იაკობი.
27. და ყველა ეგვიპტელი, ვინც იცნობდა
იაკობს, მოვიდა იმ დღეს, როგორც კი გაიგო
ეს ამბავი, და მთელი ეგვიპტე ტიროდა
მრავალი დღის განმავლობაში.
28. ასევე, ქანაანის ქვეყნიდანაც ჩავიდნენ
ქალები ეგვიპტეში, როდესაც გაიგეს, რომ
იაკობი გარდაიცვალა, და სამოცდაათი დღე
დასტიროდნენ მას ეგვიპტეში.

29 ამის შემდეგ იოსებმა უბრძანა თავის მსახურებს, ექიმებს, რომ მისი მამა მურითა და გუნდრუკით, ყველანაირი საკმევლითა და სურნელებით დაებალზამებინათ. ექიმებმა კი იაკობი ისე დააბალზამეს, როგორც იოსებმა უბრძანა.
30. და ტიროდა და გლოვობდა იაკობის გამო ეგვიპტის ყველა ხალხი, უხუცესები და გოშენის ქვეყნის ყველა მცხოვრები. მისი ყველა ვაჟი და მისი სახლის შვილები გლოვობდნენ და გლოვობდნენ თავიანთ მამას, იაკობს, მრავალი დღის განმავლობაში.
31. სამოცდაათი დღის შემდეგ, მისი ტირილის დღეების გასვლის შემდეგ, იოსებმა ფარაონს უთხრა: „ავალ და დავმარხავ მამაჩემს ქანაანის ქვეყანაში, როგორც დამაფიცა, და მერე დავბრუნდები“.
32 და გაგზავნა ფარაონმა იოსები და შეუთვალა: ადი და დამარხე შენი მამა, როგორც გითხრა და როგორც დაგაფიცა. და ადგა იოსები თავის ყველა ძმასთან ერთად, რათა წასულიყვნენ ქანაანის ქვეყანაში, რათა დაეკრძალათ თავიანთი მამა იაკობი, როგორც უბრძანა მათ.
33 ფარაონმა ბრძანა, რომ მთელ ეგვიპტეში გამოეცხადებინათ: „ვინც არ ავალს იოსებსა და მის ძმებს ქანაანის ქვეყანაში იაკობის დასამარხად, მოკვდება“.
34. და გაიგო მთელმა ეგვიპტემ ფარაონის ნათქვამი და ყველანი ერთად ადგა. და ავიდა ფარაონის ყველა მსახური, მისი სახლის უხუცესები და ეგვიპტის ქვეყნის ყველა უხუცესი იოსებთან ერთად. და ავიდა ფარაონის ყველა მსახური და დიდებული, როგორც იოსების მსახურები, და წავიდნენ იაკობის დასამარხავად ქანაანის ქვეყანაში.
35. იაკობის ძეთ ატარებდნენ კუბოს, რომელზეც ის იწვა; როგორც მამამ უბრძანა, ისე მოექცნენ მის შვილებს.
36 კუბო სუფთა ოქროსი იყო და გარშემო ონიქსის ქვებითა და ბდელიუმით იყო მოჭედილი; კუბოს გადასაფარებელი კი ოქროს ნაქსოვი იყო, ძაფებით შეერთებული, ზემოდან კი ონიქსის ქვებითა და ბდელიუმით იყო დამზადებული.
37. იოსებმა მამამისს, იაკობს, თავზე დიდი ოქროს გვირგვინი დაადგა და ხელში ოქროს კვერთხი ჩაუდო. გარს შემოერტყნენ კუბოს, როგორც მეფეებს სჩვევიათ სიცოცხლეში.
38. ამ რაზმით მის წინ მიდიოდა ეგვიპტის ყველა ჯარი, თავდაპირველად ფარაონის ყველა ძლიერი კაცი, იოსების ძლიერი კაცი და მათ შემდეგ ეგვიპტის დანარჩენი მკვიდრნი. ყველანი მახვილებით იყვნენ შემოსარტყლულნი, ჯავშანჟილეტებით იყვნენ აღჭურვილნი და საომარი ატრიბუტებით იყვნენ აღჭურვილნი.
39 და ყველა მგლოვიარე და მტირალი მოშორებით მიდიოდა კუბოს მოპირდაპირე მხარეს, მიდიოდნენ, ტიროდნენ და გლოვობდნენ, დანარჩენი ხალხი კი კუბოს მისდევდა.
40. იოსები და მისი სახლეულობა ერთად მიუახლოვდნენ სარდაფს ფეხშიშვლები და ტირილით, იოსების დანარჩენი მსახურები კი მის გარშემო დადიოდნენ; თითოეულს თავისი სამკაული ეხურა და ყველა თავისი საბრძოლო იარაღით იყო შეიარაღებული.
41. იაკობის ორმოცდაათი მსახური მიუძღოდა კუბოს წინ და გზაზე მურისა და ალოეს, და ყველანაირი სურნელოვანი სასმისი მოჰქონდათ. იაკობის ყველა ვაჟი, ვინც კუბოს მზიდავდა, სურნელოვან სასმისზე დადიოდა. იაკობის მსახურები კი გზაზე სურნელოვან სასმისებს მოჰქონდათ წინ.
42 და იოსები ავიდა დიდი ბანაკით და ასე იქცეოდნენ ყოველდღე, სანამ ქანაანის მიწას არ მიაღწევდნენ. და მივიდნენ ატადის კალომდე, რომელიც იორდანეს გაღმა იყო, და იმ ადგილას ძალიან დიდი და მძიმე გლოვა გამართეს.
43. ეს ამბავი ქანაანის ყველა მეფემ გაიგო და გამოვიდა, თითოეული თავისი სახლიდან, ქანაანის ოცდათერთმეტი მეფე, და ყველა თავის კაცებთან ერთად მოვიდა იაკობის დასატირებლად და დასატირებლად.
44 და ყველა ამ მეფემ დაინახა იაკობის კუბო და აჰა, იოსების გვირგვინი ედო მასზე; მათაც დაადეს თავიანთი გვირგვინები კუბოზე და შემოავლეს მას გვირგვინები.
45 და ყველა ამ მეფემ იმ ადგილას დიდი და მძიმე გლოვა გამოაცხადა იაკობის გამო იაკობის ძეებთან და ეგვიპტელებთან ერთად, რადგან ქანაანის ყველა მეფემ იცოდა იაკობისა და მისი ძეების სიმამაცე.
46. ეს ამბავი ესავს მიუვიდა და უთხრეს: იაკობი ეგვიპტეში მოკვდა და მისი ვაჟები და მთელი ეგვიპტე ქანაანის ქვეყანაში მიჰყავთ დასამარხავად.
47 და გაიგო ეს ამბავი ესავმა და სეირის მთაზე ცხოვრობდა. და ადგა თავის ვაჟებთან და მთელ თავის ხალხთან და მთელ თავის

სახლთან ერთად, ხალხი ძალიან დიდი, და
მოვიდნენ იაკობის დასატირებლად და
დასატირებლად.
48. და იყო, როცა მოვიდა ესავი, გლოვობდა
თავის ძმას, იაკობს. კვლავ აღდგა მთელი
ეგვიპტე და მთელი ქანაანი და დიდი გლოვა
დაუწყო ესავს იაკობის გამო იმ ადგილას.
49 და წამოიყვანეს იოსებმა და მისმა ძმებმა
იქიდან თავიანთი მამა იაკობი და წავიდნენ
ხებრონში, რათა დამარხონ იაკობი
გამოქვაბულში, მისი მამების გვერდით.
50. მივიდნენ კირეათ-არბაში,
გამოქვაბულთან. როცა მივიდნენ, ესავი
თავის ვაჟებთან ერთად იოსებისა და მისი
ძმების წინ დადგა გამოქვაბულში და თქვა:
იაკობი არ დაიმარხოს იქ, რადგან ჩვენია და
ჩვენი მამისაა.
51. და გაიგეს იოსებმა და მისმა ძმებმა
ესავის ძეების სიტყვები და ძლიერ
განრისხდნენ. მივიდა იოსები ესავთან და
უთხრა: რა არის ეს ნათქვამი? ჩემმა მამამ,
იაკობმა, დიდი სიმდიდრით იყიდა ეს შენგან
ისააკის სიკვდილის შემდეგ, ოცდახუთი წლის
წინ. ასევე იყიდა შენგან და შენი ძეებისგან
და შენი შთამომავლობისგან მთელი ქანაანის
ქვეყანა.
52. და იყიდა იგი იაკობმა თავისი
შვილებისთვის და მისი
შთამომავლობისთვის სამარადისო
მემკვიდრეობად. რატომ ლაპარაკობ დღეს ამ
სიტყვებს?
53 და მიუგო ესავმა და უთხრა: ცრუობ და
ტყუილს ამბობ, რადგან მე არ გავყიდე ჩემი
არაფერი ამ ქვეყანაში, როგორც შენ ამბობ,
და არც ჩემმა ძმამ, იაკობმა, იყიდა ჩემი
არაფერი ამ ქვეყანაში.
54. ეს სიტყვები ესავმა იოსების
მოსატყუებლად თქვა, რადგან იცოდა ესავმა,
რომ იოსები არ იყო იმ დღეებში, როცა ესავმა
იაკობს მიჰყიდა ყველაფერი, რაც ქანაანის
ქვეყანაში ჰქონდა.
55. და უთხრა იოსებმა ესავს: ეს შენთანაა
ჩაწერილი მამაჩემმა ნასყიდობის წიგნში და
მოწმეებთან დაამოწმა წიგნი; და აჰა,
ჩვენთანაა, ეგვიპტეში.
56 და მიუგო ესავმა და უთხრა: მოიტანე
ჩანაწერი, ყველაფერს, რასაც ჩანაწერში
იპოვი, ასეც მოვიქცევით.
57. დაუძახა იოსებმა ნაფთალის, თავის ძმას,
და უთხრა: „სწრაფად იჩქარე, ნუ გაჩერდები,
გაიქეცი ეგვიპტეში და მოიტანე ყველა
ჩანაწერი: ნასყიდობის ჩანაწერი, დაბეჭდილი
ჩანაწერი და ღია ჩანაწერი, ასევე ყველა
პირველი ჩანაწერი, რომელშიც პირმშოობის
ყველა საქმეა ჩაწერილი.“
58 და აქ მოგვიყვანე ისინი, რათა გავიგოთ
მათგან ესავის და მისი შვილების ყველა
სიტყვა, რომელიც დღეს თქვეს.
59. და ნაფთალიმ შეისმინა იოსების ხმა და
გაიქცა ეგვიპტეში ჩასასვლელად. ნაფთალიმ
უფრო მსუბუქი იყო ფეხით, ვიდრე უდაბნოში
მცხოვრებ ყველა ირემს, რადგან ის დადიოდა
სიმინდის თავთავებზე და არ აჭყლიტავდა
მათ.
60 და როდესაც დაინახა ესავმა, რომ
ნაფთალი წავიდა ჩანაწერების მოსატანად,
მან და მისმა ვაჟებმა გააძლიერეს
წინააღმდეგობა გამოქვაბულის წინააღმდეგ
და აღდგა ესავი და მთელი მისი ხალხი
იოსებისა და მისი ძმების წინააღმდეგ
საბრძოლველად.
61 და იაკობის ყველა ძე და ეგვიპტის ხალხი
შეებრძოლა ესავს და მის კაცებს. და
დამარცხდნენ ესავის ძენი და მისი ხალხი
იაკობის ძეების წინაშე. და მოკლეს იაკობის
ძეებმა ესავის ძეთაგან ორმოცი კაცი.
62. ქუშიმი, დანის ძე, იაკობის ძე, იმ დროს
იაკობის ძეებთან ერთად იყო, მაგრამ
ბრძოლის ადგილიდან დაახლოებით ასი
წყრთის დაშორებით იმყოფებოდა, რადგან
იაკობის ძეებთან ერთად იჯდა იაკობის
კუბოსთან, რათა დაეცვა იგი.
63 ხუშიმი ყრუ და მუნჯი იყო, მაგრამ მაინც
ესმოდა კაცთა შორის არსებული შეშფოთების
ხმა.
64 და ჰკითხა მან: „რატომ არ მარხავთ
მკვდრებს? რა არის ეს დიდი აჟიოტაჟი?“ და
უპასუხეს მას ესავის და მისი ვაჟების
სიტყვებით. და გაიქცა ესავთან ბრძოლის
შუაგულში და მოკლა ესავი მახვილით, თავი
მოკვეთა და თავი შორს გაფრინდა. და ესავი
ბრძოლის ხალხში დაეცა.
65. და როდესაც ქუშიმმა ეს გააკეთა, იაკობის
ძენი ესავის ძენზე სძლიეს და იაკობის ძენი
ძალით დამარხეს თავიანთი მამა იაკობი
გამოქვაბულში. და ესავის ძენი ხედავდნენ.
66 და დაკრძალეს იაკობი ხებრონში,
მახფელას გამოქვაბულში, რომელიც
აბრაამმა იყიდა ხეთის ძეებისგან სამარხად,
და დამარხეს იგი ძალიან ძვირფას სამოსში.
67 და არცერთ მეფეს არ მიუღია მისთვის
ისეთი პატივი, როგორიც იოსებმა მიაგო

მამამისს მისი გარდაცვალების შემდეგ, რადგან მან იგი დიდი პატივით დაკრძალა, როგორც მეფეთა დაკრძალვა.
68. და შვიდდღიანი გლოვა გამოაცხადეს იოსებმა და მისმა ძმებმა მამამისისთვის.

თავი 57

1. ამის შემდეგ ესავის ძენი იაკობის ძეთ ებრძოდნენ და ესავის ძენი იაკობის ძეთ ებრძოდნენ ხებრონში. ესავი ჯერ კიდევ მკვდარი იწვა და არ იყო დამარხული.
2 და სასტიკი ბრძოლა იყო მათ შორის და დამარცხდნენ ესავის ძენი იაკობის ძეთ წინაშე. და მოკლეს იაკობის ძეთ ესავის ძეთიდან ოთხმოცი კაცი და არც ერთი არ მომკვდარა იაკობის ძეთიდან. და სძლია იოსების ხელს ესავის ძეთა მთელი ხალხი. და წაიყვანა ცეფო, ძე ელიფაზისა, ძისა ესავისა, და მისი ორმოცდაათი კაცი ტყვედ და შეკრა ისინი რკინის ჯაჭვებით და მისცა ისინი თავის მსახურებს ხელში, რომ ეგვიპტეში წაეყვანათ.
3. როდესაც იაკობის ძეებმა ზეფო და მისი ხალხი ტყვედ წაიყვანეს, ყველა, ვინც დარჩნენ, ძალიან შეშინდა ესავის სახლიდან, რომ ისინიც ტყვედ არ წაეყვანათ. ყველა გაიქცა ელიფაზ ესავის ძესთან და მის ხალხთან ერთად, ესავის ცხედრით და წაიყვანეს სეირის მთისკენ მიმავალი გზა.
4 და მივიდნენ სეირის მთაზე და დამარხეს ესავი სეირში, მაგრამ მისი თავი არ წაუღიათ სეირში, რადგან იმ ადგილას იყო დამარხული, სადაც ბრძოლა იყო, ხებრონში.
5. და იყო, როცა ესავის ძენი გაიქცნენ იაკობის ძეთგან, იაკობის ძენი დაედევნენ მათ სეირის საზღვრამდე, მაგრამ არც ერთი კაცი არ მოუკლავთ მათ შორის, როცა დაედევნენ, რადგან ესავის ცხედარი, რომელიც თან წაიღეს, მათში არეულობა გამოიწვია. ამიტომ გაიქცნენ და იაკობის ძენი უკან დაიხიეს მათგან და მივიდნენ იმ ადგილას, სადაც მათი ძმები იყვნენ ხებრონში, და იქ დარჩნენ იმ დღეს და მეორე დღეს, სანამ ბრძოლისგან არ დაისვენეს.
6 და მესამე დღეს შეკრიბეს სეირ ჰორიტელის ყველა ძე და შეკრიბეს აღმოსავლეთის ყველა ძე, ზღვის ქვიშასავით დიდი ხალხი, და წავიდნენ და ჩავიდნენ ეგვიპტეში იოსებთან და მის ძმებთან საბრძოლველად, რათა ეხსნათ თავიანთი ძმები.
7 და გაიგეს იოსებმა და იაკობის ყველა ძემ, რომ ესავის ძენი და აღმოსავლეთის ძეები მათ წინააღმდეგ გამოვიდნენ საბრძოლველად, რათა ეხსნათ თავიანთი ძმები.
8. და გავიდნენ იოსები, მისი ძმები და ეგვიპტის ძლიერი კაცები და იბრძოლეს რამსესის ქალაქში. და დიდი დამარცხება მიაყენეს იოსებმა და მისმა ძმებმა ესავის ძეებსა და აღმოსავლეთის ძეებს.
9 და მათგან ექვსასი ათასი კაცი დახოცეს და მათ შორის სეირ ჰორელის ძეთა ყველა ძლიერი ვაჟკაცი დახოცეს; მხოლოდ რამდენიმე დარჩა მათგან; ასევე დახოცეს აღმოსავლეთის ძეთა და ესავის ძეთა დიდი რაოდენობა; ელიფაზი, ესავის ძე, და აღმოსავლეთის ძეები გაიქცნენ იოსებისა და მისი ძმების წინაშე.
10 და დაედევნენ მათ იოსები და მისი ძმები სუქოთამდე. და კიდევ მოკლეს მათგან ოცდაათი კაცი სუქოთში. დანარჩენები კი გაიქცნენ და თითოეული თავის ქალაქში გაიქცა.
11 და იოსები, მისი ძმები და ეგვიპტის ძლიერი კაცები სიხარულითა და გულით მხიარულებით უკან დაიხიეს მათგან, რადგან მათ დაამარცხეს ყველა მათი მტერი.
12 ცეფო, ელიფაზის ძე, და მისი ხალხი ჯერ კიდევ მონები იყვნენ ეგვიპტეში იაკობის ძეებთან და მათი ტკივილები გაძლიერდა.
13. და როდესაც ესავის და სეირის ძენი დაბრუნდნენ თავიანთ ქვეყანაში, სეირის ძეთ დაინახეს, რომ ყველანი იაკობის ძეთ და ეგვიპტის ხალხების ხელში ჩავარდნენ ესავის ძეთა ბრძოლის გამო.
14. უთხრეს სეყირის ძეებმა ესავის ძეებს: თქვენ ნახეთ და ამიტომ იცით, რომ ეს ბანაკი თქვენთვის იყო და არც ერთი ძლიერი და არც ომის ოსტატი არ დარჩენილა.
15. ახლა კი გამოდით ჩვენი ქვეყნიდან, წადით ჩვენგან ქანაანის ქვეყანაში, თქვენი მამების საცხოვრებელ ქვეყანაში; რატომ დაიმკვიდრებენ თქვენი შვილები ჩვენი შვილების ნაყოფს უკანასკნელ დღეებში?
16. ესავის ძეებმა არ ისმინეს სეყირის ძეები და სეყირის ძეებმა გადაწყვიტეს მათთან ომი.
17. ესავის ძეთ ფარულად შეუთვალეს ანგეას, აფრიკის მეფეს, იგივე დინჰაბას:
18 გამოგვიგზავნე შენი კაცებიდან რამდენიმე და მოვიდნენ ჩვენთან და ვიბრძოლოთ სეირ ჰორელის ძეებთან ერთად, რადგან მათ

გადაწყვიტეს ჩვენთან ბრძოლა, რათა განგვდევნონ ამ ქვეყნიდან.
19. ასე მოიქცა ანგეასი, დინჰაბას მეფე, რადგან იმ დროს ესავის ძეების მეგობრული განწყობა ჰქონდა. ანგეასმა ესავის ძეებს ხუთასი მამაცი ქვეითი და რვაასი მხედარი გაუგზავნა.
20. სეყირის ძეებმა აღმოსავლეთის ძეებს და მიდიანის ძეებს შეუთვალეს: „თქვენ ნახეთ, რა გვიყავით ესავის ძეებმა, რომელთა გამოც თითქმის ყველანი გავნადგურდით იაკობის ძეებთან ბრძოლაში“.
21 ახლა კი მოდი ჩვენთან და დაგვეხმარე, ერთად ვიბრძოლებთ მათ წინააღმდეგ და განვდევნით მათ ქვეყნიდან და შურს ვიძიებთ ჩვენი ძმების გამო, რომლებიც მათი გულისთვის დაიღუპნენ თავიანთ ძმებთან, იაკობის ძეებთან ბრძოლაში.
22. და აღმოსავლეთის ყველა ძემ მოუსმინა სეყირის ძეებს და მივიდნენ მათთან რვაასამდე კაცი მახვილებით ხელში. და ესავის ძეები იბრძოდნენ სეყირის ძეებთან იმ დროს ფარანის უდაბნოში.
23. და სძლიეს სეყირის ძეთ ესავის ძეთ და იმ დღეს სეყირის ძეთ დახოცეს ესავის ძეთგან ორასამდე კაცი დინჰაბას მეფის, ანგეასის ტომიდან იმ ბრძოლაში.
24. მეორე დღეს კვლავ მოვიდნენ ესავის ძენი სეყირის ძეთთან საბრძოლველად. მეორედ გაუმძაფრდა ბრძოლა ესავის ძეთ და ძლიერ შეძრწუნდნენ ისინი სეყირის ძეთ გამო.
25. და როცა დაინახეს ესავის ძეებმა, რომ სეირის ძეები მათზე ძლიერები იყვნენ, ესავის ძეთაგან ზოგიერთები მიბრუნდნენ და დაეხმარნენ სეირის ძეებს, მათ მტრებს.
26. მეორე ბრძოლაში ესავის ძეთაგან კიდევ ორმოცდათვრამეტი კაცი დაეცა დინჰაბას მეფის, ანგეასის წინააღმდეგ.
27 და მესამე დღეს გაიგეს ესავის ძეთ, რომ მათი ძმებიდან ზოგიერთმა მათგანმა ზურგი აქცია მათ წინააღმდეგ მეორე ბრძოლაში; და იგლოვეს ესავის ძეთ, როცა ეს ამბავი გაიგეს.
28. თქვეს: რა ვუყოთ ჩვენს ძმებს, რომლებმაც განგვშორდნენ, რათა დახმარებოდნენ სეირის ძეებს, ჩვენს მტრებს? ესავის ძეებმა კვლავ გაუგზავნეს კაცი ანგეას, დინჰაბას მეფეს, და უთხრეს:
29. კვლავ გამოგვიგზავნეთ სხვა კაცები, რომ მათთან ერთად ვიბრძოლოთ სეირის ძეებთან, რადგან ისინი უკვე ორჯერ უფრო მძიმეები არიან, ვიდრე ჩვენ.
30. ანგეასმა კვლავ გაუგზავნა ესავის ძეებს დაახლოებით ექვსასი მამაცი კაცი და ისინი მოვიდნენ ესავის ძეების დასახმარებლად.
31. ათი დღის შემდეგ კვლავ ებრძოდნენ ესავის ძენი სეირის ძეთ ფარანის უდაბნოში. ძალიან სასტიკი ბრძოლა იყო სეირის ძეთთან. ამჯერად ესავის ძენი სძლიეს სეირის ძეთ და დამარცხდნენ სეირის ძენი ესავის ძეთ და ესავის ძენი დახოცეს მათგან ორი ათასამდე კაცი.
32. ამ ბრძოლაში სეირის ძეთა ყველა ძლიერი ვაჟკაცი დაიღუპა და მხოლოდ მათი მცირეწლოვანი შვილები დარჩნენ მათ ქალაქებში.
33. და გაიქცნენ მიდიანელები და აღმოსავლეთის ძეები ბრძოლისგან და მიატოვეს სეირის ძეები და გაიქცნენ, როგორც კი დაინახეს, რომ ბრძოლა სასტიკი იყო მათ წინააღმდეგ. და დაედევნენ ესავის ძეები აღმოსავლეთის ყველა ძეს, სანამ მათ მიწას არ მიაღწიეს.
34 ესავის ძეებმა კიდევ ორას ორმოცდაათამდე კაცი მოკლეს და ესავის ძეთა ხალხიდან ამ ბრძოლაში ოცდაათამდე კაცი დაიღუპა. ეს უბედურება მათ დაატყდათ, რადგან მათი ძმები ზურგს აქცევდნენ მათ, რათა დახმარებოდნენ სეირ ჰორიტელის ძეებს. კვლავ გაიგეს ესავის ძეებმა თავიანთი ძმების ბოროტმოქმედების შესახებ და კვლავ გლოვობდნენ ამის გამო.
35 და იყო, რომ ბრძოლის შემდეგ ესავის ძენი უკან დაბრუნდნენ და სეირში დაბრუნდნენ. დახოცეს ესავის ძეთ სეირის ძეთა ქვეყანაში დარჩენილები; დახოცეს მათი ცოლები და ბავშვებიც. არც ერთი სული არ დაუტოვებიათ ცოცხალი, გარდა ორმოცდაათი ყმაწვილისა და ქალწულისა, რომლებიც ცოცხლად დატოვეს. ესავის ძეთ არ დახოცეს ისინი. ყმაწვილები მათი მონები გახდნენ და ქალწულები ცოლებად მოიყვანეს.
36 და დასახლდნენ ესავის ძენი სეირში, სეირის ძეთა ნაცვლად, დაიმკვიდრეს მათი მიწა და დაეუფლეს მას.
37. ესავის ძეებმა სეყირის ძეებს მთელი სამკვიდრო წაართვეს, მათი ცხვარი, ხარები და მათი ქონება; და სეყირის ძეების ყველაფერი წაართვეს ესავის ძეებმა. დასახლდნენ ესავის ძეები სეყირის ძეთა ადგილას დღემდე. ესავის ძეებმა ეს ქვეყანა ესავის ხუთ ძეს, მათი საგვარეულოების მიხედვით, ნაწილებად დაუყვეს.

38. იმ დღეებში ესავის ძეებმა გადაწყვიტეს, მეფე დაენიშნათ იმ ქვეყანაში, რომელიც მათ დაეპატრონნენ. უთხრეს ერთმანეთს: არა, რადგან ის იმეფებს ჩვენზე ჩვენს ქვეყანაში და ჩვენ მისი რჩევის ქვეშ ვიქნებით და ის იბრძოლებს ჩვენი მტრების წინააღმდეგ. და ასეც მოიქცნენ.
39. დაიფიცა ესავის ყველა ძემ და თქვა: „მათ შორის არავინ იმეფებს მათზე, გარდა უცხო კაცისა, რომელიც არ არის მათ ძმათაგანი; რადგან ესავის ყველა ძე გამწარებული იყო თავისი შვილის, ძმისა და მეგობრის მიმართ იმ ბოროტების გამო, რაც მათ ძმებმა დაატყდათ თავს, როცა სეყირის ძეებს ებრძოდნენ.
40. დაიფიცეს ესავის ძეთ და თქვეს: იმ დღიდან მოყოლებული აღარ აირჩევენ მეფეს თავიანთი ძმებიდან, არამედ უცხო ქვეყნიდან დღემდე.
41 და იყო იქ კაცი ანგეასის ტომიდან, დინჰაბას მეფისა; მისი სახელი იყო ბელა, ბეორის ძე; ის იყო ძალიან მამაცი კაცი, ლამაზი და მომხიბვლელი, ბრძენი ყველა სიბრძნით, გონიერი და გონიერი კაცი; და ანგეასის ხალხში არავინ იყო მისი მსგავსი.
42 და აიყვანა იგი ესავის ყველა ძემ, სცხეს და მეფედ აკურთხეს, თაყვანი სცეს და უთხრეს: იცოცხლოს მეფემ, იცოცხლოს მეფემ!
43 და გაშალეს ზეწარი და მიუტანეს მას თითოეულმა ოქროსა და ვერცხლის საყურეები, ბეჭდები ან სამაჯურები. და გაამდიდრეს იგი ოქრო-ვერცხლით, ონიქსისა და ბდელიუმის ქვებით. დაუდგინეს მას სამეფო ტახტი და დაადგეს თავზე სამეფო გვირგვინი. აუშენეს მას სასახლე და დასახლდა იქ. და გახდა ესავის ყველა ძეზე მეფე.
44. ანგეასის ხალხმა ესავის ძეებისგან აიღო თავისი ბრძოლისთვის გასამრჯელო და იმავე დროს წავიდნენ და დინჰაბაში თავიანთ ბატონთან დაბრუნდნენ.
45. ოცდაათი წელი იმეფა ბელა ესავის ძეებზე და ესავის ძეები დასახლდნენ იმ ქვეყანაში სეყირის ძეების ნაცვლად და უსაფრთხოდ ცხოვრობენ მათ ადგილას დღემდე.

თავი 58

1. და იყო, რომ ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლიდან ოცდამეთორმეტე წელს, ანუ იოსების სიცოცხლის სამოცდამეთერთმეტე წელს, იმ წელს გარდაიცვალა ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, და მის ნაცვლად გამეფდა მისი ძე მაგრონი.
2. ფარაონმა სიკვდილის წინ იოსებს უბრძანა, რომ მისი შვილის, მაგრონის, მამა გამხდარიყო და მაგრონი იოსების მზრუნველობისა და მრჩევლის ქვეშ ყოფილიყო.
3 და მთელი ეგვიპტე დაეთანხმა ამ საქმეს, რომ იოსები გამხდარიყო მათ მეფე, რადგან ყველა ეგვიპტელს უყვარდა იოსები, როგორც მანამდე, მხოლოდ მაგრონი, ფარაონის ძე, იჯდა მამამისის ტახტზე და იმ დღეებში გამეფდა მამამისის ნაცვლად.
4 ორმოცდაერთი წლის იყო მაგრონი, როცა გამეფდა და ორმოცი წელი იმეფა ეგვიპტეში; მთელმა ეგვიპტემ მას ფარაონი უწოდა, მისი მამის სახელის მიხედვით, როგორც ეგვიპტეში ჩვეულება ჰქონდათ ყველა მეფის მიმართ, რომელიც მათზე მეფობდა.
5 და როდესაც ფარაონი მამის ნაცვლად მეფობდა, მან ეგვიპტის კანონები და მმართველობის ყველა საქმე იოსებს გადასცა, როგორც მამამისმა უბრძანა.
6 და იოსები გახდა ეგვიპტის მეფე, რადგან ის მთელ ეგვიპტეს განაგებდა და მთელი ეგვიპტე მის მზრუნველობასა და მრჩეველობას ექვემდებარებოდა, რადგან ფარაონის გარდაცვალების შემდეგ მთელი ეგვიპტე იოსების მხარეს იყო და ძლიერ უყვარდათ იგი, რომ მათზე მეფობდა.
7 მაგრამ მათ შორის იყვნენ ისეთებიც, რომლებსაც არ მოსწონდათ იგი და ამბობდნენ: უცხო არ იმეფებს ჩვენზე; თუმცა იმ დღეებში, ფარაონის გარდაცვალების შემდეგ, ეგვიპტის მთელი მმართველობა იოსებს გადაეცა, რადგან ის იყო მარეგულირებელი და მთელ ქვეყანაში ისე იქცეოდა, როგორც სურდა, არავის ჩარევის გარეშე.
8 მთელი ეგვიპტე იოსების მფარველობის ქვეშ იყო და იოსებმა ომი გამოუცხადა ირგვლივ მტერს და დაიმორჩილა ისინი; ასევე დაიმორჩილა იოსებმა მთელი ქვეყანა და ყველა ფილისტიმელი ქანაანის საზღვრებამდე და ყველა მის ხელში აღმოჩნდა და ისინი იოსებს ყოველწლიურ გადასახადს აძლევდნენ.
9 და ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, მამის ნაცვლად თავის ტახტზე დაჯდა, მაგრამ ის იოსების ხელმძღვანელობისა და მრჩევლის

ქვეშ იყო, როგორც თავიდან მამამისის
ხელმძღვანელობის ქვეშ იყო.
10. ის მხოლოდ ეგვიპტის ქვეყანაში მეფობდა,
იოსების რჩევით. იოსები იმ დროს მთელ
ქვეყანაზე მეფობდა, ეგვიპტიდან დიდ
მდინარე ფერათამდე.
11 და იოსები წარმატებული იყო ყველა თავის
გზაზე და უფალი იყო მასთან და მისცა
უფალმა იოსებს დამატებითი სიბრძნე,
პატივი, დიდება და სიყვარული მის მიმართ
ეგვიპტელთა გულებში და მთელ ქვეყანაში.
და მეფობდა იოსები მთელ ქვეყანაზე
ორმოცი წელი.
12 ფილისტიმელთა ყველა ქვეყანა, ქანაანი,
ციდონი და იორდანეს გაღმა, მთელი მისი
სიცოცხლე ძღვენს აძლევდა იოსებს. მთელი
ქვეყანა იოსების ხელში იყო და
ყოველწლიურად ხარკს აძლევდნენ, როგორც
დადგენილი იყო, რადგან იოსები ებრძოდა
ყველა თავის გარშემო მტერს და ამარცხებდა
მათ. მთელი ქვეყანა იოსების ხელში იყო.
იოსები კი მტკიცედ იჯდა თავის ტახტზე
ეგვიპტეში.
13 და მისი ყველა ძმა, იაკობის ძენი,
უსაფრთხოდ ცხოვრობდნენ იმ ქვეყანაში
იოსების სიცოცხლის განმავლობაში.
ნაყოფიერნი იყვნენ და ძლიერ გამრავლდნენ
იმ ქვეყანაში. ემსახურებოდნენ უფალს
მთელი მათი სიცოცხლე, როგორც მათმა
მამამ, იაკობმა, უბრძანა მათ.
14. და იყო, მრავალი დღისა და წლის შემდეგ,
როცა ესავის ძენი მშვიდად ცხოვრობდნენ
თავიანთ ქვეყანაში ბელასთან, მათ
მეფესთან ერთად, რომ ნაყოფიერად და
გამრავლებულად იყვნენ ესავის ძენი იმ
ქვეყანაში და გადაწყვიტეს, წასულიყვნენ და
ებრძოლათ იაკობის ძეთ და მთელ ეგვიპტეს,
და გაეთავისუფლებინათ თავიანთი ძმა, ცეფო,
ელიფაზის ძე, და მისი ხალხი, რადგან ისინი
ჯერ კიდევ იოსების მონები იყვნენ იმ
დღეებში.
15. ესავის ძეებმა ხალხი გაუგზავნეს
აღმოსავლეთის ყველა ძეს და ზავი
დაამყარეს მათთან. და აღმოსავლეთის
ყველა ძე მოვიდა მათთან, რათა ესავის
ძეებთან ერთად წასულიყვნენ ეგვიპტეში
საბრძოლველად.
16 და ასევე მივიდნენ მათთან დინჰაბას
მეფის, ანგეასის ხალხიდან და ასევე
გაუგზავნეს ისმაელის შვილებს და ისინიც
მივიდნენ მათთან.
17 და შეიკრიბა მთელი ეს ხალხი და მივიდა
სეირში, რათა დახმარებოდნენ ესავის ძეებს
ბრძოლაში. ეს ბანაკი ძალიან დიდი და მძიმე
იყო ხალხით, ზღვის ქვიშასავით
მრავალრიცხოვანი, დაახლოებით რვაასი
ათასი კაცი, ქვეითი და მხედარი. და ყველა ეს
ლაშქარი ეგვიპტეში ჩავიდა იაკობის ძეებთან
საბრძოლველად და რამსესთან დაბანაკდა.
18 და გავიდა იოსები თავის ძმებთან ერთად
ეგვიპტის ძლიერ კაცებთან ერთად,
დაახლოებით ექვსასი კაცი, და იბრძოლეს
მათ წინააღმდეგ რამსესის ქვეყანაში; და
იაკობის ძენი კვლავ იბრძოდნენ ესავის
ძეთთან იმ დროს, იაკობის ძეთ ეგვიპტეში
ჩასვლიდან ორმოცდამეათე წელს, ანუ ბელას
მეფობის ოცდამეათე წელს ესავის ძეთთან
სეირში.
19. და მისცა უფალმა ესავის და
აღმოსავლეთის ძეთ ყველა ძლიერი ვაჟკაცი
იოსებისა და მისი ძმების ხელში. და
დამარცხდა ესავის ძეთა ხალხი და
აღმოსავლეთის ძეთ იოსების წინაშე.
20 ესავის ძეთაგან და აღმოსავლეთის
ძეთაგან, რომლებიც დაიღუპნენ, იაკობის
ძეების წინაშე ორას ათასამდე კაცი დაეცა;
მათი მეფე ბელა, ბეორის ძე, მათთან ერთად
დაეცა ბრძოლაში. როდესაც ესავის ძეებმა
დაინახეს, რომ მათი მეფე ბრძოლაში დაეცა
და მოკვდა, ხელები დაუძლურდათ ბრძოლაში.
21. იოსები, მისი ძმები და მთელი ეგვიპტე
კვლავ ებრძოდნენ ესავის სახლის ხალხს.
ესავის მთელ ხალხს შეეშინდა იაკობის
ძეების და გაიქცა მათგან.
22 იოსები, მისი ძმები და მთელი ეგვიპტე
დაედევნენ მათ ერთი დღის სავალზე და
კიდევ სამასამდე კაცი მოკლეს, გზაში კი
ურტყამდნენ; შემდეგ კი უკან დაიხიეს მათგან.
23 და დაბრუნდნენ იოსები და მისი ყველა ძმა
ეგვიპტეში. არც ერთი კაცი არ დაკარგულა,
ეგვიპტელთაგან კი თორმეტი კაცი დაიღუპა.
24 როდესაც იოსები ეგვიპტეში დაბრუნდა,
მან ბრძანა, რომ ცეფო და მისი ხალხი კიდევ
ერთხელ შეეკრათ; მათ ისინი რკინით შეკრეს
და კიდევ უფრო გაუძლიერეს მწუხარება.
25. ესავის ძეთა მთელი ხალხი და
აღმოსავლეთის ძეები შერცხვენილი
დაბრუნდნენ თავ-თავის ქალაქში, რადგან
ყველა მამაცი ვაჟკაცი, ვინც მათთან იყო,
ბრძოლაში დაეცა.
26. და როდესაც ესავის ძეებმა დაინახეს, რომ
მათი მეფე ბრძოლაში მოკვდა, იჩქარეს და

აიყვანეს კაცი აღმოსავლეთის ძეთა ტომიდან, სახელად იობაბი, ზარაქის ძე, ბოცრას ქვეყნიდან, და ის დაადგინეს მეფედ მათზე ბელას, მათი მეფის, ნაცვლად.
27 და იობაბი დაჯდა ბელას ტახტზე მის ნაცვლად მეფედ. იობაბი იმეფა ედომში ესავის ყველა ძეზე ათი წელი. და ესავის ძეები აღარ შებრძოლებიან იაკობის ძეებს იმ დღიდან მოყოლებული, რადგან იცოდნენ ესავის ძეებმა იაკობის ძეების სიმამაცე და ძალიან ეშინოდათ მათი.
28. იმ დღიდან მოყოლებული, ესავის ძეებს სძულდათ იაკობის ძეები და ძლიერი იყო მათ შორის სიძულვილი და მტრობა მთელი დღეების განმავლობაში, დღემდე.
29. ამის შემდეგ, ათი წლის შემდეგ, მოკვდა იობაბი, ზარაქის ძე, ბოცრადან. და აიყვანა ესავის ძეებმა თემანის ქვეყნიდან კაცი, სახელად ხუშამი, და დაადგინეს მეფედ იობაბის ნაცვლად. და მეფობდა ხუშამი ედომში ესავის ყველა ძეზე ოცი წელი.
30. იმ დღეებში ეგვიპტეში უსაფრთხოდ ცხოვრობდნენ იოსები, ეგვიპტის მეფე, მისი ძმები და ისრაელის ყველა ძე, იოსების ყველა ძესთან და მის ძმებთან ერთად, ყოველგვარი დაბრკოლებისა და ბოროტების გარეშე. იმ დროს ეგვიპტის ქვეყანა ომისგან დასვენებული იყო იოსებისა და მისი ძმების დროს.

თავი 59

1. ესენი არიან ისრაელიანთა სახელები, რომლებიც ეგვიპტეში ცხოვრობდნენ და იაკობთან ერთად მოვიდნენ. იაკობის ყველა ვაჟი ეგვიპტეში მოვიდა, თითოეული თავისი სახლეულად.
2 ლეას ვაჟები იყვნენ: რეუბენი, სიმონი, ლევი, იუდა, ისაქარი და ზებულონი, და მათი და, დინა.
3 რახელის ვაჟები იყვნენ იოსები და ბენიამინი.
4. ზილფას, ლეას მხევლის, ძენი იყვნენ გადი და აშერი.
5. ბილჰას, რახელის მხევლის, ძენი იყვნენ დანი და ნაფთალი.
6 და ესენი იყვნენ მათი შთამომავლები, რომლებიც შეეძინათ მათ ქანაანის ქვეყანაში, სანამ ისინი ეგვიპტეში მოვიდოდნენ თავიანთ მამასთან, იაკობთან ერთად.
7 რეუბენის ძენი იყვნენ ქანოქი, ფალუ, ხეთრონი და ქარმი.
8 სიმონის ძენი იყვნენ იემუელი, იამინი, ოჰადი, იაქინი, ზოქარი და საული, ქანაანელი ქალის ძე.
9 ლევის ძენი იყვნენ გერშონი, კეჰათი და მერარი, და მათი და, იოქებედი, რომელიც მათ ეგვიპტეში ჩასვლისას შეეძინათ.
10 იუდას ძენი იყვნენ ერი, ონანი, შელახი, ფერეცი და ზარაქი.
11 და ერი და ონანი ქანაანის ქვეყანაში დაიხოცნენ; ფერეცის ძენი იყვნენ ხეცრონი და ქამული.
12 ისაქარის ძენი იყვნენ თოლა, ფუვა, იობი და შომრონი.
13. ზებულონის ძენი იყვნენ სერედი, ელონი და იახლეელი, ხოლო დანის ძე იყო ქუშიმი.
14. ნაფთალის ძენი იყვნენ: იახციელი, გუნი, იეცერი და შილამი.
15 გადის ძენი იყვნენ ციფიონი, ხაგი, შუნი, ეცბონი, ერი, აროდი და არელი.
16 აშერის ძენი იყვნენ იმინა, იაშვა, იაშვი, ბერია და მათი და სერახი; ბერიას ძენი იყვნენ ქებერი და მალქიელი.
17 ბენიამინის ძენი იყვნენ ბელა, ბექერი, აშბელი, გერა, ნაამანი, აქი, როში, მუფიმი, კუფიმი და ორდი.
18. იოსების ვაჟები, რომლებიც მას ეგვიპტეში შეეძინა, იყვნენ მენაშე და ეფრემი.
19. იაკობის საზარდულისგან გამოსული სულ სამოცდაათი სული იყო; ესენი არიან ისინი, ვინც იაკობთან, მათ მამასთან ერთად, ეგვიპტეში ჩავიდნენ საცხოვრებლად. იოსები და მისი ძმები უსაფრთხოდ ცხოვრობდნენ ეგვიპტეში და იოსების სიცოცხლეშივე ჭამდნენ ეგვიპტის საუკეთესო პურ-სასმელს.
20 და იცოცხლა იოსებმა ეგვიპტის ქვეყანაში ოთხმოცდაცამეტი წელი და იმეფა იოსებმა მთელ ეგვიპტეზე ოთხმოცი წელი.
21. და როდესაც იოსების სიკვდილის დღეები მოახლოვდა, მან გაგზავნა ხალხი და მოიწვია თავისი ძმები და მამის მთელი სახლი, და ყველანი შეიკრიბნენ და მის წინაშე დასხდნენ.
22. უთხრა იოსებმა თავის ძმებს და მთელ მამამისის სახლს: აჰა, მე ვკვდები და ღმერთი აუცილებლად მოგხედავთ და ამ ქვეყნიდან იმ ქვეყანაში აგიყვანთ, რომლის მიცემაც თქვენს მამებს აღუთქვა.

23 და იქნება, როცა ღმერთი მოგხედავთ და აქედან თქვენი მამების ქვეყანაში წაგიყვანთ, მაშინ წამოიღეთ ჩემი ძვლებიც აქედან.
24და დააფიცა იოსებმა ისრაელის ძენი მათი შთამომავლობისთვის და უთხრა: ღმერთი აუცილებლად მოგხედავთ და ჩემს ძვლებს აქედან წამოიღებთ.
25. ამის შემდეგ გარდაიცვალა იოსები იმ წელს, ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლის სამოცდამეერთე წელს.
26. ას ათი წლის იყო იოსები, როცა გარდაიცვალა ეგვიპტის ქვეყანაში. ადგა მისი ყველა ძმა და ყველა მისი მსახური და დააბალზამეს იოსები, როგორც მათი ჩვეულება იყო. სამოცდაათი დღე გლოვობდნენ მას მისი ძმები და მთელი ეგვიპტე.
27 და ჩაასვენეს იოსები კუბოში, სავსე სანელებლებითა და ყველანაირი სურნელებით, და დამარხეს იგი მდინარის, ანუ სიხორის, პირას, მის ვაჟებთან და ყველა მის ძმასთან ერთად. და მამამისის მთელმა სახლმა შვიდდღიანი გლოვა გამოაცხადა მისთვის.
28 და იყო ასე, რომ იოსების გარდაცვალების შემდეგ, იმ დღეებში ყველა ეგვიპტელმა დაიწყო ისრაელის შვილებზე მმართველობა და ფარაონმა, ეგვიპტის მეფემ, რომელიც მამის ნაცვლად მეფობდა, აიღო ეგვიპტის ყველა კანონი და მთელი ეგვიპტის მმართველობა თავისი რჩევის ქვეშ აწარმოა და უსაფრთხოდ მეფობდა თავის ხალხზე.

თავი 60

1. და როდესაც დადგა წელი, იოსების სიკვდილის შემდეგ, ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლიდან სამოცდამეორე წელი, გაიქცა ცეფო, ძე ელიფაზისა, ესავის ძისა, ეგვიპტიდან, ის და მისი ხალხი, და წავიდნენ.
2 და მივიდა ის აფრიკაში, ანუ დინჰაბაში, აფრიკის მეფე ანგეასთან და ანგეასმა დიდი პატივით მიიღო ისინი და ცეფო თავისი ლაშქრის მეთაურად დანიშნა.
3 და ზეფონმა კეთილგანწყობა პოვა ანგეასისა და თავისი ხალხის თვალში და მრავალი დღის განმავლობაში იყო ზეფონე აფრიკის მეფის, ანგეასის, ლაშქრის სარდალი.
4. ზეფონმა აფრიკის მეფე ანგეასი აცდუნა, რომ შეეკრიბა მთელი თავისი ლაშქარი, რათა წასულიყო და ებრძოლა ეგვიპტელებს და იაკობის ძეებს და შური ეძია მათგან თავისი ძმების გამო.
5 მაგრამ ანგეასმა არ ისურვა ცეფოს მოსმენა ამ საქმის გასაკეთებლად, რადგან იცოდა ანგეასმა იაკობის ძეების ძალა და ის, თუ რა უყავით მათ მის ლაშქარს ესავის ძეებთან ომში.
6. იმ დღეებში ზეფო ძალიან დიდებული იყო ანგეასისა და მთელი თავისი ხალხის თვალში და გამუდმებით აიძულებდა მათ ეგვიპტის წინააღმდეგ ომის დაწყებას, მაგრამ ისინი არ ნებდებოდნენ.
7 და იმ დღეებში ქიტიმის ქვეყანაში ცხოვრობდა კაცი ფუზიმნას ქალაქში, სახელად უძუ, და ქიტიმის შვილებმა იგი ღვთაებად შერაცხეს. მოკვდა კაცი და ვაჟი არ ჰყოლია, მხოლოდ ერთი ქალიშვილი, სახელად იანია.
8 და ქალწული იყო უაღრესად ლამაზი, მომხიბვლელი და ჭკვიანი, მთელ ქვეყანაში არავინ ჩანდა მისი მსგავსი სილამაზითა და სიბრძნით.
9 აფრიკის მეფის, ანგეასის ხალხმა დაინახა იგი და მივიდნენ და შეაქეს იგი მასთან. ანგეასმა კაცი გაუგზავნა ქიტიმის შვილებს და სთხოვა, ცოლად წაეყვანათ იგი. ქიტიმის ხალხი დათანხმდა, რომ ცოლად მიეცათ იგი.
10. როდესაც ანგეასის მაცნეები ქიტიმის ქვეყნიდან გაემგზავრნენ, აჰა, ბიბენტუს მეფის, ტურნუსის მაცნეები ქიტიმში მოვიდნენ, რადგან ბიბენტუს მეფე ტურნუსმაც გაგზავნა თავისი მაცნეები, რათა იანია მოეთხოვა ცოლად, რადგან მისმა ყველა კაცმა შეაქო იგი, ამიტომ მან ყველა თავისი მსახური გაგზავნა მასთან.
11 და ტურნუსის მსახურები ქიტიმში მივიდნენ და იანია სთხოვეს, რათა ცოლად ტურნუსთან, მათ მეფესთან, მიჰყოლოდა.
12. ქიტიმის ხალხმა უთხრა მათ: „ვერ მოგვცემთ მას, რადგან აფრიკის მეფე ანგეასს სურდა, რომ შენს მოსვლამდე ცოლად მოეყვანა და ჩვენ მისთვის მიგვეყვანა იგი; ამიტომ, ახლა არ შეგვიძლია ამის გაკეთება, რომ ანგეასს წავართვათ ქალი და ტურნუსს მივცეთ“.
13 რადგან ძალიან გვეშინია ანგეასის, რომ არ მოვიდეს ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად და არ გაგვანადგუროს, და შენი ბატონი ტურნუსი ვერ შეძლებს ჩვენი დახსნას მისი ხელიდან.

14 და როდესაც ტურნუსის მაცნეებმა მოისმინეს ქიტიმის ძეთა ყველა სიტყვა, დაბრუნდნენ თავიანთ ბატონთან და უამბეს მას ქიტიმის ძეთა ყველა სიტყვა.
15. ქიტიმის შვილებმა ანგეასს მემორანდუმი გაუგზავნეს და უთხრეს: „აჰა, ტურნუსმა იანია დაიბარა, რომ ცოლად წაიყვანოს და ასე ვუპასუხეთ; გავიგეთ, რომ მან მთელი თავისი ჯარი შეკრიბა შენს წინააღმდეგ საომრად და აპირებს სარდუნიის გზით გაიაროს შენს ძმასთან, ლუკუსთან საბრძოლველად და შემდეგ შენს წინააღმდეგ საბრძოლველად მოვა“.
16 და ანგეასმა მოისმინა ქიტიმის შვილების სიტყვები, რომლებიც მათ ჩანაწერებში გაუგზავნეს, რისხვა აენთო და ადგა, შეკრიბა მთელი თავისი ლაშქარი და ზღვის კუნძულების გავლით, სარდუნიისკენ მიმავალი გზით, თავის ძმასთან, სარდუნიის მეფე ლუკუსთან მივიდა.
17 და ნიბლოსმა, ლუკუსის ძემ, გაიგო, რომ მისი ბიძა ანგეასი მოდიოდა და გამოვიდა მის შესახვედრად მძიმე ჯარით, აკოცა და მოეხვია. ნიბლოსმა ანგეასს უთხრა: „როდესაც მამაჩემს ჰკითხავ მის კეთილდღეობას, როცა შენთან ერთად წამოვალ ტურნუსთან საბრძოლველად, სთხოვე, რომ მისი ლაშქრის მეთაურად დამნიშნოს“. ანგეასმა ასეც მოიქცა და მივიდა თავის ძმასთან, მისი ძმა კი მის შესახვედრად გამოეკითხა და ჰკითხა მისი კეთილდღეობა.
18 ანგეასმა თავის ძმას, ლუკუსს, სთხოვა მისი კეთილდღეობა და თავისი ვაჟი, ნიბლოსი, თავისი ლაშქრის მეთაურად დაენიშნა. ლუკუსმა ასეც მოიქცა. ანგეასი და მისი ძმა, ლუკუსი, ადგნენ და ტურნუსისკენ გაემართნენ საბრძოლველად, მათთან ერთად კი დიდი ჯარი და მრავალრიცხოვანი ხალხი იყო.
19 და ის ხომალდებით მივიდა და აშტორაშის პროვინციაში შევიდა და აჰა, ტურნუსი მათკენ წამოვიდა, რადგან სარდუნიაში წავიდა და მისი განადგურება განიზრახა, შემდეგ კი იქიდან ანგეასში გადასვლა, რათა მასთან ებრძოლა.
20 ანგეასი და მისი ძმა ლუკოსი კანოპიის ველზე ტურნოსს შეხვდნენ და იმ ადგილას მათ შორის ძლიერი და სასტიკი ბრძოლა გაიმართა.
21 სასტიკი ბრძოლა გაიმართა სარდუნიის მეფე ლუკუსთან და მთელი მისი ჯარი დაეცა, ასევე მისი ვაჟი ნიბლოსიც ამ ბრძოლაში დაიღუპა.
22 მისმა ბიძამ, ანგეასმა, უბრძანა თავის მსახურებს, რომ ნიბლოსისთვის ოქროს კუბო გაეკეთებინათ და შიგ ჩაესვენათ. ანგეასმა კვლავ დაიწყო ბრძოლა ტურნუსის წინააღმდეგ. ანგეასი მასზე ძლიერი აღმოჩნდა და მოკლა იგი, ხმლით დახოცა მთელი თავისი ხალხი. ანგეასმა შური იძია თავისი ძმისშვილის, ნიბლოსისა და თავისი ძმის, ლუკუსის ჯარის გამო.
23 როდესაც ტურნუსი მოკვდა, ბრძოლაში გადარჩენილებს ხელები დაუძლურდათ და ისინი ანგეასისა და მისი ძმისგან, ლუკოსისგან გაიქცნენ.
24 ანგეასმა და მისმა ძმამ ლუკუსმა ისინი მთავარ გზამდე დაედევნენ, რომელიც ალფანუსა და რომას შორისაა და ხმლით გაანადგურეს ტურნუსის მთელი ლაშქარი.
25. სარდუნიის მეფე ლუკოსმა თავის მსახურებს უბრძანა, რომ სპილენძის კუბო გაეკეთებინათ და მასში მისი ვაჟის, ნიბლოსის, ცხედარი დაესვენებინათ და იმ ადგილას დამარხეს.
26 და ააშენეს მასზე მაღალი კოშკი მთავარ გზაზე და დღემდე ნიბლოსის სახელით უწოდეს მას სახელი; ასევე დამარხეს ბიბენტუს მეფე ტურნუსიც იქ, ნიბლოსთან ერთად.
27 და აჰა, ალფანუსა და რომას შორის მთავარ გზაზე ერთ მხარეს ნიბლოსის საფლავია, მეორე მხარეს კი ტურნუსის, და დღემდე მათ შორის ტროტუარია.
28 როდესაც ნიბლოსი დაკრძალეს, მისი მამა ლუკოსი თავისი ჯარით დაბრუნდა თავის ქვეყანაში, სარდუნიაში, ხოლო მისი ძმა, აფრიკის მეფე ანგეასი, თავის ხალხთან ერთად წავიდა ბიბენტუს ქალაქში, ანუ ტურნუსის ქალაქში.
29 ბიბენტუს მცხოვრებლებმა მისი დიდების შესახებ გაიგეს და ძალიან შეეშინდათ მისი, ტირილითა და ვედრებით გავიდნენ მის შესახვედრად და ბიბენტუს მცხოვრებლებმა ანგეასს ევედრებოდნენ, რომ არ მოეკლა ისინი და არ გაენადგურებინა მათი ქალაქი; და მან ასეც მოიქცა, რადგან ბიბენტუ იმ დროს ქიტიმის შვილთა ქალაქად ითვლებოდა; ამიტომ მან ქალაქი არ გაანადგურა.
30 იმ დღიდან აფრიკის მეფის ჯარები ქიტიმში მიდიოდნენ მის გასაძარცვად და

გასაძარცვად და როცა მიდიოდნენ, ანგეასის ლაშქრის მეთაური ცეფო მათთან ერთად მიდიოდა.
31 ამის შემდეგ ანგეასი თავისი ლაშქრით დაბრუნდა და ისინი პუზიმნას ქალაქს მიადგნენ, და იქიდან ანგეასმა იანია, უზუს ასული, ცოლად შეირთო და აფრიკაში, თავის ქალაქში მიიყვანა.

თავი 61

1. იმ დროს ფარაონმა, ეგვიპტის მეფემ, უბრძანა მთელ თავის ხალხს, ეგვიპტეში მისთვის ძლიერი სასახლის აშენება.
2 და მან ასევე უბრძანა იაკობის შვილებს, დახმარებოდნენ ეგვიპტელებს მშენებლობაში და ეგვიპტელებმა ააშენეს ლამაზი და ელეგანტური სასახლე სამეფო საცხოვრებლად და ის დასახლდა იქ, განაახლა თავისი მმართველობა და უსაფრთხოდ იმეფა.
3 და მოკვდა ზებულონი, იაკობის ძე, იმ წელს, ეს არის ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლიდან სამოცდამეორე წელი. მოკვდა ზებულონი ას თოთხმეტი წლისა და ჩაასვენეს კუბოში და მის შვილებს ხელში ჩააბარეს.
4 სამოცდამეთხუთმეტე წელს გარდაიცვალა მისი ძმა სიმონი, ას ოცი წლის იყო სიკვდილის დროს; ისიც კუბოში ჩაასვენეს და შვილებს ხელში ჩააბარეს.
5. ცეფო, ელიფაზის ძე, ესავის ძისა, დენჰაბას მეფის, ანგეასის ლაშქრის მხედართმთავარი, ყოველდღე არწმუნებდა ანგეასს, რომ მზად ყოფილიყო საბრძოლველად ეგვიპტეში იაკობის ძეებთან საბრძოლველად. ანგეასი კი არ სურდა ამის გაკეთება, რადგან მისმა მსახურებმა უამბეს მას იაკობის ძეების მთელი ძლევამოსილება, რაც გაუკეთეს მათ ესავის ძეებთან ბრძოლაში.
6 და იმ დღეებში ზეფო ყოველდღე აიძულებდა ანგეასს, რომ იაკობის ძეებთან ებრძოლა იმ დღეებში.
7 გარკვეული დროის შემდეგ ანგეასმა მოუსმინა ზეფოს სიტყვებს და დათანხმდა მას, რომ ეგვიპტეში იაკობის ძეებთან ებრძოლა. ანგეასმა კი მთელი თავისი ხალხი მოაწყო, ზღვის სანაპიროზე ქვიშასავით მრავალრიცხოვანი ხალხი და გადაწყვიტა, ეგვიპტეში წასულიყო საბრძოლველად.
8 ანგეასის მსახურებს შორის იყო თხუთმეტი წლის ჭაბუკი, სახელად ბალაამი, ბეორის ძე; ეს ჭაბუკი ძალიან ბრძენი იყო და ჯადოქრობის ხელოვნებას ერკვეოდა.
9. ანგეასმა უთხრა ბალაამს: ჯადოქრობით შეგვიძახე, რათა ვიცოდეთ, ვინ გაიმარჯვებს ამ ბრძოლაში, რომელშიც ახლა მივდივართ.
10 და ბილყამმა ბრძანა, რომ ცვილი მოეტანათ და მან გააკეთა მისგან ეტლებისა და მხედრების გამოსახულება, რომლებიც წარმოადგენდნენ ანგეასისა და ეგვიპტის ჯარებს. მან ისინი ჩაყარა ოსტატურად მომზადებულ წყლებში, რომელიც ამ მიზნით ჰქონდა. მან ხელში აიღო მირტის ხის ტოტები, გამოიყენა თავისი ოსტატობა და შეაერთა ისინი წყალზე. და წყალში მას გამოეცხადა ანგეასის ლაშქრის მსგავსი ქანდაკებები, რომლებიც ეგვიპტელებისა და იაკობის ძეების მსგავსი ქანდაკებების წინაშე დაეცნენ.
11. ეს ამბავი ბალაამმა ანგეასს უამბო და ანგეასი სასოწარკვეთილებაში ჩავარდა და არ შეიიარაღა ეგვიპტეში საბრძოლველად წასასვლელად და თავის ქალაქში დარჩა.
12. როდესაც ელიფაზის ძემ, ცეფომ, დაინახა, რომ ანგეასს სასოწარკვეთა ეგვიპტელებთან საბრძოლველად გასვლა, გაიქცა ცეფო აფრიკიდან ანგეასისგან და წავიდა და ქიტიმში მივიდა.
13 ქითიმის ყველა მკვიდრმა დიდი პატივით მიიღო იგი და დაიქირავეს იგი მთელი დღეების განმავლობაში მათ ბრძოლებში საბრძოლველად. ზეფო იმ დღეებში ძალიან გამდიდრდა და აფრიკის მეფის ჯარები იმ დღეებში კვლავ გაფანტულნი იყვნენ. ქითიმის შვილები შეიკრიბნენ და კუპტიციას მთაზე წავიდნენ აფრიკის მეფის, ანგეასის ჯარების გამო, რომლებიც მათზე მიიწევდნენ წინ.
14 ერთ დღეს ზეფომ დაკარგა ახალგაზრდა ფური და წავიდა მის საძებნელად, როდესაც გაიგონა მისი ღრიალი მთის ირგვლივ.
15 და წავიდა ზეფო და დაინახა, რომ მთის ძირში დიდი გამოქვაბული იყო, გამოქვაბულის შესასვლელთან კი დიდი ქვა იდგა. ზეფომ ქვა გატეხა და გამოქვაბულში შევიდა. დაინახა, რომ დიდი ცხოველი ხარს ჭამდა; შუა ნაწილიდან კაცს ჰგავდა, შუა ნაწილიდან კი ცხოველს. ზეფო ცხოველს დაესხა თავს და მახვილით მოკლა.
16. ეს ამბავი ქიტიმის მცხოვრებლებმა გაიგეს და ძალიან გაიხარეს და თქვეს: რა ვუყოთ ამ

კაცს, რომელმაც ეს ცხოველი მოკლა,
რომელმაც ჩვენი პირუტყვი შეჭამა?
17 და შეიკრიბნენ ყველანი, რათა წელიწადში
ერთი დღე მიეძღვნათ მისთვის და უწოდეს
მას სახელად ცეფო, მისი სახელის მიხედვით;
ყოველწლიურად, ამ დღეს, მოჰქონდათ
მისთვის საღვრელი შესაწირავი და ძღვენი.
18 იმ დროს იანია, მეფე ანგეასის ცოლის,
უზუს ასული, ავად გახდა და ანგეასმა და
მისმა მოხელეებმა მისი ავადმყოფობა
მძიმედ განიცადეს. ანგეასმა თავის
ბრძენკაცებს ჰკითხა: „რა ვუყო იანიას და
როგორ განვკურნო იგი მისი
ავადმყოფობისგან?“ მისმა ბრძენკაცებმა
უთხრეს: „რადგან ჩვენი ქვეყნის ჰაერი არ
ჰგავს ქიტიმის მიწის ჰაერს და ჩვენი წყალი
არ ჰგავს მათ წყალს, ამიტომ დაავადდა
დედოფალი.“
19 რადგან ჰაერისა და წყლის ცვლილების
გამო დაავადდა და ასევე იმიტომ, რომ თავის
ქვეყანაში მხოლოდ იმ წყალს სვამდა,
რომელიც პურმადან მოდიოდა, რომელიც
მისმა წინაპრებმა ხიდებით მოიტანეს.
20 და ანგეასმა უბრძანა თავის მსახურებს და
მათ ჭურჭლებით მიუტანეს ქიტიმის
კუთვნილი პურმას წყლები და აწონეს ეს
წყლები აფრიკის მიწის ყველა წყლთან
შედარებით და აღმოაჩინეს, რომ ეს წყლები
აფრიკის წყლებზე მსუბუქი იყო.
21 ანგეასმა ეს დაინახა და უბრძანა თავის
ყველა მოხელეს, შეეკრიბათ ქვის მჭრელები
ათასობით და ათიათასობით. მათ უთვალავი
ქვა გამოჭრეს. მოვიდნენ მშენებლები და
ააშენეს ძალიან ძლიერი ხიდი, ჩიტიმის
მიწიდან აფრიკაში გადაიტანეს წყლის წყარო
და ეს წყლები დედოფალ იანიასთვის იყო
განკუთვნილი მისი ყველა საზრუნავისთვის,
რათა დაელია, გამოეცხო, გაერეცხა და
დაებანა, ასევე მოერწყა ყველა თესლი,
საიდანაც საკვების მიღება შეიძლებოდა, და
მიწის ყველა ნაყოფი.
22 მეფემ ბრძანა, რომ დიდი გემებით ქიტიმის
მიწა მოეტანათ, ასევე ქვებიც მოჰქონდათ
მშენებლობისთვის და მშენებლებმა
სასახლეები ააშენეს დედოფალ იანიასთვის
და დედოფალი განიკურნა თავისი
ავადმყოფობისგან.
23 წლის რევოლუციის დროს აფრიკის ჯარები
ჩვეულებისამებრ განაგრძობდნენ ქიტიმის
მიწაზე მოსვლას ძარცვისთვის. ელიფაზის
ძემ, ცეფომ, გაიგო მათი ამბავი, ბრძანება
გასცა მათ შესახებ და შეებრძოლა მათ.
გაიქცნენ მისგან და მან იხსნა მათგან
ქიტიმის მიწა.
24 და იხილეს ქიტიმის ძეებმა ცეფოს
სიმამაცე და გადაწყვიტეს ქიტიმის ძეებმა და
დასვეს ცეფო მეფედ, რომელიც გახდა მათ
მეფე. მისი მეფობის დროს ისინი წავიდნენ
თუბალის ძეებისა და ყველა მიმდებარე
კუნძულის დასამორჩილებლად.
25 და მათი მეფე ცეფო მათ წინ წავიდა და
ომი გამოუცხადეს თუბალსა და კუნძულებს,
დაიმორჩილეს ისინი და როდესაც ისინი
ბრძოლიდან დაბრუნდნენ, განუახლეს მას
მისი მმართველობა და ააშენეს მისთვის
ძალიან დიდი სასახლე სამეფო
საცხოვრებლად და რეზიდენციისთვის, და
გაუკეთეს მას დიდი ტახტი და ცეფო მეფობდა
მთელ ქიტიმის მიწაზე და იტალიის მიწაზე
ორმოცდაათი წელი.

თავი 62

1. იმ წელს, ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლის
სამოცდამეცხრამეტე წელს, გარდაიცვალა
იაკობის ძე რეუბენი ეგვიპტის ქვეყანაში. ას
ოცდახუთი წლის იყო რეუბენი, როცა
გარდაიცვალა. კუბოში ჩაასვენეს და მის
შვილებს ჩააბარეს.
2 და ოთხმოცდამეათე წელს გარდაიცვალა
მისი ძმა დანი; სიკვდილის დროს ისიც ას ოცი
წლის იყო; ისიც კუბოში ჩაასვენეს და
შვილებს ხელში ჩააბარეს.
3. იმ წელს გარდაიცვალა ხუშამი, ედომის
მეფე, და მის შემდეგ იმეფა ჰადადი, ბედადის
ძე, ოცდათხუთმეტი წელი; ოთხმოცდამეერთე
წელს გარდაიცვალა ისაქარი, იაკობის ძე,
ეგვიპტეში; ას ოცდაორი წლის იყო ისაქარი,
როცა გარდაიცვალა. ეგვიპტეში კუბოში
ჩაასვენეს და თავის შვილებს ჩააბარეს.
4. ოთხმოცდამეორე წელს გარდაიცვალა
აშერი, მისი ძმა. ას ოცდასამი წლის იყო
სიკვდილის დროს. კუბოში ჩაასვენეს
ეგვიპტეში და თავის შვილებს ჩააბარეს.
5. ოთხმოცდამესამე წელს გარდაიცვალა
გადი. ას ოცდახუთი წლის იყო სიკვდილის
დროს. ეგვიპტეში კუბოში ჩაასვენეს და თავის
შვილებს ჩააბარეს.
6 და იყო ოთხმოცდამეოთხე წელს, ანუ
ედომის მეფის, ბედადის ძის, ჰადადის
მეფობის ორმოცდამეათე წელს, შეკრიბა
ჰადადმა ესავის ყველა ძე და მოაბის

ქვეყნისკენ გაემართა, მოაბთან საბრძოლველად და მოხარკედ გასაკეთებლად.
7 მოაბის ძეებმა გაიგეს ეს ამბავი და ძალიან შეშინდნენ, ამიტომ მიდიანის ძეებს გაუგზავნეს ხალხი, რათა დახმარებოდნენ მათ ედომის მეფე ჰადადთან, ბედადის ძესთან, ბრძოლაში.
8 და მივიდა ჰადადი მოაბის ქვეყანაში და გამოვიდნენ მოაბი და მიდიანელები მის შესახვედრად და განლაგდნენ მის წინააღმდეგ მოაბის ველზე.
9 და შეებრძოლა ჰადადი მოაბს და დაეცნენ მოაბისა და მიდიანის ძეთაგან მრავალი მოკლული, ორას ათასამდე კაცი.
10. ძალიან სასტიკი ბრძოლა იყო მოაბის წინააღმდეგ და როდესაც მოაბის ძეებმა დაინახეს, რომ ბრძოლა სასტიკი იყო მათ წინააღმდეგ, ხელები მოადუნეს, ზურგი აქციეს და მიდიანის ძეებს ბრძოლის გასაგრძელებლად მიატოვეს.
11 მიდიანის ძეებმა არ იცოდნენ მოაბის განზრახვა, ამიტომ ბრძოლაში გაძლიერდნენ და შეებრძოლნენ ჰადადს და მთელ მის ლაშქარს. მთელი მიდიანელი დაეცა მის წინაშე.
12 და სასტიკად დაამარცხა ჰადადმა მთელი მიდიანი და მახვილით დახოცა ისინი; მოაბის დასახმარებლად მოსულთაგან არავინ დაუტოვებია ცოცხალი.
13. როდესაც მიდიანის ყველა ძე ბრძოლაში დაიღუპა და მოაბელი ძეები გადარჩნენ, ჰადადმა იმ დროს მთელი მოაბი მოხარკედ აქცია და ისინი მის ხელში ჩავარდნენ. ისინი ყოველწლიურ გადასახადს იხდიდნენ, როგორც იყო დადგენილი. ჰადადი გაბრუნდა და თავის ქვეყანაში დაბრუნდა.
14. წლის დადგომისას, როდესაც მიდიანის დანარჩენმა ხალხმა, ვინც იმ ქვეყანაში იყო, გაიგო, რომ მათი ყველა ძმა დაეცა ჰადადის წინააღმდეგ ბრძოლაში მოაბის გამო, რადგან მოაბის ძეებმა ზურგი აქციეს ბრძოლაში და მიატოვეს მიდიანი საბრძოლველად, მიდიანის ხუთმა მთავარმა გადაწყვიტა, რომ თავიანთ ქვეყანაში დარჩენილ დანარჩენ ძმებთან ერთად ებრძოლათ მოაბთან, რათა შური ეძიათ თავიანთი ძმების გამო.
15. გაუგზავნეს მიდიანელებმა თავიანთ ძმებს, აღმოსავლეთის ძეებს და თავიანთ ძმებს, ყველა კეტურას ძე მოვიდა მიდიანის დასახმარებლად მოაბის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
16. გაიგეს ეს ამბავი მოაბის ძეებმა და ძლიერ შეშინდნენ, რომ აღმოსავლეთის ყველა ძე შეკრებილიყო მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად. და გაუგზავნეს მოაბის ძეებმა მემორიალი ედომის ქვეყანაში ჰადად ბედადის ძეს:
17 ახლა მოდი ჩვენთან და დაგვეხმარე და დავამარცხებთ მიდიანს, რადგან ყველანი ერთად შეიკრიბნენ და მოვიდნენ ჩვენს წინააღმდეგ თავიანთ ძმებთან, აღმოსავლეთის ძეებთან ერთად, რათა შური იძიონ ბრძოლაში დაცემული მიდიანის გამო.
18 და გავიდა ჰადადი, ბედადის ძე, ედომის მეფე, მთელი თავისი ლაშქრით და მოაბის ქვეყანაში წავიდა მიდიანთან საბრძოლველად. და შეებრძოლნენ მიდიანელები და აღმოსავლეთის ძეები მოაბს მოაბის ველზე და ძალიან სასტიკი ბრძოლა გაიმართა მათ შორის.
19 და მახვილით მოსრა ჰადადმა მიდიანელები და აღმოსავლეთის ძეები. და იხსნა ჰადადმა მოაბი მიდიანის ხელიდან. მიდიანელები და აღმოსავლეთის ძეები გაიქცნენ ჰადადისა და მისი ლაშქრის წინაშე. ჰადადმა დაედევნა მათ მათ მიწამდე და დიდი ხოცვა-ჟლეტით დახოცა ისინი. დახოცილნი გზაზე დაეცნენ.
20 და იხსნა ჰადადმა მოაბი მიდიანის ხელიდან, რადგან მიდიანის ყველა ძე მახვილის პირით დაეცა. ჰადადი კი თავის ქვეყანაში დაბრუნდა.
21 და იმ დღიდან მოყოლებული, მიდიანის ძეებს სძულდათ მოაბის ძეები, რადგან ისინი ბრძოლაში დაეცნენ მათ გამო. და დიდი და ძლიერი მტრობა იყო მათ შორის მთელი დღე.
22. მოაბის ქვეყნის გზაზე მიდიანელი ყველა, ვინც აღმოჩნდა, მოაბის მახვილით დაიღუპა; მიდიანელი კი, ვინც აღმოჩნდა მოაბელი მიდიანის ქვეყნის გზაზე, მიდიანელი მახვილით დაიღუპა. ასე ექცეოდა მიდიანი მოაბს და მოაბი მიდიანს მრავალი დღის განმავლობაში.
23. იმ დროს მოკვდა იუდა, იაკობის ძე, ეგვიპტეში, იაკობის ეგვიპტეში ჩასვლიდან ოთხმოცდამეექვსე წელს. სიკვდილის დროს იუდა ას ოცდაცხრა წლის იყო. დააბალზამეს იგი, კუბოში ჩაასვენეს და მის შვილებს ჩააბარეს.

24 და ოთხმოცდამეცხრე წელს გარდაიცვალა ნაფთალი, ას ოცდათორმეტი წლისა, და ჩაასვენეს კუბოში და მის შვილებს ჩააბარეს ხელში.
25. ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლიდან ოთხმოცდამეერთე წელს, ანუ ცეფოს, ელიფაზის ძის, ესავის ძის, ქიტიმის ძეებზე მეფობის ოცდამეათე წელს, აფრიკელები თავს დაესხნენ ქიტიმის ძეებს, როგორც ყოველთვის, მაგრამ ამ ცამეტი წლის განმავლობაში არ დაესხმნენ თავს.
26 და იმ წელს მივიდნენ მათთან და გამოვიდა მათთან ზეფო, ელიფაზის ძე, თავისი ხალხით და სასტიკად დაამარცხა ისინი. აფრიკის ჯარები გაიქცნენ ზეფოსგან და დახოცილნი დაემხნენ მის წინაშე. ზეფო და მისი ხალხი მისდევდნენ მათ, მიდიოდნენ და ანადგურებდნენ მათ, სანამ აფრიკას არ მიუახლოვდნენ.
27 და გაიგო აფრიკის მეფე ანგეასმა ზეფოს ნამოქმედარი და ძლიერ შეაშინა იგი; და ანგეასი მთელი დღე ეშინოდა ზეფოს.

თავი 63

1 ოთხმოცდამესამე წელს გარდაიცვალა ლევი, იაკობის ძე, ეგვიპტეში. ას ოცდაჩვიდმეტი წლის იყო ლევი, როცა გარდაიცვალა. კუბოში ჩაასვენეს და მის შვილებს ჩააბარეს.
2. ლევის სიკვდილის შემდეგ, როდესაც მთელმა ეგვიპტემ დაინახა, რომ იაკობის ძენი, იოსების ძმები, დაიხოცნენ, ყველა ეგვიპტელმა იაკობის ძენი ჩაგრავა და მათი სიცოცხლის გამწარება დაიწყო იმ დღიდან ეგვიპტიდან მათი გამოსვლის დღემდე. მათ ხელიდან წაართვეს ყველა ვენახი და მინდორი, რომელიც იოსებმა მისცა მათ, და ყველა დიდებული სახლი, რომელშიც ისრაელის ძეები ცხოვრობდნენ, და ეგვიპტის მთელი დოვლათი. იმ დღეებში ეგვიპტელებმა ყველაფერი წაართვეს იაკობის ძენებს.
3. იმ დღეებში მთელი ეგვიპტის ხელი უფრო და უფრო გაძლიერდა ისრაელიანთა წინააღმდეგ და ეგვიპტელები ავიწროებდნენ ისრაელიანებს, სანამ ისრაელიანები არ დაიღალნენ ეგვიპტელების გამო.
4. იმ დღეებში, ისრაელის ეგვიპტეში ჩასვლიდან ას მეორე წელს, მოკვდა ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, და მის ნაცვლად მისი ძე, მელოლი, გამეფდა. იმ დღეებში მოკვდნენ ეგვიპტის ყველა ძლიერი კაცი და მთელი ის თაობა, ვინც იცნობდა იოსებს და მის ძმებს.
5 და მათ ნაცვლად აღდგა სხვა თაობა, რომელმაც არ იცოდა იაკობის ძენი და ყველა ის სიკეთე, რაც მათ გაუკეთეს მათ, და მთელი მათი ძლიერება ეგვიპტეში.
6. იმ დღიდან მთელმა ეგვიპტემ დაიწყო იაკობის ძეების სიცოცხლის გამწარება და ყოველგვარი მძიმე შრომით დაჩაგვრა, რადგან არ იცოდნენ თავიანთი წინაპრები, რომლებმაც იხსნა ისინი შიმშილობის დღეებში.
7 და ესეც უფლისგან იყო ისრაელის ძეებისთვის, რათა მათთვის სასარგებლო ყოფილიყო უკანასკნელ დღეებში, რათა ისრაელის ყველა ძეს სცოდნოდა უფალი, მათი ღმერთი.
8. რათა სცოდნოდათ ნიშნები და სასწაულები, რომლებსაც უფალი ეგვიპტეში მოხდენას აპირებდა თავისი ერის, ისრაელის გამო, რათა ისრაელის ძეთ ეშინოდეთ უფლის, თავიანთი მამების ღმერთის, და იარონ მის ყველა გზაზე, ისინი და მათი შთამომავლობა მათ შემდეგ, მთელი დღე.
9 ოცი წლის იყო მელოლი, როცა გამეფდა და ოთხმოცდათოთხმეტი წელი იმეფა. მთელმა ეგვიპტემ მას ფარაონი უწოდა, მამამისის სახელის მიხედვით, როგორც ეგვიპტეში მეფობის ყველა მეფის მიმართ ჩვეულება ჰქონდათ.
10 იმ დროს აფრიკის მეფის, ანგეასის, მთელი ლაშქარი გავიდა ჩიტიმის მიწაზე, როგორც ყოველთვის, ნადავლის მოსაპოვებლად.
11 და გაიგო მათი ამბავი ცეფომ, ელიფაზის ძემ, ესავის ძემ, და გამოვიდა მათ შესახვედრად თავისი ლაშქრით და შეებრძოლა მათ იქ, გზაზე.
12 და ზეფონმა მახვილით დაამარცხა აფრიკის მეფის ჯარი და არავინ დაუტოვებია ცოცხალი; არც ერთი არ დაბრუნებულა თავის ბატონთან აფრიკაში.
13. გაიგო ანგეასმა, რაც ელიფაზის ძემ, ცეფომ, უყო თავის ლაშქარს, რომ გაანადგურა ისინი. შეკრიბა ანგეასმა მთელი თავისი ლაშქარი, აფრიკის ქვეყნის ყველა მკვიდრი, ზღვის სანაპიროს ქვიშასავით მრავალრიცხოვანი ხალხი.
14 და ანგეასმა გაგზავნა კაცი თავის ძმასთან, ლუკუსთან და შეუთვალა: „მოდი ჩემთან შენი ხალხით და დამეხმარე ზეფოს და ქიტიმის

ყველა შვილის დამარცხებაში, რომლებმაც გაანადგურეს ჩემი ხალხი". ლუკუსი მოვიდა მთელი თავისი ლაშქრით, ძალიან დიდი ძალებით, რათა დახმარებოდა თავის ძმას, ანგეას, ზეფოსთან და ქიტიმის შვილებთან ბრძოლაში.
15 და გაიგეს ეს ამბავი ცეფომ და ქიტიმის ძეთ, ძალიან შეშინდნენ და დიდი შიში დაეცა მათ გულებში.
16. ცეფონმა წერილი გაუგზავნა ედომის ქვეყანაში ჰადად ბედადის ძეს, ედომის მეფეს, და ესავის ყველა ძეს:
17 გავიგე, რომ აფრიკის მეფე ანგეასი თავის ძმასთან ერთად მოდის ჩვენთან საბრძოლველად და ძალიან გვეშინია მისი, რადგან მისი ლაშქარი ძალიან დიდია, მით უმეტეს, რომ ის თავის ძმასთან და მის ლაშქართან ერთად მოდის ჩვენს წინააღმდეგ.
18. ახლა შენც წამოდი ჩემთან ერთად და დამეხმარე, ერთად ვიბრძოლებთ ანგეასისა და მისი ძმის, ლუკოსის წინააღმდეგ და გვიხსნი მათი ხელიდან, თუ არა და, იცოდე, რომ ყველანი დავიხოცებით.
19. ესავის ძეებმა წერილი გაუგზავნეს ქიტიმის ძეებს და მათ მეფე ცეფოს და უთხრეს: ჩვენ არ შეგვიძლია ანგეასისა და მისი ხალხის წინააღმდეგ ბრძოლა, რადგან მშვიდობის აღთქმა გვაქვს დადებული ამდენი წლის განმავლობაში, პირველი მეფის, ბელას, დღეებიდან და ეგვიპტის მეფის, იოსების, იაკობის ძის, დღეებიდან, რომელთანაც იორდანეს გაღმა ვიბრძოდით, როდესაც მან მამამისი დამარხა.
20. როდესაც ზეფომ გაიგო თავისი ძმების, ესავის ძეთა სიტყვები, თავი შეიკავა მათგან. ძლიერ შეეშინდა ზეფოს ანგეასი.
21 ანგეასმა და მისმა ძმამ ლუკუსმა მთელი თავიანთი ჯარი, დაახლოებით რვაასი ათასი კაცი, ქიტიმის შვილების წინააღმდეგ განალაგეს.
22. ქიტიმის ყველა ძემ უთხრა ცეფოს: შეევედრე ჩვენთვის შენი წინაპრების ღმერთს, იქნებ გვიხსნას ანგეასისა და მისი ლაშქრის ხელიდან, რადგან გვსმენია, რომ ის დიდი ღმერთია და იხსნის ყველას, ვინც მასზეა მინდობილი.
23 და გაიგონა ზეფომ მათი სიტყვები და ეძია ზეფომ უფალი და უთხრა:
24 0 უფალო, ღმერთო აბრაამისა და ისააკისა, ჩემი წინაპრებისა, დღეს ვიცი, რომ შენ ხარ ჭეშმარიტი ღმერთი და ყველა ხალხთა ღმერთი ამაო და უსარგებლოა.
25. გამიხსენე დღეს შენი აღთქმა აბრაამთან, ჩვენს მამასთან, რომელიც ჩვენმა წინაპრებმა გვიამბეს და მიყავი წყალობა დღესვე ჩვენი მამების, აბრაამის და ისააკისთვის. მიხსენი მე და ქიტიმის ძენი აფრიკის მეფის ხელიდან, რომელიც ჩვენს წინააღმდეგ საბრძოლველად მოდის.
26. და ისმინა უფალმა ცეფოს ხმა და პატივი მიაგო მას აბრაამისა და ისააკისთვის. და იხსნა უფალმა ცეფო და ქიტიმის შვილები ანგეასისა და მისი ხალხის ხელიდან.
27 და ებრძოდა ცეფო აფრიკის მეფე ანგეასს და მთელ მის ხალხს იმ დღეს და უფალმა ანგეასის მთელი ხალხი ქიტიმის ძეებს ჩაუგდო ხელში.
28. ანგეასის წინააღმდეგ ბრძოლა სასტიკი იყო და ზეფონმა მახვილით დახოცა ანგეასის ყველა კაცი და მისი ძმა ლუკოსი და იმ დღის საღამომდე მათგან ოთხასი ათასი კაცი დაიღუპა.
29. როდესაც ანგეასმა დაინახა, რომ მისი ყველა მეომარი დაიღუპა, წერილი გაუგზავნა აფრიკის ყველა მცხოვრებს, რათა მასთან მისულიყვნენ და ბრძოლაში დახმარებოდნენ. წერილში კი ასეთი რამ დაწერა: „ყველა, ვინც აფრიკაში იმყოფება, ათი წლის და უფროსი ასაკის იყოს, ჩემთან მოვიდეს; ყველა ჩემთან მოვიდეს და, აჰა, თუ არ მოვა, მოკვდება და მთელ მის სახლეულობას მეფე წაიღებს".
30 აფრიკის ყველა დანარჩენი მცხოვრები შეშინდა ანგეასის სიტყვებით და ქალაქიდან გამოვიდა დაახლოებით სამასი ათასი კაცი და ბიჭი, ათი წლიდან მოყოლებული, და მივიდნენ ანგეასში.
31 და ათი დღის შემდეგ ანგეასმა განაახლა ბრძოლა ცეფოსა და ქიტიმის შვილების წინააღმდეგ და ბრძოლა ძალიან დიდი და სასტიკი იყო მათ შორის.
32 ანგეასისა და ლუკოსის ჯარიდან ზეფონმა ბევრი დაჭრილი გაგზავნა, დაახლოებით ორი ათასი კაცი, და ამ ბრძოლაში დაიღუპა ანგეასის ლაშქრის მეთაური სოსიფტარი.
33 როდესაც სოსიფტარი დაეცა, აფრიკელმა ჯარებმა ზურგი აქციეს გასაქცევად და გაიქცნენ, მათთან ერთად იყვნენ ანგეასი და ლუკუსი, მისი ძმა.
34 დაედევნენ მათ ცეფო და ქიტიმის შვილები და გზაზე კვლავ სასტიკად დაამარცხეს, დაახლოებით ორასი კაცი; დაედევნენ

აზდრუბალს, ანგეას ძეს, რომელიც მამასთან ერთად გაიქცა; გზაზე მისი ოცი კაცი მოკლეს და აზდრუბალი გაექცა ქიტიმის შვილებს და არ მოკლეს.
35 ანგეასი და მისი ძმა ლუკოსი გაიქცნენ დანარჩენ კაცებთან ერთად და ისინიც გაიქცნენ და აფრიკაში შიშითა და შეძრწუნებით შევიდნენ. ანგეასი კი მთელი დღე ეშინოდა, რომ ელიფაზის ძე ზეფო მასთან ომში არ წასულიყო.

თავი 64

1. და ბალაამი, ბეორის ძე, იმ დროს ანგეასთან ერთად იყო ბრძოლაში და როდესაც დაინახა, რომ ცეფომ ანგეასს სძლია, გაიქცა იქიდან და ქიტიმში მივიდა.
2 და ზეფომ და ქიტიმის ძეებმა დიდი პატივით მიიღეს იგი, რადგან იცოდა ზეფომ ბალაამის სიბრძნე და ზეფომ ბალაამს მრავალი საჩუქარი მისცა და ის მასთან დარჩა.
3. როდესაც ზეფო ომიდან დაბრუნდა, ბრძანა, აღერიცხათ ქიტიმის ყველა შვილი, ვინც მასთან ერთად იყო ბრძოლაში წასული და, აჰა, არც ერთი არ დაკარგულა.
4 და გაიხარა ზეფომ ამ ამბით, განაახლა თავისი სამეფო და ყველა თავის ქვეშევრდომს ნადიმი გაუმართა.
5 მაგრამ ზეფომ არ გაიხსენა უფალი და არ გაითვალისწინა, რომ უფალმა დაეხმარა მას ბრძოლაში და რომ იხსნა იგი და მისი ხალხი აფრიკის მეფის ხელიდან, არამედ მაინც მიჰყვებოდა ქიტიმელთა და ესავის ბოროტი შვილების გზას, რათა ემსახურა სხვა ღმერთებს, რომლებიც მისმა ძმებმა, ესავის შვილებმა ასწავლეს; ამიტომაც ამბობენ: ბოროტისგან გამოდის ბოროტება.
6. ცეფო მტკიცედ მეფობდა ქიტიმის ყველა ძეზე, მაგრამ არ იცნობდა უფალს, რომელმაც იხსნა იგი და მთელი მისი ხალხი აფრიკის მეფის ხელიდან; აფრიკის ჯარები აღარ მოდიოდნენ ქიტიმში ძარცვისთვის, როგორც ყოველთვის, რადგან იცოდნენ ცეფოს ძალის შესახებ, რომელმაც ყველა მახვილით დაამარცხა. ამიტომ ანგეასი მთელი დღე ეშინოდა ელიფაზის ძის, ცეფოს და ქიტიმის ძეების.
7 როდესაც ზეფო ომიდან დაბრუნდა და დაინახა, როგორ სძლია აფრიკელებს და მახვილით დაამარცხა ისინი ბრძოლაში, ზეფომ ქითიმის ძეებს ურჩია, ეგვიპტეში წასულიყვნენ იაკობის ძეებთან და ფარაონთან, ეგვიპტის მეფესთან საბრძოლველად.
8. რადგან გაიგო ზეფომ, რომ დაიღუპნენ ეგვიპტის ძლევამოსილი ვაჟები, რომ დაიღუპნენ იოსები და მისი ძმები, იაკობის ვაჟები, და რომ მათი ყველა შვილი, ისრაელის ძე, დარჩა ეგვიპტეში.
9. და განიზრახა ზეფონმა მათ წინააღმდეგ და მთელ ეგვიპტესთან საბრძოლველად წასვლა, რათა შური ეძია თავისი ძმების, ესავის შვილების გამო, რომლებიც იოსებმა, მისმა ძმებმა და მთელმა ეგვიპტემ, დაამარცხეს ქანაანის ქვეყანაში, როდესაც ისინი ხებრონში იაკობის დასამარხავად ავიდნენ.
10. გაუგზავნა ზეფონმა მაცნეები ედომის მეფეს, ბედადის ძეს, ჰადადს და მის ყველა ძმას, ესავის ძეებს და შეუთვალა:
11 განა შენ არ თქვი, რომ არ იბრძოლებდი აფრიკის მეფის წინააღმდეგ, რადგან ის შენი აღთქმის წევრია? აჰა, მე ვიბრძოლე მასთან და დავამარცხე იგი და მთელი მისი ხალხი.
12. ამიტომ, ახლა გადავწყვიტე, რომ ვიბრძოლო ეგვიპტისა და იქ მყოფი იაკობის შვილების წინააღმდეგ და შური ვიძიო მათზე იმის გამო, რაც იოსებმა, მისმა ძმებმა და წინაპრებმა გაგვიკეთეს ქანაანის ქვეყანაში, როცა ხებრონში მამის დასამარხად ავიდნენ.
13. ახლა კი, თუ გსურთ ჩემთან მოსვლა და მათთან და ეგვიპტესთან ბრძოლაში დახმარება, მაშინ შური ვიძიოთ ჩვენი ძმების გამო.
14. ესავის ძეთ ისმინეს ზეფოს სიტყვები და შეიკრიბნენ ესავის ძეთ, ძალიან დიდი ხალხი, და წავიდნენ ზეფოსა და ქიტიმის ძეთათვის ბრძოლაში დასახმარებლად.
15. გაუგზავნა ზეფონმა აღმოსავლეთის ყველა ძეს და ისმაელის ყველა ძეს ასეთი სიტყვებით; შეიკრიბნენ ისინი და დაეხმარნენ ზეფონს და ქიტიმის ძეებს ეგვიპტის წინააღმდეგ ომში.
16. და გამოვიდნენ ყველა ეს მეფე, ედომის მეფე, აღმოსავლეთის ძეები, ისმაელის ყველა ძე და ცეფო, ქითიმის მეფე, და დაალაგეს მთელი თავიანთი ლაშქარი ხებრონში.
17. ბანაკი ძალიან მძიმე იყო, სამი დღის სავალ მანძილზე იყო გადაჭიმული, ხალხი მრავალრიცხოვანი იყო, როგორც ქვიშა ზღვის ნაპირზე, რომლის დათვლა შეუძლებელია.

18 და ყველა ეს მეფე და მათი ლაშქარი ჩავიდნენ და მთელი ეგვიპტის წინააღმდეგ ბრძოლაში შევიდნენ და ერთად დაბანაკდნენ პათროსის ველზე.
19 და მთელმა ეგვიპტემ გაიგო მათი ამბავი და შეიკრიბა ისინიც, ეგვიპტის ქვეყნის მთელი ხალხი და ეგვიპტის ყველა ქალაქი, დაახლოებით სამასი ათასი კაცი.
20. ეგვიპტელებმაც გაუგზავნეს კაცები ისრაელიანებს, რომლებიც იმ დროს გოშენის ქვეყანაში იყვნენ, რათა მოსულიყვნენ მათთან და წასულიყვნენ და ებრძოლათ ამ მეფეებთან.
21 და შეიკრიბნენ ისრაელიანები, დაახლოებით ას ორმოცდაათი კაცი იყვნენ და შევიდნენ ბრძოლაში ეგვიპტელების დასახმარებლად.
22. და გამოვიდნენ ისრაელიანები და ეგვიპტელები, დაახლოებით სამასი ათასი კაცი და ას ორმოცდაათი კაცი, და გაემართნენ ამ მეფეების წინააღმდეგ საბრძოლველად და განლაგდნენ გოშენის ქვეყნიდან, პათროსის მოპირდაპირედ.
23. ეგვიპტელებს არ სჯეროდათ ისრაელის, რომ მათთან ერთად წასულიყო მათ ბანაკებში საბრძოლველად, რადგან ყველა ეგვიპტელი ამბობდა: იქნებ ისრაელიანებმა ესავის და ისმაელის ძეების ხელში ჩაგვაგდონ, რადგან ისინი მათი ძმები არიან.
24. უთხრა ყველა ეგვიპტელმა ისრაელიანებს: დადექით აქ, თქვენს ადგილას, ჩვენ კი წავალთ და ვიბრძოლებთ ესავის და ისმაელის შვილების წინააღმდეგ. თუ ეს მეფეები ჩვენზე გაიმარჯვებენ, მაშინ ყველანი ერთად დაესხით თავს და დაგვეხმარეთ. ასეც მოიქცნენ ისრაელიანები.
25. ცეფო, ელიფაზის ძე, ესავის ძისა, ქითიმის მეფე, და ჰადადი, ბედადის ძე, ედომის მეფე, მათი ყველა ბანაკით, აღმოსავლეთის ყველა ძე და ისმაელის ძეები, ქვიშასავით მრავალრიცხოვანი ხალხი, ერთად დაბანაკდნენ პათროსის ველზე, ტახპანქესის მოპირდაპირე მხარეს.
26. ბალაამი, ბეორის ძე, სირიელი, იქ იყო ცეფოს ბანაკში, რადგან ქითიმის ძეებთან ერთად მოვიდა ბრძოლაში. ბალაამი კი დიდად პატივდებული კაცი იყო ცეფოსა და მისი ხალხის თვალში.
27. უთხრა ცეფონმა ბალაამს: „მკითხაობა გამოგვიცხადე, რომ გავიგოთ, ვინ გაიმარჯვებს ბრძოლაში: ჩვენ თუ ეგვიპტელები“.
28 ადგა ბალაამი და სცადა მკითხაობა, რადგან კარგად იცოდა ეს, მაგრამ დაიბნა და საქმე მის ხელში ჩაიშალა.
29. კვლავ სცადა, მაგრამ არ გამოუვიდა. ბალაამს იმედი გაუცრუვდა, მიატოვა და არ დაასრულა, რადგან ეს უფლისგან იყო, რათა ცეფო და მისი ხალხი ისრაელიანთა ხელში ჩაეგდო, რომლებიც ომში უფალს, თავიანთი წინაპრების ღმერთს, ენდობოდნენ.
30. ცეფომ და ჰადადმა თავიანთი ლაშქარი საბრძოლო წყობაში განალაგეს და მთელი ეგვიპტე მარტო წავიდა მათ წინააღმდეგ, დაახლოებით სამასი ათასი კაცი; ისრაელიანთაგან არც ერთი კაცი არ იყო მათთან ერთად.
31 და ყველა ეგვიპტელი ებრძოდა ამ მეფეებს პათროსისა და ტახპანქესის წინააღმდეგ და სასტიკი ბრძოლა გაიმართა ეგვიპტელებთან.
32 და მეფეები იმ ბრძოლაში ეგვიპტელებზე ძლიერები იყვნენ და იმ დღეს ეგვიპტიდან ას ოთხმოცი კაცი დაეცა, მეფეთა ლაშქრიდან კი ოცდაათამდე კაცი; ეგვიპტელები კი მეფეებისგან გაიქცნენ. ესავის და ისმაელის ძენი ეგვიპტელებს დაედევნენ და ისრაელიანთა ბანაკამდე ანადგურებდნენ.
33 და შეჰღაღადა ყველა ეგვიპტელმა ისრაელიანებს და უთხრა: იჩქარეთ ჩვენთან და დაგვეხმარეთ და გვიხსენით ესავის, ისმაელისა და ქიტიმის ძეების ხელიდან.
34. ისრაელიანთაგან ას ორმოცდაათი კაცი თავისი ადგილიდან გაიქცა ამ მეფეების ბანაკებისკენ და შეჰღაღადეს ისრაელიანებმა უფალს, თავიანთ ღმერთს, რომ ეხსნა ისინი.
35. უსმინა უფალმა ისრაელს და ხელში ჩაუგდო უფალმა მეფეთა ყველა კაცი. ებრძოდნენ ისრაელიანები ამ მეფეებს და ოთხი ათასამდე კაცი დახოცეს ისრაელიანებმა მეფის კაცი.
36. დიდი არეულობა დაამყარა უფალმა მეფეთა ბანაკში და ისრაელიანთა შიში მოიცვა მათზე.
37 და მეფეთა ყველა ლაშქარი გაიქცა ისრაელიანთაგან და ისრაელიანები მისდევდნენ მათ და ქუშის ქვეყნის საზღვრებამდე ანადგურებდნენ.
38. ისრაელიანებმა გზაში კიდევ ორი ათასი კაცი დახოცეს და ისრაელიანთაგან არც ერთი არ დაცემულა.

39. როდესაც ეგვიპტელებმა დაინახეს, რომ ისრაელიანები მეფეებს მცირერიცხოვანი ხალხით ებრძოდნენ და რომ ბრძოლა ძალიან სასტიკი იყო მათ წინააღმდეგ,
40. ძლიერი ბრძოლის გამო ეგვიპტელებს ძალიან შეეშინდათ სიცოცხლის. გაიქცნენ მთელი ეგვიპტე, ყველა დალაგებული ჯარისგან დაიმალა და გზაზე დაიმალნენ, ისრაელიანებს კი ბრძოლაში გაუშვეს ხელი.
41. საშინელი დარტყმა მიაყენეს ისრაელიანებმა მეფის მსახურებს და უკან დაბრუნდნენ ისინი ქუშის ქვეყნის საზღვრამდე განდევნის შემდეგ.
42 და მთელმა ისრაელმა იცოდა, რა უყავით მათ ეგვიპტელებმა, რომ გაექცნენ მათ ბრძოლაში და მარტო დატოვეს ისინი საბრძოლველად.
43. ისრაელიანებმაც ეშმაკობით იმოქმედეს და როდესაც ისრაელიანები ბრძოლიდან ბრუნდებოდნენ, გზაზე ეგვიპტელები ნახეს და იქვე დახოცეს.
44 და როდესაც ისინი ხოცავდნენ მათ, უთხრეს მათ ეს სიტყვები:
45. რატომ წახვედით ჩვენგან და რატომ მიგვატოვეთ, მცირერიცხოვანი ხალხი, ამ მეფეების წინააღმდეგ საბრძოლველად, რომლებსაც დიდი ხალხი ჰყავდათ ჩვენს დასამარცხებლად, რათა ამით თქვენი სულები გადაგერჩინათ?
46. და ზოგიერთ ისრაელიანზე, ვისაც გზად შეხვდნენ, ისრაელიანებმა ერთმანეთს უთხრეს: დამარტყი, დამარტყი, რადგან ისმაელი ან ედომელი ან ქითიმის ძეთაგანია. დაადგნენ და მოკლეს, როცა მიხვდნენ, რომ ეგვიპტელი იყო.
47 და ისრაელიანებმა ეს ეშმაკურად მოიქცნენ ეგვიპტელების წინააღმდეგ, რადგან ბრძოლაში მიატოვეს ისინი და გაექცნენ მათგან.
48. ასე დახოცეს ისრაელიანებმა გზაზე ეგვიპტელები, ორასამდე კაცი.
49 და ეგვიპტის ყველა მკვიდრმა დაინახა ისრაელის ძეთა მიერ ჩადენილი ბოროტება და ძლიერ შეეშინდა მთელ ეგვიპტეს ისრაელის ძეთა, რადგან დაინახეს მათი დიდი ძალა და არც ერთი მათგანი არ დაცემულა.
50 სიხარულით დაბრუნდა ისრაელის ძეები გოშენისკენ მიმავალ გზაზე, ხოლო ეგვიპტის დანარჩენი მოსახლეობა თავის ადგილას დაბრუნდა.

თავი 65

1. ამ ამბების შემდეგ შეიკრიბა ფარაონის, ეგვიპტის მეფის, ყველა მრჩეველი და ეგვიპტის ყველა უხუცესი, მივიდა მეფის წინაშე, მიწამდე თაყვანი სცა და დაჯდა მის წინაშე.
2. უთხრეს ეგვიპტის მრჩევლებმა და უხუცესებმა მეფეს:
3 აჰა, ისრაელიანთა ხალხი ჩვენზე დიდი და ძლიერია და შენ იცი ყველა ის ბოროტება, რაც გზაში დაგვიშავეს, როცა ბრძოლიდან ვბრუნდებოდით.
4 და შენ ასევე იხილე მათი ძლიერი ძალა, რადგან ეს ძალა მათ მამებისგან აქვთ, რადგან მხოლოდ რამდენიმე კაცი აღუდგა ქვიშასავით მრავალრიცხოვან ხალხს და მახვილით დახოცა ისინი, მაგრამ არც ერთი არ დაცემულა, ამიტომ მრავალრიცხოვანი რომ ყოფილიყვნენ, მაშინ სრულიად გაანადგურებდნენ მათ.
5 ახლა კი მოგვეცი რჩევა, რა ვუყოთ მათ, სანამ თანდათანობით არ გავანადგურებთ ჩვენს შორის, რათა არ გამრავლდნენ ჩვენს ქვეყანაში.
6 რადგან თუ ისრაელიანები გამრავლდებიან ამ ქვეყანაში, ისინი ჩვენთვის დაბრკოლებას წარმოადგენენ და თუ ომი დაიწყება, ისინი თავიანთი დიდი ძალით შეუერთდებიან ჩვენს მტერს ჩვენს წინააღმდეგ და იბრძოლებენ ჩვენს წინააღმდეგ, გაგვანადგურებენ ამ ქვეყნიდან და წავლენ მისგან.
7. მიუგო მეფემ ეგვიპტის უხუცესებს და უთხრა მათ: ეს არის ისრაელის წინააღმდეგ შეთქმულება, რომელსაც არ გადავუხვევთ.
8 აჰა, ამ ქვეყანაში არის ფითომი და რამსესე, ქალაქები, რომლებიც ბრძოლისთვის გაუმაგრებელია; შენ და ჩვენ გვევალება მათი აშენება და გამაგრება.
9 ახლა შენც წადი და ეშმაკურად მოექეცი მათ და მეფის ბრძანებით ხმა გამოუცხადე ეგვიპტესა და გოშენს:
10 თქვენ, ეგვიპტელებო, გოშენელებო, პათროსელებო და მათ ყველა მცხოვრებნო, მეფემ გვიბრძანა, ავაშენოთ ფითომი და რამესესე და გავამაგრეთ ისინი საბრძოლველად; ვინც თქვენგანი მთელი ეგვიპტიდან, ისრაელიანთაგან და ქალაქების ყველა მკვიდრიდან მოისურვებს ჩვენთან ერთად მშენებლობას, მეფის ბრძანებით,

თითოეულს ყოველდღიურად მიეცეს
გასამრჯელო; ამიტომ, ჯერ თქვენ წადით და
ჭკუით მოიქეცით, შეიკრიბეთ და წადით
ფითომსა და რამსესში ასაშენებლად.
11 მშენებლობის დროს, მეფის ბრძანებით,
ყოველდღე გაავრცელეთ ასეთი განცხადება
მთელ ეგვიპტეში.
12 და როდესაც ისრაელიანთაგან ზოგიერთი
შენთან ერთად აშენებს, მიეცი მათ
ყოველდღიური გასამრჯელო რამდენიმე
დღის განმავლობაში.
13 და მას შემდეგ, რაც ისინი თქვენთან
ერთად აშენებენ დღიური ანაზღაურების
სანაცვლოდ, ყოველდღიურად ერთმანეთის
მიყოლებით, ფარულად გამოეყავით მათგან
თავი და შემდეგ თქვენ აღდგებით და
გახდებით მათი სამუშაოს შემსრულებლები
და ზედამხედველები, შემდეგ კი მათ
ანაზღაურების გარეშე აშენებას დაავალებთ,
ხოლო თუ უარს იტყვიან, მაშინ მთელი
თქვენი ძალით აიძულებთ აშენებას.
14 და თუ ამას გააკეთებ, კარგი იქნება
ჩვენთვის, თუ ჩვენს მიწას ისრაელიანთა
წინააღმდეგ გავამაგრებთ, რადგან
მშენებლობისა და სამუშაოს დაღლილობის
გამო ისრაელიანთა რიცხვი შემცირდება,
რადგან დღითი დღე ართმევ მათ ცოლებს.
15 და მოისმინეს ეგვიპტის ყველა უხუცესმა
მეფის რჩევა და მოეწონა რჩევა მათ,
ფარაონის მსახურებს და მთელი ეგვიპტის
თვალში და მეფის სიტყვისამებრ მოიქცნენ.
16. ყველა მსახური წავიდა მეფისგან და
გამოაცხადეს მთელ ეგვიპტეში, ტახპანქესში,
გოშენში და ეგვიპტის გარშემო არსებულ
ყველა ქალაქში:
17 თქვენ ნახეთ, რა გვიყავით ესავის და
ისმაელის ძეთ, რომლებიც ჩვენს წინააღმდეგ
საბრძოლველად მოვიდნენ და ჩვენი
განადგურება მოისურვეს.
18. ამიტომ მეფემ ბრძანა, გაგვემაგრებინა
ქვეყანა, აგვეშენებინა ქალაქები ფითომი და
რამსესი და გაგვემაგრებინა ისინი
საბრძოლველად, თუ ისინი კვლავ
შემოგვიტევდნენ.
19. ყველა თქვენგანი მთელი ეგვიპტიდან და
ისრაელიანთაგან, ვინც ჩვენთან ერთად
აშენებს, მეფისგან მიიღებს დღიურ
გასამრჯელოს, როგორც მისი ბრძანება გვაქვს.
20. როდესაც ეგვიპტემ და ისრაელის ძეებმა
მოისმინეს ფარაონის მსახურების ნათქვამი,
მოვიდნენ ეგვიპტელებიც და ისრაელის
ძეებიც ფარაონის მსახურებთან, ფითომთან
და რამსესთან ერთად ასაშენებლად. მაგრამ
ლევის ძეთაგან არავინ მოსულა თავის
ძმებთან ერთად ასაშენებლად.
21 ფარაონის ყველა მსახური და მისი
მთავრები თავიდან მოტყუებით მოდიოდნენ
მთელ ისრაელთან ერთად ყოველდღიურად
დაქირავებულ მუშებად მშენებლობისთვის
და თავიდანვე აძლევდნენ ისრაელს თავიანთ
ყოველდღიურ გასამრჯელოს.
22 ფარაონის მსახურები მთელ ისრაელთან
ერთად აშენებდნენ და ერთი თვე ისრაელთან
ერთად ამ საქმეს აკეთებდნენ.
23 თვის ბოლოს ფარაონის ყველა მსახური
ყოველდღიურად ფარულად შორდებოდა
ისრაელის ხალხს.
24 და ისრაელი იმ დროს განაგრძობდა
მუშაობას, მაგრამ შემდეგ იღებდნენ დღიურ
გასამრჯელოს, რადგან იმ დროს ზოგიერთი
ეგვიპტელი ჯერ კიდევ ისრაელთან ერთად
მუშაობდა; ამიტომ ეგვიპტელები იმ დღეებში
აძლევდნენ ისრაელს გასამრჯელოს, რათა
მათ, მათ თანამშრომელ ეგვიპტელებს, ასევე
აეღოთ გასამრჯელო თავიანთი შრომისთვის.
25. წელიწადისა და ოთხი თვის ბოლოს ყველა
ეგვიპტელი ისრაელიანებს გაშორდა და
ისრაელიანები მარტო დარჩნენ სამუშაოზე.
26 და მას შემდეგ, რაც ყველა ეგვიპტელი
ისრაელის ძეებს გაშორდა, ისინი
დაბრუნდნენ და მათ მჩაგვრელებად და
ზედამხედველებად იქცნენ. ზოგიერთი
მათგანი ისრაელის ძეებს
ზედამხედველობდა, როგორც
ზედამხედველები, რათა მიეღოთ მათგან
ყველაფერი, რასაც ისინი აძლევდნენ მათ
შრომის ანაზღაურების სანაცვლოდ.
27 და ასე ექცეოდნენ ეგვიპტელები
ისრაელიანებს დღითი დღე, რათა დაეჩაგრათ
ისინი სამუშაოში.
28 ისრაელის ყველა ძე მარტო მუშაობდა ამ
საქმეში და ეგვიპტელები მას შემდეგ აღარ
აძლევდნენ ისრაელის ძეებს გასამრჯელოს.
29 და როდესაც ზოგიერთმა ისრაელიანმა
უარი თქვა მუშაობაზე, რადგან მათ ხელფასი
არ ეძლეოდათ, მაშინ მოხელეებმა და
ფარაონის მსახურებმა ჩაგრავეს ისინი,
სასტიკად სცემეს და ძალით აიძულებდნენ
თავიანთ ძმებთან ერთად სამუშაოდ
დაბრუნებას. ასე ექცეოდა ეგვიპტელები
ისრაელიანებს მთელი ამ ხნის განმავლობაში.

30. ისრაელიანებს ძალიან შეეშინდათ ამ საქმის გამო ეგვიპტელების და ყველა ისრაელიანი დაბრუნდა და მარტო მუშაობდა ანაზღაურების გარეშე.
31 და ააშენეს ისრაელიანებმა ფითომი და რამსესე, და ყველა ისრაელიანი ასრულებდა სამუშაოს, ზოგი აგურებს აკეთებდა, ზოგი კი აშენებდა. და ააშენეს და გაამაგრეს ისრაელიანებმა მთელი ეგვიპტის მიწა და მისი კედლები. და ისრაელიანები მრავალი წლის განმავლობაში მუშაობდნენ, სანამ არ დადგა დრო, როდესაც უფალმა გაიხსენა ისინი და გამოიყვანა ისინი ეგვიპტიდან.
32. ლევის ძენი კი არ იყვნენ დასაქმებულნი თავიანთ ძმებთან, ისრაელთან ერთად, დასაბამიდან ეგვიპტიდან გამოსვლის დღემდე.
33 რადგან ლევის ძეებმა ყველამ იცოდა, რომ ეგვიპტელებმა მოტყუებით უთხრეს ისრაელიანებს ეს სიტყვები, ამიტომ ლევის ძეებმა თავი შეიკავეს ძმებთან ერთად სამუშაოზე დასწრებისგან.
34. ეგვიპტელებმა აღარ მიაქციეს ყურადღება ლევის ძეთ სამუშაოდ, რადგან თავიდან ისინი თავიანთ ძმებთან არ იყვნენ და ამიტომ მიატოვეს ისინი.
35. ეგვიპტელთა ხელები განუწყვეტლივ სასტიკად იყო მიმართული ისრაელიანთა წინააღმდეგ ამ სამუშაოში და ეგვიპტელები ისრაელიანებს სასტიკად ამუშავებდნენ.
36 და ეგვიპტელებმა ისრაელიანთა სიცოცხლე გამწარეს მძიმე შრომით, ნაღმტყორცნებითა და აგურებით, ასევე ყოველგვარი მუშაობით მინდორში.
37 და ისრაელიანებმა მელოლს, ეგვიპტის მეფეს, უწოდეს „მერორი, ეგვიპტის მეფე“, რადგან მის დროს ეგვიპტელებმა ყოველგვარი შრომით გაიმწარეს სიცოცხლე.
38. ყველა საქმეს, რაშიც ეგვიპტელები ისრაელის ძეებს ასაქმებდნენ, სასტიკად ასრულებდნენ ისრაელის ძეების დასაჩაგრავად. მაგრამ რაც უფრო ავიწროებდნენ მათ, მით უფრო მრავლდებოდნენ და იზრდებოდნენ ისინი. და წუხდნენ ეგვიპტელები ისრაელის ძეების გამო.

თავი 66

1 იმ დროს მოკვდა ჰადადი, ბედადის ძე, ედომის მეფე, და მის ნაცვლად გამეფდა სამლა მესრეკადან, აღმოსავლეთის ძეთა ქვეყნიდან.
2. ეგვიპტის მეფის, ფარაონის, მეფობის მეცამეტე წელს, ანუ ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლის ას ოცდამეხუთე წელს, სამლა ედომზე თვრამეტი წელი იმეფა.
3 და როდესაც გამეფდა, გამოიყვანა თავისი ლაშქარი, რათა წასულიყო და ებრძოლა ცეფოს, ელიფაზის ძისა და ქიტიმის ძეთ, რადგან მათ ომი გამოუცხადეს აფრიკის მეფე ანგეასს და გაანადგურეს მთელი მისი ლაშქარი.
4 მაგრამ არ შებრძოლებია მას, რადგან ესავის ძენი ებრძოდნენ და ეუბნებოდნენ: მათი ძმა იყო იგი. ამიტომ მოუსმინა სამლამ ესავის ძეთა ხმას და მთელი თავისი ლაშქრით დაბრუნდა ედომის ქვეყანაში და არ წასულა ელიფაზის ძესთან, ცეფოსთან საბრძოლველად.
5. ეს ამბავი ფარაონმა, ეგვიპტის მეფემ, გაიგო და თქვა: სამლა, ედომის მეფე, გადაწყვიტა ქიტიმის ძეებთან ბრძოლა და შემდეგ ეგვიპტესთან საბრძოლველად მოვა.
6. როდესაც ეგვიპტელებმა ეს ამბავი გაიგეს, გააძლიერეს ისრაელიანთა შრომა, რათა ისრაელიანებს არ მოექციათ მათთვის ის, რაც მოექცნენ ესავის ძეებთან ომის დროს ჰადადის დროს.
7 უთხრეს ეგვიპტელებმა ისრაელიანებს: იჩქარეთ და გააკეთეთ თქვენი საქმე, დაასრულეთ თქვენი საქმე და გაამაგრეთ ქვეყანა, რათა არ მოვიდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად ესავის ძენი, თქვენი ძმები, რადგან თქვენს გამო წამოვლენ ჩვენს წინააღმდეგ.
8 ისრაელიანები დღითი დღე ასრულებდნენ ეგვიპტელთა საქმეს. ეგვიპტელები კი ისრაელიანებს ავიწროებდნენ, რათა ქვეყანაში მათი რიცხვი შეემცირებინათ.
9. მაგრამ როგორც ეგვიპტელები ზრდიდნენ ისრაელის ძეებზე შრომას, ასევე მრავლდებოდნენ და მრავლდებოდნენ ისრაელის ძეები და მთელი ეგვიპტე აივსო ისრაელის ძეებით.
10. ისრაელის ეგვიპტეში ჩასვლიდან ას ოცდამეხუთე წელს დაინახა ყველა ეგვიპტელმა, რომ არ გამართლდა მათი განზრახვა ისრაელის წინააღმდეგ, არამედ გამრავლდნენ და გამრავლდნენ. და აივსო ეგვიპტის ქვეყანა და გოშენის ქვეყანა ისრაელის ძეებით.

11. ეგვიპტის ყველა უხუცესი და ბრძენი კაცი მეფის წინაშე წარდგა, თაყვანი სცა და მის წინაშე დაჯდა.
12. უთხრეს ეგვიპტის ყველა უხუცესმა და მისმა ბრძენკაცებმა მეფეს: უკუნისამდე იცოცხლოს მეფემ! შენ გვირჩიე გადაწყვეტილება ისრაელიანთა წინააღმდეგ და მეფის სიტყვისამებრ მოვიქეცით.
13 მაგრამ შრომის ზრდის პროპორციულად მრავლდებიან და იზრდებიან ისინი ქვეყანაში და აჰა, მთელი ქვეყანა სავსეა მათით.
14 ახლა კი, ჩვენო ბატონო და მეფეო, მთელი ეგვიპტის თვალები შენზეა მოპყრობილი, რომ შენი სიბრძნით რჩევა მისცე მათ, რათა ისრაელზე გაამარჯვებინონ და გაანადგურონ ისინი ან შეამცირონ ისინი ქვეყნიდან. მეფემ უპასუხა მათ და უთხრა: „მოგვეცით რჩევა ამ საქმეში, რომ ვიცოდეთ, რა ვუყოთ მათ“.
15. მიუგო მეფეს ერთმა მოხელემ, მეფის მრჩეველთაგანმა, სახელად იობმა, შუამდინარეთიდან, ყუზის ქვეყნიდან, და უთხრა:
16 თუ მეფეს სურს, მოისმინოს თავისი მსახურის რჩევა; მეფემ კი უთხრა: თქვი.
17 და იობმა ილაპარაკა მეფის, მთავრებისა და ეგვიპტის ყველა უხუცესის წინაშე და თქვა:
18 აჰა, მეფის რჩევა, რომელიც მან ადრე მისცა ისრაელიანთა შრომის შესახებ, ძალიან კარგია და ნუ მოაშორებ მათ სამუდამოდ, ვინც იშრომებს.
19 მაგრამ აი, რჩევა, რომლითაც შეგიძლიათ შეამციროთ ისინი, თუ მეფეს მათი დაჩაგვრა სურს.
20 აჰა, დიდი ხანია ომის გვეშინია და ვამბობდით: როცა ისრაელი ნაყოფიერი გახდება ამ ქვეყანაში, თუ ომი დაიწყება, განგვდევნიან ამ ქვეყნიდან.
21 თუ მეფეს სურს, გამოსცეს სამეფო ბრძანება და ეგვიპტის კანონებში ჩაიწეროს, რომელიც არ შეიცვლება, რომ ყოველი მამრობითი სქესის შვილი, რომელიც ისრაელიანებს შეეძინათ, მისი სისხლი მიწაზე უნდა დაიღვაროს.
22 და ამით, როდესაც ისრაელის ყველა მამრობითი სქესი მოკვდება, მათი ომების ბოროტებაც შეწყდება; ასე მოიქცეს მეფე და მოუხმო ყველა ებრაელ ბებიაქალს და უბრძანოს მათ ამ საქმის შესრულება. მოეწონა ეს სიტყვა მეფეს და მთავრებს და მეფემ იობის სიტყვისამებრ მოიქცა.
23 და მეფემ ებრაელი ბებიაქალების მოწვევა ბრძანა, რომელთაგან ერთს შეფრა ერქვა, მეორეს კი ფუა.
24. მეან-გინეკოლოგები მეფის წინაშე მივიდნენ და მის წინაშე დადგნენ.
25. უთხრა მათ მეფემ: როცა ებრაელ ქალებს ბებიაქალს გაუკეთებთ და სკამებზე დაინახავთ, თუ ვაჟი იქნება, მოკალით, თუ ქალიშვილი იქნება, ცოცხალი დარჩეს.
26 თუ ამას არ გააკეთებთ, ცეცხლს მოგაწვავთ თქვენ და თქვენს ყველა სახლს.
27 მაგრამ ბებიაქალებს ღვთის ეშინოდათ და არ უსმენდნენ ეგვიპტის მეფეს და მის სიტყვებს. როდესაც ებრაელი ქალები ბებიაქალს ვაჟს ან ქალიშვილს აჩენდნენ, ბებიაქალი ყველაფერს აკეთებდა ბავშვისთვის და ცოცხლად ტოვებდა მას. ასე იქცეოდნენ ბებიაქალები მთელი დღე.
28 ეს ამბავი მეფეს შეატყობინეს და მანაც დაიბარა ბებიაქალები და უთხრა მათ: რატომ გააკეთეთ ეს და რატომ დატოვეთ ბავშვები ცოცხლები?
29. პასუხად მიუგეს ბებიაქალებმა და ერთხმად ილაპარაკეს მეფის წინაშე:
30 ნუ იფიქრებდა მეფე, რომ ებრაელი ქალები ეგვიპტელ ქალებს ჰგვანან, რადგან ისრაელის ყველა ძე ჯანმრთელია და სანამ ბებიაქალი მოვა, ისინი მშობიარობენ; ჩვენ კი, შენს მხევლებს, უკვე დიდი ხანია არცერთ ებრაელ ქალს არ გაუჩენია შვილი, რადგან ყველა ებრაელი ქალი თავისი ბებიაქალია, რადგან ჯანმრთელები არიან.
31 ფარაონმა გაიგო მათი სიტყვები და დაუჯერა მათ ამ საქმეში. ბებიაქალები წავიდნენ მეფისგან. ღმერთმა სიკეთე გაუკეთა მათ და ხალხი გამრავლდა და ძლიერ გამრავლდა.

თავი 67

1. იყო კაცი ეგვიპტის ქვეყანაში ლევის შთამომავლობისგან, სახელად ამრამი, კეჰათის ძე, ლევის ძის, ისრაელის ძის.
2. წავიდა ეს კაცი და მოიყვანა ცოლი, იოქებედი, ლევის ასული, მამამისის დის. ის ას ოცდაექვსი წლის იყო და მივიდა მასთან.
3 და დაორსულდა ქალი და შვა ასული და უწოდა მას სახელად მირიამი, რადგან იმ დღეებში ეგვიპტელებმა გამწარეს ისრაელიანთა სიცოცხლე.

4 და კვლავ დაორსულდა და შვა ვაჟი და
უწოდა მას სახელად აარონი, რადგან მისი
ჩასახვის დღეებში ფარაონმა დაიწყო
ისრაელის მამრობითი სქესის შვილების
სისხლის დაღვრა.
5 იმ დღეებში მოკვდა ცეფო, ელიფაზის ძე,
ესავის ძისა, ქიტიმის მეფე, და მის ნაცვლად
იანეასი გამეფდა.
6. ცეფოს ქიტიმის ძეებზე მეფობის ხანი
ორმოცდაათი წელი იყო. მოკვდა და
დამარხეს ნაბნაში, ქიტიმის ქვეყანაში.
7 მის შემდეგ იმეფა იანეასი, ქითიმის
ძეთაგან ერთ-ერთი ძლიერი ვაჟკაცი, და
იმეფა ორმოცდაათი წელი.
8. ქითიმის მეფის სიკვდილის შემდეგ გაიქცა
ბალაამი, ბეორის ძე, ქითიმის ქვეყნიდან და
წავიდა და მივიდა ეგვიპტეში ფარაონთან,
ეგვიპტის მეფესთან.
9 და ფარაონმა დიდი პატივით მიიღო იგი,
რადგან მისი სიბრძნის შესახებ გაიგო,
საჩუქრები გადასცა, მრჩევლად დანიშნა და
განადიდა.
10 და ბალაამი ცხოვრობდა ეგვიპტეში, მეფის
ყველა დიდებულთან ერთად დიდებულად და
დიდებულები ადიდებდნენ მას, რადგან
ყველას სურდა მისი სიბრძნის შესწავლა.
11. ისრაელის ეგვიპტეში ჩასვლიდან ას
ოცდამეათე წელს ფარაონმა სიზმარი ნახა,
რომ თავის სამეფო ტახტზე იჯდა. ასწია
თვალები და დაინახა, რომ მის წინ მოხუცი
კაცი იდგა და ხელში სასწორი ეჭირა, ისეთი,
როგორსაც ვაჭრები იყენებენ.
12 და აიღო მოხუცმა სასწორი და ფარაონის
წინაშე ჩამოკიდა.
13 და წაიყვანა მოხუცმა კაცმა ეგვიპტის
ყველა უხუცესი, მისი ყველა დიდებული და
დიდებული, შეკრა ისინი ერთად და ერთ
სასწორზე დასვა.
14 და აიღო რძის თიკანი და ჩადო მეორე
სასწორზე, და თიკანმა ყველას აჯობა.
15 ფარაონი გაოცდა ამ საშინელი ხილვით,
რომ თიკანი ყველაფერზე მაღლა იდგა.
გაიღვიძა ფარაონმა და აჰა, ეს სიზმარი იყო.
16 და ადგა ფარაონი დილით ადრე, მოუხმო
თავის ყველა მსახურს და უამბო მათ სიზმარი.
და კაცები ძალიან შეშინდნენ.
17. უთხრა მეფემ თავის ბრძენკაცებს:
„ახსენით სიზმარი, რომელიც მესიზმრა, რომ
გავიგო“.
18. მიუგო ბალაამ ბეორის ძემ მეფეს და
უთხრა: ეს სხვა არაფერია, თუ არა დიდი
ბოროტება, რომელიც უკანასკნელ დღეებში
დაატყდება თავს ეგვიპტეს.
19 რადგან ისრაელს შეეძინება ვაჟი,
რომელიც გაანადგურებს მთელ ეგვიპტეს და
მის მკვიდრთ და ძლიერი ხელით გამოიყვანს
ისრაელიანებს ეგვიპტიდან.
20 ახლა კი, მეფეო, განიხილე ეს საკითხი,
რათა გაანადგურო ისრაელიანთა იმედი და
მათი იმედი, სანამ ეს უბედურება ეგვიპტეს
დაატყდება თავს.
21. უთხრა მეფემ ბალაამს: რა ვუყოთ
ისრაელს? თავიდან რაღაცნაირად ვურჩიეთ
მათ, მაგრამ ვერ დავამარცხეთ.
22. ახლა კი, მათ წინააღმდეგ რჩევაც მომეცი,
რითაც მათ დაძლევას შევძლებთ.
23. მიუგო ბალაამმა მეფეს და უთხრა: „ახლა
გაგზავნე და დაუძახე შენს ორ მრჩეველს,
ვნახოთ, რას ურჩევენ ამ საქმეზე და მერე
ილაპარაკებს შენი მსახური“.
24. გაგზავნა მეფემ კაცი და მოიხმო თავისი
ორი მრჩეველი: მიდიანელი რეუელი და
ყუზიელი იობი. მივიდნენ და მეფის წინაშე
დასხდნენ.
25. უთხრა მათ მეფემ: აჰა, თქვენ მოისმინეთ
სიზმარი, რომელიც მესიზმრა, და მისი ახსნა.
ახლა კი მიეცით რჩევა და გაიგეთ და ნახეთ,
რა უნდა ვუყოთ ისრაელიანებს, რომ
დავამარცხოთ ისინი, სანამ მათი ბოროტება
არ დაგვესხმება თავს.
26. მიუგო მიდიანელმა რეუელ მეფეს და
უთხრა: იცოცხლოს მეფემ, იცოცხლოს მეფემ
უკუნისამდე!
27 თუ მეფეს სურს, თავი დაანებოს
ებრაელებს, მიატოვოს ისინი და ხელი არ
აღმართოს მათ წინააღმდეგ.
28 რადგან ესენი არიან, რომლებიც უფალმა
ძველად ამოირჩია და თავისი
მემკვიდრეობის წილში წაიყვანა დედამიწის
ყველა ხალხთაგან და დედამიწის მეფეთაგან;
და ვინ გაიწოდა მათზე ხელი დაუსჯელად, ვის
წინააღმდეგაც მათი ღმერთი არ შურდა?
29. იცი, რომ როცა აბრაამი ეგვიპტეში ჩავიდა,
ფარაონმა, ეგვიპტის ყოფილმა მეფემ,
დაინახა სარა, თავისი ცოლი, და ცოლად
შეირთო, რადგან აბრაამმა თქვა: ჩემი დააო,
რადგან ეშინოდა, არ მოეკლათ იგი
ეგვიპტელებს ცოლის გამო.
30. და როდესაც ეგვიპტის მეფემ სარა
წაიყვანა, ღმერთმა დიდი წყლულებით დასცა
იგი და მისი სახლი, სანამ არ დაუბრუნა

აბრაამს, მის ცოლს, სარას. შემდეგ განიკურნა იგი.
31. ფილისტიმელთა მეფე აბიმელექი, გერარიელი, დასაჯა ღმერთმა აბრაამის ცოლის, სარას გამო და ყველა საშო შეუკრა, კაციდან პირუტყვამდე.
32. როდესაც მათი ღმერთი ღამის სიზმარში აბიმელექს მივიდა და შეაშინა, რათა აბრაამისთვის დაებრუნებინა სარა, რომელიც წაიყვანა; შემდეგ გერარის ყველა მცხოვრები დაისაჯა სარას გამო. აბრაამი შეევედრა თავის ღმერთს მათთვის, მან შეისმინა მისი ვედრება და განკურნა ისინი.
33. და შეეშინდა აბიმელექი ყველა ამ ბოროტების, რაც მას და მის ხალხს დაატყდა თავს, და დაუბრუნა აბრაამს, თავის ცოლს, სარას, და მისცა მას მასთან ერთად მრავალი საჩუქარი.
34. ასევე მოექცა ისაკსაც, როცა გერარიდან გააძევა. ღმერთმა საოცრებები მოახდინა მისთვის: დაშრა გერარის ყველა წყლის ნაკადული და მათი ნაყოფიერი ხეები აღარ გამოსდიოდა.
35 სანამ მასთან არ მივიდნენ გერარელი აბიმელექი, მისი მეგობარი ახუზათი და მისი მხედართმთავარი ფიქოლი, დაიხარნენ და მიწამდე თაყვანი სცეს მას.
36 და სთხოვეს მას, რომ მათთვის ევედრა და ილოცა მათთვის უფალს, უფალმა შეისმინა მისი ვედრება და განკურნა ისინი.
37 იაკობიც, უბრალო კაცი, თავისი უმწიკვლობის გამო გადარჩა თავისი ძმის, ესავის, და ლაბან სირიელის, მისი დედის ძმის ხელიდან, რომელიც მის სიკვდილს ცდილობდა, ასევე ქანაანის ყველა მეფის ხელიდან, რომლებიც შეიკრიბნენ მის წინააღმდეგ და მისი შვილების წინააღმდეგ მათ გასასანადგურებლად. და იხსნა ისინი უფალმა მათი ხელიდან, რათა ისინი შებრუნებულიყვნენ მათ წინააღმდეგ და დაეხოცათ, რადგან ვინ აღმართა ხელი მათ წინააღმდეგ დაუსჯელად?
38. ფარაონმა, შენი მამის მამამ, ეგვიპტის ქვეყნის ყველა მთავარზე მაღლა დააყენა იოსები, იაკობის ძე, როცა დაინახა მისი სიბრძნე, რადგან მისი სიბრძნით იხსნა ქვეყნის ყველა მცხოვრები შიმშილისგან.
39 ამის შემდეგ მან იაკობსა და მის შვილებს უბრძანა, ეგვიპტეში ჩასულიყვნენ, რათა მათი სიკეთით ეგვიპტისა და გოშენის მიწა შიმშილისგან გადარჩენილიყო.
40. ახლა კი, თუ შენს თვალში კეთილია, შეწყვიტე ისრაელიანთა განადგურება. თუ არ გნებავს მათი ეგვიპტეში ცხოვრება, გაუშვი აქედან, რომ წავიდნენ ქანაანის ქვეყანაში, სადაც მათი წინაპრები მდგმურობდნენ.
41 და როდესაც ფარაონმა ითროს სიტყვები გაიგო, ძლიერ განრისხდა მასზე, ისე რომ შერცხვენილი წამოდგა მეფის წინაშე და წავიდა მიდიანში, თავის ქვეყანაში, და თან წაიღო იოსების ჯოხი.
42. მეფემ იობ უზიელს ჰკითხა: რას ამბობ, იობ, და რას ურჩევ ებრაელებს?
43 უთხრა იობმა მეფეს: აჰა, შენს ხელშია ქვეყნის ყველა მცხოვრები; ისე მოიქცეს მეფე, როგორც მის თვალში იქნება სათნო.
44. მეფემ ბალაამს უთხრა: „რას ამბობ, ბალაამ? თქვი შენი სიტყვა, რომ გავიგოთ?“
45. უთხრა ბალაამმა მეფეს: „ყველაფრიდან, რაც მეფემ ებრაელების წინააღმდეგ გადაწყვიტა, ისინი გადარჩებიან და მეფე ვერანაირი რჩევით ვერ დაამარცხებს მათ“.
46. თუ ცეცხლით მათ დამარცხებას გადაწყვეტ, ვერ დაამარცხებ, რადგან მათმა ღმერთმა იხსნა აბრაამი, მათი მამა, ქალდეველთა ურიდან; და თუ მახვილით მათ განადგურებას გადაწყვეტ, მაშინ ისაკი, მათი მამა, იხსნა მისგან და მის ნაცვლად ვერძი დასვეს.
47 და თუ მძიმე და დამქანცველი შრომით მათ დამცირებას გადაწყვეტ, ამაშიც კი ვერ გაიმარჯვებ, რადგან მათი მამა, იაკობი, ლაბანს ყოველგვარ შრომაში ემსახურებოდა და წარმატებას მიაღწია.
48 ახლა კი, მეფეო, ისმინე ჩემი სიტყვები, რადგან ეს არის მათ წინააღმდეგ მიღებული გადაწყვეტილება, რომლითაც მათ დაამარცხებ და რომელსაც არ უნდა გადაუხვიო.
49 თუ მეფეს სურს, ბრძანოს, რომ ყველა მათი შვილი, რომელიც ამ დღიდან დაიბადება, წყალში ჩააგდონ, რადგან ამით მათ სახელს წაშლი, რადგან არცერთი მათგანი და არც მათი მამები არ განსაცდელულან ასე.
50. და მოისმინა მეფემ ბალაამის სიტყვები და მოეწონა ეს ამბავი მეფეს და მთავრებს. და მეფემ ბალაამის სიტყვისამებრ მოიქცა.
51. მეფემ ბრძანა, გამოეცათ განკარგულება და გამოეცათ კანონი მთელ ეგვიპტის ქვეყანაში: ამ დღიდან მოყოლებული, ებრაელებისთვის დაბადებული ყოველი

მამრობითი სქესის ბავშვი წყალში უნდა ჩააგდონ.
52. დაუძახა ფარაონმა თავის მსახურთ და უთხრა: წადით და მოიძიეთ გოშენის მიწაზე, სადაც ისრაელიანები არიან, და ნახეთ, რომ ებრაელებისთვის დაბადებული ყოველი ვაჟი მდინარეში ჩააგდონ, ხოლო ყველა ქალი ცოცხალი დატოვოთ.
53 და როდესაც ისრაელიანებმა გაიგეს ფარაონის ბრძანება, რომ მდინარეში ჩაეგდოთ თავიანთი მამრობითი სქესის შვილები, ზოგი გაშორდა ცოლებს, ზოგი კი მათ შეუერთდა.
54 და იმ დღიდან მოყოლებული, როგორც კი ქმრებთან დარჩენილი ისრაელის ქალებისთვის მშობიარობის დრო დადგა, ისინი მინდორში მიდიოდნენ შვილების გასაჩენად და მინდორში აჩენდნენ შვილებს, შვილებს კი მინდორში ტოვებდნენ და სახლში ბრუნდებოდნენ.
55 და უფალმა, რომელმაც მათ წინაპრებს შეჰფიცა მათი გამრავლება, გაგზავნა თავისი მსახური ანგელოზებიდან ერთ-ერთი, რომელიც ზეცაშია, რათა თითოეული ბავშვი წყლით დაებანა, სცხო და დაეფარა, ხელში ჩაედო ორი გლუვი ქვა, რომელთაგან ერთიდან რძეს წოვდა, მეორიდან კი თაფლს. მუხლებამდე აუზარდა ბეწვი, რომლითაც თავს დაიფარავდა; ანუგეშებდა და მიეკრა მას, მისი თანაგრძნობით.
56 და როდესაც ღმერთმა შეიწყალა ისინი და მოისურვა მათი გამრავლება მიწის პირზე, მან უბრძანა თავის მიწას, მიეღო ისინი, რათა შეენახათ მათ ზრდამდე, რის შემდეგაც მიწამ გააღო პირი და ამოანთხია ისინი და აღმოცენდნენ ქალაქიდან, როგორც მიწის ბალახი და ტყის ბალახი, და დაბრუნდნენ თითოეული თავის ოჯახსა და მამის სახლში და დარჩნენ მათთან.
57 და ისრაელის ძეთა ჩვილები მიწაზე იყვნენ, როგორც მინდვრის ბალახი, ღვთის მადლით მათ მიმართ.
58. ეს რომ დაინახა ყველა ეგვიპტელმა, გავიდა თავის ყანაში თავისი ხარის უღლითა და გუთნით და ხნა, როგორც მიწას ხნავენ თესვის დროს.
59 და როდესაც ისინი ხნავდნენ, ვერ შეძლეს ისრაელიანთა ჩვილებისთვის ზიანის მიყენება, ამიტომ ხალხი გამრავლდა და ძლიერ გამრავლდა.
60 და უბრძანა ფარაონმა თავის მსახურებს ყოველდღიურად წასულიყვნენ გოშენში ისრაელის ძეთა ჩვილების საძებნელად.
61 და როდესაც ეძებეს და იპოვეს ერთი, ძალით წაართვეს დედის უბიდან და მდინარეში ჩააგდეს, ხოლო მდედრი დედასთან დატოვეს. ასე ექცეოდნენ ეგვიპტელები ისრაელიანებს მთელი დღე.

თავი 68

1. იმ დროს იყო ღვთის სული მირიამზე, ამრამის ასულზე, აარონის დაზე, და გამოვიდა იგი და იწინასწარმეტყველა სახლის შესახებ და თქვა: აჰა, ამჯერად ვაჟი შეგვეძინება ჩვენი მამისა და დედისგან და ის იხსნის ისრაელს ეგვიპტის ხელიდან.
2 და როგორც კი ამრამმა გაიგო თავისი ქალიშვილის სიტყვები, წავიდა და სახლში წაიყვანა ცოლი, მას შემდეგ, რაც გააძევა იგი იმ დროს, როდესაც ფარაონმა ბრძანა იაკობის სახლის ყველა მამრობითი სქესის შვილი წყალში ჩაეგდოთ.
3. და მოიყვანა ამრამმა იოქებედი, თავისი ცოლი, სამი წლის შემდეგ, რაც გააძევა იგი, და მივიდა მასთან და დაორსულდა ქალი.
4 და ჩასახვიდან შვიდი თვის შემდეგ მან ვაჟი გააჩინა და მთელი სახლი სავსე იყო დიდი შუქით, როგორც მზისა და მთვარის შუქი მათი ანათების დროს.
5. და როდესაც ქალმა დაინახა, რომ ბავშვი კარგი და საამო იყო, სამ თვეს მალავდა მას შიდა ოთახში.
6 იმ დღეებში ეგვიპტელებმა შეთქმულება მოუწყვეს იქ მცხოვრები ყველა ებრაელის გასანადგურებლად.
7 და წავიდნენ ეგვიპტელი ქალები გოშენში, სადაც ისრაელიანები იყვნენ, და მხრებზე ატარებდნენ თავიანთ ბავშვებს, თავიანთ ჩვილებს, რომლებსაც ჯერ არ შეეძლოთ ლაპარაკი.
8. იმ დღეებში, როცა ისრაელიანთა ქალები მშობიარობდნენ, თითოეულმა ქალმა თავისი ვაჟი დამალა ეგვიპტელებისგან, რათა ეგვიპტელებს არ სცოდნოდათ მათი დაბადების შესახებ და არ გაენადგურებინათ ისინი ქვეყნიდან.
9 და მივიდნენ ეგვიპტელი ქალები გოშენში და მათი ლაპარაკის უნარი არ ჰქონდათ მხრებზე მჯდომი ბავშვები. როდესაც

ეგვიპტელი ქალი შევიდა ებრაელი ქალის სახლში, მისი ბავშვი ტირილს იწყებდა.
10 და როდესაც იყვირა, შიდა ოთახში მყოფმა ბავშვმა უპასუხა მას. წავიდნენ ეგვიპტელი ქალები და უამბეს ფარაონის სახლში.
11 და გაგზავნა ფარაონმა თავისი მსახურები ბავშვების წასაყვანად და დასაკლავად. ასე ექცეოდნენ ეგვიპტელები ებრაელ ქალებს მთელი დღე.
12. და იყო იმ დროს, დაახლოებით სამი თვის შემდეგ, რაც იოქებედმა დამალა თავისი ვაჟი, რომ ეს ამბავი ფარაონის სახლში გაირკვა.
13. ქალმა სასწრაფოდ წაიყვანა ვაჟი, სანამ მსახურები მოვიდოდნენ. აიღო ლერწმის კიდობანი, წაუსვა ფისი და ფისი, ჩასვა მასში ბავშვი და მდინარის პირას, ლოჟებში დადო.
14 მისი და, მირიამი, შორს იდგა, რომ გაეგო, რა მოუვიდოდა და რა მოხდებოდა მის სიტყვებზე.
15 და იმ დროს ღმერთმა საშინელი სიცხე მოავლინა ეგვიპტის ქვეყანაში, რომელმაც ადამიანის ხორცი ისე დაწვა, როგორც მზე მის წრებრუნვაში და ძლიერ დააჩაგრა ეგვიპტელები.
16 და ჩავიდნენ ეგვიპტელები მდინარეში საბანაოდ, რადგან მძვინვარე სიცხემ მათი ხორცი უწვოდა.
17 ფარაონის ასული, ბათიაც, წავიდა მდინარეში საბანაოდ, რადგან მცხუნვარე სიცხე იყო, მისი ქალიშვილები კი მდინარის პირას სეირნობდნენ, ასევე ეგვიპტის ყველა ქალი.
18. ბათიამ მდინარისკენ ასწია თვალები და წყალზე კიდობანი დაინახა, რის შემდეგაც თავისი მხევალი გაგზავნა მის მოსატანად.
19 და გახსნა და დაინახა ბავშვი; და აჰა, ტიროდა ჩვილი; შეებრალა იგი და თქვა: ეს ებრაელი ბავშვია.
20. მდინარის პირას მოსიარულე ეგვიპტის ყველა ქალს სურდა მისთვის წოვა, მაგრამ არ სურდა წოვა, რადგან ეს უფლისგან იყო, რათა დედის ძუძუსთან დაებრუნებინა იგი.
21 მისი და, მირიამი, იმ დროს ეგვიპტელ ქალებს შორის იყო მდინარის პირას. დაინახა ეს ამბავი და უთხრა ფარაონის ასულს: წავიდე და ებრაელი ქალი მოვიყვანო, რომ ბავშვი გამოკვებოს?
22 ფარაონის ასულმა უთხრა მას: წადი! წავიდა ყმაწვილი ქალი და დაუძახა ბავშვის დედას.
23 ფარაონის ასულმა უთხრა იოქებედს: „წაიყვანე ეს ბავშვი და ძუძუ მომაწოდე; შენს გასამრჯელოს, ორ ვერცხლს დღეში გადაგიხდი". ქალმა ბავშვი წაიყვანა და ძუძუთი კვებავდა.
24. ორი წლის შემდეგ, როცა ბავშვი წამოიზარდა, მიუყვანა ფარაონის ასულს და ის მისთვის ვაჟივით იყო. და უწოდა მას სახელად მოსე, რადგან თქვა: წყლიდან ამოვიყვანეო.
25. მამამისმა ამრამმა უწოდა მას სახელად ხაბარი, რადგან თქვა: მისთვის შეირთო ცოლი, რომელსაც გაშორდა.
26. და უწოდა მას დედამისმა იოქებედმა სახელად იეკუთიელი, რადგან თქვა: ყოვლისშემძლეს ვენდობოდი და ღმერთმა დამიბრუნა იგი.
27 და მირიამმა, მისმა დამ, უწოდა მას იარედი, რადგან ის ჩავიდა მას მდინარესთან, რათა გაეგო, რა იქნებოდა მისი აღსასრული.
28 და აარონმა, მისმა ძმამ, უწოდა მას სახელად აბი ზანუქი და თქვა: მამაჩემმა მიატოვა დედაჩემი და დაბრუნდა მასთან მის გამო.
29. და უწოდა მას კეჰათმა, ამრამის მამამ, სახელად აბიგდორი, რადგან მის გამო აღადგინა ღმერთმა იაკობის სახლის ნგრევა, რომ აღარ შეეძლოთ წყალში თავიანთი ვაჟების ჩაყრა.
30. მათმა ძიძამ მას აბი-სოქო უწოდა და თქვა: სამ თვეს იმალებოდა თავის კარავში ქამის შვილების გამო.
31 და მთელმა ისრაელმა უწოდა მას სახელი შემაია, ნათანელის ძე, რადგან ამბობდნენ: მის დღეებში შეისმინა ღმერთმა მათი ღაღადი და იხსნა ისინი მათი მჩაგვრელებისგან.
32. მოსე ფარაონის სახლში იყო და ბათიას, ფარაონის ასულის, ვაჟად ეჩვენა. მოსე კი მეფის შვილებს შორის გაიზარდა.

თავი 69

1. და მოკვდა ედომის მეფე იმ დღეებში, თავისი მეფობის მეთვრამეტე წელს, და დამარხეს თავის ტაძარში, რომელიც ააშენა თავისთვის, როგორც სამეფო რეზიდენცია ედომის ქვეყანაში.
2. ესავის ძეთ მდინარის პირას მდებარე ფეთორში გაგზავნეს ხალხი და იქიდან წამოიყვანეს ლამაზი თვალებითა და

მშვენიერი შესახედავობით სავსე ყმაწვილი კაცი, სახელად საული, და სამლას ნაცვლად მეფედ დასვეს.
3 და ორმოცი წელი იმეფა საულმა ესავის ყველა ძეზე ედომის ქვეყანაში.
4. როდესაც ფარაონმა, ეგვიპტის მეფემ, დაინახა, რომ არ გამოვიდა ბილყამის რჩევა ისრაელიანთათვის, არამედ მაინც ნაყოფიერდებოდნენ, გამრავლდებოდნენ და გამრავლდნენ ისინი ეგვიპტის ქვეყანაში,
5 იმ დღეებში ფარაონმა ბრძანა, რომ მთელ ეგვიპტეში გამოეცხადებინათ ისრაელიანთათვის გამოცხადება: არავინ დააკლებს თავის ყოველდღიურ შრომას.
6 და თუ კაცი ყოველდღიურად აკლდება თავის შრომას, იქნება ეს ნაღმტყორცნა თუ აგური, მაშინ მის ადგილას მისი უმცროსი ვაჟი დაინიშნება.
7 და ეგვიპტის შრომა გაძლიერდა იმ დღეებში ისრაელიანებისთვის და, აჰა, თუ ვინმეს ყოველდღიურ შრომაში ერთი აგურიც კი აკლდებოდა, ეგვიპტელები ძალით ართმევდნენ მის უმცროს ვაჟს დედას და ათავსებდნენ შენობაში, იმ აგურის ადგილას, რომელიც მამამისს აკლდა.
8 და ასე ექცეოდნენ ეგვიპტელები ისრაელიანებს დღითი დღე, მთელი დღეების განმავლობაში.
9. მაგრამ ლევის ტომი თავიდანვე არ მუშაობდა იმ დროს ისრაელიანებთან, თავის ძმებთან, რადგან ლევის ძეებმა იცოდნენ ეგვიპტელების მზაკვრობა, რომელსაც ისინი თავდაპირველად ისრაელიანების მიმართ იყენებდნენ.

თავი 70

1. მოსეს დაბადებიდან მესამე წელს ფარაონი ნადიმზე იჯდა, როცა დედოფალი ალპარანითი მის მარჯვნივ იჯდა, ბათია კი - მარცხნივ, ყრმა მოსე კი მის მკერდზე იწვა, ბალაამი, ბეორის ძე, თავის ორ ვაჟთან ერთად და სამეფოს ყველა მთავარი მეფის წინაშე სუფრასთან ისხდნენ.
2 და გაიწოდა ყმაწვილმა ხელი მეფის თავზე, აიღო გვირგვინი მეფის თავიდან და დადგა თავზე.
3 როდესაც მეფემ და მთავრებმა დაინახეს ბიჭის მიერ შესრულებული საქმე, მეფე და მთავრები შეშინდნენ და ერთმა კაცმა გაოცება გამოხატა მეზობელთან.
4. მეფემ უთხრა მის წინ სუფრასთან მსხდომ მთავრებს: რას ამბობთ და რას იტყვით, მთავრებო, ამ საქმეზე და რა განაჩენი უნდა გამოუტანონ ყმაწვილს ამ საქციელის გამო?
5. მიუგო ბალაამმა, ბეორის ძემ, ჯადოქარმა, მეფესა და მთავრებს და უთხრა: „ახლა გაიხსენე, მეფეო, ბატონო, სიზმარი, რომელიც მრავალი დღის წინ გესიზმრა და რაც აგიხსნა შენმა მსახურმა“.
6. ახლა კი ეს არის ებრაელი ძუების შვილი, რომელშიც ღვთის სულია. ნუ იფიქრებს ჩემმა მეფე-ბატონმა, რომ ამ ჭაბუკმა ეს უცოდინრობით ჩაიდინა.
7 რადგან ის ებრაელი ყრმაა და სიბრძნე და გონიერება მასთანაა, თუმცა ჯერ კიდევ ყრმაა; სიბრძნით მოიქცა და ეგვიპტის სამეფო აირჩია.
8 რადგან ასეთი წესი აქვთ ყველა ებრაელს, რომ აცდუნონ მეფეები და მათი დიდებულები, რათა ეშმაკურად გააკეთონ ეს ყველაფერი, რათა შეაძრწუნონ დედამიწის მეფეები და მათი ხალხი.
9. შენ ნამდვილად იცი, რომ ასე მოიქცა მათი მამა აბრაამი, რომელმაც მოატყუა ბაბილონის მეფის, ნიმროდის, და გერარის მეფის, აბიმელექის ლაშქარი და რომ დაეუფლა ხეთელთა ქვეყანას და ქანაანის ყველა სამეფოს.
10 და რომ ჩავიდა ეგვიპტეში და თქვა სარაზე, თავის ცოლზე, ჩემი დაა, რათა შეცდომაში შეეყვანა ეგვიპტე და მისი მეფე.
11 მისი ძე, ისააკი, ასევე მოიქცა, როცა გერარში წავიდა და იქ დასახლდა. და სძლია მისმა ძალამ აბიმელექის, ფილისტიმელთა მეფის, ლაშქარს.
12 ფილისტიმელთა სამეფოს დაბრკოლებაც განიზრახა, როცა თავის ცოლ რებეკას, თავის დად აცხადებდა.
13. იაკობმაც ვერაგულად მოექცა თავის ძმას და ხელიდან წაართვა პირმშოობა და კურთხევა.
14. წავიდა ფადან-არამში, თავისი დედის ძმის, ლაბანის სახლში და მზაკვრულად წაართვა მას მისი ასული, მისი საქონელი და ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, გაიქცა და დაბრუნდა ქანაანის ქვეყანაში, მამამისთან.
15 მისმა ვაჟებმა გაყიდეს თავიანთი ძმა იოსები, რომელიც ეგვიპტეში ჩავიდა, მონა გახდა და თორმეტი წელი საპყრობილეში გამოკეტეს.

16. სანამ წინა ფარაონს სიზმრები არ დაესიზმრა, საპყრობილიდან არ გაიყვანა და ეგვიპტის ყველა მთავარზე მაღლა არ დააყენა, რადგან სიზმრები აუხსნა.
17. როცა ღმერთმა შიმშილობა მოავლინა მთელ ქვეყანაში, მან გაგზავნა და მოიყვანა მამამისი, ყველა მისი ძმა და მამამისის მთელი სახლი და უსასყიდლოდ არჩინა ისინი. ეგვიპტელები კი მონებად იყიდა.
18. ახლა კი, მეფეო, ბატონო, ეს ბავშვი აღდგა მათ ნაცვლად ეგვიპტეში, რათა მათი საქმეებისამებრ მოიქცეს და ყველა მეფესთან, მთავართან და მსაჯულთან ხუმრობდეს.
19 თუ მეფეს სურს, ახლა მისი სისხლი მიწაზე დავღვაროთ, რათა არ გაიზარდოს და ხელიდან არ წაგართვას მმართველობა და ეგვიპტის იმედი არ გაქრეს მისი მეფობის შემდეგ.
20. უთხრა ბალაამმა მეფეს: „მოვიწვიოთ ეგვიპტის ყველა მსაჯული და მისი ბრძენკაცები და შეგვატყობინოთ, სიკვდილით დასჯილი თუ არა ეს ყმაწვილი, როგორც თქვი, მაშინ მოვკლავთ“.
21 და გაგზავნა ფარაონმა ხალხი და მოიწვია ეგვიპტის ყველა ბრძენი და ისინი წარდგნენ მეფის წინაშე. და გამოჩნდა მათ შორის უფლის ანგელოზი, რომელიც ეგვიპტის ერთ-ერთ ბრძენკაცს ჰგავდა.
22. მეფემ ბრძენკაცებს უთხრა: „თქვენ ნამდვილად გსმენიათ, რა ჩაიდინა ამ ებრაელმა ყმაწვილმა, რომელიც სახლშია, და ასე განსაჯა ბალაამმა ეს საქმე“.
23 ახლა თქვენც განსაჯეთ და ნახეთ, რა ეკუთვნის ყმაწვილს მის მიერ ჩადენილი საქციელისთვის.
24 და მიუგო ანგელოზმა, რომელიც ფარაონის ბრძენკაცთაგანს ჰგავდა, და თქვა შემდეგი სიტყვები ეგვიპტის ყველა ბრძენის, მეფისა და მთავრების წინაშე:
25 თუ მეფე ინებებს, გამოგზავნოს კაცები, რომლებიც მის წინაშე ონიქსის ქვასა და ნაკვერჩხალს მოიტანენ და ბავშვის წინ დადებენ. თუ ბავშვი ხელს გაიწვდის და ონიქსის ქვას აიღებს, მაშინ გავიგებთ, რომ ყმაწვილმა სიბრძნით ჩაიდინა ყველაფერი, რაც ჩაიდინა და უნდა მოვკლათ იგი.
26. მაგრამ თუ ნაკვერჩხალზე გაიწვდის ხელს, მაშინ გავიგებთ, რომ ეს ცოდნით არ ჩაიდინა და იცოცხლებს.
27. მოეწონა ეს საქმე მეფესა და მთავრებს და ისე მოიქცა მეფე უფლის ანგელოზის სიტყვისამებრ.
28 და ბრძანა მეფემ ონიქსის ქვა და ნახშირი მოეტანათ და მოსეს წინაშე დაედოთ.
29 და დასვეს ბიჭი მათ წინ და სცადა ყრმამ ხელის გაწვდენა ონიქსის ქვისკენ, მაგრამ უფლის ანგელოზმა აიღო მისი ხელი და ნაკვერჩხალზე დაადო. ნაკვერჩხალი ჩაქრა მის ხელში. ასწია და პირში ჩაიდო, ტუჩების ნაწილი და ენის ნაწილი დაუწვა და პირი და ენა გაუმძიმდა.
30. როდესაც მეფემ და მთავრებმა დაინახეს ეს, მიხვდნენ, რომ მოსემ არ მოიქცა გონივრულად, როცა მეფის თავიდან გვირგვინი მოხსნა.
31. მეფემ და მთავრებმა თავი შეიკავეს ბავშვის მოკვლისგან. მოსე ფარაონის სახლში დარჩა და იზრდებოდა, უფალი კი მასთან იყო.
32. და როდესაც ყმაწვილი მეფის სასახლეში იყო, ძოწეულით იყო შემოსილი და მეფის შვილებს შორის იზრდებოდა.
33 და როდესაც მოსე მეფის სახლში გაიზარდა, ფარაონის ასულმა, ბათიამ, ის შვილად მიიჩნია და ფარაონის მთელი სახლი პატივს სცემდა მას და ეგვიპტის ყველა კაცს ეშინოდა მისი.
34 და ყოველდღე მიდიოდა და მოდიოდა გოშენის ქვეყანაში, სადაც მისი ძმები, ისრაელიანები იყვნენ. მოსე ყოველდღე ხედავდა მათ ქოშინსა და მძიმე შრომით.
35 და ჰკითხა მათ მოსემ: „რისთვის გაწევთ ეს შრომა დღითიდღე?
36 და უამბეს მას ყველაფერი, რაც დაატყდათ თავს და ყველა ის მითითება, რაც ფარაონმა დააწესა მათზე მის დაბადებამდე.
37. უამბეს მას ყველა რჩევა, რაც ბეორის ძემ, ბალაამმა, განიზრახა მათ წინააღმდეგ, და რაც განიზრახა მის წინააღმდეგ, რათა მოეკლა იგი, როცა მეფის გვირგვინს ჩამოართმევდა თავიდან.
38. ეს რომ გაიგო მოსემ, რისხვა აენთო ბალაამის მიმართ და მოკვლას ცდილობდა, დღითი დღე ჩასაფრებული იყო მისთვის.
39. შეეშინდა ბალაამს მოსეს და ადგა ის და მისი ორი ვაჟი და გამოვიდნენ ეგვიპტიდან. გაიქცნენ და გადარჩნენ და ქუშის ქვეყანაში, კიკიანუსთან, ქუშის მეფესთან წავიდნენ.
40. მოსე მეფის სახლში იყო, გამოდიოდა და შედიოდა. და აპოვნინა მას უფალმა მადლი

ფარაონის, მისი ყველა მსახურის და ეგვიპტის მთელი ხალხის თვალში. და ძლიერ შეიყვარეს მოსე.
41 და დადგა დღე, როცა მოსე გოშენში წავიდა თავისი ძმების სანახავად, დაინახა ისრაელიანები მათ ტვირთსა და მძიმე შრომაში და დამწუხრდა მოსე მათ გამო.
42 და დაბრუნდა მოსე ეგვიპტეში და მივიდა ფარაონის სახლში, წარუდგა მეფეს და თაყვანი სცა მოსემ მეფეს.
43 და უთხრა მოსემ ფარაონს: „გევედრები, ბატონო ჩემო, მოვედი შენგან მცირე თხოვნის სათხოვნელად. ნუ მომაქცევ პირს ცარიელი სახით.“ და უთხრა ფარაონმა: „თქვი“.
44. უთხრა მოსემ ფარაონს: „მიეცით შენს მსახურთ, ისრაელიანებს, რომლებიც გოშენში არიან, ერთი დღე დაისვენონ იქ თავიანთი შრომისგან“.
45. მიუგო მეფემ მოსეს და უთხრა: აჰა, აღგიმაღლე პირი ამ საქმისთვის, რომ შევასრულო შენი თხოვნა.
46 ფარაონმა ბრძანა, გამოეცხადებინათ განცხადება მთელ ეგვიპტესა და გოშენში:
47 თქვენ, ისრაელიანებო, ასე გეუბნებათ მეფე: ექვს დღეს აკეთეთ თქვენი საქმე და იშრომეთ, მეშვიდე დღეს კი დაისვენეთ და არანაირი საქმე არ გააკეთოთ; ასე აკეთეთ მთელი დღეები, როგორც მეფემ და მოსემ, ბათიას ძემ, გიბრძანეს.
48. გაიხარა მოსემ ამ თხოვნით, რომელიც მეფემ მისცა მას. და ისრაელის ყველა ძემ ისე მოიქცა, როგორც მოსემ უბრძანა.
49 რადგან ეს უფლისგან იყო ისრაელიანთათვის, რადგან უფალმა გაიხსენა ისრაელიანები, რათა ეხსნა ისინი მათი მამების გულისთვის.
50 და იყო უფალი მოსესთან და მისი დიდება მთელ ეგვიპტეში გავრცელდა.
51 და განდიდდა მოსე ყველა ეგვიპტელისა და ყველა ისრაელის თვალში, ეძებდა სიკეთეს თავისი ერის, ისრაელისთვის და მშვიდობის სიტყვებს ეუბნებოდა მეფეს მათთვის.

თავი 71

1. როდესაც მოსე თვრამეტი წლის იყო, მოისურვა თავისი მამისა და დედის ნახვა და წავიდა მათთან გოშენში. როდესაც მოსე გოშენს მიუახლოვდა, მივიდა იმ ადგილას, სადაც ისრაელიანები მუშაობდნენ. დაინახა მათი ტვირთი და დაინახა, რომ ერთი ეგვიპტელი სცემდა თავის ერთ-ერთ ებრაელ ძმას.
2. როგორც კი ნაცემი კაცი დაინახა მოსე, დახმარებისთვის გაიქცა, რადგან მოსე ფარაონის სახლში დიდად იყო პატივსაცემი. უთხრა მას: „ბატონო ჩემო, მომხედე! ეს ეგვიპტელი ღამით მოვიდა ჩემს სახლში, შემბოჭა და ჩემს ცოლთან მოვიდა ჩემს წინაშე, ახლა კი ჩემი სიცოცხლის მოკვლას ცდილობს“.
3. როდესაც მოსემ ეს ბოროტი ამბავი გაიგო, რისხვა აენთო ეგვიპტელზე და აქეთ-იქით შებრუნდა. როდესაც დაინახა, რომ იქ არავინ იყო, დაჰკრა ეგვიპტელი და ქვიშაში დამალა. ებრაელი კი მისი მკვლელის ხელიდან იხსნა.
4 და წავიდა ებრაელი თავის სახლში, მოსეც დაბრუნდა თავის სახლში და გავიდა და დაბრუნდა მეფის სახლში.
5. და როდესაც კაცი დაბრუნდა სახლში, მან გადაწყვიტა ცოლის გარიყვა, რადგან იაკობის სახლში არ იყო სწორი, რომ ვინმეს ცოლთან მისულიყო მისი შეურაცხყოფის შემდეგ.
6 და წავიდა ქალი და უამბო თავის ძმებს. ქალის ძმებმა კი მისი მოკვლა დაუწყეს. ის კი თავის სახლში გაიქცა და გადაურჩა.
7 მეორე დღეს გავიდა მოსე თავის ძმებთან და ხედავს, რომ ორი კაცი კამათობდა. უთხრა მოსემ ბოროტმოქმედს: რატომ მცემ შენს მოყვასს?
8 მან მიუგო და უთხრა: „ვინ დაგნიშნა ჩვენს მთავრად და მსაჯულად? ნუთუ ჩემს მოკვლასაც აპირებ, როგორც ეგვიპტელი მოკალი?“ შეეშინდა მოსე და თქვა: „ნამდვილად ცნობილია ეს ამბავი?“
9 ფარაონმა გაიგო ეს ამბავი და ბრძანა მოსეს მოკვლა. ამიტომ ღმერთმა გაგზავნა თავისი ანგელოზი და ის ფარაონს გამოეცხადა მცველთა უფროსის სახით.
10 და უფლის ანგელოზმა აიღო მახვილი მცველთა უფროსის ხელიდან და თავი მოჰკვეთა, რადგან მცველთა უფროსის სახე მოსეს სახედ იქცა.
11 და უფლის ანგელოზმა მოსეს მარჯვენა ხელი მოჰკიდა და გამოიყვანა იგი ეგვიპტიდან და ეგვიპტის საზღვრების გარედან ორმოცი დღის სავალზე გაიყვანა.
12. მხოლოდ მისი ძმა აარონი დარჩა ეგვიპტის ქვეყანაში და უწინასწარმეტყველა ისრაელიანებს:

13 ასე ამბობს უფალი, თქვენი წინაპრების ღმერთი: მოიშორეთ თითოეულმა კაცმა თავისი თვალიდან სიბილწე და ნუ შეიბილწებით ეგვიპტის კერპებით.
14 და აჯანყდნენ ისრაელიანები და არ დაუჯერეს აარონს იმ დროს.
15. და განიზრახა უფალმა მათი განადგურება, რომ არა გაიხსენოს უფალმა აღთქმა, რომელიც დადო აბრაამთან, ისააკთან და იაკობთან.
16 იმ დღეებში ფარაონის ხელი კვლავ სასტიკი იყო ისრაელიანთა წინააღმდეგ, ამარცხებდა და ავიწროებდა მათ მანამ, სანამ ღმერთმა თავისი სიტყვა არ გამოუგზავნა და ყურადღება არ მიაქცია მათ.

თავი 72

1. იმ დღეებში დიდი ომი იყო ქუშის ძეებს, აღმოსავლეთის ძეებსა და არამის ძეებს შორის და აუჯანყდნენ ისინი ქუშის მეფეს, რომლის ხელშიც იყვნენ.
2. გამოვიდა კიკიანოსი, ქუშის მეფე, ქუშის ყველა ძესთან ერთად, ქვიშასავით მრავალრიცხოვანი ხალხით, და წავიდა არამისა და აღმოსავლეთის ძეების წინააღმდეგ საბრძოლველად, რათა დაემორჩილებინა ისინი.
3. როდესაც კიკიანე გავიდა, ქალაქისა და ქვეყნის ყველაზე დაბალი ფენის ხალხის დასაცავად ბალაამ ჯადოქარი თავის ორ ვაჟთან ერთად დატოვა.
4 კიკიანუსი არამელებთან და აღმოსავლეთის ძეებთან გავიდა, შეებრძოლა მათ და დაამარცხა ისინი, ყველა დაჭრილი დაეცა კიკიანუსისა და მისი ხალხის წინაშე.
5 და ბევრი მათგანი ტყვედ წაიყვანა და დაიმორჩილა, როგორც ადრე, და მათ მიწაზე დაბანაკდა, რათა ჩვეულებისამებრ ხარკი აეღო მათგან.
6. როდესაც ბალაამ ბეორის ძემ ქუშის მეფემ მიატოვა იგი ქალაქისა და ქალაქის ღარიბების დასაცავად, ადგა და ქვეყნის ხალხს ურჩია, აჯანყებულიყვნენ მეფე კიკიანოსის წინააღმდეგ და არ შეეშვათ იგი ქალაქში დაბრუნების შემდეგ.
7 და მოუსმინა მას ქვეყნის ხალხმა, დაჰფიცეს და მეფედ დაადგინეს იგი, ხოლო მისი ორი ვაჟი - ჯარის მეთაურებად.
8 ადგნენ და ქალაქის ორივე კუთხეში კედლები ააშენეს და ძალიან მტკიცე შენობა ააშენეს.
9 მესამე კუთხეში კი ქალაქსა და მდინარეს შორის, რომელიც მთელ ქუშის მიწას აკრავდა გარს, უთვალავი თხრილები გათხარეს და მდინარის წყლები იქ ამოხეთქეს.
10 მეოთხე კუთხეში მათ შეაგროვეს მრავალი გველი თავიანთი შელოცვებითა და ჯადოქრობით, გაამაგრეს ქალაქი და დასახლდნენ მასში, ისე რომ არავინ გამოდიოდა ან შედიოდა მათ წინაშე.
11 კიკიანოსი ებრძოდა არამს და აღმოსავლეთის ძეებს და ისევე დაიმორჩილა ისინი, როგორც ადრე, მათ კი ჩვეული ხარკი გადაუხადეს და ის წავიდა და თავის ქვეყანაში დაბრუნდა.
12. როდესაც ქუშის მეფე კიკიანუსი თავის ქალაქს მიუახლოვდა და მასთან ერთად ჯარის ყველა მეთაური იყო, ასწიეს თვალი და დაინახეს, რომ ქალაქის კედლები აღმართული და ძლიერ ამაღლებული იყო. ამიტომ გაოცდნენ კაცები.
13 და უთხრეს ერთმანეთს: იმიტომ, რომ დაინახეს, რომ ბრძოლაში დავგვიანდით და ძალიან შეეშინდათ ჩვენი, ამიტომაც გააკეთეს ეს საქმე: ააშენეს ქალაქის კედლები და გაამაგრეს, რათა ქანაანის მეფეები არ დასხმოდნენ მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.
14 მეფე და ჯარი ქალაქის კარს მიუახლოვდნენ, აიხედეს და აჰა, ქალაქის ყველა კარიბჭე დაკეტილი იყო. მცველებს დაუძახეს: „გაგვიღეთ, რომ ქალაქში შევიდეთ“.
15 მაგრამ მცველებმა უარი თქვეს მათთვის კარიბჭის გაღებაზე, მათი მეფის, ჯადოქრის, ბალაამის ბრძანებით, და არ მისცეს მათ ქალაქში შესვლის უფლება.
16 ამიტომ ქალაქის კარიბჭესთან ბრძოლა დაიწყეს მათთან და იმ დღეს კიკიანუსის ჯარიდან ას ოცდაათი კაცი დაიღუპა.
17 მეორე დღეს კი მათ განაგრძეს ბრძოლა და იბრძოდნენ მდინარის პირას; ცდილობდნენ გავლას, მაგრამ ვერ შეძლეს, ამიტომ ზოგიერთი მათგანი ორმოებში ჩაიძირა და დაიღუპა.
18 მეფემ უბრძანა მათ ხეების მოჭრა ტივების გასაკეთებლად, რომლითაც მათთან გადავიდოდნენ და ასეც მოიქცნენ.

19 და როდესაც ისინი თხრილების ადგილს
მიადგნენ, წყალი წისქვილების მსგავსად
ტრიალებდა და ათ ტივზე ორასი კაცი
დაიხრჩო.
20 მესამე დღეს კი იმ მხარეს მივიდნენ
საბრძოლველად, სადაც გველები იყვნენ,
მაგრამ იქ მიახლოება ვერ შეძლეს, რადგან
გველებმა მათგან ას სამოცდაათი კაცი
დახოცეს. შეწყვიტეს ბრძოლა ქუშთან და
ცხრა წელი ალყაში მოაქციეს ქუში, არავინ
გამოსულა და არც შესულა.
21 იმ დროს, როცა ქუშის წინააღმდეგ ომი და
ალყა იყო, მოსე ეგვიპტიდან გაიქცა
ფარაონისგან, რომელიც მის მოკვლას
ცდილობდა ეგვიპტელის მოკვლის გამო.
22. თვრამეტი წლის იყო მოსე, როცა გაიქცა
ეგვიპტიდან ფარაონის წინაშე და გაიქცა
კიკიანუსის ბანაკში, რომელიც იმ დროს
ალყაში ჰყავდა ქუშს.
23. მოსე ცხრა წელი იყო ქუშის მეფის,
კიკიანუსის, ბანაკში, მთელი იმ დროის
განმავლობაში, როცა ისინი ქუშს ალყაში
აყენებდნენ. მოსე გადიოდა და შედიოდა
მათთან ერთად.
24. მეფეს, მთავრებს და ყველა მეომარს
უყვარდათ მოსე, რადგან ის დიდი და
ღირსეული იყო, მისი აღნაგობა
კეთილშობილი ლომის მსგავსი იყო, მისი
სახე მზესავით იყო და მისი ძალა ლომის
მსგავსი იყო და ის მეფის მრჩეველი იყო.
25 ცხრა წლის შემდეგ კიკიანეს სასიკვდილო
სენი შეეყარა და მისმა სნეულებამ სძლია მას
და მეშვიდე დღეს გარდაიცვალა.
26 მისმა მსახურებმა ბალზამირეს იგი,
წაასვენეს და დამარხეს ქალაქის კარიბჭის
წინ, ეგვიპტის ქვეყნის ჩრდილოეთით.
27 და ააშენეს მასზე ელეგანტური, ძლიერი და
მაღალი შენობა, ხოლო ქვევით დიდი ქვები
დადეს.
28 და მეფის მწიგნობრებმა ამ ქვებზე
ამოტვიფრეს მათი მეფე კიკიანუსის მთელი
ძლიერება და ყველა მისი ბრძოლა, რომელიც
მან იბრძოლა; აჰა, ისინი დღემდე იქ არის
ჩაწერილი.
29 ქუშის მეფის, კიკიანუსის, გარდაცვალების
შემდეგ მისი ხალხი და ჯარი ომის გამო
ძალიან დამწუხრდა.
30. უთხრეს ერთმანეთს: მოგვეცით რჩევა, რა
ვქნათ ახლა, რადგან ცხრა წელია უდაბნოში
ვცხოვრობთ ჩვენი სახლებიდან შორს.
31 თუ ვიტყვით, რომ ქალაქს ვებრძოლებით,
ბევრი ჩვენგანი დაიჭრება ან დაიღუპება,
ხოლო თუ ალყაში დავრჩებით, ჩვენც
დავიხოცებით.
32 რადგან ახლა არამის ყველა მეფე და
აღმოსავლეთის ძე გაიგებს, რომ ჩვენი მეფე
მოკვდა და მოულოდნელად დაგვესხმებიან
თავს, იბრძოლებენ ჩვენ წინააღმდეგ და
არავინ დარჩება ჩვენგან.
33 ახლა კი წავიდეთ და მეფე დავსვათ ჩვენზე
და ალყაში დავრჩეთ, სანამ ქალაქს არ
ჩაგვაბარებენ.
34 და მათ სურდათ იმ დღეს კიკიანუსის
ჯარიდან მეფედ აერჩიათ კაცი და ვერაფერი
იპოვეს, რაც მოსეს მსგავსი იქნებოდა მათზე
მეფობისთვის.
35 და იჩქარეს და გაიხადეს თითოეულმა
თავისი სამოსელი, მიწაზე დაყარეს და დიდი
გროვა გააკეთეს და მოსე მასზე დასვეს.
36 ადგნენ, საყვირებს დაუკრეს და მის წინაშე
შესძახეს: იცოცხლოს მეფემ, იცოცხლოს
მეფემ!
37 და შეჰფიცა მას მთელმა ხალხმა და
დიდებულებმა, რომ ცოლად მისცემდნენ
ადონია დედოფალს, ქუშელს, კიკიანუსის
ცოლს. და იმ დღეს მეფედ დაასვენეს მოსე.
38 და გამოაცხადა ქუშის მთელმა ხალხმა იმ
დღეს: ყველამ უნდა მისცეს მოსეს თავისი
სამკვიდროდან.
39 და გაშალეს ტილო გროვაზე და
თითოეულმა ჩააგდო მასში ის, რაც ჰქონდა:
ერთმა ოქროს საყურე და მეორემ მონეტა.
40 ასევე ონიქსის ქვები, ბდელიუმი,
მარგალიტი და მარმარილო ქუშის ძეებმა
მოსეს დაუყარეს გროვაზე, ასევე დიდი
რაოდენობით ვერცხლი და ოქრო.
41 და აიღო მოსემ მთელი ვერცხლი და ოქრო,
ყველა ჭურჭელი, ბდელიუმი და ონიქსის
ქვები, რომლებიც ქუშის ძეებმა მისცეს, და
თავის საგანძურში დააწყო.
42 და იმ დღეს მეფობდა მოსე ქუშის ძეებზე
ქუშის მეფის, კიკიანუსის ნაცვლად.

თავი 73

1. ფარაონის, ეგვიპტის მეფის, მეფობის
ორმოცდამეთხუთმეტე წელს, ანუ
ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლიდან ას
ორმოცდამეშვიდე წელს, მეფობდა მოსე
ქუშში.

2 ოცდაშვიდი წლის იყო მოსე, როცა ქუშზე
გამეფდა და ორმოცი წელი იმეფა.
3 და აპოვნინა უფალმა მოსეს
კეთილგანწყობა და მადლი ქუშის ყველა ძის
თვალში და ძლიერ შეიყვარეს იგი ქუშის
ძეებმა. ამიტომაც იყო მოსე
კეთილგანწყობილი უფლისა და ადამიანების
წინაშე.
4 მისი მეფობის მეშვიდე დღეს შეიკრიბა
ქუშის ყველა ძე, მივიდა მოსეს წინაშე და
მიწამდე თაყვანი სცა მას.
5. ყველა ბავშვმა ერთად თქვა მეფის წინაშე:
მოგვეცი რჩევა, რომ ვნახოთ, რა ვუყოთ ამ
ქალაქს.
6 რადგან უკვე ცხრა წელია, რაც ქალაქს
ალყაში ვაქცევთ და ვერც ჩვენი შვილები და
ვერც ჩვენი ცოლები გვინახავს.
7. მიუგო მეფემ და უთხრა მათ: თუ
ყველაფერში, რასაც გიბრძანებთ, ჩემს ხმას
მოუსმენთ, უფალი ხელში ჩაგვიგდებს ქალაქს
და დავიპყრობთ მას.
8 რადგან თუ მათთან ისე ვიბრძოლებთ,
როგორც კიკიანუსის სიკვდილამდე გვქონდა
წინა ბრძოლა, ბევრი ჩვენგანი ისევე
დაჭრილები დაეცემა, როგორც ადრე.
9 ახლა კი, აჰა, რჩევა ამ საქმეში: თუ ჩემს
ხმას მოუსმენ, ქალაქი ჩვენს ხელში
ჩავარდება.
10. მთელმა ლაშქარმა მიუგო მეფეს და
უთხრა: ყველაფერს, რასაც ჩვენი ბატონი
გვიბრძანებს, იმას შევასრულებთ.
11. უთხრა მათ მოსემ: გაიარეთ და ხმა
გამოუცხადეთ მთელ ბანაკს მთელი ხალხის
წინაშე:
12 ასე ამბობს მეფე: წადი ტყეში და თან
წამოიყვანე ყარყატის ნაშიერნი, თითოეულმა
კაცმა თითო ნაშიერი ხელში.
13 და ვინც დაარღვევს მეფის სიტყვას და არ
მოიყვანს თავის შვილს, მოკვდება და მეფე
წაართმევს მთელ მის ქონებას.
14 და როცა მათ მოიყვან, შენს
მზრუნველობაში იქნებიან, აღზარდე ისინი,
სანამ არ გაიზრდებიან და ასწავლე მათ
სრიალი, როგორც ქორის ნაშიერების გზაა.
15. ქუშის ყველა ძემ მოისმინა მოსეს
სიტყვები, ადგნენ და გამოაცხადეს ბანაკში:
16. თქვენ, ქუშის ძენო, მეფის ბრძანებაა:
ყველანი ერთად წადით ტყეში და დაიჭირეთ
იქ ყარყატების ჭაბუკები, თითოეულმა ხელში
თავისი ბაჭიები და სახლში წაიყვანეთ.
17 და ყველა, ვინც დაარღვევს მეფის
ბრძანებას, მოკვდება და მეფე წაართმევს
ყველაფერს, რაც მას ეკუთვნის.
18 ასეც მოიქცა მთელი ხალხი და გავიდნენ
ტყეში, ავიდნენ ნაძვებზე და დაიჭირეს,
თითოეულმა კაცმა ხელში თითო პატარა
ყარყატის ყველა ახალგაზრდა, წაიყვანეს
უდაბნოში და მეფის ბრძანებით გაზარდეს
ისინი, ასწავლეს მათ ქორების მსგავსად
ნადირობა.
19 და მას შემდეგ, რაც ახალგაზრდა
ყარყატები გამოზარდეს, მეფემ ბრძანა, სამი
დღის განმავლობაში ეშიმშილებინათ და
მთელი ხალხიც ასე მოიქცა.
20 მესამე დღეს მეფემ უთხრა მათ:
გამაგრდით და მამაცები გახდით,
თითოეულმა თავისი ჯავშანი ჩაიცვით,
მახვილი შემოირტყით, თითოეულმა თავის
ცხენზე ამხედრდით და თითოეულმა თავისი
ყარყატი აიყვანეთ ხელში.
21 და ჩვენ ავდგებით და ვიბრძოლებთ
ქალაქის წინააღმდეგ იმ ადგილას, სადაც
გველები არიან; და მთელმა ხალხმა ისე
მოიქცა, როგორც მეფემ ბრძანა.
22 და თითოეულმა თავისი ჭაბუკი ხელში
აიყვანეს და წავიდნენ. როცა გველების
ადგილს მიადგნენ, მეფემ უთხრა მათ:
გაუშვით თითოეულმა თავისი ჭაბუკი
გველების წინააღმდეგ.
23 და მეფის ბრძანებით თითოეულმა გაუშვა
თავისი ჭაღარა ყარყატი და ჭაღარა გველებს
დაესხნენ თავს, ყველა შთანთქეს და იქიდან
გაანადგურეს.
24 და როდესაც მეფემ და ხალხმა დაინახეს,
რომ იმ ადგილას ყველა გველი განადგურდა,
მთელმა ხალხმა დიდი ყივილი ატეხა.
25 და მიუახლოვდნენ და შეებრძოლნენ
ქალაქს, აიღეს იგი და დაიმორჩილეს, შემდეგ
კი ქალაქში შევიდნენ.
26 და იმ დღეს ქალაქის მკვიდრთაგან ათას
ასი კაცი დაიღუპა, ყველა, ვინც ქალაქში
ცხოვრობდა, ხოლო ალყაშემორტყმულთაგან
არავინ მომკვდარა.
27 და წავიდა ქუშის ყველა შვილი,
თითოეული თავის სახლში, თავის ცოლთან,
შვილებთან და ყველა თავისთან, რაც კი მას
ეკუთვნოდა.
28. როდესაც დაინახა ჯადოქარმა ბალაამმა,
რომ ქალაქი აღებული იყო, გააღო კარიბჭე და
გაიქცა ის, მისი ორი ვაჟი და რვა ძმა და

დაბრუნდა ეგვიპტეში ფარაონთან, ეგვიპტის მეფესთან.
29 ესენი არიან ჯადოქრები და გრძნეულები, რომლებიც მოხსენიებულნი არიან რჯულის წიგნში და იდგნენ მოსეს წინააღმდეგ, როდესაც უფალმა ეგვიპტეს უბედურებები დაატეხა.
30. მოსემ თავისი სიბრძნით აიღო ქალაქი და ქუშის ძეებმა ის დასვეს ტახტზე ქუშის მეფის, კიკიანუსის ნაცვლად.
31 და დაადგეს მას თავზე სამეფო გვირგვინი და მისცეს მას ცოლად ადონია, ქუშიელი დედოფალი, კიკიანუსის ცოლი.
32. და ეშინოდა მოსეს უფლის, თავისი მამების ღმერთის, და არ მივიდა მასთან და არც თვალი მიაპყრო მისკენ.
33. რადგან გაახსენდა მოსეს, როგორ დააფიცა აბრაამმა თავისი მსახური ელიეზერი და უთხრა: არ მოიყვანო ცოლი ქანაანის ასულთაგან ჩემი ძისთვის, ისაკისთვის.
34. რაც გააკეთა ისაკმა, როცა იაკობი გაიქცა თავისი ძმისგან, როცა უბრძანა მას და უთხრა: არ მოიყვანო ცოლი ქანაანის ასულთაგან და არ შეიკრა კავშირი ქამის არცერთ ძესთან.
35. რადგან უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, მისცა ქამი, ნოეს ძე, მისი შვილები და მთელი მისი შთამომავლობა, მონებად სემის შვილებს და იაფეთის შვილებს, და მათ შემდგომ შთამომავლობას, სამუდამოდ მონებად.
36. ამიტომ არ მიაქცია მოსემ გული და თვალი კიკიანუსის ცოლისკენ მთელი იმ დღეების განმავლობაში, რაც მეფობდა ქუშზე.
37 და მთელი სიცოცხლე ეშინოდა მოსეს უფლის, თავისი ღმერთის, და ჭეშმარიტებით დადიოდა მოსე უფლის წინაშე, მთელი გულითა და სულით, არ გადაუხვევია სწორი გზიდან მთელი თავისი სიცოცხლე; არ გადაუხვევია გზიდან არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ, რომლითაც დადიოდნენ აბრაამი, ისაკი და იაკობი.
38 და გაძლიერდა მოსე ქუშის ძეთა სამეფოში და თავისი სიბრძნით წარმართავდა ქუშის ძეებს. და წარმატებული იყო მოსე თავის სამეფოში.
39. იმ დროს გაიგეს არამმა და აღმოსავლეთის ძეებმა, რომ მოკვდა კიკიანუსი, ქუშის მეფე. იმ დღეებში აუჯანყდნენ არამი და აღმოსავლეთის ძეები ქუშის წინააღმდეგ.
40. შეკრიბა მოსემ ქუშის ყველა ძე, ძალიან ძლიერი ხალხი, დაახლოებით ოცდაათი ათასი კაცი, და გავიდა არამელებთან და აღმოსავლეთის ძეებთან საბრძოლველად.
41 და ისინი თავდაპირველად აღმოსავლეთის ძეებთან წავიდნენ და როდესაც აღმოსავლეთის ძეებმა მათი ამბავი გაიგეს, წავიდნენ მათ შესახვედრად და ბრძოლაში ჩაებნენ მათთან.
42. სასტიკი ომი იყო აღმოსავლეთის ძეთა წინააღმდეგ და უფალმა მოსეს ხელში ჩაუგდო აღმოსავლეთის ყველა ძე. სამასამდე კაცი დაეცა დახოცილი.
43 და აღმოსავლეთის ყველა ძე უკან დაიხია და უკან დაიხია. მოსე და ქუშის ძეები კი მათ გაჰყვნენ, დაიმორჩილეს ისინი და გადასახადი დააკისრეს, როგორც მათი წესი იყო.
44. მოსე და მასთან ერთად მყოფი მთელი ხალხი იქიდან არამის ქვეყანაში წავიდა საბრძოლველად.
45. არამის ხალხიც წავიდა მათ წინააღმდეგ და შეებრძოლა მათ. უფალმა ისინი მოსეს ხელში ჩაუგდო. არამის მრავალი კაცი დაჭრილი დაეცა.
46. არამელებიც დაიმორჩილეს მოსემ და ქუშის ხალხმა და ისინიც იხდიდნენ თავიანთ ჩვეულ გადასახადს.
47 და დაუმორჩილა მოსემ არამი და აღმოსავლეთის ძენი ქუშის ძეთ და დაბრუნდნენ მოსე და მთელი ხალხი, რომელიც მასთან იყო, ქუშის ქვეყანაში.
48 და გაძლიერდა მოსე ქუშის ძეთა სამეფოში და უფალი იყო მასთან და ქუშის ყველა ძეს ეშინოდა მისი.

თავი 74

1 წლების ბოლოს მოკვდა საული, ედომის მეფე, და მის ნაცვლად გამეფდა ბაალ-ქანანი, აქბორის ძე.
2 მოსეს მეფობის მეთექვსმეტე წელს ქუშზე, ბაალ-ქანანი, აქბორის ძე, იმეფა ედომის ქვეყანაში ედომის ყველა ძეზე ოცდათვრამეტი წელი.
3 მის დროს მოაბი აჯანყდა ედომის ძალაუფლების წინააღმდეგ, რადგან ედომის ხელში იყო ბედადის ძის, ჰადადის დროიდან, რომელმაც დაამარცხა ისინი და მიდიანი და მოაბი ედომს დაუმორჩილა.

4. როცა ედომზე ბაალ-ქანანი, აქბორის ძე, გამეფდა, მოაბის ყველა ძემ ედომს მხარი დაუჭირა.
5 და იმ დღეებში გარდაიცვალა აფრიკის მეფე ანგეასი და მის ნაცვლად მისი ვაჟი, აზდრუბალი, გამეფდა.
6 იმ დღეებში გარდაიცვალა იანეასი, ქიტიმის შვილთა მეფე, და დამარხეს იგი თავის ტაძარში, რომელიც მან თავისთვის ააშენა კანოპიის ველზე საცხოვრებლად და მის ნაცვლად ლატინოსი გამეფდა.
7 მოსეს მეფობის ოცდამეორე წელს ქუშის ძეებზე ლათინუსი ორმოცდახუთი წელი იმეფა ქიტიმის ძეებზე.
8 მან ასევე ააშენა თავისთვის დიდი და ძლევამოსილი კოშკი და იქ ააშენა ელეგანტური ტაძარი თავისი საცხოვრებლად, რათა ჩვეულებისამებრ, თავისი მმართველობა გაეგრძელებინა.
9 თავისი მეფობის მესამე წელს მან ბრძანა, რომ ყველა თავისი გამოცდილი კაცისთვის გამოეცხადებინათ, რომლებმაც მისთვის მრავალი გემი ააშენეს.
10 ლატინუსმა შეკრიბა მთელი თავისი ჯარი და ისინი ხომალდებით მივიდნენ იქ, რათა ებრძოლათ აფრიკის მეფე ანგეასის ძესთან, აზდრუბალთან; ისინი მივიდნენ აფრიკაში და ბრძოლა გაუმართეს აზდრუბალსა და მის ჯარს.
11 და ლატინუსმა აზდრუბალზე გაიმარჯვა და ლატინუსმა აზდრუბალს წაართვა წყალსადენი, რომელიც მისმა მამამ ქიტიმის შვილებისგან მოიტანა, როდესაც მან ცოლად შეირთო იანია, უზის ასული. ამიტომ ლატინუსმა წყალსადენის ხიდი დაანგრია და აზდრუბალის მთელი ლაშქარი სასტიკად დაამარცხა.
12 აზდრუბალის დარჩენილმა ძლიერმა კაცებმა გაძლიერდნენ თავი და მათი გულები შურით აივსო, სიკვდილისკენ ისწრაფოდნენ და კვლავ ბრძოლაში ჩაებნენ ქიტიმის მეფე ლათინოსთან.
13 და ბრძოლა სასტიკი იყო აფრიკის ყველა მკვიდრის წინააღმდეგ და ყველანი დაიჭრნენ ლატინუსისა და მისი ხალხის წინაშე, ხოლო მეფე აზდრუბალიც ამ ბრძოლაში დაეცა.
14 მეფე აზდრუბალს ჰყავდა ძალიან ლამაზი ქალიშვილი, სახელად უშპეზენა, და აფრიკის ყველა კაცმა მისი გამოსახულება მოქარგა თავის ტანსაცმელზე მისი დიდი სილამაზისა და მომხიბვლელობის გამო.
15. ლატინუსის კაცებმა დაინახეს უშპეზენა, აზდრუბალის ასული, და აქეს იგი თავიანთ მეფე ლატინუსის წინაშე.
16 ლატინუსმა ბრძანა, რომ მასთან მოეყვანათ იგი, ლატინუსმა უშპეზენა ცოლად შეირთო და ქიტიმისკენ გაბრუნდა.
17 და ანგეასის ძის, აზდრუბალის სიკვდილის შემდეგ, როდესაც ლათინუსი ბრძოლიდან თავის ქვეყანაში დაბრუნდა, აფრიკის ყველა მცხოვრები აჯანყდა და წაიყვანა ანიბალი, ანგეასის ძე, აზდრუბალის უმცროსი ძმა, და მისი ძმის ნაცვლად მთელ აფრიკის მიწაზე მეფედ დასვა.
18 როდესაც ის გამეფდა, მან გადაწყვიტა ქიტიმში წასულიყო ქიტიმის შვილებთან საბრძოლველად, რათა შური ეძია თავისი ძმის, აზდრუბალისა და აფრიკის მკვიდრთა საქმისთვის და ასეც მოიქცა.
19 მან ბევრი ხომალდი ააგო და მთელი თავისი ჯარით იქ შევიდა და ქიტიმში წავიდა.
20 ასე რომ, ანიბალი ქიტიმის შვილებს ებრძოდა და ქიტიმის შვილები ანიბალისა და მისი ჯარის წინაშე დაჭრეს. ანიბალმა შური იძია თავისი ძმის გამო.
21 და ანიბალი თვრამეტი წელი ებრძოდა ქიტიმის შვილებს და ანიბალი ქითიმის მიწაზე ცხოვრობდა და იქ დიდხანს დაბანაკდა.
22 და ანიბალმა სასტიკად დაამარცხა ქიტიმის ძენი, დახოცა მათი დიდებულები და მთავრები, ხოლო დანარჩენი ხალხიდან ოთხმოცი ათასამდე კაცი მოკლა.
23 და დღეებისა და წლების ბოლოს, ანიბალი დაბრუნდა თავის მიწაზე, აფრიკაში და უსაფრთხოდ იმეფა თავისი ძმის, აზდრუბალის ნაცვლად.

თავი 75

1. იმ დროს, ისრაელიანთა ეგვიპტეში ჩასვლიდან ას ოთხმოცდამეათე წელს, გამოვიდნენ ეგვიპტიდან მამაცი ვაჟკაცები, ოცდაათი ათასი ფეხით მოსიარულე, ისრაელიანთაგან, რომლებიც ყველანი იოსების ტომიდან იყვნენ, ეფრემის, იოსების ძის, ძეთაგან.
2 რადგან ამბობდნენ, რომ დასრულდა ის დრო, რომელიც უფალმა ისრაელის შვილებს უბოძა ძველად, რომელიც აბრაამს უთხრა.
3. და შეიკრა ამ კაცებმა სარტყელი, თითოეულმა თავისი მახვილი წელზე და

თითოეულმა თავისი ჯავშანი, და მიენდნენ თავიანთ ძალას და გამოვიდნენ ერთად ეგვიპტიდან ძლიერი ხელით.
4 მაგრამ გზის სამყოფი არაფერი წაუღიათ, მხოლოდ ვერცხლი და ოქრო, იმ დღის პურიც კი არ წაუღიათ ხელში, რადგან ფილისტიმელებისგან სარჩოს აღებას აპირებდნენ, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი ძალით წაართმევდნენ.
5 ესენი ძალიან ძლიერები და მამაცები იყვნენ, ერთ კაცს შეეძლო ათასს დაედევნა, ორს კი - ათი ათასის განეიტრალება. ამიტომ ისინი თავიანთ ძალას ენდობოდნენ და ერთად მიდიოდნენ.
6 და გათის ქვეყნისკენ გაემართნენ, ჩავიდნენ და იპოვეს გათელი მწყემსები, რომლებიც გათელელებს ცხვარს აძოვებდნენ.
7 და უთხრეს მწყემსებს: მოგვეცით ცხვარი სანაცვლოდ, რომ ვჭამოთ, რადგან გვშია და დღეს პური არ გვიჭამია.
8. მწყემსებმა უთხრეს: „ჩვენი ცხვარია თუ ძროხა, რომ სამაგიეროდ მოგცეთ?“ და ეფრემის ძენი მივიდნენ, რომ ძალით წაეღოთ.
9 გათის მწყემსებმა ყიჟინა დაუწყეს მათ და მათი ძახილი შორიდანაც ისმოდა. ამიტომ გათის ყველა ძე მათკენ გავიდა.
10. როცა გათელებმა ეფრემის ძეთა ბოროტმოქმედება დაინახეს, დაბრუნდნენ და შეკრიბეს გათელები, თითოეულმა თავისი საჭურველი ჩაიცვა და ეფრემის ძეებთან საბრძოლველად გავიდნენ.
11 და შეებრძოლნენ მათ გათის ველზე და სასტიკი ბრძოლა გაიმართა და იმ დღეს ერთმანეთისგან ბევრი დახოცეს.
12. მეორე დღეს გათელებმა ფილისტიმელთა ყველა ქალაქში ხალხი გაუგზავნეს, რომ მათ დასახმარებლად მოსულიყვნენ და უთხრეს:
13 ამოდით ჩვენთან და დაგვეხმარეთ, რომ დავამარცხოთ ეფრემის ძენი, რომლებიც ეგვიპტიდან გამოვიდნენ ჩვენი პირუტყვის წასართმევად და უმიზეზოდ გვებრძოლონ.
14. ეფრემის ძეთა სული გამოფიტული იყო შიმშილითა და წყურვილით, რადგან სამი დღე პური არ ეჭამათ. ორმოცი ათასი კაცი გავიდა ფილისტიმელთა ქალაქებიდან გათელებთან დასახმარებლად.
15. ეს კაცები ეფრემის ძეებთან ბრძოლაში იყვნენ ჩაბმულნი და უფალმა ეფრემის ძეები ფილისტიმელებს ჩაუგდო ხელში.
16. და დახოცეს ეფრემის ყველა ძე, ყველა, ვინც ეგვიპტიდან გამოვიდა. მხოლოდ ათი კაცი გადარჩა, რომლებიც ბრძოლის ველიდან გაიქცნენ.
17. რადგან ეს ბოროტება უფლისგან იყო ეფრემის ძეთა წინააღმდეგ, რადგან დაარღვიეს უფლის სიტყვა, როცა ეგვიპტიდან გამოვიდნენ, სანამ დადგებოდა ის დრო, რომელიც უფალმა ძველად დაუნიშნა ისრაელს.
18 ფილისტიმელთაგანაც ბევრი დაეცა, დაახლოებით ოცი ათასი კაცი, და მათმა ძმებმა წაიყვანეს ისინი და დამარხეს თავიანთ ქალაქებში.
19. ეფრემის ძეთაგან დახოცილი მრავალი დღე და წელიწადი მიტოვებული დარჩნენ გათის ველზე და არ დამარხეს. ველი ადამიანთა ძვლებით აივსო.
20. ბრძოლიდან გაქცეული კაცები ეგვიპტეში ჩავიდნენ და უამბეს ისრაელიანებს ყველაფერი, რაც მათ თავს დაემართათ.
21. მათი მამა ეფრემი მრავალი დღე გლოვობდა მათ და მისი ძმები მოვიდნენ მის ნუგეშად.
22 და მივიდა იგი თავის ცოლთან და შვა ქალმა ვაჟი და უწოდა მას სახელად ბერია, რადგან უბედური იყო იგი მის სახლში.

თავი 76

1. იმ დღეებში ქუშის ქვეყანაში ჯერ კიდევ მეფე იყო მოსე, ამრამის ძე, და აყვავდა თავის სამეფოში. ქუშის ძეთა მმართველობას სამართლიანად, სიმართლითა და უმწიკვლოდ ახორციელებდა.
2. უყვარდათ ქუშის ყველა ძე მოსეს მთელი მისი მეფობის განმავლობაში და ქუშის ქვეყნის ყველა მკვიდრს ძალიან ეშინოდა მისი.
3. მოსეს მეფობის ორმოცდამეათე წელს ქუშში, მოსე სამეფო ტახტზე იჯდა, დედოფალი ადონია კი მის წინაშე იდგა და ყველა დიდებული მის გარშემო იჯდა.
4. თქვა დედოფალმა ადონიამ მეფისა და მთავრების წინაშე: რას აკეთებთ თქვენ, ქუშის ძეებო, ამდენი ხნის განმავლობაში?
5. შენ ნამდვილად იცი, რომ ორმოცი წელია ეს კაცი მეფობს ქუშზე და არ მომიახლოვებია და არც ქუშის ძეთა ღმერთებს ემსახურა.
6 ახლა კი ისმინეთ, ქუშის ძენო, და ნუღარ იმეფებს ეს კაცი თქვენზე, რადგან ჩვენი ხორციელი არ არის.

7 აჰა, მენაკროსი, ჩემი ძე, წამოიზარდა,
იმეფოს შენზე, რადგან უმჯობესია ემსახურო
შენი ბატონის ძეს, ვიდრე ემსახურო უცხოელს,
ეგვიპტის მეფის მონას.
8 და მოისმინა ქუშის ძეთა მთელმა ხალხმა
და დიდებულებმა სიტყვები, რომლებიც
დედოფალმა ადონიამ წარმოთქვა მათ
გასაგონად.
9 და მთელი ხალხი საღამომდე ემზადებოდა,
დილით კი ადრე ადგნენ და მეფედ დაასვენეს
მენაკროსი, კიკიანუსის ძე.
10. ქუშის ყველა ძეს ეშინოდა მოსეს
წინააღმდეგ ხელის აღმართვის, რადგან
უფალი მოსესთან იყო. ქუშის ძეებს ახსოვდათ
ფიცი, რომელიც მოსეს დაუფიცეს, ამიტომაც
არაფერი დაუშავებიათ მისთვის.
11 ქუშის ძეებმა კი მოსეს მრავალი საჩუქარი
მიართვეს და დიდი პატივით გაუშვეს.
12. გავიდა მოსე ქუშის ქვეყნიდან და
დაბრუნდა თავის სახლში, სადაც აღარ
მეფობდა ქუშში. სამოცდაექვსი წლის იყო
მოსე, როცა წავიდა ქუშის ქვეყნიდან, რადგან
უფლისგან იყო ეს ბრძანება, რადგან დადგა
დრო, რომელიც მან ძველად დაადგინა, რათა
გამოეყვანა ისრაელი ქამის ძეთა
გასაჭირიდან.
13. წავიდა მოსე მიდიანში, რადგან ეშინოდა
ეგვიპტეში დაბრუნების ფარაონის გამო,
ამიტომ წავიდა და დაჯდა მიდიანში წყლის
ჭასთან.
14 და გავიდა მიდიანელი რეუელის შვიდი
ასული მამის ფარის დასაძოვებლად.
15 და მივიდნენ ისინი ჭასთან და ამოიღეს
წყალი მამის ფარის დასარწყულებლად.
16. მოვიდნენ მიდიანელი მწყემსები და
განდევნეს ისინი. ადგა მოსე, დაეხმარა მათ
და დაარწყულა ფარა.
17 და დაბრუნდნენ ისინი თავიანთ მამასთან,
რეუელთან, და უამბეს, რაც მოსემ გაუკეთა
მათ.
18 და თქვეს: ერთმა ეგვიპტელმა კაცმა
გვიხსნა მწყემსების ხელიდან, წყალი
ამოგვიტანა და ფარას დაარწყულა.
19. რეუელმა უთხრა თავის ქალიშვილებს:
სად არის ის? რატომ დატოვეთ ეს კაცი?
20 და გაგზავნა რეუელმა ხალხი, წამოიყვანა
და სახლში წაიყვანა; და მანაც ჭამა პური
მასთან ერთად.
21. მოსემ რეუელს უამბო, რომ ეგვიპტიდან
გაიქცა და ორმოცი წელი იმეფა ქუშზე,
შემდეგ კი წაართვეს მას ძალაუფლება და
მშვიდობით, პატივითა და საჩუქრებით
გაათავისუფლეს.
22 და როდესაც რეუელმა მოისმინა მოსეს
სიტყვები, თქვა თავის გულში: ამ კაცს
საპყრობილეში ჩავსვამ, რომ ქუშის ძეებს
შევურიგდე, რადგან მათგან გაიქცა.
23 წაიყვანეს და საპყრობილეში ჩასვეს. ათი
წელი იყო მოსე საპყრობილეში. სანამ მოსე
საპყრობილეში იყო, შეიბრალა იგი ციფორამ,
რეუელის ასულმა, და მთელი დღე პურითა და
წყლით ამარაგებდა.
24. ისრაელიანები ჯერ კიდევ ეგვიპტის
ქვეყანაში იყვნენ და ეგვიპტელებს
ყველანაირ მძიმე სამუშაოს ასრულებდნენ. იმ
დღეებში ეგვიპტის ხელი სასტიკად
სჩადიოდა ისრაელიანებს.
25 იმ დროს დასცა უფალმა ფარაონი,
ეგვიპტის მეფე, და ფეხის ტერფიდან თავის
თხემამდე კეთრის წყლული დაატეხა;
ისრაელიანთა სასტიკი მოპყრობის გამო ეს
წყლული უფლისგან დაატყდა ფარაონს,
ეგვიპტის მეფეს, იმ დროს.
26 რადგან უფალმა შეისმინა თავისი ერის,
ისრაელიანების, ლოცვა და მათი ღაღადი
მისწვდა მას მათი შრომის გამო.
27 მაინც არ დაცხრა მათი რისხვა და
ფარაონის ხელი კვლავ ისრაელიანთა
წინააღმდეგ იყო მოპყრობილი. გაიქვავა
კისერი ფარაონმა უფლის წინაშე და უფრო
მძიმე უღელი დაადგა ისრაელიანებს და
ყოველგვარი მძიმე შრომით გაუმწარა მათი
სიცოცხლე.
28. როდესაც უფალმა ჭირი დაატეხა ფარაონს,
ეგვიპტის მეფეს, სთხოვა თავის
ბრძენკაცებსა და ჯადოქრებს, განკურნონ იგი.
29 მისმა ბრძენკაცებმა და ჯადოქრებმა
უთხრეს მას: თუ ჭრილობებში პატარა
ბავშვების სისხლს ჩაასხამდნენ,
განიკურნებოდა.
30 ფარაონმა მოუსმინა მათ და გაგზავნა
თავისი მსახურები გოშენში ისრაელიანებთან,
რათა წაეყვანათ მათი ბავშვები.
31 ფარაონის მსახურები წავიდნენ და ძალით
აშორებდნენ ისრაელიანთა ჩვილებს
დედების უბიდან და ყოველდღე მოჰყავდათ
ფარაონთან, დღეში თითო ბავშვი;
მკურნალები კლავდნენ მათ და ჭირზე
ატარებდნენ. ასე იქცეოდნენ ისინი მთელი
დღე.
32 ფარაონმა სამას სამოცდათხუთმეტი
ბავშვი დახოცა.

33 მაგრამ უფალმა არ შეისმინა ეგვიპტის
მეფის ექიმები და ჭირი ძლიერდებოდა.
34 ფარაონი ათი წელი იტანჯებოდა ამ ჭირით,
მაგრამ მაინც უფრო გაქვავებული იყო
ფარაონის გული ისრაელიანების მიმართ.
35. ათი წლის შემდეგაც კი უფალი კვლავ
აწამებდა ფარაონს დამანგრეველი ჭირებით.
36. და დასცა იგი უფალმა საშინელი
სიმსივნეთი და მუცლის სენით, და ეს
წყლული ძლიერ წყლულად გადაიქცა.
37 იმ დროს ფარაონის ორი მსახური მოვიდა
გოშენის ქვეყნიდან, სადაც ისრაელიანები
იყვნენ, და მივიდნენ ფარაონის სახლში და
უთხრეს: „ვნახეთ, როგორ უსაქმურობდნენ
ისრაელიანები და როგორ
უგულებელყოფდნენ თავიანთ შრომას“.
38 და როდესაც ფარაონმა თავისი
მსახურების სიტყვები მოისმინა, მისი რისხვა
ძლიერ აენთო ისრაელიანთა წინააღმდეგ,
რადგან ძლიერ დამწუხრდა თავისი სხეულის
ტკივილის გამო.
39 და მიუგო მან და თქვა: „ახლა, როცა
ისრაელიანებმა იციან, რომ ავად ვარ,
შემობრუნდებიან და დაგვცინიან. ახლა კი
აღმართეთ ჩემი ეტლი და გოშენში წავალ და
ვიხილავ ისრაელიანების დაცინვას,
რომლითაც დამცინიან. ამიტომ აღმართეს
მისმა მსახურებმა ეტლი.
40 და წაიყვანეს და ცხენზე შესვეს, რადგან
დამოუკიდებლად ვერ ახერხებდა ჯირითს;
41. წაიყვანა ათი მხედარი და ათი ქვეითი და
წავიდა ისრაელიანებთან გოშენში.
42 და როდესაც ისინი ეგვიპტის საზღვართან
მივიდნენ, მეფის ცხენი ვიწრო ადგილას
გავიდა, რომელიც ვენახის ღრუში იყო
ამაღლებული, ორივე მხრიდან შემოღობილი,
ხოლო მეორე მხარეს დაბლობი, ვაკე იყო.
43 და ცხენები სწრაფად გაიქცნენ იმ
ადგილას და ერთმანეთს შეეხო, სხვა
ცხენებიც კი მეფის ცხენს შეეხო.
44 და მეფის ცხენი დაბლობზე დაეცა, სანამ
მეფე მასზე იჯდა და როდესაც ის დაეცა,
ეტლი მეფის სახეზე გადაბრუნდა და ცხენი
მეფეზე დაეცა. მეფემ შეჰკივლა, რადგან
ხორცი ძალიან მტკიოდა.
45. მეფეს ხორცი გამოგლიჯეს, ძვლები
დაუმტვრიეს და ვეღარ ადიოდა ცხენზე,
რადგან ეს უფლისგან იყო მისთვის, რადგან
უფალმა მოისმინა თავისი ხალხის,
ისრაელიანების, გოდება და მათი გაჭირვება.
46 და მისმა მსახურებმა მხრებზე აიყვანეს,
ცოტ-ცოტა, და ეგვიპტეში დააბრუნეს; მასთან
ერთად მყოფი მხედრებიც ეგვიპტეში
დაბრუნდნენ.
47 და დააწვინეს იგი თავის საწოლში და
მეფემ იცოდა, რომ მისი სიკვდილის
აღსასრული დადგა, ამიტომ მისი ცოლი,
დედოფალი აპარანითი, მივიდა და მეფის
წინაშე ატირდა, მეფეც დიდი ტირილით
ატირდა მასთან ერთად.
48 და მოვიდა მისი ყველა დიდებული და
მსახური იმ დღეს, ნახეს მეფე იმ გასაჭირში
და დიდი ტირილით ატირდნენ მასთან ერთად.
49 და მეფის მთავრებმა და მისმა ყველა
მრჩეველმა ურჩიეს მეფეს, რომ მის ნაცვლად
ქვეყანაში მეფად დაენიშნა ერთი, ვისაც
აირჩევდა თავისი ვაჟებიდან.
50 მეფეს ჰყავდა სამი ვაჟი და ორი
ქალიშვილი, რომლებიც აპარანითმა, მისმა
ცოლმა, გაუჩინა, მეფის ხარჭებისგან
შვილების გარდა.
51 და ესენი იყვნენ მათი სახელები: პირმშოს -
ოთრი, მეორეს - ადიკამი, მესამეს - მორიონი,
ხოლო მათ დას - უფროსის - ბათია და მეორეს
- აკუზი.
52 მეფის პირმშო, ოთრი, სულელი, ნაჩქარევი
და ჩქარი ლაპარაკის მოყვარული იყო.
53 ადიკამი კი ცბიერი და ბრძენი კაცი იყო,
ეგვიპტის მთელი სიბრძნით განათლებული,
მაგრამ უღირსი შესახედაობის, მსუქანი
ხორცით და ძალიან დაბალი სიმაღლით; მისი
სიმაღლე ერთი წყრთა იყო.
54 და როდესაც მეფემ დაინახა, რომ ადიკამი,
მისი ძე, ყველაფერში ჭკვიანი და ბრძენი იყო,
გადაწყვიტა, რომ მისი გარდაცვალების
შემდეგ ის გამეფებულიყო მის ნაცვლად.
55 და მოიყვანა ცოლად გედუდა, აბილოტის
ასული. ათი წლის იყო ის და ოთხი ვაჟი უშვა
ქალმა.
56 და შემდეგ წავიდა და სამი ცოლი მოიყვანა
და რვა ვაჟი და სამი ქალიშვილი შვა.
57. მეფეზე არეულობამ ძლიერ იმძლავრა და
მისი ხორცი ზაფხულში, მზის სიცხეში,
მინდორზე დაყრილი გვამის ხორცივით
ყარდა.
58. როდესაც მეფემ დაინახა, რომ მისი
ავადმყოფობა ძლიერ გაუმძაფრდა, ბრძანა,
მოეყვანათ მასთან თავისი ძე, ადიკამი, და
მის ნაცვლად იგი მეფედ დასვეს ქვეყანაზე.
59. სამი წლის შემდეგ მოკვდა მეფე
სირცხვილით, შერცხვენითა და ზიზღით;

წაასვენეს იგი მისმა მსახურებმა და დამარხეს ეგვიპტის მეფეთა სამარხში, ცოან-მიცრაიმში.
60 მაგრამ არ დააბალზამეს იგი, როგორც მეფეებს სჩვევიათ, რადგან მისი ხორცი ლპებოდა და სუნის გამო ვერ მიუახლოვდნენ მის დასაბალზამებლად, ამიტომ ნაჩქარევად დამარხეს იგი.
61. რადგან ეს ბოროტება უფლისგან იყო მისთვის, რადგან უფალმა მიუზღა ბოროტება იმ ბოროტებისთვის, რაც მის დღეებში ჩაუდენია ისრაელს.
62 და მოკვდა იგი შიშითა და სირცხვილით, და მის ნაცვლად მისი ძე, ადიკამი, გამეფდა.

თავი 77

1 ოცი წლის იყო ადიკამი, როცა ეგვიპტეზე იმეფა, ოთხი წელი იმეფა.
2 ისრაელის ეგვიპტეში ჩასვლიდან ორას მეექვსე წელს ადიკამი გამეფდა ეგვიპტეზე, მაგრამ ეგვიპტეში იმეფა იმდენ ხანს, რამდენსაც მისი მამები მეფობდნენ.
3. რადგან მელოლი, მისი მამა, ოთხმოცდათოთხმეტი წელი იმეფა ეგვიპტეში, მაგრამ ათი წელი დაავადდა და მოკვდა, რადგან ბოროტი იყო უფლის წინაშე.
4 და უწოდეს ადიკამ ფარაონს სახელი ყველა ეგვიპტელმა, როგორც მისი მამების სახელი, როგორც ეგვიპტეში იყო მათი წესი.
5 ფარაონის ყველა ბრძენკაცმა ადიკამს სახელი აჰუზი უწოდა, რაც ეგვიპტურად შემოკლებით აჰუზია.
6 ადიკამი კი ძალიან მახინჯი იყო, ერთი წყრთა და ერთი მტევნის სიმაღლის და დიდი წვერი ჰქონდა, რომელიც ფეხის ტერფებამდე სწვდებოდა.
7 და ფარაონი მამამისის ტახტზე დაჯდა ეგვიპტეზე სამეფოდ და თავისი სიბრძნით განაგებდა ეგვიპტის მმართველობას.
8 მეფობის დროს ის მამამისსა და ყველა წინამორბედ მეფეს უბოროტებით აღემატებოდა და ისრაელის ძეებზე უღელი კიდევ უფრო გააძლიერა.
9 და წავიდა თავის მსახურებთან ერთად გოშენში ისრაელის ძეებთან და გააძლიერა მათზე სამუშაო და უთხრა მათ: დაასრულეთ თქვენი საქმე, ყოველდღიური საქმე და ნუ მოგწყინდებათ ხელები ჩვენი საქმისგან ამ დღიდან მოყოლებული, როგორც აკეთებდით მამაჩემის დღეებში.
10 და დაადგინა მათზე ზედამხედველები ისრაელიანთაგან და ამ ზედამხედველებს თავისი მსახურებიდან დაუდგინა ზედამხედველები.
11 და მან მათ თავზე დაადო აგურის გარკვეული რაოდენობა, რათა ყოველდღიურად ამ რაოდენობის მიხედვით გაეკეთებინათ და უკან დაბრუნდა და ეგვიპტეში წავიდა.
12 იმ დროს ფარაონის ზედამხედველებმა ისრაელიანთა ზედამხედველებს ფარაონის ბრძანებისამებრ უბრძანეს:
13 ასე ამბობს ფარაონი: ყოველდღე აკეთე შენი საქმე და დაასრულე შენი საქმე, დაიცავი აგურების დღიური რაოდენობა; არაფერი შეამცირო.
14 და მოხდება ისე, რომ თუ დღიური აგურის დეფიციტი გექნებათ, მათ ნაცვლად თქვენს პატარა შვილებს დაგიყენებთ.
15. და ეგვიპტის ზედამხედველები იმ დღეებში ისე იქცეოდნენ, როგორც ფარაონმა უბრძანა მათ.
16. როცა ისრაელიანთა დღიური რაოდენობის აგურებში რაიმე დეფიციტი შეინიშნებოდა, ფარაონის ზედამხედველები ისრაელიანთა ცოლებთან მიდიოდნენ და ისრაელიანთაგან ჩვილებს იმდენი აგური აკლდათ, რამდენიც დედების კალთებიდან ძალითართმევდნენ და აგურების ნაცვლად შენობაში ათავსებდნენ.
17 სანამ მათი მამები და დედები ტიროდნენ მათზე და ტიროდნენ, როცა შენობის კედელში მათი ჩვილების ტირილის ხმა ესმოდათ.
18. და დაარწმუნეს ზედამხედველებმა ისრაელი, რომ ისრაელიანები თავიანთი შვილები შენობაში დაეყენებინათ. ერთმა კაცმა თავისი ვაჟი კედელში ჩასვა და დუღაბი დაადო. მისი თვალები ტიროდა მასზე და ცრემლები სდიოდა შვილს.
19. ასე ექცეოდნენ ეგვიპტის ზედამხედველები ისრაელის ჩვილებს მრავალი დღის განმავლობაში და არავის სწყალობდა და არც არავის ებრალებოდა ისრაელის ძეთა ჩვილები.
20 და შენობაში დაღუპული ბავშვების რიცხვი ორას სამოცდაათი იყო, ზოგი მათგანი მამების მიერ დატოვებული აგურის ნაცვლად ააშენეს, ზოგი კი შენობიდან მკვდარი გამოათრიეს.

21. ადიკამის დროს ისრაელიანებზე
დაკისრებული შრომა უფრო მძიმე იყო, ვიდრე
მისი მამის დროს.
22 ისრაელიანები ყოველდღე კვნესოდნენ
მძიმე შრომის გამო, რადგან ამბობდნენ: „აჰა,
როცა ფარაონი მოკვდება, მისი ვაჟი აღდგება
და შეგვიმსუბუქებს საქმეს!“
23. მაგრამ ეს უკანასკნელი საქმე პირველზე
მეტად გააძლიერეს და ისრაელიანებმა ამის
გამო ამოიოხრეს და მათი ღაღადი
ღმერთამდე ავიდა მათი შრომის გამო.
24 და ისმინა ღმერთმა ისრაელიანთა ხმა და
მათი ღაღადი იმ დღეებში და გაიხსენა
ღმერთმა მათთვის თავისი აღთქმა, რომელიც
დადო აბრაამთან, ისააკთან და იაკობთან.
25 და იხილა ღმერთმა ისრაელიანთა ტვირთი
და მათი მძიმე შრომა იმ დღეებში და
გადაწყვიტა მათი ხსნა.
26. იმ დღეებში მოსე, ამრამის ძე, ჯერ კიდევ
საპყრობილეში იყო გამოკეტილი მიდიანელი
რეუელის სახლში და ციფორა, რეუელის
ასული, ყოველდღიურად ფარულად
ამარაგებდა მას საჭმლით.
27 და ათი წელი იყო მოსე გამოკეტილი
რეუელის სახლში, დუნდულაში.
28. ათი წლის ბოლოს, რაც ფარაონის
ეგვიპტეში მეფობის პირველი წელი იყო,
მამამისის ნაცვლად,
29. უთხრა ციფორამ, თავის მამას, რეუელს:
არავინ ეკითხება და არ ეძებს იმ ებრაელ
კაცს, რომელიც ათი წელია საპყრობილეში
გყავს შეკრული.
30. ახლა კი, თუ შენთვის სათნოა, გავგზავნოთ
და ვნახოთ, ცოცხალია თუ მკვდარი. მაგრამ
მისმა მამამ არ იცოდა, რომ ქალი მას
არჩენდა.
31. მიუგო რეუელმა, მისმა მამამ, და უთხრა:
ოდესმე მომხდარა ასეთი რამ, რომ კაცი ათი
წელი საპყრობილეში იყოს გამოკეტილი
საკვების გარეშე და ცოცხალი დარჩეს?
32. ციფორამ მამამისს მიუგო: „ნამდვილად
გსმენია, რომ დიდი და საშინელია ებრაელთა
ღმერთი და სასწაულებს ახდენს მათთვის
ყოველ ჟამს“.
33 მან იხსნა აბრაამი ქალდეველთა ურიდან,
ისაკი - მამამისის მახვილისგან და იაკობი -
უფლის ანგელოზისგან, რომელიც მას იაბუკის
გადასასვლელთან ეჭიდებოდა.
34 ამ კაცთან ერთად ბევრი რამ გააკეთა,
იხსნა იგი ეგვიპტის მდინარიდან, ფარაონის
მახვილიდან და ქუშის ძეებისგან; ასევე
შეუძლია შიმშილისგანაც იხსნას იგი და
გადაარჩინოს იგი.
35. ეს ამბავი რეუელს მოეწონა და მანაც
თავისი ქალიშვილის სიტყვისამებრ მოიქცა
და ხალხი გაგზავნა საპყრობილეში, რომ
გაეგო, რა ბედი ეწია მოსეს.
36 და აჰა, კაცი მოსე, რომელიც
საპყრობილეში ცხოვრობდა, ფეხზე იდგა,
აქებდა და ლოცულობდა თავისი წინაპრების
ღმერთს.
37 და ბრძანა რეუელმა მოსეს გამოყვანა
საპყრობილიდან, ამიტომ გაპარსეს იგი,
გამოიცვალა საპყრობილის ტანსაცმელი და
პური შეჭამა.
38. შემდეგ მოსე შევიდა რეუელის ბაღში,
რომელიც სახლის უკან იყო, და იქ ილოცა
უფლის, თავისი ღმერთის მიმართ, რომელმაც
დიდი სასწაულები მოახდინა მისთვის.
39 და როდესაც ის ლოცულობდა, მან
მოპირდაპირე მხარეს გაიხედა და, აჰა, მიწაში
საფირონის ჯოხი იყო ჩადებული, რომელიც
ბაღის შუაგულში იყო დარგული.
40 და მიუახლოვდა ჯოხს და დაინახა, და აჰა,
უფლის, ცაბაოთ ღმერთის სახელი იყო
ამოტვიფრული მასზე, დაწერილი და
გაშლილი ჯოხზე.
41 და წაიკითხა მან, გაიწოდა ხელი და ისე
მოწყვიტა, როგორც ტყის ხე ჭაობიდან, ხელში
კი ჯოხი ეჭირა.
42 და ეს არის ჯოხი, რომლითაც აღსრულდა
ჩვენი ღმერთის ყველა საქმე, მას შემდეგ, რაც
მან შექმნა ცა და დედამიწა, მათი მთელი
ლაშქარი, ზღვები, მდინარეები და მათი
ყველა თევზი.
43 და როდესაც ღმერთმა ადამი ედემის
ბაღიდან განდევნა, ხელში აიღო ჯოხი და
წავიდა და დაამუშავა მიწა, საიდანაც იყო
აღებული.
44 და ჯოხი ნოესთან ჩამოვიდა და სემს და
მის შთამომავლობას მიეცა, სანამ ის ებრაელ
აბრაამს ხელში არ ჩაუვარდა.
45 და როდესაც აბრაამმა ყველაფერი მისცა
თავის ძეს, ისაკს, ეს ჯოხიც მისცა.
46. და გაიქცა იაკობი ფადან-არამში და
ხელში აიღო იგი; და როდესაც დაბრუნდა
მამასთან, არ მიუტოვებია იგი.
47. ეგვიპტეში ჩასვლისას ხელში აიღო იგი და
იოსებს მისცა, ერთი წილი თავის ძმებზე მეტი,
რადგან იაკობმა ძალით წაართვა იგი თავის
ძმას, ესავს.

48. იოსების სიკვდილის შემდეგ ეგვიპტის დიდებულები იოსების სახლში შევიდნენ და ჯოხი მიდიანელ რეუელს ჩაუვარდა ხელში. ეგვიპტიდან გამოსვლისას ხელში აიღო და თავის ბაღში დარგო.
49. ქინეტების ყველა მამაცი ვაჟკაცი ცდილობდა მის მოტაცებას, როცა მისი ასულის, ციფორას, მოტაცებას ცდილობდნენ, მაგრამ ვერ შეძლეს.
50 და ეს ჯოხი რეუელის ბაღში დარგული დარჩა, სანამ ის არ მოვიდა, ვისაც მისი უფლება ჰქონდა და არ წაიღო.
51 და როდესაც რეუელმა დაინახა ჯოხი მოსეს ხელში, გაუკვირდა და მისცა მას თავისი ასული, ციფორა, ცოლად.

თავი 78

1. იმ დროს მოკვდა ბაალ-ხანანი, აქბორის ძე, ედომის მეფე, და დამარხეს თავის სახლში, ედომის ქვეყანაში.
2 მისი სიკვდილის შემდეგ ესავის ძეთ მოციქულები გაგზავნეს ედომის ქვეყანაში და იქიდან წამოიყვანეს კაცი, რომელიც ედომში იყო, სახელად ჰადადი, და დასვეს მეფედ ბაალ-ქანანის, მათი მეფის, ნაცვლად.
3 და ორმოცდარვა წელი იმეფა ჰადადმა ედომის ძეებზე.
4. როდესაც გამეფდა, გადაწყვიტა მოაბის ძეებთან ბრძოლა, რათა ისინი ესავის ძეების ხელში ჩაეგდო, როგორც ადრე იყვნენ, მაგრამ ვერ შეძლო, რადგან მოაბის ძეებმა გაიგეს ეს ამბავი და ადგნენ და სასწრაფოდ აირჩიეს მეფე თავიანთი ძმებიდან.
5 შემდეგ მათ შეკრიბეს დიდი ხალხი და გაუგზავნეს ამონის ძეებს თავიანთი ძმები დახმარებისთვის, რათა ედომის მეფე ჰადადის წინააღმდეგ ებრძოლათ.
6. გაიგო ჰადადმა მოაბის ძეების ნათქვამი და ძლიერ შეეშინდა მათ და შეწყვიტა მათ წინააღმდეგ ბრძოლა.
7 იმ დღეებში მოსემ, ამრამის ძემ, მიდიანში, ცოლად მოიყვანა ციფორა, მიდიანელი რეუელის ასული.
8 და ციფორა იაკობის ასულების გზით დადიოდა, ის სარას, რებეკას, რახელისა და ლეას სიმართლეს ჰგავდა.
9 და დაორსულდა ციფორა და შვა ვაჟი, რომელსაც გერშომი დაარქვა, რადგან თქვა: ხიზანი ვიყავი უცხო ქვეყანაში. მაგრამ მან არ წინადაუცვეთა თავისი წინადაცვეთა, როგორც ბრძანა თავისი სიმამრის, რეუელის.
10 და კვლავ დაორსულდა და შვა ვაჟი, მაგრამ წინადაუცვითა მისი წინაკანი და უწოდა სახელად ელიეზერი, რადგან თქვა მოსემ: რადგან ჩემი მამების ღმერთი იყო ჩემი შემწე და მიხსნა ფარაონის მახვილისგან.
11. ფარაონმა, ეგვიპტის მეფემ, იმ დღეებში მნიშვნელოვნად გააძლიერა ისრაელიანთა შრომა და კიდევ უფრო დაამძიმა თავისი უღელი ისრაელიანებზე.
12 და ბრძანა მან, რომ ეგვიპტეში გამოეცხადებინათ: აღარ მისცეთ ხალხს ჩალა აგურების დასამზადებლად, წავიდნენ და თავად შეაგროვონ ჩალა, როგორც იშოვიან.
13 ასევე, ყოველდღიურად უნდა გასცენ აგურების რაოდენობა, რომელთა დამზადებაც მათ შეუძლიათ და არაფერი მოაკლონ, რადგან ისინი ზარმაცები არიან თავიანთ საქმეში.
14 და გაიგეს ეს ისრაელის ძეებმა, იგლოვეს და ამოიოხრეს და შეჰღაღადეს უფალს სულის სიმწარის გამო.
15 და ისმინა უფალმა ისრაელიანთა ღაღადი და დაინახა ჩაგვრა, რომლითაც ეგვიპტელები ჩაგრავდნენ მათ.
16. შურდა უფალი თავისი ხალხისა და თავისი სამკვიდროს, ისმინა მათი ხმა და გადაწყვიტა, გამოეყვანა ისინი ეგვიპტის გასაჭირიდან და ქანაანის ქვეყანა მიეცა მათთვის სამკვიდროდ.

თავი 79

1. იმ დღეებში მოსე მწყემსავდა თავისი სიმამრის, რეუელის, ფარას სინის უდაბნოს გადაღმა; ხელში ეჭირა ჯოხი, რომელიც სიმამრს წაართვა.
2. ერთ დღესაც თხა ფარიდან გამოეყარა. მოსემ დაედევნა მას და ღვთის მთასთან, ხორებთან მივიდა.
3 და როდესაც ის ხორებში მივიდა, უფალი გამოეცხადა მას ბუჩქნარში და ნახა, რომ ბუჩქი ცეცხლით იწვოდა, მაგრამ ცეცხლს არ ჰქონდა ძალა ბუჩქზე მის შთანთქმისთვის.
4. მოსე ძლიერ გაოცდა ამ სანახაობით, რადგან ბუჩქი არ დამწვარიყო და მივიდა ამ დიდი არსების სანახავად. უფალმა ცეცხლიდან მოუწოდა მოსეს და უბრძანა, ეგვიპტეში ჩასულიყო ფარაონთან, ეგვიპტის

მეფესთან, რათა ისრაელიანები თავისი
მსახურებიდან გაეშვა.
5. უთხრა უფალმა მოსეს: წადი, დაბრუნდი
ეგვიპტეში, რადგან ყველა ის კაცი, ვინც შენს
სიცოცხლეს ეძებდა, მოკვდა. უთხარი
ფარაონს, რომ გაუშვას ისრაელიანები მისი
ქვეყნიდან.
6 და უფალმა აჩვენა მას ნიშნები და
სასწაულები ეგვიპტეში ფარაონისა და მისი
ქვეშევრდომების თვალწინ, რათა ერწმუნათ
მათ, რომ უფალმა გამოგზავნა იგი.
7 და მოუსმინა მოსემ ყველაფერს, რაც
უფალმა უბრძანა, დაბრუნდა თავის
სიმამრთან და უთხრა მას ეს ამბავი. რეუელმა
უთხრა მას: წადი მშვიდობით.
8. ადგა მოსე ეგვიპტეში წასასვლელად და
თან წაიყვანა ცოლი და ვაჟები. გზის პირას
სასტუმროში იდგა. ჩამოვიდა ღვთის
ანგელოზი და საბაბს ეძებდა მის წინააღმდეგ.
9 და სურდა მისი მოკვლა მისი პირმშოს გამო,
რადგან არ წინადაუცვეთა იგი და დაარღვია
აღთქმა, რომელიც უფალმა დადო აბრაამთან.
10 რადგან მოსემ მოუსმინა თავისი სიმამრის
სიტყვას, რომელიც უთხრა მას, რომ არ
წინადაეცვითა თავისი პირმშო, ამიტომ არ
წინადასცადა იგი.
11. დაინახა ციფორამ უფლის ანგელოზი,
რომელიც საბაბს ეძებდა მოსეს წინააღმდეგ
და მიხვდა, რომ ეს მოსეს
წინადაუცვეთელობის გამო მოხდა.
12. იჩქარა ციფორამ და აიღო იქვე ბასრი
კლდიდან ქვები, წინადასცვითა თავისი ვაჟი
და იხსნა ქმარი და ვაჟი უფლის ანგელოზის
ხელიდან.
13 და იმ დღეს აარონი, ამრამის ძე, მოსეს ძმა,
ეგვიპტეში იყო და მდინარის პირას
სეირნობდა.
14. გამოეცხადა მას უფალი იმ ადგილას და
უთხრა: წადი მოსესთან უდაბნოში. წავიდა და
შეხვდა მას ღვთის მთაზე და აკოცა.
15. ააშკარავა აარონმა თვალები და დაინახა
ციფორა, მოსეს ცოლი, და მისი შვილები.
ჰკითხა მოსეს: ვინ არიან ესენი შენთვის?
16. მიუგო მოსემ: ესენი არიან ჩემი ცოლი და
ვაჟები, რომლებიც მომცა ღმერთმა მიდიანში.
და ამან დაამწუხრა აარონს ეს ამბავი ქალისა
და მისი შვილების გამო.
17 და უთხრა აარონმა მოსეს: გაუშვი ქალი და
მისი შვილები, რომ წავიდნენ მისი მამის
სახლში. და მოუსმინა მოსემ აარონს და ასეც
მოიქცა.
18 და დაბრუნდა ციფორა თავის შვილებთან
ერთად და წავიდნენ რეუელის სახლში და
დარჩნენ იქ მანამ, სანამ არ დადგა დრო,
სანამ უფალი არ მოინახულებდა თავის
ხალხს და არ გამოიყვანდა მათ ეგვიპტიდან
ფარაონის ხელიდან.
19 და მივიდნენ მოსე და აარონი ეგვიპტეში
ისრაელიანთა თემთან და უთხრეს მათ
უფლის ყველა სიტყვა და გაიხარა ხალხმა
ძალიან დიდი სიხარულით.
20 და ადგნენ მოსე და აარონი მეორე დღეს
დილით ადრე და წავიდნენ ფარაონის
სახლში და ხელში აიღეს ღვთის ჯოხი.
21 და როდესაც ისინი მეფის კარიბჭესთან
მივიდნენ, აჰა, ორი ლომი რკინის იარაღებით
იყო გამოკეტილი და არავინ გამოდიოდა და
არც შემოდიოდა მათგან, გარდა იმ
ადამიანებისა, რომლებსაც მეფე უბრძანა
მოსვლა. როდესაც ჯადოქრები მოვიდნენ და
თავიანთი შელოცვებით გაათავისუფლეს
ლომები, მეფესთან მიიყვანეს ისინი.
22 და იჩქარა მოსემ და ლომებს ჯოხი ასწია,
გაათავისუფლა ისინი და მოსე და აარონი
მეფის სასახლეში შევიდნენ.
23 ლომებიც სიხარულით გაჰყვნენ მათ,
გაჰყვნენ მათ და ხარობდნენ, როგორც ძაღლი
ხარობს თავისი პატრონის გამო, როცა ის
მინდვრიდან მოდის.
24. და როდესაც ფარაონმა დაინახა ეს,
გაოცდა და ძლიერ შეშინდა ამ ამბის გამო,
რადგან მათი გარეგნობა ღვთის შვილების
გარეგნობას ჰგავდა.
25 ფარაონმა უთხრა მოსეს: „რა
გჭირდება?“ მათ კი უპასუხეს: „უფალმა,
ებრაელთა ღმერთმა, გამოგვგზავნა შენთან,
რომ გითხრათ: გაუშვი ჩემი ხალხი, რომ
მემსახუროს“.
26 ფარაონმა მათი სიტყვები რომ გაიგო,
ძლიერ შეშინდა მათ წინაშე და უთხრა მათ:
„დღეს წადით და ხვალ დაბრუნდით ჩემთან“.
მეფის სიტყვისამებრ მოიქცნენ.
27. როდესაც ისინი წავიდნენ, ფარაონმა
დაიბარა ბალაამი, ჯადოქარი, იანე და იამბრე,
მისი ვაჟები, და ყველა ჯადოქარი, ჯადოქარი
და მრჩეველი, რომლებიც მეფის
საკუთრებაში იყვნენ. ყველანი მივიდნენ და
მეფის წინაშე დასხდნენ.
28. უთხრა მათ მეფემ ყველა ის სიტყვა, რაც
მოსემ და მისმა ძმამ, აარონმა, უთხრეს.
ჯადოქრებმა კი უთხრეს მეფეს: როგორ

მოვიდნენ ეს კაცები შენთან, კარიბჭესთან გამოკეტილი ლომების გამო?
29. თქვა მეფემ: რადგან ლომებს კვერთხი აღმართეს, გაუშვეს და ჩემკენ მოვიდნენ; ლომებიც ხარობდნენ მათ გამო, როგორც ძაღლი ხარობს თავისი ბატონის შეხვედრისას.
30. მიუგო ბალაამ ბეორის ძემ, ჯადოქარმა, მეფეს და უთხრა: ესენი ჩვენსავით ჯადოქრები არიან.
31 ახლა კი გამოგვიგზავნეთ ისინი და მოვიდნენ, გამოვცდით მათ. მეფემ ასეც მოიქცა.
32 დილით ფარაონმა მოსე და აარონი მეფესთან დაიბარა. აიღეს მათ ღვთის კვერთხი, მივიდნენ მეფესთან და უთხრეს:
33 ასე ამბობს უფალი, ებრაელთა ღმერთი: გაგზავნე ჩემი ხალხი, რომ მემსახურონ.
34 მეფემ უთხრა მათ: „ვინ დაგიჯერებთ, რომ ღვთის მაცნეები ხართ და მისი ბრძანებით მოდიხართ ჩემთან?
35. ახლა კი მოახდინე სასწაული ან ნიშანი ამ საქმეში და მაშინ ირწმუნებენ შენს სიტყვებს.
36 და იჩქარა აარონმა და ხელიდან გადააგდო კვერთხი ფარაონისა და მისი მსახურების წინაშე, და გველად იქცა კვერთხი.
37 და ჯადოქრებმა დაინახეს ეს და თითოეულმა კაცმა თავისი კვერთხი მიწაზე დააგდო და გველებად იქცნენ.
38 და ასწია თავი გველმა აარონის კვერთხიდან და გააღო პირი, რომ გადაეყლაპა ჯადოქრების კვერთხები.
39. მიუგო ბალაამ ჯადოქარმა და თქვა: ეს ძველი დროიდან იყო, რომ გველი თავის მეგობარს ყლაპავდა და ცოცხალი არსებები ერთმანეთს ჭამდნენ.
40. ახლა კი, დაუბრუნე მას კვერთხი, როგორც იყო თავდაპირველად, და ჩვენც აღვადგენთ ჩვენს კვერთხებს, როგორც იყვნენ თავდაპირველად. თუ შენი კვერთხი ჩვენს კვერთხებსაც შთანთქავს, მაშინ გავიგებთ, რომ ღვთის სულია შენში, თუ არა და, შენ მხოლოდ ხელოსანი ხარ, ჩვენსავით.
41 და აარონმა იჩქარა და გაიწოდა ხელი, ჩაავლო ხელი გველის კუდს და ის კვერთხად იქცა მის ხელში. ჯადოქრებმაც იგივე გააკეთეს თავიანთი კვერთხებით და თითოეულმა თავისი გველის კუდს ჩაავლო ხელი და კვერთხებად იქცა, როგორც თავიდან.
42 და როდესაც ისინი კვერთხებად დააბრუნეს, აარონის კვერთხმა შთანთქა მათი კვერთხები.
43 როდესაც მეფემ ეს დაინახა, ბრძანა, მოეტანათ ეგვიპტის მეფეების ჩანაწერების წიგნი; მოიტანეს ჩანაწერების წიგნი, ეგვიპტის მეფეების მატიანეები, რომელშიც ეგვიპტის ყველა კერპი იყო ამოტვიფრული, რადგან ფიქრობდნენ, რომ იქ იპოვიდნენ უფლის სახელს, მაგრამ ვერ იპოვეს.
44 და უთხრა ფარაონმა მოსეს და აარონს: აჰა, ვერ ვნახე თქვენი ღმერთის სახელი ამ წიგნში ჩაწერილი და მისი სახელი არ ვიცი.
45. მრჩევლებმა და ბრძენკაცებმა უპასუხეს მეფეს: გვსმენია, რომ ებრაელთა ღმერთი ბრძენთა ძეა, ძველი მეფეების ძე.
46 ფარაონი მოსესა და აარონს მიუბრუნდა და უთხრა მათ: „არ ვიცნობ უფალს, რომლის შესახებაც თქვენ გამოაცხადეთ და მის ხალხსაც არ გავგზავნი“.
47. მიუგეს მეფეს და უთხრეს: უფალი, ღმერთთა ღმერთია მისი სახელი; მან გამოაცხადა თავისი სახელი ჩვენზე ჩვენი წინაპრების დღეებიდანვე და გამოგვიგზავნა და გვითხრა: წადით ფარაონთან და უთხარით: გაუშვი ჩემი ხალხი, რომ მემსახურონ.
48. ახლა კი გამოგვგზავნე, რომ სამი დღე ვიაროთ უდაბნოში და იქ შევწიროთ მსხვერპლი, რადგან ეგვიპტეში ჩვენი ჩასვლის დღიდან არ წაურთმევია ხელიდან არც აღსავლენი, არც შესაწირავი და არც მსხვერპლი. თუ არ გამოგვიგზავნი, რისხვა აღიგზნება შენზე და ან ჭირით, ან მახვილით დაამარცხებს ეგვიპტეს.
49 ფარაონმა უთხრა მათ: მითხარით მისი ძალა და ძლევამოსილება. უთხრეს მას: მან შექმნა ცა და მიწა, ზღვები და მათი ყველა თევზი, მან შექმნა ნათელი, შექმნა სიბნელე, წვიმა მოავლინა მიწაზე და მორწყა იგი, აღმოაცენა ბალახი და ბალახი, მან შექმნა ადამიანი და პირუტყვი და ტყის ცხოველები, ცის ფრინველები და ზღვის თევზები, და მისი პირით ცოცხლობენ და კვდებიან.
50. მან შეგქმნა შენი დედის მუცელში და ჩაგინერგა სიცოცხლის სუნთქვა, გაგზარდა და დაგსვა ეგვიპტის სამეფო ტახტზე; წაგართმევს შენს სუნთქვასა და სულს და დაგაბრუნებს იმ მიწაზე, საიდანაც წამოიყვანე.
51. მეფე განრისხდა მათ სიტყვებზე და უთხრა მათ: „ხალხთა ღმერთებს შორის ვის შეუძლია

ამის გაკეთება? ჩემი მდინარე ჩემია და მე თვითონ შევქმენი იგი“.
52 და განდევნა ისინი თავისგან და ბრძანა, რომ ისრაელისთვის უფრო მძიმე სამუშაო გაეკეთებინათ, ვიდრე გუშინ და გუშინ იყო.
53. გამოვიდნენ მოსე და აარონი მეფისგან და დაინახეს ისრაელიანები საშინელ მდგომარეობაში, რადგან ზედამხედველებს ძალიან გაურთულდათ მათი შრომა.
54 და დაბრუნდა მოსე უფლისკენ და უთხრა: რატომ მოეპყარი ცუდად შენს ხალხს? რადგან მას შემდეგ, რაც მოვედი ფარაონთან სათქმელად, რისთვისაც გამომგზავნე, მან ძალიან ცუდად მოეპყრო ისრაელის ძეებს.
55 და უთხრა უფალმა მოსეს: აჰა, დაინახავ, რომ გაწვდილი ხელითა და დიდი სასჯელებით გაუშვებს ფარაონი ისრაელიანებს თავისი ქვეყნიდან.
56 და დასახლდნენ მოსე და აარონი თავიანთ ძმებთან, ისრაელიანებთან, ეგვიპტეში.
57 ხოლო ისრაელიანებს ეგვიპტელები სიცოცხლეს უმძიმებდნენ მძიმე სამუშაოთი, რომელსაც აკისრებდნენ.

თავი 80

1 და ორი წლის შემდეგ, უფალმა კვლავ გაგზავნა მოსე ფარაონთან, რათა გამოეყვანა ისრაელიანები და გაეგზავნა ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან.
2. და წავიდა მოსე და მივიდა ფარაონის სახლში და უთხრა მას უფლის სიტყვები, რომელმაც გამოგზავნა იგი. მაგრამ ფარაონმა არ ისმინა უფლის ხმა. და აღძრა ღმერთმა თავისი ძალა ეგვიპტეში ფარაონსა და მის ქვეშევრდომებზე და დაამარცხა ღმერთმა ფარაონი და მისი ხალხი დიდი და საშინელი წყლულებით.
3 და გაგზავნა უფალმა აარონის ხელით და სისხლად აქცია ეგვიპტის ყველა წყალი, მათი ყველა ნაკადულითა და მდინარეთი.
4 და როდესაც ერთი ეგვიპტელი მივიდა წყლის დასალევად და ამოსაღებად, ჩაიხედა თავის დოქში და აჰა, მთელი წყალი სისხლად იყო გადაქცეული; და როდესაც მოვიდა თავისი თასიდან დასალევად, თასიდან წყალი სისხლად იქცა.
5 და როდესაც ერთმა ქალმა ცომი მოზილა და საჭმელი მოამზადა, ისინი სისხლისფერ იერს დაემსგავსა.
6 და კვლავ გაგზავნა უფალმა და ბაყაყები ამოასხა მათ წყლებში და ყველა ბაყაყი შევიდა ეგვიპტელთა სახლებში.
7 და როდესაც ეგვიპტელები სვამდნენ, მათი მუცლები ბაყაყებით აივსო და ისინი მუცელში ცეკვავდნენ, როგორც მდინარეში ცეკვავენ.
8 და მათი სასმელი და მოსამზადებელი წყალი ბაყაყებად იქცა, ასევე, როცა ისინი საწოლებში წოლისას ოფლით იწველებოდნენ ბაყაყებს.
9 მიუხედავად ამისა, უფლის რისხვა არ დაცხრა მათგან და მისი ხელი იყო მოწვდილი ყველა ეგვიპტელის წინააღმდეგ, რათა დაემარცხებინა ისინი ყველანაირი დიდი სასჯელით.
10 და გაგზავნა და მათი მტვერი ტილებად აქცია. და ტილები ეგვიპტეში ორ წყრთამდე გამრავლდა დედამიწაზე.
11. ტილები ძალიან ბევრი იყო ეგვიპტის ყველა მკვიდრში, კაცისა და ცხოველის ხორცში. მეფესა და დედოფალზეც მოავლინა უფალმა ტილები და ძლიერ შეაწუხა ეგვიპტე ტილების გამო.
12 ამის მიუხედავად, უფლის რისხვა არ დაცხრა და მისი ხელი კვლავ ეგვიპტეზე იყო მოწვდილი.
13 და გაგზავნა უფალმა ყველანაირი ველის ცხოველი ეგვიპტეში, მოვიდნენ და გაანადგურეს მთელი ეგვიპტე, კაციც და პირუტყვიც, ხეც და ყველაფერი, რაც კი ეგვიპტეში იყო.
14 და გაგზავნა უფალმა ცეცხლის გველები, მორიელები, თაგვები, კვერნა, გომბეშოები და სხვა მტვერში მცოცავი სხვა ცხოველები.
15 ბუზები, კრაზანები, რწყილები, ბაღლინჯოები და კოღოები, თითოეული თავისი გვარის მიხედვით.
16 და ყველა ქვეწარმავალი და ფრთოსანი ცხოველი თავისი სახეობისამებრ შევიდა ეგვიპტეში და ძლიერ დაამწუხრა ეგვიპტელები.
17 და რწყილები და ბუზები ეგვიპტელების თვალებსა და ყურებში შევარდა.
18 და დაესხა მათ კრაზანა და განდევნა ისინი; ისინი კი თავის შიდა ოთახებში გაიქცნენ და კრაზანა დაედევნა მათ.
19 და როდესაც ეგვიპტელები ცხოველთა ბრბოს გამო დაიმალნენ, მათ უკან კარები ჩაკეტეს და ღმერთმა ზღვაში მყოფ სულანუთს უბრძანა, ამოსულიყო და ეგვიპტეში შესულიყო.

20 და გრძელი ხელები ჰქონდა, კაცის წყრთის სიგრძით ათი წყრთა.
21 და ავიდა სახურავებზე, გახსნა ძელები და იატაკი, გაჭრა ისინი და ხელი გაიწოდა სახლში, მოხსნა საკეტი და ურდული და გააღო ეგვიპტის სახლები.
22 შემდეგ ეგვიპტის სახლებში ცხოველთა გროვა შევიდა და ცხოველთა გროვამ გაანადგურა ეგვიპტელები და ძლიერ დაამწუხრა ისინი.
23 მიუხედავად ამისა, უფლის რისხვა არ დაცხრა ეგვიპტელებისგან და მისი ხელი კვლავ მოწვდილი იყო მათ წინააღმდეგ.
24 და მოავლინა ღმერთმა ჭირი და მოედო ჭირი ეგვიპტეს, ცხენებსა და ვირებს, აქლემებს, ხარებისა და ცხვრების ჯოგებსა და ადამიანებს.
25 და როდესაც ეგვიპტელები დილით ადრე ადგნენ, რომ თავიანთი პირუტყვი საძოვარზე წაეყვანათ, ნახეს, რომ მათი ყველა პირუტყვი მკვდარი იყო.
26. ეგვიპტელთა პირუტყვიდან მხოლოდ ერთი მეათე სული დარჩა, ხოლო ისრაელიანთა პირუტყვიდან, რომელიც გოშენში იყო, არც ერთი არ მომკვდარა.
27 და მოავლინა ღმერთმა ეგვიპტელებს ხორცში მწველი ანთება, რომელმაც დაუზიანა კანი და ძლიერი ქავილით შეპყრობილ ყველა ეგვიპტელს ფეხის ტერფებიდან თავის თხემამდე.
28. მათ ხორცში მრავალი წყლული ჰქონდათ, რომ ხორცი ლპებოდა და ლპებოდა.
29 მიუხედავად ამისა, უფლის რისხვა არ დაცხრა და მისი ხელი კვლავ მთელ ეგვიპტეზე იყო მოწვდილი.
30. უფალმა ძლიერი სეტყვა მოავლინა და ვაზი დაამტვრია, ხეხილი დაამტვრია, ხმება და ზედ დაეცა.
31 და ყოველი მწვანე ბალახი გახმა და განადგურდა, რადგან სეტყვას შორის ცეცხლი ჩამოვარდა, ამიტომ სეტყვამ და ცეცხლმა ყველაფერი შთანთქა.
32 ცეცხლისა და სეტყვის ალისგან დაიღუპნენ ადამიანები და პირუტყვი, რომლებიც გარეთ იყვნენ; დაღლილი იყო ყველა ლომი.
33 და გაგზავნა უფალმა და მოიყვანა მრავალი კალია ეგვიპტეში: ხასელი, სალომი, ხარგოლი და ხაგოლი, კალიები თავისი სახეობებით, რომლებმაც შთანთქეს ყველაფერი, რაც სეტყვას დარჩა.
34. ეგვიპტელები ხარობდნენ კალიებით, თუმცა ისინი მინდვრის მოსავალს ჭამდნენ, უხვად იჭერდნენ მათ და საკვებად ამარილებდნენ.
35 და უფალმა ზღვის ძლიერი ქარი მოავლინა, რომელმაც წაიღო ყველა კალია, დამარილებულიც კი, და წითელ ზღვაში ჩაყარა; ეგვიპტის საზღვრებში არც ერთი კალია არ დარჩენილა.
36 და მოავლინა ღმერთმა სიბნელე ეგვიპტეზე და სამი დღით დაბნელდა მთელი ეგვიპტის ქვეყანა და ფათროსი, ისე რომ, პირთან მიტანისას ვერავინ ხედავდა თავის ხელს.
37 იმ დროს ისრაელის ხალხში ბევრი მოკვდა, ვინც უფალს აუჯანყდა, არ უსმენდა მოსესა და აარონს და არ სწამდათ, რომ ღმერთმა გამოგზავნა ისინი.
38. ვინც თქვა: არ გამოვალთ ეგვიპტიდან, რომ შიმშილით არ დავიხოცოთ უკაცრიელ უდაბნოში, და ვინც არ ისმენდა მოსეს ხმას.
39 და სამი დღის სიბნელეში დაამარცხა ისინი უფალმა და დამარხეს ისინი ისრაელიანებმა იმ დღეებში, ისე, რომ ეგვიპტელებმა არაფერი იცოდნენ და არც მათით ხარობდნენ.
40 და სამი დღის განმავლობაში ეგვიპტეში ძალიან დიდი სიბნელე იყო და ყველა, ვინც სიბნელის დროს იდგა, თავის ადგილას იდგა; მჯდომარეც იჯდა; მწოლიარეც იმავე მდგომარეობაში იწვა; და მოსიარულეც იმავე ადგილას იჯდა მიწაზე; და ეს დაემართა ყველა ეგვიპტელს, სანამ სიბნელე არ გაქრა.
41 და გავიდა ბნელი დღეები და გაგზავნა უფალმა მოსე და აარონი ისრაელის ძეებთან და უთხრა: აღნიშნეთ თქვენი დღესასწაული და აღნიშნეთ თქვენი პასექი, რადგან, აჰა, მოვალ შუაღამისას ყველა ეგვიპტელს შორის და დავკლავ მათ ყველა პირმშოს, კაცის პირმშოდან პირუტყვის პირმშომდე; და როცა ვიხილავ თქვენს პასექს, გვერდს აგივლით.
42 და ისრაელიანებმა ყველაფერი ისე გააკეთეს, როგორც უბრძანა უფალმა მოსეს და აარონს; ასეც მოიქცნენ იმ ღამეს.
43. და იყო შუაღამისას, რომ გამოვიდა უფალი ეგვიპტის შუაგულში და დახოცა ეგვიპტელთა ყოველი პირმშო, კაცის პირმშოდან პირუტყვის პირმშომდე.
44 და ადგა ფარაონი ღამით, ის, მისი ყველა მსახური და ყველა ეგვიპტელი. და დიდი გლოვა ატყდა იმ ღამეს მთელ ეგვიპტეში,

რადგან არ იყო სახლი, სადაც გვამი არ ყოფილიყო.
45 ასევე განადგურდა და მიწაზე დაეცა ეგვიპტის პირმშოების ქანდაკებები, რომლებიც მათი სახლების კედლებზე იყო გამოკვეთილი.
46 იმ ღამეს ეგვიპტის ძაღლებმა აკრიფეს მათი პირმშოების ძვლებიც კი, რომლებიც მანამდე გარდაიცვალნენ და რომლებიც თავიანთ სახლებში დამარხეს, ეგვიპტელთა წინ მიათრიეს და მათ წინაშე დაყარეს.
47 და დაინახა ყველა ეგვიპტელმა ეს უბედურება, რომელიც მოულოდნელად დაატყდა თავს, და შეჰკივლა ყველა ეგვიპტელმა ხმამაღლა.
48 და ტიროდა იმ ღამეს ეგვიპტის ყველა ოჯახი, თითოეული თავის ვაჟზე და თითოეული თავის ასულზე, რომელიც პირმშო იყო. და ეგვიპტის ხმაურის ხმაური შორიდან ისმოდა იმ ღამეს.
49 და გავიდა ბათია, ფარაონის ასული, იმ ღამეს მეფესთან ერთად მოსესა და აარონის საძებნელად მათ სახლებში და იპოვეს ისინი თავიანთ სახლებში, ჭამდნენ, სვამდნენ და ხარობდნენ მთელ ისრაელთან ერთად.
50. უთხრა ბათიამ მოსეს: ეს არის იმ სიკეთისთვის საზღაური, რაც გაგიკეთე, რომელმაც გაგზარდე და გაგზარდე, როცა ეს უბედურება მე და მამაჩემის სახლს დაატეხე?
51 და უთხრა მას მოსემ: ათი სასჯელი დაატეხა უფალმა ეგვიპტეს; რომელიმე მათგანისგან ხომ არ დაგემართა რაიმე უბედურება? ხომ არ შეგემთხვა რომელიმე მათგანი? მიუგო ქალმა: არა.
52. უთხრა მას მოსემ: „თუმცა შენ ხარ შენი დედის პირმშო, არ მოკვდები და ეგვიპტის შუაგულში ბოროტება არ გეწევა“.
53 და თქვა: რა სარგებელი მაქვს, როცა ვხედავ მეფეს, ჩემს ძმას, მთელ მის სახლეულს და მორჩილებს ამ უბედურებაში, რომლის პირმშოებიც იღუპებიან ეგვიპტის ყველა პირმშოსთან ერთად?
54. უთხრა მას მოსემ: არ ისმინეს შენმა ძმამ, მისმა სახლეულობამ და ეგვიპტის მკვიდრებმა უფლის სიტყვები, ამიტომაც დაატყდათ თავს ეს უბედურება.
55. მიუახლოვდა ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, მოსეს, აარონს და ზოგიერთ ისრაელიანს, რომლებიც მათთან ერთად იყვნენ იმ ადგილას, და ილოცა მათ მიმართ და უთხრა:
56 ადექით და წაიყვანეთ თქვენი ძმები, ისრაელის ყველა ძე, ვინც კი იმ ქვეყანაშია, მათი ცხვრებითა და ხარებით, ყველაფერი, რაც მათ აქვთ. არაფერი დარჩეს. მხოლოდ ილოცეთ ჩემთვის უფლის, თქვენი ღმერთის წინაშე.
57 და უთხრა მოსემ ფარაონს: აჰა, შენ შენი დედის პირმშო ხარ, მაგრამ ნუ გეშინია, რადგან არ მოკვდები, რადგან უფალმა გიბრძანა, რომ იცოცხლო, რათა გიჩვენოს თავისი დიდი ძალა და ძლიერი, გაწვდილი მკლავი.
58. და ბრძანა ფარაონმა ისრაელიანების გაშვება და ყველა ეგვიპტელმა გაძლიერდა მათი გაშვება, რადგან ამბობდნენ: ყველანი ვიღუპებით.
59 და გაუშვა ყველა ეგვიპტელმა ისრაელიანები დიდი სიმდიდრით, ცხვრებითა და ხარებითა და ძვირფასი ნივთებით, უფლის ფიცის თანახმად, მასსა და ჩვენს მამას, აბრაამს შორის.
60 და დააყოვნეს ისრაელიანებმა ღამით გასვლა და როდესაც ეგვიპტელები მივიდნენ მათთან მათ გამოსაყვანად, უთხრეს მათ: ქურდები ვართ, რომ ღამით გავიდეთ?
61 და ისრაელიანებმა ეგვიპტელებს ვერცხლისა და ოქროს ჭურჭელი და ტანსაცმელი სთხოვეს, და ისრაელიანებმა ეგვიპტელები გაძარცვეს.
62 და ადგა მოსე და წავიდა ეგვიპტის მდინარისკენ, და წამოიღო იქიდან იოსების კუბო და თან წაიღო.
63 ისრაელიანებმაც წამოიღეს თითოეულმა თავისი მამის კუბო და თითოეულმა თავისი ტომის კუბოები.

თავი 81

1. და გაემგზავრნენ ისრაელიანები რამსესიდან სუქოთისკენ, დაახლოებით ექვსასი ათასი ფეხით მოსიარულე კაცი, ბავშვებისა და მათი ცოლების გარდა.
2. მათთან ერთად ავიდა ჭრელი ხალხი, ცხვარი და ჯოგი, უამრავი პირუტყვი.
3. ისრაელიანთა მდგმურობა, რომლებიც მძიმე შრომით ცხოვრობდნენ ეგვიპტის ქვეყანაში, ორას ათი წელი იყო.
4 ორას ათი წლის ბოლოს უფალმა ძლიერი ხელით გამოიყვანა ისრაელიანები ეგვიპტიდან.

5 და გაემგზავრნენ ისრაელიანები ეგვიპტიდან, გოშენიდან და რამსესიდან და პირველი თვის მეთხუთმეტე დღეს სუქოთში დაბანაკდნენ.
6 და დამარხეს ეგვიპტელებმა ყველა თავიანთი პირმშო, რომელიც უფალმა დახოცა; და მარხა ყველა ეგვიპტელი თავის მოკლულს სამ დღეს.
7 და გაემგზავრნენ ისრაელის ძენი სუქოთიდან და დაბანაკდნენ ეთომში, უდაბნოს ბოლოს.
8 და მესამე დღეს, მას შემდეგ, რაც ეგვიპტელებმა პირმშოები დამარხეს, ბევრი კაცი წამოდგა ეგვიპტიდან და ისრაელებს დაედევნა, რათა ეგვიპტეში დაებრუნებინათ ისინი, რადგან მოინანიეს, რომ ისრაელიანები მონობისგან გაათავისუფლეს.
9 ერთმა კაცმა უთხრა თავის მეზობელს: უთხრეს მოსემ და აარონმა ფარაონს: სამი დღის სავალზე წავალთ უდაბნოში და მსხვერპლს შევწირავთ უფალს, ჩვენს ღმერთს.
10 ახლა კი ავდგეთ დილით ადრე და დავაბრუნოთ ისინი. თუ ისინი ჩვენთან ერთად დაბრუნდებიან ეგვიპტეში თავიანთ ბატონებთან, მაშინ გვეცოდინება, რომ მათში რწმენაა. თუ ისინი არ დაბრუნდებიან, მაშინ ჩვენ შევებრძოლებით მათ და დიდი ძალითა და ძლიერი ხელით დავაბრუნებთ.
11 და ადგა დილით ფარაონის ყველა დიდებული და მათთან ერთად დაახლოებით შვიდასი ათასი კაცი, და გამოვიდნენ ეგვიპტიდან იმ დღეს და მივიდნენ იმ ადგილას, სადაც ისრაელის ძენი იყვნენ.
12 და დაინახა ყველა ეგვიპტელმა და აჰარონი, რომლებიც ფი-ჰაჰიროთის წინ ისხდნენ მოსე, აარონი და ყველა ისრაელის ძე, ჭამდნენ, სვამდნენ და უფლის დღესასწაულს აღნიშნავდნენ.
13 და უთხრა ყველა ეგვიპტელმა ისრაელიანებს: თქვენ თქვით: სამი დღის გზას გავივლით უდაბნოში, შევწირავთ მსხვერპლს ჩვენს ღმერთს და დავბრუნდებით.
14. ახლა, ხუთი დღე გავიდა მას შემდეგ, რაც წახვედით, რატომ არ ბრუნდებით თქვენს ბატონებთან?
15. მოსემ და აარონმა უპასუხეს მათ და უთხრეს: რადგან უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, დაგვამოწმა და თქვა: აღარ დაბრუნდებით ეგვიპტეში, არამედ წავალთ იმ ქვეყანაში, სადაც რძე და თაფლი მოედინება, როგორც უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, შეჰფიცა ჩვენს მამებს, რომ მოგვეცა ჩვენთვის.
16. როდესაც ეგვიპტის დიდებულებმა დაინახეს, რომ ისრაელიანებმა არ დაუჯერეს მათ ეგვიპტეში დაბრუნების თხოვნით, შეიკრიბნენ ისრაელთან საბრძოლველად.
17 და გააძლიერა უფალმა ისრაელიანთა გული ეგვიპტელებზე და სასტიკად დაამარცხეს ისინი. სასტიკი ბრძოლა იყო ეგვიპტელებთან და გაიქცა ყველა ეგვიპტელი ისრაელიანთაგან, რადგან ბევრი მათგანი ისრაელის ხელით დაიღუპა.
18 ფარაონის დიდებულები ეგვიპტეში წავიდნენ და ფარაონს უთხრეს: „ისრაელის ძენი გაიქცნენ და ეგვიპტეში აღარ დაბრუნდებიან. ასე გველაპარაკნენ მოსე და აარონი.
19 ფარაონმა გაიგო ეს ამბავი და მისი გული და მისი ქვეშევრდომების გული ისრაელის წინააღმდეგ მიმართულიყო და მოინანიეს, რომ ისრაელი გამოგზავნეს; და ყველა ეგვიპტელმა ურჩია ფარაონს, დაედევნა ისრაელის შვილები, რათა ისინი თავიანთ ტვირთს დაუბრუნებულიყო.
20 და თითოეულმა უთხრა თავის ძმას: რა ვქენით, რომ გავუშვით ისრაელი ჩვენი მონობიდან?
21 და გააძლიერა უფალმა ყველა ეგვიპტელის გული, რათა დაედევნებინათ ისრაელიანები, რადგან უფალს სურდა ეგვიპტელების დამხობა წითელ ზღვაში.
22 ადგა ფარაონი, შეკრა თავისი ეტლი და უბრძანა ყველა ეგვიპტელს შეკრება. არც ერთი კაცი არ დარჩენილა, გარდა ბავშვებისა და ქალებისა.
23 და გავიდა ფარაონთან ერთად ყველა ეგვიპტელი ისრაელიანთა დასადევნად. ეგვიპტელთა ბანაკი ძალიან დიდი და მძიმე იყო, დაახლოებით ათი ასეული ათასი კაცისგან შემდგარი.
24. მთელი ეს ბანაკი წავიდა და დაედევნა ისრაელიანებს, რომ ეგვიპტეში დაებრუნებინათ ისინი და მიადგნენ მათ, რომლებიც წითელ ზღვასთან იყვნენ დაბანაკებულნი.
25 და აღიმართნენ ისრაელიანებმა თვალები და დაინახეს, რომ ყველა ეგვიპტელი მისდევდა მათ. და ძლიერ შეშინდნენ ისრაელიანები მათ წინაშე და შეჰღაღადეს ისრაელიანებმა უფალს.

26 და ეგვიპტელთა გამო ისრაელიანები ოთხ რაზმად გაიყვნენ და მათი აზრი გაიყო, რადგან ეშინოდათ ეგვიპტელების და მოსე ელაპარაკებოდა თითოეულ მათგანს.
27 პირველი რაზმი შედგებოდა რეუბენის, სიმონისა და ისაქარის ძეთგან და გადაწყვიტეს ზღვაში ჩახტომა, რადგან ძალიან ეშინოდათ ეგვიპტელების.
28 და უთხრა მათ მოსემ: ნუ გეშინიათ, გაჩერდით და იხილეთ უფლის ხსნა, რომელსაც ის დღეს აღასრულებს თქვენთვის.
29 მეორე რაზმი კი ზებულონის, ბენიამინის და ნაფთალის ძეებისგან შედგებოდა, რომლებმაც გადაწყვიტეს, ეგვიპტელებთან ერთად ეგვიპტეში დაბრუნებულიყვნენ.
30 და უთხრა მათ მოსემ: ნუ გეშინიათ, რადგან როგორც დღეს ნახეთ ეგვიპტელები, ისე აღარასდროს ნახავთ მათ.
31 მესამე რაზმი იუდასა და იოსების ძეებისგან შედგებოდა და მათ გადაწყვიტეს, ეგვიპტელებთან შებრძოლებოდნენ და ებრძოლათ.
32 და უთხრა მათ მოსემ: დადექით თქვენს ადგილებში, რადგან უფალი იბრძოლებს თქვენთვის, თქვენ კი დადუმდით.
33 მეოთხე რაზმი კი ლევის, გადისა და აშერის ძეებისგან შედგებოდა. მათ გადაწყვიტეს, ეგვიპტელებს შორის შესულიყვნენ და შეერცხვინათ ისინი. მოსემ უთხრა მათ: დარჩით თქვენს რიგებში და ნუ გეშინიათ, მხოლოდ უფალს შეჰღაღადეთ, რომ გიხსნათ მათი ხელიდან.
34 ამის შემდეგ ადგა მოსე ხალხის შუაგულიდან, ილოცა უფლის მიმართ და თქვა:
35. უფალო, მთელი დედამიწის ღმერთო, იხსენი ახლა შენი ხალხი, რომელიც ეგვიპტიდან გამოიყვანე და ნუ დაიკვეხნიან ეგვიპტელები, რომ მათ აქვთ ძალა და ძლიერება.
36. უთხრა უფალმა მოსეს: „რატომ მეძახი? უთხარი ისრაელიანებს, რომ წავიდნენ; შენ კი გაიწოდე შენი კვერთხი ზღვაზე, გაყავი იგი და გაიარონ ისრაელიანებმა მასში“.
37 და ასეც მოიქცა მოსე: აღმართა თავისი კვერთხი ზღვაზე და გაყო იგი.
38 და გაიყო ზღვის წყლები თორმეტ ნაწილად და ისრაელიანები ფეხით, ფეხსაცმლით გაიარეს, როგორც კაცი გაივლის გამზადებულ გზაზე.
39 და უჩვენა უფალმა ისრაელის ძეებს თავისი სასწაულები ეგვიპტეში და ზღვაში მოსესა და აარონის ხელით.
40 და როდესაც ისრაელიანები ზღვაში შევიდნენ, ეგვიპტელები დაედევნენ მათ და ზღვის წყლები კვლავ მათკენ დაიძრა და ყველა წყალში ჩაიძირა და არც ერთი კაცი არ დარჩენილა ფარაონის გარდა, რომელმაც მადლობა შესწირა უფალს და ირწმუნა იგი, ამიტომ უფალმა არ დაღუპა იგი იმ დროს ეგვიპტელებთან ერთად.
41 და უბრძანა უფალმა ანგელოზს, რომ აეყვანა იგი ეგვიპტელთაგან, რომლებმაც ის ნინევის ქვეყანაში ჩააგდეს და ის დიდხანს იმეფა მასზე.
42 და იმ დღეს იხსნა უფალმა ისრაელი ეგვიპტის ხელიდან და დაინახა ისრაელის ყველა ძემ, რომ დაიღუპნენ ეგვიპტელები და იხილეს უფლის დიდი ხელი, რაც მან მოიმოქმედა ეგვიპტესა და ზღვაში.
43 მაშინ უმღერეს მოსემ და ისრაელიანებმა ეს სიმღერა უფალს იმ დღეს, როცა უფალმა ეგვიპტელები მათ წინაშე დაამხო.
44 და მთელი ისრაელი ერთად მღეროდა და ამბობდა: ვუგალობ უფალს, რადგან დიდად განდიდდა, ცხენი და მისი მხედარი ზღვაში ჩააგდო; აჰა, ეს ღვთის რჯულის წიგნშია ჩაწერილი.
45 ამის შემდეგ ისრაელიანები გაემართნენ და მარაში დაბანაკდნენ. მისცა უფალმა ისრაელიანებს წესები და სამართალი იმ ადგილას, მარაში. უბრძანა უფალმა ისრაელიანებს, რომ მის ყველა გზაზე ევლოთ და ემსახურათ მისთვის.
46 და გაემგზავრნენ მარახიდან და მივიდნენ ელიმში. ელიმში იყო თორმეტი წყარო და სამოცდაათი ფინიკის ხე. ბავშვები იქ, წყალთან დაბანაკდნენ.
47 და გაემგზავრნენ ელიმიდან და მივიდნენ სინის უდაბნოში, ეგვიპტიდან გამოსვლის მეორე თვის მეთხუთმეტე დღეს.
48. იმ დროს მისცა უფალმა მანანა ისრაელის ძეებს საჭმელად და ყოველდღე აწვიმებდა უფალი ციდან საჭმელს ისრაელის ძეებისთვის.
49. და ჭამდნენ ისრაელიანები მანანას ორმოცი წელი, მთელი იმ დღეების განმავლობაში, რაც უდაბნოში იყვნენ, სანამ ქანაანის ქვეყანაში არ მივიდნენ მის დასამკვიდრებლად.

50 და დაიძრნენ ისინი სინის უდაბნოდან და ალუშში დაბანაკდნენ.
51 და დაიძრნენ ალუშიდან და რეფიდიმში დაბანაკდნენ.
52. და როცა ისრაელიანები რეფიდიმში იყვნენ, მოვიდა ამალეკი, ძე ელიფაზისა, ძე ესავისა, ძმისა ცეფოსი, ისრაელთან საბრძოლველად.
53 და თან წაიყვანა რვაას ათასი კაცი, ჯადოქარი და მკითხავი, და მოემზადა ისრაელთან საბრძოლველად რეფიდიმში.
54 და დიდი და სასტიკი ბრძოლა გამართეს ისრაელის წინააღმდეგ და უფალმა ამალეკი და მისი ხალხი ხელში ჩაუგდო მოსესა და ისრაელიანებს, და ხელში იესო ნავეს ძეს, ეფრათელს, მოსეს მსახურს.
55 და ისრაელიანებმა მახვილის პირით გაანადგურეს ამალეკი და მისი ხალხი, მაგრამ ისრაელიანებთან ბრძოლა ძალიან სასტიკი იყო.
56. უთხრა უფალმა მოსეს: ჩაწერე ეს სიტყვა წიგნში შენთვის სამახსოვროდ და ჩადე იესო ნავეს ძეს, შენს მსახურს, ხელში და უბრძანე ისრაელიანებს: როცა ქანაანის ქვეყანაში მიხვალ, მთლიანად წაშალე ამალეკის ხსოვნა ცისქვეშეთიდან.
57 და ასეც მოიქცა მოსე: აიღო წიგნი და დაწერა მასზე ეს სიტყვები:
58 გაიხსენე, რა გაგიკეთა ამალეკმა გზაზე, როცა ეგვიპტიდან გამოდიოდი.
59. რომლებიც გზაზე შეგხვდნენ და ზურგიდან გცემენ, შენს უკან სუსტებსაც კი, როცა დაღლილი და დაქანცული იყავი.
60. როცა უფალი, შენი ღმერთი, დაგიცავს ყველა შენი მტრისგან, რომლებიც გარშემო არიან იმ ქვეყანაში, რომელსაც უფალი, შენი ღმერთი, გაძლევს სამკვიდროოდ, რომ დაეუფლო მას, წაშლი ამალეკის ხსოვნას ცისქვეშეთიდან, არ დაივიწყო იგი.
61. მეფეს, რომელიც შეიწყალებს ამალეკს, მის ხსოვნას ან მის შთამომავლობას, აჰა, მოვკითხავ მას და მოვსპობ მას თავისი ხალხიდან.
62 და ჩაწერა მოსემ ეს ყველაფერი წიგნში და ამცნო ისრაელის ძეებს ყველა ეს საკითხი.

თავი 82

1. გაემგზავრნენ ისრაელიანები რეფიდიმიდან და დაბანაკდნენ სინას უდაბნოში, ეგვიპტიდან გამოსვლიდან მესამე თვეში.
2 იმ დროს მოვიდა რეუელი, მიდიანელი, მოსეს სიმამრი, თავის ასულ ციფორასთან და მის ორ ვაჟთან ერთად, რადგან სმენოდა უფლის სასწაულების შესახებ, რომლებიც მან ისრაელისთვის მოიმოქმედა და იხსნა ისინი ეგვიპტის ხელიდან.
3 და მივიდა რეუელი მოსესთან უდაბნოში, სადაც ის იყო დაბანაკებული, სადაც ღვთის მთა იყო.
4 და გამოვიდა მოსე დიდი პატივით თავისი სიმამრის შესახვედრად და მთელი ისრაელი მასთან იყო.
5 და რეუელი და მისი შვილები ისრაელიანებს შორის დარჩნენ მრავალი დღის განმავლობაში და იმ დღიდან მოყოლებული რეუელი იცავდა უფალს.
6. ისრაელიანთა ეგვიპტიდან გამოსვლიდან მესამე თვეში, მეექვსე დღეს, სინას მთაზე უფალმა ისრაელს ათი მცნება მისცა.
7 და მოისმინა მთელმა ისრაელმა ყველა ეს მცნება და იმ დღეს მთელი ისრაელი ძლიერ ხარობდა უფლის გამო.
8 და უფლის დიდება დავანთო სინას მთაზე და მოუხმო მან მოსეს. და მოვიდა მოსე ღრუბელში და ავიდა მთაზე.
9 და იყო მოსე მთაზე ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე; არც პური ჭამა და არც წყალი დალია; და უფალმა ასწავლა მას წესები და სამართალი ისრაელის ძეთათვის სასწავლებლად.
10 და დაწერა უფალმა ათი მცნება, რომლებიც მან ისრაელის ძეებს მისცა ქვის ორ ფილაზე, რომლებიც მან მისცა მოსეს, რათა ისრაელის ძეებისთვის ებრძანებინა.
11 და ორმოცი დღისა და ორმოცი ღამის შემდეგ, როდესაც დაასრულა უფალმა მოსესთან საუბარი სინას მთაზე, მისცა უფალმა მოსეს ქვის ფილები, რომლებიც ღვთის თითით იყო დაწერილი.
12. როდესაც დაინახეს ისრაელიანებმა, რომ მოსე მთიდან ჩამოსვლას აყოვნებდა, აარონს შემოეხვივნენ და უთხრეს: „არ ვიცით, რა დაემართა ამ კაცს, მოსეს".
13. ახლა კი ადექი და შეგვიქმენი ღმერთი, რომელიც წინ წაგვიძღვება, რათა არ მოკვდე.
14 აარონს ძალიან შეეშინდა ხალხის და უბრძანა, მოეტანათ მისთვის ოქრო, საიდანაც ჩამოსხმული ხბო გამოაცხო ხალხისთვის.

15. უთხრა უფალმა მოსეს, სანამ მთიდან ჩამოვიდოდა: ჩამოდი, რადგან გაირყვნა შენი ხალხი, რომელიც ეგვიპტიდან გამოიყვანე.
16. ჩამოსხმული ხბო გააკეთეს და თაყვანს სცემენ მას. ახლა კი მიმატოვე, რომ ამოვძირკვო ისინი ქვეყნიდან, რადგან ჯიუტი ხალხია.
17. და შეევედრა მოსემ უფლის სახეს და ილოცა უფლის მიმართ ხალხისთვის იმ ხბოს გამო, რომელიც მათ გააკეთეს. შემდეგ ჩამოვიდა მთიდან და ხელში ეჭირა ქვის ორი ფილა, რომლებიც ღმერთმა მისცა მას ისრაელებისთვის საბრძანებლად.
18 და როდესაც მოსე მიუახლოვდა ბანაკს და დაინახა ხბო, რომელიც ხალხმა გააკეთა, აენთო მოსეს რისხვა და დაამსხვრია მთის ქვეშ დაფები.
19 და მივიდა მოსე ბანაკში, აიღო ხბო და ცეცხლში დაწვა, დაფქვა და მტვრად აქცია, წყალზე მოაყარა და ისრაელიანებს მისცა დასალევად.
20 და დაიღუპა ხალხიდან ერთმანეთის მახვილებით დაახლოებით სამი ათასი კაცი, ვინც ხბო გააკეთა.
21. მეორე დღეს უთხრა მოსემ ხალხს: „ავალ უფალთან, იქნებ გამოვისყიდო თქვენი ცოდვები, რომლებიც შესცოდეთ უფალს“.
22 და კვლავ ავიდა მოსე უფლის წინაშე და დარჩა უფალთან ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე.
23 ორმოცი დღის განმავლობაში ევედრებოდა მოსე უფალს ისრაელის ძეთათვის და შეისმინა უფალმა მოსეს ლოცვა და შეისმინა უფალმა მისი ვედრება ისრაელის გამო.
24 მაშინ უთხრა უფალმა მოსეს, გამოეკვეთა ორი ქვის ფილა და მიეტანა ისინი უფლისთვის, რომელიც მათზე ათი მცნებას დაწერდა.
25. ასეც მოიქცა მოსე: ჩამოვიდა, გამოკვეთა ორი ფილა და ავიდა სინას მთაზე უფალთან; და დაწერა უფალმა ფილებზე ათი მცნება.
26. და დარჩა მოსე უფალთან ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე და ასწავლა მას უფალმა წესები და სამართალი ისრაელისთვის გადასაცემად.
27 და უბრძანა მას უფალმა ისრაელიანთა შესახებ, რომ გაეკეთებინათ საწმინდარი უფლისთვის, რათა მისი სახელი დამკვიდრებულიყო მასში. და უჩვენა მას უფალმა საწმინდრის ხატი და მისი ყველა ჭურჭლის ხატი.
28 ორმოცი დღის ბოლოს მოსე ჩამოვიდა მთიდან და ხელში ორი ფილა ეჭირა.
29 და მივიდა მოსე ისრაელიანებთან და უთხრა მათ უფლის ყველა სიტყვა, ასწავლა მათ კანონები, წესები და სამართალი, რომლებიც უფალმა ასწავლა.
30. და უთხრა მოსემ ისრაელიანებს უფლის სიტყვა, რომ მისთვის საწმინდარი გაეკეთებინათ, რათა ისრაელიანებს შორის ეცხოვრა.
31 და ძლიერ გაიხარა ხალხმა ყველა იმ სიკეთით, რაც უფალმა უთხრა მათ მოსეს მეშვეობით და თქვეს: ყველაფერს შევასრულებთ, რაც უფალმა გითხრა.
32 და ადგა ხალხი, როგორც ერთი კაცი, და დიდსულოვანი შესაწირავი შესწირა უფლის საწმიდარს და თითოეულმა მიიტანა უფლის შესაწირავი საწმიდრის სამუშაოებისთვის და მისი ყოველი მსახურებისთვის.
33 და მოჰქონდათ ისრაელიანთა ყველა კაცს ყველაფერი, რაც კი მათ ხელში აღმოჩნდა უფლის საწმიდრის სამუშაოებისთვის: ოქრო, ვერცხლი, სპილენძი და ყველაფერი, რაც საწმიდრისთვის იყო გამოსადეგი.
34 და მოვიდა ყველა ბრძენი, ვინც საქმეში იყო გაწვრთნილი, და ააშენა უფლის საწმიდარი, როგორც უფალმა უბრძანა, თითოეული იმ საქმეში, რომელშიც იყო გაწვრთნილი; და ყველა ბრძენმა გულით კაცმა გააკეთა საწმიდარი, მისი ჭურჭელი და წმინდა მსახურების ყველა ჭურჭელი, როგორც უბრძანა უფალმა მოსეს.
35. ხუთი თვის შემდეგ დასრულდა საწმიდრის, კარვის, საქმე და ისრაელიანებმა ყველაფერი გააკეთეს, რაც უფალმა უბრძანა მოსეს.
36 და მიუტანეს მოსეს საწმიდარი და მისი ყველა ნივთი; ისევე მოიქცნენ ისრაელის ძენი, როგორც უფალმა აჩვენა მოსეს.
37 და ნახა მოსემ საქმე და, აჰა, შეასრულეს ისინი ისე, როგორც უფალმა უბრძანა. და აკურთხა ისინი მოსემ.

თავი 83

1. მეთორმეტე თვეს, თვის ოცდამესამე დღეს, წაიყვანა მოსემ აარონი და მისი ვაჟები, ჩააცვა ისინი მათი სამოსელით, სცხო ისინი და ისე მოიქცა, როგორც უბრძანა უფალმა. და მიიტანა მოსემ ყველა შესაწირავი, რაც უბრძანა უფალმა იმ დღეს.

2 შემდეგ მოსემ წაიყვანა აარონი და მისი ვაჟები და უთხრა მათ: შვიდი დღე დარჩით კარვის შესასვლელთან, რადგან ასე მაქვს ნაბრძანები.
3 და გააკეთეს აარონმა და მისმა ვაჟებმა ყველაფერი, რაც უბრძანა მათ უფალმა მოსეს მეშვეობით და შვიდი დღე დარჩნენ კარვის შესასვლელთან.
4. მერვე დღეს, პირველი თვის პირველ დღეს, ისრაელიანთა ეგვიპტიდან გამოსვლიდან მეორე წელს, აღმართა მოსემ საწმიდარი და დადგა მოსემ კარვის ყველა ჭურჭელი და საწმიდრის ყველა ჭურჭელი. და ყველაფერი გააკეთა, რაც უფალმა უბრძანა.
5 და დაუძახა მოსემ აარონს და მის ვაჟებს და მიიტანეს მათ სრულადდასაწველი და ცოდვის შესაწირავი თავისთვის და ისრაელის ძეებისთვის, როგორც უბრძანა უფალმა მოსეს.
6 იმ დღეს აიღეს აარონის ორმა ვაჟმა, ნადაბმა და აბიჰუმ, უცხო ცეცხლი და მიიტანეს უფლის წინაშე, რომელმაც არ უბრძანა მათ; და გამოვიდა ცეცხლი უფლის წინაშე და შთანთქა ისინი და დაიხოცნენ უფლის წინაშე იმ დღეს.
7. იმ დღეს, როცა მოსემ საწმიდრის აგება დაასრულა, ისრაელიანთა მთავრებმა უფლის წინაშე შესაწირავის მიტანა დაიწყეს სამსხვერპლოს მიძღვნისთვის.
8 და მიჰქონდათ შესაწირავი თითოეულ მთავარს ერთი დღისთვის, თითო მთავარს დღეში თორმეტი დღის განმავლობაში.
9 და ყველა შესაწირავი, რომელიც თითოეულმა თავის დროზე მიიტანა: ერთი ვერცხლის ლანგარი, ას ოცდაათი შეკელის წონით, ერთი ვერცხლის თასი, სამოცდაათი შეკელის წონით, საწმიდრის შეკელის მიხედვით, ორივე სავსე იყო წმინდა ფქვილით, ზეთში აზელილი, როგორც ძღვენი.
10 ერთი კოვზი, ათშეკელიანი ოქროს წონის, საკმევლით სავსე.
11 ერთი ხარი, ერთი ვერძი, ერთი წლის ცხვარი დასაწვავ შესაწირავად.
12 და ერთი თხა ცოდვის შესაწირავად.
13და სამშვიდობო მსხვერპლად ორი ხარი, ხუთი ვერძი, ხუთი ვაცი, ხუთი ერთწლიანი კრავი.
14 ასე იქცეოდა ისრაელის თორმეტი მთავარი დღითი დღე, თითოეული თავის დროს.
15. ამის შემდეგ, თვის მეცამეტე დღეს, უბრძანა მოსემ ისრაელიანებს პასექის აღნიშვნა.
16 და აღნიშნეს ისრაელიანებმა პასექი თვის მეთოთხმეტე დღეს, თავის დროზე, როგორც უბრძანა უფალმა მოსეს. ასევე გააკეთეს ისრაელიანებმა.
17. მეორე თვეს, პირველ დღეს, უთხრა უფალმა მოსეს:
18 აღრიცხე ისრაელიანთა ყველა მამრის თავკაცები ოცი წლიდან მოყოლებული, შენ, შენი ძმა აარონი და ისრაელის თორმეტი მთავარი.
19. ასეც მოიქცა მოსე. მოვიდა აარონი ისრაელის თორმეტ მთავართან ერთად და აღრიცხეს ისრაელის ძენი სინაის უდაბნოში.
20 ისრაელიანთა რიცხვი მათი მამისსახლების მიხედვით, ოცი წლიდან და ზემოთ, იყო ექვსას სამი ათას ხუთას ორმოცდაათი.
21. ლევის ძენი კი თავიანთ ძმებს, ისრაელიანებს შორის არ აღრიცხულან.
22. ისრაელიანთა შორის ერთი თვიდან მოყოლებული ყველა მამრობითი სქესის იყო ოცდაორი ათას ორას სამოცდაცამეტი.
23 ლევის ძეთა რიცხვი ერთი თვიდან და ზემოთ ოცდაორი ათასი იყო.
24 და დააყენა მოსემ მღვდლები და ლევიანები, თითოეული თავისი სამსახურისთვის და თავისი ტვირთის ტარებისთვის, რათა ემსახურათ საწმიდარში, კარვის საწმიდარში, როგორც უბრძანა უფალმა მოსეს.
25 და თვის მეოცე დღეს ღრუბელი მოშორდა მოწმობის კარავს.
26 იმ დროს ისრაელიანებმა განაგრძეს გზა სინას უდაბნოდან და სამი დღის გზა გაიარეს. ღრუბელი ფარანის უდაბნოზე გაჩერდა. იქ უფლის რისხვა აენთო ისრაელზე, რადგან განარისხეს უფალი, როცა საჭმელი სთხოვეს, რომ ეჭამათ.
27. და შეისმინა უფალმა მათი ხმა და მისცა მათ საჭმელი, რომლითაც ერთი თვის განმავლობაში ჭამდნენ.
28 ამის შემდეგ კი უფლის რისხვა აენთო მათ წინააღმდეგ და დიდი ხოცვა-ჟლეტით დახოცა ისინი და იქვე, იმ ადგილას დამარხეს.
29 და უწოდეს ისრაელიანებმა იმ ადგილს ქებროთ ჰათაავა, რადგან იქ დამარხეს ხორცის ვნებით აღსავსე ხალხი.
30. გაემგზავრნენ ქებროთ-ჰათაავადან და დაბანაკდნენ ხაცეროთში, ფარანის უდაბნოში.
31. როცა ისრაელიანები ხაცეროთში იყვნენ, უფლის რისხვა აღიგზნო მირიამის

წინააღმდეგ მოსეს გამო და კეთრივით გათეთრდა, როგორც თოვლი.
32. შვიდი დღე იყო გამოკეტილი ბანაკის გარეთ, სანამ კეთრის შემდეგ არ დააბრუნეს.
33 შემდეგ ისრაელიანები ხაცეროთიდან გაემგზავრნენ და ფარანის უდაბნოს ბოლოს დაბანაკდნენ.
34 იმ დროს უფალმა უთხრა მოსეს, რომ გაეგზავნა ისრაელიანთაგან თორმეტი კაცი, თითო კაცი თითო ტომიდან, რათა წასულიყვნენ და დაეზვერათ ქანაანის ქვეყანა.
35. გაგზავნა მოსემ თორმეტი კაცი და მივიდნენ ქანაანის ქვეყანაში მის საძიებლად და შესამოწმებლად. დაათვალიერეს მთელი ქვეყანა სინის უდაბნოდან რეხობამდე, ხამოთამდე.
36 ორმოცი დღის შემდეგ მივიდნენ მოსესთან და აარონთან და მოუტანეს მას სიტყვები, რაც გულში ჰქონდათ. ათმა კაცმა ცუდი ამბავი მოუტანა ისრაელიანებს იმ მიწის შესახებ, რომელიც დაათვალიერეს: „უმჯობესია ეგვიპტეში დავბრუნდეთ, ვიდრე ამ ქვეყანაში წასვლა, ქვეყანაში, რომელიც შთანთქავს თავის მკვიდრთ“.
37. მაგრამ იესო ნავეს ძემ და ქალებ იეფუნეს ძემ, რომლებიც ქვეყნის მზვერავთაგანნი იყვნენ, თქვეს: „ძალიან კარგია ეს ქვეყანა“.
38 თუ უფალი ჩვენზე მოიწონებს, მაშინ მიგვიყვანს ამ ქვეყანაში და მოგვცემს მას, რადგან ეს არის ქვეყანა, სადაც რძე და თაფლი მოედინება.
39 მაგრამ ისრაელიანებმა არ მოუსმინეს მათ და მოუსმინეს იმ ათი კაცის სიტყვებს, რომლებმაც ცუდი ამბავი მოახსენეს ქვეყანას.
40. და გაიგონა უფალმა ისრაელიანთა დრტვინვა, განრისხდა და დაიფიცა და თქვა:
41 ამ ბოროტი თაობიდან ვერც ერთი კაცი ვერ იხილავს ამ ქვეყანას ოცი წლის და უფროსი ასაკის, გარდა ხალებისა იეფუნეს ძისა და იესო ნავეს ძისა.
42 მაგრამ ეს ბოროტი თაობა ამ უდაბნოში დაიღუპება და მათი შვილები მოვლენ ამ მიწაზე და დაიმკვიდრებენ მას; ამიტომ აღიგზნო უფლის რისხვა ისრაელზე და ორმოცი წელი აახეტიალა ისინი უდაბნოში იმ ბოროტი თაობის აღსასრულამდე, რადგან არ გაჰყვნენ უფალს.
43 და ხალხი დიდხანს ცხოვრობდა ფარანის უდაბნოში და შემდეგ წითელი ზღვის გზით უდაბნოსკენ გაემართა.

თავი 84

1. იმ დროს კორახმა, ლევის ძის კეჰათის ძის, იეცერის ძემ, ისრაელიანთაგან ბევრი კაცი წაიყვანა და ადგა და ედავებოდა მოსეს, აარონს და მთელ კრებულს.
2. განრისხდა უფალი მათზე, გააღო პირი მიწამ და შთანთქა ისინი მათი სახლებითა და მათი ყველა საბადებლითურთ, ასევე კორახის ყველა კაცი.
3 ამის შემდეგ ღმერთმა ხალხი სეირის მთის გზით დიდი ხნის განმავლობაში შემოუარა.
4. იმ დროს უთხრა უფალმა მოსეს: ნუ აუწყობ ომს ესავის ძეებთან, რადგან არ მოგცემ მათ საკუთრებაში არსებულს, რამდენსაც ფეხის ტერფითაც კი დააბიჯებს, რადგან სეირის მთა მივეცი ესავს სამკვიდროდ.
5. ამიტომაც ებრძოდნენ ესავის ძენი სეყირის ძეთ ძველად და უფალმა სეყირის ძენი ესავის ძეთ ხელში ჩაუგდო და გაანადგურა ისინი მათ წინაშე. ესავის ძენი დასახლდნენ მათ ადგილას დღემდე.
6. ამიტომ უთხრა უფალმა ისრაელიანებს: ნუ შეებრძოლებით ესავის ძეებს, თქვენს ძმებს, რადგან მათ ქვეყანაში არაფერია თქვენი. იყიდეთ მათგან ფულით საჭმელი და ჭამეთ, იყიდეთ მათგან ფულით წყალი და სვით.
7 და ისრაელიანებმა უფლის სიტყვისამებრ მოიქცნენ.
8. და დადიოდნენ ისრაელიანები უდაბნოში, სინას მთის გზით დიდხანს დადიოდნენ და ესავის შვილებს არ შეხებიან. ცხრამეტი წელი დარჩნენ იმ მხარეში.
9 იმ დროს გარდაიცვალა ლათინუსი, ქიტიმის ძეთა მეფე, მისი მეფობის ორმოცდამეხუთე წელს, ანუ ისრაელიანთა ეგვიპტიდან გამოსვლის მეთოთხმეტე წელს.
10 და დამარხეს იგი თავის ადგილას, რომელიც მან თავისთვის ააშენა ქიტიმის ქვეყანაში, და აბიმნასი იმეფა მის ნაცვლად ოცდათვრამეტი წელი.
11 და გადაკვეთეს ისრაელიანებმა ესავის ძეთა საზღვარი იმ დღეებში, ცხრამეტი წლის ბოლოს, და მოვიდნენ და გაიარეს მოაბის უდაბნოს გზა.
12. უთხრა უფალმა მოსეს: ნუ შემოაბი ალყაში მოაბს და ნუ შეებრძოლები მათ, რადგან მათი ქვეყნიდან არაფერს მოგცემ.

13. ცხრამეტი წელი დადიოდნენ ისრაელიანები მოაბის უდაბნოს გზით და არ ებრძოდნენ მათ.
14. ისრაელიანთა ეგვიპტიდან გამოსვლიდან ოცდამეექვსე წელს უფალმა გული დასცა სიხონს, ამორეველთა მეფეს, და ომი გამოუცხადა მან მოაბელებს.
15. გაგზავნა სიხონმა მაცნეები ბეორთან, იანეას ძესთან, ბალაამის ძესთან, ეგვიპტის მეფის მრჩეველთან, და მის ძესთან, ბალაამთან, რათა დაეწყევლინათ მოაბი და სიხონის ხელში ჩაეგდოთ იგი.
16. წავიდნენ მაცნეები და მოიყვანეს ბეორი, იანეას ძე, და მისი ძე ბალაამი, შუამდინარეთის ფეთორიდან. ბეორი და მისი ძე ბალაამი მივიდნენ სიხონის ქალაქში და დაწყევლეს მოაბი და მათი მეფე ამორეველთა მეფის, სიხონის წინაშე.
17. გავიდა სიხონი მთელი თავისი ლაშქრით და მოაბის წინააღმდეგ იბრძოლა, დაიმორჩილა ისინი და უფალმა ხელში ჩაუგდო ისინი. სიხონმა კი მოაბის მეფე მოკლა.
18 და აიღო სიხონმა ბრძოლაში მოაბის ყველა ქალაქი; ასევე წაართვა მათ ხეშბონი, რადგან ხეშბონი მოაბის ერთ-ერთი ქალაქი იყო. სიხონმა თავისი მთავრები და დიდებულები ხეშბონში ჩაასახლა. იმ დროს ხეშბონი სიხონს ეკუთვნოდა.
19 ამიტომ წარმოთქვეს იგავის მთქმელებმა ბეორმა და მისმა ძემ ბალაამმა ეს სიტყვები და თქვეს: წადით ხეშბონში, აშენდება და განმტკიცდება სიხონის ქალაქი.
20 ვაი შენ, მოაბო! დაიკარგე, ქემოშის ხალხო! აჰა, ეს ღვთის რჯულის წიგნშია დაწერილი.
21 და როდესაც სიხონმა დაიპყრო მოაბი, მან მცველები დააყენა ქალაქებში, რომლებიც მოაბს წაართვა. მოაბელთაგან ბევრი ბრძოლაში სიხონის ხელში ჩავარდა. მან დიდი რაოდენობით ტყვედ აიყვანეს ისინი, ვაჟები და ასულები, და მოკლა მათი მეფე. და სიხონი თავის ქვეყანაში დაბრუნდა.
22 სიხონმა ბეორს და თავის ძეს, ბალაამს, მრავალი ვერცხლი და ოქრო მისცა და გაუშვა ისინი და წავიდნენ შუამდინარეთში, თავიანთ სამშობლოსა და ქვეყანაში.
23 იმ დროს ისრაელის ყველა ძე მოაბის უდაბნოს გზიდან გავიდა, უკან დაბრუნდა და ედომის უდაბნოს შემოუარა.
24. მთელი კრებული სინის უდაბნოში მივიდა ეგვიპტიდან გამოსვლის მეორმოცე წლის პირველ თვეს და ისრაელიანები იქ დასახლდნენ კადეშში, სინის უდაბნოში. იქ მოკვდა მირიამი და იქ დამარხეს.
25 იმ დროს გაუგზავნა მოსემ მაცნეები ედომის მეფე ჰადადს და შეუთვალა: ასე ამბობს შენი ძმა ისრაელი: გამიშვი შენს ქვეყანაში; ჩვენ არ გავივლით ყანაში ან ვენახში, არ დავლევთ ჭის წყალს; მეფის გზით ვივლით.
26. უთხრა მას ედომმა: ვერ გაივლი ჩემს ქვეყანაში. და გამოვიდა ედომი ისრაელიანთა შესახვედრად ძლიერი ხალხით.
27. ესავის ძეებმა უარი თქვეს ისრაელის ძეების გავლაზე მათ მიწაზე, ამიტომ განშორდნენ ისრაელიანები მათგან და არ ებრძოდნენ მათ.
28. რადგან უფალმა უბრძანა ისრაელიანებს ამის წინ: არ შეებრძოლოთ ესავის ძეებს. ამიტომ განუდგნენ ისრაელიანები მათგან და აღარ ებრძოლნენ მათ.
29. გაემგზავრნენ ისრაელიანები კადეშიდან და მთელი ხალხი ჰორის მთაზე მივიდა.
30 იმ დროს უთხრა უფალმა მოსეს: უთხარი შენს ძმას, აარონს, რომ იქ მოკვდება, რადგან ვერ შევა იმ ქვეყანაში, რომელიც მივეცი ისრაელიანებს.
31 და ავიდა აარონი, უფლის ბრძანებით, ჰორის მთაზე, მეორმოცე წელს, მეხუთე თვეში, თვის პირველ დღეს.
32 ას ოცდასამი წლის იყო აარონი, როცა ჰორის მთაზე მოკვდა.

თავი 85

1. გაიგო ქანაანელმა არადის მეფემ, რომელიც სამხრეთით ცხოვრობდა, რომ ისრაელიანები მზვერავების გზით მოვიდნენ და თავისი ჯარი ისრაელიანების წინააღმდეგ საბრძოლველად განალაგა.
2 და ისრაელის ძეებს ძალიან ეშინოდათ მისი, რადგან მას დიდი და მძიმე ლაშქარი ჰყავდა, ამიტომ ისრაელის ძეებმა გადაწყვიტეს ეგვიპტეში დაბრუნება.
3. ისრაელიანები დაახლოებით სამი დღის სავალზე დაბრუნდნენ მასერათ ბენი-იააკონამდე, რადგან ძალიან შეშინდნენ არადის მეფის გამო.
4 ისრაელის ძეებმა აღარ ისურვეს თავიანთ ადგილებში დაბრუნება და ოცდაათი დღე დარჩნენ ბენი-იაკონში.

5. როდესაც ლევის ძეებმა დაინახეს, რომ ისრაელის ძეები უკან არ იხევდნენ, შურით აღივსნენ უფლის გულისთვის, აჯანყდნენ და შეებრძოლნენ თავიანთ ძმებს, ისრაელიანებს, დახოცეს მათგან ბევრი და აიძულეს, უკან, თავიანთ ადგილას, ჰორის მთაზე, დაბრუნებულიყვნენ.
6 როდესაც ისინი დაბრუნდნენ, არადის მეფე ჯერ კიდევ ამზადებდა თავის ლაშქარს ისრაელიანების წინააღმდეგ საბრძოლველად.
7 და აღთქმა დადო ისრაელმა და თქვა: თუ ხელში ჩამიგდებ ამ ხალხს, მათ ქალაქებს გავანადგურებ.
8. და შეისმინა უფალმა ისრაელის ხმა და ხელში ჩაუგდო მათ ქანაანელები; და გაანადგურა ისინი მათი ქალაქებითურთ და უწოდა ამ ადგილს სახელად ხორმა.
9 და გაემგზავრნენ ისრაელიანები ჰორის მთიდან და ობოთში დაბანაკდნენ. და გაემგზავრნენ ობოთიდან და დაბანაკდნენ იე-აბარიმში, მოაბის საზღვარზე.
10. გაუგზავნეს ისრაელიანებმა მოაბს და უთხრეს: გავიაროთ შენი ქვეყნიდან ჩვენს ადგილას. მაგრამ მოაბის ძეებმა არ დართეს ისრაელიანებს თავიანთ ქვეყანაში გავლის უფლება, რადგან ძალიან ეშინოდათ მოაბის ძეებს, რომ ისრაელიანები ისე არ მოქცეოდნენ მათ, როგორც სიხონმა, ამორეველთა მეფემ, მოექცა მათ, რომელმაც წაართვა მათი ქვეყანა და მრავალი მათგანი დახოცა.
11. ამიტომ არ დაუშვა მოაბმა ისრაელიანების გავლა მის მიწაზე და უბრძანა უფალმა ისრაელიანებს: არ ებრძოლათ მოაბის წინააღმდეგ. ამიტომაც გაიქცნენ ისრაელიანები მოაბიდან.
12. გაემგზავრნენ ისრაელიანები მოაბის საზღვრიდან და მივიდნენ არნონის გაღმა, მოაბის საზღვარზე, მოაბსა და ამორეველებს შორის, და დაბანაკდნენ ამორეველთა მეფის, სიხონის საზღვარზე, კედემოთის უდაბნოში.
13. გაუგზავნეს ისრაელიანებმა მაცნეები სიხონს, ამორეველთა მეფეს, და უთხრეს:
14. გავიაროთ შენს ქვეყანაში, არც ყანებში და არც ვენახებში არ შევუხვევთ, სამეფო გზით წავალთ, სანამ შენს საზღვარს არ გავივლით. სიხონმა კი არ გაუშვა ისრაელიანები.
15. შეკრიბა სიხონმა ამორეველთა მთელი ხალხი და გავიდა უდაბნოში ისრაელიანთა შესახვედრად და იახცაში იბრძოლა ისრაელის წინააღმდეგ.
16. ხელში ჩაუგდო უფალმა სიხონი, ამორეველთა მეფე, ისრაელიანებს და მახვილით მოსრა ისრაელმა სიხონის ყველა ერი და შური იძია მოაბის გამო.
17. და დაიპყრეს ისრაელიანებმა სიხონის ქვეყანა არამიდან იაბუკამდე, ყამონიანებთან, და ქალაქების ყველა ნადავლი წაიღეს.
18 და აიღო ისრაელმა ყველა ეს ქალაქი და დასახლდა ისრაელი ამორეველთა ყველა ქალაქში.
19 და ისრაელის ყველა ძემ გადაწყვიტა, ებრძოლა ამონის ძეებს და მათი მიწაც დაეპყრო.
20 უთხრა უფალმა ისრაელიანებს: ნუ შემოაბიჯებთ ალყაში ამონის ძეებს და ნუ დაიწყებთ მათ წინააღმდეგ ბრძოლას, რადგან მათი ქვეყნიდან არაფერს მოგცემთ. და ისმინეს ისრაელიანებმა უფლის სიტყვა და არ შეებრძოლნენ ამონის ძეებს.
21 და შემობრუნდნენ ისრაელიანები და ბაშანის გზით ავიდნენ ბაშანის მეფის, ოგის, ქვეყნისკენ. და გამოვიდა ბაშანის მეფე ოგი ისრაელიანებთან საბრძოლველად. მასთან ერთად იყვნენ მრავალი მამაცი ვაჟკაცი და ამორეველთაგან ძლიერი ლაშქარი.
22 ბაშანის მეფე ოგი ძალიან ძლიერი კაცი იყო, მისი ვაჟი კი ნაარონი ძალიან ძლიერი და მასზე ძლიერი იყო.
23 და თქვა ოგმა გულში: აჰა, ისრაელის მთელი ბანაკი სამ ფარშას იკავებს; ახლა კი ერთდროულად გავანადგურებ მათ მახვილისა და შუბის გარეშე.
24 ავიდა ოგი იაჰაცის მთაზე და აიღო იქიდან ერთი დიდი ქვა, რომლის სიგრძე სამი ფარსა იყო, თავზე დაიდო და გადაწყვიტა, ისრაელიანთა ბანაკისთვის გადაეგდო, რათა ამ ქვით ყველა ისრაელიანი დაეხოცა.
25 და მოვიდა უფლის ანგელოზი და გახვრიტა ქვა ოგის თავზე; დაეცა ქვა ოგის კისერზე და დაეცა ოგი მიწაზე ქვის სიმძიმის გამო მის კისერზე.
26 იმ დროს უთხრა უფალმა ისრაელიანებს: ნუ გეშინიათ მისი, რადგან ხელში ჩაგიგდიათ იგი, მთელი მისი ხალხი და მთელი მისი მიწა; ისევე მოექეცი მას, როგორც სიხონს მოექეცი.
27 და ჩავიდა მასთან მოსე ისრაელიანთა მცირერიცხოვან ჯგუფთან ერთად და მოსემ ჯოხი დაჰკრა ოგს ფეხის კოჭებში და მოკლა იგი.

28 შემდეგ ისრაელის ძეთ დაედევნენ ოგის ძეთ და მთელ მის ხალხს, დაამარცხეს და გაანადგურეს ისინი, სანამ მათგან არავინ დარჩენილა.
29 შემდეგ მოსემ ისრაელიანთაგან რამდენიმე გაგზავნა იაზერის დასაზვერად, რადგან იაზერი ძალიან ცნობილი ქალაქი იყო.
30 და წავიდნენ მზვერავები იაზერში და დაათვალიერეს იგი. მიენდნენ მზვერავები უფალს და იბრძოლეს იაზერის მკვიდრთა წინააღმდეგ.
31 და აიღეს ამ კაცებმა იაზერი და მისი სოფლები და უფალმა ხელში ჩაუგდო ისინი, და განდევნეს იქ მცხოვრები ამორეველები.
32. ისრაელიანებმა აიღეს ამორეველთა ორი მეფის მიწა, სამოცი ქალაქი, რომლებიც იორდანეს გაღმა იყო, არნონის ხევიდან ჰერმანის მთამდე.
33 და გაემართნენ ისრაელიანები და მივიდნენ მოაბის ველზე, რომელიც იორდანეს გამოღმაა, იერიხონთან.
34. გაიგეს მოაბის ძეებმა ყველა ის ბოროტება, რაც ისრაელის ძეებმა ამორეველთა ორ მეფეს, სიხონსა და ოგს გაუკეთეს, ამიტომ მოაბელებს ძლიერ შეეშინდათ ისრაელიანების.
35. მოაბის უხუცესებმა თქვეს: აჰა, ამორეველთა ორ მეფეს, სიხონსა და ოგს, რომლებიც დედამიწის ყველა მეფეზე ძლიერები იყვნენ, ვერ გაუძლეს ისრაელიანებს. ჩვენ როგორ დავუპირისპირდებით მათ?
36. უეჭველად, ადრევე გამოგვიგზავნეს ცნობა, რომ ჩვენს მიწაზე გაგვევლო გზაზე, მაგრამ არ დავუშვით. ახლა კი თავიანთი მძიმე მახვილებით შემოგვიტევენ და გაგვანადგურებენ. მოაბი შეწუხდა ისრაელიანთა გამო და ძლიერ შეეშინდათ მათი, ამიტომ ერთად განიხილეს, რა უნდა ექნათ ისრაელიანთათვის.
37 მოაბის უხუცესებმა გადაწყვიტეს და აიყვანეს ერთ-ერთი კაცი, ბალაკი, მოაბელი ციფორის ძე, და იმ დროს მეფედ დასვეს. ბალაკი ძალიან ბრძენი კაცი იყო.
38. ადგნენ მოაბის უხუცესები და გაუგზავნეს ხალხი მიდიანელებს, რათა ზავი დაედოთ, რადგან დიდი ბრძოლა და მტრობა იყო იმ დღეებში მოაბსა და მიდიანს შორის, ედომის მეფის, ბედადის ძის, ჰადადის დროიდან, რომელმაც დაამარცხა მიდიანელი მოაბის ველზე, დღემდე.
39 მოაბის ძეებმა ხალხი გაუგზავნეს მიდიანის ძეებს და მათაც დაამყარეს ზავი. მიდიანის უხუცესებიც მოაბის ქვეყანაში მივიდნენ მიდიანის ძეების სახელით ზავის დასადებად.
40 მოაბის უხუცესებმა მიდიანის უხუცესებთან ერთად განიხილეს, რა უნდა გაეკეთებინათ ისრაელისგან თავის გადასარჩენად.
41. უთხრა მოაბის ძეებმა მიდიანის უხუცესებს: ახლა ისრაელის ძეები ყველაფერს ლოკავენ ჩვენს გარშემო, როგორც ხარი ლოკავს მინდვრის ბალახს, რადგან ასე მოექცნენ ამორეველთა ორ მეფეს, რომლებიც ჩვენზე ძლიერები არიან.
42. მიდიანის უხუცესებმა მოაბს უთხრეს: გვსმენია, რომ იმ დროს, როცა ამორეველთა მეფე სიხონი გებრძოდათ, როცა თქვენზე გაიმარჯვა და თქვენი მიწა აიღო, შუამდინარეთიდან ბეორ იანეას ძეს და ბალაამს, მის ძეს, გაუგზავნა, მოვიდნენ და დაგწყევლეს. ამიტომაც გაიმარჯვა სიხონის ხელმა თქვენზე და თქვენი მიწა აიღო.
43 ახლა კი გაუგზავნე ბალაამს, მის ძეს, რადგან ის ჯერ კიდევ თავის ქვეყანაში ცხოვრობს და მიეცი მას თავისი გასამრჯელო, რომ მოვიდეს და დაწყევლიოს ყველა ხალხი, რომლისაც გეშინია. გაიგეს ეს ამბავი მოაბის უხუცესებმა და მოეწონათ ბალაამთან, ბეორის ძესთან, გაგზავნა.
44. მოაბის მეფემ, ბალაკ ციფორის ძემ, მოციქულები გაუგზავნა ბალაამს და შეუთვალა:
45 აჰა, ხალხი გამოვიდა ეგვიპტიდან, აჰა, დაფარა დედამიწის პირი და ჩემს წინ დასახლდა.
46 ახლა კი მოდი და დაწყევლე ეს ხალხი ჩემთვის, რადგან ჩემზე ძლიერია. იქნებ გავძლო მათთან ბრძოლაში და განდევნაში. რადგან გამიგია, რომ ვისაც აკურთხებ, კურთხეულია და ვისაც წყევლი, დაწყევლილია.
47. წავიდნენ ბალაკის მაცნეები ბალაამთან და მოიყვანეს ბალაამი, რათა ხალხი დაწყევლილიყო მოაბის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
48. მივიდა ბალაამი ბალაკთან ისრაელის დასაწყევლად. უთხრა უფალმა ბალაამს: ნუ დაწყევლი ამ ერს, რადგან კურთხეულია იგი.
49. ბალაკი ყოველდღე აიძულებდა ბალაამს, დაეწყევლა ისრაელი, მაგრამ არ ისმინა

ბალაამმა ბალაკი უფლის სიტყვის გამო, რომელიც მან ბალაამს უთხრა.
50. და როდესაც დაინახა ბალაკმა, რომ ბალაამი არ დაეთანხმა მის სურვილს, ადგა და წავიდა სახლში. ბალაამიც დაბრუნდა თავის ქვეყანაში და იქიდან მიდიანში წავიდა.
51. გაემგზავრნენ ისრაელიანები მოაბის ველიდან და იორდანეს პირას დაბანაკდნენ ბეთ-იესიმოთიდან აბელ-შიტიმამდე, მოაბის ველების ბოლოს.
52. როდესაც ისრაელიანები შიტიმის ველზე დასახლდნენ, მოაბის ასულებთან გარყვნილება დაიწყეს.
53 და მიუახლოვდნენ ისრაელიანები მოაბს და მოაბელებმა კარვები გაშალეს ისრაელიანთა ბანაკის მოპირდაპირედ.
54 და მოაბის ძენი შეეშინდათ ისრაელის ძეთ და წაიყვანეს მოაბის ძეთ მათი ყველა ასული და ცოლი, რომლებიც ლამაზი და მშვენიერი იყვნენ, და შემოსეს ისინი ოქროთი, ვერცხლითა და ძვირფასი სამოსით.
55 მოაბელებმა ეს ქალები თავიანთი კარვების შესასვლელთან დასვეს, რათა ისრაელიანებს დაენახათ ისინი და მათკენ მობრუნებულიყვნენ, რათა მოაბს არ შებრძოლებოდნენ.
56. მოაბის ყველა ძე ასე მოექცა ისრაელის ძეებს და თითოეულმა თავისი ცოლი და ქალიშვილი თავისი კარვის შესასვლელთან დასვა. და დაინახა ისრაელის ყველა ძემ მოაბის ძეთა საქციელი და ისრაელის ძეებმა მოაბის ასულებისკენ მოიხედეს, მოიხიბლეს ისინი და მიდიოდნენ მათთან.
57 და იყო, რომ როდესაც ებრაელი მოაბის კარვის კართან მივიდოდა და მოაბის ასულს დაინახავდა, გულში მოისურვებდა მას და კარვის კართან ეტყოდა, რაც სურდა, სანამ ისინი ერთმანეთში საუბრობდნენ, კარვის კაცები გამოდიოდნენ და ებრაელს ასე ელაპარაკებოდნენ:
58. ნამდვილად იცი, რომ ჩვენ ძმები ვართ, ყველანი ლოტის შთამომავლები და მისი ძმის, აბრაამის შთამომავლები ვართ. რატომ არ დარჩებით ჩვენთან და რატომ არ ჭამთ ჩვენს პურსა და ჩვენს შესაწირავს?
59. მოაბელებმა თავისი სიტყვებით დაამარცხეს იგი და თავიანთი მლიქვნელური სიტყვებით მოატყუეს. კარავში დასვეს, მოამზადეს და მსხვერპლი შესწირეს. ჭამდა მათი შესაწირავიდან და მათი პურიდან.
60 შემდეგ მისცეს მას ღვინო, დალია და დათვრა. მის წინ დასვეს ლამაზი ქალწული და ისე მოექცა, როგორც სურდა, რადგან არ იცოდა, რას აკეთებდა, რადგან უხვად ჰქონდა დალეული ღვინო.
61 ასე მოექცნენ მოაბელები ისრაელს იმ ადგილას, შიტიმის ველზე. უფლის რისხვა აღიგზნო ისრაელზე ამ საქმის გამო და ჭირი მოავლინა მათ შორის და ოცდაოთხი ათასი კაცი დაიღუპა ისრაელიანთაგან.
62. იყო სიმონის ძეთაგან ერთი კაცი, სახელად ზიმრი, სალუს ძე, რომელიც ისრაელის ყველა ძეთა თვალწინ მიდიანელ ქოსბის, მიდიანის მეფის, ცურის ასულს დაუკავშირდა.
63 და ფინეასმა, აარონ მღვდლის ძის, ელაზერის ძემ, დაინახა ეს ბოროტება, რაც ზიმრიმ ჩაიდინა, აიღო შუბი, წამოდგა და დაედევნა მათ, ორივე განგმირა და მოკლა. და შეწყდა ჭირი ისრაელიანებს შორის.

თავი 86

1. ჭირის შემდეგ იმ დროს უთხრა უფალმა მოსეს და ელეაზერს, აარონ მღვდლის ძეს:
2 აღრიცხე ისრაელიანთა მთელი თემის თავკაცები, ოცი წლიდან მოყოლებული, ყველა, ვინც ლაშქარში გადიოდა.
3 და აღრიცხეს მოსემ და ელეაზერმა ისრაელის ძენი მათი საგვარეულოების მიხედვით და მთელი ისრაელის რიცხვი შვიდასი ათას შვიდას ოცდაათი იყო.
4. ლევის ძეთა რიცხვი, ერთი თვიდან მოყოლებული, ოცდასამი ათასი იყო. მათ შორის არც ერთი არ იყო აღრიცხული მოსესა და აარონისგან სინაის უდაბნოში.
5 რადგან უფალმა უთხრა მათ, რომ უდაბნოში მოკვდებოდნენ, ამიტომ ყველანი დაიხოცნენ და არავინ დარჩენილა მათგან, გარდა ხალებისა, იეფუნეს ძისა, და იესო ნავეს ძისა.
6. ამის შემდეგ უთხრა უფალმა მოსეს: უთხარი ისრაელიანებს, რომ შური იძიონ მიდიანელებზე მათი ძმების, ისრაელიანების გამო.
7 და ასეც მოიქცა მოსე და აირჩიეს ისრაელის ძეებმა მათგან თორმეტი ათასი კაცი, ათასი კაცი თითო ტომში, და წავიდნენ მიდიანში.
8. ისრაელიანებმა მიდიანს ებრძოდნენ და ყველა მამაკაცი მოკლეს, მიდიანის ხუთი მთავარიც. მახვილით მოკლეს ბალაამი, ბეორის ძე.

9 და ტყვედ წაასხეს ისრაელიანებმა
მიდიანის ცოლები, მათი ბავშვები, მათი
პირუტყვი და ყველაფერი, რაც მათ
ეკუთვნოდათ.
10 და წაიღეს მთელი ნადავლი და ნადავლი
და მიუტანეს მოსეს და ელაზერს მოაბის
ველზე.
11 და მოსე, ელაზერი და კრებულის ყველა
მთავარი სიხარულით გამოვიდნენ მათ
შესახვედრად.
12 და გაიყვეს მიდიანის მთელი ნადავლი და
შური იძიეს ისრაელის ძეებმა მიდიანზე
თავიანთი ძმების, ისრაელის ძეების გამო.

თავი 87

1. იმ დროს უთხრა უფალმა მოსეს: აჰა, შენი
დღეები დასასრულს უახლოვდება. წაიყვანე
იესო ნავეს ძე, შენი მსახური, და დასვი
კარავში; მე ვუბრძანებ მას. და ასეც მოიქცა
მოსე.
2 და გამოჩნდა უფალი კარავში ღრუბლის
სვეტში და ღრუბლის სვეტი დადგა კარვის
შესასვლელთან.
3. უბრძანა უფალმა იესო ნავეს ძეს და უთხრა:
გამაგრდი და მამაცი იყავი, რადგან შენ
მიიყვან ისრაელიანებს იმ ქვეყანაში,
რომლის მიცემაც აღვუთქვი მათ, და მე
შენთან ვიქნები.
4 და უთხრა მოსემ იესო ნავეს ძეს: გამაგრდი
და განმტკიცდი, რადგან შენ დაიმკვიდრებ
ისრაელის ძეთ ამ ქვეყანას და უფალი იქნება
შენთან; არ მიგატოვებს და არ მიგატოვებს; ნუ
შეგეშინდება და ნუ შეძრწუნდები.
5 და მოუხმო მოსემ ისრაელის ყველა ძეს და
უთხრა მათ: თქვენ ნახეთ ყველა ის სიკეთე,
რაც უფალმა, თქვენმა ღმერთმა, გაგიკეთათ
უდაბნოში.
6 ახლა კი დაიცავი ამ რჯულის ყველა სიტყვა
და იარე უფლის, შენი ღმერთის გზით, ნუ
გადაუხვევ იმ გზიდან, რომელიც უფალმა
გიბრძანა, არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ.
7 და ასწავლა მოსემ ისრაელის ძეთ წესები,
სამართალი და რჯული, რათა
შეესრულებინათ ქვეყანაში, როგორც უბრძანა
მას უფალმა.
8 და ასწავლა მათ უფლის გზა და მისი
კანონები; აჰა, ისინი ჩაწერილია ღვთის
კანონის წიგნში, რომელიც მან ისრაელის
შვილებს მოსეს ხელით მისცა.

9 და დაასრულა მოსემ ისრაელიანებისთვის
ბრძანების მიცემა და უთხრა მას უფალმა: ადი
ყაბარიმის მთაზე და მოკვდი იქ და შეერთე
შენს ხალხს, როგორც შეერთო შენი ძმა
აარონი.
10 და ავიდა მოსე, როგორც უბრძანა მას
უფალმა, და მოკვდა იქ, მოაბის ქვეყანაში,
უფლის ბრძანებით, ისრაელიანთა ეგვიპტის
ქვეყნიდან გამოსვლიდან მეორმოცე წელს.
11 და ოცდაათ დღეს ტიროდნენ
ისრაელიანები მოსეს მოაბის ველზე. და
დასრულდა მოსეს ტირილისა და გლოვის
დღეები.

თავი 88

1. მოსეს სიკვდილის შემდეგ უთხრა უფალმა
იესო ნავეს ძეს:
2 ადექი და გადადი იორდანე და შედი იმ
მიწაზე, რომელიც მივეცი ისრაელიანებს; და
ისრაელიანებს დაუმკვიდრე ეს მიწა.
3 ყოველი ადგილი, სადაც თქვენი ფეხი
დაიდგმება, თქვენი იქნება ლიბანის
უდაბნოდან დიდ მდინარემდე, ფერათის
მდინარემდე, თქვენი საზღვარი იქნება.
4 არავინ დაგიდგება წინ შენი სიცოცხლის
მანძილზე; როგორც მოსესთან ვიყავი, ასევე
ვიქნები შენთანაც; ოღონდ იყავი ძლიერი და
გამბედავი, რომ დაიცვა მთელი კანონი,
რომელიც მოსემ გიბრძანა. ნუ გადაუხვევ
გზიდან არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ, რათა
ყველაფერში წარმატებული იყო, რასაც
გააკეთებ.
5 და უბრძანა იესო ნავეს ძემ ისრაელის
მთავრებს: გაიარეთ ბანაკი და უბრძანეთ
ხალხს: მოამზადეთ საგზალი, რადგან კიდევ
სამი დღის შემდეგ გადახვალთ იორდანეს,
რომ დაიმკვიდროთ ქვეყანა.
6 და ასეც მოიქცნენ ისრაელიანთა
წინამძღოლები და უბრძანეს ხალხს, და
ყველაფერი გააკეთეს, რაც იესო ნავეს ძემ
უბრძანა.
7 და გაგზავნა იესო ნავეს ძემ ორი კაცი
იერიხონის ქვეყნის დასაზვერად; და
წავიდნენ ისინი და დაზვერეს იერიხონი.
8 შვიდი დღის შემდეგ მივიდნენ ისინი იესო
ნავეს ძესთან ბანაკში და უთხრეს: უფალმა
მთელი ქვეყანა ჩვენს ხელში ჩაგვიგდო და
მისი მკვიდრნი შიშისგან შეშინებულები
არიან ჩვენს გამო.

9 ამის შემდეგ ადგა დილით იესო ნავეს ძე და მასთან ერთად მთელი ისრაელი და დაიძრნენ შიტიმიდან. გადალახეს იესო ნავეს ძე და მასთან ერთად მთელი ისრაელი. ოთხმოცდათორმეტი წლის იყო იესო ნავეს ძე, როცა ისრაელთან ერთად გადალახა იორდანე.
10 და ავიდა ხალხი იორდანედან პირველი თვის მეათე დღეს და დაბანაკდა გილგალში, იერიხონის აღმოსავლეთ კუთხეში.
11 და აღასრულეს ისრაელიანებმა პასექი გილგალში, იერიხონის ველზე, თვის მეთოთხმეტე დღეს, როგორც მოსეს რჯულშია დაწერილი.
12. და შეწყდა მანანა იმ დროს, პასექის მეორე დღეს. აღარ იყო მანანა ისრაელიანთათვის და ჭამდნენ ქანაანის ქვეყნის მოსავლით.
13 და იერიხონი მთლიანად ჩაკეტილი იყო ისრაელიანთაგან, არავინ გამოდიოდა და არავინ შედიოდა.
14 მეორე თვეს, თვის პირველ დღეს, უთხრა უფალმა იესო ნავეს ძეს: ადექი, აჰა, ხელში ჩაგიგდე იერიხონი და მისი ხალხი; შენი მებრძოლი ხალხი დღეში ერთხელ შემოუაროს ქალაქს. ასე მოიქეცი ექვსი დღე.
15 მღვდლები საყვირებს დაუბერავენ და როგორც კი საყვირის ხმას გაიგონებთ, მთელი ხალხი დიდი ყიჟინით შესძახებს, რომ ქალაქის კედლები დაეცეს; მთელი ხალხი თავისი მოწინააღმდეგის წინააღმდეგ ავა.
16 და იესო ნავეს ძემ ყველაფერი ისე გააკეთა, როგორც უფალმა უბრძანა.
17 მეშვიდე დღეს შვიდჯერ შემოუარეს ქალაქს და მღვდლებმა საყვირებს ჩაჰბერეს.
18 მეშვიდე რაუნდის დროს იესო ნავეს ძემ ხალხს უთხრა: „იყიჟინეთ, რადგან უფალმა მთელი ქალაქი ხელში ჩაგვიგდო“.
19 მხოლოდ ქალაქი და ყველაფერი, რაც მასშია, დაწყევლილი იყოს უფლის წინაშე და ერიდეთ დაწყევლილ რამეს, რათა არ დაწყევლილიყო ისრაელის ბანაკი და არ შეაშინოთ იგი.
20 ხოლო მთელი ვერცხლი, ოქრო, სპილენძი და რკინა უფლისთვის უნდა იყოს შეწირული, უფლის საგანძურში უნდა შევიდეს.
21 და ჩაჰბერა ხალხმა საყვირებს და დიდი ყიჟინა ატეხა. დაინგრა იერიხონის კედლები. ავიდა მთელი ხალხი, თითოეული პირდაპირ თავის წინ. აიღეს ქალაქი და მახვილით გაანადგურეს ყველა, ვინც კი იქ იყო: კაცი თუ ქალი, ახალგაზრდა თუ მოხუცი, ხარი, ცხვარი თუ ვირი.
22 და მთელი ქალაქი ცეცხლს მისცეს; მხოლოდ ვერცხლისა და ოქროს, სპილენძისა და რკინის ჭურჭელი უფლის საგანძურში ჩადეს.
23 და დაიფიცა იესო ნავეს ძემ იმ დროს და თქვა: წყეულიმც იყოს კაცი, ვინც იერიხონს აშენებს! ის თავის პირმშოზე დადებს მის საძირკველს და თავის უმცროს ძეზე აღმართავს მის კარიბჭეს.
24. და ყახანმა, ქარმის ძემ, ზაბდის ძემ, ზერახის ძემ, იუდას ძემ, ვერაგულად მოიქცა დაწყევლილი ნივთის მიმართ. აიღო დაწყევლილი ნივთიდან და კარავში დამალა. და აღიგზნო უფლის რისხვა ისრაელზე.
25. ამის შემდეგ, როდესაც ისრაელიანები იერიხონის დაწვის შემდეგ დაბრუნდნენ, იესო ნავეს ძემ კაცები გაგზავნა ჰაღაის დასაზვერად და მის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
26 ავიდნენ კაცები და დაზვერეს ჰაღაი; შემდეგ უკან დაბრუნდნენ და თქვეს: ნუ წამოხვალ მთელი ხალხი შენთან ერთად ჰაღაიში, მხოლოდ სამი ათასამდე კაცი ავიდეს და დაამარცხოს ქალაქი, რადგან იქ ხალხი ცოტაა.
27 ასეც მოიქცა იესო ნავეს ძე და მასთან ერთად სამი ათასამდე კაცი გავიდა ისრაელიანთაგან და შეებრძოლნენ ჰაღაის მკვიდრთ.
28. სასტიკი ბრძოლა გაიმართა ისრაელთან და ჰაღაელებმა ოცდათექვსმეტი ისრაელიანი კაცი და ისრაელიანები ჰაღაელებისგან გაიქცნენ.
29 და როგორც კი ეს დაინახა იესო ნავეს ძემ, შემოიხია სამოსელი და პირქვე დაემხო უფლის წინაშე, ისრაელის უხუცესებთან ერთად, და თავზე მტვერი დაიყარეს.
30. თქვა იესო ნავეს ძემ: „რატომ გადაიყვანე, უფალო, ეს ხალხი იორდანეზე? რა ვთქვა მას შემდეგ, რაც ისრაელიანები ზურგს შეაქცევენ თავიანთ მტრებს?“
31 ამიტომ, ახლა ყველა ქანაანელი, ამ ქვეყნის მკვიდრნი, გაიგებენ ამ ამბავს, შემოგვივლიან და გაგვანადგურებენ სახელს.
32 და უთხრა უფალმა იესო ნავეს ძეს: რატომ ეცემი პირქვე? ადექი, წადი, რადგან შესცოდეს ისრაელიანებმა და წაიღეს დაწყევლილი რამ; მე აღარ ვიქნები მათთან,

თუ არ გაანადგურებენ დაწყევლილ რამეს
მათგან.
33 ადგა იესო ნავეს ძე, შეკრიბა ხალხი და
მოიტანა ურიმი უფლის ბრძანებით. წაიყვანეს
იუდას ტომი და წაიყვანეს აქანი, ქარმის ძე.
34 უთხრა იესო ნავეს ძემ აქანს: მითხარი,
შვილო, რა ჩაიდინე? აქანმა თქვა:
„ნადავლიდან დავინახე შინყარის მშვენიერი
სამოსელი, ორასი შეკელი ვერცხლი და
ორმოცდაათი შეკელის წონის ოქროს ნაჭერი;
მოვისურვე და ავიღე, და აჰა, ყველა მიწაშია
დამალული, კარვის შუაგულში.
35 და გაგზავნა კაცები იესო ნავეს ძემ,
რომლებიც წავიდნენ და წამოიყვანეს ისინი
აქანის კარვიდან და მიუტანეს იესო ნავეს ძეს.
36 და წაიყვანა იესო ნავეს ძემ აქანი და ეს
ჭურჭელი, მისი ვაჟები და ასულები და
ყველაფერი, რაც მას ეკუთვნოდა, და
მიიყვანა ისინი აქორის ველზე.
37. და დაწვა ისინი იქ იესო ნავეს ძემ
ცეცხლში. მთელმა ისრაელიანებმა ქვებით
ჩაქოლეს აქანი და ქვების გროვა აღმართეს
მასზე. ამიტომ უწოდა ამ ადგილს აქორის
ველი. დაცხრა უფლის რისხვა. შემდეგ იესო
ნავეს ძე მივიდა ქალაქში და შეებრძოლა მას.
38. უთხრა უფალმა იესო ნავეს ძეს: ნუ გეშინია
და ნუ შეძრწუნდები, აჰა, ხელში ჩაგიგდია
ჰაღაი, მისი მეფე და მისი ხალხი; ისევე
მოექეცი მათ, როგორც მოექეცი იერიხონსა
და მის მეფეს; მხოლოდ მისი ნადავლი და
პირუტყვი წაიღე შენთვის, ჩასაფრდი
ქალაქისთვის მის უკან.
39. უფლის სიტყვისამებრ მოიქცა იესო ნავეს
ძე და მეომრებისგან ოცდაათი ათასი მამაცი
ვაჟკაცი გამოარჩია, გაგზავნა ისინი და
ქალაქისთვის ჩასაფრდნენ.
40 და უბრძანა მათ: „როგორც კი დაგვინახავთ,
ჩვენ ცბიერებით გავიქცევით მათგან და ისინი
დაგვდევნიან; თქვენ კი გამოხვალთ
ჩასაფრებიდან და აიღეთ ქალაქი“. ასეც
მოიქცნენ.
41. იბრძოლა იესო ნავეს ძემ და ქალაქის
კაცები ისრაელის წინააღმდეგ გავიდნენ, არ
იცოდნენ, რომ ქალაქის უკან ჩასაფრებულები
იყვნენ.
42 იესო ნავეს ძე და მთელი ისრაელი მათ
წინაშე დაღლილებივით მოიქცნენ და
ცბიერებით უდაბნოს გზით გაიქცნენ.
43. შეკრიბეს ჰაის კაცებმა ქალაქში მყოფი
მთელი ხალხი, რათა დაედევნათ
ისრაელიანებს. გავიდნენ და განშორდნენ
ქალაქს, არავინ დარჩენილა. ღია დატოვეს
ქალაქი და დაედევნენ ისრაელიანებს.
44. ჩასაფრებულნი თავიანთი ადგილებიდან
წამოვიდნენ და სასწრაფოდ შევიდნენ
ქალაქში, აიღეს იგი და ცეცხლი წაუკიდეს.
ჰაღაის კაცები უკან დაიხიეს და აჰა, ქალაქის
კვამლი ცას აწვებოდა და უკან დახევის
საშუალება არ ჰქონდათ არც ერთი
მიმართულებით და არც მეორე
მიმართულებით.
45 და ყველა ჰაველი ისრაელის შუაგულში
იყო, ზოგი ერთ მხარეს, ზოგი მეორე მხარეს,
და დაამარცხეს ისინი ისე, რომ არც ერთი არ
დარჩენილა მათგან.
46 და ცოცხლად შეიპყრეს ისრაელიანებმა
მელოში, ჰაის მეფე, და მიიყვანეს იგი იესო
ნავეს ძესთან. ჩამოკიდა იგი იესო ნავეს ძემ
ხეზე და მოკვდა იგი.
47 და დაწვეს ისრაელიანები ქალაქში და
მახვილით დახოცეს ყველა, ვინც იქ იყო.
48. დაღუპულთა რიცხვი ჰაღაის კაცთაგან,
კაცთა და ქალთაგან, თორმეტი ათასი იყო;
მხოლოდ პირუტყვი და ქალაქის ნადავლი
წაიღეს, უფლის სიტყვისამებრ, იესო ნავეს
ძეს.
49. გაიგეს იორდანეს გაღმა მცხოვრებმა
ყველა მეფემ, ქანაანის ყველა მეფემ, რა
ბოროტება ჩაუდენიათ ისრაელიანებს
იერიხონსა და ჰაღაის, და შეიკრიბნენ
ისრაელის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
50 მხოლოდ გაბაონის მკვიდრთ ძალიან
ეშინოდათ ისრაელიანებთან ბრძოლის, რათა
არ დაეღუპათ ისინი, ამიტომ ეშმაკურად
მოიქცნენ, მივიდნენ იესო ნავეს ძესთან და
მთელ ისრაელთან და უთხრეს: „შორეული
ქვეყნიდან მოვედით, ახლა კი დადეთ
ჩვენთან აღთქმა“.
51 გაბაონის მკვიდრებმა ისრაელის ძეებს
გადაუსწრნენ და ისრაელის ძეებმა
შეთანხმება დადეს მათთან, ზავი დადეს
მათთან და კრებულის მთავრებმა შეჰფიცეს
მათ. მაგრამ შემდეგ ისრაელის ძეებმა
მიხვდნენ, რომ მათი მეზობლები იყვნენ და
მათ შორის ცხოვრობდნენ.
52 მაგრამ ისრაელიანებმა არ დახოცეს ისინი,
რადგან უფლის სახელით იყვნენ
დაფიცებულნი და ისინი შეშის მჭრელები და
წყლის მზიდავები გახდნენ.
53 და უთხრა მათ იესო ნავეს ძემ: „რატომ
მომატყუეთ, რომ ეს საქმე გაგვიკეთეთ?“ მათ
კი უპასუხეს: „რადგან შენს მსახურებს

ყველაფერი ეცნობათ, რაც ამორეველთა
მეფეებს გაუკეთე, ჩვენ კი ძალიან
შეგვეშინდა ჩვენი სიცოცხლის და ასე
მოვიქეცით."
54 და იმ დღეს იესო ნავეს ძემ დაავალა ისინი
შეშის თხრა და წყლის ამოსაღებად და
მონებად გაუნაწილა ისინი ისრაელის ყველა
ტომს.
55. როდესაც იერუსალიმის მეფე ადონი-
ცედეკმა გაიგო ყველაფერი, რაც
ისრაელიანებმა იერიხონსა და ჰაღაის
გაუკეთეს, შეუთვალა ჰოჰამს, ხებრონის
მეფეს, პირამს, იარმუთის მეფეს, ლაქიშის
მეფე იაფიას და დებერს, ეგლონის მეფეს:
56 ამოდით ჩემთან და დამეხმარეთ, რათა
დავამარცხოთ ისრაელის ძენი და გაბაონის
მკვიდრნი, რომლებმაც ზავი დადეს
ისრაელის ძეთთან.
57 და შეიკრიბნენ ისინი და ამოვიდა
ამორეველთა ხუთი მეფე თავისი
ბანაკებითურთ, ძლიერი ხალხი,
მრავალრიცხოვანი, როგორც ზღვის ნაპირის
ქვიშა.
58 და მოვიდა ყველა ეს მეფე და დაბანაკდა
გაბაონის წინ და დაიწყეს ბრძოლა გაბაონის
მკვიდრთა წინააღმდეგ. გაბაონის ყველა
მკვიდრმა გაუგზავნა იესო ნავეს ძეს და
შეუთვალა: „სწრაფად ამოდი ჩვენთან და
დაგვეხმარე, რადგან ამორეველთა ყველა
მეფე შეიკრიბა ჩვენს წინააღმდეგ
საბრძოლველად".
59 და აიძრნენ იესო ნავეს ძე გილგალიდან
მთელი მებრძოლი ხალხით და
მოულოდნელად მივიდა მათთან იესო ნავეს
ძე და დიდი ხოცვა-ჟლეტით დაამარცხა ეს
ხუთი მეფე.
60 და შერცხვა ისინი უფალმა ისრაელიანთა
წინაშე, რომლებმაც სასტიკი ხოცვა-ჟლეტით
დაამარცხეს ისინი გაბაონში და დაედევნენ
მათ ბეთ-ხორონისკენ მაკედამდე ასვლის
გზაზე და გაიქცნენ ისრაელიანთაგან.
61. როცა გარბოდნენ, უფალმა ციდან სეტყვა
მოავლინა მათზე და სეტყვისგან უფრო მეტი
დაიღუპა, ვიდრე ისრაელიანთა ხოცვა-
ჟლეტისგან.
62 და დაედევნენ მათ ისრაელიანები და
გზაზე სცემდნენ, მიდიოდნენ და ურტყამდნენ.
63 როდესაც ისინი ებრძოდნენ, დღე
საღამომდე იწურებოდა და იესო ნავეს ძემ
მთელი ხალხის თვალწინ თქვა: „მზეო,
გაბაონზე დადექი და მთვარეო - აიალონის
ველზე, სანამ ერი თავის მტრებზე შურს არ
იძიებს".
64 და შეისმინა უფალმა იესო ნავეს ძის ხმა
და მზე გაჩერდა ცათა შუაგულში და გაჩერდა
ოცდათექვსმეტი წამი; მთვარეც გაჩერდა და
მთელი დღე არ ჩქარობდა ჩასვლას.
65. არც მანამდე და არც მის შემდეგ არ
ყოფილა ასეთი დღე, რომ უფალმა შეისმინოს
კაცის ხმა, რადგან უფალი იბრძოდა
ისრაელისთვის.

თავი 89

1. მაშინ წარმოთქვა იესო ნავეს ძემ ეს
სიმღერა იმ დღეს, როცა უფალმა
ამორეველები იესო ნავეს ძესა და
ისრაელიანებს ხელში ჩაუგდო, და თქვა
მთელი ისრაელის თვალწინ:
2. შენ ძალნი მოიმოქმედე, უფალო,
დიდებული საქმეები მოიმოქმედე; ვინ არის
შენი მსგავსი? ჩემი ბაგეები შენს სახელს
უგალობენ.
3 ჩემო სიკეთეო და ჩემო ციხესიმაგრეო, ჩემო
მაღალო კოშკო, ახალ სიმღერას გიმღერებ
შენ, მადლიერებით გიგალობ, შენ ხარ ჩემი
ხსნის ძალა.
4 დედამიწის ყველა მეფე გაქებს შენ,
მსოფლიოს მთავრები იმღერებენ შენთვის,
ისრაელის ძენი გაიხარებენ შენი ხსნით,
იმღერებენ და ადიდებენ შენს ძალას.
5 შენ, უფალო, მივენდეთ და ვთქვით: შენ ხარ
ჩვენი ღმერთი, რადგან შენ იყავი ჩვენი
თავშესაფარი და ძლიერი კოშკი ჩვენი
მტრებისგან.
6 შენ მოგიხმობდით და არ შევრცხვებოდით,
შენ გენდობოდით და გადავრჩით; როცა შენ
მოგიხმობდით, შენ შეისმინე ჩვენი ხმა, შენ
იხსენი ჩვენი სულები მახვილისგან, შენ
გვაჩვენე შენი მადლი, შენ მოგვეცი შენი ხსნა,
შენ გაახარე ჩვენი გულები შენი ძალით.
7 შენ გამოხვედი ჩვენი ხსნისთვის, შენი
მკლავით იხსენი შენი ხალხი; შენ გვიპასუხე
შენი სიწმიდის ზეციდან, შენ გვიხსენი
ათიათასობით ხალხისგან.
8 მზე და მთვარე ცაში გაჩერდნენ და შენ
რისხვით აღუდგი ჩვენს მჩაგვრელებს და
შენი განკითხვა გამოუტანე მათ.
9 აღდგა დედამიწის ყველა მთავარი,
შეიკრიბნენ ხალხთა მეფეები, არ
შეძრწუნებულან შენი თანდასწრებით,
სურდათ შენი ბრძოლები.

10 შენ აღუდგი მათ წინააღმდეგ შენი რისხვით და დააწვინე მათზე შენი რისხვა; გაანადგურე ისინი შენი რისხვით და ამოწყვიტე ისინი შენს გულში.
11 შენი რისხვით შთანთქა ხალხები, შენი რისხვის გამო დაკნინდნენ სამეფოები, შენი რისხვის დღეს მეფეები დაჭრეს.
12 გადმოღვარე მათზე შენი მრისხანება, შენი მძვინვარე რისხვა შეეპყრო მათ; მათზე მოაქციე მათი ურჯულოება და მოსპე ისინი მათი ბოროტების გამო.
13 ხაფანგს გაშლიდნენ და შიგ ჩავარდნენ, ბადეში დაიმალნენ და ფეხი გაეჭედათ.
14 შენი ხელი მზად იყო ყველა შენი მტრისთვის, რომლებიც ამბობდნენ: მახვილით დაეუფლეს ქვეყანას, მკლავით დასახლდნენ ქალაქში; სირცხვილით აავსე მათი სახეები, მიწაზე ჩამოხარე მათი რქები, რისხვით შეაშინე ისინი და რისხვით გაანადგურე ისინი.
15 მიწა შეირყა და შეირყა შენი ქარიშხლის ხმაურისგან მათზე, სიკვდილისგან არ დაიცავი მათი სულები და საფლავში ჩაიყვანე მათი სიცოცხლე.
16 შენ დაედევნე მათ შენს ქარიშხალში, შენს გრიგალში გაანადგურე ისინი, წვიმა სეტყვად აქციე, ღრმა ორმოებში ჩაცვივდნენ და ვეღარ ამოდიოდნენ.
17 მათი გვამები ქუჩების შუაგულში გადაყრილ ნაგავს ჰგავდა.
18 შენი რისხვით განადგურდნენ და განადგურდნენ, შენი ძალით კი იხსენი შენი ხალხი.
19 ამიტომ ხარობს შენით ჩვენი გულები, ადიდებს ჩვენი სულები შენი ხსნით.
20 ჩვენი ენები შენს ძლიერებაზე ილაპარაკებენ, შენს საოცრებებს ვიმღერებთ და ვადიდებთ.
21 რადგან შენ გვიხსენი ჩვენი მტრებისგან, შენ გვიხსენი ჩვენს წინააღმდეგ ამბოხებულთაგან, შენ გაანადგურე ისინი ჩვენს წინაშე და დაამხე ისინი ჩვენს ფეხქვეშ.
22 ასე დაიღუპება ყველა შენი მტერი, უფალო, და ბოროტნი ქარის მიერ გაფანტულ ნამჯას დაემსგავსებიან, შენი საყვარელი კი წყალთან დარგული ხეებივით.
23. ყველა მეფის დამარცხების შემდეგ, რომელთაგანაც არავინ დარჩენილა, იესო ნავეს ძე და მასთან ერთად მთელი ისრაელი გილგალის ბანაკში დაბრუნდნენ.
24 ხუთი მეფე მარტო გაიქცა ბრძოლიდან ფეხით და გამოქვაბულში დაიმალა. იესო ნავეს ძე ეძებდა მათ ბრძოლის ველზე და ვერ იპოვა.
25. შემდეგ იესო ნავეს ძეს შეატყობინეს: „იპოვეს მეფეები და, აჰა, გამოქვაბულში არიან დამალულნი“.
26 და თქვა იესო ნავეს ძემ: „დააყენეთ კაცები გამოქვაბულის შესასვლელთან, რომ დაიცვან ისინი, რომ არ გაიტაცონ“. ასეც მოიქცნენ ისრაელიანები.
27 მოუხმო იესო ნავეს ძემ მთელ ისრაელს და უთხრა ბრძოლის მთავრებს: დაადგით ფეხები ამ მეფეებს კისერზე. თქვა იესო ნავეს ძემ: ასე მოექცევა უფალი თქვენს ყველა მტერს.
28. შემდეგ იესო ნავეს ძემ ბრძანა, რომ მეფეები დაეხოცათ, გამოქვაბულში ჩაეგდოთ და გამოქვაბულის შესასვლელთან დიდი ქვები დაედოთ.
29 და შემდეგ იესო ნავეს ძე წავიდა მაკედაში მთელი ხალხით, ვინც იმ დღეს მასთან იყო, და მახვილით გაანადგურა იგი.
30. მან გაანადგურა ქალაქის ყველა მცხოვრები და მეფესა და მის ხალხს ისე მოექცა, როგორც იერიხონს მოექცა.
31 და წავიდა იქიდან ლიბნაში და იბრძოლა მის წინააღმდეგ. უფალმა ხელში ჩაუგდო იგი. მახვილით მოკლა იგი იესო ნავეს ძემ და ყველა მისი სულიერი. ისევე მოექცა მას და მის მეფეს, როგორც იერიხონს მოექცა.
32 იქიდან ლაქიშისკენ წავიდა მის წინააღმდეგ საბრძოლველად და ღაზის მეფე ჰორამი ლაქიშის მკვიდრთა დასახმარებლად ავიდა; იესო ნავეს ძემ კი ის და მისი ხალხი ისე დაამარცხა, რომ არავინ დარჩა.
33 აიღო იესო ნავეს ძემ ლაქიში და მისი ყველა მცხოვრები და ისე მოექცა მას, როგორც ლიბნას მოექცა.
34. იქიდან იესო ნავეს ძე ეგლონში წავიდა, ისიც აიღო და მახვილით დახოცა იგი და მისი მთელი ხალხი.
35 და იქიდან ხებრონში გავიდა და იბრძოლა მის წინააღმდეგ, აიღო და გაანადგურა იგი. იქიდან მთელი ისრაელით დაბრუნდა დაბირში, იბრძოლა მის წინააღმდეგ და მახვილით გაანადგურა იგი.
36. და გაანადგურა ყველა სული, ვინც იქ იყო, არავინ დაუტოვებია ცოცხალი. და ისე მოექცა მას და მის მეფეს, როგორც მოექცა იერიხონს.
37 და დაამარცხა იესო ნავეს ძემ ამორეველთა ყველა მეფე კადეშ-ბარნეადან

ყაზამდე და მაშინვე აიღო მათი ქვეყანა, რადგან უფალი იბრძოდა ისრაელისთვის.
38 და მივიდა იესო ნავეს ძე მთელ ისრაელთან ერთად გილგალის ბანაკში.
39. იმ დროს, როცა ხაცორის მეფე იაბინმა გაიგო ყველაფერი, რაც იესო ნავეს ძემ ამორეველთა მეფეებს გაუკეთა, იაბინმა შეუთვალა მიდიანის მეფე იობატს, შიმრონის მეფე ლაბანს, აქშაფის მეფე იფალს და ამორეველთა ყველა მეფეს:
40. სწრაფად მოდი ჩვენთან და დაგვეხმარე, რათა დავამარცხოთ ისრაელიანები, სანამ ისინი თავს დაგვესხმიან და ისე არ მოგვექცევიან, როგორც ამორეველთა სხვა მეფეებს მოექცნენ.
41 და ყველა ამ მეფემ ისმინა ხაცორის მეფის, იაბინის, სიტყვები და გავიდნენ მთელი თავიანთი ბანაკებით, ჩვიდმეტი მეფე, და მათი ხალხი ზღვის ნაპირის ქვიშასავით მრავალრიცხოვანი იყო, ცხენებითა და ეტლებით უთვალავი. მოვიდნენ და მერომის წყლებთან ერთად დაბანაკდნენ და ერთად შეხვდნენ ისრაელის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
42 და უთხრა უფალმა იესო ნავეს ძეს: ნუ გეშინია მათი, რადგან ხვალ, დაახლოებით ამ დროს, ყველას დახოცილს მივცემ შენს წინაშე; მათ ცხენებს ძარღვებს გადაუჭრი და ეტლებს ცეცხლს დაუსვამ.
43. მოულოდნელად თავს დაესხა მათ იესო ნავეს ძე ყველა მეომრითურთ და დაამარცხა ისინი, და ჩავარდნენ მათ ხელში, რადგან უფალმა ჩაუგდო ისინი ისრაელიანთა ხელში.
44. დაედევნენ ისრაელიანები ყველა ამ მეფეს მათი ბანაკებითურთ და ანადგურებდნენ მათ, სანამ არც ერთი არ დარჩენილა. იესო ნავეს ძემ ისე მოექცა მათ, როგორც უფალმა უთხრა.
45 და დაბრუნდა იესო ნავეს ძე იმ დროს ხაცორში და მახვილით დასცა იგი, გაანადგურა ყველა სულიერი, ვინც მასში იყო და ცეცხლით დაწვა იგი. ხაცორიდან იესო ნავეს ძე შიმრონში გავიდა, დაამარცხა იგი და გაანადგურა.
46 იქიდან აქშაფში წავიდა და ისე მოექცა მას, როგორც შიმრონს მოექცა.
47 იქიდან ადულამში წავიდა და იქ მცხოვრები ყველა ადამიანი დახოცა. ადულამსაც ისევე მოექცა, როგორც აქშაფსა და შიმრონს მოექცა.
48 და გადავიდა მათგან მეფეთა ყველა ქალაქში, რომლებიც დაამარცხა და გაანადგურა ყველა დარჩენილი ხალხი და გაანადგურა ისინი.
49 მხოლოდ ნადავლი და პირუტყვი წაიღეს ისრაელებმა ნადავლად; ყველა ადამიანი კი დახოცეს და არც ერთი სული არ დაუტოვებიათ ცოცხალი.
50 როგორც უბრძანა უფალმა მოსეს, ისე მოიქცნენ იესო ნავეს ძე და მთელი ისრაელი; არაფერში არ დაუშლიათ შეცდომა.
51. და დაამარცხეს იესო ნავეს ძემ და ისრაელის ყველა ძემ მთელი ქანაანის ქვეყანა, როგორც უბრძანა მათ უფალმა, და დახოცეს მათი ყველა მეფე, ოცდათერთმეტი მეფე. და დაიპყრეს ისრაელის ძეებმა მთელი მათი ქვეყანა.
52 სიხონისა და ოგის სამეფოების გარდა, რომლებიც იორდანეს გაღმაა, საიდანაც მოსემ მრავალი ქალაქი დაამარცხა და მისცა ისინი მოსემ რეუბენელებს, გადელებს და მენაშეს ტომის ნახევარს.
53 და დაამარცხა იესო ნავეს ძემ ყველა მეფე, რომლებიც იორდანეს გამოღმა, დასავლეთით იყვნენ და მისცა ისინი მემკვიდრეობად ცხრა ტომს და ისრაელის ნახევარ ტომს.
54 ხუთი წლის განმავლობაში ებრძოდა იესო ნავეს ძე ამ მეფეებს და მათი ქალაქები ისრაელებს მისცა; და დამშვიდდა ქვეყანა ბრძოლებისგან ამორეველთა და ქანაანელთა ქალაქებში.

თავი 90

1. იმ დროს, ისრაელიანთა მიერ იორდანეს გადალახვიდან მეხუთე წელს, მას შემდეგ, რაც ისრაელიანებმა ქანაანელებთან ომიდან დაისვენეს, დიდი და სასტიკი ბრძოლები დაიწყო ედომსა და ქიტიმის ძეებს შორის და ქიტიმის ძეები ედომს ებრძოდნენ.
2. იმ წელს, თავისი მეფობის ოცდამეთერთმეტე წელს, გამოვიდა ქიტიმის მეფე აბიანოსი დიდი ლაშქრით, ქითიმის ძეთა ძლიერი ვაჟკაცებისგან, და წავიდა სეირში ესავის ძეებთან საბრძოლველად.
3. გაიგო მისი ამბავი ედომის მეფე ჰადადმა და გამოვიდა მის შესახვედრად დიდი ხალხითა და ძლიერი ლაშქრით, და ბრძოლა გაუმართა მას ედომის ველზე.
4. სძლია ქითიმის ხელს ესავის ძეთ და დახოცეს ქითიმის ძეთ ესავის ძეთგან

ოცდაორი ათასი კაცი. გაიქცა ესავის ყველა
ძე მათგან.
5 დაედევნენ მათ ქიტიმის ძენი და მიადგნენ
ედომის მეფე ჰადადს, რომელიც წინ
გარბოდა მათ წინ, ცოცხლად დაიჭირეს და
მიიყვანეს აბიანოსთან, ქიტიმის მეფესთან.
6 აბიანოსმა ბრძანა მისი მოკვლა და ედომის
მეფე ჰადადი მისი მეფობის ორმოცდამერვე
წელს გარდაიცვალა.
7 ქითიმელთა ძეებმა განაგრძეს ედომის
დევნა და დიდი ხოცვა-ჟლეტით დაამარცხეს
ისინი და ედომი ქითიმის ძეების მორჩილი
გახდა.
8 და ქითიმის ძენი მეფობდნენ ედომზე და
ედომი ქითიმის ძეთა ხელში აღმოჩნდა და იმ
დღიდან ერთ სამეფოდ იქცა.
9 და იმ დროიდან მათ აღარ შეეძლოთ თავის
აწევა და მათი სამეფო ქიტიმის შვილებთან
გაერთიანდა.
10 აბიანოსმა ედომში მთავრები დააყენა და
ედომის ყველა შვილი აბიანოსის მორჩილი
და მოხარკე გახდა. აბიანოსი კი თავის
ქვეყანაში, ქიტიმში დაბრუნდა.
11 და როდესაც დაბრუნდა, მან განაახლა
თავისი მმართველობა და ააშენა ფართო და
გამაგრებული სასახლე სამეფო
რეზიდენციისთვის და უსაფრთხოდ მეფობდა
ქიტიმისა და ედომის ძეებზე.
12 იმ დღეებში, მას შემდეგ, რაც
ისრაელიანებმა განდევნეს ყველა ქანაანელი
და ამორეველი, იესო ნავეს ძე მოხუცდა და
ხანში შესული იყო.
13. უთხრა უფალმა იესო ნავეს ძეს: მოხუცი
ხარ, ხანში შესული და ქვეყნის დიდი ნაწილი
დაგრჩა დასამკვიდრებელი.
14 ახლა კი გაუყავი ეს მიწა მემკვიდრეობად
ცხრა ტომს და მენაშეს ნახევარ ტომს. ადგა
იესო ნავეს ძე და ისე მოიქცა, როგორც
უფალმა უთხრა.
15 და მთელი ქვეყანა ისრაელის ტომებს მათი
დაყოფის მიხედვით დაუნაწილა სამკვიდროდ.
16 ლევის ტომს კი სამკვიდრო არ მისცა,
უფლის შესაწირავია მათი სამკვიდრო,
როგორც უფალმა უთხრა მათ მოსეს ხელით.
17. როგორც უფალმა უთხრა მოსეს
მეშვეობით, იესო ნავეს ძემ ქალებს, იეფუნეს
ძეს, ხებრონის მთა მისცა, ერთი წილი მისი
ძმების ზემოთ.
18 ამიტომ ხებრონი დღემდე ქალებისა და
მისი შვილების სამკვიდროა.
19 და წილისყრით გაუყო იესო ნავეს ძემ
მთელი ქვეყანა მთელ ისრაელს სამკვიდროდ,
როგორც უფალმა უბრძანა.
20. ისრაელიანებმა ლევიანებს თავიანთი
სამკვიდროდან ქალაქები, საძოვრები
პირუტყვისთვის და ქონება მისცეს, როგორც
უფალმა უბრძანა მოსეს, ასეც მოიქცნენ
ისრაელიანები და წილისყრით გაიყვეს მიწა,
დიდი თუ პატარა.
21 და წავიდნენ ისინი, რათა
დაემკვიდრებინათ ქვეყანა მათი საზღვრების
მიხედვით და მისცეს ისრაელიანებმა იესო
ნავეს ძეს, მათ შორის სამკვიდრო.
22 უფლის სიტყვით მისცეს მას ქალაქი,
რომელიც მას სჭირდებოდა, თიმნათ-სერახი
ეფრემის მთაზე. მან ააშენა ქალაქი და
დასახლდა მასში.
23 ეს არის სამკვიდროები, რომლებიც
წილისყრით გაუნაწილეს ისრაელიანებს
ელიაზარ მღვდელმა, იესო ნავეს ძემ და
ტომთა მამების თავკაცებმა შილოში, უფლის
წინაშე, კარვის შესასვლელთან, და
შეწყვიტეს მიწის გაყოფა.
24 და მისცა უფალმა ეს მიწა ისრაელიანებს
და დაეუფლათ იგი, როგორც უთხრა მათ
უფალმა და როგორც შეჰფიცა უფალმა მათ
მამებს.
25 და მისცა უფალმა ისრაელიანებს
მოსვენება ყველა მტრისგან, რომლებიც მათ
გარშემო იყვნენ; არავინ აღუდგა მათ წინ;
უფალმა ყველა მტერი ხელში ჩაუგდო მათ;
არც ერთი სიკეთე არ გაცრუებულა იმ
სიკეთიდან, რაც უფალმა უთხრა
ისრაელიანებს; ყველაფერი აღასრულა
უფალმა.
26 და მოუხმო იესო ნავეს ძემ ისრაელის
ყველა ძეს, აკურთხა ისინი და უბრძანა,
ემსახურათ უფლისთვის. შემდეგ გაუშვა ისინი
და წავიდნენ თითოეული თავის ქალაქში და
თითოეული თავის სამკვიდროში.
27 და ემსახურებოდნენ ისრაელიანები
უფალს იესო ნავეს ძის მთელი დღეები და
მისცა მათ უფალმა მოსვენება ყველა
მხრიდან და ისინი მშვიდად ცხოვრობდნენ
თავიანთ ქალაქებში.
28 და იმ დღეებში გარდაიცვალა ქიტიმის
მეფე აბიანოსი, მისი მეფობის
ოცდამეთვრამეტე წელს, ანუ ედომზე მისი
მეფობის მეშვიდე წელს, და დამარხეს იგი
თავის ადგილას, რომელიც თავად ააშენა და

მის ნაცვლად ლატინოსი ორმოცდაათი წელი იმეფა.
29 და მისი მეფობის დროს მან გამოიყვანა ჯარი და წავიდა და იბრძოლა ბრიტანეთისა და კერნანიას მკვიდრთა, იავანის ძის, ელისეს შვილების წინააღმდეგ, და სძლია მათ და მოხარკე გახადა.
30 მაშინ გაიგო მან, რომ ედომი ქიტიმის ხელიდან აჯანყდა, და ლათინუსი მათ წინააღმდეგ წავიდა, დაამარცხა ისინი, დაიმორჩილა და ქიტიმის ძეთა ხელში ჩააგდო. და ედომი ქიტიმის ძეებთან ერთად ერთ სამეფოდ იქცა მთელი დღე.
31 და მრავალი წლის განმავლობაში ედომში მეფე არ იყო და მათი მმართველობა ქიტიმის ძეებთან და მათ მეფესთან იყო.
32. ისრაელიანთა იორდანეს გადასვლიდან ოცდამეექვსე წელს, ანუ ისრაელიანთა ეგვიპტიდან გამოსვლიდან სამოცდამეექვსე წელს, დაბერდა იესო ნავეს ძე, ხანში შესული, ას რვა წლის იყო იმ დროს.
33 და მოუხმო იესო ნავეს ძემ მთელ ისრაელს, მათ უხუცესებს, მათ მსაჯულებსა და ზედამხედველებს, მას შემდეგ, რაც უფალმა მოასვენა ყველა ისრაელიანი მათი გარშემო მტრისგან. და უთხრა იესო ნავეს ძემ ისრაელის უხუცესებსა და მათ მსაჯულებს: აჰა, მე მოვხუცდი, ხანში შესული ვარ და თქვენ ნახეთ, რა გაუკეთა უფალმა ყველა ხალხს, რომლებიც განდევნა თქვენგან, რადგან უფალი იბრძოდა თქვენთვის.
34 ახლა კი გამაგრდით, რათა დაიცვათ და შეასრულოთ მოსეს რჯულის ყველა სიტყვა, არ გადაუხვიოთ მას არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ და არ შეხვიდეთ იმ ხალხებს შორის, რომლებიც დარჩნენ ქვეყანაში; არ ახსენოთ მათი ღმერთების სახელი, არამედ მიეკრათ უფალს, თქვენს ღმერთს, როგორც აქამდე აკეთებდით.
35. იესო ნავეს ძემ დიდი მონდომებით შეაგონა ისრაელის ძეებს, რომ მთელი ცხოვრება ემსახურათ უფლისთვის.
36. თქვა ისრაელიანთა მთელმა ძემ: „მთელი ჩვენი დღეები ვემსახურებით უფალს, ჩვენს ღმერთს, ჩვენ, ჩვენი შვილები, ჩვენი შვილების შვილები და ჩვენი შთამომავლობა უკუნისამდე“.
37 და დადო აღთქმა იესო ნავეს ძემ იმ დღეს ხალხთან და გაუშვა ისრაელიანები და წავიდნენ თითოეული თავის სამკვიდროში და თავის ქალაქში.
38. იმ დღეებში, როცა ისრაელიანები უსაფრთხოდ ცხოვრობდნენ თავიანთ ქალაქებში, დამარხეს თავიანთი წინაპრების ტომების კუბოები, რომლებიც ეგვიპტიდან წამოიყვანეს, თითოეული თავისი შვილების სამკვიდროში. დამარხეს ისრაელიანებმა იაკობის თორმეტი ვაჟი, თითოეული თავისი შვილების სამკვიდროში.
39. და ესენი არიან ქალაქების სახელები, სადაც დამარხეს იაკობის თორმეტი ვაჟი, რომლებიც ისრაელიანებმა ეგვიპტიდან გამოიყვანეს.
40 და დამარხეს რეუბენი და გადისი იორდანეს გამოღმა, რომიაში, რომელიც მოსემ მისცა მათ შვილებს.
41 სიმონი და ლევი დამარხეს ქალაქში, მაუდაში, რომელიც მან სიმონის ძეებს მისცა; ქალაქის გარეუბანი კი ლევის ძეებს ეკუთვნოდათ.
42 იუდა კი ბენიამინის ქალაქში დამარხეს, ბეთლემის მოპირდაპირე მხარეს.
43. ისაქარისა და ზებულონის ძვლები ციდონში დამარხეს, იმ წილისყრაში, რომელიც მათ შვილებს ეკუთვნოდათ.
44 და დანი დამარხეს თავისი შვილების ქალაქში, ესტალში, ხოლო ნაფთალი და აშერი დამარხეს კადეშ-ნაფთალში, თითოეული თავის ადგილას, რომელიც თავის შვილებს მისცა.
45. იოსების ძვლები შექემში დამარხეს, იმ მინდვრის იმ ნაწილში, რომელიც იაკობმა ხამორისგან იყიდა და იოსებს მემკვიდრეობად ჰქონდა მინიჭებული.
46 და დამარხეს ბენიამინი იერუსალიმში, იებუსელთა მოპირდაპირე მხარეს, რომელიც ბენიამინის ძეებს მიეცათ; ისრაელის ძეებმა დამარხეს თავიანთი მამები, თითოეულმა თავისი ძეების ქალაქში.
47 და ორი წლის შემდეგ მოკვდა იესო ნავეს ძე, ას ათი წლისა; და იმ დროიდან, როცა იესო ნავეს ძე მსაჯულობდა ისრაელს, ოცდარვა წელი იყო; და ემსახურებოდა ისრაელი უფალს მთელი თავისი სიცოცხლე.
48. იესო ნავეს ძის სხვა საქმეები, მისი ბრძოლები და მისი შენიშვნები, რომლითაც მან ისრაელი შეაგონა, ყველაფერი, რაც მან უბრძანა მათ, და ქალაქების სახელები, რომლებიც ისრაელის ძეებმა დაიმკვიდრეს მის დროს, აჰა, ისინი ჩაწერილია იესო ნავეს ძის სიტყვების წიგნში ისრაელის ძეებისადმი

და უფლის ომების წიგნში, რომელიც დაწერეს მოსემ, იესო ნავეს ძემ და ისრაელის ძეებმა.
49 და დამარხეს ისრაელიანებმა იესო ნავეს ძე მისი სამკვიდროს საზღვარზე, თიმნათ-სერახში, რომელიც მას ეფრემის მთაზე ჰქონდა მიცემული.
50 და იმ დღეებში მოკვდა ელაზერი, აარონის ძე, და დამარხეს იგი გორაკზე, რომელიც მისი ძის, ფინეასის იყო და რომელიც მას ეფრემის მთაზე მიეცა.

თავი 91

1 იმ დროს, იესო ნავეს ძის სიკვდილის შემდეგ, ქანაანელთა ძენი ჯერ კიდევ იმ ქვეყანაში იყვნენ და ისრაელებმა გადაწყვიტეს მათი განდევნა.
2. ჰკითხეს ისრაელიანებმა უფალს: ვინ ავა პირველი ჩვენგან ქანაანელებთან საბრძოლველად? უფალმა თქვა: იუდა ავა.
3. უთხრეს იუდას ძეებმა სიმონს: წამოდი ჩვენთან ერთად ჩვენს წილში და ვიბრძოლებთ ქანაანელების წინააღმდეგ; შენც წამოვალთ შენს წილში. ამიტომ სიმონის ძეები იუდას ძეებთან ერთად წავიდნენ.
4 და ავიდნენ იუდას ძენი და შეებრძოლნენ ქანაანელებს. და უფალმა ქანაანელნი იუდას ძეთ ხელში ჩაუგდო და მათ ბეზეკში ათი ათასი კაცი დაამარცხეს.
5 და შეებრძოლნენ ადონიბეზეკს ბეზეკში და გაიქცა მათგან. დაედევნენ და დაიჭირეს, შეიპყრეს და მოკვეთეს ხელისა და ფეხის ცერა თითები.
6. თქვა ადონიბეზეკმა: სამოცდაათი მეფე, რომლებსაც ცერა თითები და ფეხის თითები ჰქონდათ მოკვეთილი, აგროვებდნენ პურ-ფურცელს ჩემი სუფრის ქვეშ, როგორც მე გავაკეთე, ასე მომცა ღმერთმა. და მიიყვანეს იგი იერუსალიმში და იქ მოკვდა.
7 და წავიდნენ სიმონის ძენი იუდას ძეთთან ერთად და მახვილით დახოცეს ქანაანელები.
8 და იყო უფალი იუდას ძეებთან და დაეუფლათ მათ მთას. და ავიდნენ იოსების ძეები ბეთელში, ანუ ლუზში, და იყო უფალი მათთან.
9 და დაზვერეს იოსების ძეებმა ბეთელი და დაინახეს გუშაგებმა კაცი, რომელიც ქალაქიდან გამოდიოდა, დაიჭირეს იგი და უთხრეს: გვაჩვენე ქალაქის შესასვლელი და სიკეთეს გიკეთებთ.
10 და იმ კაცმა აჩვენა მათ ქალაქის შესასვლელი; და მოვიდნენ იოსების შვილები და მახვილით მოსრეს ქალაქი.
11 და გაუშვეს კაცი თავისი ოჯახით და წავიდა ხეთელებთან და ააშენა ქალაქი და უწოდა მას ლუზი. და ცხოვრობდა ყველა ისრაელიანი თავის ქალაქებში, და ცხოვრობდნენ ისრაელიანები თავიანთ ქალაქებში. ემსახურებოდნენ ისრაელიანები უფალს იესო ნავეს ძის მთელი დღე და უხუცესების მთელი დღე, რომლებმაც გაიხანგრძლივეს სიცოცხლე იესო ნავეს ძის შემდეგ და იხილეს უფლის დიდი საქმე, რომელიც მან აღასრულა ისრაელისთვის.
12. უხუცესები განსჯიდნენ ისრაელს იესო ნავეს ძის სიკვდილის შემდეგ ჩვიდმეტი წლის განმავლობაში.
13. ყველა უხუცესი იბრძოდა ისრაელის ბრძოლებში ქანაანელების წინააღმდეგ და განდევნა უფალმა ქანაანელები ისრაელიანთა წინაშე, რათა ისრაელიანები თავიანთ მიწაზე დაესახლებინა.
14 და აღასრულა ყველა სიტყვა, რაც უთხრა აბრაამს, ისაკს და იაკობს, და ფიცი, რომელიც დადო, რომ მისცემდა მათ და მათ შვილებს ქანაანელთა ქვეყანას.
15 და მისცა უფალმა ისრაელიანებს მთელი ქანაანის ქვეყანა, როგორც მათ მამებს დაუფიცა, და მისცა უფალმა მათ მოსვენება მათ გარშემომყოფთაგან და უსაფრთხოდ დასახლდნენ ისრაელიანები თავიანთ ქალაქებში.
16 კურთხეულ იყოს უფალი უკუნისამდე, ამინ და ამინ.
17 გამაგრდით და გამხნევდით ყველა თქვენგანის გული, ვინც უფალზე ხართ მინდობილი. დასასრული.